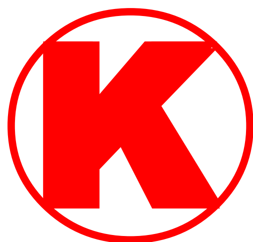

Kansanääni

Nro 1/04
26.2.2004

EU:n Vastainen Kansanrintama ry:n,
Kommunistien Liitto ry:n ja
Sodan- ja Fasisminvastainen työ ry:n mielipidelehti

Irtonumero
1,70 €

EU-kehitys vie työpaikat

ETA- ja EU-sopimuksilla poistettiin ulkomaalaisomistuksen rajoitukset Suomesta. Se on johtanut keskeisten yritysten ajautumiseen ulkomaalaisomistukseen. Tuloksena on kymmenien tuhansien työpaikkojen katoaminen maastamme. Kysyä sopii, onko tarkoituksena keskittää EU:n telakkateollisuus Italiaan. Wärtsilä-Diesel jo siirrettiin. Onko vaaravyöhykkeessä myös tämä Helsingin Hietalahden Masa Yardsin telakka. Viineinen valmistunut risteilijä lähti vastikään Karibianmerelle.

Katso sivu 3

Sotaa ja miehitystä vastaan 20.maaliskuuta

20.3. tulee kuluneeksi vuosi USA:n johtaman monikansallisen koalition hyökkäyksestä Irakiin. Hyökkäyksen ainoa peruste oli öljy. Miehityksen, sodan ja sotilasliittojen vastaisuus on hyökkäyksen jälkeen lisääntynyt USA:ssa ja muualla maailmassa.
Osallistu mielenosoitukseen Helsingin Rautatientorilla 20.3. klo 13.00.

Katso sivut 6, 9 ja 11

Allekirjoita kansanäänestysvaatimus EU:n perustuslaista

EU:n tekeillä oleva perustuslaki ohittaa kaiken Suomen lainsäädännön aina omaa perustuslakiamme myöten. Emme olisi enää isäntiä omassa maassamme.
Kuvassa Wäinö Pietikäinen kerää allekirjoituksia. Hän on myös kääntänyt lehdessämme sivulla 10 olevan artikkelin "Käännekohta".

Katso sivut 10 ja 16

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki 23.02.2004

Verohelpotuksia yksille, veron ja maksujen korotuksia ja palkan alennuksia toisille

Verohelpotukset ovat olleet koko viimeisen vuoden voimakkaasti esillä. Se alkoi Sailaksen paperin esittelystä viime eduskuntavaalien jälkeen. Lipponen ja Sailas halusivat varmistaa viimeisten hallitusten tekemät leikkaukset julkisiin menoihin leikkaamalla vastaavasti pois verotuloja; eli kun kerran Ahon ja Lipposen hallitukset olivat tehneet 10 miljardin euron leikkaukset julkisiin menoihin, asia piti varmistaa vastaavan suuruisilla 10 miljardin verotulojen leikkauksilla.

Jäätteenmäen pari kuukautta istunut hallitus painoi jarrua veroleikkauksille, mutta kun hallitus vaihtui Vanhasen hallitukseksi, puheet veroleikkauksista jälleen palasivat. Veroleikkauksilla hallitus pyrkii saamaan maan talouden jälleen nousuun ja kasvu-uralle. Tarkoituksena on tällä tavoin lisätä kulutuskysyntää niin, että työpaikkoja syntyisi edes palvelusektorille, kun niitä ei oikein tahdo teollisuuteen Kiina-ilmiön takia enää syntyä.

Muutama viikko sitten itse ylileikkuri, puhemies Paavo Lipponen, hoputti jälleen nopeisiin veroleikkauksiin. Hänen mukaansa niitä oli turha siirtää syksyyn ja ay-sopimusten teon yhteyteen. Onneksi sentään valtiovarainministeri Antti Kalliomäki toppuutteli, että Suomen julkisen sektorin rahoituspuoli ei kestä enää uusia verohelpotuksia ja että katsotaan nyt ainakin ensin, miten jo aikaisemmin tehdyt veronalennukset vaikuttavat.

Kauheata hässäkkää siis veronleikkausten suhteen, joka näyttää olevan talouspoliittisena keinona samaa kuin korsi hukkuvalle. Mistä tässä on oikein kysymys?

Kysymys on juuri siitä, mistä me varoitimme jo kun Suomen markka hylättiin ja siirryttiin euroon. Sen mukana meiltä meni mahdollisuus itsenäiseen raha- ja korkopolitiikkaan. Silloin sanottiin, että saamme eurosta vahvan ja vakaan valuutan. No nyt euro on ainakin vahva, mutta ei vakaa. Euron kurssi kävi alimmillaan dollariin nähden lukemassa 0,84 dollaria. Nyt sen kurssi on dollariin nähden lukemassa 1,27. Euron kurssin on siis heitellyt dollariin nähden yli 50% haarukassa.

Vahvan euron oloissa kaikki dollariin valuuttansa sitoneet maat ovat nyt todella halpoja. Ja näitä maita on melkein puoli maailmaa. Tällä dollarialueella työvoima, raaka-aineet, kaikki on halpaa. Siksi teollisuuden työpaikatkin pakenevat nyt melkein paniikinomaisesti näihin maihin. Eräiden arvioiden mukaan menetyksemme vahvan euron takia on 70.000 työpaikkaa.

Nyt me olemme vahvan euron loukussa. Jos meillä olisi valuuttana oma markka ja talouspolitiikkaa toteutettaisiin Suomen hallituksen ja Suomen pankin ehdoin, voisimme suojautua tällaista Kiina-ilmiötä vastaan devalvoimalla oman valuuttamme. Nyt emme voi ja siitä on sitten seurauksena työpaikkojen katoaminen ns. halpamaihin, verohelpotuspuheet ja julkisen talouden yhä jyrkkenevä syöksykierre. Sen kehitystien päässä vain rikkailla on varaa sairastaa ja hankkia itselleen koulutusta. Sen tuloksena on yhä suurempia yhteiskunnallisia luokkaeroja, jossa köyhälle ei ole tarjolla muuta kuin kyykytystä ja näköalattomuutta.

Näin sitä suuremmalla syyllä, että kaikki kansalaisryhmät eivät hyödy yhtiöiden ja tuloverojen kevennyksistä. Välttämättömyyshyödykkeiden ja palveluiden verotusta on päinvastoin lisätty. Rajuimmin sitä tehtiin EU-jäsenyyden yhteydessä lisäämällä arvonlisävero kaikelle ruoalle, joukkoliikenteelle, asuntojen hoitomenoihin ja moniin aiemmin verottomiin palveluihin sekä korottamalla maksuja. Tavallisilta palkansaajilta nämä korotukset ovat vieneet tuloverokevennysten tuomaa hyötyä usein niin, että verot ja maksut yhteen laskien ovat nousseet. Hyöty on viety kahteen kertaan siinä mielessä, että tuloverokevennysten vastapainoksi on ollut tyytyminen pienempiin palkankorotuksiin. Palkansaajat ovat itse maksaneet tällaisen tuloverokevennyksin saadun tulon nousun, kun tuloverokevennykset on vastaavasti katettu välillisten verojen ja maksujen korotuksilla sekä yhteiskunnan palveluita karsimalla. Viinan veroa on kyllä alennettu, mutta leivän korotettu.

Omankin valuutan oloissa meidän olisi silti suojeltava korkokantaamme ja siihen tarvitaan valuutan liikkeiden säätelyä. Siksi tarvitsemmekin oman talous- ja rahapolitiikan, eikä se onnistu muuten kuin irrottautumalla eurosta ja koko EU:sta.

Onko Vasemmistoliitolla aatetta?- Onko keisarilla vaatetta?

Vasemmistoliiton tunnuslippu on puna-vihreä. Vasemmistoliittolaisten itsensä mukaan tämä vihreä väri perinteisen työväenpunaisen rinnalla kuvaa ekologista ja kestävää kehitystä. Tosin, se taitaa kyllä olla hometta, jota on tuosta lipusta enää turha yrittää raapia pois - parempi olisi hankkia kokonaan uusi.

1995 Vasemmistoliitosta tuli hallituspuolue Lipposen laajaan "sateenkaarihallitukseen". Näin tästä SKDL:n "työn jatkajasta" tuli jäsen hallitukseen, joka oli tehtailtu maamme tuoretta EU-jäsenyyttä julistamaan ja kansalle toteuttamaan. Heti alusta alkaen Vasemmistoliitto alistui Lipposen ja Niinistön johtaman uusliberalistiseen, raakaan EU-politiikkaan ja oli mukana tekemässä niitä talousleikkauksia, sosiaaliturvan heikentämisiä ja valtionyritysten yksityistämisiä, joita SDP ja Kokoomus runnasivat.

Lipposen ykköshallituksen Sosiaali- ja terveysministerinä toimi Terttu Huttu-Juntunen. Hänen silmiensä alla eläkeläisten ja opiskelijoiden vyötä kiristettiin samaan aikaan kun maamme eliitin pukujen saumat ratkeilivat yltäkylläisyydestä. Huttu-Juntunen ei pannut tikkua ristiin suunnan muuttamiseksi. Myöhemmässä, Lipposen kakkoshallituksessa veroministeri, Vasemmistoliiton puheenjohtaja **Suvi-Anne Siimes** ei pistänyt pahakseen sitä, että Sampo-Mandatum sotkuissa mm. Nalle Wahlroosille lahjoitettiin satoja miljoonia markkoja veronmaksajien rahoja. Myöskään vasemmistoliittolainen alue- ja kuntaministeri **Martti Korhonen** ei tehnyt mitään kunta- ja aluepolitiikan vääristymiselle ja alueiden eriarvoisuuden kasvulle.

Kummassakin Lipposen hallituksessa Vasemmistoliitto oli pelkkä apupuolue, joka tanssi eliitin pillin mukaan unohtaen kansan etujen ajamisen. Vasemmistoliitto oli auttamassa innokkaasti maamme kapitalistisia pääomapiirejä EU-politiikan toteuttamisessa ja niiden asioiden ajamisessa.

2003 eduskuntavaaleissa Vasemmistoliiton kaksinaamainen politiikka koki kovan kolauksen, kun sen kannatus väheni ja se lopulta joutui oppositioon. Tänään se harjoittaa hampaatonta oppositiopolitiikkaa; se nimittäin nyt kritisoi niitä hallituksen linjauksia, jotka se itse aiemmin oli Lipposen hallituksissa ollessaan täysin hyväksynyt.

Aikanaan SKDL oli kansan etuja ajava laaja edistyksellisten ihmisten liitto, jonka toimeliaan työn ansiosta mm. maamme lapsilisäja työaikalainsäädäntöä kehitettiin. Sodanjälkeisessä Suomessa kansalaiset samaistuivat SKDL:n voimaperäiseen politiikkaan ja tukivat sitä. 1950-luvulla SKDL kohosi jopa Suomen suurimmaksi puolueeksi. 1990 perustettu Vasemmistoliitto kerskailee usein olevansa SKDL:n arvokkaan työn jatkaja ja yrittää näin ratsastaa sen maineella. Kuitenkin nämä kaksi liikettä ovat kuin yö ja päivä. Kun SKDL kovalla työllä yritti parantaa suomalaisten sosiaaliturvajärjestelmää ja toimia työväenluokan etujen mukaisesti, Vasemmistoliitto sen sijaan oli murskaamassa näitä tuloksia Lipposen kahdessa hallituksessa. Unohtaen "juurensa" Vasemmistoliitto istui samoissa pöydissä maamme EU-eliitin kanssa ja nyökkäili näiden kansanvastaisen politiikan mukaisesti.

Vasemmistoliittoa leimaa syvä aatteettomuuden tila. Se mainostaa itseään "kolmantena vasemmistona" ja Ranskan vallankumouksen jalojen aatteiden toteuttajana tämän päivän globaalissa Suomessa. Sen puolueohjelmassa korostetaan kestävää kehitystä ja työn ja pääomien tasaarvoisempaa jakamista. Sinänsähän Vasemmistoliiton yleispätevät linjaukset ovat ihan tavoittelemisen arvoisia, mutta keinot niiden toteuttamiseksi ovat hataralla pohjalla.

Vasemmistoliitto katsoo, että markkinatalouden oloissa voidaan taistella työväenluokan paremman elintason ja oikeudenmukaisemman maailman puolesta. He kuvittelevat, että yhteistyössä kapitalistien kanssa voidaan rakentaa yhteiskuntaa, jossa suuryritykset ja pankit ovat kansan hallinnassa, tulonjako on tasaveroisempaa ja hyvinvointipalvelut turvataan kaikille. Onko naurettavampaa kuultukaan? Me tiedämme sen, etteivät kapitalistit tule koskaan vapaaehtoisesti luopumaan monopoleistaan tai hellittämään kukkaronnyörejään. Vasemmistoliitto on hylännyt kokonaisuudessaan marxismin ja kasvattanut SKDL:läisistä juuristaan omituisen yleisvasemmistolaisen vaivaiskoivun, joka kaatuu pienimmänkin aatteellisen keskustelun puhurin lyödessä siihen.

Hiljattain Yrjö Rautio erosi Vasemmistoliiton äänitorven Kansan Uutisten päätoimittajan paikalta ovet paukkuen. Hän syytti Vasemmistoliittoa aatteen kadottamisesta. Sinänsä hassu väite, sillä eihän Vasemmistoliitto ole aatettaan voinut kadottaa, kun se ei sitä koskaan ole löytänytkään. Tosin Raution mielestä aatteellisuus on sitä, että nöyristellään EU-kapitalisteille ja ankkuroidutaan entistä enemmän demareihin. Suvi-Anne Siimeshän on koko ajan tätä toteuttanut, mutta ilmeisesti se Raution mielestä oli liian hidasta. Jotkut tahot ovat jo ehdottaneet kahden "työväenpuolueen", Vasemmistoliiton ja SDP:n yhdistämistä. Se voisikin tapahtua. Eihän näiden kahden puolueen periaateohjelmissa ole juurikaan mitään eroa- SDP:n lippu vain on väriltään enemmän punainen! Vasemmistoliitto ja SDP ovat kuin nuoripari. Morsian Vasemmistoliitto haluaa päivisin näyttää itsenäiseltä, mutta yöt se nukkuu sulhasensa SDP:n sängyssä.

Suvi-Anne Siimeksen johtama puolue on mustannut vanhan perinteisen työväenluokan puolueen perinnön ja vie sitä kohti lopullista romahdusta. Vasemmistoliiton jäsenkunta on kirjavaa, mutta sitä ei ole räätälöity Vasemmistoliiton raameihin. Osa kannattajakunnasta voisi olla aivan hyvin demareita, osa vihreitä ja osa kommunisteja.

Vasemmistoliittoa pidetään vain SKDL:n työnjatkajana ja sen vuoksi sillä vielä on kannatusta ympäri Suomen. Mutta sitä mukaa kun sen vanha työväentaustainen jäsenkunta vähenee luonnollisen poistuman kautta, sen kannatus laskee. Vasemmistoliitolla kun ei ole mitään tarjottavaa edistykselliselle nuorisolle.

Me tarvitsemme uuden vasemmiston. Vasemmiston, joka on kansan äänitorvi, sen oikeuksien puolustaja ja todellisen hyvinvoinnin rakentaja, eikä EU:n ja suurpääoman nukketeatterin marionetti, kuten tämä ns. "kolmas vasemmisto".

Antti Siika-aho, Haapajärvi

Työpaikkoja uhrataan euron alttarille

USA:n dollari on halventunut. Euro maksaa lähes dollarin ja 30 senttiä (1,3 dollaria). Euro on vahva, koska dollari on heikko. Vahvan euron vuoksi vienti kärsii. Vientiyrityksen täytyisi nostaa hintoja 30 % Yhdysvalloissa saadakseen saman määrän euroja kuin silloin, kun eurolla saa dollarin.

Kiina-ilmiö vie sijoitukset Kiinaan ym. ns. halpamaihin. Kysymys ei todellakaan ole mistään pienestä ilmiöstä vaan globaalisen kapitalismin valtasuuntauksesta. Kiinan kapitalismia tällainen alipalkatun työn käyttäminen nostattaa. Samalla se polkee työläisten palkka- ym. etuja koko maailmassa. Kuva uuden uutukaisesta hotellikeskuksesta Pekingissä.

1990-luvun lopulla euro oli heikko ja eurolla sai vain 84 dollarisenttiä. Näistä ajoista euro on vahvistunut yli puolitoista kertaiseksi suhteessa dollariin. Eli vientiyritys tarvitsee yli 50 %:n hinnan korotuksen Yhdysvaltojen markkinoilla saadakseen saman määrän euroja kuin 1990-luvun lopulla. Tällaiset hinnan korotukset eivät ole mahdollisia, koska vientiyritys ei saisi mitään kaupaksi korotetuilla hinnoilla.

Niinpä vientiyrityksen on tyydyttävä siihen, että myydessään entisillä hinnoilla se saa vähäisemmän määrän euroja kuin ennen.

Tämän menetyksen vientiyritys ottaa jostain pois. Joko voitot alenevat tai palkat alenevat tai verot alenevat tai materiaalit pitää saada halvemmalla. Jos kustannukset eivät alene vaan voitot, sijoittajat siirtävät rahansa pois. Sen estämiseksi tuotantoa siirretään pois euroalueelta sinne, missä se on kannattavampaa. Tämän estämiseksi valtio voi alentaa veroja. Sen kääntöpuolena on, että sosiaali- ja terveyspalveluita, joukkoliikennettä ynnä muuta supistetaan tai niiden hintoja korotetaan. Samoin pienennetään lapsilisiä, eläkkeitä, työttömyyspäivärahoja ja opintotukia sekä esimerkiksi maatalouden kansallisia tukia.

Jos veroja ei leikata, vaihtoehto on, että palkkoja alennetaan tai ei ainakaan koroteta hintojen nousua vastaavasti. Tätä on työpaikoilla vaikea hyväksyä, mutta sitä tehdään. Myöskin väkeä irtisanotaan ja vähennetään muilla keinoilla. Se taas heikentää työllisyyttä ja nostaa työttömyyttä. Tästä myös seuraa, että yhteiskunta saa vähemmän veroja palkkatuloista ja työttömyysmenot ovat korkeammat. Sen vastapainoksi leikataan muita menoja.

Tällaisessa tilanteessa, kun euro on kallis, työllisyydellä voidaan perustella palkkojen alentamisia ja irtisanomisia edes loppujen työpaikkojen turvaamiseksi ja julkisten menojen leikkaamista sekä yhtiöverokevennyksiä. Tätä voidaan perustella Kiina-ilmiöllä ja globalisaatiolla, koska euro on pyhä lehmä, jota ei arvostella. Euro on osa sitä poliittista linjaa, jolla Suomea ollaan viemässä EU:n niin sanottuun ytimeen, joka sisältää myös sotilaallisen liittoutumisen ja luopumisen kansallisesta päätösvallasta eli itsenäisyydestä. Tätä perustellaan turvallisuuspoliittisella välttämättömyydellä.

Euroopan Keskuspankki EKP ei ole kantanut todellista huolta euron liiallisesta vahvuudesta, vaan puhunut inflaatiovakaudesta. Kun Yhdysvallat on toteuttanut elvyttävämpää politiikkaa, Euroopan Keskuspankki on inflaatiouhalla perustellut kireämpää politiikkaa. Aiemmin inflaatiouhkana käytettiin ruoan ja öljyn hinnan korotuksia. Nyt inflaatio on matalaa ja kireää linjaa perustellaan sillä, että se näin saadaan pysymään matalana.

Valuuttavakauden aikaansaamisessa Euroopan Keskuspankki on totaalisesti epäonnistunut. Tätä peitetään sillä, että puhutaan Saksan ja Ranskan alijäämistä eli että valtion tulot eivät kata menoja, vaan vajetta jää yli 3 %. Tuo maaginen 3 % on kirjattu Maastrichtin sopimukseen. Suuria jäsenmaita syytetään siitä, että ne eivät piittaa sopimuksista. Tämä on tietysti ongelma, koska eurojärjestelmässä pikkumaan sopimuksesta piittaamattomuus vie EU:n tuomioistuimeen. Niinpä komissio vie nyt Saksaa ja Ranskaakin EU:n tuomioistuimeen.

Mutta tuomioistuinasiat ovat eri asia kuin talous. Talouden kannalta ydinkysymys on se, että on järkevääkin, että Ranskalla ja Saksalla on talouden laskusuhdanteessa budjettialijäämä. Se tarkoittaa, että heikon yksityisen kysynnän vastapainoksi ylläpidetään julkista kysyntää ja tällä tavoin työllisyyttä. Euroopan Keskuspankin mielestä tämä ei käy ja se on osa kireän politiikan perustelua. Mutta Euroopan Keskuspankin mielestä sen oma totaalinen epäonnistuminen valuuttavakauden turvaamisessa taas on sallittua. He ovat epäonnistuneet ja pyrkivät pääsemään kuin koira veräjästä syyttelemällä muita.

Näiden epäonnistumisten alttarilla uhrataan Suomen ja Euroopan teollisuustyöpaikkoja eikä irtisanottuja ja työttömiä paljon lohduta selittely ja asioiden peittely.

Joku sanoo, että Suomen vienti Yhdysvaltoihin on kuitenkin vain osa Suomen kokonaisviennistä eikä sillä olisi ratkaisevaa merkitystä. Tosiasia kuitenkin on, että dollarin halpuus aiheuttaa, että Pohjois-Amerikka kilpailee halvemmalla valuutalla myös Euroopan markkinoilla myös Eurooppaan suuntautuvan Suomen viennin kanssa ja Pohjois-Amerikka kilpailee muilla maailmanmarkkinoilla saaden halvasta valuutasta kilpailuedun. Lisäksi Kiinan valuutta on sidottu dollariin ja kun dollari on halpa, Kiinankin valuutta on halpa eikä euroalue kykene kilpailemaan Kiinan kanssa. Kallis euro siten vahvistaa Kiina-ilmiötä. Samoin dollarin vanavedessä maailman lähes kaikki muutkin valuutat ovat halpoja. Ja euroalueella ja vahvan valuutan Japanissa työllisyys on kehno.

Ei se mitään. Kalliin euron myötä dollareita saa enemmän ja matkustaminen Yhdysvaltoihin tulee halvemmaksi. Jos siis on haaveita käydä Atlantin takana, kannattaa käydä nyt. Vaan ei se hyöty korvaa sitä, jos on menettänyt työpaikan.

Pekka Tiainen

Vajeita

Viime vuosina on puhuttu turvallisuusvajeesta. Mutta; Mitä se on? Vaikka ensi näkemältä ei uskoisi, niin vajeita on monin verroin enemmän kuin joku sotilaallinen liittoutuminen, liittoutumattomuus tai NATO.

Maailmaa vavisuttavia vajeita on löytynyt amerikkalaisista jättiyhtiöstä, joiden kirjanpitoa herrat tekivät mielensä mukaan ja puhalsivat ties minkälaiset määrät dollareita. Puhalluksessa pienosakkaat ja työläiset menettivät miljardeja dollareita sijoituksina, palkkoina ja eläkevaroina. Italiassa elintarvikealan suuryrityksestä herrat puhalsivat lähes kymmenen miljardia euroa jne.. Samanlaista vajetta taitaa tulla lisääkin.

❑ ❑ ❑

Viime vuoden viimeisenä päivänä suurin suomalainen sanomalehti julisti kuuden palsta otsikolla: ”Työeläkeyhtiöt houkuttelevat eläkkeelle jääviä pysymään töissä”. Heti vuoden vaihduttua sama lehti julisti viiden palstan otsikolla: ”Työttömyyden pelko kalvaa joka toista suomalaista”. Lienee selvää, että normaalioloissa ihmiset tekevät töitä niin pitkään kuin jaksavat.

Yritykset ovat kuitenkin toista mieltä. Viimevuoden maaliskuussa Finnair vähensi työtekijöitä, joista 82 prosenttia pantiin eläkkeelle ja 18 prosenttia sai potkut. Vastaavasti hutikuussa Telia-Sonera passitti eläkkeelle 57 prosenttia ja antoi potkut 43 prosentille. Huhti- ja elokuussa Elisa pani ulos heitetyistä eläkkeelle 55 prosenttia ja antoi potkut 45 prosentille jne.. Viime vuonna eläkkeelle siirtyneistä 62 prosenttia joutui työkyvyttömyyseläkkeelle tai työttömyyseläkeputkeen, 38 prosenttia ”pääsi” varhennetulle tai normaalille vanhuuseläkkeelle. Tästä näkyy, että työnantajat haluavat päästä eroon ennen muita vanhemmista työntekijöistä, joten eläkkeelle jäävällä ei ole valinnan mahdollisuutta. Se on työnantajilla. Tässä on työeläkeyhtiöillä, mutta varsinkin vanhemmilla ja nuorilla työläisillä valtava turvallisuusvaje.

❑ ❑ ❑

Varma-Sampo on tehnyt esimerkkilaskelman työssä pysymisen vaikutuksesta eläkkeeseen. Laskelma kuvaa säännöllisen kokopäiväisen koko työhistorian aikaista eläkettä. Sen mukaan 63 vuotiaan esimerkkihenkilön eläke on 1 014 euroa kuukaudessa. Jos sama henkilö tekee töitä 65 vuotiaaksi, on eläke noin 19 prosenttia suurempi ja jos on töissä 68 vuotiaaksi, eläke on 47 prosenttia suurempi.

Mutta 90-luvulla työelämänsä aloittaneet nuoret ovat erityisen kurjassa asemassa, kun jo nyt lähes puolet työvoimasta tekee erilaisia pätkätöitä. Heille tulee vuodessa kahdentoista sijasta keskimäärin vain kuusi eläkkeeseen oikeuttavaa työkuukautta. Siitä saa parhaassa tapauksessa puolet esimerkin eläkkeestä. Eikä parempaa ole näköpiirissä. Päinvastoin! Näin siksi, että virallistenkin ennusteiden mukaan jatkossa tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin joten työ vähenee ja työttömyys lisääntyy. Kun sosiaaliturvan leikkaukset jatkuvat, tässä on nykyhetken ja tulevaisuuden toimeentulon huikea turvallisuusvaje.

❑ ❑ ❑

Todelliset vajeet sivutetaan, sillä aseiden kalistelu näyttää sankarillisemmalta. Siihen meillä on perinteitä.

Kun Hitler nousi valtaan, hän julisti kaikelle maailmalle, että Saksa tarvitsee idästä elintilaa, joka saadaan hävittämällä juutalaiset, kommunistit ja bolshevistinen Neuvostoliitto. Ja sehän sopi suomalaisille, sillä 1918–44 Suomi oli puolifasistinen maa. Tuhannet ja taas tuhannet sodan ja fasismin vastustajat sekä kommunistit, joita ei tapettu, heitettiin vankiloihin ja keskitysleireihin.

Saksassa ja Suomessa oli sama kaiku askelten. Se oli Leningradia uhkaava turvallisuusvaje. Siksi Neuvostoliitto esitti Suomelle aluevaihtoa. Suomi antaisi sille Karjalan kannaksen ja saisi korvaukseksi Itä-Karjalasta sitä enemmän aluetta. Se ei Suomelle kelvannut. Talvisodassa Suomi menetti Kaakkois-Suomen ja Leningrad sai turvavyöhykkeensä.

Sen jälkeen Hitler toi joukkonsa Suomeen. Niiden turvin alkoi jatkosota. Sanotiin, että se on sota savijaloilla seisovan jättiläisen kanssa. Siinä leikissä piti luoda Suur-Suomi, jonka itäraja on Uralilla. Toisin kävi. Suomi hävisi sodan ja rauha tuli vasta, kun Neuvostoliitto sai poistettua Leningradin turvallisuusvajeen ja kun Suomi asettui sen rinnalle Hitleriä vastaan.

Kun Suomella ei ole mitään luonnonrikkauksia, joita Venäjällä ei olisi monin verroin, niin Suomella ei ole sieltä tulevaa turvavajetta.

❑ ❑ ❑

Suomen teollisesta ja finanssitoiminnasta enemmistön omistavat ulkomaalaiset. He tietävät, että ulkomainen omistus on tanssia ruutitynnyrillä. Siksi suurkapitalistit pelkäävät. Mutta, he uskovat, että USA:n eri puolilla maailmaa olevat 125 sotilastukikohtaa ja niiden puolimiljoonaa hampaisiin asti aseistettua miestä turvaa heidän etunsa. Luvuista puuttuvat Afganistan ja Irak.

Suomella ei ole erityistä turvallisuusvajetta. Ainoa vaje tulee suurpääoman omistajien Yhdysvalloista. Se vaatii YK:lta lupaa (artiklan 51 muuttamista) ryhtyä sotaan milloin sitä huvittaa ja ketä vastaan tahansa. Yhdysvaltojen mukaan sillä pitää olla oikeus suistaa vallasta kaikki, jotka ”uhkaavat” sen turvallisuutta. Esimerkiksi Iranin mullahit ovat rikollisjengi, joka on suistettava vallasta ”tuntematta suurempia omantunnon pistoksia kuin poliisin tarkka-ampuja tuntee ampuessaan panttivangin ottaneen rikollisen” (HS 11.1.04).

NATO on USA:n maailmaa valtaavan imperialistisen sotakoneen jatke, se on myös sen politiikan jatke. Sen sotaisa mielenkiinto ei kohdistu pelkästään ”roistovaltioihin”. Se ulottuu myös Eurooppaan. USA:n mielestä ”Ranskalaiset ovat hölmöjä ja lyhytnäköisiä yrittäessään rakentaa Eurooppasta vastapainoa Yhdysvalloille.” (Perle) ja vaatii, että eurooppalaisten on valittava asettuvatko he Euroopan vai USA:n puolelle – ainoan todellisen roistovaltion puolelle!

❑ ❑ ❑

Todellinen maailmanlaajuinen, globaali, turvallisuusvaje on ihmisten toimeentulossa, sosiaaliturvassa, terveyden- ja sairaanhoidossa. Lopettamalla aseiden kalistelu ja toisten maiden rikkauksien kahmiminen – amerikkalaisten suurpääoman arkkuihin kansallisten etujen nimissä – saataisiin kaikki ihmisten tarpeet hoidettua ja terrorismi häviäisi maailmasta.

Lopettamalla yletön voittojen kahmiminen koko väestön kustannuksella, saataisiin myös Suomessa työttömyys ja kaikki sosiaaliset ongelmat hoidettua.

Kai Kontturi

Joukkoliikenteen kriisiin saatava ratkaisu

Helsingin kaupunki nosti joukkoliikenteen matkalipun hintoja 9 %:lla vuoden 2004 alussa. Korotus toteutettiin kaupunginvaltuustossa 28.10.2003 äänin 42-38 kokoomuksen, kahden rkpläisen ja demareiden äänin kolmen demarin livetessä korotusrintamasta. 5.2.2004 YTV:n lipputuloista paljastui yli 6 miljoonan euron vaje. Se tietää 10 %:n korotuksia seutulipun hintoihin vuoden 2005 alusta tai linjojen karsimista ellei joukkoliikenteen ongelmia ratkaista.

Joukkoliikenteen kriisistä kertoo, että 31.8.2003 julkistetun Tampereen yliopiston tutkimuksen mukaan yli 60 % pääkaupunkiseudun kuljettajista haluaisi vaihtaa työpaikkaa. Tutkimus osoitti, että pääkaupunkiseudun joukkoliikenteen kilpailuttaminen on vähentänyt työssä viihtymistä ja lisännyt stressiä. Henkilöstön työolot ovat heikentyneet ja koko toimialan imago on ryvettynyt, kommentoi tutkimuksen tuloksia virkamiesliittolaisten pääluottamismies **Marko Jouppila.** Bussikuljettajista 58 %, varikkotyöntekijöistä 49 % ja toimistotyöntekijöistä 39 % koki kilpailuttamisen vaikutukset negatiivisina. Yleinen suhtautuminen kilpailuttamiseen oli vieläkin kielteisempää. 73 % kuljettajista ja varikkotyöntekijöistä tuomitsi sen. Kuljettajien kokemaa stressiä lisää liikenteen tukkoisuus, liian tiukat aikataulut ja taukojen lyhyys. Myöskään ruuhkaliikenteen vaatimasta työpäivän kaksiosaisuudesta ei ole päästy, vaan työhön sidonnaisuusaika voi olla jopa 13 tuntia.

Kilpailuttaminen käynnistettiin 1980-luvun lopulla perusteluna kustannussäästöt. Käytännössä se johti kilpailuun työvoimakustannuksilla. Kilpailussa voittaneet yritykset ottivat hävinneistä työntekijöitä heikennetyillä työehdoilla. Se johti bussiliikenteen lakkoihin ja asian viemiseen aina EU-tasolle saakka vaatimuksena, että työntekijät tulee ottaa kilpailun voittaneeseen yritykseen samoilla työehdoilla, jotka hänellä on ollut kilpailun hävinneessä ja työntekijät irtisanovassa yrityksessä. Eli tilanne vaadittiin rinnastettavaksi liikkeen luovutukseen, jossa työehtoja ei saa heikentää. Bussifirmat nimittäin alkoivat kilpailla heikentämällä työehtoja ja alentamalla palkkoja.

Jotain on pahasti vialla, kun samanaikaisesti työntekijöiden asema heikkenee, hintoja korotetaan ja linjoja karsitaan. Mm. 31.1.2004 HKL ja Helsingin joukkoliikennelautakunta esittivät uusia säästöjä seutuliikenteeseen. Malmin seudulla tärkeiden linjojen 522 ja 512 liikennettä esitetään supistettavaksi vastineeksi jokerilinjan avaamiselle. Karsimista perustellaan myös Keravan kaupunkiradan käyttöönotolla syksyllä 2004. Tällä perustellaan muitakin linjojen huononnuksia. Maunulan bussilinja oltiin lopettamassa. Asukkaiden voimakas vastustus johti linjan säilyttämiseen, mutta supistettuna. Junaliikenteen puolella Martinlaakson radan myöhäisvuoroja suunnitellaan lopetettavaksi. Raitiovaunu ykköstä oltiin lopettamassa, mutta asukkaiden vastustuksen vuoksi siitä peräännyttiin. Heikennyksiä kuitenkin tehtiin. Koko ajan valmistellaan kuumeisesti muita linjojen karsimisia.

Otaniemeen menevä liikenne toimii tällä hetkellä ahtaissa tiloissa Kampin metroaseman luona. Kaikki Otaniemessä opiskelevat ja työskentelevät ihmiset odottelevat länsimetroa, joka osaltaan helpottaisi tuhansien ihmisten elämää, puhumattakaan Espoon omista asukkaista.

Joukkoliikenteen tilannetta kärjistetään Helsingissä laskemalla kahden vuoden aikana siihen budjetoituja varoja reaalisesti 66 milj. markkaa eli 11 miljoonaa euroa. Tällä perustellaan linjojen lopettamisia ja vuorovälien harventamista.

Helsingissä korotukset painottuvat matkakortille ladattaviin arvolippuihin. Ihmiset on juuri houkuteltu uuteen järjestelmään ja sitten viedään läpi korotukset. Korotuslinjaa ajetaan, vaikka aikaisempien tutkimusten perusteella vuoden vaihteen taksan korotukset laskevat HKL:n asiakasmäärää noin 3 %. Se vie käytännössä kolmanneksen hinnankorotuksen tuomasta lipputuloarviosta. Lipun hinnan korotukset ja joukkoliikenteen karsiminen lisäävät yksityisautoilua keskusta-alueilla ja siitä aiheutuvia ongelmia. Niiden ratkaiseminen vaatii jälleen uusia kustannuksia kuten uusien parkkitilojen rakentamista. Joukkoliikenteen käyttäjissä on myös paljon opiskelijoita, eläkeläisiä ja työttömiä sekä toimeentulotuen saajia. Matkakustannusten kasvu aiheuttaa lisäavustustarvetta ja yksityisautoilun lisääntyminen keskusta-alueilla lisää myös saastumisongelmia, vaikeuttaa pyöräilyä ja kasvattaa onnettomuusriskejä. Käytännössä hinnan korotuksilla ja karsimisella aiheutetut säästöt ja lisätulot joukkoliikenteen puolella jäävät näennäisiksi eivätkä korjaa kunnan taloutta.

Oman kortensa kekoon joukkoliikenteen ongelmien pahentamisessa on laittanut eduskunnan enemmistö, joka EU-jäsenyyspäätöksen yhteydessä päätti arvonlisäveron sisällyttämisestä lipun hintoihin. Se aiheutti 8 %:n korotuksen sekä sen, että joka kerran lipun hintoja nostettaessa korotuksen tuoma tulo ei tule kokonaan kuntien vaan osittain myös valtion kassaan.

Vielä pahempaa on edessä, jos suunnitelma yksityistää valtion rautateiden lähiliikenne toteutetaan. Bussiliikenteen yksityistäminen jo eteni, kun Vantaa myi linja-autoyhtiönsä yksityiseksi. HKL:n asemaa ollaan nakertamassa. Jos VR:n lähiliikenne suunnitelmien mukaan yksityistetään, joutuvat matkustajat maksamaan myös yksityisten firmojen voitot.

Meille sanottiin, että EU-jäsenyysratkaisu alentaa hintoja. Kuitenkin julkisen liikenteen hinnat ovat nousseet vuosina 1994-2003 kolmanneksella. Kun tähän lisätään HKL:n vuoden 2004 alun hinnan korotus, nousu on jopa 45 %. Joukkoliikenteen huikeat hinnan korotukset ovat esimerkki, että tätä lupausta ei ole tarkoitettukaan todeksi.

Pekka Tiainen

Joukkoliikenteen kriisin korjaamiseksi:

- **Erityisesti pidemmäksi ajaksi ostettujen lippujen hintoja on alennettava.**
- **Kertalipun hintoja on alennettava eläkeläisten kohdalla, koska pidempiaikainen lippu ei ole aina tarpeen.**
- **Arvonlisävero on poistettava joukkoliikenteen lipun hinnoista.**
- **Suunnitelmia vähentää kuntien maksamaa tariffitukea joukkoliikenteelle ei tule toteuttaa.**
- **Kuljettajien palkkausta on parannettava. Työhön sidonnaisuusaikaa on lyhennettävä. Ajoaikatauluja etenkin ruuhkaliikenteessä on helpotettava ja vapaita bussikaistoja on kehitettävä ruuhkaliikenteen ajosujuvuuden parantamiseksi.**
- **Linjojen siirtyessä yritykseltä toiselle kuljettajan siirtyminen toiseen yritykseen on taattava vähintään entisin työehdoin.**
- **Linjojen heikennyksistä on luovuttava. Raitioliikenneverkkoa tulee avata uusille alueille.**
- **Länsimetrosta tulee tehdä toteuttamispäätökset. Helsingin tulee viivyttelemättä aloittaa metron rakentaminen Lauttasaareen.**
- **Metron iltavuoroja tulee jatkaa vuorokauden vaihteen yli.**
- **Valtion rautateiden yksityistämissuunnitelma on hylättävä.**

Pankkien palvelumaksuille on saatava katto

Eduskunnassa on tehty pitkästä aikaa ensimmäinen lakialoite, jossa yritetään rajoittaa rahavallan toimia ja asetutaan selkeästi pienituloisten puolelle. Tämä aloite on 122 kansanedustajan allekirjoittama vaatimus 2,5 euron katon asettamisesta pankkien perimille palvelumaksuille. Pankit ovat jatkuvasti nostaneet palvelumaksujaan. Korkeimmillaan niistä on peritty jo 8 euroa eli lähes 50 entistä mummon markkaa. Maksu on täysin kohtuuton ja ryöstöluontoinen ja se kohdistuu valtaosaltaan köyhiin eläkeläisiin, joilla ei ole enää valmiuksia opetella internetin tai maksuautomaattien käyttöä.

Pankit puolustelevat korkeita palvelumaksujaan sillä, että halvempia maksutapoja on olemassa ja että pankkimaksuilla halutaan asiakkaiden siirtyvän pois pankkien tiskeiltä maksamaan itse laskunsa laskuautomaateilta tai internetin kautta. Mutta tämä tavoitehan on jo oikeastaan saavutettu. SPY:n tutkimuksen mukaan yli 70% suomalaisista maksaa jo nyt laskunsa joko internetin tai maksuautomaattien kautta. Vain vajaa 10% maksaa enää perinteisesti pankin kassalla, mutta juuri he ovat valtaosaltaan yli 65 -vuotiaita pienituloisia. Palvelumaksut iskevät raskaasti juuri pienituloiseen eläkeläisryhmään. Heidän käyttövaroistaan palvelumaksut vievät aivan kohtuuttoman osan.

Pankkiasioista vastaava ministeri RKP:n **Ulla-Maj Wideroos** ei halua lakia pankkimaksujen katosta. Wideroos perustelee, että jo EU rajoittaa puuttumista yritysten markkinaehtoiseen toimintaan. Samoin Kokoomuksen kansanedustajat vastustavat palvelumaksukattoa. Kansanedustaja **Jari Koskinen** syyttää, etteivät kansanedustajat ymmärrä pankkitoiminnan perustaa ja että eduskunnan pankkivastainen ilmapiiri ihmetyttää.

Mutta, aivan kuten nykyinen pörssitalous on irronnut reaalitodellisuudesta, aivan sama on tapahtunut pankeille. Hyvä on, että niille tavallisten säästäjien rahat vielä edes kelpaavat.

Näille pankkimaksujen puoltajille kerrottakoon, että normaalisti pankkitoiminnan pitäisi perustua siihen korkomarginaaliin, joka syntyy korkeampien lainakorkojen ja matalampien talletuskorkojen välille. Nyt kun pankit ovat menneet tukemaan kaikenlaista keinottelupääomaa ja sijoitusrahastoja asiakkaiden pankkisäästöjen sijaan, tämä pankkitoiminnan perusta on tietenkin kärsinyt. Vika ei ole pankin asiakkaissa vaan siinä, että pankkitoiminta on perusteiltaan pielessä.

Muistettakoon, että pankkien palvelumaksut tulivat käyttöön vasta v. 1983 pankkilakon jälkeen. Sitä ennen mitään palvelumaksuja ei tunnettu. Tuolloin käyttöön otettu palvelumaksu oli jotain parin markan luokkaa. Tästä ne ovat siis jo "parhaimmillaan" melkein 25-kertaistuneet.

Suuri raha on nyt kovasti ihmeissään, kun eduskunta jollakin tavoin haluaa rajoittaa sen toimintaa. Mutta, eduskunta säätää lait, joiden mukaan rahamiestenkin Nalle Wahlrooseineen on toimittava.

Toivotamme tälle SDP:n kansanedustaja Jukka Gustafsonin lakialoitteelle mitä parhainta menestystä. Palvelumaksukatto tosin voisi olla vieläkin pienempi, esim. 50 sentin luokkaa, tai sen voisi kokonaan poistaa, että pankkien toiminta olisi jälleen perinteisillä juurillaan, sillä perustalla millä sen kuuluisikin olla.

RK/KÄ

Leningradin saarron murtumisesta 60- vuotta

Eräs toisen maailmansodan traagisimpia, mutta samalla sankarillisimpia sivuja on Leningradin 900 päivää kestänyt piiritys. Kun Hitler hyökkäsi Neuvostoliittoon 22.6.1941, hän piti Neuvostoliittoa ”savijalkaisena jättiläisenä” tai lahona rakennuksena, joka sortuu heti kun vain ovi potkaistaan sisälle. Hitler oletti valloittavansa Neuvostoliiton ja orjuuttavansa sen kansat muutaman kuukauden kuluessa. Saksa hyökkäsi Neuvostoliittoon kolmena suurena kiilana, joista tärkein oli Moskovan suunta, toinen oli Leningradin suunta ja kolmas Ukraina ja sen takana oleva Kaukasus. Hitlerillä oli jo suunniteltuna päivämääräkin, jolloin hänen piti juhlia paikan päällä Hotelli Astoriassa Leningradin valtaustaan.

Hitlerin Saksan alkumenestys sodassa olikin musertava. Neuvostoliitto ei ollut ollenkaan valmis ottamaan vastaan sellaista massiivista iskua, minkä Hitlerin fasistiarmeija maahan kohdisti. Vain kaksi ja puoli kuukautta hyökkäyksestä saksalaisten pohjoinen armeijaryhmä oli jo Leningradin porteilla. Leningrad saarrettiin 8. syyskuuta 1941 saksalaisten toimesta eteläpuolitse. Karjalan kannaksen suunnalla saartoa varmisti Suomen armeija, joka oli vallannut takaisin talvisodassa menettämänsä alueet.

Leningrad joutui ankaran pommituksen ja tykistötulen kohteeksi. Kaupungista oli jo ehditty evakuoida väestöä, mutta saarroksiin jäi kaupungin puolustajien lisäksi n. 2,9 miljoonaa asukasta, joista 400.000 oli lapsia. Ruokaa kaupunkiin jäi vain muutamaksi kuukaudeksi. Talven tullen jonkin verran ruokaa saatiin ilmateitse ja Laatokan jäätien avulla. Talvi 1941-42 oli poikkeuksellisen ankara ja se olikin saarron pahin vaihe. Leipää asukkaille riitti vain 125 g päiväksi, liikenne ei toiminut, ei talojen lämmitys, vettä ei saatu, sähköä saatiin vain ajoittain ja kaupunki paloi saksalaisten pommien ja tykistötulen vaikutuksesta. Yksinomaan tammi – helmikuussa 1942 Leningradissa kuoli 200.000 ihmistä joko pommituksiin, nälkään tai kylmyyteen.

Kirjailija **Nikolai Tihonov**, joka oli koko piirityksen ajan Leningradissa kuvasi piiritystä näin: ”Autot ja raitiovaunut jäätyivät paikoilleen ja seisoivat kaduilla kuin valkoisen kuoren peittämät kuvapatsaat. Kaupungin yllä loimusi tulipalojen liekki. Koittivat päivät joita ei olisi voinut kuvitella rohkeinkaan fantasiakirjailija. Danten helvetin kuvat himmenivät, sillä ne olivat vain kuvia, mutta täällä elämä otti tehtäväkseen näyttää hämmästyneille katseille ennen näkemätöntä todellisuutta. Se asetti ihmisen pohjattoman kuilun partaalle ikään kuin tarkkaillen, mihin hän kykenee, mihin hän pyrkii ja mistä ammentaa voimia…”

Kaupunkiin jäi myös säveltäjä **Dmitri Shostakovits**, joka sävelsi siellä 7. sinfoniansa, ”Leningrad sinfonian”, jossa hän musiikin keinoin kuvailee saksalaisten raakalaismaista hyökkäystä ja langettaa sille musertavan moraalisen tuomion.

Kaikesta huolimatta kaupunki kesti. Sen puolustajat eivät antautuneet. Sen tehtaat pystyivät toimittamaan aseita puolustajilleen. Piiritetty Leningrad pystyi pitämään yhteyttä emämaahan ”Elämän tien”, Laatokan kautta. Sen kautta voitiin viedä kesällä laivoilla ja talvella jääteitä pitkin siviiliväestöä pois kaupungista ja tuoda sotilaita, elintarvikkeita, sotatarvikkeita ym. tarvittavaa piiritettyyn kaupunkiin.

Sodassa tapahtui ennen pitkää käänne Neuvostoliiton hyväksi.

Kuvassa vasemmalla Piskarjevon vaikuttava muistolehto, jonne on joukkohautoihin haudattuna puoli miljoonaa piirityksen uhria.
Yllä olevassa kuvassa kuljetetaan tarvikkeita Laatokan jäätä pitkin Leningradin ja emämaan välisellä "Elämän tiellä". Tie oli saksalaisten jatkuvan tykistötulen kohteena.

Saksalaiset kokivat ensimmäisen suuren tappionsa koko toisessa maailmansodassa Moskovan edustalla marras- joulukuussa 1941. Sitten saksalaiset murskattiin vuodenvaihteessa 1942-43 Stalingradissa ja heinä-elokuussa 1943 Kurskissa. Mm. näiden neuvostoarmeijan suurten voittojen aikaansaaman käänteen ansiosta Leningradin saartokin osittain murtui tammikuussa 1943 ja lopullisesti Leningrad vapautettiin saarrosta vuotta myöhemmin 27. tammikuuta 1944.

Leningradin saarron yhteydessä sai surmansa arvioiden mukaan n. 800.000 ihmistä, joista 500.000 on haudattu Piskarjevon hautausmaan 186 joukkohautaan. Tämä hautausmaa on tehty piirityksen vaikuttavaksi muistomerkiksi ja museoksi, jossa piirityksen uhreja käydään jatkuvasti muistamassa.

Helsingin pommituksilla oli yhteys Leningradin piiritykseen

Meillä Suomessa on muistettu viime päivinä ahkerasti Helsingin pommituksia, joista helmikuun alussa myös tuli kuluneeksi 60 vuotta. Suomalaisten tulkintojen mukaan Helsingin ilmatorjunta sai ”torjuntavoiton” ja kaupunki säästyi melko pienin vaurioin. Valitettavasti henkensä pommituksissa menetti 146 siviiliä. ”Torjuntavoittoa” on selitelty mm. sillä, että Neuvostoliiton ”tuhansien pommikoneiden”, tosiasiassa n. 200 lentokoneen, laivueet harhautettiin pommittamaan palavia puupinoja Vuosaaressa tai sitten neuvostokoneet, eivät uskaltaneet lentää Helsingin ilmatorjunnan tiheään tuleen.

Kuka uskoo näihin sankaritaruihin? Ei neuvostoarmeijalla ollut tapana harrastaa siviileihin kohdistuvia julmuuksia, pikemminkin se pyrki välttämään niitä viimeiseen asti. Saksalaisista ei voinut sanoa samaa. He vainosivat itärintamalla siviiliväestöä keskitysleirein, massiivisin joukkomurhin ja raakuuksin. Amerikkalaiset puolestaan tappoivat pelkästään Dresdenin ja Berliinin ilmapommituksissa satoja tuhansia saksalaisia siviilejä, enemmän kuin konsanaan atomipommeillaan Hiroshimassa ja Nagasagissa.

Miksi Neuvostoliitto sitten pommitti Helsinkiä?

Pommitukset tapahtuivat heti Leningradin saarron lauettua. Pommituksilla haluttiin antaa viesti Suomen johdolle, että Saksa on hävinnyt sodan ja Suomen olisi viisainta mitä pikimmin irrottautua sodasta. Suomen hallitukselle viestitettiin Ruotsin kautta tammikuun lopulla, että sen olisi syytä ottaa välittömästi yhteys Neuvostoliittoon. Rauhasta tulisi sitä epäedullisempi, mitä pitemmälle sota jatkui.

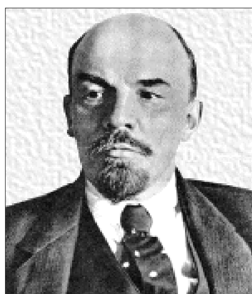
J.K. Paasikivi kävikin Saltsjöbadenissa tapaamassa Neuvostoliiton Tukholman suurlähettilästä Aleksandra Kollontaita 16.-22. helmikuuta. Neuvostoliitto esitti vaatimuksenaan, että Suomen olisi heti katkaistava suhteensa Saksaan, internoitava Saksan Suomessa olevat sotajoukot ja palautettava voimaan Moskovan v. 1940 rauhansopimus. Näitä ehtoja ei Suomen hallitus kuitenkaan hyväksynyt. Siksi Suomi kantoi moninkertaisesti raskaamman hinnan kesäkuussa, kun Neuvostoliitto ennen Valko-Venäjän operaatioitaan päätti ratkaista Suomen kysymyksen Karjalan kannaksella tavalla, joka turvaisi pysyvästi Leningradin turvallisuuden.

Suomi olisi välttynyt kesällä 1944 monilta uhreilta Kannaksen, Talin - Ihantalan ym. taisteluissa, jos Suomen johto olisi osannut lukea oikein ajan merkit helmikuussa ja olisi irrottautunut ajoissa Saksan sotakumppanuudesta.

Helsinkiin neuvostoarmeija ei koskaan marssinut, mutta jostakin kumman syystä se pääsi Berliiniin. Vain hourupäiset sotakiihkoilijat ja Karjalan takaisinvaltaajat voivat kuvitella, että se johtui Suomen armeijan paremmuudesta ja vahvemmuudesta Saksan armeijaan nähden.

RK/KÄ

LENININ KUOLEMASTA 80 VUOTTA

On kulunut 80 vuotta siitä, kun Vladimir Iljitsh Lenin tammikuun 21. päivänä 1924 kuoli Gorkissa äkilliseen sairauskohtaukseen. - “Oli kuollut hän, jossa ruumiillistui koko Venäjän vallankumous, hän, joka kantoi sitä aivoissaan, valmisteli, toteutti ja pelasti sen. Lenin, suurin ja kaikissa suhteissa puhtain historian luoja, - ihminen, jota enemmän ei kukaan ollut tehnyt ihmiskunnan hyväksi.” (lainaus ranskal. kirjailijan Henri Barbusse’n muistokirjoituksesta)

Lenin syntyi 22.4.1870 Simbirskissä Volgan varrella ja vietti Volgan seuduilla myös lapsuutensa Simbirskin, Kasanin ja Samaran lääneissä. Isänsä kuoleman aikoihin 1886 Lenin sai vanhimmalta veljeltään Alexanderilta Marxin “Pääoman” tämän tullessa kesällä lomalle Pietarin yliopistosta.

Vanhimman veljen elämä päättyi pian tämän jälkeen traagisesti, kun hänet vuoden 1887 maaliskuussa vangittiin kuulumisesta järjestöön, jota syytettiin murhayrityksestä tsaari Aleksanteri III vastaan. Vankeus päättyi teloitukseen saman vuoden toukokuussa.

Ei väkivaltaiselle anarkismille

Vaikka Lenin 17-vuotiaana nuorukaisena tunsikin suurta kunnioitusta veljensä sankaruutta kohtaan piti hän jo silloin terroristisia menetelmiä virheelisinä taistelussa yksinvaltaista tsarismia vastaan. “Ei, me emme lähde sille tielle” sanoi Lenin saatuaan kuulla Alexanderin osallistumisesta terroristisen järjestön toimintaan.

Aseena marxismin teoria

Marxilaisuuden kannattajien luku oli Venäjällä 1880-luvun lopulla erittäin vähäinen. Lenin oli yksi näistä ensimmäisistä, kun hän 1888 oli aloittanut Marxin ja Engelsin teosten perusteellisen tutkimisen, joka jätti häneen lähtemättömän vaikutuksen. Marxismin teoriassa Lenin huomasi mahtavan aseen, joka takaisi voiton taistelussa poliittisten oikeuksien puolesta ja kansanjoukkoihin kohdistuvaa häikäilemätöntä riistoa vastaan.

Vallankumoukselliseen taisteluun

Elokuun puolivälissä 1893 Lenin jätti Volgan varren maaseutu-alueet ja saapui 31. elokuuta Pietariin, silloisen Venäjän poliittisen elämän keskukseen. Täällä 23-vuotias Lenin kävi käsiksi historialliseen tehtävään liittää hajanaiset marxilaiset ryhmät yhdeksi järjestöksi ja tehdä siitä työväenluokan poliittinen johtaja.

Lenin vakuuttui pian, että propagandan tekeminen vain “etummaisimpien” työläisten harvalukuiselle joukolle ei riitä, vaan on välttämätöntä siirtyä myös laajaan poliittiseen agitaatioon päämääränä työväenluokan välittömien etujen puolustaminen. Tästä joukkoagitaatioon siirtymisestä oli sittemmin seurauksena uuden vaiheen alkaminen Venäjän työväenliikkeen historiassa, mikä taas myöhemmin loi edellytykset Lokakuun vallankumoukselle ja maailman ensimmäisen sosialistisen valtion perustamiselle, Leninin suursaavutukselle!

Leninin ajankohtaisuus ei katoa

Tänään kapitalismin ideologit hyökkäävät koko voimallaan Leniniä vastaan ja yrittävät leimata hänen elämäntyönsä ”terrorismiksi” vähätellen kaikin tavoin hänen merkitystään. Heidän mukaansa Lenin pitäisi jo jättää rauhaan ja unohtaa. He osoittelevat sormellaan Leniniä mm. luokkataisteluopista vaikka itse ovat omalla toiminnallaan esimerkki sen toteutumisesta tänään hyökätessään parhaansa mukaan työväenluokkaa ja sen saavutuksia vastaan.

Mutta Työväenluokka ei Leniniä unohda. Hänen elämäntyötään ei voi kiertää, mikäli maailmassa halutaan joskus myös laajojen kansankerrosten elämään todellista edistystä.

Timo Nieminen / Toimitus

Suomi ja Nato: Osa1

Kansalliset sotilaspoliittiset päätökset tulisi aina nähdä kansainvälisten sotilaspoliittisten muutosten mukaan ja tiedostaa että sotilaspoliittiset päätökset perustuvat taloudellisiin intresseihin kun eletään yhteiskunnassa jossa talouspolitiikkaa ohjaa monopo-likapitalismi.

Natottamisen seurauksena armeija tuodaan kaduille.

Julkaisemme tässä Janne Rahikaisen artikkelin ensimmäisen osan. Toinen osa huhtikuun numerossamme.

Nykyään taloutta hallitseva monopolikapitalismi ei koe, että kansallinen puolustus täyttäisi sen taloudellisia tavoitteita. Tätä taustaa vasten on ymmärrettävää että Suomessa riisutaan kansallista puolustusta ja valmistaudutaan osallistumaan kansainvälisiin operaatioihin, jotka heikentävät Suomen itsenäistä puolustusta. Suuntaus on samanlainen kun useissa muissakin Euroopan maissa.

Vaikkakaan täällä ei puhuta palkka-armeijaan siirtymisestä, on tällä hetkellä puolustushallinnossa kaavailtu vuoteen 2007 mennessä koottavan noin 40 hengen taisteluyksikkö, joka koostuu sopimussotilaista eli palkka-sotilaista. Tämän lisäksi on jo nyt varattu joukkoja Yk:n, EU:n ja Naton operaatioihin, jotka saataisiin mobilisoitua 60 vuorokaudessa. Ja tämä palkattu joukko tulisi olemaan se runko, joka operoisi ulkomailla "kriisinhallinnan" nimissä. Tämän joukon siirtämiseen Suomi on nyt hankkimassa kuljetuskoneita. Tästä kertoi Yle 8.1.2004 uutisessaan "Suomi pohtii ison kuljetuskoneen hankkimista EU:n kriisinhallintajoukkojen kuljetustarpeisiin".

Valmiusprikaatin nimissä on siis jo nyt olemassa suomalaisia joukkoja lähetettäväksi Naton tai EU:n alaisuuteen. Vaikka EU tekikin periaatepäätöksensä olla hyväksymättä ehkäiseviä iskuja, ei se estä sitä lähettämästä joukkojaan "kriisinhallintaan" myös taloudellisista syistä.

Silloin kun suunnitellaan sotilaallista liittoutumista, tulisi olla selvillä liittoutumisen syyt ja seuraukset sekä hyödyt ja haitat. Syyt ja seuraukset ovat taloudellisia ja hyödyn korjaa monopolikapitalismi, sekä haitan maksaa kansa. Kun kysellään, mitä vikaa on Natossa, tulisi vastata myös minkälaiseen Natoon oikein ollaan liittymässä ja millä perusteilla.

Miksi liittoutumista puolustellaan sillä verukkeella, ettei se tulisi nostamaan puolustusmenoja, kun samalla jätetään mainitsematta, että valmiusprikaatiin menevät varat on suoraan poistettu kansallisesta paikallispuolustuksesta. Kun puretaan paikallispuolustusta sillä syyllä, ettei laajamittaista hyökkäystä pidetä enää todennäköisenä. Kun näin vedotaan siihen, että liittoutumisella saataisiin suojaa samaa uhkaa vastaan, annetaan varsin ristiriitainen kuva maamme turvallisuuspolitiikasta.

Näin ollen voidaan kai kysyä, että mitä varten tulisi liittyä Natoon tai EU:n tiivistettyyn "puolustusytimeen", jos kerran laajamittainen hyökkäys on epätodennäköinen, varsinkin kun otetaan huomioon, että manner-Euroopan kaksi merkittävintä sotilasmahtia vähentävät merkittävästi sota-ajan vahvuuttaan ja valmistautuvat siirtymään kokonaan palkka-armeijaan.

Tästä oivallisia havaintoja on tehnyt tutkiva journalisti Pentti Sainio kirjassaan Maanpuolustusta vai suurvaltapolitiikkaa? " Yksi yhteinen ajatus "euroarmeijaan" joukkoja antaville maille on löytynyt: maavoimien joukkoja vähennetään, ammattisotilaiden määrää lisätään ja tulevaisuuden joukoista noin kolmannes pyritään nostamaan jossain muodossa ilmakuljetteisiksi, jos rahat vain riittävät.

EU:n komennossa näitä joukkoja tulisi nopeasti voida kuljettaa lähes mihin maailmankolkkaan tahansa. Tähän "euroarmeijaan" on Suomikin tällä hetkellä luvannut antaa 1 500 sotilaan joukon". Olisikin hyvä tietää paljonko Natolla olisi lähettää joukkoja, jotka olisivat kykeneviä operoimaan Suomen maasto- ja sääolosuhteissa. Eikä ole aivan samantekevää, mihin puolustusliittoon ollaan sitoutumassa, kun ottaa huomioon USA:n kannan Ranskan ja Saksan vetämään euroarmeijaan.

Kun kokoomus linjasi puolueensa kannan EU:n puolustusytimen turvatakuisiin, se todellisuudessa asettui vasten USA:n kantaa, joka vastusti jyrkästi tiivistä ja yhtenäistä eurooppalaista puolustusta, josta voisi muodostua kilpaileva sotilasliitto sen vetämälle Natolle. 30.11.2003 Ville Itälä täsmentää, että kokoomus haluaa vain vahvistaa Suomen turvallisuutta sellaisilla takuilla, että apua pyydettäessä tiedetään jonkun tulevan apuun.

Suomi on jo nyt liitetty Natoon ja euroarmeijaan niin tiiviisti, ettei enää ole kyse kuin siitä, milloin Suomi on valmis sitoutumaan liittouman sotilasoperaatioihin.

Ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Liisa Jaakonsaari totesikin vuoden 2003 marraskuussa Ylen lauantaiseurassa Suomen ja Naton tekevän jo nyt niin läheistä yhteistyötä, ettei Natoon liittyminen olisi kovinkaan dramaattinen muutos.

Toisin sanoen, sillä mitä mieltä kansa on, ei ole mitään merkitystä, koska poliittinen eliitti on tehnyt jo ajat sitten päätöksensä sotilaspoliittisesta linjastamme. Se on todennäköisin syy siihen, ettei keskustelua turvallisuuspoliittisista päätöksistä kyetä käymään poliitikkojen keskuudessa. Ja poliittinen eliitti ei tee mitään päätöksiä, jos sillä ei ole pääomapiirien tukea tai aloitetta.

Siitä kuinka lähellä liittoutumista nyt ollaan, saa hyvän kuvan puolustusministeriön kansliapäällikön Matti Aholan ilmoittaessa tämän vuoden alussa, että puolustusvoimat on vuonna 2008 organisaatioltaan valmis erilaisiin liittoutumisvaihtoehtoihin. Ja edelleen ministeriön julkaiseman toiminta- ja taloussuunnitelman mukaan armeija on muutaman vuoden kuluttua valmis myös sotilaalliseen liittoutumiseen. Suomi voi halutessaan jatkaa liittoutumattomana tai se voi halutessaan liittyä Natoon. Puolustusvoimat valmistautuu molempiin vaihtoehtoihin.

Ja jatkona 3.1.2004 Hesarin haastattelema kenraaliluutnantti Ahola ilmoittaa, että alueellisesta organisaatiosta vähennetään yksi porras pois, todennäköisesti maanpuolustusalueet. Armeijan uudistusten yksi syy on raha. Puolustusvoimien pitää säästää toimintamenoistaan ja kääntää henkilöstömenot laskuun vuoteen 2008 mennessä, jotta ase- ja materiaalihankintoihin jää riittävästi varoja.

Toinen syy on sodan ajan armeijan pieneneminen. Supistuvien sotajoukkojen johtamiseen ei enää tarvita moniportaista esikuntajärjestelmää. Sodan ajan armeijan vähentyneet prikaatit ovat vuonna 2008 maavoimien komentajan suorassa johdossa. Näin siis nyt valmistaudutaan luopumaan koko maan kattavasta kansallisesta maanpuolustuksesta, joka perustui hajautettuun paikallispuolustukseen omina organisaatioina.

Eikä tämä yllätyksenä tule, jos on seurannut yleistä kehitystä maanpuolustuksessa. Jo kalusto hankinnat viittaavat siihen, että ollaan siirtymässä kansallisesta maanpuolustuksesta kansainvälisiin sotilasoperaatioihin.

Viimeisimpänä esimerkkinä on esitys risteilyohjusten hankinnasta. Risteilyohjukset ovat nimittäin kalliita ja sen lisäksi niistä ei ole hyötyä, ellei omista niiden ohjaamiseen tarvittavaa satelliittia ja muuta järjestelmää. Lisäksi sillä määrällä, mitä Suomella olisi varaa hankkia, ei olisi todellisuudessa mitään merkitystä. Ohjusten hankinnalla onkin merkitystä vasta isommassa sotilasliitossa, jossa ohjusten yhteenlaskettu lukumäärä on merkittävä sotilas-strategisesti. Ja taloudellisesti niille, jotka niitä myyvät.

On erittäin epätodennäköistä, että nykyisessä nopeassa sodankäynnissä ulkomailla olevat joukot ja kalusto ehtisivät ajoissa kotimaahan kriisin uhatessa. Varsinkaan kun nämä valmiusprikaatit ja niiden kalusto olisi liitettynä laajan sotilasliiton organisaatioon. Näinhän kävi Suomalaisille SS-pataljoonille, joiden kotiuttamisesta neuvoteltiin pitkään. Joukkojen ja kaluston, jotka mekin veronmaksajina rahoitamme, lähettäminen ulkomaille liitettäväksi ulkoiseen sotilasorganisaatioon voi olla joskus kohtalokasta. Puhumattakaan siitä, että kalusto, jota nyt hankitaan tai ehdotetaan hankittavaksi, ei edes sovellu kotimaan puolustukseen.

Tämä tarkoittaa myös muutoksia laeissamme. Suomen halutaan myös varautuvan osallistumaan sellaisiin "rauhanturvaoperaatioihin", joilla ei ole YK:n valtuutusta. Tämä merkitsee nykyisen rauhanturvalain muuttamista vuoteen 2007 mennessä.

Janne Rahikainen

EU:n laajeneminen – lottovoitto kapitalisteille, tyrmäysisku Suomelle

Euroopan unioni laajenee toukokuun alusta 10:llä uudella itäeurooppalaisella jäsenmaalla ja 75 miljoonalla ihmisellä. Suomen pääomapiirit ovat mielissään asiasta. Esim. Ilta-Sanomien pääkirjoituksessa 10.1.04 otsikolla "EU:n laajennus avaa mahdollisuuksia" hehkutetaan itälaajenemisen näkymillä. "EU:n laajenemisen avaamien mahdollisuuksien hyödyntäminen edellyttää suomalaisilta poikkeuksellista aktiivisuutta ja ennakkoluulotonta sopeutumiskykyä... Suomalaiset yritykset pitävät uusien jäsenmaiden kasvavia markkinoita tärkeimpänä liiketoiminnan edellytyksiä niissä vahvistavana tekijänä. Toiseksi tärkeimpänä tekijänä on uusien jäsenmaiden alhainen kustannustaso... Alhainen verotus ja matalat työvoimakustannukset vaikuttavat kuitenkin yritysten tuotantolaitosten ja pääkonttorien sijoituspäätöksiin."

Presidentti Tarja Halonen säesti uudenvuoden puheessaan globalisaation ihanuutta toteamalla, että "Suomi on nähty globalisaatiossa hyötyjänä ja menestyjänä – jopa esimerkkinä muille. Kansainvälisen kaupan esteiden vähenemisen myötä olemme voineet viedä tuotteitamme ja palvelujamme eri puolille maailmaa. Toki meillä on kokemusta globalisaation varjopuolistakin."

Pääomapiirit ja heidän asettamansa poliittinen eliitti sotkee nyt pahasti kaksi asiaa. Ei pääoman etu ole sama asia kuin Suomen kansan etu, kokonaan päinvastoin. Kun pääoma saalistaa voittojaan ns. halpamaissa, siitä ei Suomelle eikä sen kansalle hyötyjä heru. Mihin esim. Tarja Halonen unohti pääomien viennin vaikutukset. Globalisaation päällimmäisin tulos on ollut kymmenien miljardien eurojen vienti vuosittain ns. halpamaihin. Suomen kansalle se on merkinnyt tuhansien ja taas tuhansien työpaikkojen siirtymistä ulkomaille, julkisen sektorin alasajoa, kestotyöttömyyttä, maaseudun ahdingon syvenemistä, nuorison näköalattomuutta – lähes toivottomuutta. Tämä kaikki vain siitä syystä, että Suomen kapitalistit toimivat omien sanojensa mukaan innovatiivisesti, ennakkoluulottomasti ja sopeutumiskykyisesti.

Globalisaation ja sen yhtenä osana EU:n itälaajenemisen seurauksena on Suomen harvalukuisen eliitin rikastuminen, se on lottovoittoakin suurempi onnenpotku rahapiireille. Mutta samalla kun kapitalistit rikastuvat Suomi autioituu ja muuttuu EU:n peräkyläksi. Tarja Halonen esitti uudenvuoden puheessaan ratkaisuksi globalisaation ongelmiin oman kansallisen globalisaatiostrategian luomista. TT:n työmarkkinajohtaja Seppo Riski hyväksyi heti esityksen, kunhan se merkitsee Suomen kapitalistien kilpailuetujen turvaamista. Globalisaatiostrategiaksi Riski esitti veroetuja pääomapiireille ja suurille tuloille, työvoiman halpuutta ja työehtosopimusten yleissitovuuden purkamista.

Kapitalistien etu ei ole Suomen etu, vaan kokonaan päinvastoin. Suomen pääomapiireiltä ja työnantajilta on edellytettävä, että he turvaavat Suomen yhteiskunnallisen kehityksen maksamalla veroa Suomeen, turvaavat suomalaisten kulutuskysynnän riittävinä palkkoina, työttömyysturvana ja eläkkeinä. Kapitalisteilla on siihen varaa. Globalisaatio ja EU:n laajeneminen on heille vain keino polkea kansan etuja ja samalla kasvattaa voittojaan. Suomen eduista puhuminen tässä yhteydessä on vain vastuuttomuutta osoittava härski keino huijata kansaa.

EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Lehdistötiedote 12.1.2004

Maailman sosiaalifoorumi sotaa ja imperialismia vastaan

Tammikuussa pidetty neljäs Maailman sosiaalifoorumi kokosi Mumbaihin, Intiaan yli 100 000 osanottajaa. Tapahtuma oli voimakas mielenosoitus sotaa, eriarvoisuutta ja imperialismia vastaan.

Sosiaalifoorumin puitteissa järjestettiin satoja keskustelutilaisuuksia, lukuisia mielenosoituksia, teatteri- ja elokuvatapahtumia ja nuorisoleiri. Ayliikkeellä, sodanvastaisilla liikkeillä, naisjärjestöillä ja monilla muilla oli lisäksi foorumin puitteissa omia kansainvälisiä tapaamisia.

Aiempiin sosiaalifoorumeihin verrattuna Mumbain foorumiin osallistui paljon enemmän tavallisia työläisiä ja maaseudun köyhiä.

Intialaisille se oli myös vaihtoehto maata johtavan BJP-puolueen linjalle, joka on omalaatuinen sekoitus hindufundamentalismia, uusliberalismia ja USA:n sotapolitiikan tukemista.

Kuva Mumbain sosiaalifoorumista, Yrjö Hakanen.

Sotaa ja miehitystä vastaan 20.maaliskuuta

Sosiaalifoorumin osana oli yhteiskunnallisten liikkeiden edustajien yleiskokous, joka hyväksyi kolmen illan keskustelujen jälkeen yhteisen toimintavetoomuksen. Siinä asetetaan tärkeimmäksi tehtäväksi kansainvälinen Irakin sodan ja miehityksen vastainen toimintapäivä 20.maaliskuuta. Siihen liittyy monissa maissa kampanja USA:n ulkomaisia tukikohtia ja presidentti Bushin sotapolitiikkaa rahoittaneita suuryhtiöitä vastaan.

Toinen keskeinen kampanja tähtää julkisia palveluja uhkaavien Maailmankauppajärjestön GATS-neuvottelujen pysäyttämiseen. Julkisten palvelujen laajenevaan yksityistämiseen tähtäävän GATS-sopimuksen laajentamista ajaa USA:n ohella innokkaasti Euroopan unioni. Suomenkin hallituksen siunaama EU:n perustuslakiesitys antaisi unionille entistä enemmän valtaa tällaisissa ratkaisuissa.

Vetoomus sisältää monia muitakin aloitteita kansainvälisestä naisten päivästä maanviljelijöiden oikeuksien puolustamiseen.

Sosialismin haasteet

Maailman sosiaalifoorumin onnistumisessa oli Intian kahden suuren kommunistisen puolueen tuella tärkeä merkitys. Intian hallitus ja Mumbain kaupunki eivät tukeneet tapahtumaa millään tavoin.

Intian kommunististen puolueiden teoreettiset lehdet järjestivät foorumin puitteissa kolmipäiväisen seminaarisarjan imperialismista ja sosialismin haasteista tänään. Lisäksi ne järjestivät foorumin virallisen ohjelman ulkopuolella myös kommunististen puolueiden edustajien kansainvälisen tapaamisen. Näihin tapahtumiin osallistui Suomesta vain SKP.

Seuraavaksi Suomen sosiaalifoorumi

Sosiaalifoorumi ei ole vain kansainvälinen tapahtuma. Se on eräänlainen "liikkeiden liike", jonka puitteissa kehitetään vaihtoehtoja kapitalistiselle globalisaatiolle ja yhteistoimintaa toisenlaisen maailman puolesta.

Suomessa pidetään järjestyksessä kolmas sosiaalifoorumi Helsingin suomenkielisellä työväenopistolla 3.-4.huhtikuuta. Mumbain haaste Suomen sosiaalifoorumin valmisteluihin on muidenkin kuin kansalaisaktiivien osallistumisen lisääminen sekä työväenliikkeen ja uusien kansalaisliikkeiden yhteistyön laajentaminen.

YRJÖ HAKANEN
SKP:n puheenjohtaja

Nimimerkki "Markan" kritiikkiä

Hyvä toverini kertoi minulle, että nimimerkki "Markalta" oli jälleen laaja kirjoitus TKS:n numerossa 1/2004. Itsekin 14 vuotta Työkansan Sanomien toimittamiseen osallistuneena luin sitten tämän kirjoituksen "Euroopan Unionin imperialistinen ote Suomesta kiristyy" pariinkin kertaan.

Artikkelissaan "Markka" palautti mieliin sen poliittisen ja taloudellisen kehityksen, johon EU- suuntaus on maamme saattanut. Artikkeli käsitteli hyvässä järjestyksessä maaseudun autioitumista, palkkatyöväestön aseman kurjistumista, maamme sitomista sotilasliittoihin, kapitalistien maailmanjakopolitiikkaa, sekä sitä miten eduskunnasta on tullut EU-oloissa kumileimasin.

Kirjoituksen yksi punainen lanka kulkee siinä, että maamme kielteisen kehityksen perussyyksi Markka esittää SKP:n oikeistorevisionistisen virtausten ja vieraiden voimien tuella tapahtuneen kommunististen ja kansandemokraattisten järjestöjen tuhoamisen. Kaikki tämä on totta, mutta ei aivan täydellistä. Tässä yhteydessä tulisi kyllä esittää kysymys, että miksi sama ilmiö tapahtui Suomen tapaan lähes kaikkialla maailmassa. Ja edelleen tulee esittää kysymys, että miksi maailman kommunistinen- ja työväenliike kykeni torjumaan oikeistorevisionismin voiton aina 70-80-luvuille saakka, mutta joutui kuitenkin lopulta perääntymään. Vastaukset näihin kysymyksiin voisivat paljastaa sen, että myöskään nämä marxilais- leniniläiset voimat, joihin mekin lukeudumme, eivät aina kyenneet tekemään yhteiskunnan tilasta oikeaa analyysia.

Tilanteessa, jossa kapitalisminvastaista luokkataistelutaktiikkaa olisi tullut arvioida uudelleen, ei siihen ollutkaan edellytyksiä. Olisiko syytä Markankin katsoa vähän peiliin? Oikean vastauksen antaminen em. kysymyksiin on myös edellytys sille, että yleensä kyetään löytämään nykytilanteeseen sopiva kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka.

Artikkelinsa lopussa kappaleessa "Työväenluokan on noustava vastaiskuun" Markka tekee yhteenvedon sanomalla mm. "KTP:ssä olemme vakuuttuneet siitä, että kansojen taistelu edistyksen, demokratian, rauhan ja sosialismin puolesta onnistuu vain siten, että kommunistinen liike maailmassa ja Suomessa kokoaa voimansa yhtenäisen työväenluokan maailmankatsomuksen perustalta vastaiskuun".

Kyllä tämäkin oikein on mutta ei mitenkään riitä. Eihän tässä sanota viitettäkään siihen suuntaan miten tämä vastaisku tapahtuu. Kansan äänessä olemme torjuneet KTP:n väitteen, että kommunistinen puolue olisi sosialistisen vallankumouksen päävoima. Se tehtävä kuuluu marxilaisen yhteiskuntakäsityksen mukaan työtätekeville kansanjoukoille. Siksi tässäkin odottaisi esiintyvän viittauksen siihen suuntaan, miten kansanjoukot järjestetään puolustamaan asemaansa ja ketkä voisivat olla kommunistien liittolaisia tässä työssä. Muutoin jää käsitys, että ne ovat vain kommunistit, jotka tekevät jotain.

Artikkelin viimeinen lause on myös arvoituksellinen: "Kommunistien avoin esiintyminen on tie, joka palauttaa luottamuksen ja yhdistää hajaantuneet voimavarat". Tästä puuttuu kaikki konkreettisuus. Tekisi mieli kysyä kenen luottamus palautetaan ja mihin, millaiseen organisaatioon hajaantuneet voimavarat yhdistetään ja miten näitä yhdistyneitä voimavaroja käytetään? Nämä Markalta lainaamani lauseet ovat sisällyksettömiä fraaseja. Kun KTP hajosi juuri taktiikan kysymyksiin, niin olisi olettanut, että tähän asiaan kiinnitettäisiin huomiota.

Sitten artikkelin loppupuolella todetaan: "Osallistumalla EU-vaaleihin annetaan kuva, ettei se olekaan imperialistisen politiikan toteuttamista varten muodostettu imperialistinen liittoutuma". Tässä voimme vaan todeta, että kyllä me kommunistit joudumme noudattamaan taktiikkaa olosuhteissa, missä olemme koko ajan mukana täysin porvarillisissa instituutioissa. Kapitalismi yleensäkin luo sen ympäristön, jossa joudumme toimimaan, eikä sitä voi paeta.

Ennen ensimmäistä maailmansotaa toisen internationaalin leniniläiset voimat osallistuivat omien maidensa parlamenttien vaaleihin, vaikka tiesivät nämä imperialistisiksi. Lähtökohtansa oli, että imperialistisen sodan alkamisen jälkeen sotaan ei osallistuta ja se pyritään muuttamaan imperialisminvastaiseksi vapaustaisteluksi. Leniniläinen taktiikka tässäkin on, että osallistutaan EU- vaaleihin ja samalla tehdään selväksi EU:n imperialistinen luonne.

Toimittaessamme Työkansan sanomia me tiesimme jo alusta saakka, että kykenemme hyvään marxilaiseen tilanneanalyysiin. Tästä on Markankin artikkeli hyvä osoitus. Mutta tärkeintähän on yhteiskunnan muuttaminen ja sen vuoksi tilanneanalyysista tulisi edetä taktiikan kehittelyyn. Se on meillä kommunisteilla vielä vähän "lapsenkengissä".

Markka kirjoituksensa lopussa puhuu luottamuksen palauttamisesta ja hajaantuneiden voimavarojen yhdistämisestä. Tämä voidaan tehdä, mutta sen edellytyksenä yhteisen tilannearvion lisäksi on yhteinen näkemys yhteisestä toimintataktiikasta.

Heikki Männikkö

Helsingin vappumarssi

Helsingin Vappumarssitoimikunta järjestää perinteisen Työväen vappumarssin Helsingissä myös tänä vuonna. Marssi lähtee Kiasmalta ja päättyy Tokoin rantan. Marssin muista järjestelyistä kuten lähtöajasta, reitistä ja Vappujuhlan ohjelmasta ilmoitamme tarkemmin seuraavassa Kansan äänessä.

Helsingin Vappumarssitoimikunta on organisoinut perinteisen Työväen Vappumarssin Helsingissä nyt jo 11 vuoden ajan sen jälkeen, kun Vasemmistoliitto luopui tästä perinteestä v. 1993. Vappumarssitoimikunta on erilaisten järjestöjen yhteistyöelin, johon kuuluu rauhantyötä tekeviä järjestöjä, nuorisojärjestöjä, poliittisia ja ammatillisia järjestöjä.

Marssin keskeisinä teemoina tulevat olemaan USA:n sotapolitiikan, globalisaation, nykyisen talouspolitiikan sekä maamme EU-suuntauksen vastustaminen, joiden seurausta ovat krooninen työttömyys, ihmisten voimistuva eriarvoisuus, sosiaalista turvattomuus ja suoranainen taloudellinen hätä. Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla on entistäkin suurempi merkitys.

Mikäli Helsingin ammatillinen paikallisyhdistys myös haluaa järjestää marssin, pyrimme - jos mahdollista - yhdistämään marssit. Vappujuhlan järjestämme kuitenkin erikseen, me Tokoin rannassa, kun taas HAP, SDP ja Vasemmistoliitto juhlinevat Hakaniemen torilla marssien tai ilman marssia.

Äänestä Tradekan vaaleissa maaliskuussa

Osuuskunta Tradeka-yhtymän edustajiston vaalit järjestetään postiäänestyksenä 12. – 31.3.2004. Edustajistoon vuonna 2004 alkavalle kuusivuotiskaudelle valitaan 110 jäsentä ja 110 varajäsentä. Jäsenet valitaan vaalipiireittäin. Vaaleissa voi äänestää jokainen Tradekan henkilö- ja järjestöjäsen, joka on liittynyt jäseneksi ja maksanut osuusmaksunsa 31.1. 2004 mennessä. Pelkkä bonus-kortti ei anna äänioikeutta.

Kansan äänen julkaisijajärjestöjen ehdokkaat menevät vaaleihin sitoutumattomina SKP:n ja edistyksellisen osuustoimintaväen listoilla. Muutosvoimat Suomi rp ei osallistu Tradekan vaaleihin. Olemme sopineet SKP:n kanssa yhteisestä vaaliohjelmasta, jossa periaatteet ovat samat kuin äskeisissä HOK-Elannon vaaleissa; haluamme vahvistaa Suomessa työväenliikkeen etuihin nojaavaa osuustoimintaa kaupan alalla.

Tarjoamme Tradekan vaaleissa vaikuttamisen väylän kaikille, joiden mielestä kaupan keskittäminen yhä isompiin yksiköihin on väärä suunta. Vastustamme Tradekan yhdistämistä porvarillisiin kauppaketjuihin ja kannatamme työväenliikkeen itsenäisen osuustoiminnan kehittämistä.

Velkasaneerauksesta selvinneellä Tradekalla on paljon mahdollisuuksia kehittää toimintaansa. Vaarana on kuitenkin se, että Tradekan itsenäinen toiminta lopetetaan ja näin työväen ja edistyksellisen osuustoiminnan periaatteet jäävät historiaan.

Kaupallista voitontavoittelua ja suurten yksiköiden tehokkuutta korostava linja ei ole osuusliikkeen jäsenten, asiakkaiden eikä työntekijöiden etu. Se sivuuttaa myös osuustoiminnan uudet haasteet osallistuvan demokratian, alueellisen kehityksen, lähipalvelujen, ruokaturvan, ekologian ja reilun kehitysmaakaupan edistämisessä.

Kansan äänen ehdokkaat Tradekan vaaleissa

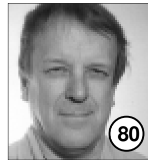
Helsinki/Uusimaa

Pekka Tiainen
tohtori, neuvotteleva virkamies
Helsinki

Esko Auervuolle
betoniraudoittaja
Helsinki

Esko Koivisto
muurari
Vantaa

Kalevi Wahrman
teleasentaja, häräsdomare
Porvoo

Timo Nieminen
apulaistutkija
Karkkila

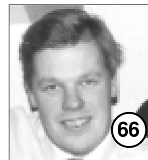

Vilho Nikander
betonimies
Karkkila

Heikki Männikkö
työteknikko
Helsinki

Varsinais- Suomi

Juha Kieksi
ylitarkastaja
Loimaa

Työväenliikkeen osuustoiminnan puolesta
Vaihtoehto kaupan keskittämiselle

❑ **Tradekan fuusioimisesta porvarilliseen S-ryhmään tai muihin kauppaketjuihin on luovuttava.** Sen sijaan on laajennettava ja monipuolistettava lähikaupan palveluja.

❑ **Jäsenetuja on parannettava**. Ostohyvitysjärjestelmää on kehitettävä niin, että työttömät, opiskelijat ja muut vähävaraiset hyötyvät siitä nykyistä enemmän.

❑ **Jäsenten vaikutusmahdollisuuksia on lisättävä** mm. jäsentoimikuntia muodostamalla.

❑ **Osuusliikkeen tulee olla edelläkävijä** työntekijöiden ja ay-liikkeen oikeuksien ja vaikutusmahdollisuuksien kehittämisessä

❑ **Pätkätöiden sijasta on lisättävä kokoaikaisia työpaikkoja.** Kaikille työntekijöille on taattava vähintään 4 tunnin yhtäjaksoinen työ samassa työpaikassa. On ryhdyttävä kokeilemaan työajan lyhentämistä ansiotasoa alentamatta esimerkiksi 6+6 tunnin työaikamallilla. Pieni- ja keskituloisten työntekijöiden palkkoja on korotettava.

❑ **On edistettävä terveellisten kotimaisten elintarvikkeiden ja luomutuotteiden saatavuutta**, materiaalien kierrätystä ja energian säästöä. Geenimuunneltuja elintarvikkeita ei pidä ottaa myyntiin.

❑ **Kehitysmaakauppojen ja kehitysmaiden osuustoiminnallisten tuottajien kanssa on kehitettävä reilua ja suoraa kauppaa** ohi ylikansallisten suuryhtiöiden.

❑ **Osuusliikkeen tulee omassa toiminnassaan torjua kaikenlainen rasismi ja muu syrjintä.** Osuusliikkeen hankinnoissa tulee olla takeet siitä, että tuotteiden valmistuksessa ei käytetä lapsityövoimaa eikä poljeta työntekijöiden oikeuksia.

❑ **Osuusliikkeen jäsenten vaaleilla valitseman edustajiston todellista päätösvaltaa on lisättävä** niin osuusliikkeen kuin sen hallitsemien yritysten johtamisessa.

❑ **Tradekan toimintaa on jatkettava itsenäisenä työväen osuusliikkeenä.**

Tradekan edustajiston vaalissa on kyse osuusliikkeen suunnasta. Jokainen ääni työväen ja edistysmielisen osuustoiminnan periaatteiden puolesta on tärkeä!

SKP:n ja edistyksellisen osuustoimintaväen ehdokkaat Helsinki/Uusimaalla ja Varsinais-Suomessa, joissa Kansan äänen järjestöillä on ehdokkaita

Helsinki/Uusimaa

Päivi Elonen, lähihoitajaopiskelija, Pohja, **Matti Rauäng**, remonttimies, Pohja, **Irma Tanskanen**, psykiatrinen sairaanhoitaja, Inkoo, **Pekka Tiainen**, tohtori, neuvotteleva virkamies, Helsinki, **Esko Auervuolle**, betoniraudoittaja, Helsinki, **Esko Koivisto**, muurari, Vantaa, **Raimo Hägg**, eläkeläinen, Lohja, **Taina Santala**, kirjastovirkailija, Lohja, **Mirjam Sormunen**, eläkeläinen, Karkkila, **Arto Viitaniemi**, pääsihteeri, Järvenpää, **Kaarlo Kurtti**, suunnittelija, Järvenpää, **Hannele Kokko**, sairauskassanjohtaja, Järvenpää, **Kalevi Wahrman**, teleasentaja, häräsdomare, Porvoo, **Timo Nieminen**, apulaistutkija, Karkkila, **Vilho Nikander**, betonimies, Karkkila, **Kaija Jäntti**, tehdastyöläinen, Kerava, **Keijo Kortelampi**, kirvesmies, eläkeläinen, Kerava, **Eira Storm**, ravitsemispäällikkö, Järvenpää, **Kari Karjalainen**, sähköasentaja, Hyvinkää, **Martti Norring**, levyseppä, Tuusula, **Jori Porspakka**, ammatinharjoittaja, Tuusula, **Leo Partanen**, opintojohtaja, Helsinki, **Heikki Männikkö**, työteknikko, Helsinki, **Tapio Siirilä**, työsuojeluinsinööri, Helsinki.

Varsinais-Suomi

Raimo Väisänen, perämies, eläkeläinen, Turku, **Raimo Heikkinen**, sähköasentaja, Turku, **Matti Laakso**, postimies, Turku, **Oili Suomi**, eläkeläinen, Paimio, **Anja Lehtonen**, etuuskäsittelijä, Turku, **Alpo Ruuskanen**, taloudenhoitaja, Turku, **Sanelma Salonen**, ompelija, Turku, **Tatu Oja**, yrittäjä, Kaarina, **Hannu Virtanen**, liikkeenharjoittaja, Kaarina, **Toivo Lehtonen**, eläkeläinen, Parainen, **Martti Leppänen**, raudoittaja, Turku, **Pertti Huhtala**, nosturinkuljettaja, Turku, **Lilja Särkijärvi**, eläkeläinen, Turku, **Kurt Laine**, huoltomies, Turku, **Veikko Laine**, muurari, Rusko, **Kauko Lehtilä**, putkiasentaja, Turku, **Pertti Haverinen**, hitsaaja, Uusikaupunki, **Seppo Juvonen**, talonmies, Turku, **Kaija Kiessling**, työfysioterapeutti, Turku, **Jorma Eloranta**, toiminnanjohtaja, Alastaro, **Juha Kieksi**, ylitarkastaja, Loimaa, **Reino Nurmi**, autoilija, Mellilä.

EU- vaaleissa äänestämme uusoikeistolaista politiikkaa vastaan

Ensi kesänä käydään EU:n parlamentin jäsenten vaalit. Monelle EU:n vastustajalle tämä muodostaa vaikean "palan". Näyttäähän siltä, että siinä vaaleihin osallistumalla ikään kuin hyväksytään se laiton organisaatio, jota vastaan taistellaan.

Kansan äänen julkaisujärjestöt ovat sopineet SKP:n kanssa asettavansa neljä ehdokasta SKP:n listoille kesäkuussa pidettäviin EU-parlamenttivaaleihin. Kolme heistä on jo asetettu. He ovat vasemmalta valt. tri Pekka Tiainen, Helsinki; teleasentaja Kalevi Wahrman, Porvoo ja opiskelija Antti Siika-aho, Haapajärvi. Myös neljännen ehdokkaan asetamme lähipäivinä.

Kysymys on vaikea meille kaikille, jotka korostamme Suomen itsenäisyyden merkitystä. Ongelma se on myös monelle kommunistille, jotka näkevät miten EU-kehitys vahvistaa imperialismia, latistaa demokraattisia oikeuksia ja vie mahdollisuuden taistella kansallisella tasolla työväen oikeuden puolesta perinteiseen tapaan. KTP:n puheenjohtaja **Hannu Harju** kirjoitti Työkansan Sanomissa laajan artikkelin "EU-vaalilla hyväksytään kansanvastainen politiikka". Siinä hän kertaa sen kielteisen kehityksen, mitä EU- suuntaus on työväenluokalle tuonut ja päättelee seuraavasti: "Työväenluokkaa edustavalle KTP:lle EU- vaaliin osallistuminen merkitsee, että olisimme mukauttamassa työväenluokkaa ja kansaa hyväksymään EU".

Näyttää, että tien ollessa kuoppaista on vaikea pysyä kärryillä.

Boikotti ei ole meidän linja

Vaaliboikotista kommunistisessa - ja työväenliikkeessä on keskusteltu aiemminkin. Edustaahan myös kansallisvaltion parlamentti ennen kaikkea kapitalistien luokkavaltaa ja tämän vuoksi on aina löytynyt kommunisteja, joiden mielestä myös kansallisvaltion parlamenttien vaaleja tulee boikotoida. Tällaisen toimintaperiaatteen Lenin torjui kirjassaan "Penikkatauti". Bolshevikit käyttivät kerran vaaliboikottia Venäjän duuman ensimmäisissä vaaleissa, mutta tätäkin Lenin kritisoi ankarasti. Vaalien boikotoinnista mm. Lenin totesi: "Boikotti ei ole taktiikan linja, vaan erikoinen taistelukeino, joka on kelvollinen erikoisissa oloissa" ja "Aktiivinen boikotti ilman laajaa vallankumouksellista nousua on merkityksetön". Joka lukee Leninin kirjan "Boikotista" ja "Boikottia vastaan" voi vakuuttua näistä asioista. Tämä sama asia on todettu monissa yhteyksissä marxilaisessa kirjallisuudessa.

Vaalit ovat osa taktiikkaa

Lenin vertaa kysymystä vaalien boikotoinnista historian suoran tien, (vallankumouksellisen tien) ja toisaalta historian mutkikkaan tien eli kompromissipolitiikan tien välillä. Edellinen toimii tilanteessa, jossa ihmiset ovat halukkaita välittömään konkreettiseen työhön kyseisen asian puolesta. Jälkimmäinen toimii silloin, kun ihmisillä ei ole halukkuutta suoraan toimintaan. Silloin meidän tulee käyttää ns. kompromissipolitiikkaa eli yhteiskunnallisia laitoksia, organisaatioita, liittolaispolitiikkaa yms. Lenin toteaa: "Marxilaisuus ei kieltäydy kompromisseista, marxilaisuus katsoo niiden käyttämisen välttämättömäksi, mutta tämä ei lainkaan sulje pois sitä, etteikö elävänä ja toimivana historiallisena voimana marxilaisuus taistelisi koko tarmollaan kompromisseja vastaan. Ken ei kykene selvittämään itselleen tätä näennäistä ristiriitaa, hän ei tunne marxilaisuuden aakkosia".

Tietämättömyys ei ole joukkoliikettä

On muistettava, että EU:ssa olennaisin kysymys on uusoikeistolaisen yhteiskunta- ja talouspolitiikan toteuttaminen, joka tarvitsee "raameikseen" organisaation, jota sanomme EU:ksi. Tosiasiassa meillä Suomessakaan ei ole laajaa EU:n vastaista liikettä, joka taistelisi tätä talouspolitiikkaa vastaan. Vaaliboikotilla voimme saada joitain ihmisiä pois uurnilta, mutta se ei merkitse minkäänlaista liikettä nykyisen kansanvastaisen talouspolitiikan kumoamiseksi ja boikotti ilman laajaa joukkoliikettä on merkityksetön. On sanottu, että alhainen äänestysprosentti vuoden 1999 EU:n parlamenttivaaleissa (31,4) olisi osoitus siitä, miten kansa vastusti EU- suuntausta. Tähän viittaa mm. Hannu Harju artikkelissaan. Tämä on täysin tuulesta temmattu arvio, sillä huolimatta alhaisesta äänestysprosentista hallitsevat kapitalistit koko EU:n alueella täysin suvereenisti ilman merkittävää vastavoimaa. Pikemminkin meidän tulee ajatella niin, että äänestämättömyys on osoitus epävarmuudesta ja passiivisuudesta ja vaihtoehdon äänestäminen olisi osoitus ihmisten aktiivisesta yrityksestä vaikuttaa EU- asioihin ja se olisi ensimmäinen askel kohti liikettä, joka torjuu EU:n uusoikeistolaisen talouspolitiikan.

Vaalityö on osa yhteiskunnallista työtä

Monet EU:n vastustajat ymmärtävät osallistumisen kansallisen parlamenttimme vaaleihin, mutta eivät EU:n parlamentin vaaleihin. Molemmat parlamentit edustavat kuitenkin samaa suurten pääomapiirien valtaa. Tällä hetkellä esim. Suomen parlamentti on luovuttanut valtansa EU:n elimille niin, että eduskuntamme päätöksenteosta valtaosa (n. 80 %) ohjataan EU:n kautta. Osallistumista kapitalistisen yhteiskunnan vaaleihin emme perustele valittavan parlamentin vallan määrällä tms. vaan sillä, että se on meille "puhujalava. Sen ajatus piilee siinä, että kapitalistisessa yhteiskunnassa vaalit ovat instituutio, joiden kautta tapahtuu merkittävä osa yhteiskunnallista toimintaa. Vaalityön kautta luodaan yhteyttä kansaan ja löydetään liittolaisia. Kansallisen parlamentin välityksellä voidaan myös joukkojen painostuksen tuella saada aikaan uudistuksia. EU-parlamentti on tässä suhteessa paljon vaikeampi.

Realiteetit on huomioitava

Monilla positiivinen suhtautuminen kansalliseen parlamenttiin on selitettävissä sillä, että sodanjälkeisinä vuosina, kun työväenliike oli voimakas ja tukenamme olivat sosialistiset valtiot kyettiin toteuttamaan sääntelyyn perustuvaa yhteiskuntapolitiikkaa, joka antoi kansallisille parlamenteille mahdollisuuden tehdä oikeita päätöksiä. Siitä on jouduttu ottamaan askel taaksepäin ja kapitalistit ovat realisoineet saavuttamansa väliaikaisen voiton mitätöimällä huomattavan osan aiemmista työväenliikkeen saavutuksista. Siksi joudumme toteuttamaan pitkän "mutkittelevan tien" politiikkaa ja siksi tulee käyttää myös vaaleja joukkotyön välineenä.

Tämä on hyvin helppo ymmärtää. Meidän on irrottauduttava EU:sta, mutta emme voi irrottautua siitä irrottautumalla ensin siitä poliittisesta ympäristöstä, jossa me nyt joudumme elämään. On kehitettävä toinen taktiikka.

Ei laiteta päätämme pensaaseen

EU:n torjumiseksi meidän on kyettävä kumoamaan nykyinen uusoikeistolainen talouspolitiikka, se suuren pääoman politiikka, jota toteutetaan koko EU:n alueella. Jotkut toivovat EU:n kaatuvan omaan mahdottomuuteensa. Tällainen tilanne voi olla vaarallinen, koska hallitsemattomana ilman demokraattisen liikkeen ohjausta se voisi johtaa nykyistäkin oikeistolaisempaan vaihtoehtoon. Siksi tulee tehdä kaikki mahdollinen yhteisrintaman rakentamiseksi nykyistä uusoikeistolaista talouspolitiikkaa vastaan. Ja sitä työtä voidaan tehdä myös EU-organisaation tasolla.

EU:n parlamentin vaaliin tulee osallistua, mutta sellaisilla tavoitteilla, jotka antavat vaihtoehdon suuren rahan politiikalle. Jotkut pelkäävät osallistumista siksi, että se mukauttaa meitä hyväksymään EU. Koko EU- suuntaus on jo tätä ennen mukauttanut huomattavan osan aktiivia väkeä passiiviseksi porvariston politiikalle. Meidän tehtävänä on luoda liike tätä vastaan. Siksi me emme saa pelätä vaan meidän tulee luottaa itseemme. Kehotamme kaikkia osallistumaan EU:n parlamentin vaaliin ja äänestämään niitä ehdokkaita, jotka esittävät vaihtoehdon nykyiselle kansanvastaiselle politiikalle.

Ehdokkaamme EU-vaaleissa

Muutosvoimat Suomi rp ei puolueena osallistu EU-vaaleihin. MuSun puitteissa on kuitenkin annettu puolueen järjestöjäsenille vapaat kädet toimia vaalien suhteen haluamallaan tavalla.

Kansan äänen järjestöt menevät mukaan EU-parlamentin vaaleihin SKP:n ympärille syntyneessä vaaliliitossa, jossa on SKP:n lisäksi useita muita kansalaisjärjestöjä, myös EU:n Vastainen Kansanrintama. Saamme liittoutumassa 4 ehdokasta, joista kolme olemme jo nimenneet. Ehdokkaitamme ovat **Pekka Tiainen** Helsingistä, **Kalevi Wahrman** Porvoosta ja **Antti Siika-aho** Haapajärveltä. Neljännen ehdokkaan nimen julkistamme seuraavassa lehdessämme.

Oikaisu

Edellisessä lehdessämme nro 6/03 oli virhe sivulla 3. Pekka Tiaisen kirjoituksen 'Yhtiöiden verotus kevenee - miten käy pienija keskituloisten' ingressissä hallituksen suunnitelmien yhtiöverokevennysten sanottiin olevan **500 miljardia** euroa, pitää olla tietysti **500 miljoonaa** euroa.

Käännekohta

70 vuotta sitten 28/11-12/12-1933 kokoontui Moskovassa Kominternin toimeenpaneva komitea. Tämä tapahtui ensimmäisen kerran fasistien 31.1.1933 Saksassa toimeenpaneman vallankaappauksen jälkeen.

Käännös Unsere Zeitin artikkelista 28/11-2003 Wäinö Pietikäinen

Maailman johtavat kommunistisen maailmanliikkeen toimihenkilöt kokoontuivat 70-vuotta sitten Moskovaan pohtimaan kahta toisiinsa sidottua kysymystä: Ensiksikin oli tarkistettava äkkiväärää vasemmistolinjaa, joka oli lahkolaishenkinen ja joka oli ollut voimassa Kominternin 1928 kokouksesta lähtien. Nyt oli korkea aika tarkistaa silloisia linjauksia. Toiseksi, oli tietysti myös tarkasteltava kommunistien poliittista strategiaa fasistisen vallankaappauksen jälkeen. Valitettavasti kumpaankaan kysymykseen ei pystytty löytämään pätevää ratkaisua. Saksan puolueella KPD:llä, joka oli saanut ottaa vastaan pahimmat iskut, oli pallo hukassa.

Ei ole epäilystäkään, etteikö Komintern - KPD sen kärjessä - olisi aktiivisesti vastustanut fasistien vallankaappauksia niin Italiassa 1922 kuin myöhemmin Saksassa ja myöskin taistellut sodan vaaraa vastaan. Sodan vaara oli kaksijakoinen. Imperialistiset valtiot pyrkivät sodalla uudelleen jakamaan etupiirejään ja samalla myös tuhoamaan Neuvostoliiton sosialismin. Sodan vastaisessa taistelussa Kominternin linjassa ei ollut korjaamisen tarvetta. Sen sijaan olisi ollut paikallaan arvioida porvarillisen demokratian, sosiaalidemokraattien ja muiden antifasistien suhdetta fasismiin ja lähemmin määritellä vallankumousteorian sisältöä

Ratkaisevia uusia vivahteita joulukuussa 1933

Fasistien vallankaappaus antoi uutta väriä toimeenpanevan komitean XIII:teen kokoukseen. Päätelmä oli, että “fasismi on avoin terroristinen diktatuuri ja eniten taantumuksellinen shovistinen ja imperialistinen suurpääoman elementti “. Lisäyksenä mainittiin, että “fasistinen diktatuuri ei välttämättä ole jatketta porvaristolle kaikissa maissa”. Proletariaatti voisi kuitenkin kääntää kehityksen, jos se ei olisi sosialidemokratian lamauttamana. Kuitenkaan toimeenpaneva komitea ei ollut kykenevä irtaantumaan Kominterin 1928 linjauksista ja jäi kritiikittömäksi ja näköalattomaksi. Se esti todellisen laajan fasisminvastaisen rintaman luomisen. Taistelun vakavuus todettiin, mutta poliittisen strategian luominen jäi komitean XIII kokouksessa tekemättä.

Mitkä sitten olivat todelliset ongelmat? Vaikka todettiinkin, että fasistinen diktatuuri ei ole väistämätön, kuitenkin samalla todettiin, että “kapitalistit eivät enää ole kykeneviä parlamentaarisin ja porvarillisen demokratian keinoin pitämään yllä diktatuuriaan”. Vanhat menetelmät olivat käyneet esteeksi kapitalistien herruudelle. Tässä esiintyi erittäin vakava erehdys: Oletettiin, että parlamentarismi ja porvarillinen demokratia olivat jo aikansa eläneet ja tulleet käyttökelvottomiksi ja siten syvä kapitalismin kriisi automaattisesti johtaa fasismiin. Ei katsottu, että olisi tarpeellista Saksassa haikailla Weimarin tasavaltaa. Iskulause” luokka luokkaa vastaan” perustui olettamukseen täydellisestä luokkataistelun kärjistymisestä. Siten sivuutettiin se, että yhteiskunnissa oli vielä liberaalisia ja demokraattisia fasismin vastaisia voimia, joita oli mahdollista mobilisoida fasismin vastaiseen taisteluun. Fasistien uhriksi joutuivat, ei ainoastaan vallankumouksellinen osa työväenliikkeestä, vaan myös sosialidemokraatit kuuluivat häviäjiin. Se, mitä ei silloin vielä ajoissa käsitetty oli, että liberaaleissa ja porvarillisen demokratian piirissä oli vielä käyttämättömiä voimia. Vaihtoehdot eivät olleet 20-luvulla vain fasismi tai proletariaatin diktatuuri. Saksassa oli tavoitteena sosialismin luominen. Tämä KPD:n linja sai valitettavasti toimeenpanevan komitean XIII kokouksen siunauksen.

Komintern perustettiin Leninin johdolla v. 1919 kommunistien yhteistyöelimeksi, jonka tehtävänä oli kansainvälisen kommunistisen liikkeen yhteisen strategian ja taktiikan kehittäminen. Kominternin ensimmäinen konferenssi avattiin maaliskuussa 1919. Kuva Kominternin toisesta konferenssista heinäkuussa 1920 Leningradissa. Keskellä istuvat vierekkäin mm. Lenin ja Trotski. Myöhemmin fasismin noustua valtaan Saksassa ja Italiassa Kominternin työskentelyn polttopisteeseen nousi kansanrintamapolitiikan kehittäminen fasismia vastaan. Tässä työssä yksi keskeisitä henkilöistä oli Kominternin pääsihteerinä vuodesta 1935 toiminut bulgarialainen Georgi Dimitrov. Stalin lakkautti Kominternin työskentelyn liittoutuneiden vaatimuksesta toisen maailmansodan aikana v. 1943.

Fasismin mitat ja kestoaika aliarvioitiin.

Georgi Dimitrov 1882-1949

Totuus oli, että Saksan kansan enemmistö ei ollut kypsä sosialismille. Kuviteltiin, että fasismi kiihdyttäisi vallankumousvalmiutta joukoissa. Porvariston tuki fasismille aliarvioitiin ja siten myöskin sen vaarat. Kuviteltiin, että fasismi kukistuisi pian ja vallankumous voittaisi. Se erehdys maksoi hengen tuhansille kommunisteille, työläisille, vasemmistolaisille, liberaaleille, uskovaisille jne. Ei ymmärretty, että monet kapitalistiset valtiot valitsivat kriisinsä kourissa toisen tien kuin fasismin. **Palmiro Togiliatti** ja **Georgi Dimitroff** katsoivat Kominternissa, että fasistista diktatuuria ei välttämättä seuraa proletariaatin diktatuuri. Ilmeisesti kaikki eivät olleet samaa mieltä.

Eniten päänsärkyä aiheuttivat suhteiden merkityksen arviointi sosialidemokratiaan. Heidän johtajansa olivat 1914 luopuneet kansainvälisestä solidaarisuudesta ja asettuneet imperialistien palvelukseen. He olivat taantumuksellisten militaristien ja poliitikkojen käsikassarana, kun työväen marraskuun vallankumous 1919 Saksassa murskattiin. Tosiasiassa he eivät muodostaneet vaihtoehtoa kapitalismille. He reformoivat kapitalismia ja olivat antikommunisteja. Kuitenkin oli perin väärin ja kohtalokasta nähdä sosialidemokraatit vain kapitalistien hännänkannattajina ja ratkaisevana tukipilarina porvarien herruudelle ja siten fasismin kaksosina eli sosiaalifasisteina. Tämä 20-luvun arvio sai XIII komitean istunnon siunauksen. Kuitenkin kokouksella oli jo tietoja lukuisista sosialidemokraattien ja heidän toimitsijoidensa vainoista ja vangitsemisista, mukana myös ammattijärjestöjen toimihenkilöitä.

Vallankumouksellisen tilanteen kypsyminen?

Seurauksena oli kolmella tavalla epäonnistuminen yhteisrintaman luomisessa fasismia vastaan. KPD eli harhakuvitelmissa, että sosialidemokratia hajoaisi sisältä päin; riittäisi, kun paljastetaan johtajien petokset ja jäsenistö siirtyisi joukkomitassa KPD:n puolelle. Haluttiin saada sosialidemokraatit mukaan rakentamaan proletariaatin diktatuuria. Kolmanneksi vasemmistososialidemokraatit, joilla oli hiukan vetoa yhteisrintamaan, kuvattiin pettureiksi ja vallankumouksen ja kommunistien vastustajiksi.

Väärä suuntaus oli myös, että kuviteltiin vallankumouksellisen tilanteen syntyvän, kun vaan sosialidemokraatit joukolla jättävät johtajansa ja hyväksyvät kommunistien strategian. Väärin oli myös, että sosialidemokraattien näkemystä kapitalismin vakiintumista ei voitu omaksua. Samoin oli myös näköalattomuutta kommunistisessa liikkeessä: “Olisi oikeisto-opportunismia kieltää, ettei kapitalistinen maailma ole vauhdilla menossa vallankumoukselliseen suuntaan”. Ei ymmärretty, että kapitalismi kykenisi vastustamaan Neuvostoliittoa ja kapitalististen maiden työväenliikettä. Näistä arvioista poikkesi Italian kommunistipuolueen puheenjohtajan Gramscin arviot, että kapitalismilla on vielä kehitysmahdollisuuksia; esimerkkinä hän piti Fordin tuotannon kehittämisideoita.

Työväenluokan luokkatietoisuutta arvioitiin myös väärin. Monet vielä roikkuivat sosialidemokraattien ajatusten perässä ja jotkut näkivät vieläpä ulospääsynä fasismin. Vaikka KPD oli 30-luvulla joukkopuolue, sillä ei kuitenkaan ollut tarpeeksi voimia fasismin voittamiseen. Sosialidemokraattisten johtajien eristäminen joukoista ei onnistunut.

Jossakin määrin linjauksia parannettiin, mutta ei riittävästi. Kominternin VII kokouksen valmisteluissa.

Komiternin sihteeri **Dmitri Manuilski** esitteli kesäkuussa 1934 itsekriittisiä strategian muutoksia Kominternin ajatteluun: “Olemme kuvitelleet, että kehitys kulkee siihen suuntaan, että historiallinen taistelu käydään sosialidemokratiaa vastaan, luokka luokkaa vastaan, porvaristo vastaan proletariaatti. Ja me johdamme proletariaattia ja siksi tulee sosialidemokratia murskata. Asiat menivät kuitenkin toisin, kuin mitä me ajattelimme Kominternin VI kokouksessa. Kommunistit eivät pistäneet sosialidemokraatteja lattajaloiksi, vaan fasistit tekivät sen. Me ajattelimme, että sosialidemokratia oli päävihollinen. Meidän pääiskumme suunta oli sosialidemokraatit emmekä riittävästi keskittyneet taisteluun fasisteja vastaan. Saatoimme jopa päätellä, että kommunistit, sosialidemokraatit ja fasistit kaikki halusivat pistää kapitalistit matalaksi.”

Strateginen kääntöpaikka: Jokaista käden leveyttä demokratiaa tulee puolustaa!

Tarvittiin enemmän syventymistä sen päättelemiselle, milloin aika on kypsä vallankumoukselle. Georgi Dimitroff, joka oli Länsi-Euroopan Komission puheenjohtajana Kominternissä, joutui keräämään kokemuksia valtiopäivätalon tuhopoltto-oikeudenkäynnistä ja pohtimaan Stalinin pätevyyttä. Hän muotoili kansanrintamataktiikkaa fasismia vastaan, jossa kommunistien lisäksi olisi ollut mukana sosialidemokraatteja ja muita antifasisteja, myös porvareita niin, että sota voitaisiin estää. VII kokouksessa hän vastoin aikaisempia linjauksia totesi, että on anteeksiantamatonta hidastella. Nyt oli kysymys, että asennoidutaan maakohtaisesti riippuen siitä, missä muodossa porvaristo niissä on vallassa. Meille ei ole samantekevää, onko porvaristolla tavanomainen diktatuuri, vai onko kyseessä avoin fasistinen diktatuuri. Neuvostoystävinä me puolustamme jokaista kädenleveyttä demokratiasta. Pidämme kiinni saavutetuista eduista ja haluamme laajentaa etuisuuksia. Siis työväenluokan valittavana ei tässä tilanteessa tule olemaan valinta proletariaatin diktatuurin tai fasismin välillä, vaan porvarillisen demokratian ja fasismin diktatuurin välillä.

Historian kulku on osoittanut sodan aikana ja sen jälkeen, että se oli oikea strategia ja toi tuloksia.

HAROLD NEUBERT

Euro-oikeisto sotajalalla

EU on tuonut nämä leipäjonot kaikkiin suuriin kaupunkeihin. Euro-oikeisto pelkää kansan heräämistä vaatimaan oikeuksiaan. Periaateenaan hyökkäys on paras puolustus euro-oikeisto hyökkää nyt kommunisteja vastaan. Kuvassa Hurstin ruokajakelua itsenäisyyspäivänä Helsingin Hakaniemessä.

Eurooppalaisesta oikeistosta - kuin myös Suomen Kokoomuksesta on jälleen alkanut kuulua sotarumpujen soittoa kommunismia ja sosialismia vastaan.

Hiljattain Euroopan parlamentin oikeistopuolue Eurokonservatiivit tuomitsivat kongressissaan kommunismin "turmiolliseksi ja tuhoisaksi aatteeksi ihmiskunnan lähihistoriassa". Kannanotossaan eurokonservatiivit olisivat valmiita kieltämään EU-virat kaikilta niiltä henkilöiltä, jotka esim. entisissä Itä-Euroopan sosialistisissa maissa ovat olleet kommunistisen puolueen jäseniä tai toimihenkilöitä. Samalla on alkanut kuulua napinoita siitä, että ylipäätään kaikilta kommunisteilta tulisi estää mahdollisuus toimia EU-viroissa. Myös Kokoomus oli allekirjoittamassa tätä julkilausumaa.

Eurokonservatiivien julkilausumassa todetaan, kuinka "kommunismi on ollut suuri virhe" ja kuinka siellä missä on kommunismia, on myös sotaa ja kansan sortoa. Eurokonservatiivit ovat tavallaan aivan oikeassa. Kommunismi on todellakin ollut suuri uhka - nimenomaan kapitalisteille. Euroopan kansoille se on ollut suuri siunaus. Ilman marxilaista yhteiskunta- ja aateoppia ja ilman marxilaista kansantaloustiedettä ja ilman Venäjän lokakuun vallankumousta ei työläisten oikeudet olisi sillä tasolla, mitä ne tänä päivänä vieläkin ovat. Ilman kommunistien aktiivista työtä ei sotien jälkeisen Suomen sosiaaliturvajärjestelmää olisi rakennettu näin tehokkaasti ja työväenluokan asemaa parannettu.

Eurokonservatiivit ovat siinäkin oikeassa, että siellä missä on kommunismia on myöskin sotaa ja sortoa; Aina siellä missä työväenluokka on noussut kapinaan oikeuksiensa puolesta, on hallitseva luokka tai ulkomaiset imperialistiset voimat pyrkineet ne vainojen tai sodan avulla tukahduttamaan, hyvänä esimerkkinä vaikkapa Korean ja Vietnamin sota sekä Kuuban tapahtumat 1960-luvun alussa.

EU:ssa ollaan muutenkin käymässä hyökkäykseen sosialismia vastaan. Esimerkiksi tulevassa EU:n perustuslaissa tuleva liittovaltio määritellään vapaan markkinatalouden pohjalle perustuvaksi liitoksi, joka kunnioittaa yksilön vapautta ja vapaata yrittäjyyttä. Näin halutaan viestittää, ettei toisenlaisella yhteiskunta- ja talousjärjestelmällä tule koskaan olemaan sijaa Euroopan Yhdysvalloissa. Perustuslaki on tehty suurpääoman ehdoilla ja se tulee olemaan eliitin käsikassara työväenluokkaa vastaan.

Täällä Suomessa ollaan valmistelemassa nk. "Taistolaisuuden mustaa kirjaa". Kirjasta pidettiin oikein keskustelutilaisuus, jota johti kirjailija **Ilkka Kylävaara**. Kokoomuksen **Ben Zyscowich** olikin tilaisuudessa innokkaana tuomitsemassa kommunismia ja mustaamassa Neuvostoliittoa. On selvää, että nyt vajaa 15 vuotta Neuvostoliiton ja Itä-Euroopan sosialististen maiden romahtamisesta suomalainen eliitti hakee revanssihenkeä ja yrittää nöyryyttää niitä, jotka aiemmin taistelivat kapitalismia vastaan. Tällaisilla kirjahankkeillayritetään tuomita tieteellinen sosialismi ja uudelleenkirjoittaa lähihistoriaamme. 70-luvun "taistolaisista" yritetään näiden hankkeiden avulla tehdä eräänlaisia "hirviöitä", jotka palvelivat ja kumartelivat "suurta saatanaa"- eli Neuvostoliittoa.

Meidän on pyrittävä tekemään tyhjiksi nämä eurokapitalistien hankkeet ja torjuttava EU:n liittovaltiokehitys, jossa työväenluokan edustajat yritetään murskata maanrakoon eliitin tavoitteiden tieltä.

Ensi kesän Eurovaaleissa meidän on ryhdistäydyttävä taisteluun EU:n liitovaltiohanketta ja pääomapiirien kansanvastaista tukahduttamispolitiikkaa vastaan.

Antti Siika-aho
Haapajärvi

Sotaa vastaan

Vuosi on vierähtänyt alkuun ja tätäkin vuotta on jo kohta kaksi kuukautta elettynä. Vuoden vaihteeseen yleensä kuuluu pohtia niin menneitä kuin tulevia. Vuosi 2003 jäi historiaan muun muassa vuotena, jolloin Yhdysvallat hyökkäsi Irakiin. Irakin sota oli monessakin suhteessa erikoinen, mikäli sotia yleensäkään voidaan vertailla toisiinsa.

Irakin sota oli johdonmukainen jatke sille sota- ja ryöstöpolitiikalle, jonka USA:n sotaisat taantumukselliset piirit ovat kulkutiekseen valinneet. Mielestäni Jugoslavian ja Afganistanin sodille Irakin sota oli odotettavissa oleva jatko.

Ainoastaan todelliset muutokset Yhdysvaltojen johdossa olisivat saattaneet katkaista sotilaallisen kierteen. Se mikä meitä tulevaisuudessa odottaa on arvailujen varassa. Yhdysvaltain nykyisen valtiollisen johdon sanavarastoon kuuluu edelleen nimitykset roistovaltio ja terrorismin uhka. Yhdysvaltain poliittisen valtiojohdon listalla ovat mainittuina roistovaltioina muun muassa Kuuba ja Pohjois-Korea.

Yhdysvallat kiristää suhteitaan Pohjois-Korean kanssa hyvin määrätietoisesti. USA:n harjoittaman politiikan ytimenä näyttäisi olevan toiseen itsenäiseen maahan kohdistuva kiristyspolitiikka ja jos se ei tehoa niin sitten otetaan sotavoimat avuksi.

Se miten maa on päätynyt Yhdysvaltojen laatimalle "roistovaltioiden" listalle ei ole jäänyt hämärän peittoon. Listalle näyttää pääsevän maa, jolla on esimerkiksi öljyä ja sen johtohenkilöt pitävät kiinni maan itsenäisyydestä eli eivät antaudu Yhdysvaltain pääomalle vapaaehtoisesti.

Tuollainen sotaisa temmellys eri puolilla maapalloa on aivan johdonmukaista imperialisteille. V. I. Leninhän kirjoituksissaan imperialismista päätteli, että kapitalismin ollessa imperialistisessa vaiheessaan se muodostuu keinoja kaihtamattomaksi sotilaalliseksi uhaksi maailman kaikille kansoille.

Oikein tarkasti ottaen eihän tänäkään päivänä tässä Yhdysvaltojen temmellyksessä ole muusta kysymys kuin maailman taloudellisesta uusjaosta. Eiköhän tuo Afganistanin ja Irakin sotakin liity enemmän öljyyn kuin demokratian palauttamiseen kansalaisille.

❑ ❑ ❑

Irakin sodassa oli myös erikoista se, että se oli kait ensimmäinen sota, jossa hyökkääjän maailman ihmisille luomat kauhukuvat sortuivat näin nopeasti, niin nopeasti, että Englannin pääministerikään ei kerinnyt turvaan.

Pohjustettaessa Irakin sotaa, meille luotiin mitä ihmeellisimpiä uhkakuvia. Luotiin uhkakuva, jossa kärjistäen sanoen yksi kaveri uhkasi koko sivistynyttä maailmaa biologisin ja muin joukkotuhoasein. Uhkakuvan mukaan niitä oli kuulemma vähän joka paikassa ja joka lähtöön. Näinhän meille kritiikittömästi kerrottiin kaikkien uutistoimistojen välityksellä. Televisio, radio ja valtalehdistö suolsi tuota soopaa. Sitä suollettiin täysin ilman kritiikkiä, ainoana totuutena vuorokauden joka hetki.

Taka-alalle painettiin USA:n ja Englannin sotilaallisen hyökkäysvalmistelun kanssa ristiriidassa olevat tiedot. Lehdistössä ne yleensä löytyivät hyvin huomaamattomina uutisina. Esimerkiksi YK:n asetarkastajien lausunnot jäivät nätisti taka-alalle. Tänään on osoittautunut tosiasiaksi, että YK:n asetarkastajat olivat oikeassa. Yhdysvaltojen ja Englannin maailmalle levittämät tiedot olivat silkkaa puppua eli propagandaa sodan puolesta.

Irakin sota oli sen verran suuri ja raskas ihmisten harhautusoperaatio, että jopa Helsingin Sanomat on joutunut tarkistelemaan linjaansa uudestaan oikein pääkirjoitusten voimalla. Surullisinta asiassa on heidän kohdallaan se, etteivät he näytä vieläkään oppineen yhtään mitään. Osasivat vain kirjoittaa ne muutamat artikkelit, joissa sentään oli jotain anteeksipyynnön tapaista. Käytännöllisesti katsoen toimittaja myönsi laatimassaan kirjoituksessaan, että he olivat kusettaneet kuukausitolkulla lukijoitaan.

No tänään lehden palstoilla käydään samaan tahtiin USA:n presidentin johtamaa terrorismin vastaista sotaa. Ehkäpä nuo Hesarin toimittajatkin oppivat joskus. Näyttää vaan vaativan monta pään kolautusta Karjalan mäntyyn, kuten joskus ennen vanhaan sanottiin.

❑ ❑ ❑

Niin mikä tuossa Irakin sodassa oli erikoista? Erikoista oli sotapropagandan paljastuminen näin nopeasti ankaksi. Hyökkäyssodan valmisteluun kuuluu aina kansan ja kansojen kiihottaminen sotapropagandalla. Aikaisemmissa sodissa on saatu luotua propagandallamyyttejä jotka perusidealtaan jäävät elämään vuosikymmeniksi. Ne elävät, vaikka sota olisi päättynyt sotilaalliseen antautumiseen. Nuo propagandamyytit elävät, vaikka kansainvälisesti olisi vahvistettu rauhansopimuksia, joissa on tarkalleen määritelty asian- omainen valtio sotaan syylliseksi.

Nyt Irakin sodassa tuo propagandakupla puhkesi hyvin nopeasti. Tuo puhkeaminen on tapahtunut kansainvälisesti, mutta on kokonaan eri asia mikä tulee olemaan USA:n sisäinen kehitys.

Tämä sotapropaganda kuplan puhkeaminen tekee vielä erään kotimaamme asian hyvin mielenkiintoiseksi. Tavallaan aivan uuteen valoon nousee tuon entisen pääministeri Paavo Lipposen puuhastelu Yhdysvaltojen Georg W. Bushin kanssa. Tiettävästi Paavo Lipponen neuvotteli ja sopi asioista sen enempää neuvottelematta Suomen lainsäädännön mukaan valittujen päättävien elimien kanssa. Julkisuudessa näkyneistä tiedoista voi päätellä, että jotain tuon suuntaista yhden miehen demokraattista päätöksentekoa olisi tapahtunut.

❑ ❑ ❑

Viime päivien aikana paljastuneet asiat Irakin sodan perusteista asettavat entistä enemmän USA:n ja Englannin sotarikollisten penkille. Tuosta voitaneen vain vetää johtopäätös, että silloinen pääministeri Paavo Lipponen sotki Suomen, tavalla tai toisella, rikolliseen sotaan. Hänen antamilla lupauksilla mitä todennäköisimmin maamme antoi täyden tukensa rikolliselle sodalle. Sodalle, jonka ainoa tarkoitus oli kaataa toisen, suvereenin maan, valtakoneisto USA:laisten öljy yhtiöiden etujen turvaamiseksi.

Tuo edellä sanottu johtaa myös kysymyksen pohdintaan, että mikä on Anneli Jäätteenmäen asema tässä asiassa. Mitä Anneli Jäätteenmäki halusi kertoa julkisuuteen? Edelleenkin tulee hyvin kyseenalaiseksi Jäätteenmäkeä vastaan nostetun syytteen tarkoitus. Onko syytteen tarkoituksena mustamaalata joku, jotta entinen pääministeri Paavo Lipposen ja muutamien muiden nahka pelastuu? Kysymyksiä on omiaan nostamaan USA:n sota uhon paljastuminen valheeksi ja paikkansa pitämättömäksi.

❑ ❑ ❑

27.1.2004, käytiin eripuolilla Suomea olevilla punaisten haudoilla ja muistomerkeillä laskemassa kukkia. Kukkien laskulla kunnioitettiin niitä ihmisiä, jotka 1918 joutuivat antamaan henkensä paremman ja turvatumman tulevaisuuden aatetta puolustaessaan.

Sisällissota, johon he joutuivat, kantaa tänäkin päivänä monta eri nimeä. Puhutaan sisällissodasta, vapaussodasta, punaisten ja valkoisten sodasta, vallankumouksesta ja niin edespäin.

Eräs tapa on unohtaa koko juttu nimittämällä sodan alkamispäivä 27.1. "Vainojen uhrien päiväksi" ja siirtämällä tällä tavalla huomio pois omista asioista Natsi-Saksan keskitysleireihin. Kyllä Natsi-Saksan hirmutekoja pitääkin muistaa, mutta se ei saa johtaa Suomen v. 1918 tapahtumien peittelyn kustannuksella.

Tuosta luokkasodasta elätellään edelleenkin maamme virallisessa historian kirjoituksessa sodasta tehtyä propagandamyyttiä, vaikka luokkasodasta on kirjoitettu esimerkiksi sellainenkin suurteos kuin Täällä Pohjantähden alla.

Ai niin, osallistutaanpa kaikki joukolla Irakin sotaa vastustavaan suurmielenosoitukseen sodan alkamisen vuosipäivänä Helsingin Rautatientorilla lauantaina 20.3. klo 13.00.

Timo Kangasmaa

Arvonlisäys vai lisäarvo?

Kansantalous on se, jonka me jokainen erikseen ja yhdessä kansakuntana muodostamme. Kansantalouden perustana ovat tuotantovälineet ja työ. Niillä saadaan aikaan tavarat ja palvelukset. Työntekijöille maksetaan palkkaa, mutta työstä syntyy myös voittoa.

Kai Kontturi on eläkkeelle päästyään otanut työelämän jälkeiseksi elämäntehtäväkseen kapitalistisen yhteiskunnan järjettömyyksien paljastamisen. Miksi? Siksi, sanoo Kai Kontturi, että hänen jälkikasvullaan olisi sellainen maailma ja yhteiskunta, jossa ihminen voi elää täysipainoista elämää ilman työttömyyttä tai ankaran riiston kohteeksi joutumisen uhkaa. Tässä kirjoituksessaan hän arvostelee kapitalistisen taloustieteen perusteita.

Kuinka hyvin tai huonosti kansantalous toimii, se selvitetään tieteellisesti kahdella tavalla. Ensimmäinen porvarillinen tapa puolustaa kapitalistien ja toinen tapa palkkatyöläisten etuja. Molempien perustana ovat jo vanhat, mutta edelleenkin käyttökelpoiset teoriat.

Noin 250 vuotta sitten Adam Smith esitti, että kapitalistisen kansantalouden perustana on tavaran hinta, joka sisältää työpalkan + voiton + (maa)koron. Myöhemmin Karl Marx osoitti Smithin olevan väärässä. Hän todisti, että kapitalistisen kansantalouden perustana on pääoma ja sen lisäys, joten tavaran hinta sisältää tuotantovälineiden käytön + työpalkan + lisäarvon.

Porvarillisen kansantalouden laskennan perustana on edelleenkin Smithin ydinajatus, joka on ajan kuluessa jalostettu arvonlisäykseksi. Se on pelkkä mielivallan tuote. Siksi kansantalouden tilinpito ei ole luotettava. Sitä voi muutella mielin määrin. Suomessa viimeinen merkittävä muutos tapahtui 1990-luvulla. Vuoteen 1997 bruttokansantuote (bkt) ja arvonlisäys olivat yhtä suuret, mutta muutoksen jälkeen arvonlisäys on noin 14 prosenttia bkt:tä pienempi[1]. Muita pieniä järjestelyjä tehdään jatkuvasti. Bkt ei toimi kansantalouden tuloksen mittarina, mutta kapitalistien kannalta ne ovat poliittisesti tarkoituksenmukaisia.

Nykyaikainen kansantalouden tilinpito hylkää kokonaistuotannosta yli puolet ns. välituotteena. Sen mukaan ”välituote” käytetään, mutta se ei synny missään, eikä siihen ole käytetty työtä, se ilmestyy tyhjästä. Esimerkiksi vuoden 2002 tuotannosta välituotteena vähennettiin yli puolet, lähes 54 prosenttia. Jäännös oli arvonlisäys. Siihen lisättiin tuoteverot ja vähennettiin tuotetukipalkkiot. Niin saatiin bkt. Siitä lasketaan työn tuottavuus[2], joka välituotevähennyksen vuoksi on tuntuvasti todellista pienempi.

Tätä menettelyä Marx piti Smithin yrityksenä ”noitua pysyvää pääomaa edustavan arvo-osa tavaranarvosta olemattomiin.”[3]. Marxin mukaan ”Vaikeudet, joita ilmenee yhteiskunnallista vuosituotetta eriteltäessä, johtuvat siitä, että pysyvä arvo-osa (aineet) esiintyy aivan eri tuotelajina… kuin (siihen) liitetty uusi arvo (työ ja lisäarvo)... Niinpä näyttääkin siltä, kuin… (osa) kulutetusta tuotemäärästä uudelleen ilmaantuisi uudessa muodossa, uutena tuotteena, ilman että yhteiskunta olisi käyttänyt hiventäkään työtä sen tuottamiseen. Tällaistä ei ilmene yksityispääoman toiminnassa.”[4]. Niinpä sitä ei voi ilmetä muuallakaan.

Bkt ”Käytön kautta” on merkillinen, kun siihen vaikuttaa viennin ja tuonnin ero, kauppatase. Jos sen muut luvut olisivat entiset, mutta vienti 22 prosenttia pienempi, niin bkt:n loppusumma olisi 8,5 prosenttia suurempi. Mieletöntä! Lisää ongelmia on ”Tulojen kautta” osassa. Siinä tuloina ovat palkat, työantajan sotu-maksut, toimintaylijäämä (voitot), tuotannon ja tuonnin verot, tukipalkkiot ja kiinteän pääoman kuluminen. Tässä on todellinen kummallisuus. Miten kuluminen on tuloa?

Tässä porvarillinen taloustiede sekoittaa yritystalouden ja kansantalouden toisiinsa. Palkat, sotumaksut ym. kustannukset ja poistot, kulumiset, ovat kulua yritystalouden pääomakierrossa. Vain voitot ovat tuloa. Kansantaloudessa palkat, sotumaksut, voitot jne. ovat tuloa, mutta kuluminen aina kulua. Se ei ole koskaan eikä kenenkään tuloa. Kaiken lisäksi bkt:n eri osat eivät korreloi, vaikuta toisiinsa!

Marxilaisittain laskien tilanne ”tulojen kautta” on aivan toinen. Lyhyesti esitettynä sen mukaan kokonaistuotannosta on vähennettävä nettopalkat ja nettovoitot sekä kaikki sotu-maksut, verot ja pakolliset maksut. Jäännökseksi saadaan tavaravarastot eli niihin sidottu pääoma. Tässä ei ole tilastoeroa. Ja edelleen. Kun varastoarvoista vähennetään siihen käytetyn työn osuus, saadaan tuotannon aineksiin sidottu pääoma. Ja vielä. Kun kokonaistuotannosta vähennetään pysyvä pääoma, saadaan kansantulo[5].

Tässä yhteydessä todettakoon, että kokonaistuotannossa palkat ovat yhteen ja bkt:ssä kahteen kertaan, vaikka porvarillisen laskennan asiantuntijat väittävät päinvastaista. Tässäkin marxilainen ja porvarillinen taloustiede ovat napit vastakkain.

Marxilaisittain laskien kansantulossa on palkkoja 54,2 miljardia euroa ja lisäarvoa 98,3 miljardia euroa. Kun palkoista vähennetään kapitalistien omat ja johtajilleen voitoista maksamat jättimäiset korvaukset, niin työläisten palkoiksi jää 48,6 miljardia euroa ja lisäarvo kasvaa 103,9 miljardiin euroon. Näin lisäarvon suhdeluku on 213,8 prosenttia eli lisäarvon on sen verran työläisille maksettuja palkkoja suurempi.

Mutta, elävässä elämässä palkkojen lopullinen jako tapahtuu kulutuksessa eli vuokrissa, ruokapöydissä, vaatekapoissa jne. koko työvoiman kesken. Siksi on työttömyys otettava mukaan laskelmiin. Kun palkkasumma jaetaan kaikilla työvoiman työtunneilla, saadaan elintasoon vaikuttava todellinen työvoiman keskimääräinen tuntipalkka. Sen jälkeen lopullinen lisäarvon suhdeluku on 257,0 prosenttia!

Palkkojen ja lisäarvon suhde kuvaa riiston tasoa. Mitä suurempi suhdeluku sitä kovempi on riisto. Vuonna 1985 lopullinen lisäarvon suhdeluku oli 151,1 prosenttia. Vuonna 1990 se oli hieman suurempi – 157,0. Kasvua oli siis 5,9 prosenttiyksikköä joten riisto koveni keskimäärin 1,2 prosenttiyksikköä vuodessa. Sen jälkeen lisäarvon suhdeluku on kasvanut sata prosenttiyksikköä. Näin riisto koveni keskimäärin 8,3 prosenttiyksikköä vuodessa – seitsemän kertaa aiempaa nopeammin!

Palkkasumma ei sellaisenaan jää työläisille eikä lisäarvo kapitalisteille. Sen lopullinen jako tapahtuu veroilla ja sotumaksuilla. Vertaamalla vuosien 1990 ja 2002 todellisen kansantulon jakaantumista nähdään, että palkkojen osuus supistui 8,0, sosiaalitulojen 3,0 ja julkisen talouden 3,2 prosenttiyksikköä. Yhteensä 14,2 prosenttiyksikköä (**Kaavio 1**). Ne menivät yksityisiin nettovoittoihin, joista euromääräisesti suurpalkat kasvoivat 402,8, yritys-,osinko- ja pääomatulot 241,4, ilmainen kiinteä pääoma (aineet) ja vaihteleva pääoma (varastoidun ilmaisen työn uusintaminen ja lisäys) yhteensä 110,5 prosenttia.

Edelleen. Oikea kansantalouden tuloslaskelman toinen puoli, ”käytön kautta”, saadaan, kun kokonaistuotannosta vähennetään varastoarvo, kulutus ja vienti miinus tuonti. Jäännös on kiinteän pääoman nettolisäys. Tässäkään ei ole tilastoeroa. Kaiken lisäksi molemmat puolet korreloivat, ovat sidoksissa toisiinsa.

Näin laskien vuonna 1990 pääoman nettolisäys oli 8,8 prosenttia tuotannosta, mutta 2002 vain 4,0 prosenttia. Taloudessa tehtiin kokovoltti. Nettovoitot kasvoivat 2,5 kertaisiksi, mutta kiinteän pääoman nettolisäys supistui alle puoleen, sillä voitot ja yritysten myynneistä (ulkomaalaisille) saadut pääomat, vietiin pois maasta. Vuonna 1985 ulkomailla oli suomalaista yksityistä pääomaa vain muutama markka, mutta viime vuonna sitä oli jo lähes yhtä paljon kuin kotimaan tuotantovälineissä – 193 miljardia euroa[6]!

Sivujuonteena voi korostaa, että vapaakauppa teki mahdolliseksi yritysten myynnin ulkomaalaisille ja pääomien maastaviennin. Se mahdollisti ulkomaisten suuryritysten ylituotannon tuonnin valtavan kasvun. Siitä johtuen 50 000 yritystä ja yli 100 000 maatilaa lopetettiin, vaikka yritys-, osinko- ja pääomatulojen verotusta kevennettiin yli kolmanneksella. Niinpä työttömyys on nyt lähes 1 000 miljoonaa tuntia – 20 prosenttia työvoiman työtunneista!

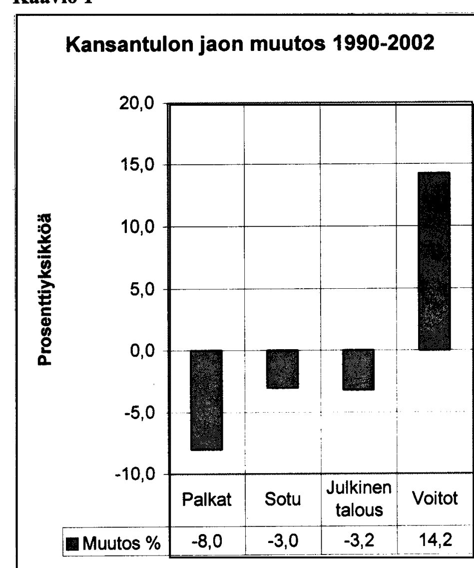
Kapitalistisella ja marxilaisella taloustieteellä on oleellinen ero. Toinen pelaa kapitalistien ja toinen työläisten pussiin. Smithin ideasta kehitetty bkt-arvonlisäys luo mielikuvaa kapitalistien ansioista, joista työläiset saavat suuren osan. Nyt 38,8 prosenttia. Marx puolestaan osoitti, että vain työläisten työ tuottaa lisäarvoa. Sen kapitalistit anastavat itselleen suoraan ja välillisesti. Nyt peräti 257,0 prosenttia.

Tänään kaikki ennusteet viittaavat siihen, että jatkossa tuotanto kasvaa tuottavuutta hitaammin joten työllisyys heikkenee, riisto kovenee (**Kaavio 2**) ja kapitalistien suora osuus lisäarvosta kasvaa – elleivät palkkatyöläiset toisin päätä!

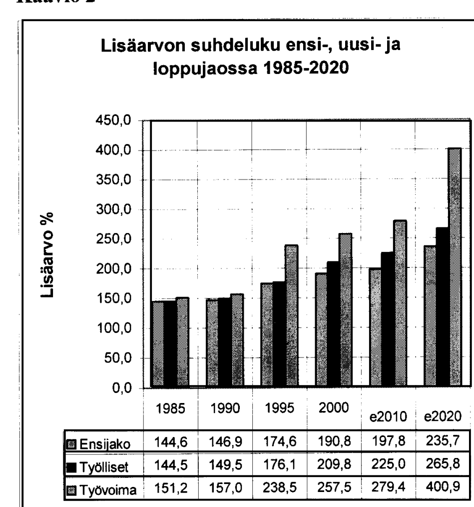
Kai Kontturi

1 Tilastokeskus; Käsikassarat 6.7.1998 ja 10.7.2003
2 Tilastokeskus, Käsikassara 10.7.2003
3 K. Marx ”Pääoma” osa 2, s. 345 (Progress 1979)
4 K. Marx ”Pääoma” osa 2, s. 398–399 (Progress 1979)
5 Nevalainen-Peltonen: Marxilainen kansantaloustiede s. 375 (Kansankulttuuri 1976)
6 Suomen Pankki, Maksutase ja ulkomainen varallisuus 4/2002, 20.3.2003

Kaavio 1

Kaavio 2

Vv. 2000–2010 tuotanto 2,5 ja tuottavuus 2,6 % /v
Vv. 2000–2020 tuotanto 2,5 ja tuottavuus 3,1 % /v

Juche- aatteen opintoyhdistys vieraili KDKT:n suurlähetystössä 14.2.2004

Kuvassa vasemmalta Heikki Männikkö, suurlähettiläs Jon In Chan, Juha Kieksi ja lähetystösihteeri Paek Sung Chol.

Ryhmän ottivat vastaan suurlähettiläs Jon In Chan sekä lähetystösihteeri Paek Sung Chol. Vierailun yhteydessä opintoyhdistyksen puheenjohtaja Juha Kieksi välitti järjestön kirjallisen tervehdyksen KDKT:n johtajalle pääsihteeri Kim Jong Il'lle hänen 16.2.2004 vietettävän syntymäpäivänsä merkeissä.

Vierailun aikana keskusteltiin mm. KDKT:n taloudellisesta ja poliittisesta tilanteesta sekä sen yhteydestä maailman poliittiseen tilanteeseen. KDKT hakee ratkaisuja ongelmiin juche- aatteen periaatteiden mukaisesti. Lähettilään toteamus, että "työväenluokka on tänään erilainen, kuin 100 vuotta sitten ja siksi tarvitaan koko ajan uutta kehitystä kansalliset puitteet huomioiden" vastaa hyvin juche- aatteen periaatetta. Suomalaiselle osapuolelle tämä keskustelu oli hyvin tärkeä, koska tänään läntinen media tekee meilläkin kaikkensa levittäessään virheellistä tietoa Korean demokraattisesta Kansantasavallasta.

Talousreformista

Viime aikoina on tiedotettu KDKT:n talousuudistuksista. Käytännössä on kyse siitä, että entisiä tuottajien toreja on laajennettu koskemaan muitakin, kuin ko-operatiivitalonpoikien omilla palstoillaan tuottamien maataloustuotteiden myyntiä. Kansalaiset voivat myydä toreilla esim. itselleen tarpeettomia vaatteita, kodinkoneita jne. Markkinatorilla myyminen edellyttää rekisteröintiä ja myyntimaksun maksamista valtiolle.

Peruselintarvikkeet turvataan

Kaiken maatalousmaan KDKT:ssa omistaa valtio. Maatalous on järjestetty ko-operatiiveihin (osuustoimintatiloihin) ja valtionmaatilat on muutettu tällaisiksi osuustoimintatiloiksi. Osuustoimintatilojen sato myydään valtiolle sen jälkeen, kun siitä ensin vähennetään tilan työntekijöiden tarvitsemat tuotteet (vuotuiset elintarvikkeet). Valtio pyrkii siihen, että valtion kauppojen kautta voitaisiin toimittaa riittävä määrä peruselintarvikkeita edulliseen hintaan. Esimerkiksi riisin osalta pyritään 700 g/aikuinen. Tällä hetkellä päästään valitettavasti vain 400-500g:n jakeluun.

Kysynnän ja tarjonnan laki yksityisillä toreilla

KDKT:ssä on edelleen vaikeuksia elintarvikkei den tuotannossa huolimatta viime vuoden paremmasta sadosta. Vapailta markkinoilta voidaan ostaa lisää, jos on rahaa. Suuremmasta kysynnästä johtuen hinnat yksityisillä toreilla ovat kohonneet ja vaihtelevat kysynnän ja tarjonnan mukaan.

Koreoiden yhdistymiskehitys edistyy

Käytännön tasolla Koreoiden yhdentymiskehityksessä on edistytty melko hyvin, jatkuvasti käydään alemman tason neuvotteluja. Maantiet ja rautatiet on saatu yhdistettyä. Rautatieliikenteen lisääntymisen esteenä on Etelän ja Pohjoisen erilainen sähköjärjestelmä. Sähköjärjestelmien harmonisoimisen esteenä on ollut USA, joka on systemaattisesti estänyt hankkeet sähköjärjestelmän harmonisoimiseksi.

Tässä yhteydessä nousee esiin kysymys, miksi USA niin voimakkaasti painostaa Koreaa, vaikka KDKT:n merkitys imperialistivalloille luonnonvarojen omistajana ei ole merkittävä. Syynä on juuri se, että Koreoiden yhdistymisajatus on mennyt eteenpäin tavallisten ihmisten ajatuksissa, koska Korean kansa on yksi kansa. Jos Koreoiden yhdentyminen edistyy, vaarana on USA:n näkökulmasta se, että Etelässä vähenee entisestään usko Pohjoisen muodostamaan näennäiseen uhkaan ja kansa ryhtyy toden todella vastustamaan miehitystä. Näin voisi käydä muuallakin. Hyvä esimerkki on Filippiinit, jossa kansa on asettunut jo nyt vastustamaan USA:n sotilastukikohtia.

USA tarvitsee kaikki Kiinan ympärillä olevat tukikohdat painostaakseen Kiinaa. Koreoiden yhdistyminen loisi tilanteen, jossa vastustus USA:n sotilaalliselle läsnäololle Kaakkois- Aasiassa kasvaisi.

USA:n politiikka tärkein kehityksen este

Kysymykseen miten mahdollinen USA:n presidentin vaihdos vaikuttaisi Korean ja USA:n suhteisiin lähettiläs totesi, että vaikutus olisi varsin vähäinen. Presidentillä ei ole tässä merkitystä vaan pitkän aikavälin politiikalla. Esimerkiksi ydinvoimakysymys nousi esiin jo Clintonin kaudella ja aiemminkin. Kyse on siis USA:n pitkäaikaisesta strategisesta linjauksesta.

Korean tilanteestakeskustellaan jälleen 23.2.04 kuuden vallan: Kiinan, Venäjän, Japanin, USA:n sekä Pohjois- ja Etelä- Korean välisissä neuvotteluissa. Suuria tuloksia neuvotteluilta ei odoteta. Korealaiset (KDKT) haluaisivat elää amerikkalaisten kanssa rauhassa niin, että he voisivat suoraan neuvotella Etelä-Korean kanssa. Tälle USA asettaa poliittisia ja käytännön esteitä ja tämä USA:n asettama "kynnys" luo pohjan sille, että heidän on vaikea elää muidenkaan alueen valtojen kanssa normaalisti.

Juha Kieksi
Reino Niskanen
Heikki Männikkö

Vapaamuurarit ja Neuvostoliitto

Heikki Männikkö kirjoitti otsikolla "Tuotantovoimat yhteiskuntakehityksen perusta" vastineen Vapaa Suomi lehdessä 7/03 olleelle kirjoitukselleni "Neuvostoliitto ei ollutkaan tie maailmanvaltaan".

Männikön mielestä kirjoitukseni kärki oli suunnattu sosialismia vastaan, koska esitin että myös Lenin ja Neuvostoliitto olivat osa vapaamuurarien salajuonta. Koottujen teostensa 25.000:lla sivulla Lenin ei kuulemma mainitse mitään vapaamuurareista, mutta monessakin kohdassa tuomitsee kaikki salaseurat.

Mielestäni Lenin olisi hyvinkin voinut mainita jotain vapaamuurareista, ellei itse olisi kuulunut salaseuraan. Hyvin harva vapaamuurari kuuluttaa maailmalle olevansa vapaamuurari. Leninin asemassa olevalta vallankumousjohtajalta asian tunnustaminen ei olisi ollut kovin viisasta. Se, että Lenin ja muut neuvostojohtajat olivat vapaamuurareita, ei ollut oma keksintöni asiahan on yleisesti tunnettu. Vapaamuurarien ja sosialistien välinen yhteistyö kansainvälisessä mitassa oli peräisin jo 1800-luvun puolivälistä.

Yhdistämällä hakusanoja Lenin ja freemasons internetin hakukoneilla saadaan vaikka miten monta lähdettä, jotka sanovat samaa. Suomeksi siitä kerrotaan mm. Karl Steinhouserin kirjassa "EU huomispäivän superneuvostoliitto" sekä Pekka Lahtisen kirjoissa. Neuvostoliiton arkistoista kuulemma myös löytyy tietoja Leninin ja Stalinin vapaamuurariudesta.

Historiasta tiedetään, että Rotschildit, Warburgit ja Jakob Schiffin upporikkaat pankkiirisuvut tukivat Venäjän vallankumousta. He olivat jopa sen käynnistäjiä, koska he halusivat kukistaa salaseurat kieltäneen tsaarivallan ja yhdistää maailman totalitaarisen hallinnon alaisuuteen maailmanvallankumouksen avulla. Neuvostojohtajista Trotski piti tämän päämäärän kirkkaasti mielessään ja oli se henkilö jonka vapaamuurarit mieluiten olisivat nähneet Neuvosto-Venäjän johdossa.

Männikön mielestä protestanttinen etiikka ei ollut kapitalismin perusta, vaan "kapitalistit asettuivat tukemaan ja kehittämään protestanttisia arvoja, koska ne olivat heidän etujensa mukaisia taistelussa feodalismia vastaan". Eli protestanttiset arvot olivat kapitalismin etujen mukaisia. Tässä emme ole eri mieltä. Kapitalismi ei kuitenkaan synnyttänyt protestanttisuutta. Sen tekivät roomalaiskatolisuuden Raamatun vastaiset väärinkäytökset, anekauppa ym.

Kapitalismin sääntely ja poliittinen demokratia olivat Männikön mukaan mahdollisia siksi, että "Neuvostoliitto ja sosialistinen maailmanjärjestelmä" olivat vastavoimana, johon mm. kapitalististen maiden työväenliike tukeutui". Nyt kun tuota vastavoimaa ei ole markkinatalous polkee maahan yksityisten ihmisten ja kokonaisten kansojen oikeudet.

En sanoisi Neuvostoliittoa vastavoimaksi muutoin kuin siinä mielessä, että sen ja kapitalismin "vastakkaisuuden" avulla luotiin uhkakuva, joka "oikeutti" kilpavarusteluun puolin ja toisin. Toki kommunistinen työväenliike lännessä tukeutui Neuvostoliittoon, mutta neuvostovallan edut eivät olleet vallankumouksen etuja, vaan sen omia valtiollisia etuja, joita kaikkien maailman kommunistien olisi pitänyt tukea.

Neuvostojärjestelmän yhtäkkinen romahtaminen oli vapaamuurarilooseissa todettu välttämättömäksi sen jälkeen, kun NSA:n tiedusteluelimet olivat nähneet nopeasti etenevän vastavallankumouksen vaaran maassa. Neuvostoliitto romahdutettiin tavalla, josta ei ollut vaaraa vapaamuurarien peruspyrkimykselle yhdistää maailma oman hallituksensa alaisuuteen. Venäjän ja läntisen maailman yhdistäminen terrorismin vastaisen taistelun merkeissä on nyt entistä helpompaa. Tässä ovat suureksi avuksi Männikönkin mainitsemat kauppaa ja taloutta ohjaavat kansainväliset organisaatiot sekä eri maiden hallitukset.

Kapitalistit ovat todella onnistuneet saamaan ylivallan ja kukistamaan demokratian niin kuin Männikkökin toteaa. Demokraattinen kehityslinja ei todellakaan ole kapitalismissa ole pysyvä. Mielestäni yhteiskunnan sääntelykään ei auta mitään, jos se on esim. Lipposen käsissä. Demokratia on mahdollista vain itsenäisessä maassa, jossa pääomaliikkeet ovat tiukasti rajoitetut ja demokraattiset instituutiot ovat jo olemassa tai ne pystytään luomaan.

Yhteiskunnalliset lainalaisuudet ovat toki tärkeitä, mutta niin ovat myös ihmiset niiden takana. Vapaamuurarit ovat harvinaisen vaikutusvaltaisia sekä kansainvälisellä että kansallisella tasolla. He eivät todellakaan ole "pieni tekijä tässä kuviossa" kuten Männikkö toteaa. He ovat sekä miljardöörejä että poliittisia ja mediavaikuttajia. USA ja EU ovat heidän johdossaan. Samoin ovat Nato, Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto ym. puhumattakaan heidän omista salaseuroistaan bilderbergiläisistä, Trilateraalisesta komissiosta ym. Rahan voimalla vaalitkin yleensä ratkaistaan.

Kari Alhonen
Yhteiskuntatieteiden lisensiaatti
Tampere

Alhosen kirjoituksen johdosta

Alhonen on yhteiskuntatieteiden lisensiaatti mutta ei selvästikään halua ymmärtää Marxin selvittämiä yhteiskuntakehityksen lainalaisuuksia. Suurten yhteiskunnallisten muutosten perustana on mm. tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaavuuden laki. Sen mukaan tuotantosuhteiden (yhteiskuntajärjestelmä) rakenne seuraa tasaisesti kasvavien tuotantovoimien perässä ikään kuin hyppäyksittäin (vallankumoukselliset muutokset). Yhteiskunnan rakenne muuttuu yhteiskuntaluokkien välisen etutaistelun kautta (luokkataistelu) vastaamaan muuttuneita tuotantosuhteita. Tähän analyysiin ei mahdu ajatus siitä, että salaseuroilla olisi merkittävä osuus historian kehityksen moottoreina. Alhonen yrittää mahdollisesti väittää myös, että sosialismi olisi sattumanvarainen ilmiö historian pitkässä juoksussa. Sitä se ei ole kuten ei ole kapitalismikaan.

Tiedämme vallan hyvin, että bolshevikit lainasivat ja keräsivät varoja toimintaansa eri tavoilla ulkomailla asuessaan. Mutta niin Lenin kuin Stalinkin olivat ennen kaikkea vallankumouksellisia ja tämä työ täytti heidän elämänsä. He eivät kirjoittaneet vapaamuurariudesta, koska sillä ei ollut sijaa heidän elämässään. Ja siihen heillä ei olisi ollut aikaakaan.

Väitän edelleenkin, että kapitalismin perusta ei ollut protestanttisessa etiikassa vaan niissä kasvaneissa tuotantovoimissa, jotka syntyivät feodalismin sisällä ja pääsivät vapaasti kasvamaan kapitalistien murrettua feodaalien vallan. Sitä paitsi katolisen kirkon rahanhankintamenetelmissä ja erilaisissa valtavehkeilyissä olisi ollut arvostelun sijaa jo lukuisia vuosisatoja ennen Martti Lutherin uskonpuhdistustakin. Protestanttiset ajatukset syntyivät paljolti katolilaisuuden (feodalismin) kritiikkinä. Mutta ne pääsivät vallalle vasta sen jälkeen, kun syntyi se suuri sosiaalinen ryhmä, jolle oli hyötyä tällaisista ajatuksista. Tämä sama tietoteoreettinen laki pätee kaikkiin ideologisiin katsomuksiin. Erilaisia näkemyksiä syntyy vapaasti, mutta vain ne nousevat ja muokkaantuvat vallitseviksi, jotka löytävät sosiaalisen maaperän.

Alhonen kieltää Neuvostoliiton ja siihen tukeutuneen työväenliikkeen merkityksen siinä prosessissa, jolla loimme sodanjälkeisenä aikana ns. kapitalistisen sääntelyyn perustuvan hyvinvointiyhteiskunnan. Tähän samaan tukeen perustuen purettiin myös siirtomaajärjestelmä. Voimme vaan katsoa mitä nyt tapahtuu, kun työväenliikkeellä ei ole voimaa. Se miten kapitalistit onnistuvat luomaan ylivaltansa, se selviää meille kaikille, kun vaan tutkii Marxin pääomassaan selvittämän pääoman kasaantumisen lain. Kapitalismin kehitys ilman vastavoimaa vie väistämättömästi suuriin kapitalistisiin blokkeihin, kuten USA ja EU ovat. Alhosen ongelma on sama kuin miljoonien muidenkin ongelma: ei haluta tunnustaa sitä, että ainoa todellinen vastavoima tälle kehitykselle on järjestäytynyt työtätekevä kansa.

Oliko väärin väittää Alhosen olevan sosialisminvastainen? Mutta voidakseen torjua sosialismin aseman yhtenä maailmanhistorian valtavirrasta, hän rakentaa vapaamuurarien avulla sillan, joka yhdistää sosialismin suurkapitalisteihin. kyllä se silloin on sosialisminvastaisuutta. Alhosen mainitsemat raharikkaat ovat kaikki kapitalisteja ja he toimivat kapitalistien etujen mukaisella tavalla. Tässä prosessissa vapaamuurareilla on vain marginaalinen merkitys.

Heikki Männikkö

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Hyvätuloisten metsästys

Helsingin kaupungin operaation "Hyvätuloisten metsästys" epäonnistuminen täydellisesti. on Helsingin kaupungin johdon omaa syytä. Mutta älkää peljätkö! Tosiasia on, että kerrostalo samalla maapinta-alalla tuo enemmän veronmaksajia ja rakennusvaiheessa rahaa ja työtä kuin omakotitalon rakentaminen. Ja usea keskituloinen tuo kaupungille enemmän verotuloja kuin muutama hyvätuloinen.

Mikään ei ole sen typerämpää kuin toimivan lentokentän purkaminen ja siirtäminen. Kaupunkia rakennetaan helsinkiläisille, sanoi Pekka Sauri. Enpä oikein usko, sillä lentokenttäalueelle suunnitellaan eurooppalaistyyppistä kaupunkipientaloaluetta, siis kerrostaloja siitä huolimatta, että kaikki tietävät suomalaisten haluavan asua omakotitalossa järven rannalla. Siis rakennetaanko Malmille tekojärvi, kun kerran Vuosaareen on varaa rakentaa Kanava?

Eivätkö helsinkiläiset valtuutetut muka tiedä, että tämä asutuksen tiivistäminen on juuri syy täältä poismuuttoon? Moni on muuttanut lähiöön juuri siksi, että se on kuin pikkukaupunki. Viimeisimmätkin lähiöt alkavat olla kuin kaupungin keskustaa. Enää ei löydy niitä pikkukaupunkimaisia lähiöitä tämän tiivistämisen jälkeen ja koska Arto Bryggare on niin innokas rakentamaan viimeisenkin ruohotupsun päälle, minä piilotan pääsiäisruohoni häneltä.

Suuri osa muuttaa Helsinkiin työn perässä, ei niinkään siksi, että olisi Helsinkiin ihastunut. Sehän tiedetään siitä, että kun eläkeikä tulee, moni muuttaa täältä pois sinne, missä ruoho on vihreämpää ja ilma raikkaampaa.

Jos hyvin käy - saattaa alueelle tulla yksi pientalo. Jos käy kuten Fallkullan asuinalueelle, jonne luvattiin pientalovaltaista rakentamista, sinne ei tule yhtäkään pientaloa. Suunnitellun asukasmäärän 8000 tai jopa 12000 asukasta valossa, se on jopa todennäköistä.

Tämän junttaamisen voimallisuudesta päätellen huhut kaupungin tekemistä sopimuksista grynderien kanssa tuntuvat todennäköisiltä. Rakennusmaatahan Helsingistä löytyy tarpeeksi, kuten esimerkiksi Kauko Koskinen ja monet muut ovat osoittaneet. Kaiken lisäksi lentoasema jäisi sinne muistomerkiksi. Tyhjän pantiksi. Jotenkin toimiva lentoasema tuntuu - toimivammalta ajatukselta. Tuntuu hullun hommalta suunnitella asuma-aluetta, kun se tärkein asia ei ole ratkaistu: Ei ole osoitettu uutta sijoituspaikkaa pienlentokentälle.

Jos Helsingin asuntopula pitäisi ratkaista, niin silloinhan Helsinkiin pitäisi rakentaa pieniä asuntoja - varsinkin vuokra-asuntoja. Mutta Helsingin valtuusto ja kaupungin johto ovat kiinnostuneet vain asukkaiden tuomista euroista, joten mitään sellaista ei ole suunnitteilla. Ei asuntojen tarve eikä asukkaiden mielipide kiinnosta edustajiamme.

Matti Visanti, projektipäällikkö, kertoi, että kaupunkisuunnitteluvirasto toteuttaa sellaisia tavoitteita, joista demokraattisesti valitut päättäjät ovat päättäneet. No, jos demokratialla tarkoitetaan sitä, että saa neljän vuoden välein äänestää. Minusta demokratia on sitä, että asukkailla on mahdollisuus tulla kuuluksi - ja myös vaikuttaa päätöksiin. Pelkkä äänioikeushan merkitsee neljän vuoden totalitarismia, jos ihmisiä vaalien välillä ei kuunnella.

Kuunnellaanko helsinkiläisiä sitten? Haluavatko helsinkiläiset, että Malmin lentoasemalle rakennetaan? Ei, ei asiaa ole kysytty helsinkiläisiltä. Lehdissä on ollut ihmisten artikkeleja puolesta ja vastaan. Samoin ovat yhdistysten mielipiteet hajonneet. Helsingin kaupunginvaltuuston enemmistö haluaa rakentaa lentokentälle. Nämä kaikki edustavat kuitenkin vain murto-osaa helsinkiläisistä. Tietenkin valtuutetut sanovat, että heidät on kansa valinnut päättämään. Ja hevonpaskat! Yksi kolmasosa ei halunnut ketään nykyisistä valtuutetuista päättämään asioistaan. Tuskin yksikään helsinkiläinen edes tiesi, että Malmin lentokenttä aiotaan pistää rullalle - vaikka muutama "meteliin kyllästynyt" kentän läheisyydessä asuva varmaan sitä toivoikin.

Ympäristön ihmiset ovat myös huolissaan siitä, että rakennusvimmassaan kaupunki tuhoaisi kenttää kierävän kuntopolun ja sen ympärillä olevat metsiköt. Kun alkaisi tuntua siltä, että rakennukset kaatuvat päälle eikä missään ole tilaa hengittää, voisi haistella muutakin kuin cityvihreiden vuoden puuta - Wunderbaumia.

Hannu Alm

Malmilla 25.01.2004

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 60-vuotta sodan Suomen ja Neuvostoliiton ns. jatkosodan päättymisestä. Sota oli osa imperialistien interventiosotaa syntynyttä sosialismia vastaan. Alkulaukaukset tälle sodalle ammuttiin jo 1918 Suomen porvariston lahtarikaartien toimin.

Toverimme, jotka jo Suomen luokkasodassa olivat saaneet kokea porvariston raakuuden, eivät eläneet harhakuvaa tästäkään sodasta. Niin eivät tehneet vuoden 1918 luokkasotaan osallistuneet isänmaamme sankaritoverit, joten vv.1939-1944 sodan syyt olivat selvillä toveriemme tietoudessa.

He olivat taistelleet sotaa vastaan ja sosialismin puolesta, ihmisoikeuksiensa ja inhimillisemmän maailman puolesta. Siksi he maksoivat näissäkin sodissa kalleimman hinnan, nimittäin henkensä. Pelkästään Suomen luokkasota maksoi suomalaiselle työväenluokalle yli 30.000 sen parhaimmistoon kuuluvan toverin hengen. Talvi- ja Jatkosodassa suomalaisia kaatuneita oli lähes 100.000.

Neuvostoliiton ja sosialististen maiden kaatamisesta on kulunut kohta 13-vuotta. Se onkin pahin takaisku minkä ihmisyys on kokenut. Tänään sen uhreja ovat kaikki ne ihmiset jotka ovat menettäneet terveytensä, henkensä, työnsä, elintasonsa ja köyhtyneet jo ennenaikaisesti näin voimistuneiden imperialististen voimien raakuudessa.

Karl Marx sanoi jo yli 150-vuotta sitten, että kaikki maailman tähänastiset sodat ovat olleet luokkasotia.

Sodat jatkuvat niin kauan, kunnes sosialismi kasvaa uudestaan ja voimakkaammaksi kuin imperialistinen kapitalismi ja tekee lopun tästä. Siksi me emme anna hämätä koskaan itseämme porvariston valheilla sotien syistä. Juuri siksi me olemme tänäänkin kokoontuneet tänne muistamaan niitä kalliita tovereitamme, jotka ovat joutuneet maksamaan jo tätä ennen ja joutuvat vielä tämän jälkeenkin maksamaan vapauden tarpeestaan ja oikeuden puutteensa takia elämänsä aina väkivaltaisen- ahneen- ja yhä itsekeskeisemmäksi kasvaneen porvariston hampaissa. Siksi niin eilen kuin tänäänkin, kuten myös huomenna, tulemme saattamaan tovereitamme siihen asti kunnes viimeiset tyrannit ja hirviöt on poistettu maailmasta sen vallan keskiöistä ja tungettu sinne minne he kuuluvatkin, nimittäin historian roskatynnyreihin. Se taistelu ei tule olemaan helppo. Mutta olemme varmoja, että sosialismin voitto on ihmiskunnan elinehto ja siksi väistämätön. Älkäämme valmistautuko rauhaan imperialistien ja porvariston ehdoin vaan karaistukaamme työhön ihmiskunnan rauhan ja oikeutetun tulevaisuuden, sosialismin puolesta. Jatkakaamme taistelua. Vain niin voimme toiminnallamme kunnioittaa tovereittemme muistoa ja toiveita oikein.

Puheen piti Nina Haavisto
25.01.2004 Juho Haavisto

Kiina ja sosialismi pohdintoja

Paljon on viime aikoina herättänyt mielenkiintoa Kiinan toiminta ja asema nykyajan maailmassa. Muistamme hyvin ajan, kun Kiina ja Neuvostoliitto olivat napit vastakkain Ussurijoella ja Kiinan politiikkaa pidettiin lievästi sanottuna sotaisana ja eriskummallisena. Nyt sitten pääosin ollaan sitä mieltä, että Kiinapa on sitten lopullisesti astunut kapitalistien leiriin. Kova oikeistolainen talouspolitiikka jyllää sielläkin ja huomattava osa kansaa elää työttömänä ja nälässä. Sosialismin loru näyttää olevan lopussa.

Mutta voitaisiinko sitä asiaa katsoa toisinkin päin, koska historian kulku tiettävästi ei aina ole ollut mitään suoraviivaista? Miten kävi Neuvostoliiton? Se hävisi maailmankartalta. Kiinan piti olla heikompi. Tänään Kiina on tällä hetkellä vahva tekijä maailmassa. Mikä saattoi aiheuttaa historiassa tällaisen heilahduksen? Neuvostoliiton johtama sosialistinen leiri kilpaili suoraan kapitalistimaiden kanssa niiden omilla aseilla. Kilpailtiin tavaratuotannon määrällä, asevarustelun määrällä. Eihän Neuvostoliitto ja ns. reaalisosialismi kyennyt tällä saralla kapitalistimaiden kanssa kilpailemaan. Kun tämä huomattiin oli kurssia enää vaikea muuttaa. Ehkä Andropov yritti, mutta oli pahasti myöhässä.

Neuvostoliiton johtama sosialistinen blokki joutui historian pitkässä juoksussa perääntymään, koska rahkeet eivät riittäneet juosta maaliin saakka. Tätä luultiin sosialismin lopuksi. Mutta miten kävi Kiinan? Kiinalla ei ollut velvoitteita tuottaa samaa määrää aseita USA:n kanssa, sillä ei ollut velvoitteita tuottaa jokaiselle autoa, televisiota tai mopedia. Tultiin toimeen vähemmälläkin. Suurelle Kiinalle sosialismi antoi edelleen vakautta ja varmuutta. Uusi kapitalismi elää nopeaa pääomien laajenemisen ja keskittymisen vaihetta. Jokainen meistä tuntee nykyisen "Kiina ilmiön", mikä johtuu siitä, että suuret kapitalistit ovat pakotettuja etsimään halpaa työvoimaa ja joutuvat sijoittamaan Kiinaan pienellä riskilläkin. Entä jos Kiina hylkäisi kapitalismin tarjouksen ottaa sijoituksia alueelleen? Mitä todennäköisimmin Kiinan kävisi kuten kävi Neuvostoliiton.

Kiina joutuu nyt antamaan periksi kansansa elintasossa, se joutuu hyväksymään kapitalismina jne. Mutta kuka on sanonut, että Kiina tekee tämän ikuisesti? Kiina saa alueelleen pääomia, osaamista yms. Kiinassa hallitsevat edelleen kommunistit, jotka tuntevat tilanteen, että nyt käydään perääntymistaistelua hyvässä järjestyksessä. Tulee se vaihe, että kapitalismi kokee romahduksen. Kiinalla on mahdollisuus siirtää taloutensa sosialistiselle kehitysuralle. Tätä ei kapitalismilla ole. Lokakuun vallankumous synnytti Neuvostoliiton ja Kiinan. Onko Kiinan taktiikka sitä, johon Neuvostoliitto ei kyennyt? Onko nykyinen vaihe Kiinan suurta NEP- politiikkaa? Se jää nähtäväksi.

Hypotenuusa

Rahanjakoon järkeä

Kuunnellessani 2.02 taivaalta kuuluvaa armeijan hävittäjien helvetillistä infernoa tuli mieleeni monenlaisia ajatuksia. Huolimatta lähestyvästä Runebergin päivästä eivät kaikki ajatukseni olleet isänmaallisinsia. Tuli jopa mieleeni olisiko Seppäsen pellolla sijaitsevasta Scud-ohjuspatterista jotain apua.

Kun eduskunta taas kokoontuu lyhyen joululoman jälkeen, alkanevat taas vanhat valitusvirret. "Ei ole rahaa" - tämä pyhä kolminaisuus toistuu taas lukemattomia kertoja, on sitten pyytäjinä eläkeläiset, opiskelijat, työttömät, asunnottomat.

Kuitenkaan koskaan ei Suominiminen maankolkka ole niin köyhä, ettei kenraalien leikkikaluihin löytyisi rahaa. Suomalaiset kenraalit ja teollisuusmiehet eivät maailmalla nauti kovin suurta arvostusta. Kauppamiehen taidot ovat jääneet hankkimatta. Ostetaan Saksan ilmaa, saksalaisia romupanssareita, jotka eivät muille kelvanneet. Jenkkien lentokoneteollisuutta tuettiin ylihintaisilla Horneteilla jne. Maailman asekaupassa liikkuvat valtavat rahat, mutta asiantuntijoiden mukaan myös valtavat lahjukset. En usko suomalaistenkaan kauppamiesten olevan niin tyhmiä etteikö provisiot kelpaisi.

Eduskunta myöntää armeijan rahat ja eduskunnassa pitäisi olla ns. työväenpuolueitten edustajia. Taitaa ko. ryhmistä löytyä kuitenkin ne militaristisimmat edustajat. Kun lukee Kansan Uutisia, tulee muistiin autuaasti edesmennyt Uusi Suomi.

Kultaiset kädenpuristukset ovat herättäneet kansalaisissa ihmetystä ja suurta katkeruutta. Elämme todella ahneessa ja sairaassa yhteiskunnassa, jonka tulevaisuus on epävarma.

Nykyiseen eduskuntaan kuuluvista viidestä oikeasta kansanedustajasta on E-J Tennilä esittänyt huolensa asiasta. Millaista räjähdyspanosta tässä nyt ladataan ja miten se purkautuu, koska protesti tulee jossakin vaiheessa vääjäämättömästi, toteaa Tennilä. Armeijan apua tarvittaneen oman kansan kurissa pitämiseen. Vuoden 1956 yleislakon aikana jo harkittiin armeijan apuun kutsumista. Tämän tunnusti Maalaisliiton edustaja Matti Miikki lakon jälkeisessä keskustelussa eduskunnassa. Satuin radiosta kuulemaan puheen.

Reino Welling
Jämsänkoski

Tukea Kansan äänelle

Hannu Kautto 60,00 e; Juha Kieksi 100,00 e; Eira Kärki 25,00 e: Heikki Männikkö 33,00 e; Tarja Männikkö 25,00 e; Reijo Katajaranta 10,00 e; Esko Auervuolle 10,00 e: Paavo Heikkinen 20,00 e; Jussi Tanski 20,00 e; Armeijaton Suomi 60,00 e.

OKO 554114-227966

Stadin kundi ja maailmankansalainen 50 vuotta

Matti Laitinen

Juuri keneenkään ei sovi paremmin ilmaus ”stadin kundi” kuin Matti Laitiseen. Matti on syntyperäinen helsinkiläinen eikä ole koskaan asunut muualla kuin Helsingissä. Kyllä hän on Lapissakin käynyt, mutta muut ilmansuunnat ovat tulleet paremmin tutuiksi hänen monilta matkoiltaan. Stadin slangin hän hallitsee suvereenisti kuten helsinkiläisen alkuasukkaan tuleekin.

Masa syntyi Helsingin Kalliossa Pengerkadun varrella 50 vuotta sitten 2.3.1954 ja muutti sieltä 60-luvun alkupuolella Puotilaan. Kotinsa lähiympäristössä mellasti suuri poikajengi, johon Masakin liittyi. Merkillistä kyllä tämä sama jengi pitää yhteyksiä vieläkin. Masa on järjestänyt kavereidensa kanssa paljon yhteisiä matkoja ja muuta toimintaa. Joulua lähdettiin pakoon mm. entiseen Neuvostoliittoon. Kerran ostettiin yhteinen moottorivene, jonka keula sattui kyntämään aaltoja tavallista syvemmältä. Porukka antoi veneelleen osuvan nimen "Merisika".

Päästyään keskikoulusta Matti jatkoi kouluttautumistaan silloisessa Vallilan ammattikoulussa radio- ja TV-linjalla, josta jatkoi opiskelujaan Helsingin teknisessä oppilaitoksessa tietoliikenneteknikoksi. Töitä Matti oli paiskinut satamassa ja sitten hän sai työpaikan Helsingin epilepsiayhdistyksessä (myöhemmin Haagan Neurologisessa kuntoutuskeskuksessa). Tästä alkoi Matin työsarka epileptikkojen ja erilaisten vammaisten ihmisten kouluttajana. Hänen ammattikuvansa nykyisessä työpaikassaan Niemikotisäätiössä on ATK-kurssien järjestäminen kaikentyyppisille vammautuneille.

Politiikkaan Matti hakeutui radikaalina nuorena v. 1973. SKP:hen hän liittyi v. 1980. Erityisesti häntä kiinnostivat marxilainen filosofia, dialektiikka, sen kategoriat ja lait. Muita kiinnostuksen kohteita ovat olleet kasvatustieteisiin ja moraaliin liittyvät marxilaiset teoriat ja tutkimukset. 1980-luvulla Yrjönkulmassa, entisessä Koiton talossa pyöritettiin Sosialismin opistoa. Sitä veti tuolloin yksi ansioituneimpia puolueen veteraaneja, Veikko Sippola. Iäkkäänä hän totesi, ettei enää jaksanut ja antoi viestikapulan nuoremmilleen: ”Koittakaa te pojat vetää tätä”. Matti oli yksi niistä muutamista, jotka ottivat haasteen vastaan

SKP:n hajaannuksen yhteydessä Matti oli mukana laatimassa ja julkaisemassa muutaman toverin allekirjoittamaa kirjettä, joka levitettiin joulukuussa 1985 SKP:n piireille ja kansanedustajille. Kirjeessä paheksuttiin sitä, ettei tiedonantajaliike osannut tehdä johtopäätöksiä uuden kommunistisen puolueen perustamisen välttämättömyydestä, vaikka Arvo Aalto oli näyttänyt ns. SKP:n vähemmistölle mahdollisimman selvästi ovea. Kirjeessä ihmeteltiin, kuinka suomalaiset kommunistit edelleenkin ottivat ohjeensa ja käskytyksensä suoraan Moskovasta: ”NKP ei voi olla sellainen hegeliläinen maailmanhenki, joka tietää kaikkien maiden asiat paremmin kuin näiden maiden toverit itse.” Kirjeessä erityisesti tämä lause herätti suuren luokan myrskyn silloisen tiedonantajaliikkeen piirissä. Matin mielestä kommunistisessakin liikkeessä tulee varoa vallan liiallista keskittymistä. Valta ei saa muuttua kommunistien tai jonkun klikin yksinvallaksi, kun vallan pitäisi olla koko työväenluokalla, yhteisellä työtätekevällä kansalla. Kommunistien on valtansa aina omalla toiminnallaan ansaittava.

SKP:stä Matti siirtyi v.1988 KTP:hen ja kun KTP:ssä syntyi erimielisyyksiä liittolaispolitiikan toteuttamisesta, Matti erotettiin yhdessä muiden keskeisten helsinkiläisten toverien kanssa puolueesta keväällä 2002. Tällä hetkellä Matti toimii Kommunistien Liitossa ja avustaa kirjoituksillaan Kansan äänilehteä ja Tiedonantajaa.

Matti on erityisen ahkera Kuuba- ja Etelä-Amerikka-aktivisti. Hän on toiminut jo 1980-luvulta Suomi-Kuuba seurassa ja oli pitkään seuran ’Kuuba Si’ -lehden toimitussihteerinä.

Kirjoittaminen onkin Matille toinen luonto. Hänen viimeisin kirjansa on poliittinen seikkailuromaani ’Kuolema San Lorenzon yössä’. Romaanien lisäksi Matti kirjoittaa vapaamuotoisia runoja ja avustaa ahkerasti lehtiä Kuubaa ja Etelä-Amerikkaa käsittelevin kirjoituksin.

Matille on hänen perheensä hyvin tärkeällä sijalla. Perheeseen kuuluvat Tarja-vaimon lisäksi Aarni-poika ja Mirvatuuli-tytär.

Matti Laitinen on boheemi maailmankansalainen, jolle matkustelu eri maissa on suoranainen välttämättömyys. Nuorena Matti harrasti poikapainia. Nyt hän harrastaa kirjoittamista, tietokoneita, valokuvausta, kalastusta, sienestystä ja ruuanlaittoa. Hän on hyvän ruuan ja hyvien viinien ystävä, oluita unohtamatta.

Kansan ääni-lehti ja lehden julkaisijajärjestöt toivottavat Masalle hänen merkkipäivänään mitä parhainta onnea ja menestystä.

Reijo Katajaranta

Onnea Matti Laitiselle

merkkipäivänsä johdosta
Reijo Katajaranta
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Hannele Salava
Janne Rahikainen
Timo Nieminen
Esko Auervuolle
Pekka Tiainen
Juho Haavisto
Antti Siika-aho
Paavo A. Junttila

Kansainvälisen naistenpäivän juhla

Hermannin kerholla, Hämeeentie 67
8.3.04 klo 18.00
Avaus SFT:n puheenjohtaja **Timo Kangasmaa**
Tilaisuudessa puheenvuoron käyttävät toverit
Raili Peltola ja Raika Kontturi.
Ohjelmaa esittää **Könnakööri** sekä **Bertta Laine** lausuu runoja. Kahvitarjoilu
Järjestää Hermannin Naiset ja SFT

Kirpputoritapahtuma

Kansan äänen tukemiseksi
lauantaina 6.3.2004 klo 9.00 - 15.00
“Valtterilla” os Aleksis Kivenkatu 17.
pöydät 830 ja 831

Tarvitsemme erilaista myytäväksi soveltuvaa ehjää ja puhdasta tavaraa mm. talous- ja koriste-esineitä, vaatteita, kirjoja yms, joita voitte tuoda suoraan kirpputoripöydälle myynnin alkaessa klo 9.00. Tavaran voi toimittaa myös etukäteen soittamalla Tarja Männikölle tai Esko Auervuolteelle. Voimme myös noutaa tavaran tarvittaessa kauempaakin.
Puhelinnumerot **Tarja Männikkö 09- 701 2628** tai **Esko Auervuolle 09- 694 9307.**

EU:n Vastainen Kansanrintama ry:n

vuosikokous

Hermannin kerholla, Häneetie 67
la. 27.3.04 klo 11.00.
Käsitellään vuosikokousasiat
poliittisesta tilanteesta ja järjestöllisistä tehtävista alustavat Pekka Tiainen ja Heikki Männikkö.
Kahvitarjoilu alkaen klo 10.30.

Jäsenet tervetuloa

EU-vaalikampanjan avaustilaisuus ja ehdokkaiden tapaaminen la 28.2. klo 11

Hakaniemen torin laidalla Maxin tavaratalon luona SKP:n ja kansalaisjärjestöjen vaaliliiton ehdokkaat esiintyvät

Tilaisuuden jälkeen ehdokkaiden, tukiryhmien, tovereiden ja ystävien tapaaminen ja työkokous Kirjan talolla, kerhosali klo 13.00

Tervetuloa

Hermannin Naiset ry:n vuosikokous pidetään maanantaina 22.3.2004 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Esillä sääntömääräiset asiat.
Kahvitarjoilu.
Johtokunta

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

keskiviikkoisin klo 19.00-19.30

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

SFT toimii

SFT:n opintotilaisuus lauantaina 13.3.2004. Tilaisuus alkaa klo 13.00 ja pidetään Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Raitiovaunut 6 ja 8, pois Hauhon puiston pysäkillä.

Tervetuloa

****

KTP:n Helsingin piirin vuosikokous
Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, keskiviikkona 14.4. 04 klo 18.00
Käsitellään vuosikokousasiat ja EU- ja kunnallisvaaleihin ym. poliittiseen työhön liittyviä kysymyksiä.
Tervetuloa

Kommunistien Liitto ry:n
vuosikokous
Hermannin kerholla
os. Hämeentie 67, Helsinki
la. 27.3. klo 15.00.
Käsitellään vuosikokousasiat ja keskustellaan järjestöllisistä ja poliittisista tehtävistä.
Toimikunta

JULKAISIJAT: Kommunistit ry, Kommunistisen Työväenpuolueen Helsingin piirijärjestö ry, EU:n Vastainen Kansanrintama ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966
PAINOPAIKKA:
Kangasalan Lehtipaino

Allekirjoita kansanäänestys-vaatimus EU:n perustuslaista

Kansalaisaktivisti **Wäinö Pietikäinen** kerää Lasipalatsin kulmalla kovasta pakkassäästä huolimatta nimiä kansalaisadressiin, jossa vaaditaan kansanäänestystä EU:n tekeillä olevasta perustuslaista. Kansanäänestysadressin keräystä organisoi useiden järjestöjen muodostama kansanäänestystoimikunta. Keräyksestä sovittiin joulukuussa niin, että jokainen järjestö kerää omia listojaan omin tunnuksin. Loppuvaiheessa listat kerätään yhteen ja luovutetaan allekirjoitukset hallitukselle ja eduskunnalle. Keräyksestä saa tietoja ja sen etenemistä voi seurata toimikunnan omilta internet-sivuilta osoitteesta **www.kansanaanestys.fi.**

Kansan äänen takana olevat järjestöt keräävät allekirjoituksia omilla listoillaan, joissa on perusteltu lyhyesti ne tavoitteet, minkä vuoksi keräyksessä ollaan liikkeellä. Listojen perusteluosa kuuluu: **”Allekirjoita vetoomus kansanäänestyksen puolesta EU:n perustuslaista: Me Suomen kansalaiset vaadimme kansanäänestyksen järjestämistä EU:n uudesta perustuslaista. EU:n perustuslaki asettuisi Suomen perustuslain yläpuolelle. Se ei voi olla Suomen kansan edun mukaista. Kansan ääntä ei voi tässä ohittaa vain vetoamalla eduskunnan päätösvaltaan.”**

Wäinö Pietikäinen on sitä mieltä, että nyt viimeinkin kansan ääntä on kuultava tässä perustuslakiasiassa, joka olennaisesti muuttaa EU:n luonnetta liittovaltion suuntaan. ”Kun Suomessa järjestettiin kansanäänestys EU:hun liittymisestä v. 1994, silloin kansaa olennaisesti huijattiin. Juuri mikään silloisista lupauksista ei ole pitänyt paikkaansa. Kun hallitus yksinään päätti v. 1998 Suomen liittämisestä EMU:un, asiasta ei saanut päättää edes eduskunta kansasta puhumattakaan, vaan asia tuotiin eduskunnalle hallituksen tiedonantona ja siitä äänestettiin eduskunnassa hallituksen luottamuskysymyksenä. Nyt tässä EU:n perustuslakiasiassa kansaa ei enää saa syrjäyttää. Sellainen EU:n perustuslaki, josta ei ole kysytty kansan mielipidettä, ei ole minkään arvoinen.”

Nyt tekeillä oleva EU:n perustuslaki ohittaa kaiken Suomen oman lainsäädännön aina omaa perustuslakiamme myöten. Se määrää mm. Suomen talous- ja sosiaalipolitiikasta sekä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Emme enää olisi isäntiä omassa maassamme. Siksi perustuslaki on kaadettava. Suomen olisi päästävä mitä pikimmin irti EU:n kahleista.

Wäinö Pietikäisen mukaan allekirjoituksia saa, kun niitä vain kerää. Hänellä itsellään on vuorossa jo kuudes lista. ”Nyt olisikin kommunisteilla mitä otollisin paikka esiintyä keräyksen yhteydessä kommunisteina, jotta kansa huomaa, kuka heidän etujaan lopultakin ajaa”, sanoo Pietikäinen yllään paita, jossa rinnassa on kookas Karl Marxin kuva ja tekstit suomeksi ”Kommunistien Liitto ry”, ruotsiksi ”Kommunistiska förbundet rf” ja englanniksi ”The Communist League”, joka on sen yhdistyksen alkuperäinen nimi, jolle Marx ja Engels kirjoittivat poliittiseksi ohjelmaksi Kommunistisen Manifestin.

Allekirjoitusten keräys on Wäinölle vain yksi osa hänen toimintaansa. Hänen päätehtävänsä on vetää Asbestkamp-85 yhdistystä, joka puolustaa erilaisten työvammaisten oikeuksia hallintokoneistoa vastaan. Tämä toiminta sai alkunsa Wäinön asbestikeuhkosta, jonka hän sai aikanaan purkaessaan erään tehtaan asbestilla eristettyjä uuneja.

Listoja kansanäänestysvaatimuksesta saa EU:n Vastaiselta Kansanrintaman puheenjohtajalta Heikki Männiköltä p. 050-588 4159.

Aurinkoiset kevätpäivät tulevat. Nyt kaikki kaduille keräämään allekirjoituksia EU-perustuslakia koskevaan kansanäänestysvaatimukseen.

Vapputervehdys Kansan äänelle

Tervehdykset palautetaan 20.4.2004 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki tai Kansan äänelle (os. PL 780, 00101 Helsinki). Henkilötervehdys 2 e, järjestötervehdys 10 e.
Maksu tilille: OKO 554114-227966.

Paikkakunta / kylä / kaupunginosa	maksu/e

Kerää tervehdyksiä Kansan äänelle

Kansan ääni on usean eri järjestön lehti. EU:n Vastaisen Kansanrintaman lehtenä se seuraa EU:ssa ja Suomen politiikassa tapahtuvia asioita.

Kommunistien Liiton lehtenä se esittää poliitiikkaan kuuluvia asioita marxilaisessa valossa.

SFT:n lehtenä sille on silmäänpistävää sodan ja fasismin vastaisuus.

Keräämme jälleen tervehdyksiä lehdellemme, tällä kertaa Vapputervehdyksiä.

Tervehdyksillä on kahdenlainen merkitys: Se on kannustus lehdellemme ja toisaalta se on taloudellinen tuki lehdellemme.

Emme sa valtiolta minkäänlaisia puolue- tai lehdistötukia. Siksi tervehdyksillä saatavat eurot ovat tärkeitä.

Kaikki lehden tukijat! Ottakaa tälläkin kerralla aktiivinen ote tervehdysten keräilyyn. Mitä enemmän tervehdyksiä meillä on, sitä enemmän sanamme myös painaa.

FTAA-vastaisten valtioiden kokous Havannassa

Havanna, 29.1.2004 (RHC) — Kolmas läntisen pallonpuoliskon kokous Amerikan vapaakauppa-alueen (FTAA) vastustamiseksi päättyi tänään Havannassa julistukseen vastarinnan jatkamisesta sitä vastaan, mitä 32 osanottajavaltiota nimittävät “taloudelliseksi agressioksi”. Tämän päivän seminaareissa keskusteltiin FTAA:n vaikutuksesta maasta toiseen siirtyvien työläisten asemaan, maanviljelijöihin ja alkuperäiskansoihin sekä USA:n kanssa tehtävien bilateraalisopimuksien vaikutuksista.

Yksi kokouksen tärkeimmistä aiheista oli keskustelu vaihtoehtoisista malleista vapaakauppasopimukselle, jonka osanottajat leimasivat “uuskolonialistiseksi”. Venezuelan edustaja ehdotti “Amerikan bolivaarista vaihtoehtoa (ALBA), joka perustuu alueelliselle integraatiolle sitä vastaan, minkä monet näkevät Yhdysvaltain hegemonian uhaksi.

Kokous korosti laajemman yhtenäisyyden ja yhteistyön tarvetta FTAA-sopimusta vastaan ja viittasi Amerikan ensimmäiseen sosiaalifoorumiin (First Social Forum of the Americas) Quitossa, Ecuadorissa, heinäkuussa 2004. Sally Burch latinalaisen Amerikan tiedotustoimistosta (Latin American Information Agency) korosti kolmannen läntisen pallonpuoliskon kokouksen merkitystä erityisesti siinä mielessä, että se yhdisti sekä Etelä- että Pohjois-Amerikan yhteiskunnallisia liikkeitä vastustamaan FTAA-sopimusta. Burch sanoi, että heinäkuun sosiaalifoorumi tulee olemaan ratkaisevan tärkeä työvaihe ennen FTAA -sopimuksen voimaantuloa 1.1.2005.

Kokousvaltuutetut päättivät vastustaa FTAA-sopimuksen toteuttamista ja jatkaa keskustelua vaihtoehdoista seuraavassa maailman sosiaalifoorumin (World Social Forum) kokouksessa Porto Alegressa, Brasiliassa, tammikuussa 2005.

Radio Havana Cuba / KOMINFORM

Kapitalismi menossa avaruuteen (tervemenoa)

Yli 2.5 miljoonaa ihmistä 180 maasta on jo sijoittanut rahaa luullen ostavansa “maata” Kuusta ja Marsista. Ostojen arvo v. 2003 oli noin 1miljoonaa dollaria. Kaupallisen ristiretken kunniaksi aiotaan “Linnunratojen Hallituksen” lippu panna “liehumaan” Kuuhun vielä tänä vuonna. Useimmat avaruuden ostajat ovat yksityisiä henkilöitä, mutta joukossa on mukana 1,300 yritystä.

Mars on nyt kaupan, ja “muut maailmat” ovat tietojen mukaan myös “saatavilla”. USA:ssa ennustetaan kuitenkin kiperiä laillisia ongelmia tässä kaupankäynnissä. Pelätään jo kosmista sotaakin.

Avaruuden päämyyjänä toimii Lunarembassy-niminen yhtiö (lunarembassy.com), jonka perustaja Dennis Hope ilmoittaa omistavansa Kuun ja kaikki aurinkokuntamme planeetat Maata lukuun ottamatta. Pelissä on ainakin 3 muuta kilpailevaa yritystä.

YK:n päätöksen (1967) mukaan valtiot eivät voi omistaa maapallon ulkopuolista omaisuutta. Mutta YK unohti yksittäiset ihmiset ja yritykset.

Tiedot: yahoonews.space.com

Timo Partanen, Visiting Professor, Instituto Regional de Estudios en Sustancias T?xicas (IRET)

Venäjä uhkaa purkaa asevoimien rajoittamista koskevan sopimuksen

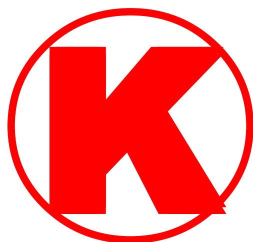
Diplomaattilähteiden mukaan Venäjän uskotaan purkavan asevoimien määrän rajoittamista koskevan sopimuksen (Treaty for Conventional Forces in Europe,CFE). Välittömän aiheen tälle toimenpiteelle on antanut NATO:n tukikohtien perustaminen Baltian maihin ja Puolaan. Venäjä harkitsee vetäytymistä sopimuksesta, joka rajoittaa asevoimien ja tavanomaisen aseiden määrää Euroopassa ja koko Venäjällä, sanoi Venäjän puolustusministeri Sergei Ivanov maanantaina 9.2. kansainvälisessä turvallisuuskonferenssissa Münchenissä.

Uhkaus hermostutti Yhdysvaltain ja Länsi-Euroopan sotilasviranomaisia, sillä kyseistä sopimusta on pidetty Euroopan turvallisuusjärjestelyiden kulmakivenä. CFE-sopimus laadittiin 1980-luvulla silloisen Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökonferenssin (Conference on Security and Co-operation) toimesta säätelemään NATOn ja Neuvostoliiton johtaman Varsovan liiton välisiä sotilaallisia voimasuhteita.

Vuodesta 1999 alkaen Venäjä on kieltäytynyt ratifioimasta tätä sopimusta eikä se myöskään aio vähentää joukkojaan Kaukasuksen alueella. Venäjällä on joukkoja myös Trans-Dnjestrin alueella, jonka venäjämyönteinen kommunistijohto haluaa eroon Moldaviasta.

Ivanov sanoi, että CFE-sopimus ei voi enää taata vakautta ja tasapainoa, koska Nato on laajentunut. Nykyisellään sopimus on vain jäänne kylmän sodan ajoilta samoin kuin ABM-sopimus, joka purettiin kaksi vuotta sitten.

KOMINFORM

Kansan ääni

Nro 2/04

Mielipidelehti työn, toimeentulon,rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €

VASTARINTA LEIKKAUKSILLE

LAAJENEE

Ahon-Viinasen hallitus aloitti leikkauspolitikan, jota Lipposen-Niinistön hallitukset jatkoivat. Nykyhallituksen ohjelma sisälsi aineksia suunnan muuttamiseksi. Heikkoudessaan se on kuitenkin taipumassa vanhan politiikan jatkajaksi, jolloin kansan toiveet muutoksesta eivät toteudu.

Sivut 3 ja 12

Äänestämällä vastalause EU-politiikalle

Ensi kesäkuussa pidetään EU:n parlamenttivaalit. Kansan äänen julkaisijajärjestöt ovat asettaneet SKP:n listoille neljä ehdokasta. EU-torjumiseksi on kyettävä muuttamaan uusoikeistolainen talouspolitiikka. Siksi tulee tehdä kaikki mahdollinen poliittisen rintaman rakentamiseksi EU-suuntausta vastaan.

Sivut 2,3,5, 6, 8 ja 9

Sodanvastainen liike voimistuu

Maaliskuun 20. 2004 tuli kuluneeksi vuosi Bushin hyökkäyksestä Irakiin. Silloin organisoitiin ympäri maailmaa sodan vastaisia mielenosoituksia. Nyt näyttääkin siltä, että rauhanliike on muodostumassa merkittäväksi yhteiskunnalliseksi voimaksi, jossa ymmärretään entistä paremmin sodan todelliset syyt.

Sivut 4 ja 7

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki 22.04.2004

Bushin lähtölaskentaviikot

Kun George W. Bush kaikenlaisten ääntenlaskentasähläysten jälkeen, ja pienemmällä äänimäärällä kuin kilpailijansa Al Gore, sai USA:n presidentinviran v. 2000 vaaleissa, se merkitsi, että koko kapitalistisen maailman äärioikeistolaisin ja imperialistisin klikki pääsi valtaan maailman ainoassa supervallassa.

Bushin röyhkeys tuli heti esiin. Hän ei halunnut noudattaa kansainvälisiä sopimuksia, ei Kioton ilmastosopimusta, eikä allekirjoittaa sopimusta kansainvälisestä rikostuomioistuimesta, vaan halusi itse sanella säännöt periaatteenaan USA:n monopolien, etenkin öljyteollisuuden edut yli koko maailman.

Samalla USA:n hallinto alkoi nimitellä roistovaltioiksi kaikkia niitä maita, jotka eivät tällaiseen Bushin tarjoamaan "länsimaiseen demokratiaan ja vapauteen" suostuneet kuten Irak, Iran, Syyria, Pohjois-Korea, Kuuba…

Syyskuun 11. päivän iskut 2001 antoivat sitten Bushille alibin ja vapauttivat hänen kätensä toimintaan. Hän teki listan, missä järjestyksessä tämä bushilainen maailmanjärjestys pannaan pystyyn: ensin hyökätään Irakiin, sitten Iraniin, jossakin välissä Pohjois-Koreaan, Kuubaan jne., saarretaan Kiina, pilkotaan Venäjä ja otetaan hallintaan maailman tärkeimmät öljyvarat.

Viime vuoden maaliskuun 20. hän käynnisti hyökkäyksen Irakiin eikä mennyt kuin kuukauden verran, kun Bush saattoi pullistella voitollaan, sota Irakissa oli hänen mielestään käyty loppuun. Irak oli vapautettu ja maahan tuotu demokratia ja Bushin suosio USA:ssa oli huippulukemissaan.

Mutta sota ei ollutkaan ohitse. Ei ollut siksi, ettei Bushin tuoma demokratia ole mitään demokratiaa vaan imperialismia puhtaimmillaan, jossa USA:n edut menevät aina kaikkien muiden etujen, kuten Irakin kansan etujen edelle.

Nyt Bush on juuttunut Irakiin. Hän ei tahdo päästä sieltä pois kuten aikanaan USA ei tahtonut päästä pois Vietnamista tai saksalaiset pois Stalingradista. USA:n ja sitä tukevan liittouman joukot kärsivät päivittäin miestappioita. Nyt niitä on tullut jo tuhatkunta Bushin julistaman sodan päättymisen jälkeen. Joka tapauksessa tuosta Bushin julistamasta ristiretkestä "roistovaltioita" vastaan ei tällä hetkellä puhu enää juuri kukaan, ei edes USA:n hallintokaan.

Samalla terrorismin uhka on laajentumassa kaikkiin niihin maihin, jotka voidaan lukea USA:n liittolaisiksi tällä Bushin johtamalla sotaretkellä. Espanja sai jo siitä maksaa kalliin hinnan Madridissa. Kohta lienee Englannin vuoro. Kaksi suomalaista liikemiestä, jotka ammuttiin muutama viikko sitten Bagdadissa, saattoivat joutua maksamaan hengellään Lipposen ja Bushin kuuluisan kädenpuristuksen. Ainakin heidät tulkittiin amerikkalaisten liittolaisiksi. Asiaa ei edistänyt yhtään presidentti Tarja Halosen lausunto, että ongelmana ei ole Bush vaan Saddam Hussein.

Nykyisellä tilanteella on myös sotilaspoliittisia ulottuvuuksia. Nyt nähdään, etteivät mitkään tavanomaiset aseet ja täsmäpommit ratkaise asioita loppuun asti. Pommitusten jälkeen sotilaiden on mentävä patikoimaan kadulle, ja jos vastassa on edelleenkin aseistautunut, vihamielinen ja miehittäjät maasta ulos haluava kansa, tulee vaikeuksia. Ja kansaan ei tehoa muut kuin varsinaiset joukkotuhoaseet, ydinpommit, taistelukaasut ja biologiset aseet. Jos Bush nyt käyttäisi näitä aseita, hän itse syyllistyisi siihen rikokseen mistä syyttää muita.

Joka tapauksessa Bushin asema presidenttinä on nyt tukala. Aikaisemmin sotimalla saatu kannatus on mennyttä. Hänen häviönsä ensi marraskuussa John F. Kerrylle olisi varmasti suuri helpotus koko maailmalle. Mutta sekään ei poista sitä tosiasiaa, että USA:n politiikka tulisi senkin jälkeen olemaan mitä todennäköisimmin suurten monopolikapitalistien ohjauksessa.

Irti EU:n vääristyneestä alue- ja maatalouspolitiikasta!

Suomi on nyt ollut 10 vuotta EU:n jäsen. Tämä kymmenen vuotta on lyönyt auttamattomasti leimansa Suomen eri alueisiin ja etenkin maatalouteen. EU-muotoillulla alue- ja maatalouspolitiikalla Suomen hallitukset ja eduskunnat ovat saattaneet maan vakavaan eriarvoisuuden tilaan ja romahduttaneet maatalouden lähes täysin. EU:n aluepolitiikan vuoksi Suomeen on syntynyt tilanne, jossa väestö ja palvelut karkaavat työn perässä Etelän suuriin kasvukeskuksiin ja Pohjois- ja Itä-Suomea autioitetaan tietoisesti. Tämä on johtanut suureen alueelliseen kurjistumiseen ja pienten kuntien kuihduttamiseen.

Hallituksen EU-vetoinen linja, jossa väestö "pakotetaan" muuttamaan Etelä-Suomeen työn perässä, on saatava loppumaan. Väestöpako etelään luo paineita myös Etelä-Suomen kasvukeskuksiin, sillä niiden olisi kyettävä järjestämään palvelut, asunnot, terveydenhuolto jne. uusille asukkaille. Kunnat ovat joutuneet omituiseen tilanteeseen; samaan aikaan kuin pohjoisen ja idän kunnat yrittävät kynsin hampain pitää kiinni asukkaistaan, etelä joutuu hikoilemaan uusien asukasmassojensa vuoksi. Valtionyhtiöiden yksityistäminen on vielä entisestään lisännyt alueellista eriarvoisuutta.

EU-jäsenyyden aikana jo vajaa puolitoista miljoonaa ihmistä on joutunut muuttamaan työn tai opiskelupaikan perässä muualle. Pohjois –ja Itä-Suomeen on luotava lisää työpaikkoja ja palveluita niin, että ihmiset tuntevat olonsa turvalliseksi ja viihtyisäksi. Ainoa tie, jolla tästä tuhoisasta kehityksestä päästään irti, on irtaantuminen valtiovallan harjoittamasta sätkynukkepolitiikasta, jossa EU:n suuret pitelevät lankoja käsissään Suomen samalla vikistessä sen mukana EU:n toivomaan suuntaan.

EU:n kielteinen vaikutus Suomen maatalouteen on ollut katastrofaalinen. Kymmenessä vuodessa aktiivitilojen määrä on laskenut 130000:sta n.70000:een tilaan. Seuraavan kymmenen vuoden aikana aktiivitilojen määrän arvellaan laskevan jopa 55000:een. Samalla maatalouden työllisyys on pudonnut lähelle 100000, kun se vielä v.1990 oli yli 200000. Tuhannet ihmiset ovat pakon sanelemana joutuneet luopumaan leivästään ja toimeentulostaan.

EU- Suomessa pienmaatalous suuren tehomaatalouden rinnalla ei enää yksinkertaisesti kannata. Kuitenkin aktiivitilojen keskipinta-ala on kohonnut 17 hehtaarista 26 hehtaariin. EU-jäsenyyden aikana maatalouden kokonaistuotto ilman tukia on laskenut 3mrd.eurosta 1,6mrd.euroon. Vastaavasti maataloudelle maksettujen tukien määrä on noussut kaksinkertaiseksi 1,3 mrd. euroon.

Tällä hetkellä maataloustuottajan tulot koostuvat lähes yksinomaan maataloustuesta. Kokonaisuudessaan tämä on merkinnyt maaseudun tyhjenemistä. EU:n kannattajat ovat mainostaneet, että tilakohtainen tulo ei ole laskenut. Näin ehkä onkin, koska maataloustulon alentuessa myös tilojen määrä on laskenut. EU:n maatalouspolitiikkaa kehitetään suuntaan, jossa viljelijä hyvin voimaperäisesti ylipitkien työpäivien ja kireän työtahdin puitteissa tuottaa markkinoille elintarvikkeita. Työ maatalouden parissa on tullut lähes kannattamattomaksi ylikovan työn ja pienten tulojen seurauksena. Toivon kipinä siitä, että maaseudun nuorisosta on maaseudun pelastajaksi, on jo hiipumassa.

Maatalouden pienharjoittaminen tänään on yhtä hyödytöntä kuin vaikkapa veden kanto kaivosta rikkinäisellä ämpärillä. Maatalouden alasajoon on saatava aikaan radikaali muutos. Suomen on päästävä irti maataloudelle tuhoisaksi osoittautuneesta EU-politiikasta. Suomen on kehitettävä riippumatonta, oman maan olosuhteisiin soveltuvaa maatalouspolitiikkaa; Ei Keski- ja Länsi-Euroopan mallin mukaista teollista tehomaataloutta. On mentävä suuntaan, joka ottaa huomioon maamme olosuhteiden tarpeet ja edistää tuotanto- ja elinkeinorakenteen monipuolista kehitystä.

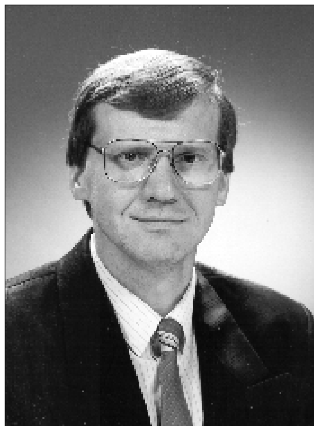
Valtion tulee tukea erityisesti perheviljelmiä ja osuustoiminnallista yhteistyötä. Pohjoisen ja Idän kuntien tuleville sukupolville on luotava olosuhteet, jossa he voivat harjoittaa turvallisesti omien alueidensa pääelinkeinoja niin, ettei heidän tarvitse siirtyä pois paikkakunniltaan.

Muutos on aina mahdollinen. Muutos tapahtuu vain silloin, kun siihen uskotaan ja sen eteen tehdään työtä. Muutos ei tapahdu jos jää valittamaan, vaan se tapahtuu ottamalla härkää sarvista ja ohjaamalla se oikeille raiteille. Irtaantumalla EU:n mädänneestä alue- ja maatalouspolitiikasta istutetaan siemenet alueellisesti tasa-arvoiselle Suomelle, jossa kaikilla on mahdollisuus harjoittaa ammattiaan ja asua siellä, missä parhaaksi olonsa tuntee.

Antti Siika-aho,
Haapajärvi
Suomen nuorin EU-parlamenttivaaliehdokas

Kallis euro voimistaa Kiina-ilmiötä - EU-kehitys vie työpaikkoja

Pekka Tiainen

"Kansalaisille ei ole kerrottu, miten vaikeat kustannuskriisit aiotaan ratkaista silloin, kun ei ole omaa valuuttaa eikä mahdollisuutta muuttaa sen arvoa. Käytännössä nämä kriisit yritetään euro-oloissa hoitaa heikentämällä ammattiyhdistysliikettä irtisanomisilla ja korkealla työttömyydellä sekä leikkaamalla julkisia menoja".

Samassa kolme vuotta sitten 4.4.2001 kirjoitetussa tekstissä todettiin myös: " Nyt on ollut heikko euro Suomen korkeasuhdanteessa, mutta pahimmassa tapauksessa voi olla vahva euro laskusuhdanteessa, vaikka kansantaloutemme kannalta pitäisi olla päin vastoin."

Nyt tämä pahin tapaus on toteutunut. Euro on vahvistunut 30 % talouden laskusuhdanteessa. Se merkitsee, että vientiyritys saa euroja 30 % aiempaa vähemmän. Se ei vähennä tätä voitoistaan, vaan suurelta osin työvoimakustannuksista. Siksi väkeä vähennetään ja työantajat ovat koventaneet äänenpainoja mm. työsuhdeturvan heikentämiseksi.

Teollisuuden työpaikat ovat vähentyneet kahdessa vuodessa 50 000:lla. Kolmasosa Suomen keskeisistä yrityksistä on siirtänyt pääkonttorinsa ulkomaille.

On sanottu kehityksen johtuvan Kiina-ilmiöstä eli siitä, että työpaikkoja siirretään halvempien työvoimakustannusten maihin. Tämä on vain osatotuus. Nimittäin Kiina-ilmiötä on vahvistanut se, että euro on vahvistunut myös Kiinan valuuttaan nähden 30 % eli Kiina myy 30 % halvemmalla. Syy on siinä, että Kiinan valuutta on sidottu Yhdysvaltain dollariin. Kun dollari on sukeltanut eli vajonnut eli halventunut eli devalvoitunut, myös Kiinan valuutta on sukeltanut eli devalvoitunut eli heikentynyt. Kiina-ilmiö olisi 30 % lievempi, jos euro ei olisi näin kallis. Tietysti myös automatisaatio on vienyt työpaikkoja, mutta sitäkin kiihdyttää vahva euro.

Yllä olevat siteeraukset ovat teeseistä Suomen markan puolesta. Markka saatiin meille vuonna 1860. Taustalla oli Krimin sodan aiheuttama Venäjän ruplan heikentyminen. Haluttiin valuutta, joka vastaa Suomen talouden tarpeita. Se oli keskeistä Suomen kehittymiselle teollisuusmaaksi. Nyt olemme samassa tilanteessa kuin ennen vuotta 1860. Meillä ei ole valuuttaa, joka vastaisi Suomen talouden tarpeita. Eurosta on tullut taloutemme kärkevin ja suurin ongelma samoin kuin vahvan markan politiikka syöksi Suomea lamaan.

Kokemus historiasta opettaa, että vahvan valuutan politiikkaa tarkoittaa yhteiskunnallisen ilmapiirin kovenemista, kun väkeä vähennetään työpaikoilta ja ajetaan matalaa palkkalinjaa. Nyt tästä syntyvää työn ja pääoman välistä vastakkaisuutta pyritään lievittämään verokevennyksillä ostovoiman ylläpitämiseksi. Tämä tehdään kuitenkin julkisten palveluiden ja sosiaaliturvan kustannuksella.

Tapahtuu seuraavaa:

Lipposen ensimmäinen hallitus leikkasi julkisia menoja nykyrahassa 10 miljardilla eurolla Suomen saamiseksi eurokuntoon. Se samalla aiheutti, että työttömyyttä ei saatu ratkaistua talouden korkeasuhdanteesta huolimatta. Julkisten menojen osuus kansantuotteesta aleni 7 %. Tätä ei palauteta aiemmalle tasolle kun veroaste pudotetaan samat 7 %, kun lasketaan yhteen viime vuosien ja suunnitellut verokevennykset. Osa verokevennyksestä käytetään matalatasoisen tulolinjan läpiviemiseen perusteluna vahva euro. Matalatasoisen palkkalinjan nykyinen nimi on sisäinen devalvaatio, jota Kalevi Sorsa esitti jo vuonna 1991 ajatuksenaan nimellispalkkojen alentaminen, ettei vahvan markan politiikasta tarvitsisi luopua. Tilanne nyt helpottuu, jos EKP laskee korkoa edelleen ja euro devalvoituu parisen kymmentä prosenttia.

On myös tarpeen avata keskustelu Suomen markan käyttöönotosta uudelleen. Eurosta ja markasta luopumisesta ei ole EY-jäsenyyden yhteydessä luvattua eduskunnan päätöstä. Tältä kannalta tämä on juridis-perustuslaillinen kysymys. Euro on myös osa EU-valtion perustamista ja tältä kannalta oma valuutta on poliittinen ja itsenäisyyskysymys. Mutta oma valuutta on samalla työllisyyskysymys. Oma raha ei takaa hyvää työllisyyttä, kuten lamavuodet osoittavat. Mutta ongelma oli väärin hoidettu talouspolitiikka eikä oma raha, joka antaa enemmän välineitä työllisyyspolitiikan hoitamiseen. Valuuttakeinottelua ei ole eurokaan poistanut.

EU-vaaliehdokas
Pekka Tiainen
valtiotiet. tri

Palkkako työllistämisen este?

On aikoihin eletty. Käänsi päätään ihan mihin ilmansuuntaan tahansa, niin aina menee hämmästyksen sormi kummastuksen suuhun. Päivän nimeksi kurjuutta lisäävien Lipposen, Kalliomäen, Sailaksen, Filatovin jne. rinnalle on nostettu Työministeriön ylijohtaja Harri Skog. Hänelle palkkatyöläisten palkat ovat työllistämisen este. Kaikki nämä herrat palvovat julki ja salaa yhtä ja samaa – suurta rahaa!

Ylijohtaja Skog on sitä mieltä, että alentamalla palkkoja työllisyys paranee. Väittämässä ei ole mitään uutta. Sitä suurtyönantajat ovat lakeijalaumoineen saarnanneet aikojen alusta saakka. Ihmisten on aina ollut pakko tehdä töitä paitsi halvalla myös ilmaiseksi. Työnantajat taitavat olla tyytyväisiä vasta, kun kaikki työ tehdään ilman palkkaa pelkän huvin vuoksi. Poikkeuksen tekee vain todella suuripalkkaiset jormaollilat. Niitä työnteko ei huvita, ellei palkkapussiin tule joka ikinen kuukausi kymmeniä tuhansia euroja.

Ilmaista työtä on tehty aina. Työnantajat eivät ole koskaan maksaneet työstä sen arvoa vastaavaa palkkaa. Palkan ja työn arvon erotuksen he ovat pitäneet itsellään lisäarvona, josta osaa sanotaan voitoksi. 1990-luvulla ilmaisen työn määrä on kasvanut hurjaa vauhtia. Eikä muutosta parempaan ole näkösällä. Päinvastoin!

Verotilaston mukaan vuonna 2002 koko palkkasumman keskimääräinen kuukausipalkka oli 1700 euroa. Mutta kun palkkasumma jaetaan kahtia, yli ja alle 25 000 euron vuosipalkkoihin, niin tilanne näyttää aivan toiselta. Ylemmässä ryhmässä on 36,5 prosenttia työvoimasta. Heillä keskimääräinen kuukausipalkka oli 2899 euroa. Alemmassa ryhmässä oli 60,6 prosenttia työvoimasta. Heidän palkkansa oli vaivaiset 977 euroa kuukaudessa. Tässä ei ole vielä koko totuus, sillä 50,1 prosenttia työvoimasta sai keskimääräiseksi kuukausituloksi vaivaiset 755 euroa! Näin kävi sen vuoksi, että he saivat tehdä töitä kuukaudessa keskimäärin 82 tuntia. Se on vain puolet normaaleista kuukauden työtunneista. Kokonaan ilman palkkaa jäi 2,9 prosenttia työvoimasta.

Asiaa voi ja kannattaa tarkastella myös toisin – palkkatyöläisten riiston kannalta. Oikea kansantulo on yhtä kuin työn arvo. Tätä herrat kavahtavat. He parkuvat kurkkutorvi suorana, ettei se niin ole! He eivät halua suurin surminkaan tunnustaa, että kansantulo syntyy vain ja ainoastaan työllä. Jos he sen tunnustaisivat, silloin heidän olisi tunnustettava, että vain työllä syntyy lisäarvoa.

Että tietäisimme kuinka ja kenen hommat ovat onnistuneet, on katsottava miten lisäarvon määrä on muuttunut. Ennen sitä on todettava, että palkat ja lisäarvo (siis ilmainen työ) ovat yhteensä kansantulo. Siten vuonna 1990 kansantulo oli 22,35 euroa jokaista tehtyä työtuntia kohden. Kun palkkasummasta vähennetään omistajille ja muille herroille palkkoina maksetut voitot, työläisille maksettuja palkkoja siinä oli 8,96 euroa ja lisäarvoa 13,39 euroa tehdyltä työtunnilta. Palkkoihin verraten lisäarvo oli 149,5 prosenttia. Vastaavasti vuonna 2002 palkat olivat 12,28 euroa ja lisäarvo 26,24 euroa työtunnilta ja lisäarvo oli palkkoihin verraten 213,7 prosenttia.

On siis tapahtunut raju muutos. Mikäli ilmainen työ olisi pidetty entisellä tasolla, sen arvo olisi ollut 23,08 euroa tunnissa. Mutta kun ei, niin vuoteen 1990 verraten vuonna 2002 palkkatyöläisiltä puhallettiin jokaisena työtuntina 3,16 euroa – siinä meni 20,5 prosenttia palkasta – 12 miljardia euroa – toisiin taskuihin!

Tosiasiassa tilanne on pahempi, sillä palkkatulojen menetys on kohdistunut lähes yksinomaan 1,3 miljoonaan työläiseen. Se on yli puolet koko työvoimasta. Heidän vuotuiset palkkatulonsa jäivät keskimäärin 9 064 euroon. Työttömyyden vuoksi he menettivät vuosipalkasta vähintään 9 000 euroa. Se on 12 miljardia euroa!

Eikä tässä ole kaikki. Kansantulo, siis palkat ja lisäarvo, jaetaan vielä uudelleen verotuksella. 80-luvun lopussa yritysvero oli 50 prosenttia ja pääomavero (mm. osinkojen) progressiivisen veron yläraja oli 71 prosenttia. 90-luvulla yritysten ja yksityisten voittojen verotusta alennettiin reippaasti ja osinkotulot vapautettiin kokonaan verosta. Niinpä kaudella 1990-02 lopulliset yksityiset voitot kasvoivat 18,4 miljardia euroa – se on 170 prosenttia. Kyllä kapitalistin kelpaa!

Tämän kaiken sai aikaan EU:n ennakkoehtoihin kuulunut vapaakauppa. Katsottakoon mistä näkökulmasta tahansa, niin palkkatyöläisten riisto on koventunut uskomattomalla nopeudella, eikä palkka ole työllistämisen este.

Työttömyydellä on helppo kiristää työläisiä, siksi se on kapitalisteille onni, ei onnettomuus. Sen vuoksi ei heitä eikä heidän poliittisia, ay- ja medialakeijoitaan kiinnosta pätkän vertaa työttömyyden poistaminen. Heitä kiinnostaa tilastojen kaunistelu.

Siitä käy loistavana esimerkkinä muutos, joka toteutettiin 90-luvulla. Silloin todellisiin työtunteihin ja henkilötyövuoteen perustuva järjestelmä heitettiin roskiin. Sen mukaan laskien työttömyys olisi nyt noin kaksikymmentä prosenttia. Tästä hirvittävästä tiedosta piti päästä eroon. Siksi otettiin käyttöön työvoimatutkimus. Se kertoo pääasiana työpaikkojen lukumäärän sekä paisuttelee työtuntien ja työllisten määriä. Sillä työttömyys onkin vain yhdeksän prosentin luokkaa. Sen kanssa herrat voi elää, kun väki pysyy kotonaan ja on hiljaa, vaikka näkee puutetta ja nälkää.

On aikoihin eletty!

Kai Kontturi

Suomi ja Nato: Osa 2

Jo vuonna 1995 silloinen puolustusvoimien komentaja Gustav Hägglund visioi että "Tämä Pohjolan prikaati voisi ottaa joukkoja muistakin maista, kuten Baltiasta. Tämä EU on nyt meidän perheemme ja jaamme yhteisen kohtalon vähän joka suhteessa.

Kansan suuri enemmistö vastustaa Natoa. Ja sehän risoo poliittista eliittiä.

Gustav Hägglund jatkoi: Valmiutta pitää olla. Kun saamme Hornet- torjuntahävittäjät, koneista saadaan helpommin ja nopeammin muiden kriisinhallintaan osallistuvien maiden kanssa yhteensopiva yksikkö". Ja vuonna 1998 "Mikäli joskus tulevaisuudessa valtionjohto pitäisi tarpeellisena lähettää myös helikoptereita kriisinhallintatehtäviin, saattaisi kyseeseen tulla lähinnä kuuden helikopterin osasto, tuskin kuitenkaan ennen vuotta 2005".

Esimerkkinä siitä, miten ulkomaille toimitettavien joukkojen toiminta vaikuttaa maanpuolustuksen resursseihin antaa hyvän kuvan komentaja **Jyrki Bremer** vuonna 1999 Tiede ja Ase-lehdessä "Suomen resurssien valossa kansainvälisiin operaatioihin kykenevien joukkojen kehittämisen vaarana on, että ajan oloon resurssit päätehtävään valmistautumiseen pienevät. Tämä heikentäisi oman puolustusjärjestelmämme toimivuutta ja uskottavuutta". Vaarana on oikeastaan myös päätehtävän siirtyminen muualle kun kotimaan puolustukseen. Sodankäynnin muututtua yhä nopealiikkeisemmäksi onkin entistä tärkeämpää, ettei riisuta kansallista maanpuolustusta ja siirretä voimavaroja kalliiseen palkka-armeijaan ja kalustoon, jonka toimintakenttä on muualla.

Tästä **Matti Aholalla** oli Kylkirauta -lehdessä kiinnostava kommentti jo tammikuussa 2001, "Maavoimien valmiusryhmät saadaan uskottavan puolustuksen suhteen suorituskykyisiksi vain tinkimällä alueellisesta puolustuksesta. Muualta ei ole otettavaa." Ja jatkaa, "Alkuun päästään varmasti irrottamalla eteen tuleviin haasteisiin voimavaroja kansallisesta puolustuksesta, mutta jo parin vuoden päästä olemme tilanteessa, jossa panostus kansainvälisiin tehtäviin alkaa heijastua negatiivisesti oman maamme puolustuskyvyn luomiseen." Ja puolustusministeri **Seppo Kääriäinen** arvioi 4.3.2004, "että Suomen mahdollinen jäsenyys (NATO:ssa) toisi aikaa myöten paineita aluepuolustusjärjestelmän ohentamiseen".

Nyt siis ollaan luomassa Suomeen kriisinhallintajoukkoja joiden kalusto ja koulutus soveltuvat ulkomaisiin sotilasoperaatioihin, ja vastuuta paikallispuolustuksesta ollaan siirtämässä maakuntajoukoille eli reserviläisjärjestöille. Näiden maakuntajoukkojen mahdollisuudet selvitä asetetuista tavoitteesta ei tule olemaan mahdollista nykyaikaisessa sodankäynnissä, varsinkaan jos pidättäydytään rintamasodassa. Vaikka puolustusvoimillamme on vielä pääasiallinen vastuu paikallispuolustuksestamme, joka on tärkeä osa aluepuolustustamme, on maassamme selvästi havaittavissa pyrkimyksiä luoda joukkoja, jotka kykenisivät operoimaan ulkomailla. Tähän viittaa organisaatiomuutokset ja kalustohankinnat, jotka eivät tue kansallista puolustustamme.

Nyt olisikin korkea aika saada vastauksia poliittisilta päättäjiltä ja maamme turvallisuudesta vastaavilta tahoilta, mitkä ovat ne uhkakuvat, joiden pohjalta rakennetaan turvallisuuspolitiikkaa ja maanpuolustusta. Jos maamme puolustus vuonna 2008 nojaa 350000 mieheen ja naiseen, ei uhkakuvana voi olla laajamittainen hyökkäys mistään suunnasta. 1993 oli Suomen sodan ajan vahvuus ilmoitettu olevan 500 000, ja silloinkin suuri osa maamme puolustuksesta nojautui maamiinojen käyttöön johtuen maamme suuresta pinta-alasta.

Suomen joutuminen sotaan rajanaapurinsa kanssa on yleensä ollut seurausta kuulumisesta suurempaan kuningaskuntaan tai sotilaalliseen liittoutumiseen, joka on muodostanut uhaksi itäiselle naapurillemme Venäjälle sekä Neuvostoliitolle. Suomen julistauduttua itsenäiseksi valtioksi ja saatuaan tunnustuksen sille Neuvosto-Venäjältä, luovutti Suomen poliittinen eliitti maamme vieraan valtion sotajoukoille. 7.3.1918 solmittiin Berliinissä Saksan ja Suomen välille rauhansopimus, joka alisti Suomen koko turvallisuuspolitiikan Saksalle. Samanaikaisesti allekirjoitettiin kauppa- ja merenkulkusopimus, joka teki Suomesta käytännössä Saksan teollisuuden markkinointi- ja raaka-aineiden tuotantoalueen. Suonen ulkomaankauppakin asetettiin Saksan valvontaan, ja sillä oli oikeus ottaa koko Suomen tuotanto käyttöönsä itse määräämänsä korvausta vastaan. Liitto Saksan kanssa ei ollut suinkaan aivan mutkaton.

Toukokuun alkupuolella 1918 oli Suomesta lähtenyt tohtorien Thorsten Renvallin ja Olli Laitisen johtama sotilaallisesti järjestäytynyt vapaajoukko Petsamoon. Tämän retken tarkoitus oli liittää Petsamo Suomen valtioalueeseen. Retki oli yksityisluonteinen, mutta Vaasan hallitus oli tietoinen siitä. Tämän sotilasretkikunnan epäonnistuttua surkeasti, päätettiin jatkaa diplomaattisesti lähettämällä nootti Britannialle Ruotsin-suurlähettiläälle. Nootissa lausutaan käsitys, että syy retken epäonnistumiseen oli yksinomaan venäläisten ja suomalaisten punakaartilaisten saama apu englantilaiselta meriväeltä sekä pyydettiin lopettamaan kaikki muukin avustus punakaarteille.

Kun Englannin suurlähettiläs otti vastaan nootin, hän kysyi onko kyseessä uhkavaatimus, ja jos sitä ei vedettäisi takaisin, jouduttaisiin nootista ilmoittamaan muillekin ympärysvalloille. Näin oli koska Englanti ei toimisi yksin vaan kaikissa asioissa yhdessä liittolaistensa kanssa. Kun seuraavana päivänä Ranskan lähettilään kanssa käydyissä neuvotteluissa Suomi ilmoitti, että nootti ei ollut uhkavaatimus, vaan kategorinen pyyntö, läsnä ollut Englannin lähettiläs vakuutti, ettei tarkoituksena ollut estää Suomea pääsemästä Jäämerelle. Jos liittovallat nyt sallisivat Suomelle vapaan pääsyn Jäämerelle, kävisi Suomelle mahdottomaksi estää saksalaisia perustamasta sinne tukikohtia sukellusveneitänsä varten. Tästä olisi seurauksena, että liittovaltojen yhteys katkeaisi Venäjälle ja Murmanskiin, jossa Englannilla ja Ranskalla oli joukkoja. Ja koska lähettiläät katsoivat asian vakavaksi, he olivat lähettäneet nootin edellisenä iltana hallituksilleen. Myös Italian sekä Yhdysvaltojen lähettiläät olivat tehneet samoin. Näin oli Suomi ajautumassa sotaan ympärysvaltojen kanssa, koska se oli liittänyt maansa Saksan keisarikuntaan sotilaspoliittisella liitolla.

Tänään Suomen hallitus on NATO- kumppanuussopimuksen kautta luovuttanut satamiaan ja lentokenttiään Naton käyttöön. Samoin Suomi kilpailee EU:n sotilasilmailukoulutuksen sijoittamisesta tänne, mistä HS ilmoitti 18.10.2003: "Suomi esittää Kauhavaa Euroopan unionin sotilaslentäjien koulutuspaikaksi." Näin ollaan menossa lujaa vauhtia sotilasliittoon, joka on muodostumassa "kyvykkäiden ja halukkaiden" palkka-armeijaksi ja jonka ensisijainen toimintakenttä on EU:n rajojen ulkopuolella. Tämän armeijan primääri tehtävä on turvata suurpääoman taloudelliset edut vaikka "rauhaan pakottamalla." Kaiken kaikkiaan artikla viiden ja vastaavien turvatakuiden vaara piileekin juuri siinä, että se suo mahdollisuuden taloudelliselle ja poliittiselle johdollemme lähettää joukkoja ulkomaille taloudellisista syistä.

Terve turvallisuuspolitiikka muodostuu rakentavasta ja luottamusta tuottavasta yhteistyöstä ensisijaisesti rajanaapureiden välillä. Tähän on mahdollista päästä poliittisin keinoin, jos siihen vain olisi tahtoa. Itsenäisestä, puolueettomasta ja uskottavasta maanpuolustuskyvystä ei tule luopua, jos sen purkamiseen ei ole pätevää syytä. Turvallisuusuhkia voi tulla toki muualtakin kuin naapurimaista ja ne voivat olla aivan muuta kuin sotilaallisia eikä tällaista uhkaa voida torjua asevoimin. Kaikenlainen kansainvälinen rikollisuus muodostaa suuren turvallisuusuhan kuten myös ympäristöriskit. Näihin turvallisuusuhkiin tulisi löytää ratkaisu kansainvälisestä yhteistyöstä, joka puuttuisi ongelmien perimmäiseen juureen kuten köyhyyteen, eriarvoisuuteen, tuotantosuhteiden omistusmuotoon, luonnonvarojen liikakäyttöön ja -rasitukseen, koulutuksen puutteeseen jne. Näiden ongelmien ratkaiseminen ei ole mahdollista nykyisessä ylikansallisten yksityisen monopoliyritysten hallitsemassa maailmassa.

Janne Rahikainen

EU:n Vastainen Kansanrintama ohitettiin jälleen valtionavustusten jaossa

Ulkoasiainministeriön valtionavustukset kansalaisjärjestöjen Eurooppatiedotukselle on tämän vuoden osalta jälleen jaettu. Ja jälleen EU:n Vastainen Kansanrintama jätettiin ilman rahoja. Valtion pussista oli tänä vuonna jaossa yht. 605.000 euroa. Määrärahoista osoitettiin suoraan Eurooppalainen Suomi ry:lle 219.000 euroa ja Vaihtoehto EU:lle 51.000 euroa. Jäljelle jäävistä rahoista 100.000 euroa kohdennetaan EU-parlamentin vaaleihin liittyvän tietouden lisäämiseen.

Loput 219.000 euroa jäivät muille kansalaisjärjestöille jaettavaksi. Hakijoina oli tällä kertaa 81 järjestöä, joista 47 sai avustuksen. EU:n vastustajia on näiden rahojen jaossa aikaisemminkin törkeästi sivuutettu. Rahat ovat menneet systemaattisesti EU:ta kannattaville järjestöille. Huomautimme tästä asiasta ulkoministeri Erkki Tuomiojalle Kirjalla toissa talvena pitämässämme seminaarissa. Tuomioja oli tuolloin asiasta ainakin yllättyneen oloinen ja lupasi asiaan korjauksen.

Kun nyt tätä 219.000 euroa jaettiin, jotakin tasapuolisuutta asiassa lienee noudatettukin, koska myös eräät selkeästi EU:n vastaiset järjestöt ovat rahaa saaneet jopa huomattavia summia kuten 10.000 euroa. Saajien joukossa ovat mm. Suomi Ei-EU, Kansan Radioliitto, Köyhien asialla, Lähiradio, Maan Ystävät, SKP, Vapaan Suomen liitto.

Parhaimmat onnittelut näille järjestöille saamastaan tuesta, mutta EU:n Vastaiselle Kansanrintamalle ei rahoja sen sijaan liiennyt. Kielteisen päätöksen allekirjoittajana oli korkean omakätisesti Erkki Tuomioja, joten nyt hän ainakin tietää syrjineensä eräitä kaikkein johdonmukaisimpia EU:n vastustajia.

Jättämällä EUVKr:n täysin ilman tukirahoja Tuomioja paljastaa itsensä sataprosenttiseksi EU:n kannattajaksi. Hän on myynyt Suomen edut EU:lle. Hän on sitoutunut viemään eteenpäin EU:n talouspolitiikkaa, ulkopolitiikkaa ja puolustuspolitiikkaa.

Voimme olla varmoja, että kun EU:ssa jotakin arveluttavaakin hanketta ajetaan, Erkki Tuomioja ja myös pääministeri Matti Vanhanen ovat loppukädessä näiden hankkeiden takana.

RK/KÄ

On palattava rauhanomaiseen ulkopolitiikkaan

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokouksessa Pekka Tiainen vaati EU:lle aiotun perustuslain hylkäämistä ja palaamista kekkoslaiseen puolueettomaan ulkopolitiikkaan. Hän muistutti sotaa edeltäneestä ajasta, jolloin maamme kytkettiin sotaseikkailuihin kansalta lupaa kysymättä. Kun rauhanvoimien työn tuloksena maamme ulkopolitiikka käännettiin palvelemaan kansamme etuja, näyttää nyt jälleen olevan menossa vaihe, jolloin ulkopolitiikan suuntaa kansalta kysymättä käännetään palvelemaan Eurooppalaisen suurpääoman etuja.

Suomen ulkopolitiikka on ollut tuuliajolla Paasikiven ja Kekkosen jälkeen. Siksi monet haluavat vaieta koko heidän osuudestaan Suomen historiaan.

Helsingin Sanomat vaatii ulkopoliittista linjanmuutosta

Vastikään päättyneen EU:n huippukokouksen perusteella Helsingin Sanomat sai aiheen kirjoittaa tämän aamun (27.3.04) pääkirjoituksessa: "Suomella on edessään oma yksityiskohtansa. Pääministeri Matti Vanhanen sanoi Brysselissä, että Suomi sitoutuu solidaarisuuslausekkeen kautta lähettämään apuun myös sotilaita, jos niitä jossain maassa tarvitaan terrorismin vastaisessa toiminnassa. Rauhanturvalaki estää nyt sotilaiden lähettämisen ilman YK:n tai Etyjin valtuutusta. Solidaarisuuslauseke pakottaa Suomen uudistamaan lain. Presidentti Tarja Halonen vastustaa lain muuttamista, mutta se on välttämättömyys, mikäli Suomi haluaa antaa panoksensa tähän tärkeään toimintaan. EU:n mahdollisuuksia käydä terrorisminvastaista taistelua ei voi jättää YK:n suurvaltajäsenen, tai EU:iin kuulumattoman Etyj- maan veto-oikeuden armoille". Muistakaamme, että Yhdysvaltoja arvosteltiin sen käynnistettyä Irak-operaation ilman YK:n suostumusta, jota myös eduskunnan ulko- ja turvallisuuspoliittinen valiokunta edellytti. On jyrkkä ulkopoliittinen linjanmuutos, että Helsingin Sanomat vaatii EU:n osallistumista sotatoimiin ilman YK:n suostumusta.

Pääministerilläkö oikeus eduskunnan ohittamiseen?

Lipposta arvosteltiin aiheellisesti, kun hän lupasi Suomen osallistuvan Irakin sodan jälkihoitoon, josta jäi maailmalle käsitys, että Suomi on mukana koalitiossa. Lipponen ylitti tässä valtansa, kun eduskunnan ulko- ja turvallisuusasiain valiokunnan kanta oli, että Suomi selvittää mahdollisuutta osallistua. Lipposella oli valtakirja ainoastaan ilmoittaa, että Suomi selvittää asiaa. Tässä mielessä Jäätteenmäen arvostelu asiassa oli hyvin aiheellista. Nyt Vanhanen sanoo, että Suomi sitoutuu osallistumaan sotatoimiin eli rauhaan pakottamiseen. Matti Vanhanen ylittää nyt pääministerille asetetun valtakirjan Lippostakin enemmän ilmoittaessaan Suomen osallistuvan itse sotatoimiin ilman YK:n valtuutusta. Voidaan kysyä puhuiko Matti Vanhanen omissa nimissään vai oliko kenties eduskunnan ulko- ja turvallisuusvaliokunta antanut hänelle tähän valtakirjan?. Mutta tätä hän ei voinut saada, koska rauhanturvalaki kieltää Suomen sotilaallisen osallistumisen ja sen muuttaminen vaatii eduskunnan päätöstä.

Jäätteenmäki- operaatiolla varoitettiin kansaa

Näitä taustoja vasten on helppo nähdä, miksi Mannista ja Jäätteenmäkeä vastaan käytiin julkisuuskampanja. Mannisen kautta tuli tietoja julkisuuteen Irak- operaatiosta. Nyt tällainen vuotokohta on tämän oikeudenkäyntikampanjan tuloksena tukittu. Virkamiehille on annettu ennakkovaroitus. Samalla on tukittu kansalaisilta mahdollisuus saada tietää, mitä tässä maassa meidän selkämme takana oikein puuhataan. Kansa on nyt syrjäytetty ulkopolitiikan peruskysymyksistä.

Kenen turvatakuista on kyse?

Nyt on syytä havahtua näkemään miten EU:n lainsäädäntö asettuu Suomen lakien edelle ja jopa pääministeri voi ohittaa maamme lainsäädännön. Valtaa on siirretty pääministerille ja hänen taustaryhmälleen. Pääministerien yksipuolisen toiminnan kautta maamme samaistuu sodan osapuoleksi ollessaan mukana tällaisissa selkkauksissa. Entä kun joku EU- maa luo itse kriisitilanteen, jossa joudumme lähettämään paikalle sotilaallisia joukkoja. Tästä tuoreena esimerkkinä on, kun Espanjan edellinen oikeistopääministeri vastoin kansan ja YK:n hyväksyntää lähetti Irakiin sotajoukkoja. Pitäisikö meidän antaa turvatakuut Espanjan oikeistohallitukselle Irakissa siksi, että Espanja on EU:n jäsen ja siellä joku voi ohittaa YK:n ja kansan tahdon, mitä Helsingin Sanomat meilläkin vaatii. Ei tässä ole enää kysymys Suomen turvatakuista, jolla tätä asiaa on perusteltu.

Samalla tavalla Suomi kytkettiin jatkosotaan

Tämä ei ole kaukana siitä, miten Tanner ja Ryti ja Helsingin Sanomien Erkko 30- luvulla kansalta kysymättä puuhasivat hankkeet, jolla Suomi kytkettiin jatkosotaan. Heikki Ylikangas toteaa tulkinnassaan talvisodasta, että Suomen joutuminen jatkosotaan ratkaistiin jo talvisodan aikana Saksan edustajan kehottaessa Suomen hallitusta tekemään ns. "tappiorauhan" lupaamalla, että Suomi saksan liittolaisena saa myöhemmin kaiken korkoineen takaisin. Tähän perustuen silloinen ulkopoliittinen johto solmi talvisodan rauhansopimuksen mielessään ajatus uudesta sodasta. Seuraukset näkyivät nopeasti. Jo seuraavana syksynä Pohjanlahden rannikolla, Vaasassa ja Porissa, nousi maihin saksalaisia joukkoja. Kuvaavaa on, että paikallinen sotilashenkilöstö ei tiennyt ketä siellä on tulossa, kunnes sitten tuli ilmoitus, että kaikki tapahtuu hallituksen luvalla. Tämän seurauksena Saksa sitten miehitti nopeasti Lapin.

Rauhanoppositio antoi oikean suunnan Suomen ulkopolitiikalle

Keväällä 29.2.1944 eduskunta sai selonteon välirauhan ehdoista. Neuvostoliitto esitti neuvottelujen pohjaksi talvisodan rauhan rajoja, neuvotteluja Hankoniemen osalta sekä saksalaisten poistamista Suomesta. Hallituksessa Maalaisliitto Kekkosta lukuun ottamatta torjui pääministeri Linkomiehen pyynnön jatkaa rauhanneuvotteluja. Samoin teki eduskunnan enemmistö. Kekkonen kehotti tekemään rauhan todeten, että sodan pitkittyminen heikentää koko ajan rauhanehtojamme. Myös 17.3. Kekkonen kirjoitti Rytille: "kuitenkin olisi sodasta irrottautuminen Suomen kannalta nykyisenä ajankohtana niin tähdellistä, että ei olisi jätettävä mitään keinoa käyttämättä kohtuullisen rauhan aikaansaamiseksi". Kesällä tulee kuluneeksi 60 vuotta Talin-Ihantalan taistelusta, jota edesmennyt Adolf Ehnrooth on pitänyt kovasti esillä, koska hänen näkemyksen mukaan sillä pelastettiin Suomen itsenäisyys. Oikea näkökulma on, että irrottautumalla sodasta jo keväällä olisi vältetty Kannaksen suurtaistelut ja valtava määrä ihmisuhreja. Suomi torjui rauhanehdot, jolloin 14.4.1944 Neuvostoliitto katsoi sen hylänneen välirauhan ehdot vastaehdotuksia tekemättä. Suomen vastaesitykset olisivat käynnistäneet neuvotteluprosessin, mutta näin silloinen hallitus ei menetellyt, vaan hylkäsi neuvotteluesityksen. Tilanteeseen kyllästyneenä Kekkonen esiintyi huhtikuun lopulla rauhanvoimien yhteistoimintakomitean tilaisuudessa. Kesäkuun 1944 hyökkäyksen aikana 28.6. pidettiin rauhanvoimien kokous. Paikalla oli 47 kansanedustajaa, joista 28 sosialidemokraattia, 16 ruotsalaista, 3 maalaisliittolaista. Kekkonen oli kokouksen avaaja ja -puheenjohtaja. Hänen mielestä Kannaksen läpimarssimurto oli vienyt pohjan pois hallituksen aiemmilta laskelmilta. Hän sanoi: "nykyisessä tilanteessa vaikeneminen olisi edesvastuutonta. Maailmansodan raju loppuratkaisu lähenee. Me tunnemme, että olosuhteiden pakko ja meillä noudatettu väärä ulkopolitiikka ovat vieneet meidät väärälle puolelle. Me uskomme, että meillä voisi olla vieläkin tilaisuus tosin suurin uhrauksin päästä ajoissa pois häviäjien puolelta". Eli Kekkosen argumentti oli se, että Suomi saa paremmat rauhanehdot, jos irrottautuu virheidemme jälkeen ajoissa pois sodasta.

Takaisin vastakkaisuuden ulkopolitiikkaan?

Maailman vastakkain asettelu ei tänään kulje suoraan idän ja lännen välillä, vaan enemmänkin teollisen maailman ja kolmannen maailman välillä. Sillä on syvällisempi sisältö, kuin maailmansotaa edeltäneellä Natsi- Saksan ja muun maailman välisellä jaolla. Suomen osalta kysymys on maamme ja Venäjän välisestä vastakkaisuudesta tai yhteistyöstä. Poliitikkomme katsovat asioita vastakkaisuuden pohjalta ja miettivät turvatakuita idän t. Venäjän suuntaan. Tästä lähtökohdasta poliitikkomme ovat valmiit antamaan turvatakuut EU-maille, muuttamaan rauhanturvalakia ja osallistumaan rauhanpakottamiseen sotilaallisin keinoin. Toinen vaihtoehto olisi rakentaa idän suhteet yhteistyön pohjalta. Suomi on palaamassa yhteistyön pohjalle rakentuvasta ulkopolitiikasta vastakkaisuuden ajatukseen perustuvaan ulkopolitiikkaan. Tästä mm. johtuu se, että Adolf Ehnroothin käsityksiä Kannaksen taisteluista nostetaan kovasti esille. Vastaavasti Kekkosen näkemyksiä samoista asioista ei tuoda esiin missään. Tällä hetkellä käynnissä oleva kampanja 60-70- luvun nuorisoa vastaan on osa tätä politiikkaa. Halutaan häivyttää ihmisten mielistä se, että silloin nuorisolla ajattelutapa muuttui. Alettiin ymmärtää Neuvostoliiton- ja idän suunnan yhteistyön merkitys ja Paasikiven-Kekkosen ulkopolitiikkaan sisältyvä viisaus. Helsingin Sanomien pääkirjoituksella, jossa hyökätään Suomen perinteistä ulkopoliittista linjaa vastaan halutaan murentaa pois vaihtoehdot.

EU:n perustuslain hylkääminen ulkopoliittisesti perusteltua

Äskettäin lehdissä kirjoitettiin, että matkustaminen Kuubasta vaikeutuu. Asia ei kuitenkaan ollut niin, että Kuuba olisi asettanut matkustamiseen rajoituksia, vaan EU ja Yhdysvallat vaikeuttavat Kuubalaisten tuloa Yhdysvaltoihin ja Euroopan Unioniin. Tämä on osa Euroopan Unionin siirtomaataustaista ulkopolitiikkaa, jossa painostetaan Kuubaa luopumaan omasta itsenäisyydestään. Mitä tekemistä Suomen ulkopolitiikalla on näiden entisten siirtomaavaltojen ulkopolitiikan kanssa? Meidän pitäisi pysyä irti tällaisesta Kuuban painostamisesta. Voidaan esittää kysymys, mitä yhteistä on Castrolla, Kennedyllä ja Ahmed Jassinilla? He olivat kaikki uhreja yrityksissä murhata henkilöitä ulkopolitiikan välineenä. Castroa on yritetty murhata. Kennedy murhattiin viikko sen jälkeen, kun hän ilmoitti alkavansa lieventää suhteita Kuuban kanssa. Sharon murhasi Ahmed Jassinin vastustaessaan Palestiinalaisten oikeuksia omaan valtioon. Jos maailma hyväksyy johtajien murhaamisen ulkopolitiikan välineenä, niin miten me suhtaudumme sen jälkeen esim. Kennedyn murhaan? Olemme vahvoilla, kun emme hyväksy sitä millään suunnalla. Varsinkaan Suomen ulkopoliittiseen linjaan ei voi sisältyä sellaista. Sen takia Suomi ei voi olla mukana EU:n sellaisessa ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, joka pitää sisällään sotilaallisia toimia rauhaan pakottamiseksi. Siksi myös EU:n perustuslain hylkääminen on siis ulkopoliittisesti perusteltua.

Pekka Tiaisen alustuksen
pohjalta toimittanut
Heikki Männikkö

EU:n vastainen kansanrintama otti kantaa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan sekä terrorismiin

EU:n Vastainen kansanrintama piti vuosikokouksensa sunnuntaina 27.3. Kokouksessa kuultiin valt.tri Pekka Tiaisen alustus vallitsevasta poliittisesta tilanteesta, jota alustaja eurooppalaisen taloudellisen integraation osalta kuvaili muistuttamalla EUROn revalvoituneen 20 %-30 %. Tästä liian vahvan EUROn aiheuttamasta heikosta kilpailukyvystä ei EU:n puitteissa päästä irti muuten kuin samalla aikaan EUROn devalvoituminen samalla prosenttiluvulla suhteessa dollariin tai alentamalla EU-maissa maksettavia palkkoja 5 %, sanoi Tiainen.

Kokouksessa katsottiin, että Suomea sotilasliittoon haluavien keskeinen vaikutin on se, ettei kansallinen puolustus enää nykypäivänä tuota niitä taloudellisia etuja, joita se aikaisemmin pääasiassa Suomen alueella toimiville yrityksille tuotti. Niinpä monikansalliset yritykset tarvitsevat nykyisin myös ulkomailla toimivat asevoimat. Mahdollisesti jo tällä vaalikaudella Suomen hallitus tulee antamaan esityksen rauhanturvalain muuttamisesta niin, että Suomi voi osallistua sotatoimiin maailmalla ilman YK:n valtuutusta. Varusmiesarmeijasta ollaan hyvää vauhtia siirtymässä liikuteltavaan palkka-armeijaan.

Maailmalla riehuvaan "terrorismin vastaiseen sotaan" otettiin kantaa julkilausumassa, jossa todettiin mm. että "terrorismia ei sodalla voiteta". Presidentti Bushin julistama sota terrorismia vastaan merkitsi hänelle vain keppihevosta sotien käymiseen ensin Afganistanissa ja sitten Irakissa. Bush tarvitsi verukkeen, jonka varjolla hän voisi saada maailman tärkeimmät öljyvarat hallintaansa. Terrorismin vastaisella sodalla myös Israelin pääministeri Sharon on perustellut aseiden käyttöä Palestiinassa. Kaikkien Bushin ja Sharonin hyökkäysten ja iskujen tuloksena on kuitenkin ollut vain maaperän muokkautuminen yhä uusille terrori-iskuille. Bushin ja Sharonin toiminta on itsessään ollut myös mitä räikeintä terrorismia, valtioterrorismia, ja tappanut syyttömiä siviilejä enemmän kuin heidän jahtaamansa terroristit konsanaan!

Järjestön puheenjohtajuutta valittiin edelleenkin vv. 2004 – 05 hoitamaan **Heikki Männikkö** Helsingistä. Muiksi johtokunnan varsinaisiksi jäseniksi valittiin seuraavat toverit: Esko Auervuolle, Juho Haavisto, Reijo Katajaranta, Pekka Tiainen, Timo Nieminen, Esko Koivisto, Kalevi Wahrman, Ilmari Huuskonen, Tarja Männikkö, Tuija Hakkarainen, Matti Laitinen, Pauli Kettunen, Ville Rahikainen, Juha Kieksi ja Janne Rahikainen. Johtokunnan varajäseniksi valittiin seuraavat toverit: Armi Välimäki, Esa Hermonen, Teuvo Kasurinen, Ari Stenvall, Matti Orava, Juhani Tanski, Wäinö Pietikäinen ja Martti Salomaa.

Kuuba-solidaarisuudella saarto menneisyyteen!

Pekka Tiainen kertoo: "Oltuani viime lokakuussa kaksi viikkoa Kuubassa ja luettuani paljon tilanteesta, aloin vasta uudelleen tajuta, miten välttämätöntä ja ajankohtaista on saada Kuuba-solidaarisuus uudelleen nousuun. Kuuba on selviytynyt pahimmasta kriisistään Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen. Se kertoo Kuuban vallankumouksen elinvoimasta ja antaa toiveita tulevasta."

Ilmassa on keskustelu, mitä 77-vuotiaan Castron jälkeen. Ne, jotka suunnittelevat iskua Kuubaan, eivät kuitenkaan keskustele. Koko ajan valmistellaan maan sisäistä verkostoa, joka tähtää vallan ottamiseen. Yhdysvaltojen puolella olevat organisoivat toimintaa ja suunnittelevat maihinnousuiskuja jatkona tappioon päättyneelle vuoden 1963 Sikojen lahden maihinnousulle ja monille 40 vuoden aikana tehdyille yrityksille tehdä tuhoa.

Yhdysvaltojen 100 vuotta laittomasti hallussaan pitämä Guantanamon sotilastukikohta saaren itäpäässä ei ole vain talebanien ja muiden vankila, vaan myös astinlauta, jolla pyritään alistamaan Kuuba uudelleen Yhdysvaltojen valvontaan ja vasalliksi.

EU vetää rajoja ympärilleen ja jättää Kuuban Yhdysvaltojen etupiiriin osana maailmanjakoa. Radio-ja TV-lähetyksillä ja asennemuokkauksella luodaan maaperää käyttäen hyväksi vaikeuksia, joita Kuuballa edelleen on. Hamilton-Burton-laki kieltää kaupan Kuuban kanssa ja jos eurooppalainen yritys käy tätä kauppaa, siltä poistetaan oikeus käydä kauppaa USA:n markkinoilla.

EU ei puhu tästä, vaan EU:n taholta peräänkuulutetaan Kuuban ihmisoikeuksia, muttei eurooppalaisten ja amerikkalaisten ihmisoikeuksia, joita loukataan matkustuskiellolla Kuubaan. Yhdysvallat perii 35 000 dollaria sakkoa sinne matkustaneilta amerikkalaisilta tai pidättää heidät.

Jos eurooppalaisilla on passissa Kuuban leima, matkustus Yhdysvaltoihin vaikeutuu. Kuuba ei siksi leimaa passeja, ettei matkustus sinne näkyisi. Turismi Kuubaan onkin laajaa ja saarto vuotaa kuin seula. Kennedy ilmaisi halunsa normalisoida suhteet Kuubaan, mutta vain viisi päivää tämän jälkeen 22.11.1963 hänet ammuttiin väijytyksessä. Carter purki matkustuskiellot, mutta Reagan palautti tehosaarron.

Kuuba tarvitsee tukea. USA:n oikeisto hyökää sitä vastaan nyt kovemmin kuin koskaan ennen tavoitteenaan Kuuban sosialismin kaataminen ja Kuuban alistaminen USA:n valvontaan ja vasalliksi. Kuvassa kuubalaisen kaupungin iltapäivää. Kuva Pekka Tiaisen.

Matkustussaarto vuotaa ja Kuubaan virtaa dollareita. Ne ovat laillisia maksuvälineitä, mutta sosiaalisen epäkohdan synnyttää dollari- ja pesotalouden välinen jännite. Matkustussaarron vuotaminen pakottaa sen lopettamiseen ja Yhdysvaltojen senaatti on tehnyt asiasta päätöksen, muttei Bush. Castrolle ei hevillä anneta hattuun tätäkään sulkaa. Brasilia, Venezuela ja Kiina tukevat Kuubaa ja maan uhattua itsenäisyyttä. Monissa muissakin maissa ymmärretään tuen tarve. Gorbatsov esitti matkustussaarron lopettamista Helsingin Sanomien mielipidesivullakin olleessa kirjoituksessaan.

Castro ei peittänyt tyytymättömyyttään siihen, että näki NL:n kehityksen olevan johtamassa Kuuban tilanteen vaikeutumiseen. Hän ilmaisi asian sittemmin niin, että olemme kaksinkertaisesti orpoja: Yhdysvallat saartaa ja NL:n romahdus lopetti yhteistyön sinne.

Suomen tulee myötävaikuttaa Kuuban saarron murtamiseen ja siihen tarvitaan kansalaisten solidaarisuusliikettä Kuuban kansan ja itsenäisyyden puolesta, ettei Kuuban kansa joudu ongelmien ja painostuksen takia vasallimaaksi, vaan pystyy jatkamaan yhteiskuntansa kehittämistä Kuuban kansan ja yhteiskunnallisen edistyksen menestykseksi. Tämä tekee sen meille erityisen tärkeäksi nyt, kun meitä vaaditaan antamaan lopullinen hyväksyntä itsenäisyytemme kumoamiseen EU:n perustuslailla. Hemingway kysyi, Kenelle Kellot Soivat ja lopulta ne soivat tasavallan kuolemalle ja voittajina olivat Hitlerin ja Mussolinin tukemat Francon fasistit.

Kuuban vallankumouksessa kukistunut Batista häipyi Francon suojiin Espanjaan. Yhdysvaltojen Eisenhower ei voinut sulattaa Batistan kukistumista ja käynnisti saarron. Meidän on huolehdittava, että kellot, jotka soivat yhteiskunnalliselle edistykselle ja solidaarisuudelle, eivät ole hautajaiskelloja.

Pekka Tiainen

Marxilainen analyysi ei edellytä EU-vaalien boikottia

Ruotsin kommunistisen puolueen Riktpunkt- lehdessä puolueen puheenjohtaja Jan Jönsson kehottaa boikotoimaan ensi kesän EU- vaaleja. Artikkelissaan "Boikotoi EU-vaaleja" Jan Jönsson esittää EU:sta varmasti oikean marxilaisen analyysin. Hän toteaa, että "parlamentti on EU:n demokraattinen julkisivu, joka edustaa monopolikapitalistien diktatuuria yli työtätekevän kansan sosiaalisten ja yhteiskunnallisten etujen".

Jönsson toteaa, miten EU on suurpääoman hanke edellytysten luomiseksi ympäri maailmaa tapahtuvalle suurpääoman voittojen metsästykselle. Jönsson esittää EU-kehityksen olevan identtistä vanhan imperialismin kanssa ja osoittaa, että tulos EU:n laein kiinnitetystä politiikasta on myös Ruotsin kansanvastainen yhteiskunta ja talouspolitiikka. Se arvio minkä Jönsson artikkelissaan esittää on varmasti totta. Tämän saman marxilaisen arvion olemme mekin Suomessa tehneet EU- kehityksestä ja samoin perustein perustelimme EU- vaalien boikotointia jo vuoden 1996 EU:n parlamentin vaaleissa. Artikkelinsa lopussa Jönsson toteaa: "Todellisella EU:ta vastustavalla oppositiolla ei ole mitään syytä näytellä tätä näytelmää, jota EU-parlamenttivaalit ovat, se vain lahjoittaa laillisuuden kaavun suurpääoman ja monopolien jatkuville vaatimuksille vallasta. Ei, käyttäkäämme vaaliliikettä työskennelläksemme boikotin puolesta parlamenttivaaleissa..."

Boikotti ei edusta leniniläistä taktiikkaa

Tässä kohdassa haluamme todeta, että vaikka boikottikehoitus saattaa tuntua marxilaisen EU- analyysin jälkeen itsestään selvältä johtopäätökseltä, ei se tässä kuitenkaan edusta leniniläistä linjaa. Me kritisoimme EU- vaalien boikottipäätöstä Kommunistisessa Työväenpuolueessa (KTP) jo vuosien 1996 ja 2000 EU-parlamentin vaaleissa, vaikka myönnyimmekin tähän päätökseen.

Nyt KTP:n hajottua taktiikkaa koskeviin erimielisyyksiin, on tämän jälkeen perustettu Kommunistien Liitto ottanut boikottiin kielteisen kannan. Klassillisena esimerkkinä boikotista oli, kun Venäjällä bolshevikit kehottivat vallankumouksellisen nousun oloissa kansaa boikotoimaan vaaleja tilanteessa, ettei Venäjän vallankumous siirtyisi monarkistisen perustuslain tielle.

Tämä tapahtui vallankumouksellisen nousun oloissa. Mutta tilanteessa, jossa ei ole vallankumouksellista nousua on aktiivinen boikotti Leninin mukaan merkityksetön ja silloin tulee valita historian "mutkitteleva tie". Käytännössä boikotti on hyvin erikoisen tilanteen taistelukeino, jossa kansanliike konkreettisesti osoittaa tottelemattomuutta kapitalistien politiikkaa vastaan. Tänään meidän kommunistien on tunnustettava se tosiasia, että boikottikehotukseen riittävää yhteiskunnallista tilannetta ja joukkoliikettä ei todellisuudessa ole.

EU:n kaataminen merkitsee demokraattista kumousta

Nyt täytyy nähdä, että EU on sama asia, kuin nykyinen kova pääomapiirien etujen mukainen monetaristinen talouspolitiikka. Jos oikeasti haluamme torjua EU:n, tulee meidän vaihtaa nykyinen monetaristinen talouspolitiikka demokraattiseen talouspolitiikkaan ja samanaikaisesti tulee ylikansallisen pääoman valta vaihtaa kansanvallaksi. Ymmärrämme, että tällainen kapitalistisenkin yhteiskunnan sisällä tapahtuva vallanvaihto ylikansalliselta suurpääomalta demokraattisille voimille tarvitsee tuekseen ainakin yhtä suuren joukkoliikkeen, kun mitä Venäjällä vaati v. 1905-06 estää porvarillis- demokraattisen vallankumouksen suuntautuminen monarkiaa tukevan perustuslain suuntaan. Tällaista liikettä meillä ei ole, vaan sen luominen on meillä edessämme.

Tulee valita "historian mutkitteleva tie"

Boikotti on verrattavissa rintamahyökkäykseen t. historian suoraan tiehen. Tällainen taktiikka vaatii voimia ja joukkoja. Kun niitä ei ole, tulee valita historian mutkitteleva tie, joka on verrattavissa kompromisseihin. Tästä jo Engels kirjoitti artikkelissaan "Kommuunin pakolaisille" seuraavasti: "Kysymys on siitä, että käsitetään selvästi proletariaatin todelliset vallankumoukselliset päämäärät ja osataan pyrkiä niihin kaikkien ja kaikenlaisten olosuhteiden, mutkien ja kompromissien kautta". Tänään tuskin missään suunnalla EU-Eurooppaa on sellainen tilanne, joka EU:n parlamentin vaalien osalta puoltaisi vaaliboikotin käyttöä.

Taktiikassa on hyväksyttävä kompromissit

On selkeästi nähtävä, kuten Engels painotti, että meidän kommunistien strategisena päämääränä on sosialistinen yhteiskunta ja vallan ottaminen lopullisesti päomalta kansalle. Mutta nykyisessä tilanteessa taktiikka ei kulje suoran tien kautta. Tilanteessa, jossa suuri raha hallitsee suvereenisti koko Euroopassa, meidän kommunistien lähimpänä tavoitteena ei voi olla ensi vaiheessa sosialismin toteuttaminen vaan porvarillisen yhteiskunnan demokratisoiminen, sen talouspolitiikan muuttaminen kansan etujen mukaiseen suuntaan ja suuren pääoman vallan murtaminen. Tässä mielessä kysymys lähimmän tehtävän asettelussa olisi nykyisen porvarillisen yhteiskunnan demokratisoiminen. Nykyisessä tilanteessa tuskin voidaan olettaa, että kansa lähtisi tukemaan suoraan sosialistista päämäärää, vaan poliittisen valmiuden ja tietoisuuden kehittyminen tulee hakea "porvarillis- demokraattisen" vallanvaihdon kautta. Lähin tehtävämme olisi hakea sellaisia liittolaisia, jotka olisivat valmiita ajamaan näitä tavoitteita ensinnä taloudellisen ja sitten poliittisen taistelun avulla. Tässä mielessä emme toimi ollenkaan väärin, jos osallistumme liittolaistemme kanssa EU:n parlamentin vaaliin ja esitämme selkeät EU-politiikan vastaiset vaatimuksemme myös sitä kautta. Tämä on kompromissi. Mutta vaalit eivät ole strategian vaan taktiikan kysymys ja siksi tällainen kompromissi voidaan tehdä ja tulee tehdä, kunhan pidämme mielessämme pidempiaikaiset strategiset päämäärämme ja asetamme nämä toimet palvelemaan näitä vallankumouksellisia tavoitteitamme.

On herätettävä yhteiskunnallinen aktiivisuus

Jönssonin esittämä marxilainen erittely (joka on myös meidän näkemyksemme) EU:sta on hyvin teoreettinen. Sen omaksuminen vaatii marxilaisen ideologian mukaista suuntautumista. Ihmisten on vaikea omaksua tai sisäistää sitä, koska siinä lähestytään luokkataistelun ideologista tasoa. Suurten joukkojen on vaikea sisäistää tätä, koska tällä hetkellä ihmisten osallistuminen omakohtaiseen taloudelliseen ja poliittiseen taisteluun on olematonta. On puhuttu, että aiempien EU:n parlamenttivaalien alhainen äänestysprosentti olisi osoitus ihmisten aktiivisuudesta ja tietoisuudesta. Mielestämmei näin ei voida sanoa, sillä jos tästä olisi kyse, olisi meillä oikeasti käsissämme todellinen joukkoliike EU:n talous- ja yhteiskuntapolitiikan kaatamiseksi. Alhainen äänestysprosentti on lähinnä osoitus passiivisuudesta, välinpitämättömyydestä ja vieraantumisesta politiikasta. Lähinnä näkisimme niin, että kiinnostuminen vaikkapa EU:n parlamenttivaaleihin voisi olla se silta jota kautta ihmiset saattaisivat muutoinkin aktivoitua yhteiskunnallisessa elämässä. Ja sikäli kun meillä olisi tarjota yhteiskunnallinen vaihtoehto nykyiselle politiikalle, voisimme luoda joukkoliikettä nykyisen EU- suuntauksen muuttamiseksi.

On arvioitava uusi kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka

Meidän kommunistien tulisi yhdessä keskustella kapitalisminvastaisen luokkataistelun uudesta taktiikasta. Sen jälkeen kun sosialismi on joutunut väliaikaisesti perääntymään kapitalisminvastaisessa luokkataistelussa, meillä ei ole ollut yhtenäistä marxilais- leniniläiseen arvioon perustuvaa kapitalisminvastaista luokkataistelutaktiikkaa. Nyt olisi aika kokoontua tekemään arvio sosialismin taka- iskujen syistä ja nykyisestä luokkataistelun tilasta sekä paneutua arvioimaan työväenluokan käyttöön nykyiseen yhteiskunnalliseen tilanteeseen soveltuvaa luokkataistelutaktiikkaa.

Heikki Männikkö
EU:n Vastaisen kansanrintaman puheenjohtaja
Heikki.Mannikko@pp.inet.fi

Kalevi Wahrman
Kommunistien liiton puheenjohtaja
Kalevi.Wahrman@pp.inet.fi

Irak ei ollutkaan niin helppo pala

Alusta alkaen monet valtiot ja tavalliset ihmiset vastustivat USA:n hyökkäystä Irakiin. Meille oli selvää, että hyökkäyksen takana ei ollut huoli Irakin joukkotuhoaseista, vaan USA:n tarve ottaa haltuunsa öljy. Viime päivien uutiset ovat kertoneet irakilaisten yhä kasvavasta vastustuksesta miehitystä vastaan. Tällä sivulla kaksi arviota Irakin nykytilasta ja tapahtumista.

Vappuna tulee kuluneeksi vuosi siitä, kun Yhdysvaltojen presidentti George Bush julisti sotatoimet päättyneiksi Irakissa. Virallisesti sota on siis päättynyt, mutta todellisuudessa se käy nyt aivan yhtä kiivaana kuin keväällä 2003.

Yhdysvaltojen johtamalle liittoumalle oli erittäin helppoa kukistaa Saddam Husseinin Irakin armeija. Irakin armeija oli tuhottu kertaalleen ensimmäisessä Persianlahden sodassa ja maa oli kärsinyt koko 90-luvun ankarassa kauppasaarrossa. Vuoden takaisessa Irakin sodassa Yhdysvaltojen supervalta-armeija oli sekä laadullisesti että määrällisesti murskaavan ylivoimainen ja pystyi helposti marssimaan Bagdadiin.

Tänä keväänä Irakin sodassa on alkanut uusi vaihe. Hajanaisia yhteenottoja, pommi-iskuja ja väijytyksiä on ollut koko miehityksen ajan, mutta nyt vastarinta on tiivistymässä järjestäytyneeksi sissisodaksi. Eri puolilla Irakia shiiat ovat jo järjestäytyneet sissiarmeijaksi ja puolustavat omia pyhiä kaupunkejaan aseellisesti. Laajan järjestäytyneen sissitoiminnan alkaminen merkitsee miehittäjille liikkumatilan vähenemistä, menetysten kasvua, moraalin laskua ja ainaista pelkoa, jota ei pääse mihinkään pakoon.

Uusi käänne on vaikuttanut myös Yhdysvaltojen koalitioon, joka on hajoamispisteessä.. Miehitysarmeijaan kuuluu 34 maata, joista useat ovat halukkaita lähtemään Irakista. Kiihtyvään sissisotaan ei liittolaismailla ole kiinnostusta osallistua. Tätä kirjoittaessa (21.4.2004) kuudenneksi suurin miehitysmaa Espanja ja pienet Honduras ja Dominikaaninen tasavalta ovat jo päättänyt lähteä. Italia on ilmoittanut vetävänsä joukkonsa Irakista, jollei koko operaatiota anneta YK:n alaisuuteen. Norja ja Puola ovat harkitsevalla kannalla.

Miehityshallinnon johtaja Paul Bremer on ilmoittanut, että Irakin uusi armeija ja poliisivoimat eivät pysty takaamaan maan järjestystä, kun Yhdysvallat nykyisen suunnitelman mukaan luovuttaa vallan takaisin irakilaisille kesäkuun lopussa. Tämä tarkoittaa, että miehitystä jatkettaessa Yhdysvaltojen panosta on pakko suurentaa. Kaluston ja sotilaiden määrän lisääminen maksaa miljardeja dollareita lisää, eikä tämä ole enää helppoa Yhdysvaltojen kireässä taloustilanteessa. Miehitys on jo nyt syönyt Yhdysvaltojen kassan typötyhjäksi.

Miehittäminen tulee jatkossa vaatimaan myös yhä raaemman voiman käyttämistä. Puhkeavien kansannousujen tukahduttaminen merkitsee entistä enemmän siviilien veren vuodattamista. Sissejä vastaan sotiessa jenkkien omatkin tappiot lisääntyvät. Jo tässä kuussa Yhdysvallat on menettänyt lähes yhtä paljon sotilaita kuin koko ”virallisen” sodan aikana! Siviiliuhrit ja omat tappiot ovat poliittisesti erittäin vaarallisia ja saattavat tuhota Bushin mahdollisuudet Yhdysvaltojen presidentinvaalissa.

Toinen vaihtoehto – vetäytyminen - olisi imperialistisen suurpääoman kannalta kaikkein kipein ratkaisu, sillä se käytännössä mitätöisi kaiken, mitä imperialistinen suurpääoma sodalta sai. Vielä tällä hetkellä Irakin öljyvarat ovat jenkkien hallussa, Irakin kansallisomaisuus on yksityistetty, Irakin uudet lait on kirjoitettu yksityistä pääomaa palvoen, suuret jälleenrakennusurakat takaavat miljardien markkinat useiksi vuosiksi jne. Lyhyesti sanottuna koko maasta on tehty siirtomaa. Yhdysvaltojen vetäytyminen aiheuttaisi välittömästi Irakin valtavien jälleenrakennusmarkkinoiden ja öljyn menettämisen, kun Irakin nukkehallinto ei pystyisi yksin hallitsemaan tilannetta ja maa saattaisi ajautua sisällissotaan ja etnisiin konflikteihin.

Imperialistien sodasta saavuttama hyöty saattaa jäädä lyhytaikaiseksi. Hyvinkin nopeasti laajat mittasuhteet saanut sissisota, Irakin kansan aseellinen vapaustaistelu hyökkääjää vastaan, on valtava takaisku imperialisteille ja koko imperialistiselle maailmanjärjestelmälle.

Petri Toikkanen

kirjoittaja on Kommunistisen nuorisoliiton pääsihteeri

Irakista Vietnamia pahempi

Kauko Laihanen:

Arvioidessani presidentti George W Bushìn Irak-operaation onnistumismahdollisuuksia pari kuukautta ennen sodan aloittamista päädyin arvioinneissani näkemykseen,ettei sotaa tulisi huonojen onnistumismahdollisuuksien johdosta. Arvioinneissani huomioin islamin uskontoa tunnustavien irakilaisten asenteet ns "vääräuskoisia" valloittajia kohtaan, Irakin laajan alueen, ilmastolliset ja maastolliset tekijät. Lisäksi oli tiedossa YK:n kielteinen suhtautuminen hyökkäykselle.

Samoin ympäröivän arabi-maailman sympatiat tullisivat operaation toteutuessa olemaan Saddam Husseinin johtaman Irakin puolella.

Sodan aloittaminen näytti hyvin epäviisaalta,vaikka sotakoaliition käytössä oli ylivoimainen armeija kaikin arviointiperustein. Asiantuntijat arvioivat Irakin armeijan lyömiseen kuluvan aikaa noin kolme kuukautta.Näin myös kävi. Mutta ei siinä kaikki. -Bush'in esikunnassa saatettiin ottaa tietoinen riski mahdollisesta sissisodasta ja kansannousuista tai sitten luotettiin liian paljon Saddam Husseinin hallintoon tyytymättömän shiia-enemmistön ja osin myös kurdien tukeen. Bush'in sotasuunnitelmaan kuului nopea vallanvaihto irakilaisille ja välitön jälleenrakentamisen aloittaminen, johon myös Suomen silloinen pääministeri Paavo Lipponen valtuutuksensa ylittäen antoi salaisen lupauksensa maamme osallistumisesta jälleenrakentamiseen. Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieliin,ettei hyökkäysoperaatiolla ollut YK:n eikä ETYK:n lupaa.

Vuosi sitten kaadettiin Sadamin patsasta ja ongelmien sanottiin olevan takanapäin. Erehdys, ne olivat vasta edessäpäin.

Irak on laaja alue, jonka pinta-ala on 444.400 neliökilometriä eli runsaat 100 000 neliökilometriä suurempi kuin Suomen pinta-ala. Kun tiedettiin hyökkääjien miehistövahvuuden olevan vain noin kolmesataatuhatta sotilasta,oli pääteltävissä se riittämättömäksi koko valtakunnan alueen tehokkaaseen valvontaan.

Viimeisimpien tietojen valossa Bush lähipiireineen ei tehnytkään hyökkäyspäätöstään vasta hieman ennen hyökkäyspäivää,vaan päätös oli käytännössä tehty jo syksyllä 2001, jolloin käynnistettiin sotaretken yksityiskohtainen suunnittelu. Tuolloin oli käynnissä sota Afganistanissa. Tämä tieto on luettavissa yhdysvaltain tunnetuimpiin tutkiviin journalisteihin kuuluvan Bob Woodwardin juuri ilmestyneestä kirjasta. Näin ollen kaikki neuvottelut mm YK:n kanssa ennen sotaa olivat hämäystä.

"Irak on Geoge W Bushin Vietnam",totesi äskettäin Massachusetsin osavaltion senaattori Edward Kennedy. -Pahoin pelkään vaaran olevan suuren, että Irakista tulee Vietnamia surullisempi lehti Yhdysvaltojen sotahistoriaan. Irakissa radikaalit muslimitaistelijat ovat fanaattisuudessaan aivan eri luokkaa kuin mitä olivat sissit Vietnamissa.

Suuri kysymys on,voiko USA:n johto perääntyä öljylähteiden äärelta ja jos niin millä hinnalla. Kuinka paljon nuoria amerikkalaisia sotilaita uhrataan tehtävänään tappaa etupäässä irakilaisia siviilejä?

YK:n apuunkutsu vaikuttaa myöhäiseltä,sillä YK:n kannalta katsottuna sillä on suuri vaara samaistua arabiväestön silmissä hyökkääjiin.

Viime päivinä tilanne Irakissa on muuttunut miehittäjien kannalta ratkaisevasti huonompaan suuntaan. Nyt myös shiia-muslimien radikaali siipi on aloittanut aseellisen toiminnan Yhdysvaltojen johtamia joukkoja vastaan. Ulkomaalaisten siviileiden näyttäville kaappauksille ei ole nähtävissä loppua. Ulkomaalaisiin siviileihin kohdistetuissa murhaiskuissa on menettänyt henkensä mm kaksi suomalaista liikemiestä. Jälleenrakennustoiminta ei ole käynnistynyt odotetulla tavalla eikä täten rauhoita kansaa. Irakilaisten todellisesta itsehallinnosta ei ole lähitulevaisuudessa mitään varmuutta. Lääkkeistä on huutava pula. Hoitohenkilöstö on ylikuormitettua.

USA:n kannalta tilanne entisestään pahenee, mikäli keskenään eripuraiset muslimiryhmittymät yhdistävät voimansa maahan tunkeutujia vastaan. Se on hyvin todennäköinen kehityskulku. Eräs ratkaistava ongelma sotakoaliition kannalta on joukkojen määrä. Nykyiset n 300 000 sotilasta ovat riittämättömät tukahduttamaan laajalla alueella asuvan 22 miljoonaisen kansan vastarinnan. Monet irakilaisista ovat valmiita itsemurhaiskuihin usein siellä missä sitä vähiten odotetaan. Yksistään 5 miljoonan asukkaan Bagdad sitoo valtavan määrän miehittäjien sotavoimasta.

Presidentti George W. Bush tasapainoilee vallan köydellä, jota toisesta päästä kannattelee "terrorismin vastainen sota "ja toisesta syksyiset USA:n presidentinvaalit.

Kävi vaaleissa miten vaan, niin joka tapauksessa valittavan presidentin on kannettava Bushin toiminnan mukanaan tuoma raskas taakka.

Kauko Laihanen
kapteeni evp.
Muutosvoimat Suomi rp:n hallituksen jäsen

EU-valeissa uusoikeistolaista politiikkaa vastaan

SKP:n kokoama lista EU:n parlamenttivaaleissa

Yrjö Hakanen
SKP:n pj.
Helsinki

Tuija Hakkarainen
AKYS:n varapj.
siivooja, Helsinki

Olli Hernberg
opiskelija
Turku

Juha Häkkänen
näytelijä
Kajaani

Siiri Korppi
opiskelija
Kuopio

Juhani Lilja
VEU:n pääsihteeri
Helsinki

Jarmo Muhonen
paperityöläinen
Tampere

Tuula Palomäki
sairauskassanhoit.
kaupvalt., Nokia

Kari Peitsamo
muusikko
Tampere

Tanja Pelttari
Rauhanpuol. johtok. jäsen, Vantaa

Saara Rautiainen
KOMNL:n varapj.
Lahti

Raimo Ruttonen
sosiaalityöntekijä
Joensuu

Antti Siika-aho
opiskelia
Haapajärvi

Ritva Sorvali
näyttelijä
Lahti

Vesa Suominen (sit)
lehtori
Oulu

Arjo Suonperä
SAK:n lakimies
Espoo

Jari Tertsunen
konservaattori
Kuopio

Pekka Tiainen
valt. tri
Helsinki

Petri Toikkanen
opiskelija
Jyväskylä

Kalevi Wahrman
teleasentaja, häras-domare, Porvoo

Vaihtoehto EU:n parlamentinvaaleissa

Lupaukset EU-jäsenyyden eduista eivät ole toteutuneet

❑ Suurtyöttömyys on jatkunut. Työpaikkoja on edelleen 200.000 vähemmän kuin ennen lamaa ja teollisuuden työpaikat vähenevät. Suomalaiset yritykset ovat lisänneet työpaikkoja ulkomailla 330.000:een, kun ne ovat Suomessa vähentyneet. Pätkätyöt ovat arkipäivää.

❑ Maatalouden työpaikkojen kohdalla pahimmat uhkakuvat ovat toteutumassa. Niistä ja tiloista on hävinnyt EU-kaudella jo puolet ja alamäki jatkuu.

❑ Elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet EU-kaudella 10 %, vaikka hintojen luvattiin alentuvan. Leivän ja useiden muiden eniten käytettyjen elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet paljon enemmän. Terveydenhuollon hinnat ovat nousseet 20 % ja joukkoliikenteen lipun hinnat 45 %.

❑ EU-verona käyttöönotettu arvonlisävero on sisällytetty asuntojen lämmitykseen, veteen ja huoltokustannuksiin, joukkoliikenteen lippuihin, toreilla myytäviin elintarvikkeisiin sekä pienyrittäjien myymien tavaroiden ja palvelusten hintoihin. Tällä tavalla tavallisiin kansalaisiin kohdistuvaa verotusta on lisätty.

❑ Palkkojen osuus kansatulosta on painettu alemmas kuin vuosikymmeniin. Kasvaneita voittoja ei ole investoitu Suomeen.

❑ Julkisten menojen leikkaukset on kohdistettu terveys- ja sosiaalipalveluihin, koulutukseen ja kirjastoihin. Lapsilisiä ja opintotukia on leikattu. Eläkkeitä on pienennetty poistamalla kansaneläkkeiden perusosa, heikentämällä indeksisuojaa, supistamalla työeläkkeiden karttumista ja rajoittamalla eläkkeelle pääsyä ilman, että vastaavasti turvattaisiin työtä.

Valt.tri Pekka Tiainen ja VEU:n puheenjohtaja Ulla Klötzer naulaavat tässä Suomen Pankin oveen 40 teesia Suomen Markan puolesta. Tämä historiallinen päivä oli 4.4.2001, jolloin Markka täytti 141 vuotta.

❑ Meille on luvattu, että Suomi pysyy sotilaallisesti liittoutumattomana. Silti EU:lle on annettu lupaus 1500 sotilaan lähettämisestä EU:n sotilaallisiin operaatioihin kriisinhallinnan varjolla. Lisäksi on annettu lupaus tätä pienempien nopean toiminnan joukkojen lähettämisestä. Kyseessä ovat sotatoimet Suomen rajojen ulkopuolella ensimmäisen kerran sitten jatkosodan. NATO:lle on annettu mahdollisuus käyttää Suomen satamia ja lentokenttiä operaatioissaan. Tässä yhteydessä on mainittu Helsinki-Vantaan, Helsingin ja Porin satamat ja lentokentät. Suomen armeijaa on tehty NATO:oon ja EU:n sotilaallisiin toimiin nähden yhteensopiviksi.

❑ Suomen täysivaltaisuudesta on luovuttu ja itsenäisyys pitkälti menetetty. Tämä aiotaan sinetöidä EU:n perustuslailla. Siitä on saatava kansanäänestys.

❑ EU-jäsenyys vietiin läpi vastoin perustuslakia, jonka mukaan Suomi on täysivaltainen ja itsenäinen maa. Myöskään perustuslain säädöksiä perustuslain muuttamisessa ei ole noudatettu, sillä asiat olisi pitänyt käsitellä toistamiseen eduskuntavaalien jälkeen, koska ei ollut kiireelliseksi julistamisen edellyttämää määräenemmistöä. Markasta luopumista ei eduskunta ole päättänyt. Laittomuus ratkaisua tehtäessä on monille peruste jättää äänestämättä. Siitä kuitenkin seuraisi, että katteettomia EU-lupauksia saaneet saisivat kaikki äänet ja se vahvistaisi poliittista suuntausta, joka on kansan etujen vastainen. Myöskin Suomi toimii EU:ssa riippumatta siitä, onko lakia noudatettu. Laittomuutta tapahtuu monissa asioissa. Siitä huolimatta on tarpeen pyrkiä vaikuttamaan asioihin. Vaikka se tuntuu vaikealta ja jopa ylivoimaiselta, syrjään vetäytyminen kuitenkin huonontaa asioiden tilaa. Erityisen huono asia on, kun äänestämättömyys yleistyy muissakin vaaleissa, kun äänestämättömyyttä on alettu käyttää EU-vaalissa.

❑ Äänestäminen ja äänestämättömyys on jokaisen henkilökohtainen valinta. Haluamme kuitenkin asettamalla ehdokkaat EU-vaaliin tarjota äänestämättömyydelle vaihtoehdon.

Vaihtoehto EU-vaaleissa on esittää vastalause väärälle politiikalle äänestämällä ehdokkaita, jotka toimivat

- työn ja toimeentulon puolesta,
- Suomen täysivaltaisuuden ja itsenäisyyden puolesta
- kansojen tasa-arvoon ja kaikkien kansojen oikeuksien kunnioittamiseen perustuvan kansainvälisyyden puolesta
- Suomen sotilaallisen liittoutumattomuuden puolesta ja sen puolesta, että Suomi toimii puolueettomana suurvaltojen eturistiriidoissa, mutta rauhan puolesta sotaa vastaan.

Äänestämällä vastalause EU-politiikalle

Kalevi Wahrman

Monelle Euroopan Unionin vastustajalle äänestäminen EU-vaaleissa on vaikeaa. Näyttäähän siltä, että vaaliin osallistumalla hyväksytään laiton EU-valta, jota vastaan olemme pitkään taistelleet. Kysymys on vaikea niille, jotka korostavat Suomen itsenäisyyden merkitystä ja niille jotka näkevät, miten EU vahvistaa suurten omistajaryhmien valtaa, latistaa demokraattisia oikeuksia ja pienentää mahdollisuuksia taistella Suomessa työväen oikeuksien puolesta.

Me emme ole kuitenkaan ehdokkaina tai parlamentin jäseninä mukauttamassa työväestöä ja kansalaisia hyväksymään Euroopan unionia. EU on suurten rahapiirien väline markkinoiden ja suurten omistajien etujen ajamiseen palkansaajien ja vähävaraisten kustannuksella. Sen olennaisin kysymys on uusoikeistolaisen yhteiskunta- ja talouspolitiikan toteuttaminen, joka tarvitsee "raameikseen" EU-organisaation.

Passiivisuus ei auta

Valitettava tosiasia on, että meillä Suomessa ei ole nyt kovin laajaa EU:n vastaista liikettä, joka taistelisi tätä politiikkaa vastaan. Passiivisuus ja äänestämättä jättäminen ei merkitsisi mitään liikettä nykyisen kansanvastaisen talous- ja yhteiskuntapolitiikan kumoamiseksi.

On sanottu, että alhainen äänestysprosentti edellisissä EU:n parlamenttivaaleissa olisi osoitus siitä, miten kansa vastusti EU-suuntausta. Tämä arvio on tuulesta temmattu. Alhaisesta äänestysprosentista huolimatta hallitsevat suuromistajat EU:n alueella suvereenisti ilman merkittävää vastavoimaa. EU:n vastustajien passiivisuus vaaleissa ei mitenkään rajoita EU:n valtaa.

Vaihtoehtorintama

Emme perustele osallistumista muihinkaan parlamenttivaaleihin valittavan parlamentin vallan määrällä vaan se on meille yksi "puhujalava" ja tapa vaikuttaa. Vaalityön kautta luomme yhteyksiä ja rakennamme vaihtoehtorintamaa uusliberalistiselle politiikalle. Emme kuvittele, että parlamentissa voitaisiin ilman kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen painostusta tehdä ihmisten edun mukaisia päätöksiä.

EU:n torjumiseksi on kyettävä muuttamaan nykyinen uusoikeistolainen talouspolitiikka ja murtamaan suuren pääoman valta, jota toteutetaan koko EU:n alueella. Tulee tehdä kaikki mahdollinen yhteisrintaman rakentamiseksi nykyistä kovaa talouspolitiikkaa vastaan. Sitä työtä voidaan tehdä myös EU-organisaation tasolla. EU:n parlamentin vaalissa kannattaa äänestää vaihtoehtoa suuren rahan politiikalle.

EU-vaaliehdokas
Kalevi Wahrman
teleasentaja, härasdomare
Porvoo, Borgå

Yhteiskuntaan järkeä ja oikeudenmukaisuutta!

Tuija Hakkarainen

Ihmiset kärsivät tällä hetkellä sekä henkisesti, että taloudellisesti. Päättäjät ovat itsekkyydessään ja ahneudessaan hyvin lyhytnäköisiä ajaessaan kansan nykyiseen ahdinkoon. Laaja osa kansaa on todella ahtaalla. Toivoisi päättäjien ymmärtävän EU-politiikan rappeuttavan vaikutuksen koko Suomelle.

Raskaan työn suorittajien palkkaus oikeudenmukaiseksi

On väärin, että juuri näiden tärkeimpien alojen palkkaus on kaikkein huonoin. Usein raskas ja nykyisin alipalkattu työ on hyvin tärkeätä. Puhun esimerkkinä siivousalasta, koska olen vuosikymmenet itse siivonnut. Samoin on monissa muissa ammateissa. Esimerkkejä ovat hoito- ja palveluala yleensä, jätteenkuljetus, kiinteistönhoito, rakennustyö, teollisuus, metsä- ja maatalous sekä käsityöläisalat. Suuri osa kansasta elättää itsensä ja perheensä juuri näillä aloilla. Lisäksi tämä matalapalkkaisten joukko tuottaa koko maalle todella tärkeitä palveluita ja tuotteita sekä pitää Suomen omavaraisena. Työläiset kunniaan ja palkkaukseen tuntuva korotus, ei mitään silmänlumeita!

Nuoret ja vanhukset

Nuoria olisi tuettava siirtymisessä työelämään sekä yhteiskunnan että työnantajien taholta. Heidän on saatava se ensimmäinen työpaikkansa. Ei voi omata työkokemusta, jos ei kukaan ota ensimmäistäkään kertaa työhön.

Vanhusten arvostusta olisi myös nostettava. Heillä on sekä elämän viisautta sekä korvaamatonta taitoa ja tietoa. Lääkäri- ja lääkekulut vievät liian ison osan muutenkin pienestä eläkkeestä. Palvelujen saaminen ja niihin matkustaminen ei ole varsinkaan harvaanasutuilla alueilla helppoa.

Jatkuvat taloudelliset ongelmat rikkovat perheitä ja aiheuttavat monia haittoja. Mielenterveysongelmat lisääntyvät jatkuvien huolien aiheuttamina ja vaikuttavat lastenkin tulevaisuuteen. Kouluttautumisen pitäisi olla mahdollista myös vähävaraisten suurperheiden lapsille ilman, että se vaikeuttaa perheen muuta toimeentuloa vakavasti.

Päättäjät voisivat oleellisesti helpottaa myös velkakierteeseen joutuneiden asemaa ja auttaa heitä ulos tästä kierteestä. Jos vähävaraisia tuetaan ajoissa ja tehokkaasti, heidän ei tarvitse mennä kapitalististen tahojen ansaan lainanoton muodossa.

Tervetuloa osaksi väestöämme maahanmuuttajat

Arabikansojen ystävysseurassa toimiva Tuija Hakkarainen toivottaa pakolaiset ja maahanmuuttajat tervetulleiksi. Turvapaikan sai Suomesta viime vuonna vain seitsemän henkilöä. Turvapaikkahakemusten käsittely Suomessa on tällä hetkellä pakolaisille lähinnä painajainen. Käännytyspäätöksiä (käännytys on selkokielellä karkotus) tehdään huolimattomasti inhimillisestä näkökulmasta katsoen. Huolimattomuus ja välinpitämättömyys näkyvät tarkastellessa yksittäisiä tapauksia. Esimerkkejä on paljon.

EU ja Israel

Arabikansojen ystävyysseura on vedonnut EU:n ja Israelin välisen yhteistyösopimuksen jäädyttämiseksi, jos Israel ei lopeta palestiinalaisalueiden laitonta miehitystä ja lopeta palestiinalaisten eristämistä laittomalla apartheid-muurilla.

EU-vaaliehdokas
Tuija Hakkarainen
siivooja
Helsinki

Taistolaisuus merkitsi työväenluokan etenemistä

Suomen Kommunistisen Puolueen varapuheenjohtaja Taisto Sinisalo sai kunnian luovuttaa etunimensä poliittisen vastustajan parjauskäyttöön 1960-luvun lopulla. Hänen etunimestään johdetulla "taistolais"-määreellä varustettiin puolet SKP:n silloisesta jäsenkunnasta kuten myös lukuisa joukko opiskelijoita, toimittajia, kirjailijoita, näyttelijöitä, säveltäjiä ym.

Etenkin perinteisten työläisten ja yliopisto-opiskelijoiden totutusta poikkeavan voimakas lähentyminen ärsytti itseään yhteiskunnan selkärankana pitämiä oikeistolaisia ihmisiä. Näin syntynyttä ärtymystä vasten on helppo ymmärtää, että jotkin tahot haluavat yhä purkaa kiukkunsa "taistolaisia" kohtaan tekemällä ns. taistolaisuudesta "mustan kirjan", jossa menneisyytensä nykyään kieltäneet entiset taistolaiset purkaisivat tuntojaan ja pyrkisivät värittämään tapahtumat kielteiseen asuun. Toteuttamisyrityksestä lienee jo sovittukin YLEn radiotoimittaja Ilkka Kylävaaran kanssa.

Taistolaisuuden lyhyt yhteenveto

SKP:n vähemmistössä, ns. "taistolais"-osapuolessa 1968-81 toimineiden kommunistien ja heitä lähellä olleiden työläisnuorten sekä opiskelija-aktiivien suuri merkitys oli siinä, että he kykenivät organisoimaan marxilais-leniniläisen poliittisen liikkeen, jonka merkitys silloisessa **Suomessa ja myös kansainvälisesti oli suuri.**

Yleislakko eräänä historian etappina

Vuoden 1956 yleislakko toteutettiin työläisten yhtenäisenä, mahtavana joukkoesiintymisenä parempien palkkojen ja työehtojen puolesta. Tämä luokkataistelu, joka päättyi lakkolaisten eittämättömään voittoon pelästytti työnantajapiirit seurauksella, että suurten pääomien omistajat pyrkivät yhteistyössä sos.dem.-puolueen johdon kanssa mitätöimään lakkotaistelun saavutukset. Maan hallitus ja Suomen Pankki vaikuttivatkin sitten siihen, että lakolla saavutetut palkankorotukset syötiin inflaatiolla vajaassa vuodessa, kun haluttiin luoda vaikutelma, että lakko oli ollut turha.

Lakon jälkeisissä eduskuntavaaleissa kommunistien ja vasemmistososialistien yhteistyöjärjestö SKDL eteni, mutta ei 50 kansanedustajallaan voinut estää taantumuksellisen porvariston ja sos.dem.-puolueen yhteistyötä.

Erimielisyyttä puolueen linjasta

Yleislakkovuonna 1956 Neuvostoliiton Kommunistinen Puolue oli pitänyt 20. edustajakokouksensa ja käsitellyt pääsihteeri Nikita Hrushtshevin aloitteesta sosialismin rakentamisen aikana ennen sotaa ja jälleenrakentamisen aikana sodan jälkeen tehtyjä puolueen periaatteiden vastaisia rikkomuksia.

Kapitalistisen maailman tiedotusvälineet tarttuivat välittömästi NKP:n suorittamaan tilitykseen ja ottivat käyttöön nimityksen: "stalinisti", jolla pyrittiin leimaamaan kaikkien kommunististen puolueitten johtohenkilöt kaikissa maissa lukuunottamatta niitä, jotka tahtoivat miellyttää porvarillisia ideologeja julistamalla yksilönpalvonta ja kansalaisiin mielivaltaisesti kohdistuneet rankaisutoimet sosialistisesta järjestelmästä itsestään lainmukaisesti syntyneiksi.

Myös Suomessa kansainvälinen kuohunta rohkaisi ns. "puolueen uudistajia" astumaan esiin ja vaatimaan paitsi henkilövaihdoksia SKP:n johtopaikoilla myös SKP:n luonteen muuttamista. Puoluetta pidettiin liian työläisvaltaisena ja viitattiin mm. juuri käydyn yleislakkotaistelun hyödyttömyyteen sen heikkojen taloudellisten tulosten takia.

Lehdistökysymys

Jo aikaisemmin, pitkin 1950-lukua, vasta myöhemmin avoimesti esiin astuneet "uudistusmieliset" olivat laatineet suunnitelman SKP:n oman sanomalehden, Työkansan Sanomien, lakkauttamisesta ja uuden sanomalehden perustamisesta yhteistyöjärjestö SKDL:n ilmeen varaan.

Tällä toimenpiteellä puolueen katsottiin saavan enemmän kannatusta sen kansanosan piirissä, joka vierasti puolueen nimessä esiintyvää sanaa "kommunistinen", ja sanottiin myös, että opillista sivistystä saaneet voisivat helpommin tulla mukaan toimintaan työläisten perinteisistä järjestöistä selvästi erottuvan SKDL:n puitteissa.

"Uudistajat" perustelivat heikosti verhottua haluaan päästä eroon Työkansan Sanomista kustannussäästöillä ja sillä, että suunnitellussa Kansan Uutiset-lehdessä myös kommunistit saisivat tuoda näkemyksensä esille. Pian Kansan Uutisten 1956 alkaneen ilmestymisen jälkeen ilmeni kuitenkin, että "uudistajat" olivat SKDL:n avulla miehittäneet toimituksen omilla henkilöillään. Tästä lehden tilasta seurasi pikkuhiljaa myös aatteellisen tason madaltuminen varsinkin, kun "uudistajat" 1960-luvulle tultaessa jatkuvasti hyökkäilivät puolueen aatteellista perustaa vastaan haluten korvata marxismi-leninismin "kriittisellä, nykyaikaisella marxismilla".

Jatkuu sivulla 10...

Vapputervehdykset 2004

Intimiteettisuojan takia emme julkaise tervehdyksiä verkkosivuilamme.

Taistolaisuus

jatkoa sivulta 9...

Porvariston uusi taktiikka

SKP oli vielä 1950-60-luvun taitteessa kokonaisuutena aatteellisesti ja poliittisesti vahva puolue ja sellaisenaan porvaristolle vaarallinen voima. Kommunistien sisäisen tilan heikkeneminen kuitenkin huomattiin suurpääoman johtokeskuksissa ja maailmalla työelämää varten kehitettyjä uusia ns. "pehmeän johtamisen" psykologisia menetelmiä päätettiin käyttää kommunistien rauhoittamiseen. Myös oikeistososialidemokraattien taholta todettiin, että "meidän tulee osoittaa äärivasemmistolle luottamusta ja ottaa se mukaan yhteisten asioitten hoitoon!"

Nämä porvarien ja oikeistososialidemokraattien suunnittelemat toimet toteutuivatkin, kun SDP sai vuoden 1966 eduskuntavaaleissa suuren vaalivoiton, jonka tuloksena myös kommunistit vedettiin mukaan työväenvastaiseen hallituspolitiikkaan. Takaiskua työläisten mahdollisuuksiin käydä joukkomittaista lakkotaistelua merkitsikin sitten 1968 solmittu ensimmäinen keskitetty tulopoliittinen sopimus, joka sitoi SAK:n keskusliittona työrauhavelvoitteeseen ja pakotti sen olemaan osaltaan toteuttamassa maan hallituksen ja työnantajajärjestöjen yhteistä politiikkaa.

Puolueen hajoaminen

SKP:n sisällä pinnan alla kytenyt oikeistolainen suuntaus nousi avoimesti esiin järjestäytyneenä voimana puolueen 14. edustajakokouksessa 1966. Tämä kokous kykeni vielä torjumaan oikeistorevisionismin lopullisen esiinmarssin, mutta sen päätökset tekivät mahdolliseksi hajotustyön keskitetyn johtamisen. "Uudistajien" organisaatio muodostui ay-liikkeen toimitsijoista ja puoluelehdistön toimittajista. Hajaannusta lietsoi pää-äänenkannattaja Kansan Uutisten koko toimitusorganisaatio.

Puolueen seuraava eli 15. edustajakokous päättyi hajaannukseen. Kokouksen kuluessa puolueen Etelä- ja Itä-Suomen piirijärjestöt katsoivat, että revisionistiset voimat olivat ajaneet puolueen tilanteeseen, jossa syntyneet päätökset olisivat merkinneet marxilais-leniniläisen kommunistisen puolueen lopettamista Suomessa. Tämän vuoksi näiden piirijärjestöjen viralliset edustajat siirtyivät pois Helsingin Kulttuuritalolta Koiton talolle, missä he arvioivat syntynyttä tilannetta. Tässä kokouksessa päätettiin perustaa normaaleja puolue-elimiä vastaava kommunistien koko maankäsittävä neuvottelukunta sekä muut neuvottelukunnat ohjaamaan kommunistien toimintaa syntyneessä tilanteessa.

Tässä yhteydessä marxilais-leniniläistä linjaa puolustaneet saivat nimekseen "taistolaiset", kun SKP:n varapuheenjohtaja Taisto Sinisalo oli heidän joukossaan puolueorganisaation korkein henkilö.

Juho Haavisto, Esko Koivisto ja Timo Nieminen

Lehden seuraavassa numerossa julkaistaan artikkelin jälkimmäinen osa

Näin elantolaisten omaisuus hukattiin

Elannon varat, kun velat on vähennetty, olivat 98 miljoonaa euroa. Summa on 700 euroa aktiivijäsentä kohden. Summa on 20 kertainen verrattuna 35 euron osuusmaksuun. Elannon todellinen arvo oli suurempi ottaen huomioon sen merkittävä asema kauppapaikkojen haltijana ja kaupallisena organisaationa. Arvio 1000 euroa jäsentä kohden ei ole varmastikaan liioiteltu.

Elannon varat, kun velat on vähennetty, olivat vuonna 1990 kirjanpidossa lähes 193 milj. euroa eli kaksinkertaiset. Markoissa tämä oli runsaat 1,1 miljardia. Mihin on haihtunut puolet miljardiomaisuudesta markoissa eli tuo 95 milj. euroa?

Kuvassa Tannerin patsas entisen Elannon pääkonttorin vieressä. Patsaassa Tanner kääntää selkänsä työläisille. Nyt saman teki Elanto omille jäsenilleen.

Elanto myi omaisuuttaan alihintaan. Tästä on aiheutunut menetystä nykyhintatasolla 58 milj. euroa. Esitin vuonna 1995, että Elanto ei myisi asuntojaan, koska hinnat ovat alimmillaan ja hinnat ovat kääntymässä nousuun. Nyt asuntojen hinnat ovat nousseet yli kaksinkertaisiksi. Samoin Elannon 90-luvun puolella alihintaan myymien kiinteistöjen hinnat ovat nousseet. Tein asiasta laskelmat edustajistolle vuonna 2000. Tässä olen ottanut huomioon, että hinnat ovat sen jälkeen edelleen nousseet. On tietysti eri asia, saako täyttä hintaa, mutta puoleen hintaan myyminen on lahjoittamista.

Toiseksi Hakan konkurssissa Elanto menetti noin 35 milj. euroa osuuttaan Hakassa. Tästä ja omaisuuden alennusmyynnistä omaisuuden puolittuminen lähes kokonaan selittyykin. Lisäksi on joukko muita virheitä kuten KOP:n osakkeiden osto ylihintaan ennen kriisin puhkeamista.

Omaisuuden myynti alihintaan on ollut Elannon traagisin virhe sen jälkeen, kun omaisuutta hukattiin 1980-luvulla myymällä peltomaan ja joutomaan hinnalla Backaksen kartanon maita, joilla aikoinaan laidunsi Elannon valtava karja ja lainehti vilja. Alennushinnalla myytiin 2,5 km kertaa 3 kilometrin huippuarvokas alue Tuusulan tien länsipuolella Vantaan joen ja lentokentän välisellä alueella, jolla on esimerkiksi Kartanonkosken asuma-alue, Aviapolar ja paljon liikeja asuinrakentamista. Osa oli myyty aiemmin lentokenttää varten.

Näin on hukattu 99 vuoden aikana koottu Elannon ja edistyksellisen työväenliikkeen omaisuutta. Tilinpäätöksistä nähdään, että Elannon varat ovat 37 % HOK-Elannon yhteisistä varoista ja HOK:n vastaavasti 63 %. Ilman 1990-luvun omaisuuden menetyksiä Elannon varat olisivat edelleen suuremmat kuin HOK:n puhumattakaan Backas-maiden myynnistä.

Kaikesta huolimatta Elanto oli selvinnyt konkurssikuilun partaalta jäsenten tuella ja sen arvo oli yllä mainitsemani 1000 euroa jäsentä kohden. Vielä vuoden 2003 alussa Elannon edustajistolla oli seminaari, jossa edustajien ryhmätyönä suunniteltiin itsenäisen Elannon tulevaisuutta. Vain kaksi kuukautta tämän jälkeen johto toi edustajistolle esityksen itsenäisen Elannon lopettamisesta ja ajoi sen läpi kritiikistä ja vastustuksesta huolimatta. Pidin osaltani kaikissa vaiheissa huolen, ettei päätöksiä tehty yksimielisesti ja tästä syystä kolme edustajaa jätti myös eriävän mielipiteen tili- ja vastuuvapauden myöntämiseen itsenäisen Elannon viimeisessä edustajiston kokouksessa 30.3.2004 Elannon perinteikkään pääkonttorin juhla- ja kokoussalissa Hämeentien ja Kaikukadun kulmauksessa. Kokous pidettiin rakennuksessa, jonka vierellä aloitti leipurien Elanto vuonna 1905 jotta työväelle saataisiin hyvää ja hinnaltaan edullista leipää. Itsenäisen Elannon alasajon perimmäinen syy on edistyksellisen työväen osuustoiminnan aatteen ja jäsenvallan hylkääminen, koska sen väitettiin olevan ristiriidassa kaupallisten liike-elämän tavoitteiden kanssa. Samalla kun hukattiin sosiaalinen näkökulma, hukattiin mahdollisuus tarttua uusiin haasteisiin, reiluun kauppaan, eettisyyteen ja ekologisuuteen, terveellisiin tuotteisiin ja kotimaisuuteen.

Pekka Tiainen
Elannon edustajiston jäsen 1992-2003

Kirjoitus perustuu puheenvuoroon viimeisessä edustajistossa 30.3.2004

Aarne Saarisen kyseenalainen perintö

SKP:n entinen pitkäaikainen puheenjohtaja Aarne Saarinen kuoli 13. huhtikuuta. Saarinen oli kuollessaan 90-vuotias. Hän oli syntynyt työläisperheeseen 5. joulukuuta 1913 Siuntiossa. Saarisella oli ay-tausta. Hän oli kivimies kuten isänsäkin. Hän liittyi kivimiesten ay-osastoon v. 1934.

Saarinen soti sekä talvi- että jatkosodan ja liittyi sotien jälkeen Suomen Kommunistisen puolueen jäseneksi toimien samaan aikaan Rakennusliiton toimitsijana vuodesta 1945 lähtien. Rakennusliiton puheenjohtajaksi hän nousi v. 1954. Eduskuntaan hänet valittiin v. 1962 ja SKP:n puheenjohtajaksi v. 1966, jossa toimessa hän oli eläkkeelle siirtymiseensä sakka vuoteen 1982.

Saarinen on ristiriitainen henkilö. Hänessä kulminoituivat niin Suomen kuin kansainvälisen kommunistisen liikkeenkin ristiriidat 1960-luvulta lähtien. USA:n johdolla käyty kylmä sota sosialismia ja Neuvostoliittoa vastaan sekoitti myös kommunistisia puolueita. Espanjassa tämä tuli esiin Carillon esittämässä eurokommunismin ajatuksessa. Sen kritiikin päämaalina olivat sosialistiset maat ja niissä väitetyt erityisesti demokratiaan ja ihmisoikeuksiin liittyvät puutteet. Ei nähty, että tämä kritiikki oli osa kapitalististen maiden luokkataistelua sosialismia ja työväenluokkaa vastan. Vaikka sosialistisissa maissa olikin arvosteltavaa, tämän kritiikin olisi pitänyt antaa toteutua kommunistisen liikkeen itsekritiikin kautta.

Saarinen ei ollut Marxiin ja Leniniin kovinkaan syvällisesti perehtynyt ja hän lähti mukaan tähän syyttelyyn. Nyt hänen kuoltuaan porvaristo itkee krokotiilinkyyneleitään tämän "hyvän kommunistin" kuoleman johdosta.

Saarinen yhdistetään erityisesti Tshekkoslovakian tapahtumiin 1968, jotka hän jyrkästi tuomitsi. Tshekkoslovakian tapahtumista voidaan olla montaa mieltä, olisiko ne voitu välttää ja miten, mutta joka tapauksessa Saarista voidaan syyttää siitä, ettei hän osannut ajatella tuolloin kapitalistien ja työväenluokan taistelua maailmanlaajuisena, "globaalista".

Saarista ei tietenkään voida syytää yksin edustamansa suuntauksen vahvistumisesta Suomessa. Hänellä oli paljon yhteistyötovereita ja kannattajia: Arvo Aalto, Arvo Hautala, Aarno Aitamurto ja monet muut SAK:n ja erityisesti Rakennusliiton toimitsijat.

Heidän "teoriansa" oli, että marxilaisuus on vanhentunut;työläiset olivat omalla työllään hankkineet itselleen oman asunnon, oman Ladan ja oman kesämökin. Mihin marxilaista luokkataisteluteoriaa vielä muka tarvittaisiin?

Tämä suuntaus johti, Saarisen tosin jo ollessa eläkkeellä, yhteen kohtalokkaimmista virheistä: SKDL ja samalla vanha SKP lakkautettiin Vasemmistoliiton perustamisen tieltä. Kulttuuritalolla leikattiin lipuista pois vanhoja työväenliikkeen tunnuksia. Kuopion torilla huutokaupattiin vanhoja vappubanderolleja.

Me tiedämme tämän pitkälti Aarne Saariseen henkilöityneen suuntauksen tulokset: Työväenliike menetti ensin omaisuutensa, Työväen Säästöpankin, Kulttuuritalon ja Koiton talon ja nyt viimeksi Elannon. Siten alettiin maksaa poliittista hintaa. Palkat jäädytettiin, julkista sektoria leikattiin ja yksityistettiin, pääomat alkoivat virrata valtoimenaan pois maasta. Työpaikoilla vauhti kasvoi eläimelliseksi samaan aikaan kuin sadat tuhannet saivat lorvailla kotona työttöminä.

Tämä politiikka on uusliberalistista politiikka, joka on EU:n tarpeita varten luotu. Kuinka kauaksi marxilaisuudesta kommunisti on joutunutkaan, kun kannattaa tätä politiikkaa. Aarne Saarinen oli EU:n kannattaja.

Nyt työväenliikkeen ääni tuskin kuuluu ja kommunistinen liike on hajallaan. On aloitettava kaikki alusta. Eipä siis ihme, että porvarillinen media jaksaakin muistella hyvällä suosikkikommunistiaan, SKP:n entistä puheenjohtajaa Aarne Saarista.

Reijo Katajaranta

TERVETULOA JUHLIIN

Tääl ei sit ryypätä.
Juttu on semmottis, ettei se
juhlatunnelma ain tartte ryyppäämist.
Voi sitä pittä muutenki hauska,
kattella nätei flikoi ja poikki kans,
syörä hyvi, juora kaffe,
muistella mennei ja suunnitella tulevi,
simmottis lunkist, vai kui?

Jos nyt kuiteski jottai tulis otetuks,
nii ryypätä sit iha vähä vaa.
Oteta korkeintas iha yhret tai
kahret vaa- ja maistella niit hittast
niinku oikke herrasmiähet ja daamit.
Sit voi otta vaik jottai viini,
ettei ain koskist tai votka kauhioi määri,
vai kui?

Jos ny kuiteski tulis ryypätyks enempi,
tai paljo enempi, nii ei ainaska
ruveta hoilama! Se on simmottis,
et ko juavuksis oleva ihmiset laula,
nii ei sitä kukka viitti mielelläs kuunnella.
Et ei sit hoiloteta,
olla hilja vaa juavuksis, vai kui?

Jos ny kuiteski ruveta hoilama
juavuksis, nii ei sit lauleta
mittä härskei värsyi.
Ei se loppuje lopuks ol mittä
hauska et ain tarttis ol nii härski.
Voi sitä olla juavuksis iha siivostiki,
vai kui?

Jos ny kuiteski hoiloteta härskei
värsyi, nii ei ainaska hoilata nii
kovi, et joku naapureist sattuis
tule valittama.
Jos ny kuiteski joku naapureist
sattuis tulema ja valittama, nii
pyyretä sit vaa kauhiast anteks,
eikä ruveta tappelema!

Jos sit kuiteski ruveta tappelema,
nii tapella semmottis iha pikkase
vaa, ettei tul mittä yleist mekkala.
Jos siit sit kuiteski tule semmone
kauhia ylene mekkala, nii lähretä
ainaski aikanas livohka, ettei kaik
men iha piäle, nii sit seuraaval
kerral EI RYYPÄTÄ YHTÄ, VAI KUI!

Tarinan kertoi Bertta Laine

Hallitus vetää opiskelijoilta mattoa alta

Maaliskuussa tuhannet opiskelijat osoittivat mieltään hallituksen koulutuspolitiikkaa vastaan.

Opiskelijat ovat viime aikoina osoittaneet mieltään näyttävästi. Kysyimme teologian opiskelija Vili Lehtorannalta, mistä oikein on kyse?

Vili Lehtoranta: Periaatteessa kyse on siitä, että hallitus on hylännyt opintotukijärjestelmän parantamisen. Sen sijaan hallitus kehittää opintotukea lainapainotteiseen suuntaan, vaikka hallitusohjelmassa luvataan kohentaa opiskelijoiden mahdollisuutta täysipäiväiseen opiskeluun. Samalla opetusministeri esittää opiskeluajan rajaamista.

Vuonna 1996 ammattikorkeakouluopiskelijat nostettiin yliopisto-opiskelijoiden tavoin korkeimman opintotuen piiriin. Vuonna 2000 opiskelijoiden asumisen tukea yhtenäistävän uudistuksen yhteydessä asumislisän korvausaste korotettiin 67 prosentista 80 prosenttiin. Asumislisää saavan opiskelijan tuki nousi silloin keskimäärin 30 euroa.

Mutta nyt hallitus on varannut opintotuen kehittämisen kohdalle nolla euroa. Vaikka hallituksen selvitysmies ehdotti asumistuen vuokrakaton korottamista 252:een euroon, tämä torjuttiin viime syksyn valtion budjetin yhteydessä.

Hallitus tarjoaa opintolainan takaisinmaksuun pientä verohyvitystä. Se olisi tietysti hyvä juttu niille, joiden on lainaa ollut pakko ottaa, mutta parempi olisi kehittää edellä mainittuja täysipäiväisen opiskelun mahdollisuuksia. Yksi parannus (eli lisärahaehdotus) olisi asumistuen alueellistaminen, mikä pk-seudulla tarkoittaisi eräänlaista Helsinki-lisää asumisen kalleuden vuoksi. Muualla maassahan pelkällä opinto +asumistuella tulee paljon paremmin toimeen, minkä johdosta pk-seudun opiskelijat ovat eriarvoisessa asemassa muihin nähden.

Niillä opiskelijoilla, joilla on lapsia, on luonnollisesti vielä vaikeampi opiskella täysipäiväisesti.

EU:n tuleva perustuslaki eriarvoistaa Suomen kuntia

Kaikki, jotka tätä tekstiä lukevat, mahdollisesti tietävät meneillään olevan suunnitelman rakentaa EU:sta militaristinen liittovaltio, jonka vallan takaa jokin aika sitten valmistunut EU:n perustuslakiehdotus. Tämä perustuslaki itsessään on jo kansanvallan vastainen ja ajaa vain Euroopalaisen suurpääoman tarkoitusperiä.

Tällä perustuslailla on vaikutusta ensisijaisesti kansalliseen päätösvaltaamme - niin politiikassa, taloudessa kuin puolustuksessakin. Nämä saattavat tavalliselle kansalaiselle kuulostaa varsin kaukaisilta asioilta, mutta tulevalla perustuslaillapa on vaikutusta aivan konkreettisesti arkipäiväiseen elämänmenoomme. Se näkyy erityisesti niissä hyvinvointipalveluiksi kutsutuissa palveluissa, joita me päivittäin käytämme.

Taannoin Hallitusten välisen konferenssin(HVK) valmistelemasta perustuslaista jätettiin kokonaan pois EU:n perussopimuksessa olevat yleislausekkeet, jotka antavat jäsenvaltioille oikeuden päättää itse julkisista hyvinvointipalveluista. Samalla perustuslakiin on esitetty määräystä, joka siirtää palveluja koskevat kauppasopimukset kokonaan EU:n toimivaltaan. Näin julkisia palveluja voitaisiin alistaa EU:n neuvoston enemmistöpäätöksillä esim. Maailmankauppajärjestö WTO:n sopimuksille ja ylikansallisten yhtiöiden voitontavoittelulle.

EU:n kehitystä viitoittaa pääomien suuri voitontavoittelu. Tämä murentaa kovalla työllä saavutettuja toimivia julkisia palveluja, joiden ansiosta esim. köyhyys maassamme on pienempää ja naisten asema parempi kuin monessa muussa maassa.

Jo tänä päivänä näemme julkisten palveluiden alasajon seuraukset. Potilasjonot pitenevät, asuntotilanne on suurissa kunnissa rempallaan, kyläkouluja on pistetty vasaran alle jne. Nyt tämä kehitys aiotaan turvata oikein lakien avulla! Jos EU:n perustuslaki hyväksytään, tarkoittaa se samalla sitä, että ne kunnat, joilla on vara maksaa ja kruisailla, saavat ostaa palveluita yksityisiltä tahoilta. Sen sijaan suuri osa Suomen kunnista, joilla ei yksinkertaisesti ole varaa palveluiden ostamiseen, joutuvat syöksykierteeseen ja lopulta ahterilleen makaamaan.

Vain niillä, joilla on varaa maksaa, saavat sen mitä haluavat. Julkisten palvelujen ja sosiaaliturvan yksityistämistä tulee vastustaa. Valtion ja kuntien tulee kyetä turvaamaan julkiset palvelut kuntalaisille tasapuolisesti. Hyväksymällä EU:n perustuslain lyödään pelkästään viimeinen naula arkkuun, jossa makaa tasaveroinen, suomalainen aluepolitiikka.

Antti Siika-aho,
Haapajärvi

Suomen maaseutuun kuului oleellisesti vielä 50- ja 60-luvuilla heinäseipäät, ja maatalous elätti niukasti mutta kuitenkin miljoona ihmistä. Tämä oli väärin, tämä ei enää vetele, sanoo 2000-luvun EU.

Kommunistien Liitto haluaa vahvempaa liittolaispolitiikkaa

Kommunistien Liitto linjasi Hermannin kerholla Helsingissä 27.3. pitämässään vuosikokouksessa erityisesti kantaansa kommunistien liittolaispolitiikan osalta. Liiton kokouksessaan hyväksymässä toimintasuunnitelmassa liittolaispolitiikka oli näkyvästi esillä.

Kommunistien Liiton lähiajan tavoitteena nykyisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa on luoda laaja demokraattinen rintama yhteiskunnan demokratisoimiseksi ja vallan palauttamiseksi demokraattisille voimille. Yhteiskunnan demokratisoiminen on prosessi, joka luo edellytykset yhteiskuntakehityksen kääntämiseksi sosialistiselle kehitysuralle. Demokraattisen rintamapolitiikan tärkein tehtävä on puolustaa työtätekevän kansanosan taloudellista ja sosiaalista toimeentuloa ja elämänvarmuutta ja näin irrottaa Suomi EU:sta ja sen uusoikeistolaisesta talouspolitiikasta. Tähän laaja demokraattinen rintama on välttämätön ja kommunisteilla on erityinen velvollisuus ja mahdollisuus toimia aktiivisesti tällaisen rintaman rakentamisessa. Rintama ei rakennu ilman vahvaa marxilais-leniniläistä kommunistista puoluetta, joka pystyy toimimaan laajan kansanrintaman kokoamisen moottorina olemalla yhteistyössä kaikkien niiden yhteiskuntaryhmien kanssa, jotka eivät aja kapitalistien etuja vaan vastustavat monopolien ylivaltaa.

Käsitys kansanrintamasta ja sen välttämättömyydestä erottaa meidät sekä KTP:stä että SKP:stä. Molemmat puolueet näkevät tällä hetkellä demokraattisen rintaman rakentamisen tehtävän liian ahtaasti ellei peräti torjuttavana. KTP odottelee äärivasemmistolaisittain, että puolue jossain vaiheessa kerää joukoittain uusia valmiita jäseniä ja suorittaa ilman välivaiheita tapahtuvan siirtymisen sosialismiin. SKP taas haluaa sisällyttää itselleen demokraattisen rintaman tehtävät ja kerätä lähelleen kaikenlaiset kansanvaltaiset liikkeet. Kommunistien Liitto puolestaan katsoo, että kommunistien tulee järjestäytyä itsenäiseksi marxilais-leniniläiseksi puolueeksi ja esittää aktiivista sekä keskeistä osaa laajan itsenäisen monopolienvastaisen liiton organisoimiseksi maahamme.

Tällä hetkellä meillä on käytössä kaksi suuntaa liittolaispolitiikan kehittämiseksi. Eduskuntavaalien alla olimme mukana perustamassa itsenäisten järjestöjen liittoa, Muutosvoimat Suomi rp:tta, joka otti tehtäväkseen yhteiskunnan demokratisoimisen ja irtaantumisen EU:sta ja EU:n talouspolitiikasta. Tällä hetkellä yhteistyön kehittäminen Muutosvoimissa huonosta eduskuntavaalituloksesta huolimatta toimii edelleenkin. Hyvänä esimerkkinä tästä on yhteinen toiminta EU:n perustuslakikysymyksessä. Toinen suunta liittolaispolitiikan kehittämiseksi on yhteistyö KTP:n ja SKP:n kanssa. Tähän mennessä KTP on yhteistyöstä kieltäytynyt, mutta yhteistyömme SKP:n ja sen ympärillä olevien voimien kanssa sujuu hyvin. SKP- yhteistyö edustaa työväenluokkaa edustavien voimien kokoamista yhteen ja Muutosvoimat edustaa tavoitetta työväenluokkaakin laajemman liiton kehittämiseksi porvarillisen yhteiskunnan demokratisoimiseksi. Tulevalla toimikaudella tulemme edelleen kehittämään näitä molempia toimintalinjoja.

Pyrimme kehittämään yhteistyötä SKP:n, KTP:n ja Kommunistisen Nuorisoliiton kanssa, mutta sen lisäksi tarvitaan laaja työväenluokkainen puolue, joka pystyy ajamaan työläisten etuja kapitalistien hyökkäyksiä vastaan. Maahamme tulee organisoida laaja työväenluokkaa edustava, nykyisen talouspolitiikan, EU-suuntauksen muutokseen ja yhteiskunnan demokratisoimiseen pyrkivä työväenpuolue, koska ns. vanha vasemmisto, SDP ja Vasemmistoliitto, ovat hukanneet alkuperäisen tehtävänsä, eivätkä pyri eivätkä pysty toteuttamaan työväenluokan etujen mukaista politiikkaa.

Järjestömme tulevan toimikauden tehtävänä on vakiinnuttaa asemamme. Tavoitteenamme on kehittää yhteistoimintaa SKP:n ja KTP:n suuntaan tavoitteena kommunistisen liikkeen yhdistäminen marxismi-leninismin pohjalta.

Näiden tehtävien suorittamiseksi toimintamme painopisteenä tulee tulevalla toimikaudella olemaan tiedotustoiminta, osallistuminen EU:n ja EU-suuntauksen vastaiseen liikkeeseen sekä vaalityöhön. Tulevalla toimintakaudella tulemme kehittämään Kommunistien Liiton organisaatiota ja tekemään sitä tunnetummaksi joukkojen ja järjestöjen keskuudessa.

Kommunistien Liitto valitsi hallituksensa puheenjohtajaksi Kalevi Wahrmanin Porvoosta. Muut hallituksen jäsenet ovat Juha Kieksi Loimaan mlk, Esko Koivisto Vantaa, Matti Laitinen Helsinki, Timo Nieminen Karkkila, Heikki Männikkö Helsinki, Reijo Katajaranta Helsinki. Varajäseniksi valittiin Juho Haavisto Helsinki, Ilmari Huuskonen Helsinki, Antti Siika-aho Haapajärvi, Pauli Kettunen Helsinki ja Risto Koivula Tampere.

Voiko terrorismin vastaisen sodan voittaa?

Terrorismi yhdistetään useimmiten Osama bin Ladeniin, mutta samaa voi sanoa myös George W. Bushista ja Ariel Sharonista.

Helmikuussa amerikkalainen uutistoimisto CNN esitti televisiossa kysymyksen kuinka terrorismin vastainen sota voitetaan? Kysymykseen sisältyy ajatus, että se on voitettavissa sotimalla. Jos CNN olisi kysynyt kuinka terrorismi lopetetaan, olisi päästy vastaamaan varsinaiseen asiaan ilman johdattelua.

Ennen muita amerikkalaisten kannattaisi miettiä, miksi terroristit iskevät juuri heihin. Myös sekä iskujen kohteiksi joutuneiden että vähän muiden kannattaa miettiä missä oikein mennään.

Terroristeilla, jotka uhraavat jopa oman henkensä, täytyy olla jokin vahva motiivi. Mikähän se voisi olla? Sanotaan, että 11.9 iskujen päätekijät ja Osaman Bin Laden olivat saudeja. Siksi yhtenä esimerkkinä voi tarkastella Saudi-Arabiaa, jota pidetään valtavien öljyvarojensa vuoksi yhtenä maailman rikkaimmista maista.

The World Factbook (CIA) mukaan vuonna 2000 Saudi-Arabian väkiluku oli 22,8 miljoonaa ja bruttokansantuote 232,0 miljardia dollaria eli 10 500 dollaria henkeä kohden. Vertailun vuoksi todettakoon, että Suomessa, jossa ei ole mahtavia luonnonvaroja eivätkä asiat ole muutenkaan esimerkillisellä mallilla, bkt oli 23 462 dollaria henkeä kohden – 123 prosenttia suurempi kuin Saudi-Arabiassa!

The World Factbook kertoo, että maailman öljyjätin, Saudi-Arabian vienti oli samaan aikaan 3561 dollaria asukasta kohden. Suomessa se oli 9990 dollaria eli 180 prosenttia suurempi! Tästä on aiheutunut kansan osattomuus, josta kertoo yksityinen kulutus. Se oli 137 miljardia dollaria, 3 689 dollaria asukasta kohden. Suomessa vastaava luku on 11 750 dollaria. Pienestä yksityisestä kokonaiskulutuksesta huolimatta toisilla on, toisilla ei ole. Vajaat kymmenen prosenttia saudeista kulutti vuodessa 18 547 dollaria. Loput yhdeksänkymmentä prosenttia kulutti 1 983 dollaria vuodessa. Se on 165 dollaria (1 068 markka) kuukaudessa!

Miten ihmeessä rikkaassa maassa kansa elää köyhästi?

Siksi, että Saudi-Arabian öljykenttien toimiluvat omistaa Arabia-Amerikan Oil Company (Aramco). Se luovuttaa öljyvoitoista Saudi-Arabialle 50 prosenttia voitoista (Fokus, Otava). Tähän sisältyy se, että Saudi-Arabiasta viedään raakaöljyä ilman jalostusta, vaikka vasta jalostuksessa (sadoiksi korkealaatuisiksi tuotteiksi) syntyvät öljytuotannon varsinaiset voitot ja rikkaus. Tämän ovelan ”kaupan” vuoksi Saudi-Arabian kansa jää rikkaudesta osattomaksi.

Saudi-Arabiassa kansa elää vahvan ja julman diktatuurin ikeessä. Sen poliittinen tietoisuus on heikko olemattoman lukutaidon ja opetuksen vuoksi. Melkeinpä ainoina opin lähteinä ovat muslimien medressekoulut ja moskeijat. Kun USA anastaa saudien rikkauden ja suojelee kansallisia etujaan sekä saudien julmaa sortovaltaa lukuisilla vahvoilla sotilastukikohdilla, syntyy kansassa katkeruutta, joka muodostaa muhevan kasvualustan terrorismille.

Saudi-Arabian lisäksi Yhdysvalloilla on sotilastukikohtia 125 maassa.

Niissä palvelee lähes viisisataatuhatta hampaisiin asti viimeisellä aseteknologialla varustettua miestä. Jenkkipojat eivät ole niissä lomailemassa veronmaksajien kustannuksella. Päinvastoin. Ne valvovat yötä päivää Yhdysvaltojen öljy- ja muiden yhtiöiden etuja, kun ne anastavat valloittamisensa maiden rikkauksia omien kansallisten etujensa nimissä. Lisäksi Yhdysvallat tukevat lukuisia maita, joissa ei ole sotilastukikohtia, mutta joissa hallitsevat heille uskolliset marionetit tai/ja diktaattorit. Näistä kannattaa mainita Israel, jonka elintilan laajentamista palestiinalaisten kustannuksella ja heidän kaiken puolista sortoa USA tukee 50 miljardilla dollarilla joka vuosi.

Tässä kannattaa todeta, että toisen maailmansodan jälkeen Israelin nokkamiehet ja naiset harjoittivat nykyisen kaltaisia suoria terroritekoja sen aluetta hallitsevia englantilaisia vastaan. Englantilaisten kantti ei kestänyt juutalaisten terroria. He antoivat periksi. Niin syntyi Israelin valtio.

Yhdysvaltojen ulkopolitiikan tehtävänä on suojella sen kansallisia monopolietuja kaikkialla maailmassa. Se on etujen valvomista toisten maiden ja kansojen kustannuksella. Yhdysvallat pitää kansallisena etunaan ja oikeutenaan kahmia ilmaiseksi tai halvalla maailman mineraali- ja energiavarat. Siihen muiden on alistuttava. Ne, jotka eivät alistu ovat vähintään pahoja tai jopa teoistaan riippumatta terroristeja.

George W. Bush juniorin julistama sota terroristeja vastaan on saanut maailmanlaajuiset mittasuhteet. Sitä ruokkii globalisaatio, joka lisää maailman kansojen pahoinvointia ja lisää kurjuutta. Se luo pohjaa terrorismin lisääntymiselle. Siksi kaikkialla kalistellaan aseita ja militarismi on voimissaan. Armeijoita järjestellään uusiksi, luodaan nopean toiminnan joukkoja jne. Sotaa terrorismia vastaan ei kuitenkaan voi kukaan voittaa, ellei sen syitä, syntyjä syviä poisteta. Terrorismin vastaisen sodan vaikutukset tuntuvat ja tulevat kalliiksi kaikille.

Kalliiksi se tulee myös Suomelle. Jo nyt häärätään lakia, joka sallii ohjusten, hävittäjien, tykkien ja panssarivaunujen, sanalla sanoen sotaväen koko voiman käytön sodassa terroristeja vastaan. Armeijaa valmistetaan sotaan, jossa on vain yksi armeija. Se räiskii tykeillään, jossa häviäjänä ei ole toinen armeija – häviäjiä ovat aina syyttömät ja ennen muuta sorretut ja riistetyt siviilit. Sodassa kansojen tyytymättömyyttä hyväkseen käyttäviä terroristeja vastaan ei voi muuten ollakaan.

Jos CNN olisi kysynyt kuinka terrorismi lopetetaan, se olisi saanut vastauksen. Sille olisi kerrottu, että terrorismin syynä on Yhdysvaltojen harjoittama ja johtama vapaakaupan politiikka, jolla ylikansalliset suuryritykset anastavat kaikkialla maailmassa kansojen rikkauksia, polkevat ihmis- ja itsemääräämisoikeuksia. Sille olisi kerrottu, että terrorismi ei lopu tappamalla.

Terrorismi voi loppua vain poistamalla sen syyt. Ensimmäiseksi Yhdysvaltojen on purettava ulkomailla olevat ja sen suuryritysten rosvousta tukevat sotilastukikohdat. Sen on lopetettava Israelin ja muidenkin marionettiensa tukeminen ja rahoittaminen. Sen on lopetettava yksipuolisten kansallisten etujen nimissä tapahtuva toisten maiden välillinen ja välitön riisto, sisäisiin asioihin ja oikeuksiin puuttuminen.

Terrorismin lopettamiselle ei ole muuta vaihtoehtoa, sillä maailman kansoja häikäilemätön riisto ja yhä lisääntyvä kurjuus synnyttää epätoivoa ja epätoivoisia tekoja – terrorismia.

Kai Kontturi

Sosialistinen rakennustyö etenee Korean Demokraattisessa Kansantasavallassa

Korean Demokraattisella Kansantasavallalla on ollut viimeksi kuluneella vuosikymmenellä merkittäviä ongelmia omavaraisen elintarviketuotannon kehittämisessä. Usean vuoden ajan on kuitenkin jo menty parempaan suuntaan – eikä vähiten siksi, että jokainen Korean kansalainen on osallistunut kykynsä mukaan maansa elintarvikeomavaraisuuden nostamiseen tähtääviin projekteihin.

Vaikka elintarvikkeista on edelleen vajaatuotantoa, tulevaisuus on valoisa, sillä Korean elintarviketuotantoa ei uhkaa porvarillinen pikavoiton- ja omaneduntavoittelu. Seuraavassa pari esimerkkiä vuoden 2004 aikana loppuunsaatettavasta elintarviketuotantoa kehittävästä projektista, jotka perustuvat alueen asukkaiden saumattomaan yhteistyöhön.

Uutta viljelysmaata vuorovesialueesta

Viljelymaan laajentaminen Korean länsirannikon vuorovesialueille on merkittävä saavutus elintarviketuotannon parantamiseksi. Viime vuosina on kampanjoitu monin tavoin vuorovesialueiden ottamiseksi maatalousmaaksi Korean laajalla rannikkoalueella. Projektit ovat saaneet aikaan useiden uusien maatilojen perustamisen näille vesijättömaille.

Eteläisen Phyonganin provissin ihmiset aloittivat oman projektinsa viime vuonna, kohteena Onchon alueella sijaitseva Kumsongin vuorovesialue. Projekti on suuruudeltaan valtava. Maata on poistettu 1 366 500 kuutiometriä, kuivatus ja kastelukanavia on rakennettu 150 kilometriä, kalliota on siirretty 10 000 kuutiometriä ja penkereitä on rakennettu 44 kilometriä.

Hankkeen pääasiallisena työvoimana ovat olleet lähiseudun kaupungeista tulleet nuoret sekä alueen teollisuustyöläiset. Hankkeen toteutumisen aikataulussaan on varmistanut paras käytettävissä oleva tekniikka.

Hankkeen jouhevan etenemisen on varmistanut toisaalta asiantunteva johto ja toisaalta lähiseudun kaupunkien, maakunnan ja alueen teollisuuslaitosten tuki kaikkien esiin tulleiden ongelmien ratkaisemisessa.

Kunhan rakennustyöt saadaan päätökseen alueen maatalousmaaksi soveltuva alue kasvaa merkittävästi. Vuorovesialueiden saattamisella maatalousmaaksi on kaiken kaikkiaan suuri merkitys ruuantuotannon omavaraisuuden kohottamiselle.

230 hehtaarin kalankasvatuslaitos valmistui

Laajamittainen kalankasvatuslaitos valmistui Waudon alueelle Nampoon. Laitoksen vedensaanti on turvattu erinomaisesti ja kalojen ruokinta on tieteellisen tarkasti valvottua. Rehuna hyödynnetään mikro-organismeja, luonnonravintoa ja lähiseudulla kasvatettavien sikojen ja ankkojen ihmisravinnoksi kelpaamattomia osia. Rehunvalmistuksesta huolehtii vastavalmistunut rehutehdas. Laitoksen tuotanto on ajanmukaisesti tietokoneistettu.

Kalanviljelylaitoksen alue on luonnoltaan hyvin viehättävää ja kaunista. Alueelle on rakennettu kaksisataa uutta asuntoa laitoksen työntekijöille.

Kalanviljelylaitoksen rakentamista vastasivat läheisen Nampon kaupungin asukkaat. Rakennusalueelta jouduttiin kuljettamaan pois 2 miljoonaa kuutiometriä maata, alueelle rakennettiin 300 rakennusta, 10 pumppuasemaa ja yli 100 kasvatusallasta. Joko kaupunki osallistui rakentamiseen kaupungin puoluekomiteoiden ohjauksessa. Alueen teollisuuslaitokset toimittavat kaikki rakentamiseen tarvittavat materiaalit ja välineet.

Hankkeen suunnittelijat ja johto teki parhaansa, jotta hankkeessa voitiin hyödyntää uusinta ja parasta käytettävissä olevaa teknologiaa. Tiedemiehet vastasivat tarvittavien rehujen kehittelystä.

Mainitsemisen arvoista on myös se, että monet hankkeen luomat innovaatiot ovat peräisin nuorilta kansalaisilta. Nuoret rakentajat ottivat ratkaistavakseen kaikkein vaativammat haasteet, joita rakentajat kohtasivat. Tämän saumattoman yhteistyön ansiosta Nampon alueella on tänä päivänä toiminnassa 230 hehtaarin laajuinen kalanviljelylaitos.

Korea-lehdestä kääntänyt ja toimittanut
Juha Kieksi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Tasapuolinen naamiointikielto

Mielenosoittajien naamiointikielto on tärkeysjärjestyksessä ohittanut sellaiset pikkuongelmat kuten jatkuvasti kasvava työttömyys, huume- ja muu rikollisuus, kansan syvenevä jakautuminen jne. Naamiointikiellon primus motorina on toiminut kansanedustaja Oinonen. Hän sai kimmokkeen aktiivisuuteensa matkustaessaan taksilla Tarjan boolijuhliin 6. 12. Joku naamioitunut huligaani oli irvistellyt taksin ikkunan takana ja olipa ilmassa ollut jopa epäystävällisiä huutoja. Johan siinä juhlatunnelma katoaa ja syntyy aggressiivisia ajatuksia moista rupusakkia kohtaan.

Kuokkavierastapahtumaan osallistujien mielipiteet ovat järkeviä ja tosia. Osa juhlijoista on veronmaksajien kustannuksella eläviä loisia. Osalle linna olisi oikea koti, ei kuitenkaan presidentin linna. Osa pitäisi kiireesti toimittaa alkoholistiparantolaan. Joukossa on tietysti rehellisiäkin kansalaisia, ovatko sitten kutsuttu silmänlumeeksi tai muuten.

Näin ollen 6.12., kuten Vappunakin, mieltä voitaisiin osoittaa myös ilman naamioita. Jos kuitenkin kielto tulee, niin tehtäköön siitä kattava. Kielletään myös poliiseilta pleksit ja peltilevyt, joiden takaa he pamputtavat mielenosoittajia. Selkeästi luettava nimilappu rintaan mahdollisia oikeusjuttuja varten.

Jeesus- ja Israel-marssit tulisi myös kieltää. Niillä marsseilla ulkokullatut fariseukset naamioituvat kristityn kaavun alle. Vasta muutama kuukausi sitten olemme ohittaneet suuren naamiointijuhlan eli joulun pukkeineen ja tonttuineen. Pukinkin naamiointi pitäisi kieltää, jos halutaan olla tasapuolinen. Joulupukki on kuitenkin yksi rengas kehdosta hautaan kestävässä kansalaisten huijauksessa - ellet ole kiltti ei tule pukkia jne. Aikuisiällä poliitikot ja ay-johtajat huijaavat meitä. Kun tyydytte pieniin tai olemattomiin palkankorotuksiin työllisyys paranee. Tosin emme huomaa kysyä millä vuosikymmenellä tai vuosisadalla. Osalla äänestäjistä on taipumusta masokismiin, he haluavat tulla petetyiksi vaaleista toiseen. Arkadianmäelle olisi kiireellistä saada naamiointikielto. Siellä on laskujeni mukaan vain 5 kansanedustajaa. Muut 195 kyllä edustavat joko itseään tai muuta ennalta määrittelemätöntä tahoa.

Jos 6.12. nähdään jotain juhlimisen aihetta, niin juhlitaan vuorovuosin. Seuraavalla kerralla Halosen vieraat menevätkin Veikko Hurstin itsenäisyysjuhlaan ja Hurstin vieraat presidentin juhlaan. Se antaisi eräille henkilöille kimmokkeen pohtia, elämmekö sittenkään hyvinvointiyhteiskunnassa. Näkymät norsunluutornista ja maanpinnalta ovat aivan erilaiset.

Reino Welling
Jämsänkoski

Koko olemassaolo on työtä

En ole syrjäytynyt, vaan rakenteiden vuoksi syrjäytetty. Mieleen nousee kysymyksiä, työn oikeudenmukainen jakaminen ihmisten kesken?, perustulon kehittäminen?, turha kurssitus tai täsmäkoulutus, joka tuskin johtaa työpaikkaan? Onko työn hakemisestakin tehty ammatti?

Millä oikeudella työvoimavirkailija nostaa kuukausipalkkaa toisten juoksuttamisesta. Pähkäillään yhdessä virkailijoitten kanssa työttömyyttä vuodesta toiseen. Työtön seikkailee yhteiskunnan tukiviidakosta toiseen, luukuttaa, täyttää papereita, hakee, anoo, huokaa tai rukoilee. Työn ja pääoman ikuinen ristiriita. Kysynnän ja tarjonnan loputtomuus. Elämmekö mekanisoidun keskiajan ja kovaakin kovemman markkinatalouden armoilla. Miten tämä voi olla demokratiaa? Eikä se olekaan. Demokratiako pelkkä kupla? Eräänlainen välivaihe ihmiskunnan pitkässä kujanjuoksussa muka henkisyyteen tai voittoja tavoittelemattomaan yhteiskuntaan. Näitä asioita mietin. Ymmärrän - ja en kuitenkaan

Kun istun virastossa virkailijan pakeilla, vereni kiehuu. Kymmenet haastattelutilaisuudet eivät enää pelota, itketä, naurata - ainakaan kuulustelijan nähden, missä työn saanti on sivuseikka. Sitäkin enemmän huvittaa turhan syynin jälkeen. Tiedän joskus olevani haastattelijaani viisaampi. Tuskin hän ymmärtää työstäni ja ammattitaidostani tuon taivaallista. Suutari pysyköön lestissään ja leipurilla jauhot suussaan hakiessa duunia.

Olen hoitanut ihmisiä 25 vuotta. Harjoittanut ammattiani vaihtelevalla, mutta hyvällä menestyksellä. Siksi olen työstäni ja ammatistani ylpeä. Meillä ei vain ole virkoja. Ne pitää luoda itse. Suomessa pienyrittäminen on vaikeaa.

Saamani kirjoituspalkkiot joistakin lehdistä tuovat suolarahaa, mutta pakinoitteni tuomaa henkistä tyydytystä se ei korvaa. Kirjoittaminen, jos mikä, on työtä.

Vapaaehtoistyö säästää julkisia varoja likaisin keinoin. Sen varaan ei saa hyvinvointia rakentaa. Jokainen ajatukseni, sydämeni lyönti sekä vereni kierto suonissani on työtä. Elimistöni ei siis lepää nukkuessakaan. Kokkaan ystävälleni, hoivaan, hellin ja olen korrekti kanssamatkaajalleni, tarjoan kahvit vuoteeseen, passaan ja olen passattavana joskus itsekin, jos elinpäiviä riittää.

Annankin hyvän neuvon: **Työtön ja Syrjäytynyt**-sanat pitäisi poistaa käytöstä tai kieltää lailla. Koska olen ymmärtänyt asian, olen saanut valtavan suuren työkentän luodessani erilaisia ajatuksia. Ajatukset synnyttäkööt tekoja ja toimintaa paremman ihmisraukan puolesta. Tämän työn hintaa vapaa markkinatalous eikä byrokraatit pysty rahassa mittaamaan. Vanhetessani ymmärrän tämän - vähän onnellisempana.

Esa Hermonen
ikämieshoituri, Helsinki

Sotaa vastaan!

Moraalin rappio

Halonen sanoi 12.2.2004: "Suomella on hyvät suhteet Usaan." Saksassa kaikui: "Saksalla on hyvät suhteet Usaan". Mutta onko siihen mitään aihetta? Usa jatkaa yhä Irakin miehitystä, jota EU ja Suomi vastustivat. Onko Halonen nyt muuttanut suhtautumistaan vai hyväksynyt alusta lähtien sodan Irakia vastaan? Sitenkö on tulkittavissa hänen lausuntonsa:"Bush ei ole ongelma vaan Saddam Hussein", Lipposen ihailu Bushin johtajuuteen ja Ahtisaaren sokea usko Natoon? Että ollaan Usan koalitiossa kouluttamassa Irakiin poliiseja -ja siten auttamassa Usaa ja Irakin nukkehal1intoa - aivan kuten Jäätteenmäki epäilikin.

EU:ssa boikotoitiin Itävaltaa, koska Haiderin puolue pääsi hal1itukseen. Haideria ei tervehditty, ei oltu näkevinään ym. Kuubaa saarretaan. EU on siinä mukana ja Suomi. Mutta kukaan ei boikotoi Usaa vaikka se miehittää Irakia. Siitä voi vetää sen johtopäätöksen, että voittamal1a vaalit kansanäänestyksessä tekee suuremman rikoksen, kuin tappamal1a toisen maan kansalaisia ja miehittämäl1ä heidän maansa.

"Minä tarjoan Euroopalle tulitaukoa ja sitoudun lopettamaan operaatiot kaikkia niitä valtioita vastaan, jotka lupaavat lopettaa hyökkäykset muslimeja vastaan tai olemaan sekaantumasta heidän asioihinsa."

Osama bin Laden oletetaan videonauhan puhujaksi. Eurooppa torjui bin Ladenin tarjouksen rauhasta. Perusteena oli, että "Terroristien kanssa ei neuvotel1a." Pötyä! Euroopan johtajat lappaavat hanhenmarssia Bushin pakeil1e, miehen joka on tämän hetken suurin valtioterroristi. Samoin Blairia ei kukaan EU:ssa karttele kuten Haideria aiemmin. Terroristien kanssa neuvotel1aan siis päivittäin, heidän seuraansa suorastaan kilvan marssitaan.

Hitler piti keskitysleirejä: se oli väärin. Kun usalaiset pitävät keskitysleiriä ja polkevat ihmisoikeuksia, eivätkä anna vangeil1een sotavangin statusta, on peräti kummal1ista, ettei Bushia ole jo kiikutettu Haagin tuomioistuimeen. Mutta ei viitsitä olla kriittisiä! Suomi kuitenkin jatkaa samalla matalalla profiililla, missä Irak, Libya ja muut pienet maat laitetaan kauppaboikottiin niiden tekojen tai luultujen aikeiden vuoksi.

Jatketaan Usan perseen nuolemista, sen verran ainakin, minkä oksennusrefleksiltä pystyy - Lipponen on jo makuun tottunut. Ummistetaan korvat ja silmät kaikelta pahalta, mitä Suuresta Lännestä puhutaan ja pidetään Bushin koalitiota Irakissa Herran sotajoukkoina. Kuunnel1aan sitäkin herkemmällä korval1a Usan propagandaa pahoista mustapartaisista muslimisedistä, jotka kadehtivat Usan vapautta ja demokratiaa?

- Perkele, niin **me** emme tee!

H.A.
Helsinki

EU:n perustuslaista äänestys Britanniassa

Englannin pääministeri Tony Blair, joka aiemmin oli sanonut, ettei EU:n perustuslaista tarvitse järjestää kansanäänestystä ja että se voidaan hyväksyä pelkästään parlamenttikäsittelyssä, on kääntänyt kelkkaansa. Blair joutui tekemään täydellisen takinkäännöksen ja taipui kansanäänestyksen kannalle, kun vaatimukset kansanäänestyksestä kasvoivat kasvamistaan ja alkoivat hallita yleistä mielipidettä.

Kyse on enemmästäkin kuin EU:n perustuslaista, koko EU:n kehityksestä. Englannin päätös saattaa kaataa koko EU:n perustuslakihankkeen. EU:n perustuslain hyväksyminen edellyttää yksimielisyyttä jotta se voi tulla hyväksytyksi. Tanska, Irlanti, Luxemburg ja Hollanti, sekä useimmat muutkin EU-maat, ovat jo myös päättäneet järjestää kansanäänestyksen EU:n perustuslaista. Muutos on jo niin kattava, että se voi kaataa jopa NATO vetoisetkin hankkeet EU:n yhteisenä puolustushankkeena. Paine siihen suuntaan kuitenkin kasvaa.

Suomi on tällä hetkellä maa, jossa maamme eliitti on kaikista jääräpäisimmin vastustanut kansanäänestystä EU:n perustuslaista, vaikka asia on suoranainen kohtalonkysymys. Asettuisihan EU:n perustuslaki voimaan tullessaan yksiselitteisesti oman perustuslakimme yläpuolelle. Paineet kansanäänestyksen järjestämiseen on siis täälläkin perustellut. Lisäksi kansan selvä ja suuri enemmistö vastustaa Suomen NATO jäsenyyttä, joka myös liittyy EU:n Perustuslain sisältöön.

Kyse on niin mittavista asioista, ettei kyseeseen voi tulla mikään muu kuin selkeä kansanäänestys, jossa vaatimuksena ja tavoitteena on sekä EU:n perustuslain että NATO hankeen kaataminen. Muutos kansanvaltaiseen demokratiaan edellyttää koko Euroopan Unionin kaatamista. Vain aktiivinen rauhantahtoinen ulkopolitiikka ja maamme täydellisen itsenäisyyden ja suvereenisuuden palauttaminen, voi muuttaa talouspolitiikan työtätekevän kansamme edun mukaiseen suuntaan. Siis selkeä ei EU:n perustuslaille ja Natoille.

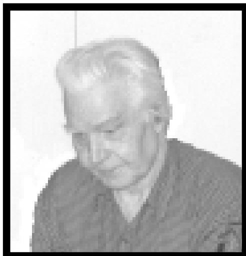
Kä/ Juho Haavisto

Tukea Kansan äänelle

Paavo Heikkinen 15,20; Kalle Wahrman 15,00; Wäinö Pietikäinen lipaskeräyksellä 39,10;Tarja Männikkö 171,30; Ari Stenvall 10,00;Armeijaton Suomi 50,00; Vuokko Kangas 18,00; Paavo Junttila 50,00;Juha Kieksi 20,00;Vili Lehtoranta 5,00;Hannu Kautto 40,00; Reijo Katajaranta 20,00; Timo Nieminen 30,00; Eira Kärki 20; Eero Hakso 50,00; Heikki Männikkö 10,00.

OKO 554114-227966

Toivo Tuomisalo on poissa

Hyvä ja uskollinen toverimme Toivo Tuomisalo on nukkunut pois. Toivo syntyi v. 1923 Lahdessa. Ajan vaatimusten mukaan hän joutui heti kansakoulun päätettyään ansaitsemaan oman leipänsä. Omasta kokemuksestaan oppineena osasi Toivo alusta saakka valita oikean puolensa työläisten riveissä.

Työ kuljetti hänet Helsingin Vallilaan, jossa hän asui elämänsä loppuun saakka. Elämäntyönsä hän suoritti kumiverstaalla ja oli silloisen Kumi- ja Nahkatyöväen liiton aktiivijäsen. Kova työ vaati myös veronsa ja niinpä hän joutui jäämään ennenaikaiselle eläkkeelle ammatista seuranneen vamman vuoksi. Toivo tuli varhain 50- luvulla SKP:n jäseneksi ja me kaikki, jotka tunsimme hänet läheisesti, opimme tuntemaan hänet lujana työväen miehenä, jolla aatteen tuli paloi vaikeuksista huolimatta voimakkaana.

Kun työväenliike ajautui vaikeuksiin 80- luvulla, oli Toivolla tiedossa se, että kehitys kohti oikeaa päämäärää on "pitkä marssi", joka kulkee erilaisten risteysten kautta. Hän tuli mukaamme perustamaan KTP:tta sen jälkeen, kun SKP lakkautettiin. Hän oli mukanamme kadulla hakiessamme kannatusta uudelle suunnalle. Ja vielä "ikämiehenä" hän antautui myös kunnallisvaaliehdokkaaksi, minkä postin hän otti täysin vakavasti.

Koko 90- luvun ajan teimme paljon järjestötyötä ja koko ajan Toivo oli mukanamme kaikissa riennoissa. Hän kulki mukanamme Neuvostoliitossa ja myöhemmin Venäjällä. Hän jakoi kanssamme kadulla lehtiä ja keräsi nimiä eri adresseihin. Hän osallistui ja antoi panoksensa kaikkiin tapahtumiin.

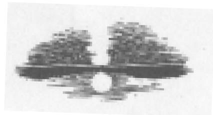
Toivon me tunsimme kovana keskustelijana. Hän osasi arvostaa keskustelukumppaniaan, mutta ei jättänyt milloinkaan arvelujen varaan omaa mielipidettään. Ollessaan eri mieltä, viestitti hän tämän myönteisesti ympärilleen. Kaikkien vaikeuksien keskellä säilytti hän loppuun saakka uskonsa työväenliikkeen tulevaisuuteen seuraten kriittisesti maailman tapahtumia. Laaja toveripiiri muistaa uskollista toveriamme.

Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Reijo Katajaranta
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Ari Stenvall
Pekka Tiainen
Pauli Kettunen
Timo Kangasmaa

****

Pohjois-Suomen EU-vaaliehdokkaiden tilaisuus sunnuntaina 25.4.Kajaanin Kansanpirtissä alkaen klo 14.00. Puhumassa mm. Antti Siika-aho, Vesa Suominen ja Juha Häkkänen.

Toivo Tuomisalo

s. 11.11.1923 Lahti
k. 27.3.2004 Helsinki

Yksi on laulu
ylitse muiden:
ihmisen, aattehen, luonnon
ankara laulu
(Eino Leino)

Lämmöllä muistaen
omaiset

Toveri
Toivo Tuomisalon
muistoa kunnioittaen

Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry
Sodan- ja Fasisminvastainen työ ry

SFT toimii

SFT järjestää kunniakäynnin 9.5.04 Malmin hautausmaalle punaisten muistomerkille sekä viime sodassa teloitettujen sodan- ja fasisminvastustajien muistomerkeille. Kokoonnutaan klo 11.00 Malmin hautausmaan pääportille, josta siirrytään yhdessä muistomerkeille. Muistopuheen pitää **Juho Haavisto.** Tervetuloa. Järjestöliput mukaan.

SFT järjestää kunniakäynnin 9.5.04 Kivikkoon Neuvostosotilaiden muistomerkille. Kokoonnutaan klo 12.30 Myllypuron ostarille, josta siirrytään yhdessä Kivikkoon neuvostosotilaiden muistomerkille. Täällä tilaisuus alkaa klo 13.00. Puhuu Kai Kontturi. Tervetuloa. Järjestöliput mukaan.

❑❑❑❑❑

KTP:n Helsingin piirijärjestön piiritoimikunnan järjestäytymiskokous maanantaina 24.5.2004 klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään myös EU-parlamenttivaaleja ja syksyn kunnallisvaaleja.

Kokouksia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous maanantaina 3.5.2004 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeent. 67.

Käsitellään EU:n parlamentin vaaleja, alkukesän toimintaa ja kunnallisvaaleja.

Tervetuloa kaikki johtokunnan jäsenet sekä varsinaiset että varajäsenet.

Hermannin Naisten johtokunnan kokous keskiviikkona 5.5.2004 klo 18.00 Tarja Männikön luona, Vellamonkatu 6 A 1. Tervetuloa.

Kommunistien Hermanni-Vallilan osaston johtokunnan kokous maanantaina 10.5.2004 klo 18.00 Männiköllä, Vellamonkatu 6 A 1. Asiana vuosikokousvalmistelut. Tervetuloa.

Kommunistien Hermanni-Vallilan osaston vuosikokous torstaina 13.5.2004 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Ajankohtaisesta tilanteesta puheenvuoro Reijo Katajaranta. Kahvit.Tervetuloa.

Huom! KTP:n Helsingin piirijärjestön piiritoimikunnan ensimmäinen syyskauden kokous pidetään maanantaina 16.8.2004 Hermannin kerholla klo 18.00.

Muutosvoimat Suomi rp:n liittokokous pidetään lauantaina 19.6.2004 klo 13.00 Hermannin kerholla. Hallitus kokoontuu tuntia aikaisemmin klo 12.00.

Kylävaara"taistolaisna"

"Taistolaisna" turisti
pöhkö oli hän, ei
aivotrusti.
Tuli puolueeseen,
nuori mulli,
oli, sehän nähtiin:
ihan "trulli",
Kommunistiliikkeen
mikskä luuli,
mitä tuli hakemaan,
hyvyyttäkö vaatimaan,
syntejänsä laatimaan.

Vaivalla vain tunsi tätä,
missä oli suuri mätä.
Nyt on ajat muuttuneet,
herrain "kyvyt"suuttuneet.
Pakenee kuin horkas´sitä,
Mitä tein? Ja olin mitä?
Köyhiä nyt vihaa jälleen,
syylliseksi laatijilleen.

Missä onkaan silloin vika,
kun on pää, niin hölö, risa.
"Taistolaisuus"
milloinkaan,
ei sovi tyhmän maailmaan.
Se pelottaa voi sitä Ilkkaa,
jolla on valta, ketä pilkkaa,
Kylävaarat ain´ erikseen,
tekee niin kun hölmöilee.

Ilkkaa herrat maanittelee,
tahrat puhtaaks´ satuilee.
Ilkoilta kun pesee päät,
"lahtaritkin, syyttöminä
näät"!
Historia - uusiks´ vaan,
Vaan totuus ei oo
muuttuvaa.
Musta kirja, tehkää vaan,
mut' ei oo teist´ sen
laatijaa.

Juho Haavisto

Kansan äänen Vappujuhla

Heti Vappumarssin ja Tokoinrannan juhlan jälkeen

Vapunpäivänä alk. klo 13.30
Hermannin kerholla, Hämeentie 67
Avaus: **Timo Kangasmaa** (SFT)
Puheita: **Heikki Männikkö, Pekka Tiainen, Tuija Hakkarainen** kertoo matkastaa Gazaan

Ohjelmassa Konnaköőri, Bertta Laineen huumoria, ym. yllätysohjelmaa. Buffetista löytyy hernekeittoa, kahvia, voileipiä, simaa
Järjestää Kansan äänen julkaisijajärjestöt

Kansan ääni Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
keskiviikkoisin klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

JULKAISIJAT:
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry, ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@kaapeli.fi

Muutosvoimat Suomi rp
www.muutosvoimat-suomi.fi
muutosvoimat@kaapeli.fi

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistit.cjb.net/

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Säköposti: kominf@kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille englanninkielisille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 66, 00841 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansainvälistä Naistenpäivää juhlittiin Hermannin kerholla

Hermannin kerhon Naistenpäivän tilaisuudessa kaikki naiset myös kukitettiin.

Nyt olemme Vapussa, mutta ei ole pitkääkään aikaa siitä, kun Kansainväistä Naistenpäivää juhlittiin 8. maaliskuuta Hermanin kerholla. Paikalla oli hyvin väkeä kuten tavallisesti. Juhlapuheita oli kaksi, ensin Raili Peltola Hyvinkäältä selvitti Naistenpäivää ja sen historiaa, sitten SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa omassa puheenvuorossaan selvitti asiaa. Ohjelmassa oli myös musiikkia, jota esitti Kansan äänen Konnakööri.

Raili Peltola

Raili Peltolan mukaan: ”Kööpenhaminassa vuonna 1910 kansainvälisen sosialistikongressin ohessa järjestettiin myös naisten kokous, jonka johtavana persoonallisuutena oli tunnettu saksalainen sosialisti Klara Zetkin. Kokoukseen osallistui 130 edustajaa 17 maasta, Suomesta Iida Aalle, Hilda Herrala, Aura Kiiskinen, Hilda Pärssinen ja Miina Sillanpää. Tämä kokous antoi kansainvälisen työläisnaisliikkeen tehtäväksi kamppailun yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden puolesta ja rauhan puolesta sotaa vastan.

Kansainvälisestä Naistenpäivästä muodostettiin naisten toimintapäivä, jolloin käytiin päättäjien puheilla esittämässä vaatimuksia lapsilisästä, sosiaali- ja terveyspalveluista, kouluasioista, tasa-arvosta, samapalkkaisuudesta ym. Eduskunta, eri ministeriöt, eri ammattiliitot sekä Yleisradio olivat käyntien kohteena.

Ongelmat yhteiskunnassa ovat vain lisääntyneet, joten nytkin tarvittaisiin joukkoliikettä ja asioihin puuttumista. Työläisnaisten toimintaa tulisi luokkakantaiselta pohjalta vahvistaa. Kansainvälistä Naistenpäivää on viime aikoina vietetty eri naisryhmien toimesta lähinnä viihteellisessä mielessä, jolla alkuperäinen Naistenpäivän sisältö on peitetty. Palauttakaamme Naistenpäivälle alkuperäinen sisältö.”

Timo Kangasmaa puolestaan totesi:” Tänä vuonna elämme maassamme myös työläisnaisliikkeen merkittävää historiallista päivää. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 60-vuotta, kun Suomen Demokraattinen Naisliitto perustettiin. Tänään on naisten puolesta käytävä kamppailu yhtä tärkeätä kuin tuolloin 1910-luvulla tai SNDL:n perustamisen aikoihin. Tänään kamppailua naisten aseman parantamiseksi vaikeuttaa joukkoliikkeen puuttuminen. Maastamme puuttuu laaja työtätekevien joukkoliike. Ei ole laajapohjaista demokraattista liikettä kuten esimerkiksi Suomen Kansan demokraattista liittoa eli SKDL:ää. Ei ole enää voimakasta Suomen Kommunistista Puoluetta. Mutta silti on joka päivä nähtävissä lisääntyvä tarve taistella työtätekevien oikeuksien puolesta, kamppailla pysyvien työpaikkojen puolesta työttömyyttä ja pätkätöitä vastaan, kamppailla sosiaaliturvan ja terveydenhoidon säilymisen ja saatavuuden puolesta. Niin, ja taistelu demokraattisten oikeuksien säilyttämisen ja laajentamisen puolesta ja vielä kamppailu sotaa vastaan rauhan puolesta.”

Vappumuistio

Ensin Eläintarhaan

Helsingissä kokoonnumme perinteisesti vappuaamuna SFT:n järjestämään muistotilaisuuteen Helsingin Eläintarhaan valtakunnalliselle punaisten muistomerkille klo 09.00. SFT kutsuu yhteiseen muistotilaisuuteen kaikki työväenjärjestöt. Puheenvuoron tilaisuudessa käyttää Timo Kangasmaa. Otetaan järjestöliput mukaan. Tervetuloa. Toivomme runsasta osanottoa.

Sitten Vappumarssille

Helsingin vappumarssitoimikunta järjestää perinteiseen tapaan vappumarssin yhdessä SAK:n Helsingin ammatillisen paikallisjärjestön kanssa. Vappumarssia varten kokoonnutaan VR:n makasiineille klo 10.00. Vappumarssi Hakaniementorille ja Tokoin rantaan lähtee klo 11.00. Vappumarssia vauhdittavat Viipurin Soittajat sekä Vappumarssitoimikunnan puhaltajat. kulkue järjestäytyy makasiineilla eduskuntatalon puoleiselle rampille. Tervetuloa marssille. Osasto- ja järjestöliput mukaan sekä paljon banderolleja.

Juhlat Tokoinrannassa

Helsingin vappumarssitoimikunta järjestää heti vappumarssin jälkeen n. klo 11.45 Tokoin Rannassa vappujuhlan. Tokoin rannassa puhuvat mm. VEU:n pääsihteeri Juhani Lilja (SKP), valt. tri Pekka Tiainen (EU:n vastainen kansanrintama) sekä edustaja Irakin Kommunistisen Työväenpuolueen Suomen osastosta. Esiintyjinä Tokoin Rannassa mm. Kari Peitsamo, Stilimba- yhtye sekä Vappumarssitoimikunnan Puhaltajat. Tilaisuuden juontaa Helsingin dem. naisten puheenjohtaja Leena Brunberg. Tervetuloa kaikki paikalle.

Lopuksi Hermannin kerholle

Kansan äänen julkaisijajärjestöt sekä Hermannin naiset järjestävät vappumarssin ja Tokoin rannan vappujuhlan jälkeen perinteisen vappujuhlan ja yhteisen keskustelutuokion Hermannin kerholla, Hämeentie 67 alk. klo 13.30. Täällä esiintyy mm. Konnakööri lauluineen, Bertta Laine runoineen sekä muuta ohjelmaa. Tuija Hakkarainen kertoo kokemuksistaan vierailustaan Palestiinassa. Tilaisuuden avauspuheenvuoron käyttää SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Vappupuheenvuoron käyttää EU:n Vastaisen kansanrintaman puheenjohtaja Heikki Männikkö. Tarjolla hyvät voileipä- ja pullakahvit sekä hernekeittoa. Tervetuloa ja kaikki paikalle.

Porvoon Vappu

Punaisten haudalla klo 9.30 puhuu AY-lakimies **Mikko Vartiainen**
Linja-autoasemalla klo12.00 puhuu SAK:n johtaja
Kirsti Palanko-Laaka ja paikallisjärjestön puheenjohtaja
Ove Blomqvist
järjestää SAK:n Porvoon paikallisjärjestö

Haapajärven Vappu

Antti Siika-aho puhuu ja on tavattavissa Haapajärven torilla alkaen klo 10.

Edistyksellisen työväen osuustoiminnan puolesta vaaliliitolle kolme paikkaa Tradekassa

Osuusliike Tradekan vaaleissa oli SKP:n ja edistyksellisen työväen osuustoiminnan vaaliliitosta valittiin **Kaija Kissling** Varsinais-Suomesta, **Taavi Lintunen** Pirkanmaalta ja **Leena Kumpulainen** Pohjois-Savosta. Uudellamaalla paikka jäi 21 äänen päähän 6,2 %:n ääniosuudella. Listalle asettivat ehdokkaita mm. SKP, Kommunistien liitto, Kommunistinuoret ja KTP:n Helsingin piirijärjestö ja lisäksi mukana oli puolueisiin sitoutumattomia ehdokkaita. KTP:n nykyinen johto muutti KTP:n aiempaa linjaa eikä asettanut ehdokkaita yhteislistalle vaan lähti vaaliin omalla listallaan. Yhteislistalla mukanaolo olisi tuonut paikan ainakin Uudellamaalla. Valituksi olisi tullut Pekka Tiainen. Se olisi tuonut myös paikan Tradekan hallituselimiin.

Tässä toistui sama kuin HOK-Elannon vaaleissa, jossa Sauvon syyskuun 2003 kokouksen päätöksellä KTP:n nykyjohto päätti olla osallistumatta vaaliyhteistyöhön ja näin menetettiin paikka. Valituksi tuli Yrjö Hakanen ja varalle Seppo Harjunpää. Hän tai seuraavana listalla ollut Pekka Tiainen olisi noussut edustajistoon. Vuoden 1999 Elannon edustajistovaaleissa saatiin kolme paikkaa, mutta menetettiin yksi, koska keskeisiä tovereita oli jättäytynyt pois Elannon jäsenyydestä. Neljä paikkaa olisi tuonut hallintoneuvoston jäsenyyden. Se olisi auttanut merkittävästi torjumaan itsenäisen Elannon lakkauttamishanketta.

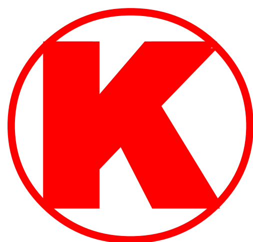
Asiat ovat kehittyneet eräällä tavalla parempaan suuntaan. Vielä 1990-luvun alussa nyky-skpläiset eivät lähteneet vaaliyhteistyöhön KTP:n kanssa ja siksi menetettiin valtuustopaikkoja mm. Vantaalla. Nyt SKP on ollut mukana yhteistyössä. Tällä kertaa vaikeutena on ollut KTP:n nykyjohdon haluttomuus vaaliyhteistyöhön, kuten on käynyt osuusliikevaaleissa. KTP:n jäsenistössä on selkeä tahto yhteistyöhön. Ratkaiseva askel menestyksen paranemiselle saadaan, kun kaikki nämä järjestöt saadaan vaaliyhteistyöhön ja yhteistyön pohjaa saadaan laajennettua niin, että mukana on omista lähtökohdistaan demokraattista muutosta kannattavia mahdollisimman laajaksi. Kunnallisvaaleissa yhteistyön muoto voidaan rakentaa niin, että muodostetaan valitsijayhdistysten vaalirengas, jota puolueet ja järjestöt tukevat. Etenkin kunnallisvaaleissa tämä voi tarjota paremman tuloksen kuin puolueiden väliset vaaliliitot. Vaaliyhteistyön muoto on tarpeen ratkaista kuntakohtaisesti sen mukaan, miten eri kunnissa asiat nähdään. Yhteyksiä on tarpeen ottaa laajalti riittävän laajan pohjan aikaansaamiseksi.

KIRPPUTORILLE

Kirpputori Kansan äänen ja muun toiminnan tukemiseksi on jälleen. Tällä kertaa olemme uudessa paikassa Hiekkakiventie 7 Suurkirppiksellä 2.5 - 7.5 joka päivä klo 10.00 alkaen, myyntiä on iltaan saakka. Paikka sijaitsee Pihlajamäessä kehä 1:n vieressä Malmin lentokentän liittymässä. Olemme myös lauantaina 8.5.2004 Valtterilla klo 9.00 - 15.00, Aleksis Kivenkatu 17, pöytä no 828 on varattu.

Käännymme Kansan äänen ystävien ja tukijoiden puoleen, sillä tarvitsemme uutta tavaraa myyntipöytään. Erityisen hyvin kaupaksi menevät radiot, kamerat yms., talouden pienkoneet, muut taloustavarat yms. Jos sinulla tai tuttavapiirissäsi on tällaista tavaraa, jota he eivät enää itse tarvitse, tuo se kirppiksellemme. Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Tavaran voi toimittaa etukäteen soittamalla joko Tarja Männikölle p. 701 2628 tai Esko Auervuolle p. 694 9307 tai tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Lauantaina 8.5 olemme paikalla klo 8.00 alkaen.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin auttaneet meitä toiminnassamme.

Kansanääni

Nro 4/04

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
3. vuosikerta

Tarvitsemme taistelevaa työväenliikettä

Jälleen kerran hallituksen budjettiesitys unohtaa kokonaan työttömät ja omat lupauksensa työttömyyden puolittamisesta. Samoin kaavailut tupo-ratkaisuksi unohtavat palkansaajat. Hiljainen alistuminen ei muuta herrojen politiikkaa. Työttömien ja palkansaajien on noustava yhdessä herrojen politiikkaa vastaan.

Katso sivut 3 ja 7

Siivoojien kohtalo jälleen tulilinjalla

Tasan kymmenen vuotta sitten kiinteistöhuollon työntekijät kysyivät lakkojulisteessaan "Siivoojatko Engelin maksajia". Näin taisi käydä. Siivoojien ja kiinteistöhuollon työntekijöiden asemaa heikentämällä valtio pani Engelin myyntikuntoon ja luovutti sen kansainväliselle riistofirmalle ISS:lle.

Katso sivu 7

Saksan työläiset näyttävät mallia

Saksassa työnantajat ovat sosialidemokraattien johdolla käyneet ankarasti palkansaajien ja työttömien kimppuun. Autotehtaiden omistajat ovat jo kyenneet sopimaan palkkojen alennuksista. Tätä Saksan työläiset eivät hyväksy. Käynnissä on voimakas mielenosoitusten sarja, jossa he syyttävät sosialidemokraatteja jopa uhaten uuden työväenpuolueen perustamisella.

Katso sivu 6

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansan ääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki elokuu 2004

Poliittinen eliitti harhateillä

Kysymys onko EU:n perustuslaista järjestettävä kansanäänestys vai ei jakaa kansan ja poliittisen eliitin välille kohta ylittämättömän muurin. Keskeinen osa poliittista eliittiä kuten presidentti Tarja Halonen, pääministeri Matti Vanhanen ja SDP:n puheenjohtaja ja eduskunnan puhemies Paavo Lipponen ovat tulleet ulos kuorestaan ja ilmoittaneet, ettei EU:n perustuslaista tarvita kansanäänestystä. Matti Vanhanen teki tämän erittäin selväksi ajamalla puolueessaan Keskustassa läpi kansanäänestyksestä kielteisen päätöksen. Perusteluna päätökselleen Vanhanen ilmoitti saman syyn kuin mitä Tarja Halonen ja Erkki Tuomiojakin ovat jo aikaisemmin ilmoittaneet: EU ei heidän mielestään muutu perustuslain myötä oleellisesti.

Muitakin syitä kansanäänestyksen välttämiseksi on esitetty. Yleisin perustelu on, ettei kansa ole perehtynyt perustuslakiin ja että kansanedustajilla on paremmat mahdollisuudet ottaa selvää perustuslaista jopa täysipäiväisesti. Asiasta pitäisi siis selviytyä edustuksellisen demokratian puitteissa. Edelleen kielteistä kantaa kansanäänestykseen on perusteltu kansanäänestyksen kalleudella ja hitaudella. Mitkään asiat eivät kuulemma edisty, jos aina ja jokaisessa asiassa kysytään neuvoa kansalta. Vielä on esitetty sellainenkin mielipide, että jos kansan annetaan äänestää, se ei välttämättä äänestä EU:n perustuslaista, vaan jostain aivan muusta, kuten esim. eläkkeidensä pienenemisestä. Helsingin Sanomien kolumnistin Olli Kivisen mukaan (HS 24.8.04) eläkkeiden pienenemisellä ei ole mitään yhteyttä EU-politiikkaan, mutta tässä asiassa Kivinen kyllä iskee kirveensä raskaasti kiveen. Leikkaukset sosiaaliturvaan, terveydenhoitoon ja eläkkeisiin ovat nimenomaan harjoitetun EU-politiikan seurausta.

Poliittisen eliitin mielipiteistä voidaan esittää kysymys, kumpi on tuuliajolla, kansa vai poliittinen eliitti. Edustuksellinen demokratia voi toimia sellaisessa tilanteessa, jossa maan poliittisella johdolla on selvä käsitys tilanteesta. Nyt Suomen poliittisella johdolla - hallituksella ja valtaosalla eduskuntaa - asia ei ole hallinnassa ollenkaan, koska tämä eliitti on itse vastuussa EU-politiikan tuomista virheistä.

Nyt poliittinen eliitti haluaa syyttää kansaa huonosta lukutaidosta. Miten sitten on poliittisen eliitin lukutaidon kanssa, jos sillä on otsaa väittää, ettei EU perustuslain myötä oleellisesti muutu. Tottakai se muuttuu: Perustuslain myötä perustetaan uusi EU, josta tulee sen jälkeen oikeushenkilö ja jonka lainsäädäntö tulee menemään totaalisesti oman kansallisen lainsäädäntömme ja perustuslakimme yli. Suurempaa muutosta tuskin voidaan kuvitella. Perustuslain myötä EU on myös jotain aivan muuta kuin se propagandaväritteinen EU, jolla kansa saatiin hyväksymään Suomen EU-jäsenyys vuona 1994.

Kysymys kansanäänestyksen välttämättömyydestä on samalla kysymys poliittisen eliittimme maailmankuvan oikeellisuudesta ja uskottavuudesta, kykeneekö se rahavallan nukuttamana näkemään EU-silmälasiensa takaa maailman sellaisena kuin se on, kykeneekö se näkemään tavallisen kansan elinehtojen rajun leikkaamisen. Siksi kansanäänestys EU:n perustuslaista on välttämätön.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€. Mikäli olet Kansan äänen julkaisijajärjestöjen jäsen tilaushinta on 10 €.

- ❑ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ❑ Olen maksanut tilaushinnan 10 €
- ❑ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ❑ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

EU:n perustuslaista järjestettävä kansanäänestys

Viime kesäkuussa ennen Juhannusta Euroopan Unionin johtajat pääsivät sopuun EU:n uudesta perustuslaista. Pääministeri Vanhanen esitteli tuolloin perustuslakiluonnosta myönteisin sanakääntein: Perustuslaki takaa, että 1. maatalouden tuet jatkuvat, 2. erityissuoja saatiin harvaan asutuille alueille, 3. hyvinvointipalveluita ei voida avata EU:n laajuiselle kilpailulle kuin yksimielisellä päätöksellä, 4. TEL-järjestelmää ei tarvitse avata kilpailulle ja 5. kolme suurta jäsenmaata eivät saa yhdessä määräenemmistöä.

Kuitenkin perustuslaki sisältää yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan. Suomi menettäisi mahdollisuuden itsenäisen maan ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan. EU ja yksittäisen maat, kuten Suomi, kokoavat kriisinhallintajoukkoja sekä nopean iskun joukkoja, jotka voivat osallistua sotilaallisiin toimiin EU:n ulkopuolelle. Suomi sotisi maan rajojen ulkopuolella ensi kerran sitten jatkosodan. Nämä asiat yksistään perustelevat perustuslain hylkäämisen.

Toiseksi perustuslaki sinetöi toimivallan siirron kansallisilta parlamenteilta EU:lle lukuisissa merkittävissä kysymyksissä laajentaen toimivallan siirtoa siitä, mitä se on ollut aiemmin, ja avaa mahdollisuuden toimivallan lisäsiirtämiseen sitä mukaa kuin asioista tehdään uusia päätöksiä. Suomen edustus on kaventunut EU:n elimissä ja Suomi mm. tulee menettämään pysyvän komissaarin. Keskeisen toimivallan luovutus EU:lle on vastoin perustuslaissa määritettyä Suomen täysivaltaisuutta, joka on itsenäisyyden lähtökohta. Valta ei enää olisi Suomen kansalla ja kansan valitsemalla eduskunnalla.

Kolmanneksi perustuslaki sisältää Maastrichtin talous- ja rahaliittoa koskevat kriteerit ja sanktiot. Niihin kuuluu mm. lainahanan kiinnilaittoa, pakkotalletuksia ja sakkoja, jos kriteereitä ei noudateta. Sanktiot ovat vastaavia kuin kansainvälisellä valuuttarahastolla, kun se vaatii luotottamiaan maita noudattamaan taloudellista kuripolitiikkaa. EU:n kautta ei työllisyydestä ja perusturvasta ole lupauksista huolimatta huolehdittu eikä hyvinvointivaltion perusteita ole kyetty turvaamaan ja nämä tavoitteet kohtaavat lisävaikeuksia EU:n ja talous- ja rahaliiton talouspolitiikan vuoksi.

Lisäksi Euroon siirtymisestä ei ole päätetty eduskunnassa eikä perustuslakia ole muutoinkaan noudatettu EU-jäsenyyttä toimeenpantaessa.

Kaikki nämä asiat ovat peruste EU:n perustuslain hylkäämiselle yhdessä ja jokainen jo yksistäänkin.

Keskeisiksi tehtäviksi tästä eteenpäin asettuu kansanäänestyksen aikaansaaminen EU:n perustuslaista sen hylkäämiseksi. Keskeiset perustelut tälle ovat:

1. Suomen sotilaallisen liittoutumattomuuden palauttaminen ja puolueettomuuden palauttaminen suurvaltojen eturistiriidoissa.

2. Suomen täysivaltaisuuden ja siihen nojaavan itsenäisyyden palauttaminen sekä korkeimman valtiovallan palauttaminen Suomen kansalle ja kansan valitsemalle eduskunnalle.

3. Talous- ja yhteiskuntapolitiikan suunnan muutos työllisyyden, perusturvan ja hyvinvointiyhteiskuntamme turvaamiseksi ja ympäristön tilan parantamiseksi.

4. Kansojen oikeuksien kunnioittamiseen ja tasa-arvoon rakentuvan kansainvälisyyden toteuttamiseksi.

Kansanäänestystä EU:n perustuslaista vastustavat aina presidentti Tarja Halosta ja pääministeri Matti Vanhasta myöten perustelevat kantaansa äänestyksen kalleudella ja sillä, ettei EU:ssa oikeastaan mikään ole muuttunut ja etteivät kansalaiset tiedä, mistä pitäisi äänestää, kun perustuslaki on kolmatta sataa sivua pitkä paperi. Kansanäänestyksen järjestäminen onkin kallista, mutta vielä kalliimmaksi tulee perustuslain hyväksyminen. Se olisi kuin avoimen shekin ojentaminen EU:lle. Allekirjoittajana on Suomi, mutta EU saa kirjoitella shekkiin haluamiaan numeroita. Se vasta kalliiksi tulee.

EU:n perustuslain laajuudesta huolimatta sieltä voidaan helposti löytää ratkaiseva kysymys, mitä perustuslaki tuo mukanaan. Äänestettävä kysymys myös antaa vastauksen siihen, onko EU:ssa mikään muuttunut vai ei. Kansanäänestys voisi perustua EU:n perustuslain 10. artiklalle, jossa sanotaan: ”Tämä perustuslaki ja lainsäädäntö, jota unionin toimielimet antavat käyttäessään unionille annettua toimivaltaa, ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden lainsäädäntöön nähden”.

Tämä merkitsee, että EU:n perustuslaki on ensisijainen myös Suomen perustuslakiin nähden. Perustuslakia koskevassa kansanäänestyksessä joutuisimme vastaamaan, haluammeko antaa EU:lle avoimen valtakirjan toimia Suomessa miten tahtoo, myös mahdollisesti Suomen kansalaisten etujen vastaisesti. Haluammeko ojentaa EU:lle avoimen shekin, jolla Suomesta tehdään maksumies EU:lle ja mahdollistetaan työmme tulosten siirtäminen pois vaikutusvallastamme muihin maihin? Eme tahdo. Siksi kansanäänestys EU:n perustuslaista on välttämätön.

Valtion budjetti ei muuta talouden suuntaa

Valtiovarainministeriö sai valmiiksi heinä- elokuun vaihteessa esityksensä ensi vuoden budjetiksi. 18-19.8.04 pidetyssä hallituksen budjettiriihessä siihen ei juuri tullut muutoksia.

Budjettiesityksen loppusumma on 37,6 miljardia €, kun se viime vuonna oli 37,2 mrd €. Tämä on osoitus leikkauspolitiikan jatkumisesta. Huolimatta kansantulon jo kymmenen vuoden kasvusta budjetin loppusumma ei juurikaan kasva. Tämä on osoitus siitä, että politiikan perussuunta jatkuu ja kansantuotteesta yhä suurempi osuus siirtyy suoraan kapitalisteille.

Puolustusministeriön pääluokassa, joka on suuruudeltaan 2,132 mrd euroa, esitetään asevarusteluun 557 miljoonaa €. Tässä on lisäystä edelliseen vuoteen n. 1 %. (Asevarusteluun hallitus on aikaisemmin hyväksynyt vuosille 2005-2009 yhteensä 1,776 miljardin € valtuudet.) Viime vuosina puolustusvoimat on ollut se taho, joka on saanut lähes kaiken, mitä on halunnut. Tähän liittyen esitetään uusia tilausvaltuuksia valmiusyhtymien varustamiseen, helikopterien tukijärjestelmiin ja johtojärjestelmiin. Asehankintamäärärahoja karsimalla saataisiin varoja työllisyyteen. Nyt sen sijaan pääasiaksi on nostettu EU:n sotilaalliseen ulottuvuuteen mukaanmeno ja NATO- kelpoisuuden aikaansaaminen niin, että töpseli voidaan laittaa seinään eli NATO- jäsenyys hyväksyä sopivalla hetkellä. Kun puolustusvoimien entinen komentaja **Jan Klenberg** vaatii maamme liittymistä NATO:n jäseneksi sillä perusteella, että se olisi maallemme taloudellisesti edullisempaa, puhuu hän vastoin parempaa tietoaan. Asia on täysin päinvastoin.

Terveydenhoito on viime vuosina kärsinyt erittäin raskaasti kuntien valtionosuuksien pudottamisesta. Tässä puolustetaan Myllypuron sairaalaa ja terveyskeskusta.

Budjettiluonnoksessa kunnat ovat edelleen häviäjiä. Niiden valtionosuuksia esitetään leikattavaksi 35 miljoonaa € ja valtionosuuksien lakisääteisistä indeksikorotuksista halutaan toteuttaa vain 75 %. Kuntien lakisääteisten terveysmenojen kattamiseen kunnille esitetään ensi vuonna n. 3,8 miljardia €. Tänä vuonna vastaava summa oli n. 3,6 miljardia € . Tiedossa on, että näillä varoilla ei kyseisiä tehtäviä kyetä täysin hoitamaan. Kun kunnallisvaalit lähestyvät, keskeinen kysymys on kuntien valtionosuuksien- ja yritysverotulojen leikkaukset. Totuushan on, että kuntien heikon talouden perussyynä ovat Lipposen ja Ahon hallituksen tekemät leikkaukset. Jos kuntien valtionavut olisivat vuoden 1995 tasolla, tulisi niitä maksaa 10 mrd. mk nykyistä enemmän. Jos kuntien saamien valtionapujen osuus kansantulosta olisi vuoteen 1995 nähden kansantuloon verrattuna samalla tasolla, tulisi niitä maksaa 18 mrd. mk nykyistä enemmän (Henkeä kohti laskettuna 600 mk). Vuosina 1993-2003 Suomen kansantuote kasvoi reaalisesti 45 %, joten kuntien valtionosuuksien olisi pitänyt pienenemisen sijasta kasvaa..

Maa- ja metsätalousministeriön pääluokassa EU painostaa koko ajan rahoituksen supistamiseen. Viimeksi on ollut tapetilla sokerituotannon lopettaminen. Jatkossa on tarkoitus muuttaa maatalouden tukijärjestelmä sellaiseksi, että enää ei makseta tuotannosta vaan maiseman ylläpitämisestä, peltojen viljelyksessä pitämisestä. Kansainvälisen kauppajärjestön WTO:n neuvotteluissa ollaan nyt lopettamassa vientitukia. Se on tärkeä asia siksi, että Suomi on saanut jonkun verran EU:lle maksamiaan varoja takaisin sitä kautta, että maatalouden ylijäämiä on viety osittain EU:n vientituilla. Vientitukien lakkauttaminen lisäisi edelleen Suomen EU:lle maksamaa osuutta. Maataloudessa arviot ovat sen suuntaisia, että tilojen lukumäärä vielä puolittuu. Se vastaa niitä pahimpia pelkoja, mitä esitettiin, kun EU:n jäsenyyteen mentiin.

Budjettiesityksessä työllisyysmäärärahoja esitetään vähennettäväksi. Tämän vuoden huhtikuussa oltiin tilanteessa, että kahden vuoden aikana oli eri aloilta hävinnyt yhteenlaskettuna 150.000 työpaikkaa. Lisää työpaikkoja oli eri aloille tullut 115000. Lisäpaikkojen ja hävinneiden erotuksena oli hävinnyt yhteensä 35000 työpaikkaa. Suurelta osin tämä on rakennemuutosta. Tämä kertoo sen, että meillä on nyt menossa kova talouden rakennemuutos. Ongelma on myös, että työpaikkoja on synnytetty ulkomaille 333 000. Kansa on pantu säästämään, mutta säästövaroja ei ole käytetty työpaikkojen luomiseen Suomessa.

Työllisyysvaroja tulisi lisätä. Myös työvaltaisen yritystoiminnan verokevennyksiin olisi valtion käytettävä varoja merkittävästi suunniteltua enemmän.

Kotitalousvähennystä kotitalouksien hankkimissa töissä laajennetaan hoito- ja hoivatyöhön, jota tehdään puolisoiden vanhempien kotona tai vapaa-ajan asunnossa. Myös näiden osalta palkoista tulisi saada vähentää 30 % aiemman 10 %:n sijasta. Tällaiset uudistukset menisivät oikeaan suuntaan. Vaikeus on siinä kuten arvolisäveroasiassakin, että askeleet ovat pieniä ja toimintalinja on ristiriitaista, kun samaan aikaan käytetään rahaa suuryhtiöiden verokevennyksiin.

Työttömyysturvan päiväraha on tarpeen nostaa 30 euroon. Siitä vajaa 700 euroa eli markoissa reilu 4 000 kuukaudessa. Sekään ei ole tasona vielä riittävä, mutta olisi askel oikeaan suuntaan.

Sairausvakuutus esitetään jaettavaksi työtulovakuutukseen ja sairaanhoitovakuutukseen, jotka rahoitetaan pääosin työnantajilta ja vakuutetuilta perittävillä maksuilla. Valtio rahoittaa työtulovakuutuksen vähittäispäivärahat ja puolet sairausvakuutuksen etuuksista ja toimintamenoista. Tätä mainostetaan uudistuksena, mutta mitä sillä oikeastaan uudistetaan. Kyse on vaikeaselkoisesta asiasta, jonka merkitys jää epäselväksi. Valtio myös lupaa hyvittää vakuutettujen ja työantajien sairausvakuutusmaksujen korotukset vuoden 2006 alusta verokevennyksillä, mutta mistä rahat otetaan – karsimalla jotain muuta?

Yhtiöverokevennys 26 %:iin sisältyy budjettiin. Tämän arvioidaan supistavan verotuottoja 555 milj. €. Tämän rahan käyttö vaikkapa työvaltaisen yritystoiminnan ALV-kevennykseen olisi tuonut olennaisesti tehokkaamman työllisyysvaikutukset ja parantanut samalla palkansaajien ja pienituloisten ostovoimaa. Osingot tulevat osaksi verolle. Siitä on elämöity kovasti, vaikka osinkotulojen verotus on aivan tavallista muualla. Varallisuusveron alarajaa nostetaan 250 000 euroon.

Toimitus

Ketunhäntä kainalossa

Taisi kesä mennä niin, ettei sitä juurikaan huomannut. Sen sijaan sadetta saatiin ja menneitä muisteltiin. Ne jokainen huomasi. Monelta taisi jäädä huomaamatta, että runsaasta vedentulosta huolimatta vesipulan vuoksi noussut sähkön hinta ei ole laskenut. Sekin taisi monelta jäädä huomaamatta, että menneiden muistelussa propagandanikkareilla oli ketunhäntä kainalossa.

Menneiden muisteloissa pääosassa olivat toisen maailmansodan torjuntavoitot suuresta ja mahtavasta Neuvostoliitosta. Muisteloissa unohdettiin, että talvisodan syynä oli Karjalan kannas. 30-luvulla Neuvostoliitto esitti Suomelle aluevaihdosta. Suomi antaisi osan kannaksesta Leningradin turvavyöhykkeeksi ja saisi korvaukseksi suuremmat alueet Laatokan pohjoispuolelta. Viipuri ja suuri osa kannaksesta olisivat jääneet Suomelle. Se ei herroille kelvannut.

Talvisodassa Suomen kaakkoisraja siirrettiin 1940 Virolahti-Värtsilä linjalle. Mutta ei se mitään. Suomen herroilla oli selvät suunnitelmat. Sosialistis-Neuvostoliittoa vihattiin ja fasistista Saksaa jumaloitiin. Saksan rinnalla ja tukemana lähdettiin valtaamaan takaisin menetetyt alueet ja luomaan Suur-Suomea. Ylipäällikkö ilmoitti, että miekka pannaan tuppeen vasta, kun Suomen itäraja on Uralilla.

Ääniselle ja Leningradin porteille Suomen pojat pääsivät. Siellä nousi tie pystyyn. Kun Neuvostoarmeija pani voimaa liikkeelle, alkoi suomalaisten perääntyminen. Heti kun Neuvostoliitto näki, että Suomen rintamalla sota on ratkaistu, se tarjosi rauhansopimusta; Saksan armeija on häädettävä maasta, suomalaisten on vetäydyttävä 1940 rajojen taakse ja lisäksi ”vasen käsi” Petsamo on luovutettava, Hanko on vuokrattava ja sotakorvaukset maksettava. Lisäksi poliittiset vangit oli vapautettava ja kaikki fasistisluontoiset järjestöt lopetettava. Näihin ehtoihin mukisematta suostuttiin.

Torjuntavoitoilla ei ollut mitään merkitystä, sillä rauhanehdot Neuvostoliitto saneli yksipuolisesti. Talvi- ja jatkosota olivat poliittista idiotismia, jonka tarpeeton hinta oli sadantuhannen nuoren miehen henki ja valtava sotainvalidien joukko ja omaisten suru.

Torjuntavoittojen juhlimisella on toinen tarkoitus. Se liittyy pyrkimyksiin syventää maailmanlaajuista oikeistolaisuutta. Siihen kuuluvat myös Pariisin rauhansopimuksen mitätöiminen. Sen ansiosta mm. fasistisena lakkautettu Lotta-Svärd ja suorastaan fasistisena pidettyä rotuoppia on henkiin herätelty. Siihen kuuluu myös Suomea sortaneen ja todella julman itsevaltiaan Venäjän tsaarin Nikolain II juhliminen Lappeenrannassa. Kaukana ei ole sekään, että perustuslaista tai edes näennäisestä suomalaisesta demokratiasta piittaamaton oligarkian (harvainvallan) pieni sisäpiiri tekee päätökset kansaa kuulematta.

Oikeistolaisuuden ideologiaan, sen syvimpään henkiseen olemukseen, on aina kuulunut kaikkinainen väkivalta. Fasismi on oikeistolaisuuden ääri-ilmiö. Kun oikeistolaisuus valtaa mielen, se oikeuttaa myös väkivallan. Tämä tiedetään sekä Suomen että maailmanhistoriasta.

Oikeistolaisuudesta, joka on suurpääoman voitonpyynnin ideologia, yli kaksikymmentä miljoonaa Irakilaista saa kovaa kokemusta joka päivä. USA hyökkäsi Irakiin sen vuoksi, että Yhdysvalloissa oikeistolainen propaganda valloitti tavallisten amerikkalaisten mielet pelottelemalla niitä Irakin ydinaseilla. Kun niitä ei ollut, peloteltiin kemiallisilla ja biologisilla aseilla ja kun niitäkään ei löytynyt, pelotteeksi kelpasi Saddam Hussein.

Hussein kaatui ja Yhdysvaltojen oikeistolainen presidentti Georg W. Bush ilmoitti 15 kuukautta sitten, että tavoitteet on saavutettu ja sota Irakissa päättynyt. Jos sodan tavoitteet oli saavutettu ja sota päättynyt, niin miksi USA on edelleen Irakissa? Miksi USA on asettanut maahan hallituksen, jota johtaa irakilainen CIA:n agentti? Miksi USA:n armeija taukoamatta jatkaa irakilaisten miesten, naisten, lasten ja vanhusten tappamista?

USA:n suurpääoma haluaa Irakin öljyn. Siksi amerikkalaiset on henkisesti sidottu oikeistolaisuuteen, johon on aina kuulunut pelkojen lietsominen. Pelko antaa luvan äärimmäisiin tekoihin. Yhdysvalloissa koko toisen maailmansodan jälkeisen ajan oikeistolaisuus on pelotellut kansaa milloin kommunisteilla, marsilaisilla, Neuvostoliitolla, Kuuballa, Vietnamilla – nyt Irakilla ja terrorismilla.

Oikeistolaisuus ei välitä pätkän vertaa terrorismin syistä, vaikka se hyvin tietää, että sorto ja epäoikeudenmukaisuus synnyttävät vastarintaa, ja sen epätoivo epätoivoisia tekoja. Siitä on esimerkkinä paitsi sekasorto Afganistanissa ja kaaos Irakissa myös oikeistolaisen Israelin (sitä Yhdysvallat tukee 50 miljardin dollarin vuosiavustuksilla) harjoittama palestiinalaisten alueiden rosvous ja koko Palestiinanan kansan terrorisointi. Israel tuhoaa koteja ja murhaa palestiinalaisia vahvasti aseistetulla armeijalla. Palestiinalla on vain mielenosoittajat. Tällainen epätoivoinen kamppailu synnytti attentaatit ja todella epätoivoiset itsemurhaiskut.

Kapitalistiset yhteiskunnat jakaantuvat henkisesti oikeistoon ja vasemmistoon. Jako ei noudata puolue- eikä luokkarajoja. Oikeiston yhtenäinen ideologia on raha, vasemmiston hajanaisena ideologiana on ihminen. Rahalla oikeisto osaa houkutella. Siksi sillä on kannatusta ja väkeä, joka asemansa puolesta kuuluisi vasemmistoon.

Vasemmiston hajanaisen ideologian vuoksi oikeiston propagandanikkareilla, joilla on aina ketunhäntä kainalossa, on helppo mellastaa sivistyneistön, pienyrittäjien ja palkkatyöläisten mielissä ja saada heidät uskomaan, että kapitalistien edut ovat heidänkin etujaan.

Kai Kontturi

Sokerijuurikkaan viljely uhkaa loppua Suomessa

Euroopan Unionin komissio antoi heinäkuun alussa ns. sokeritiedonannon, jossa se hahmotteli sokerijuurikkaan viljelyn tulevaisuutta Euroopan Unionin alueella. Sokeripolitiikan uudistamisen tarkoituksena on vähentää ylituotantoa, poistaa vientitukia ja vähentää näin kustannuksia. Uudistuksen seurauksena sokerin tuotanto uhkaa loppua Suomessa.

Sokeripolitiikan uudistamisen keinoina komissio esitteli sokerin tuottajahinnan alentamisen kolmanneksella, maakohtaisten tuotantokiintiöiden leikkauksen ja mahdollisuuden teollisuudelle siirtää maakohtaisia kiintiöitä maasta toiseen. Tuottajahinnan laskua ei aiottu korvata ainakaan kokonaisuudessaan tuottajille.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että sokerijuurikkaan viljely loppuu Suomessa ja tuotanto siirtyy sokerijuurikkaan tuotannon kannalta suotuisimmille alueille Keski-Eurooppaan. Sokerijuurikkaan tuottajia ei Suomessa enää ole kovin paljon, mutta alueellisesti voi olla kyse merkittävästäkin menetyksestä. Tuotanto on keskittynyt muutamille alueille. Sokerituotannon kotimaisuusaste on tällä hetkellä noin 75 % vaikkakin koko sokeriteollisuus on jo tanskalaisissa käsissä (Danisco).

Sokerijuurikkaan viljelyksellä on ollut suuri merkitys useille Suomen kunnille kuten Perniölle. Juurikkaan viljelyn lopettaminen olisi jälleen uusi isku Suomen maaseutua vastaan.

Merkittävästä periaatteesta luovutaan

Periaatteelliselta kannalta kyseessä on sitäkin merkittävämpi linjanveto, sillä Luxemburgin Eurooppa-neuvostossa hyväksyttiin vuonna 1997 periaate, joka vahvistettiin myöhemmin vielä Berliinissä 1999 ja Brysselissä 2002. Periaatteen mukaan maataloustuotannon on voitava jatkua kaikilla yhteisön alueilla mukaan luettuna alueet, joilla on erityisiä ongelmia.

Tämän keskeisen periaatteen hylkäämisen seurauksena on odotettavissa, että vähitellen sokerijuurikkaan jälkeen tarkastellaan muitakin kasveja ja tuotantoa samalla tavoin. Maataloustuotanto näivettyy pohjoisissa maatalousmaissa ja joudumme turvautumaan yhä useamman tuotteen osalta tuontituotteisiin. Tästä kehityksestä varoitimme jo Suomen liittyessä Euroopan Unionin jäseneksi.

Samaan tulokseen on ilmeisesti päädytty myös maataloustutkimuksen piirissä, professori **Jyrki Niemi** Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksesta arvioi hiljattain, että puolet Suomen 70 000 maatilasta lopettaa toimintansa vuoteen 2020 mennessä.

Uudistus hyödyttää monikansallisia elintarvikejättejä

Nykyisenkaltaisella sokerintuotannolla on kuitenkin myös kääntöpuolensa. Sokerintuotanto on Euroopassa sokerijuurikkaan tuotantoa, jolle on ominaista intensiivisyys – lannoitteita ja torjunta-aineita käytetään paljon. Paljon edullisempaa ympäristön kannalta olisi tuottaa tarvittava sokeri tropiikissa sokeriruosta, jonka tuotanto ei ole siinä määrin voimaperäistä kuin juurikkaan tuotanto.

Voidaan myös ajatella, että ei ole kovin reilua kauppaa, että EU vie verovaroin tuettua ylituotantoaan maailmalle ja samaan aikaan ylläpitää kehitysmaiden tuotteilla korkeita suojatulleja. Toisaalta, mikäli sokerituotannon säätely lopetettaisiin, järjestelyistä hyötyisivät erityisesti sokerin suurtuottajamaat kuten Brasilia, Thaimaa, Australia ja Etelä-Afrikka. Näiden maiden sokerituotannolle on ominaista se, että tuotanto on suurmaanomistajien ja ylikansallisten elintarvikejättien hallinnassa.

Jos uudistusta siis perustellaan sillä, että uudistus mahdollistaa kehitysmaiden pienviljelijöille paremmat edellytykset saada tuotantoaan markkinoille kohtuulliseen hintaan, ei tämä pidä paikkaansa. Uudistuksen häviäjiä ovat ne EU-maat, joissa tuotanto-olosuhteet ovat muita heikommat (kuten Suomi) ja voittajia suuret kansainväliset elintarvikeyritykset. Kyse on siis puhtaasti kaupan vapauttamisesta, joka tehdään - niin kuin aina - suuryritysten ehdoilla.

KÄ/Juha Kieksi

Äänetön protesti jäi äänettömäksi

EU:n parlamenttivaalit pidettiin 13. kesäkuuta. Suuri huoli vallanpitäjillä oli äänestysprosentin alhaisuus. Tämän nostamiseksi valtamediassa käytiinkin ennen vaaleja ahkeraa kampanjaa kansan saamiseksi vaaliuurnille.

Asia oli hankala, koska hyvin suuri osa kansalaisista tiedostaa EU:n suuren rahan liitoksi, jossa kapitalismi on viritetty suunnitelmalliseksi kansan riistoksi. EU-parlamentti on samoin koettu pelkäksi demokratian kulissiksi.

Vaikka kaikki tämä onkin totta, vaalit kuitenkin muodostavat vaikuttamisen kanavan. Jos vaaleja boikotoi, se vaatisi rinnalleen hyvin vahvan kansanliikkeen, joka omalla painollaan ja suorastaan vallankumouksellisesti asettaisi EU:n kyseenalaiseksi. Tällaista kansanliikettä meillä ei kuitenkaan ollut, joten vaalien ulkopuolelle jättäytyneet eivät voittaneet boikotillaan mitään.

Äänestäjien jonot EU-parlamenttivaaleissa olivat pieniä, mutta äänestämättä jättäneiden jonoja ei nähty missään.

Vaalit olivat rahavallan vaalit

Tutustuminen oikeusministeriön vaalisivuihin osoittaa, ettei tyhjätaskuilla ollut asiaa EU-parlamenttiin. Satu Hassilla oli läpimenneistä yksi pienimpiä vaalibudjetteja 52.000 e (310. 000 mk). Yleensä vaalibudjetit läpimenneillä olivat 100 000 e luokkaa, esim. Esko Seppäsellä budjetti oli 95 000 e. Suurin vaalibudjetti lehtitietojen mukaan oli Kyösti Virrankoskella, 298.000e (1,8 milj. mk). Tällainen rahan kylväminen osoittaa, että parlamentin jäsenyys kannattaa rahallisesti. Eivät edes miljoonien mummon markkojen uhraukset pelottaneet ravivetoihin tottuneita leikkiin lähteneitä.

Äänestysvilkkaus

Äänestysvilkkaus Suomessa nousi edellisestä vaaleista n. 10 %. ollen nyt 41,1%. Muuten osallistuminen EU-parlamenttivaaleihin on vähentynyt koko EU:n alueella vuosi vuodelta. V. 1979 äänestysprosentti oli n. 63% luokkaa, 1994 n.56% ja nyt 47,5%. Äänestysvilkkaus nousi Suomessa ehkä siksi, että tiedotusvälineet erityisesti korostivat äänestämisen tärkeyttä.

Tulokset Suomessa

Oikeisto ja rahavalta voittivat. Kokoomus kaikkein eniten +5,1%. Myös Vihreät saivat selkeän voiton. Demarit ja Vasemmistoliitto olivat häviäjiä, demarit menettivät -3.3% ja Vasemmistoliitto -0.8% vuoteen 1999 verrattuna. Erityinen piirre vaaleissa oli Anneli Jäätteenmäen menestys ääniharavana. Tulos 149. 646 on yksi suurimmista äänisaaliista ja selittyy vastapotkuna demareita ja Lipposta vastaan.

Kansan äänen julkaisujärjestöjen 4 ehdokasta esiintyivät SKP:n listoilla.

Kansan äänen julkaisijajärjestöt asettivat vaaleihin SKP:n kokoamalle listalle 4 ehdokasta, jotka saivat ääniä seuraavasti: Tuija Hakkarainen 245 ääntä, Antti Siika-aho 223, Pekka Tiainen 499 ääntä ja Kalevi Wahrman 216 ääntä. SKP:n listalta eniten ääniä sai Hakanen 1988 ääntä, joista Helsingin osuus oli 422 ääntä. SKP:n tulos noudatti tuttua kaavaa, 0,6% äänistä, yhteensä 10134 ääntä. Edellisissä EU-vaaleissa SKP:n tulos oli myös 0,6 % annetuista äänistä. Kaksissa edellisissä eduskuntavaaleissa (1999 ja 2003) SKP:n kannatus oli 0.8 % annetuista äänistä. Tuloksessa näkyy se, että kommunistit karttavat osallistumista EU- vaaleihin. Äänimäärään lasku selittyy myös matalan äänestysprosentin kautta. Vasemmistolaisia ääniä siirtyi todennäköisesti myös SKP:lta Vasemmistoliiton Esko Seppäselle.

Vaaliboikotti ei kannattanut

Kansan äänen taustavoimat eivät kannattaneet vaalien boikotointia. Useissa kannanotoissa ja artikkeleissa perustelimme miten työväenliikkeen historiallisen kokemuksen perusteella myös porvarillisen valtion vaaleihin osallistuminen on välttämätön vaikuttamisen väylä. Suomessa äänestysprosentti kasvoi huolimatta boikotoijien vetoomuksista olla osallistumatta vaaleihin. Sen sijaan vaalit toivat esiin EU:ta vastustavat liikkeet muissa EU-maissa. Ruotsin Juni-lista sai läpi useita ehdokkaita EU-parlamenttiin, samoin Britanniassa itsenäisyyspuolue. Näiden puolueiden menestys paljasti vasta vaalien jälkeen Suomessa suurelle yleisölle, että onhan EU:ssa sen vastustajiakin. Boikotoijien viesti ei sen sijaan kulkenut mihinkään.

Ritva Santavuori ihmetteli TV1:n jälkiviisaissa vaalien jälkeen oli, ettei meillä Suomessa ole vakavasti otettavaa EU:n vastaista liikettä. Kyllä meillä on montakin liikettä ja ryhmää - emme me ole mitään pellejä - mutta tällaisessa perustuslakia rikkovassa EU:n rahavallassa näiden liikkeiden vaikutus on vielä pystytty tukahduttamaan. Mutta kuinka kauan?

RK/KÄ

Kiina-ilmiön torjuntaa kapitalismin keinoin

Kiina-ilmiö ja globaali kapitalismi lopettavat teollisuuden työpaikkoja jatkuvasti. Suomeen ei kuulemma enää teolisiin työpaikkoihin kannata sijoittaa. Tässä kuva Hietalahden telakasta Helsingissä, jossa nostokurjet vielä seisovat ylpeästi pystyssä.

Kiina-ilmiö on ollut viimeisen vuoden aikana ahkerasti käytetty selitys teollisuuden työpaikkojen vähenemiselle. Työpaikat "karkaavat" paitsi Kiinaan, myös muihin halvan työvoiman maihin ja pitävät yllä suurtyöttömyyttä. Näin tapahtuu Suomen lisäksi myös muissa lännen kapitalistisissa maissa, EU:n sisällä mm. Ruotsissa, Ranskassa ja Saksassa. Samaa tapahtuu myös USA:n teollisuudessa.

Työaikoihin pidennyksiä Saksassa

Kiina-ilmiö on nostanut esiin vanhan marxilaisen totuuden, ettei pääomalla ole isänmaata. Samalla kapitalistitkin ovat alkaneet miettiä keinoja Kiina ilmiön torjumiseksi. Tämä tapahtuu, kuinkas muuten, jälleen kerran työläisten kustannuksella. Saksassa ja Ranskassa se on johtanut vaatimuksiin työajan lisäämisestä palkkoja korottamatta. Saksassa mm. DeimlerChrysler-autotehdas ja Siemensin kännykkäteollisuus onnistuivat uhkauksillaan työpaikkojen siirtämisestä halvempiin maihin pakottamaan työntekijät pidentämään viikoittaista työaikaansa 35 tunnista 40 tuntiin ilmaiseksi palkkoja korottamatta.

Vaatimuksia myös Suomessa

Saksasta työajan pidennyspuheet levisivät nopeasti Suomeen. Ensin palvelualojen työnantajaliiton työmarkkinajohtaja **Eeva-Liisa Inkeroinen** esitti, että myös Suomessa työaikoja olisi pidennettävä ja että sunnuntai- ja viikonloppulisistä olisi päästävä eroon. Sunnuntai-lisät ovat hänen mielestään työllistämisen este. Palvelualojen ammattiliitto PAM reagoi vaatimuksiin nopeasti todeten, että viikonlopputyön lisät ovat olennainen osa monien työntekijöiden palkkaa, joka ilman näitä lisiä ei elättäisi työntekijöitä. Myös TT:n johtaja **Seppo Riski** on työaikojen pidentämisvaatimusten kannalla. Hänen mukaansa työaikoja olisi kansainvälisen kilpailun takia pystyttävä pidentämään ilman korvausta kaikilla aloilla, myös julkisella sektorilla. "Sopimuksia on väljennettävä niin, että työaikojen pidentäminen ilman palkan nostoa olisi mahdollista yrityksissä." Viimeisimpänä samanlaisen viestin esitti Nokian pääjontaja **Jorma Ollila.**

Työnantajien vaatimukset toistaiseksi vielä torjuttu

Vaatimukset työaikojen pidentämisestä eivät kuitenkaan saaneet kantoa siipiensä alle edes kaikkien työnantajien piirissä. Monet ekonomistit kuten Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen johtaja **Aki Kangasharju**, johtaja **Pasi Holm** Pellervosta ja **Kari Alho** Etlasta sanoutuivat irti työajan pidentämisvaatimuksista korostaen, että tärkeämpää on saada työttömille ja osa-aikatyöläisille enemmän töitä. Myös TT:n toimitusjohtaja **Leif Fagernäs**in kantana oli, ettei TT ota työaikojen pidentämisvaatimusta esille tulevissa sopimusneuvotteluissa. Ekonomistit olivat sitä mieltä, että työaikojen pidentäminen heikentää tuottavuutta ja toimii viimekädessä yritysten etujen vastaisesti. Tämä näkökulma on mielenkiintoinen, koska se samalla paljastaa, että työttömyyden ylläpitäminen on kapitalistien kannalta tietoinen keino nostaa työn tuottavuutta. Kun yritys osallistuu työn tuotavuuden nimissä työttömyyden ylläpitämistalkoisiin, se nostaa yrityksen uskottavuutta sijoittajien silmissä.

Politiikan umpikuja: Miten työllistetään?

Keskustelut työaikojen pidentämisestä muuttuivat kesän kuluessa ihmettelyksi, miksi työttömyys Suomessa säilyy edelleen korkeana talouden kymmenen kasvuvuoden jälkeen. Olennainen huomio on, että kun elämme kapitalistisessa globaalissa maailmantaloudessa, teollisuuden työpaikkojen ei enää oleteta syntyvän Suomeen. Tästä seuraa kysymys, millä tavalla ihmiset sitten ylipäätään työllisteään tai työllistyvät? Miten turvataan ns. hyvinvointivaltion viimeiset rippeet? Asian korjaamiseksi on esitetty erilaisia toimenpidemalleja. Jo toissa kevään budjettineuvotteluiden yhteydessä nostettiin esiin ns. Holmin-Vihriälän malli. Nyt elokuun alussa valtiovarainministeriön ylijohtaja **Anne Brunila** suositteli ns. Tanskan mallia ja pian myös tutkija **Jouko Martikainen** esiteltiin HS:n sivuilla omine malleineen.

Ahon ja Vanhasen malli kummittelee

Keskustapuolueen ajamassa Holmin-Vihriälän mallissa ajatuksena on työnantajan sotu-maksujen porrastaminen siten, että ne ovat pienipalkkaisilla aloilla pienemmät. Näin toivotaan, että se innostaisi työnantajia työllistämään matala-palkkaisia työntekijöitä. Epäilijät puolestaan katsovat, että se vain lisäisi osa-aikatyön käyttöä. Mallissa nähdään viitteitä myös **Esko Aho**n aikanaan ajamaan työelämän uudistukseen.

Keppiä ja porkkanaa

Anne Brunilan suosittelemassa Tanskan mallissa yritetään tarjota keppiä ja porkkanaa. Keppinä mallissa on työttömyysturvan heikentäminen, jonka tulisi ajaa työttömät aktiiviseen työn hakuun. Kuitenkin Brunilalta puuttuu porkkana, eli Suomessa valtio ei satsaa rahaa työllistämiseen kuin murto-osan Tanskaan verrattuna.

Jouko Martikaisen malli perustuu ideaan, että valtio tukee verovaroin pienipalkkaisten palkkoja, jolloin yrityksen ei tarvitse maksaa enempää palkkoja kuin ennenkään valtion maksaessa loput työntekijän palkasta. Valtio saa Martikaisen mukaan rahansa korkoina takaisin suurentuneina verotuloina. Martikaisen mallin heikkoutena on, ettei kukaan takaa, mihin yritykset lopulta valtiolta työllistämiseen saamansa tuen käyttäisivät. Ettei vaan omiin ja omistajiensa tarpeisiin. Martikaisen malli muistuttaa pajatsoa, josta yritetään saada rahaa ulos enemmän kuin mitä sinne on laitettu.

Pörssikeinottelulla ei luoda työpaikkoja

Kaikenlaiset mallit työllisyyden hoitamiseksi ja hyvinvointivaltion purkamisen pysäyttämiseksi osoittavat nykyisen aikakautemme luonteen. Kun edellisten sukupolvien aikana maata rakennettiin, niin nykyisin sitä puretaan, myydään ja hajotetaan. Kysymys on kapitalismin toimintatavoista. Kun vielä vuosisata sitten loisiksi kutsuttiin köyhiä ihmisiä, jotka pyörivät elätettävinä isäntiensä jaloissa niin nyt loisina on sijoittajaluokka, kapitalistit, jotka eivät halua ymmärtää, että kaikki varallisuus ja maan hyvinvoinnin rakentaminen syntyy vain työläisten työstä, ei se synny ollenkaan pörssikeinottelusta. Kaiken kukkuraksi ei riitä, että nämä sijoittajaloiset eivät itse tee työtä, vaan he estävät myös suuren osan työvoimaa tekemästä työtä!

Mitä enemmän ja paremmin työtä teemme ja mitä useampi sitä on tekemässä sitä enemmän hyvinvointia syntyy ja sitä paremmin maamme terveys-, sosiaali-, koulutus- ja kulttuuripalvelut turvataan. Päivittäistä työaikaa ei tässä tarvitse lisätä, sitä voidaan päinvastoin lyhentää. Olennaista on saada työttömät töihin. Pörssikeinottelulla ei luoda yhtään uutta hyvinvointia, sitä vain kasataan ja keskitetään niin, että toisten köyhtyessä jotkut siinä pakostakin rikastuvat.

Kun suuret työläisten määrät pidetään pois työstä, maa ei rikastu vaan surkastuu uusien loisten imiessä siitä kaiken elinvoiman. Juuri tällaista aikaa elämme. Voimme saada siihen muutoksen heti kun kansa ymmärtää, mistä on kysymys, ja millä tavalla kansa pääsee irti loisistaan.

RK/KÄ

Kansalle kuuluvaa valtaa ei eduskunta voi laillisesti luovuttaa pois

Pääministeri Vanhanen ilmoitti äskettäin, ettei kannata kansanäänestyksen järjestämistä EU:n perustuslaista. Pääministeri perusteli kantaansa sillä, että perustuslaki – jota Vanhanen kutsuu häveliäästi perustuslailliseksi sopimukseksi – ei muuta EU:n perusluonnetta. Väite ei ole totuudenmukainen, sillä perustuslailla perustetaan uusi Euroopan unioni, josta tulee oikeushenkilö, jonka lainsäädäntö on jäsenmaiden kaikkien lakien yläpuolella. Käytännössä EU:sta tulee liittovaltio. Määräenemmistöpäätösten käyttöönotto vie pieniltä jäsenmailta loputkin vähäisestä päätösvallasta unionissa. Perustuslain hyväksyminen merkitsee myös sotilaallista liittoutumista.

On lisäksi huomattava, että sekä nykyinen että perutettava uusi EU ovat perusluonteeltaan aivan erilaisia kuin se EU, joka myytiin suomalaisille 1994. Silloin meille luvattiin, että EU on itsenäisten valtioiden liitto, joka tuo työtä ja sijoituksia. Suomen piti säilyttää itsenäisyytensä, oma rahansa, talouspolitiikkansa ja liittoutumattomuutensa. Toisin on kuitenkin käynyt.

Vielä tärkeämpää on se, että Suomen oman perustuslain ytimen muodostaa periaate, jonka mukaan kansalle kuuluva perustuslaillinen valta on luovuttamatonta. Vallan siirto pois kansalta ja kansalaisten muuttaminen alamaisiksi ovat Suomen perustuslain vastaisia. Niitä ei voida toteuttaa yhden eduskunnan päätöksellä edes kansanäänestyksen jälkeen.

Jo EU-liitos 1994 merkitsi vallan siirtämistä Suomen kansalta ja eduskunnalta EU:lle. Manipuloimalla saatu enemmistö neuvoa- antaneessa kansanäänestyksessä ja eduskunnan 2/3 enemmistö eivät antaneet siihen laillista perustetta. Suomen oma raha, markka, hävitettiin kansalta kysymättä ilman eduskunnan asiasta säätämää lakia. Näitä asioita puitaneen tulevaisuudessa perustuslakituomioistuimessa.

Suomen itsenäisyyden ja kansanvallan palauttamisen puolesta toimivien on syytä vaatia kansanäänestyksen järjestämistä, koska se tarjoaisi mahdollisuuden torjua EU:n perustuslaki.

Vallanpitäjät ovat eurohuumassaan ja/tai kyvyttömyyttään ajaneet sekä Suomen että itsensä umpikujaan. Edessä on joko pysähtyminen ja kääntyminen EU- alamaisuudesta kohti itsenäisyyttä ja demokratiaa tai ennen pitkää väistämätön yhteiskunnallinen törmäys.

Antti Pesonen
Itsenäisyyspuolue Vapaan Suomen Liiton puheenjohtaja,
Muutosvoimat Suomi rp:n varapuheenjohtaja

Työttömyys meillä ja muualla

Saksan Agenda 2010 - hyvästit hyvinvointivaltiolle

Saksassa maksetaan nyt työttömyyskorvausta 60-70 % palkasta kahden vuoden ajan. Uudistus lyhentäisi maksuajan yhteen vuoteen ja yli 55-vuotiailla 1,5 vuoteen. Sen jälkeen saisi joko työttömyysavustusta tai sosiaaliapua. Työttömyys- ja sosiaalituki yhdistetään.

Sosiaalidemokraatti Peter Hartz on tämän Saksan mallin - sosiaalivaltion alasajon - keskeinen suunnittelija.

Työttömyys- ja sosiaaliturvan heikennyksiä koskevat, ns. HARTZ IV-lait, merkitsevät työttömyyskorvausjärjestelmän radikaalia alasajoa ja pitkäaikaistyöttömien pitkälle menevää nöyryyttämistä.

Työttömien tuki tarveharkintaiseksi

Uudistuspaketti muuttaa yli vuoden työttöminä olleiden tuen samalla tavalla tarveharkintaiseksi kuin toimeentulotuen. Pitkäaikaistyöttömälle voidaan maksaa 300-400 euroa kuukaudessa. Muutos koskettaa omakohtaisesti noin 3 miljoonaa saksalaista.

Pitkäaikaistyöttömien pitää täyttää 16-sivuinen kysymyslomake, jonka avulla anotaan työttömyystukea. Hakijan elinolot ja omaisuus selvitetään lomakkeella, jonka yksityiskohtaisuus on aiheuttanut runsaasti suuttumusta. On vaikea ymmärtää tällaisen simputuksen mielekkyyttä. Tuki voi jäädä saamatta paitsi oman varallisuuden myös puolison, lasten tai muiden samassa taloudessa asuvien tulojen vuoksi.

Joka ei alistu kyselyn ja työvoimatoimiston "läpivalaisuun", ei saa tukea. Työttömyysraha on harkinnanvarainen: jos hakijalla on yli 13.000 euron säästöt tai eläkevakuutus tai jos hänen elinkumppaninsa tulot ylittävät 662 euroa kuukaudessa, rahaa ei tipu.

Työvoimaviranomaisilla on oikeus suorittaa kotietsinnän kaltainen kontrollikäynti. Heillä on oikeudet kaikkiin avustusta saavien tietokantoihin - mm. pankkien, eläke- ja sairaskassojen tietoihin, jotta annettuja vastauksia voidaan "verrata" todelliseen tilanteeseen.

Saksan malli - uhka sosiaalivaltiolle

Agenda 2010:n puitteissa toteutetun työttömyys- ja sosiaaliturvan muutosten (ns. HARTZ IV) merkitys. Saksan uutta "työttömyysraha"-järjestelmää pidetään monilla tahoilla tienä todelliseen köyhyyteen, jollaista Saksassa ei ole nähty sitten Weimarin tasavallan loppuaikoja. Erityisesti arvioidaan lapsiköyhyyden dramaattista lisääntymistä. Samaan aikaan sosiaalidemokraattien ja vihreiden hallitus alentaa suurituloisten verotusta 3 %, mikä merkitsee 4 miljardin tulonsiirtoa suurituloisille. Kaikkiaan Schröderin politiikan sosiaalikonservatiivisesta luonteesta kertoo jotain se, että "kriisivuoden" 2003 aikana yksityinen rahaomaisuus on kasvanut lähes 200 miljardia euroa eli 5% kuten Saksan pankki kesäkuussa ilmoitti. Investitointifirma Merrill&Lynchin mukaan Saksan 756 000 euromiljonääriä (noin prosentti väestöstä) omistavat yhteensä 2 913 miljardia euroa, joka on lähes 70 % maan eli 80 miljoonan ihmisen koko rahaomaisuudesta. Nyt liittokansleri Gerhard Schröderin hallituksen politiikka lupaa näille lähes miljoonalle euromiljonäärille lisähelpotuksia omaisuusveroon ja samalla

Syksyn aikana Saksassa on käyty kiivasta sisäpoliittista keskustelua työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan uudistamisesta. Liittokansleri Gerhard Schröder on ajanut Agenda 2010:n nimellä tunnettua uudistuspakettia, jota on kuvattu hyvästeiksi sosiaalivaltiolle. Toteutuessaan Schröderin ehdottamassa muodossa Agenda 2010 merkitsee mm. eläkkeiden ja työttömyysturvan leikkausta. Työttömän pitää jatkossa ottaa vastaan mikä työ tahansa, jos haluaa pysyä työttömyysavustuksen piirissä.

Saksassa Schröderin johtama sosialidemokraattien politiikka on tulossa tiensä päähän. Tässä saksalaiset osoittamassa mieltään Scröderin Agenda 2010-ohjelmaa vastaan maanantaimielenosoituksessaan. Suomessa sensijaan Sailaksen johdolla opiskellaan ja sovelletaan innokkaasti Schröderin oppeja.

aikaa tuntuvia kiristyksiä noin 4 miljoonalle työttömälle.

Saksa on nyt sosiaalijärjestelmän osalta pikku hiljaa palaamassa tilanteeseen, jossa Saksa oli vuonna 1929, jolloin edistyksellistä vuoden 1927 työttömyys- ja sosiaalilainsäädäntöä alettiin heikentää. Saksassa ollaan palattu Weimarin tasavallan ajan loppuajan käytäntöön, jolloin työvoima- ja sosiaalivirkailijat saivat tunkeutua tuensaajan kotiin milloin halusivat ja tehdä täydellisen kotitarkastuksen.

Kristillisdemokraatit vaativat lisäheikennyksiä

Joiden kristillisdemokraattien tulilinjalla on nyt irtisanomissuoja, jonka purkamista vaaditaan. Schröderin ja Blairin hallitusten politiikka on lopun alkua sosiaalidemokraattiselle liikkeelle. Historioitsijat voivat tulevaisuudessa vielä ihmetellä Schröderin-Fischerin hallituksen "saavutuksia". He ovat murtamassa toisen maailmansodan jälkeisen sosiaalivaltion perusteet pysyvästi. Vihreät voivat vielä Fischerin johdolla pelastautua hallitusyhteistyöhön CDU:n kanssa, mutta yhteiskunnalliset reseptit nykykehityksen pysäyttämiseksi ovat kaikilta poliittisilta voimilta kadonneet. Kaaosta ja yhteiskunnallisen kurjistumisen lisääntymistä odottaa äärioikeisto hyvissä lähtökuopissa, koska vakavasti otettavaa vasemmistolaista vaihtoehtoa ei näköpiirissä ole. Kaikkiaan Schröderin hallituksen politiikka on epäsosiaalista, luokkayhteiskuntaa palauttavaa ja yhteiskunnalliselta vaikutuksiltaan todella pelottavaa.

Maantantaimielenosoitukset punavihreän hallituksen sosiaalivaltion alasajopolitiikkaa kohtaan jatkuvat

Mielenosoituksiin on osallistunut kymmeniä tuhansia ihmisiä. HARTZ IV-lait ovat synnyttäneet mahtavan vastalauseiden aallon. Saksassa järjestetään viikottain mielenosoituksia sosiaalivaltion alasajoon tähtääviä lakeja vastaan. Suurimmat mielenosoitukset ovat olleet Magdeburgissa, Dresdenissä, Leipzigissa, Hallessa ja Rostockissa.

Hallitseva poliittinen ja taloudellinen eliitti on muuttamassa suhtautumistaan maanantaimielenosoituksiin.

SPD:n entinen johtaja ja valtiovarainministeri Oskar Lafontaine osallistuu mielenilmauksiin ja tuomitsee selvin sanoin uusliberalistisen politiikan, vaatii pääomasiirtojen valvontaa ja keskuspankkisäännöstön uudistamista. Lafontaine tiivistää uusliberalismin ytimen seuraavasti: "Kansantalous kukoistaa, kun ihmisillä menee surkeasti". Hänen mukaansa "Gerhard Schröderin politiikkaa pohjaa yrityspamppujen ikivanhoihin vaatimuksiin" ja "Uusliberalismi ei vähennä työttömyyttä – pikemminkin päinvastoin".

Parlamentin puhemies Wolfgang Thierse (SPD) ilmaisee "ymmärryksensä" prostesteja kohtaan ja hänen puoluetoverinsa Matthias Platzeck (SPD), Brandenburgin osavaltion pääministeri toteaa, että "Hartz IV-lait on tehty Länsi-Saksan olosuhteitavarten."

Saksin osavaltion pääministeri Georg Milbradt (CDU) on ilmoittanut harkitsevansa mielenosoituksiin osallistumista. CDU:n varapuheenjohtaja on jopa esittänyt vaatimuksen lakien "täydellisestä revisiosta". Näin kristillisdemokraatit yrittävät kalastaa sosialidemokraateista lähtevien äänestäjien ääniä. Demokraattisten sosialistien puolue, PDS, on osallistunut aktiivisesti maanantaimielenosoituksiin vaatimuksella lakien kumoamisesta. Mielenosoitukset saivat Schröderin rummuttamaan tärkeimmät ministerinsä koolle kesken kesälomien. Istunnossa päätettiin muutamasta pienestä lievennyksestä uudistuksiin.

Monet merkit viittaavat siihen, että mielenosoitukset tulevat jatkumaan ja laajenemaan. Tilanne muistuttaa Saksan liittotasavallan tilannetta vuonna 1979, jollin SPD/FDP-hallituksen varustelu- ja säästöpolitiikan vastaisten mielenosoitusten tuloksena syntyi vihreät. Nyt monet toivovat mielenosoitusten ja SPD alamäen myötä syntyvän uuden valtakunnallisen uuden vasemmistopuolueen, joka saisi 15-20 % kannatuksen.

Vastarintaan ja kansalaistottelemattomuuteen HARTZ IV- lakeja vastaan

Taistelulippua heiluttaa berliiniläinen politiikan professori Peter Grottian. Hän on laatinut 16 kohdan ohjelman. Yksittäiset protestimielenosoitukset eivät riitä. Hän vaatii kaupunkien infrastruktuurin lamauttamista ja mm. työvoimatoimistojen valtaamista. Työvoimatoimistot ovat menettäneet Saksassa funktionsa, koska ne eivät enää välitä työtä. Saksan ay-liikkeen järjestämät mielenosoitukset - huolimatta mm. 500.000 osallistujasta - ovat enemmänkin osoitus voimattomuudesta ja hän vaati kehitettäväksi uusia vastarinnan muotoja.

Saksan uutta "työttömyysraha"-järjestelmää pidetään monilla tahoilla tienä todelliseen köyhyyteen, jollaista Saksassa ei ole nähty sitten Weimarin tasavallan loppuaikoja. Erityisesti arvioidaan lapsiköyhyyden dramaattista lisääntymistä.

Saksassa suunnitellaan 6.11. valtakunnallista mielenosoitusta sosiaalivaltion alasajoa vastaan. Grottianin mielestä olisi pyrittävä mm. työministeriön saartamiseen. Lisäksi tulisi lisääntyvä köyhyys tehdä näkyväksi kaupungissa. Tulisi järjestää "ryysymielenosoituksia" silloin kun valtakunnan silmäätekevät juhlivat (hyviä tilaisuuksia ovat myös parlamentin avajaistilaisuus, suuret messut, valtiovierailut jne). Sen lisäksi pitää rohkaista työvoimatoimistoissa työskenteleviä siviilivastarintaan epäsosiaalista lainsäädäntöä vastaan. Massiivisten ja monimuotoisten protestien lisäksi tulisi esittää konkreettisia vaihtoehtoja vallitsevaan työmarkkina- ja sosiaalipolitiikkaan.

AGENDA 2010:n vaikutus puoluekenttään

Saksan sosiaalidemokraattinen puolue SPD on täydellisessä kriisissä. Schröderin hallituksella on raju sosiaalivaltion alasajoprojekti meneillään. Samalla puolue on joutunut toisen maailmansodan jälkeiseen pahimpaan kriisiin. Ala-Saksissa ja Hessenissä SPD menetti yli 10 % äänistä. SPD:n ydinryhmä on menettänyt yhteyden työväestöön. SPD menetti v 2002 vaaleissa 8 % työläisten äänistä. Konservatiivinen kristillisdemokraattinen puolue, CDU, on tällä hetkellä Hampurissa, Hessenissä, Saksissa ja kolmessa muussa osavaltiossa suurin "työväenpuolue". Mitä nuorempi työläinen, sitä etäämpänä SPD:stä. Schröderin aikana puolueen on jättänyt 125.000 jäsentä. SPD:n ydinalueella, Dortmundissa, puolueella on enää 1/3 jäsenistöstään verrattuna v 1969 tilanteeseen. Bremenissä ja Hampurissa SPD on menettänyt 50% jäsenistään. Samalla puolueen järjestökenttä on täysin murentunut. Perusjärjestöjen toiminta on olennaisesti heikentynyt.

Schröderin ajama uudistus, joka on aivan muuta kuin mitä hän 2002 vaalikampanjassa esitti, on romahduttanut SPD kannatuksen. Puolueetta kannattaa mielipidemittauksissa enää noin 25 %, kun kristillisdemokraattien kannatus on 50 % tuntumassa. Syyskuun vaaleissa Saksin osavaltiossa SPD:lle povataan alle 10% äänistä.

SPD:n menettäessä kykyään olla hallituspuolue on Saksan vihreät reivaamassa Suomen vihreiden tavoin kurssiaan kohti hallitusyhteistyötä konservatiivien kanssa.

Saksassa on muodostumassa uusi vasemmistopuolue "Wahlalternative Arbeit und Soziale Gerechtigkeit" (vaalivaihtoehto työ ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus), jolle povataan 15- 20 % äänistä. Potsdamin maapäivien vaaleissa vasemmistopuolue PDS:lle ennustetaan jopa 30% äänisaalista.

Globaali kehitys

Maailmanlaajuisesti on käynnissä sosiaalipoliittisten saavutusten murentaminen. 1980-luvulta lähtien pääoma- ja finanssiryhmät ovat valloittaneet sosiaalivaltion solmukohtia kääntääkseen jakokoneiston yhteiskunnan vähävaraisten sosiaalisen turvan takaamisesta päinvastaiseksi. Samalla kansallisvaltiot ovat

jatkuu sivulle 11...

Tupo - porvarin puolesta työtätekeviä vastaan

On taas se aika kun alkaa kuulua yhä äänekkäämpiä vaatimuksia laajan tupo-ratkaisun aikaansaamiseksi. Meille kerrotaan työnantajien ja jos jonkinlaisten tutkijoiden toimesta, että talouden hyvinvointi vaatii laajaa ja maltillista tupoa. Jos ei tule tupoa, ei talous kasva ja kehity. Saattaa jopa myönteinen yhteiskuntakehitys järkkyä On siis aika koota työläisten edusmiehet, porvarit ja valtiovallan edustajat saman pöydän ääreen ns. *kolmikanta-* neuvotteluihin.

Kun ay-eliitin edustajat ja porvarit ovat vähän aikaa palkankorotuksista sanailleet, saapuu valtiovalta pelastamaan tilanteen. Jos työläiset hieman hillitsevät työnantajien mielestä niin kohtuuttomia palkankorotusvaatimuksia voidaan harkita verojen keventämistä. Hövelisti lopulta valtio lupaa työläisille vastikkeeksi palkankorotuksista reilut veronalennukset. Sama kai se on mistä ne eurot sinne duunarin lompsaan tulevat. Vai onko?

Tupoa siis sorvataan kolmikanta-neuvotteluissa. Mitä se kolmikantaisuus tarkoittaa? Lyhyesti sitä, että työläiset, porvarit ja porvarillisen valtion edustajat neuvottelevat työläisten ja porvarien välisestä tulonjaosta. Näissä

1990-luvun alussa saatiin Senaatintorille n. 40.000 työläistä osoittamaan mieltään Sorsan hallituksen suunnittelemia palkan alennuksia vastaan. Silloin ay-liikkeen johto ei asettunut joukkojen vaatimusten taakse, eikä joukkoja sen jälkeen ole paljoa näkynyt.

neuvotteluissa on siis työläisillä yksi edustaja ja porvareilla kaksi. Aika huono asetelma jo alun perin. Lähes aina myös työläisiä edustaa porvarien ostama ay-eliitin edustaja. Sellainen edustaja, joka on jo kauan sitten unohtanut millaista tavallisen työläisen elämä on, jos on sitä koskaan mitään tiennytkään.

Kun palkankorotukset korvataan veronkevennyksillä, joudutaan jostain tinkimään. Verovaroin ylläpidetään julkisia palveluita. Näitähän ovat mm. koulut, kirjastot sairaalat. Kun verotulot vähenevät, loppuvat myös palvelut. Jos ei ole rahoitusta, ei voi olla palveluita. Kun yhteiskunta ei enää järjestä palveluita vaan antaa niihin käytetyt rahan kansalaiselle, saa hän ostaa palvelunsa itse mistä haluaa. Pääoman omistajien verotulothan on jo leikattu pois valtion kassasta taannoisella pääomatuloveron uudistuksella. Silloinhan alennettiin pääomatuloista maksettavaa veroa 50%:stä hieman reiluun puoleen siitä.

Samaan aikaan kun yritykset tahkoavat miljardivoittoja ja potkivat työntekijöitään kilometritehtaalle valtio ajaa alas julkisia palveluita. Ay-liikkeen edustajat kabinetissa yhdessä porvarien kanssa tekevät siitä sopimukset, tupo-sopimukset. Sen sijaan, että yritysten voitoista siirrettäisiin osa niiden tuottajille eli työläisille, leikataan valtion tuloja. Yritysten voitoista ei liikene työläisille, mutta eipä juuri valtion kassaankaan. Palkankorotukset maksatetaan työläisillä itsellään julkisista varoista vähentämällä palvelujen rahoitusta. Useimmiten nämä "palkankorotukset", joita saadaan, vastaavat hädin tuskin elinkustannusten nousua. Siis mukaan luettuna ne rahat jotka valtio ottaa pois peruspalveluista, jotta kapitalistin ei tarvitse omia rahojaan työläisille antaa.

Onko tällaiseen mitään järkeä suostua? Ei ole. Siihen kuitenkin suostutaan. Pitkälti tämä asiaintila johtuu työväenliikkeen alennustilasta, niin poliittisen työväenliikkeen, kuin ay-liikkeenkin. Ei ole mitään näköalaa. Tarve suunnan muuttamiselle on ilmeinen. Kyllä työmailla tiedetään, että tulonjako on jäänyt valovuosien päähän työn tuottavuuden kasvusta. Erityisesti näin on julkisella puolella, eli kuntien ja valtion palveluksessa olevien kohdalla.

Elämme luokkayhteiskunnassa ja on käynnissä luokkataistelu. Vieläpä ankara sellainen. Tässä taistelussa ay-liike ei suinkaan taistele työläisten ja työttömien puolesta, vaan on vetänyt hännän koipien väliin ja laittanut pään pensaaseen. Porvarit sen sijaan ovat käyneet äärimmäisen menestyksekästä taistelua ajaakseen työläiset ennennäkemättömään ahdinkoon. Aika hyvin ovat onnistuneet.

Jotta valtava vääristymä tulonjaossa saadaan korjattua on tartuttava uusiin aseisiin. Sellainen uudistus, josta hyötyisivät niin työssäkäyvät kuin työttömät on yleisen työajan lyhentäminen ansiotasoa alentamatta. On vaadittava siirtymistä 30-tunnin työviikkoon. Missään nimessä ei ay-liikkeen tule suostua korvaamaan palkankorotuksia veron alennuksilla. Siitä hyötyvät vain työnantajat. Itse asiassa on korkea aika hylätä koko tupo-järjestelmä. Siitäkin hyötyvät loppujen lopuksi vain kapitalistit.

Ilari Ikonen
Jyväskylä

Kiinteistöhuollon työntekijöitä uhataan jälleen etujen heikentämisellä

Melko tarkkaan 10 vuotta takaperin saivat rakennushallituksen siivoojat, talonmiehet ja kiinteistönhoitajat valtiovallalta ei- toivotun joululahjan rakennushallituksen ilmoittaessa yhtiöittävänsä omien kiinteistöjensä hoidon. Silloin perustettiin Engel-yhtiö, johon entiset rakennushallituksen työntekijät otettiin uusina työntekijöinä.

SAK:lta puukkoa työntekijöiden selkään

Silloin käyty rakennushallituksen kiinteistönhoitajien lakko ei millään tavalla saanut SAK:n tukea. SAK jopa kielsi lakolta kaikki tukitoimet. Tämän johdosta eduskunta uskalsi perua aiemmin hyväksymänsä ponnen, jonka mukaan rakennushallituksen entiset työntekijät tulee ottaa uuteen yhtiöön vanhoina työntekijöinä. Lakon tuloksena työntekijäpuoli joutui perääntymään monissa kysymyksissä. Vanhoja työntekijöitä irtisanottiin kieltäytymällä ottamasta heitä uuden yhtiön palvelukseen. Palkkoja alennettiin keskimäärin 1000 mk/kk ja mm. lomaetuja heikennettiin reippaasti. Vanhoilta työntekijöiltä otettiin pois mm. loman 9 päivän talvipidennysoikeus. Osalla lomaoikeutta heikennettiin 36 päivästä 30 päivään. Kiinteistöjen siivoojien määrää vähennettiin ja siivousaloja lisättiin.

Kylmä viesti kesälomien kynnyksellä

Engelin siivoojien keskipalkka on noin 7-8 • tunnilta. Ei ihmekään, että Engelillä vuosien mittaan alkoi mennä

Engelin työntekijät joutuvat kanniskelemaan kymmenien kilojen jätesäkkejä ja onhan työ raskasta muutenkin.

vähän paremmin. Kun Engel muodostettiin, siirrettiin sen palvelukseen rakennushallituksen kiinteistönhoidon piirissä työskennelleestä 3500:sta työntekijästä vain 2500. Lopuille tarjottiin armotta kenkää. Siivouspalvelujen ohella Engel alkoi toimia rakennus- ja vartiointitoiminnan piirissä ja nyt sen henkilökunnan määrä on kohonnut reilusti.. Valtio alkoi yksityistää Engeliä 90- luvun puolivälissä myymällä MB Rahastoille 46 % Engelin osakkeista. Yhtiön johdolle joutui 11 % omistuksesta. Perinteiseen tapaan huonot viestit on aina ajoitettu kesälomien kynnykselle ja näin tapahtui nytkin. Kesäkuun lopulla (2004) tuli uusi viesti piristämään työntekijöiden lomamieltä: Valtiovalta oli päättänyt myydä koko omistamansa (43 %) Engel- yhtymän osakekannan 192 miljoonalla •:lla ISS Suomi- yhtiölle. ISS- yhtiö on maailman suurin siivouskonserni ja toimii tällä hetkelle 38:ssa maassa. Suomessa sillä oli ennen Engelin ostoa 6800 pienipalkkaista työntekijää. Kun tähän lisätään Engelin 7000 työntekijää tulee uuden ISS Palvelut Oy:n työntekijämäärä olemaan alussa noin 13800.

Työntekijöiden pelko ei ole tuulesta temmattua

Tällaiset ISS:n kaltaiset ylikansalliset suuryhtiöt rikastuvat työntekijöidensä "selkänahasta". Palkat ovat pieniä ja sosiaaliedut on painettu alas. Siivoojien huoltoalueet ovat jopa ylisuuria. Työntekijöinä käytetään paljon kouluista saatavia harjoittelijoita sekä työllistämisrahoilla tuettua työvoimaa. Kaikille on tiedossa se, että kahden ison yrityksen sulautuessa toisiinsa löytyy päällekkäisiä toimintoja, jotka voidaan yhdistää. Tämä merkitsee irtisanomisia ja jäljellejääville lisääntyvää työtaakkaa. Keskustelimme tilanteesta Hämeenlinnalaisen Etelä-Hämeen alueen siivoojien luottamushenkilön, **Tuula Nupposen** kanssa. Tuula on katsellut pitkään Engelin kehitystä, koska hän oli luottamustehtävissä jo silloin kun Engel muodostettiin. Nykyisen tilanteen hän näkee vaikeana: "Henkilöstön on hyvin vaikea kestää nykyistä tilannetta. 10 vuotta sitten käydyn lakon tuloksena Engeliin rakennushallituksesta siirtyneet työntekijät saivat osittain pitää joitain etuja. Heiltä mm. vietiin mm. kesäloman 9 päivän talvipidennys, mutta monilla lomaoikeus säilyi 36 päivänä, kun se uusilla engeliläisillä on vain 30 päivää. He saivat pitää kuukausipalkan, kun ISS:llä palkkaus on tuntipalkan mukaan. Tällä hetkellä saattaa näyttää siltä, että itse siivoojia, meitä perustyöntekijöitä on vaikea saneerata ulos, koska kaikki perustyöt on jo äärimmilleen saneerattu. Mutta kuka jaksaa jäädä töihin, jos etuja aletaan edelleenkin ratkaisevasti heikentää. On monia lomiin, palkkaukseen, eläkekysymyksiin, työaikoihin ja työmääriin liittyviä kysymyksiä, joista uusi ISS Suomi yhtiö pyrkii hakemaan lisäetuja. Kaikki kokevat, että edessä ovat jälleen vaikeat ajat".

Irtisanomisia tulossa

Lehtitietojen mukaan ISS:n johto on ilmoittanut, että toiminnan päällekkäisyyksiä joudutaan purkamaan. Elokuun loppupuolella yhtiön piirissä alkanevat ensimmäiset toimistohenkilökuntaa-, alempia johtajia ja palveluesimiehiä koskevat YT-neuvottelut. Vaikka nämä neuvottelut koskevatkin kentällä liikkuvien tietojen mukaan vasta 200 henkilöä, on se merkki siitä, että irtisanomisia tulee. Esimerkit vastaavanlaisista tilanteista osoittavat, että perässä aletaan painaa etujen heikennyksillä.

EU- sopeutus taustalla

SAK ja sosialidemokraattien johto ovat koko ajan tukeneet nykyistä EU- suuntausta, jonka keskeisiin periaatteisiin kuuluu tavaroiden, pääomien, työvoiman ja palvelusten vapaa liikkuvuus. Kaiken tulee olla koko EU- alueella myynnissä. Saman periaatteen mukaan myös julkisten alojen toiminnot tulee yksityistää. Tämä on perussyy sille, että SAK ei 10 vuotta sitten käydyn lakon aikana tullut siivoojien avuksi. Eduskunnassa 8.12.1994 käydyn Rakennushallituksen yhtiöittämiskeskustelun yhteydessä demariryhmä raivostui Esko Seppäsen väitteeseen, että Engel- yhtiöittämisen takana on EU-sidonnaisuus. Kymmenen vuoden kokemus puhuu toista kieltä. Työehtoja heikentämällä ja työtahtia kiristämällä Engel- yhtiö on saneerattu myyntikuntoon. ISS:n kaltaisten suuryritysten menestys perustuu kovan EU- talouspolitiikan avulla luotuun suurtyöttömyyteen, jossa palkansaajilla ei juuri ole vaihtoehtoja kieltäytyä alipalkatustakaan työstä. Ilmankos ISS:n toimitusjohtajan tiedetään kehuneen Suomen valtiota taitavasti johdetusta yksityistämisestä. Lisäksi hän vaatii, että myös kuntien tulisi seurata valtiota yksityistämispolitiikassa.

Heikki Männikkö

Asukkaiden Helsinki

"Asukkaiden Helsinki" vaihtoehtolista syntyy Helsingissä

Helsingin keskusta täyttyy toinen toistaan suuremmista lasikolosseista.Taustalla näkyy Eduskuntatalo ja sen edessä osa purettaviksi aiotuista VR:n makasiineista. Jääkö asukkaille tilaa, siitä kantaa huolta Asukkaiden Helsinki-liike.

Helsinkiläiset asukasaktivistit ja tavalliset kaupunkilaiset ovat kyllästyneinä siihen, että kaupunkilaisten asioista ei enää kukaan huolehdi, päättäneet lähteä keräämään tukea vaatimustensa taakse ajaa tavallisen kaupunkilaisen asiaa. On kyllästytty siihen, että jatkuvasti viedään terveysasemia, kirjastoja, bussilinjoja ilman, että kuntalaisten ääntä kuunnellaan nimeksikään.

Tämän asian korjaamiseksi on syntynyt ajatus kerätä kaupungin päättäviin elimiin sellaista voimaa, jolla on yhteys suoraan tavallisiin helsinkiläisiin. On päätetty kerätä kunnallisvaaleihin **"Asukkaiden Helsinki"**- vaihtoehtolista puolustamaan helsinkiläisen hyvinvointia.

Mikä on Vaihtoehtoväki? Vaihtoehtoväki rp on antanut nimensä ja organisaationsa käyttöön niille kunnallisvaaliehdokkaille, jotka halusivat lähteä mukaan vaaleihin omana listana, perinteisiin puolueisiin sitoutumattomina. Tämän listan ehdokkaat edustavat yhteisten tavoitteiden lisäksi kukin vain itseänsä, eivät puoluetta.

"Asukkaiden Helsinki"-lista, Helsinkiläisten hyvinvoinnin puolesta

Asukkaiden Helsinki -listan ehdokkaat asuvat ja vaikuttavat eri puolilla pääkaupunkia ja edustavat kukin oman alueensa aktiivitoimijoita. Tämän listan edustavat kukin itseänsä, eivät puoluetta. Yhteistä meille kaikille listan ehdokkaille on vaatimus siitä, että Helsingin on huolehdittava asukkaistaan; lapsista, nuorista, sairaista, vanhuksista, työttömistä sekä omasta kulttuuristaan. Yhteistä on myös uskomme siihen, että näin voidaan tehdä. Yhteiskuntamme voi taloudellisesti tuottavammin kuin koskaan. Samoin Helsinki. Kyse on siitä, mihin tuotto käytetään, mikä on tärkeää, mikä meille, mikä nykyisille päättäjille. Kyse on arvovalinnoista. Me haluamme olla tekemässä valintoja, jotka koituvat asukkaiden hyvinvoinniksi myös kunnallisten peruspalvelujen osalta.

Asukkaiden hyvinvoinnista voidaan taloudellisesti huolehtia tulouttamalla kaupungin omien liikelaitosten voittoja, karsimalla ja siirtämällä investointeja, purkamalla rahastoja, pienentämällä kassavarantoja, lisäämällä lainaa... jne. Kyse tahdosta, ei rahasta.

Kenen Helsinki?

Näissä vaaleissa on aika näyttää, kenen Helsinki on, asukkaiden, puolueiden vai virkamiesten. Mielestämme nyt on muutoksen aika. On uuden vaikuttamisen ja uudenlaisen demokratian aika, suoremman ja avoimemman demokratian aika. Ilman perinteisten puolueiden keskinäisiä sopimuksia. Äänestä siis ihmistä, älä puoluetta.

Ehdokkaat

Me ehdokkaat emme ole vanhoja aktiivipoliitikkoja. Olemme tavallisia helsinkiläisiä, asukkaita, jotka kukin toimimme omalla asuinalueellamme yhteisen hyvinvoinnin puolesta. Joukossamme on asukasaktivisteja, joukkoliikenteen puolustajia, kirjastonvaltaajia, kulttuurivaikuttajia, kasvattajia. Meitä kaikkia yhdistää huoli kaupunkimme ja sen asukkaiden hyvinvoinnista ja tulevaisuudesta. Yhteisenä tavoitteenamme on korkeatasoisten kunnallisten peruspalvelujen säilyttäminen kaikkien ulottuvilla. Tähän kaikki ehdokkaamme ovat sitoutuneet.

Yhteisen perusteeman lisäksi ehdokkailla on omia erillistavoitteita joukkoliikenteestä makasiinien puolustamiseen, kirjastoista päiväkotiryhmien kokoon, työllistämishankkeista koulujen resursseihin, päiväsairaalapaikoista vanhusten palvelukeskuksiin…

Joukkomme muodostuu yksilöistä, erilaisista maailmankatsomuksista, erilaisista yhteiskunnallisista taustoista, ammateista, sosiaaliryhmistä, erilaisista kokemuksista. Joukossamme on nuoria ja vanhoja, on keski-ikäisiä, miehiä ja naisia, paljasjalkaisia helsinkiläisiä ja vasta kaupunkiin muuttaneita. Joukkomme on moni-ilmeinen aivan kuten kaupunkimmekin.

Vaadimme

Kunnallisvaalien jälkeisessä valtuustossa vaadimme avoimuutta lautakuntakuntatyöskentelyyn; kaikki päätökset taustasopimuksineen ja perusteluineen on tuotava julkisiksi. Vaadimme neuvoa-antavia äänestyksiä kaikissa suurissa linjakysymyksissä. Vaadimme avointa arvokeskustelua. Vaadimme kunnallisten palvelujen säilyttämistä ja niiden nykyisen tason kohottamista. Vaadimme peruspalveluihin kohdistuvien leikkausten perumista. Vaadimme lisäresursseja mm. sosiaali-, terveys-, opetus- ja kulttuuritoimelle ja joukkoliikenteelle. Vaadimme lisäresursseja vanhustenhuoltoon ja työttömyyden hoitoon.

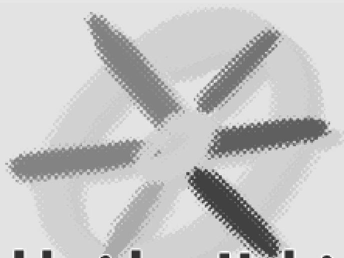
Tule mukaan ehdokkaaksi

Asukkaiden Helsinki -listalle mahtuu vielä mukaan. Mikäli olet valmis sitoutumaan yhteisiin tavoitteisiin ja vaaliohjelmaan ja olet käytettävissä kunnallisvaaleissa 2004, lähetä yhteystietosi osoitteella: heikki.takkinen@luukku.com

KUNNALLISVAALIT

24.10.2004

Ennakkoäänestys 13.-19.10.2004

Helsinkiläisten hyvinvoinnin puolesta
Helsingillä on varaa huolehtia omistaan

Syksyn kunnallisvaaleihin valmistautuminen

EU:n Vastaisen Kansanrintaman ja muiden Kansan äänen julkaisijajärjestöjen piirissä olemme jo pitkään käyneet keskustelua syksyn kunnallisvaaleihin osallistumisesta. Näkemyksemme mukaan etenkin kunnallisvaalien tulee palvella joukkoliikkeen kehittämistä nykyistä kovaa yhteiskuntapolitiikkaa vastaan. Kuntien talous on joutunut kärsijän asemaan nykyisten hallitusten leikkauspolitiikan johdosta. Samasta syystä kuntien palveluja on supistettu ja yksityistetty. Tämä rasittaa kuntalaisten elämää eikä tällä hetkellä ole olemassa yhtä valtakunnallista poliittista voimaa, joka kykenisi vastustamaan tätä politiikkaa, vaan siihen kykenevä voima on luotava.

Siksi teimme jo alkuvuodesta päätöksen, että **Kansan äänen taustavoimat etsivät kuntakohtaisesti t. paikallisesti parhaimman ratkaisun tavasta osallistua kunnallisvaaleihin.** Tämä päätös oli perusteltu myös siksi, että tällä hetkellä meillä ei ole omaa rekisteröityä puoluetta, jonka kautta osallistua vaaleihin. Kehotammekin tukijoitamme käymään jokaisessa kunnassa neuvotteluja sellaisen ryhmittymän luomiseksi, joka parhaiten palvelee kuntalaisten etuja ja mahdollisuuksia kehittää vastarintaa nykyiselle politiikalle. Vaaleihin osallistumisesta voidaan käydä keskusteluja esim: SKP:n, KTP:n, Vaihtoehtoväen, Vasemmistoliiton tai Muutosvoimat Suomen puitteissa. Esimerkiksi Helsingissä ja Vantaalla kehitetään laajaa asukastoimintaan perustuvaa vaaliliittoa, joka toimii Vaihtoehtoväki rp:n mandaatilla. Loimaalla ja Porvoossa toimimme SKP:n listojen kautta ja Haapajärvellä olemme mukana Vasemmistoliiton listoilla. Pääsääntönä pidämme sitä, että esiinnymme yhteisesti asettamiemme kuntalaisten asiaa puolustavien tavoitteiden puolesta, mikä luo pohjaa laajemman yhteistyöliikkeen kehittämiselle.

Keskeisenä valtakunnallisena vaalityömme välineenä tulee olemaan Kansan ääni, jossa julkaisemme kaikkien yhteisiä tavoitteitamme ajavien ehdokkaiden esittelyt. Kehotamme Kansan äänen taustavoimia olemaan aloitteellisia omissa kunnissaan kunnallisvaalityön aikaansaamiseksi. Yhteyshenkilöinä eri kunnissa toimivat tässä vaiheessa mm seuraavat toverit: Pekka Tiainen (Helsinki) 09- 7274670, 040- 7182887; Reijo Katajaranta (Helsinki), 040- 5643205; Esko Koivisto (Vantaa), 050- 4025033; Timo Nieminen (Karkkila) 050- 3590109; Antti Siika-aho (Haapajärvi) 040-8335360; Juhani Tanski (Kuopio), 040- 7641163 ja Kalevi Wahrman (Porvoo), 019- 573310, 040-5523099.

Rikas Helsinki kurittaa köyhiään

Kaupungin poliittinen johtoeliitti on virkamiesjohdon tuella leikkaamassa edelleen asukkaiden palveluja jatkuvaan rahapulaan vedoten. Pahimmin nämä säästöjen nimellä kulkevat kuntalaisille välttämättömät ja lakisääteiset palvelut uhkaavat jo ongelmakierteessä olevien palveluja – uhreiksi joutuvat vaikeavammaiset, ikäihmiset, pitkäaikaistyöttömät sekä mielenterveys- ja päihdeongelmaiset.

Artikkelin kirjoittaja Olli Salin (kuvassa) on istunut Helsingin valtuustossa ja on työnsä puolesta läheiasesti tekemisissä Helsingin sosiaalitoimen asioiden kanssa. Hänen yhteiskunnallinen aktiivisuutensa mm. rauhan kysymyksissä on kestänyt vuosikymmeniä.

Asukasverkosto osoitti rahoituslähteen

Asukasverkoston uutteran selvitystyön tuloksena on kyetty osoittamaan virheelliseksi ylipormestari Siitosen ja rahoitusjohtaja Korhosen levittämä käsitys, että kilpailulainsäädäntö tai –viranomaiset kieltäisivät käyttämästä kaupungin omien liikelaitosten voittovaroja suoraan palvelujen rahoittamiseksi. Itse asiassa kaupunginvaltuusto jo kesäkuussa energialaitoksen viime vuoden voitoista 110 miljoonan euron siirtämisen kaupungin toimintapääomaan eli juuri lakisääteisten palvelujen turvaamiseen tänä vuonna ja tulevina vuosina.

Arvovalinnat kunnan perustehtävän suhteen – peruspalvelut ensin

Erityisen suuret paineet asukkaiden palvelujen parantamiseen edes tyydyttävälle tasolle ovat sosiaali- ja terveyssektoreilla ja opetus/kulttuuritoimessa. Kysymys on nyt kunnallisvaalien alla poliittisista arvovalinnoista ja kaupungin perustehtävien hoitamisesta. Pro-kuntapalvelut liike esitti jo viime syksynä konkreettiset aukkopaikat mm. vaikeavammaisten kuljetuspalveluissa, vanhusten koti- ja laitoshoidossa sekä palvelukeskuksissa, terveysasemien ja hammashoitoloiden jonoissa ja koulujen erityisopetuksessa ynnä liikenne- ja kirjastopalveluissa.

Kuluneen vuoden aikana ovat monet kaupunginosat jääneet ilman terveyspalveluja ja osa terveysasemista on edelleen lakkautusuhan alaisena, puhumattakaan päiväkotien lopettamisista ja homekoulujen korjaamistarpeista.

Lisäbudjetti tarpeen heti – yksityistäminen torjuttava

Juuri elokuussa ovat sekä terveyslautakunta että sosiaalilautakunta joutuneet toteamaan, että kummankin talousarvio ylittyy noin 30-40 miljoonaa euroa vielä tänä vuonna – koska kaupunginhallitus ei vieläkään ole laatinut valtuustolle realistista lisätalousarviota, vaikka lainsäädäntökin sitä edellyttäisi. Asukasverkoston huolestuminen kaupungin omien lakisääteisten palvelujen yksityistämisestä perustuu vahvasti sekä taloushallinnon keskittämiseen että mm. terveyslautakunnan päätökseen hyväksyä keikkalääkärien käyttö vuoden 2006 loppuun asti.

Vaihtoehtobudjetti 2005 – hoitotakuu ja palvelut kuntoon

Vuoden 2005 keväällä käynnistyvä terveyspalvelujen hoitotakuu edellyttää leikkausjonojen purkamiseksi ja palvelujen saamiseksi vähintään 27-35 miljoonaa euroa aivan uutta rahaa ensi vuoden budjettiin ja sosiaalipalvelujen lisäystarve on jopa suurempi mm. pitkäaikaistyöttömyyden ja moniongelmaisten määrän kasvun johdosta.

Näiden tavoitteiden konkretisoimiseksi on pikaisesti syytä laatia toimintaohjelma aivan kaupunginosittain näiden peruspalvelujen turvaamiseksi ja niiden pohjalta myös on koottava vaihtoehtobudjetti, joka kykenee vastaamaan polttaviin palvelutarpeisiin. Alueellisten kamppailujen kautta kyetään yhdistämään asukkaiden tarpeet ja tahto poliittiseksi paineeksi, jonka pitää näkyä tulevissa vaaleissa uuden vaihtoehdon murtautumisena päätöksenteon foorumeille.

Olli Salin,
sosiaalipäivystyksen toimistopäällikkö, varavaltuutettu

Porvoon vaalikuviot

Edellisten kunnallisvaalien jälkeen tapahtuneet muutokset järjestökentässä ovat muuttaneet monia kysymyksiä. Demokraattisen yhteistyön rakentamista koskevien erimielisyyksien johdosta joutuivat monet aktiivit vetäytymään syrjään KTP:n toiminnasta.

Järjestökenttään syntyi uusi mielipidelehti Kansan ääni, jonka piirissä toimivat ne voimat, jotka haluavat kehittää laajaa vastavoimaa nykyiselle kovalle yhteiskuntapolitiikalle. Tämä on muuttanut mm. vaalikuvioita siinä mielessä, että Kansan äänen tukivoimat ovat joutuneet hakemaan poliittisesta kentästä yhteistyökumppania, koska vain poliittiset puolueet voivat asettaa suoraan omia ehdokkaita. Toisaalta tämä on osoittautunut oikein hyväksi tieksi käydä keskustelua yhteistyörintaman rakentamisen kysymyksistä. Kansan äänen toimitus kävi Porvoossa haastattelemassa **Kalevi Wahrmania** kunnallisvaaleihin valmistautumisen merkeissä.

Kalevi ja Matti Wahrman tulevat olemaan ehdokkaina Porvoossa. Matti Wahrman on Porvoon nuorimpia ehdokkaita täytettyään elokuussa 18 vuotta.

KÄ: Sinut Kalevi Wahrman tunnetaan pitkältä ajalta Porvoon kunnallispolitiikassa vaikuttajana. Olet aina vaaleissa edustanut KTP:tta. Miten nyt KTP:n hajoaminen vaikuttaa osallistumiseesi kunnallisvaaleihin?

KW: "Asiaa pitkään pohdittuamme olemme päätyneet esiintymään SKP:n listoilla, koska KTP on kieltäytynyt hyväksymästä meitä ehdokkaakseen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että SKP luovuttaa nimensä ja organisaationsa käyttöön niille ehdokkaille, jotka haluavat rakentaa yhteistyötä asukkaiden puolesta. Mielestämme kommunistien yhteinen esiintyminen vaikkapa KTP:n ehdokaslistalla olisi kyllä paremmin ajanut kuntalaisten etuja. Syynä KTP:n tällaiseen käytökseen lienevät toisenlaiset, jyrkän vasemmistolaiset, näkemykset kommunistien liittolaispolitiikasta. Me katsomme, että tänään tulee pyrkiä luomaan laajempia liittoutumia nykyisen kuntalaisia rasittavan kovan politiikan muuttamiseksi. Tämä lisää parhaiten mahdollisuuksia Suomen irrottamiseksi EU:sta."

KÄ: Teillä oli jokunen vuosi sitten täällä Porvoossa ns. "Siltaliike". Vieläkö tämä asia on ajankohtainen"?

KW: "Mielestäni monumenttirakentaminen, kuten ylimitoitetut sillat, kaavoitetut suuret kauppakeskukset ja utopistiset hienostomarkkina- alueet, on laitettava toissijaiseksi ja keskityttävä perusasioihin, kuten kadut, koulut, päiväkodit ja kunnallistekniikka. Asuntojen ja omakotitonttien uustuotanto sekä vanhojen alueiden saneeraus tulee toteuttaa suunnitelmallisesti niin, että sillä tuetaan ja hyödynnetään olemassa olevia palveluja kuten kouluja, päiväkoteja lähikauppoja sekä olemassa olevaa kunnallistekniikkaa. Porvoon kaavoituksessa tulisi vihdoinkin ottaa huomioon joukkoliikenteen reittien toteuttaminen."

KÄ: Onko jokin asia, jota sinä pidät erityisen tärkeänä?

KW: "Laittomuudet sosiaalivakuutusjärjestelmän soveltamisessa käytäntöön on lopetettava. Esimerkiksi vammaispalvelulain mukaisia palveluja ja avustuksia hakevien kohdalla ei tule hakea esteitä, kuten Porvoossa nykyisin toimitaan, vaan tulee toimia kuten laki edellyttää perusteltujen lakisääteisten palvelujen saamiseksi. Porvoon kohdalla tämä tarkoittaa sitä, että jos joku hakee esim: vammaispalvelulain mukaisia avustuksia, niin kaupunki hakee syitä, että niitä ei tarvitsisi myöntää. Laki puolestaan lähtee siitä, että haetaan perusteita, että niitä voitaisiin myöntää."

KÄ: Mikä on mielestäsi Porvoon kunnallispolitiikan keskeisin ongelma tänään?

KW: "Samalla kun valtiovalta on lisännyt kunnille velvollisuuksia, ei se ole kuitenkaan järjestänyt niiden rahoitusta, vaan on päinvastoin pienentänyt kuntien lakisääteisiä osuuksia. Porvoon olisi liityttävä niiden kuntien rintamaan, jotka aktiivisesti ovat vaatimassa suurempaa osuutta kansantulosta asukkaiden palvelujen toteuttamiseksi. Se, että Porvoon suurimpien ryhmien SDP:n ja RKP:n kansanedustajat istuvat Porvoon valtuuston puheenjohtajina ja samat puolueet ovat maan hallituksessa ei saa johtaa siihen, että alistutaan maan hallituksen, kuntien toimintaedellytyksiä huonontavaan politiikkaan.

Juche-aatteen yhdistys vieraili Tukholmassa

Antti Siika-aho tervehti suurlähettiläs Jon In Chania ja esitti surunvalittelumme Korean kansan suuren johtajan Kim Il Sungin poismenon kymmenennen vuosipäivän johdosta. Siika-aho lahjoitti suurlähettiläälle suomalaista saunakulttuuria käsittelevän kirjan.

Suomen Juche-aatteen opintoyhdistyksen ja Kommunistien liiton nelihenkinen valtuuskunta toteutti 2.heinäkuuta matkan KDKT:n Tukholman suurlähetystöön Korean kansan johtajan Presidentti Kim Il Sungin poismenon kymmenennen vuosipäivän johdosta. Valtuuskunnan jäsenet Antti Siika-aho, Reijo Katajaranta, Esko Auervuolle ja Pentti Suksi otettiin lähetystössä vastaan lämpimässä ilmapiirissä.

Keskusteluissa käsiteltiin Korean niemimaan tilannetta ja presidentti Kim Il Sungin elämäntyöstä pitkään suurlähettiläs Jon In Chanin kanssa. Puheissaan Suomen valtuuskunnan jäsenet ja suurlähettiläs muistelivat presidentti Kim Il Sungia ja hänen pyyteetöntä työtään Korean kansan ja muiden edistyksellisten kansojen hyväksi. Erityisesti presidentin työ Marxismi-Leninismin kehittämiseksi sai kiitosta puhujilta.

Suomalaiset pitivät myös hetken hiljaisuuden Presidentti Kim Il Sungin muistoksi ja laskivat kukkapaketin Suurten johtajien muotokuvien alle. Vierailun lopuksi lähetystön henkilökunnan lapset esittivät vieraille korkeatasoisen musiikkiesityksen.

Suurlähettiläs Jon In Chan kuvaili Korean tilannetta seuraavasti: "Kiitän Suomen Juche-aatteen yhdistystä vierailustanne. Tämä päivä ei ole merkittävä ainoastaan korealaisille vaan myös kaikille Korean ystäville. Presidentti Kim Il Sung ei mielistämme katoa. Hän on yksi historian suurimmista miehistä, jonka ajattelu ja toiminta perustui kahdelle kestävälle pilarille, jotka olivat Juche-aate ja Korean kansan yhdistäminen saman yhteisen aatteen yhteyteen. Kaikessa mitä massamme on tehty, näkyy Kim Il Sungin käden jälki. Kaikki on myös toteutettu hänen nimissään. Emme tule koskaan unohtamaan Kim Il Sungin työtä. Nyt tätä työtä jatkaa toinen johtajamme toveri Kim Jong Il, joka on osoittanut kykynsä ja johtajuutensa ja kehittää nyt maatamme edelleen.

Tämän hetkisessä tilanteessa keskeisintä on Koreaa koskeva ydinvoimakriisi. Ydinvoimasta olemme käyneet kuuden maan neuvotteluja. (KDKT, Etelä-Korea, Japani, Kiina, Venäjä ja Kanada). Nämä neuvottelut ovat nyt päätepisteessä. Tämä ydinvoimakriisi on yksinomaan USA:n aiheuttama. Nyt korealaisten elämä on vakavasti USA:n uhkaama.

USA:n ja Korean sodasta on jo yli 50 vuotta. Korealaiset eivät halua, että sota uusiutuisi. Haluamme kiistaan rauhanomaista ratkaisua. USA haluaa esittää maansa ja kansansa supermiehenä. Me taas ajattelemme, että Korea on pieni maa ja korealaiset pieniä ihmisiä. Mutta kun supermies haluaa murskata pienen miehen, silloin on aika toimia.

Sama tilanne on USA:n ja Korean kesken. Presidentti Bush sanoi vuonna 2002, että Korea on roistovaltio, mikä täytyy kukistaa. Se oli selkeä viesti, ettei USA halua rauhanomaista ratkaisua. Miksi USA lopetti avustuksensa Korealle vaikka siitä oli sovittu 90-luvulla? Sitten USA vielä aloitti sotansa Irakia vastaan. Me ymmärsimme silloin, että Korea olisi seuraava uhri. Nyt me olemme valmiita, vaikka meillä ei vielä olekaan tarpeeksi tehtaita ja rahaa. Rauhan säilyttäminen on toinen vaihtoehto, mutta jälleen tilanne kiristyy.

USA yrittää kaikin keinoin vastustaa rauhanomaista kehitystä. Kuuden maan neuvotteluita on nyt pidetty kolme kertaa Pekingissä. Näissä neuvotteluissa USA on vaatinut Koreaa antautumaan ja antamaan periksi USA:n tavoitteille. Miten voi olla mahdollista, että toinen maa vaatii toista antautumaan antamatta itse periksi missään asiassa. Meidän mielipiteemme on, ettei USA:han voi luottaa. Jossakin vaiheessa meidän on pudotettava korttimme pöydälle. Nyt viimeisimmässä neuvottelussa USA:n neuvottelijat jo ensimmäistä kertaa sanoivat, että he voisivat harkita joitakin Korean ehdotuksia. Kaikki muut maat ovat jo hyväksyneet meidän edotuksemme, mutta ei USA. Meidän ehdotuksemme on, että jos Korea jäädyttää ydinohjelmansa, silloin USA:n on annettava vastaavasti Korealle apuaan ydinvoiman hyödyntämisessä.

Tilanne on melkein sama kuin se oli vuonna 1994. Silloin Korea lupautui keskeyttämään ydinvoimalansa rakentamisen, jos USA toimittaa Korealle 2 Gigawatin ydinreaktorin. Lupauksistaan huolimatta USA ei tehnyt mitään.

Meidän täytyy saada kysymyksessä rauhanomainen ratkaisu. Ja se saadaan, koska meidän ratkaisumme on oikea. Länsimainen media vääristelee Korean asioita koko ajan ja tuon vääristellyn informaation lähteet löytyvät USA:sta.

Vielä kerran: Olemme erittäin iloisia vierailustanne."

Suomen Juche-yhdistyksen ja Kommunistien Liiton valtuuskunta Korean demokraattisen Kansantasavallan suurlähetystössä tukholmassa. Vasemmalta Pentti Suksi, Antti Siika-aho, Reijo Katajaranta ja Esko Auervuolle.

Tatu Aatun jäljillä

?Tutkimuksemme ovat selvästi osoittaneet, että tummaihoiset ihmiset ovat valkoisia selvästi vähä-älyisempiä?. Kutakuinkin kärjistäen näin sanoi pääministeri Matti Vanhasen isä, professori Tatu Vanhanen jokin aika sitten Hesarin kuukausiliitteessä. Hän kertoi toimittajalle kaksi vuotta sitten valmistuneesta selvityksestään, jossa tutkittiin ihmisen älykkyysosamääräarvoja eri maanosissa. Hän oli tehnyt pitkää työpäivää ja päätynyt tuloksiin, jotka jokainen olisi voinut lukea Hitlerin ?Mein Kampfista? ja natsien vanhoista rotuoppikirjasista.

Itse asiassa, Vanhasen testit ovat vain hienommalla kapulakielellä koottu kokoelma rasistien mielipiteistä. Erityisen ongelmaisiksi isukin horinat tulivat poika-Vanhaselle. Meni vajaa viikko, ennen kuin pääministeri suostui tunnustamaan olevansa eri mieltä isänsä kanssa. Varmasti kaikkia mietitytti se, miksi tarvittiin useita päiviä, ennen kuin pääministeri kantansa ilmaisi. Syy on varmasti selvä. Vaikka poika ei välttämättä allekirjoitakaan isänsä näkemyksiä valkoisten ja mustien eroista, on hän kuitenkin hallituspolitiikassaan omaksunut isänsä periaatteet ja soveltanut niitä tavalliseen rahvaaseen.

Hyvä esimerkki tästä on päätös olla järjestämättä kansanäänestystä tulevasta EU:n liittovaltiosta. Pääministerihän ilmaisi kautta rantain, että kansa on sen verran tyhmää, ettei se kykene näin tärkeästä asiasta päättämään vaan asia täytyy jättää eliitin käsiin.

Vanhanen siis asettaa kahteen kastiin herrat ja rengit. Muutenkin tämä malli näkyy nykyisessä EU-Suomessa hyvin selkeästi: Ihmiset asetetaan työmarkkinoilla eri lähtöviivoille. Samoin asioista politiikassa ja taloudessa päätetään hyvin suppeassa piirissä, sillä tavallisen kansan älykkyyshän ei tärkeissä asioissa selvästikään riitä...Kapitalismissahan tämänkaltainen ajattelu on hyvin keskeistä ja Suomen hallitus noudattaa tätä uskollisesti.

Palataan takaisin isä-Vanhaseen. Sen lisäksi, että hän leimasi tummaihoiset vähä-älyisiksi, hän myös syytti kehitysmaiden alikehittyneisyyttä tällä seikalla. Vanhasen mukaan on tummien itsensä älyllisen lahjattomuuden vika, ettei Afrikan maissa ihmisillä ole sosiaaliturvaa, koululaitosta, puhdasta vettä, ruokaa ja muita elämän perusedellytyksiä. Kaikki tämä puutteellisuus on vain mustien laiskuuden ja tyhmyyden syytä, viestittää Vanhanen. Hänen mielestään geeniperimällä ja tummien biologialla on selvä yhteys tähän kaikkeen ja siksipä heitä ei tulisi päästää esim. kansainvälisiin tehtäviin, sillä hehän saattaisivat tartuttaa kehittymättömyyden myös muihin! Näillä teorioillaan

Vanhanen yrittää vähätellä valkoisten siirtomaaimperialistien ja nykyisen globalisaation vaikutuksia kehitysmaiden kansoihin. Jokainen, joka vähänkin on lukenut historiaa, tietää että Vanhanen puhuu pehmeitä. Afrikan maat eivät takuulla olisi kehittymättömiä, jolleivat Eurooppalaiset siirtomaariistäjät olisi vieneet Afrikasta suunnattomia määriä luonnonvaroja ja raaka-aineita, riistäneet ja orjuuttaneet afrikkalaisia ja jättäneet jäljelle hävitystä ja tuhoa sekä tyhjiksi imettyjä alueita. Afrikkalaisilla ei ole ollut koskaan mahdollisuutta luoda valtiojärjestelmiään pohjautuen omiin kulttuurillisiin ja maantieteellisiin ominaispiirteisiin, sillä Eurooppalaisilta he oppivat raakuuden, yltiöindividualismin ja korruption periaatteet.

Useissa valtioissa ei mikään ole voinut jatkuvan sotimisen vuoksi kehittyä, sillä siirtomaaroistot jakoivat Afrikan maiden nykyiset rajat viivoittimella, saattoivat näin eri kansallisuuksia sekaisin samojen rajojen sisäpuolelle ja taistelemaan toisiaan vastaan. 1960-luvulla tapahtuneiden vapautusten jälkeen syntyi eri maissa lukuisia sotilasvallankaappauksia, joissa eri klaanien johtajat kilpailivat vallasta. Luonnon raaka-aineita ei olla voitu käyttää kansojen elintason kohottamiseen, sillä ahneet johtajat ovat käyneet ahkerasti kauppaa suurten monikansallisten firmojen kanssa ja pistäneet tuotot taskuihinsa. Tästä muistutuksena vaikkapa aikoinaan Mobutun Zaire, missä kansa eli kurjuudessa samaan aikaan kun eliitti retosteli USA:n eliitin kanssa Ranskan Rivieran kullanhohtoisissa huvipalatseissa. Kun ennen vanhaan valkoiset ryöstivät ilman maksua afrikkalaisilta raaka-aineita, toteuttavat sitä suuryritykset tänään hieman eri tavalla. Ei ihmekään, etteivät Afrikan maat ole voineet kehittää maataan ja elinolosuhteitaan. Angolassa on timantteja, Nigeriassa öljyä, Sierra Leonessa kahvia jne.jne.mutta silti nämä maat ovat maailman köyhimpiä.

Afrikan mailla on myös jumalattomasti kansainvälisiä velkoja, joita ahneet länsimaat eivät ole suostuneet antamaan koskaan anteeksi. Tyhjiä lupauksia papereilla kyllä riittää aivan tarpeeksi. Jos ryhtyisimme tosissaan ruotimaan taustoja siihen, miksi Afrikka maanosana on niin köyhä, niin siitä saisi aikaan jo ison kirjasarjan. Ja siinä kirjasarjassa ei valkoisten ?viisaiden? siirtomaaroistojen osuus takuulla jäisi vähäiseksi.

Tatu Vanhasen teoriat ovat mannaa lukemista monikansallisille yhtiöille sekä eräille Suomalaisille yrityksille. Näiden teorioiden avulla he voivat hyvillä mielin mennä nukkumaan ja ajatella, ?etteihän se ole meidän valkoisten firmojen vika, että ne mustat ovat niin pirun tyhmiä ja kehityksestä 100 vuotta jäljessä.?

Tatu Vanhasen teoriat palvelevat pelkästään kapitalistien ja Suomen nykyisen EU-politiikan tarpeita. On ihmeellistä, muttei odottamatonta, että tämänkaltaisia teorioita vielä 21. vuosisadalla esitetään. Mutta jos Tatu Vanhasen teoria tyhmyyden siirtymisestä geenien kautta isältä pojalle pitäisi paikkaansa, niin sehän tarkoittaisi sitä, että maamme viittä miljoonaa asukasta johtaa tänään mies, jolla on apinan aivot...

Antti Siika-aho
Haapajärvi

Palestiinan historiaa

Palestiina peittää maa-alueen, jota nyt kutsutaan Israeliksi, ja sen miehittämät alueet. Rajanaapurit ovat pohjoisessa Libanon, idässä Syyria ja Jordania, etelässä Saudi-Arabia ja Egypti sekä lännessä Välimeri. Arabit perustivat Jerikon 10 000 vuotta sitten eli 8000 vuotta ennen ajanlaskumme alkua (eaa). Palestiinalaiset ovat kansa, jonka juuret ovat satojen vuosien ajan olleet Palestiinassa.

Kanaanilaiset asuttivat 3000 eaa Palestiinan ja ympäröivät 2500 eaa Jerusalemia, jonka kanaanilainen heimo jebusilaiset perusti. Profeetta Ibrahim eli Abraham muutti 2000 eaa Palestiinaan. Jerusalem mainitaan ensi kerran 1842 eaa egyptiläisessä tekstissä. Egyptin hallitsijat hyksot pitivät 1700-1500 eaa vallassaan Jerusalemia.

Jerusalem mainitaan ensi kerran kaupunkivaltiona 1350 eaa egyptiläisessä Tel Amarna-kirjeessä. Profeetta Mussa eli Mooses johti 1250 eaa kansansa Egyptistä. Kreikkalainen filistealaisten heimo miehitti 1200 eaa Kaanaan maan ja luultavasti Jerusalemin, jota he hallitsivat vain 40 vuotta.

Historia osoittaa, että Palestiina on aikojen kuluessa ollut useiden kansojen asuinpaikkana eivätkä juutalaiset voi sitä yksinään omia. Vallanpitäjät ja uskonnot ovat vaihtuneet useaan kertaan. Kuva Jerusalemin itkumuurista.

Jebusilaiset hallitsivat 1200-1020 eaa Jerusalemia.

Profeetta Daud eli David voitti taistelussa filistealaiset ja perusti vanhan Israelin. Profeetta Sulayman eli Salomon seurasi 965 eaa Daudia Israelin kuninkaana. Sulaymanin kuoleman jälkeen 922 eaa Israelin kuningaskunta jakautui Juudeaksi Jerusalem pääkaupunkinaan ja Israeliksi, jonka babylonialaiset tuhosivat.

Egyptiläiset miehittivät 926 eaa Jerusalemin, mutta antoivat Davidin huoneen kukoistaa, ja sitten assyrialaiset 701 eaa, jotka tekivät Juudeasta alistetun verovelvollisen maan. Babylonian kuningas Nebukadnessar hävitti 587 eaa Jerusalemin Sulaymanin temppeleineen. Kaikki juutalaiset joko tapettiin, ajettiin maanpakoon tai otettiin vangiksi. Israelin loppu tuli runsaan 400 vuoden jälkeen sen perustamisesta.

Persian kuningas Kyyros valloitti 538 eaa Jerusalemin babylonialaisilta ja salli juutalaisten palata kansalaisinaan. He jälleenrakensivat Sulaymanin temppelin. Aleksanteri Suuri valloitti 332 eaa Jerusalemin. Aleksanterin valtio hajosi 301 eaa, ja Ptolemaiosten Egypti hallitsi Palestiinaa.

Syyrialaiset seleukidit valloittivat 200 eaa Jerusalemin. Seleukidien kuningas Antokius kielsi 169 eaa juutalaisuuden harjoittamisen. Juutalaiset makkabealaiset kapinoivat 167 eaa. Syyrialaiset valtasivat 134 eaa Jerusalemin, ja Rooman armeijan päällikkö Pompeius valtasi 63 eaa sen.

Roomalainen kenraali Titus hävitti 70 jaa Sulaymanin temppelin ja karkotti juutalaiset maasta. Keisari Hadrianus valloitti 135 Jerusalemin ja nimesi sen: Aelia Capitolina. Hän karkotti jäljelle jääneet juutalaiset. Kristinuskosta tuli 300-luvulla Rooman valtionuskonto, ja Jerusalemissa alkoi kristitty kausi.

Persialaiset valloittivat 614 Jerusalemin, ja roomalaiset 628. Kalifi Umar vapautti 638 Jerusalemin. Ristiretkeläiset valloittivat 1099 Jerusalemin, ja Sal'audeen, Salah al-Din eli Saladdin valtasi 1187 sen takaisin. Jerusalem luovutettiin 1229 sopimuksella 10 vuodeksi ristiretkeläisille, joten muslimit saivat 1239 jälleen vallan.

Mongolit tunkeutuivat 1243 Jerusalemiin. Ottomaanimuslimit hallitsivat 1517 alkaen Jerusalemia, mutta antautuivat 1917 englantilaisille, jotka tekivät Jerusalemista ja Palestiinasta mandaattialueensa. Suurhävitys Al Nakba tapahtui 1948, kun englantilaiset tyhjensivät ja juutalaiset hävittivät Palestiinan kyliä ja Israelin valtio perustettiin. Israel valvoi Länsi-Jerusalemia ja Jordania Itä-Jerusalemia, kunnes Israel 1967 miehitti Itä-Jerusalemin ja Länsirannan.

Vanha Israelin kuningaskunta kesti vain 98 vuotta hajoamiseensa asti. Pohjoinen kuningaskunta kesti pari sataa vuotta ja eteläinen Juudea 335 vuotta. Suppean historiallisen tarkastelun perusteella voin todeta, että ainoastaan sionistit saattavat puhua Palestiinasta juutalaisille kuuluvana alueena eli juutalaisten luvattuna maana.

Hannu Kautto

Reagan ja Bush

Tässä eräs osuva kuvakooste George W: Bushista. Hän voisi olla seuraava hyvä tutkimuskohde Tatu Vanhaselle.

Artikkelin kirjoittaja on Vladimir de la Cruz, costaricalaisen puolueen Fuerza Democrática - Demokraattinen valta puheenjohtaja. Kirjoitus on julkaistu lehdessä Al Día 29.6.2004.

Expresidentin **Ronald Reaganin** kuolema on auttanut presidentti **George Bushia** vahvistamaan ja näyttämään sotaisia tunteitaan, olemaan äärimmäisen konservatiivinen poliitikko, fanaattinen moralisti, ja vertaamaan Reaganin kylmän sodan aikaa hänen ehkäisevään kuuman sodan aikaansa.

Reagan puolusti rasistista apartheidhallitusta ja sekaantui Angolan, Mosambikin ja Etelä-Afrikan taisteluihin. Hän sotkeutui myös Keski-Amerikkaan kaikilla terrorisminluonteisilla poliittissotilaallisilla voimavaroilla ja menetelmillä, jotka käsittivät siviilisatamien miinoittamisen, johtajien myrkyttämisen, taloudelliset sabotaasit, järjestelmällisen kiduttamisen, alueen pappien, nunnien ja piispojen murhaamisen.

Siksi ja vietyään päätökseen "voiman lainvastaisen käytön" Yhdysvallat pitäisi tuomita kansainvälisissä oikeusistuimissa.

Yhdysvaltalaisen professorin **Noam Chomsky** mukaan Nicaraguan sodassa kuolleiden suhteellinen määrä vastaa 2,5 miljoonaa yhdysvaltalaista, joka ylittää kaikkien USAn puolesta kuolleiden määrän kaikissa sodissa ja aseellisissa taisteluissa USAn kansalaissodan jälkeen.

Bushin hallitus, kuten Reaganin, suuntautuu murentamaan ja hajoittamaan USAn sosiaaliturvan vähäiset rippeet ja heikentämään yleisiä kouluja.

Reaganin hallituksen aikana USAn Hondurasin lähettiläs **John Negroponte** muutti tuon diplomaattisen istuimen CIAn maailman suurimmaksi asemapaikaksi. Ja Costa Ricassa tapahtui jotain samanlaista **John Hullin** kanssa. Costa Rica on pyytänyt tähän saakka hänen poisvetämistään, mutta USAn hallitus on tähän saakka kieltäytynyt.

Reaganin kaudelta on Iran-kontrien tapaus, jossa USA sotkeentui sotilasasiamiehineen huumeiden kuljetukseen Keski-Amerikkaan rahoittaakseen sotaa alueella. Sen lisäksi armeijoiden ja sotilaallisluonteisten joukkojen harjoittaminen lankeaa USAn tiliin.

Negroponte oli kansallisen turvallisuuden johdossa 1980-85 ja sitten Colin Powellin aikana ulkoministeriön neuvonantaja. Sanomalehti Wall Street Journal on äskettäin kutsunut Negropontea "nykyaikaiseksi Rooman provinssin kuvernööriksi" tehtävän vuoksi, jonka Bush on määrännyt hänelle Irakissa.

Mitä tulee Iran-kontrien suhteen, niin **Elliot Abrams** tuomittiin valehtelusta USAn kongressille, mutta nyt Bushin hallituksessa hän on Kansallisen turvallisuusneuvoston Keski-Idän osaston johtaja.

Reaganin taistelulla Keski-Amerikassa oli sama nimitys kuin Bushilla Irakissa: terrorismin vastainen sota.

Nicaragua ja Haiti ovat latinalaisamerikkalaiset maat, joihin USA on useimmin hyökännyt 1900-luvulla. Haitissa muutama viikko sitten USA pidätti presidentin ja vei hänet väkisin Afrikkaan, jossa hän oleskelee. Haiti ja Nicaragua ovat maanosan köyhimmät maat.

Costa Rican expresidentti **Oscar Arias** (Nobelin rauhanpalkinto 1987, HaKa) on muistuttanut, että Reagan uskoi vain sotilaallisiin ratkaisuihin eikä rauhanomaisiin. Bush on samanlainen.

Käännös Hannu Kautto

.... jatkoa sivulta 6

Työttömyys meillä ja muualla

olleet pakotettuja veroalennuksiin. Sosiaalivaltion sijasta valtion menoja lisätään sortokoneiston kasvattamiseen.

Tämä muutos on ollut mahdollinen, koska kaikki parlamentaarisesti edustetut puolueet ja ryhmät ovat alistuneet uuskonservatiiviselle strategialle. Kaikkiaan kehitys on johtamassa keskipitkällä aikavälillä edustuksellisen demokratian murentumiseen, jolla saattaa olla vaarallisia seurauksia.

Suomen hallitus haluaa myös kunnat työmarkkinatuen maksajiksi

Matti Vanhasen hallituksessa "opiskellaan" Saksan mallia valtiosihteeri **Raimo Sailaksen** ja työllisyysohjelman vetäjä **Harri Skogin** johdolla. Skog on antanut viitteitä tästä jo mm. UP:n ja Helsingin Sanomien haastatteluissa.

Skogin mukaan hallitus haluaa selvittää valtion ja kuntien välisen jaon työmarkkinatuen maksamisessa. "Asia on kirjattu hallituksen työllisyysohjelmaan".

Käytännössä hallitus haluaa kunnat mukaan työllistämistalkoiden maksumiehiksi. Tavoite on sinänsä täysin järjetön: kunta ei pysty vaikuttamaan valtion – tai EU:n ja Euroopan keskuspankin – toteuttamaan talous- ja työllisyyspolitiikkaan eikä sitä kautta työllisyyteen.

Asia onkin ymmärrettävä saalistajien yhteiskunnan rakentamisen ideologiasta käsin. Valtion verotus on - onneksi -progressiivista; siksi valtio pyrkii siirtämään työmarkkinatuen kuntien vastuulle. Kustannusten siirto kunnille palvelisi myös harppausta Saksan mallin eli työttömyysturvan rapauttamisen suuntaan. Valtionosuuksien leikkaukset ja kuntien talouden kiristäminen pakottaisi kunnat tarveharkintaisen työttömyysrahan maksamiseen, jolloin ihmiset tippuisivat entistä useammin kuntien toimeentulotuen asiakkaiksi. Jo tällä hetkellä kuntien toimeentulotuen saajista puolet on työttömiä.

Raimo Sailaksen lisäksi Nokian pääjohtaja **Jorma Ollila** käy apinan raivolla hyvinvointipalveluja vastaan. Hän arvostelee kirpeästi "ansiosidonnaisia suojaverkkoja". Ollilan mukaan ansiosidonnainen turva syntyi 2-2,5 % työttömyysasteen Suomessa metallityöläisille, jotka olivat keskimäärin 2-3 kuukautta vailla työtä. "Nyt on tilanne aivan toinen, hän julistaa.

"Valtiosihteeri **Raimo Sailas** haluaisi rajoittaa oikeutta kunnalliseen päivähoitoon**...**" "**Sailas** laittaisi yliopisto-opinnoille aikarajan…" **Sailas** sysii akateemista nuorisoa elämään lainarahalla, vaikka köyhien perheiden lapsille opiskelu tekee tiukkaa jo nyt**...**" Tällaisia juttuja luemme päivittäin sanomalehdistä. Sailaksen Suomesta kertoo paljon se, että teollisuuden ison pojan, vuorineuvos **Casimir Ehrnroothin** silmissä Sailas on "valtakunnan viisain mies" (HS 15.2.99).

Pelottavinta Sailaksen kauniissa maailmassa on, ettei kukaan tosissaan kyseenalaista ylipapin näkemyksiä.

Liian usein tiedotusvälineissämme menee lävitse väite, että hyvinvointipalveluiden alasajo ja veronalennukset lisäävät taloudellista toimeliaisuutta ja parantavat työllisyyttä. Elämme yhden totuuden maailmassa, jossa yhteisvastuun politiikalle ei muka enää ole sijaa.

Juhani Tanski
puluesihteeri
Vaihtoehtoväki rp

Länsiliittoutuneet ja toisen rintaman ongelma

Viime kesäkuun alussa Ranska, Britannia ja USA juhlivat näyttävästi 60 vuotta sitten tapahtunutta Normandian maihinnousua. Olipa juhliin päästetty myös entisen vihollismaan Saksan liittokansleri Schröder. Komeilla juhlamenoilla haluttiin viestittää maailmalle, että Normandian maihinnousu olisi ollut toisen maailmansodan ratkaiseva ja käänteen tekevä tapahtuma. Tämä on kuitenkin tyypillistä historian vääristelyä. Toinen maailmansota oli jo ratkennut Neuvostoliiton toimesta. Saksa oli itärintamalla jo kokenut ratkaisevat tappiot. Länsiliittoutuneet tekivät maihinnousunsa vasta sen jälkeen, kun ne olivat tajunneet, että Neuvostoliito voittaa sodan ilman heidän apuaankin. Neuvostoliitto oli esittänyt toisen rintaman avaamista Eurooppaan jo vuonna 1942 ja vaati sen jälkeen toistuvasti maihinnousua Ranskaan, mutta länsiliittoutuneet vetkuttelivat maihinnousua aina kesäkuulle 1944.

Tässä kirjoituksessaan Ville Rahikainen selvittelee länsiliittoutuneiden toisen rintaman ongelmaa.

Stalin, Roosevelt ja Churchill yhteispotretissa Teheranin konferenssissa marras-joulukuun vaihteessa 1943. Tässä tapaamisessa Stalin vaati länsiliittoutuneilta vihdoinkin maihinnousua Ranskaan, mutta Churchill vastusti ehdotusta esittäen maihinnousun sijasta operaatioita Balkanilla. Tilanne laukesi maihinnousun hyväksi vasta kun Stalin uhkasi lähteä pois tapaamisesta. Teheranissa Stalinille annettiin myös valtuudet sopia Suomen kanssa rauhanehdoista.

Churchillin sotilaspoliittinen välistäveto

Molotovin toukokuisen Washingtonin vierailun aikana (-42) länsiliittoutuneet allekirjoittivat tiedonannon, jossa he lupautuivat muodostamaan toisen rintaman Eurooppaan tuolle vuodelle (Operaatio Sledgehammer). Kuitenkin kesällä –42 Churchill sai taivutettua Rooseveltin hyväksymään Ranskaan suunnitellun maihinnousun korvaamisen Pohjois-Afrikan maihinnousulla (Operaatio Torch). Se tehtiinkin. Ensin Britannia vahvisti Egyptissä olevia joukkojaan ja nimitti näiden ylipäälliköksi kenraali Montgomeryn. Marraskuun 7.-8.-42 britit ja USA laskivat maihin suuria joukkoja Algeriaan ja Marokkoon. Vaikka saksalais-italialaiset voimat olivatkin vetäytyneet nopeasti El-Alameinista Tunisiaan ja Yhdysvaltain armeija oli edennyt lännestä päin kohti Tunisian rajaa, kesti toukokuuhun –43 asti ennen kuin saksalais-italialaiset joukot antautuivat Tunisiassa. Sisilian (heinäkuussa) ja Italian (syyskuussa) maihinnousujen jälkeen saksalaiset onnistuivat hidastamaan tehokkaasti länsiliittoutuneiden etenemistä Italiassa.

Teheranin kokous: Operaatio Overlord versus Balkan-seikkailu

Teheranin kokouksessa (marraskuu 28.- joulukuu 1. 1943) Stalin vaati voimakkaasti länsiliittoutuneiden maihinnousua Ranskaan. Churchill sen sijaan tarjosi erityisen innokkaasti Balkan-seikkailu ehdotustaan. Eikä ihme, sillä Neuvostovoimien mätkiessä saksalais- ja sen liittolaisvoimia Kurskissa sekä Donin ja Dnjeprin välillä, alkoivat sekä Itä-Euroopan saksalaisliittolais- että Lontoon Itä-Euroopan pakolaishallitukset (erityisesti Puolan) nytkähdellä hermostuneesti. Niinpä brittien Balkan-seikkailun laajempana tarkoituksen olikin asettua vetäytyvän Saksan asevoimien ja neuvostoarmeijan väliin ja siten suojella Itä-Euroopan taantumuksellisia hallituksia näiden maiden edistyksellisten valtaannousulta, joka puolestaan onnistuisi neuvostoarmeijan työntäessä saksalaiset Itä-Euroopasta.

Teheranin kokoukseen tultaessa oli Yhdysvaltain edustajille käynyt selväksi se, että he olivat tuhlanneet yhden vuoden ja hukanneet kaksi maihinnousua Ranskaan seuratessaan brittien poliittisia tarkoitusperiä. Ja kun maihinnousukalustokin oli vielä tuolloin määrällisesti rajallinen (Yhdysvaltain laivasto oli joutunut katkerana luopumaan osasta telakkojen valmistuskapasiteettia vuoden –42 lopulta –43 alkuun maihinnousulaivaston rakentamiseksi vuoden –43 maihinnousua varten), oli täysin mahdollista että suostuminen vielä Balkan-seikkailuunkin peruisi seuraavaksi vuodeksi suunnitellun maihinnousun Ranskaan (Operaatio Overlord). Niinpä jenkeillä ei juurikaan esiintynyt enää innostusta venyttää sotaa turhaan brittien takia.

Länsiliittoutuneiden sotilaallinen vaikutus Saksan armeijaan

Saksalaisten tappiot Pohjois-Afrikassa ja Italiassa marraskuun –44 loppuun mennessä olivat 247.887 miestä kaatuneina ja kadonneina 45 kuukauden aikana. Pohjois-Afrikan rintama sitoi 3-4 saksalaisdivisioonaa (joista kaksi panssaridivisioonaa). Vasta vuoden –42 lopulla ruvettiin Afrikan rintamalle lähettämään lisää saksalaisdivisioonia. Italian rintama sitoi pyöreät 30 saksalaisdivisioonaa.

Ilmapommitukset

Britit

Brittien Bomber Command omasi sodan syttyessä kaksi ongelmaa. Ensinnäkin se oli varustettu kevyillä ja keskiraskailla pommikoneilla, jolloin se ei kyennyt aiheuttamaan pysyvää tuhoa Saksan sotalaitoksille ja sen sotateollisuudelle.

Toiseksi Bomber Commandin lentokalusto ei kyennyt puolustamaan itseään Saksan ilmatilassa, jolloin sen oli siirryttävä yöpommituksiin vain muutaman sotakuukauden jälkeen. Yöpommitusten heikkous oli osumatarkkuudessa, jonka D. M. Buttin raportti elokuussa –41 osoitti (alle kolmasosa iskusta lähestyi tähtäyspistettä 5 mailin säteellä ja vain 10 % pommeista tippui kohdealueelle). Niinpä vuoden –41 lopulla nousi kysymykseksi se, jatketaanko tehottomia pommituksia sotilaskohteisiin vai siirrytäänkö kaupunkien pommittamiseen (Area Bombing), josta Ilmailuministeriö antoi päätöksensä siviilikohteiden pommittamiseen siirtymisestä 14. Helmikuuta –42.

Jo ennen sotaa olivat Brittien lentokonetehtaat alkaneet kehittelemään strategiseen pommittamiseen soveltuvia koneita, mutta tekniset syyt hidastivat tuotannon siirtämistä niihin. Siten myös Bomber Commandin siirtyminen raskaaseen pommikonekalustoon kesti pitkään: Helmikuussa –42 952 Bomber Commandin koneesta vain 210 oli raskaita (22 %), heinäkuussa 771 koneesta 340 (44 %), vuotta myöhemmin heinäkuussa –43 1005 koneesta 854 (85 %) ja lopulta joulukuussa –43 1134 koneesta 1093 (96 %). Huolimatta siitä, että Bomber Command olisi kyennyt kalustonsa puolesta aiheuttamaan pysyvää tuhoa kesästä –43 Saksan sotateollisuudelle ja sotilaslaitoksille, yöpommittamiseen liittyvät osumisongelmat pakottivat Bommer Commandin pysymään kaupunkien siviilikohteiden pommittamisessa.

Jenkit

Jo alusta lähtien Yhdysvaltain sotilasedustajat tajusivat, että vain Saksan teollisuuden tuhoamisella ilmapommituksin olisi jotain merkitystä. Koulutukselliset ja tuotannolliset tekijät veivät kuitenkin oman aikansa ja vuoden –42 loppuun mennessä oli Yhdysvaltain ilmavoimilla käytössä yhteensä 10 ¾ Grouppia (lentolaivuetta, kussakin n. 45 konetta) Välimeren ja Englannin kentiltä pudottaen vuoden –42 aikana 4964 tonnia pommeja. Vuoden –43 aikana Grouppien määrä kasvoi tasaisesti, joulukuussa niiden määrän ollessa jo 33 ½ (pudotettuja pommitonneja joulukuussa 20329) ja saavuttaen huhtikuussa –44 määrän 60 Grouppia, jollaisena se jotakuinkin säilyi 13 kuukauden ajan.

Tämä luonnollisesti heijastui pudotettuihin pommitonneihin. Kun maaliskuun –44 loppuun mennessä oli tiputettu yhteensä 183.964 tonnia pommeja, tiputettiin sodan viimeisellä 14 kuukautena 912.830 tonnia, keskimäärin 65.000 tonnia kuukaudessa.

Yhteenveto

Länsiliittoutuneiden ilmaoffensiivin heikot saavutukset ennen Normandian maihinnousua ovat nähtävissä myös saksalaisten tuotantotilastojen valossa:

Vuonna –41 hyökkäysvaunuja 3226, lentokoneita 11 776, S-veneitä 196

Vuonna –42 hyökkäysvaunuja 4412, lentokoneita 15 409, S-veneitä 244

Vuonna –43 hyökkäysvaunuja 5677, lentokoneita 24 807, S-veneitä 270

Vuonna –44 hyökkäysvaunuja 8016, lentokoneita 39 807, S-veneitä 387

Synteettisen öljyntuotannon puolella on selvästi tunnistettavissa tuotannon tipahtaminen (vuonna –43 5,7 milj. tonnia, vuonna –44 3,8 milj. tonnia), mutta asiaan vaikutti myös Romanian siirtyminen Neuvostoliiton leiriin elokuussa –44.

Siten on nähtävissä, ettei länsiliittoutuneiden ilmaoffensiivi onnistunut estämään sotatarvikkeiden tuotantoa eikä niiden lähettämistä itärintamalle ennen Normandian maihinnousua.

Itärintama

Ennen hyökkäystään Neuvostoliittoon Saksa kasvatti panssaridivisiooniensa määrän kymmenestä 21:een, ja vuonna –42 koottiin vielä 6 panssaridivisioonaa.

Saksan panssarivaunutappiot itärintamalla olivat vuoden –41 itäreissun kahden ensimmäisen kuukauden aikana PsDivisioonille 970 vaunua, vuoden –42 aikana 1932 vaunua ja pelkästään vuoden –43 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana 2152. Näistä tappioista johtuen Saksalla ei ollut enää kykyä muodostaa laajemmassa määrin uusia panssaridivisiooneja, sen sijaan panssaridivisiooneja muodostettiin joko erikoisyhtymille (Waffen SS) tai ”puolikkaina” (panssarikrenatööridivisioonat).

Neuvostojoukkojen menestys oli nähtävissä toistakin kautta. Puolustukseen paremmin soveltuvien rynnäkkötykkien ja panssaritorjuntavaunujen tuotanto kasvoi Saksassa seuraavasti: -41 557, -42 1624, -43 4359 ja –44 8855. Siten on selvästi nähtävissä Saksan asevoimien siirtyminen puolustukseen vuodesta –43 lähtien. Tämä näkyy näistä aseteollisuuden luvuista, mutta käytännössä se näkyi neuvostoarmeijan suurina voittoina ja rintaman siirtymisenä nopeasti kohti länttä.

Lopuksi

Tultaessa vuoden –44 puoliväliin olivat neuvostoarmeijat onnistuneet murskaamaan Saksan hyökkäysvoiman ja neuvostoarmeijan voiman kasvu oli pakottanut Saksan siirtymään puolustukseen. Kuitenkin Saksan sotavoiman kuoret olivat vielä kookkaat ja komeat, mutta niistä alkoi jo tyhjyys kumista. Normandian maihinnousun jälkeen saksalaiset onnistuivat hidastamaan länsiliittoutuneiden etenemistä 2 kuukautta, kunnes länsiliittoutuneiden maihinnousu Etelä-Ranskaan 15. elokuuta –44 pakotti saksalaiset aloittamaan vetäytymisensä Ranskasta. Vertailun vuoksi todettakoon, että samaan aikaan kun liittoutuneet onnistuivat viidessäkymmenessä päivässä valtaamaan 100 km leveän ja 50 km syvän sillanpääaseman Normandiasta, neuvostojoukot etenivät Valko-Venäjällä 600 km. Saksalaisten miehistötappiot Ranskassa marraskuun loppuun –44 kaatuneina ja kadonneina oli 405 199 miestä.

Asiaan liittyen suomalaiset pullistelevat tällä hetkellä Suomen armeijan saavuttamasta torjuntavoitosta Ihantalassa, Viipurinlahdella ja Vuoksensalmella. Kysyä sopii olisiko Suomen armeija ollut niin paljon Saksan armeijaa parempi, että samaan aikaan kun neuvostoarmeija pysäytti hyökkäyksensä Kannaksella Saksan armeija puolestaan joutui neuvostoarmeijan hyökkäyksen takia vetäytymään 600 km Valko-Venäjällä. Olisikohan torjuntavoitto selitettävissä yleisemmillä sotapoliittisilla seikoilla?

Normandiaan ja Etelä-Ranskaan tehtyjen maihinnousujen merkitystä ei voi kieltää. Saksalaisten puolustuksen varsin nopea mureneminen Ranskassa osoitti kiistattomasti Stalinin olleen oikeassa hänen väittäessään Ranskan olevan Saksan puolustuksen heikko kohta verrattaessa sotilasoperaatioiden hidasta edistymistä Euroopan ”Pehmeällä Vatsapuolella”. Vaikka maihinnousut Ranskaan merkitsivät lopun alkua, ei pidä kuitenkaan erehtyä luulemaan että se olisi ollut Saksan sotilaallisen voiman romahtamisen syy ja seuraus. Neuvostoarmeijan saavutukset Kurskissa, saksalaisten työntäminen

Donilta Dnjeprille, Leningradin vapauttaminen, suomalaisten potkiminen pois Karjalan kannakselta ja neuvostoarmeijan suuret motitukset ja voitot saksalaisista Valko-Venäjällä osoittavat kiistattomasti, että Stalingradin neuvostovoitto ei ollut vain vahinko saksalaisten puolelta vaan että neuvostoarmeija kykeni lyömään saksalaiset taistelukentällä jatkossakin, vaikka länsiliittoutuneet olisivatkin jatkaneetkin näpertelyään Italiassa.

Stalinin lohkaisu Vorosiloville ja Molotoville Teheranin neuvottelujen kärjistyttyä äärimmilleen toista rintamaa koskevassa kysymyksessä kuvasti hyvin kuinka Neuvostoliitto kantoi sodan raskainta taakkaa: "Mennään, meillä ei ole täällä mitään tekemistä. Meillä on paljon huolia rintamalla— ". Eikä ihme että Roosevelt ja Churchill tunsivat olonsa tukalaksi, sillä merkitsihän itärintama pelkästään miehistötappioina Saksalle marraskuun loppuun –44 kaatuneina ja kadonneina 2 416 784 miestä.

Ville Rahikainen

Lähteet: Berezkov: Näin tehtiin historiaa, Deborin: 30-Vuotta suuresta voitosta, Lenz: Panzer Gruppen, USAAF Statistical Digest, www.feldgrau.com, www.axishistory.com, www.raf.mod.uk.

Vielä ns.torjuntavoitosta

Pääministeri Antti Hackzellin johtama rauhanvaltuuskunta ylitti Suomen ja Neuvostoliiton rajalinjan 7.9.1944 lähtien Moskovaan kuuntelemaan, että mitähän ne rauhanehdot mahtoivat ollakan. Valtuuskuntaan kuuluivat myös kenraalit R.Walden, A.E. Heinrichs ja O. Enckell. (Helsingin Yliopiston kirjasto)

Edellisessä Kansan äänen numerossa esitimme että helmikuun ja syyskuun –44 rauhanehdoilla ei ollut juurikaan eroa. Aihe vaatii muutamia tarkennuksia. Siksi palaammeuudelleen aiheeseen.

Rauhanehtojen osat, joista Neuvostoliitto ei suostunut luopumaan, olivat:

Helmikuussa -44: 1. Moskovan rauhan rajat, 2. Petsamon luovuttaminen Neuvostoliitolle, 3. Saksalaisten karkottaminen Suomen valtion alueelta tai internoiminen, 4. Sotakorvaus: 600 milj. dollarin arvosta tavaroina. 5. Suomen armeijan kotiuttaminen lähes välittömästi

Syyskuussa –44: 1. Moskovan rauhan rajat, sekä Petsamon ja Porkkalan luovuttaminen, 2. 15. 9. –44 mennessä jäljelle jääneiden saksalaisten aseistariisuminen ja luovuttaminen Neuvostoliitolle. Saksalaisten karkottamisessa Neuvostoliitto antaa apua Suomelle, 3. Sotakorvaus: 300 milj. dollaria tavaroina viidessä vuodessa, 4. Suomen armeija saatettava rauhanaikaiseen kokoonpanoon kahdessa kuukaudessa, 5. Yhteistoiminta liittoutuneiden kanssa sotarikollisten pidättämiseksi ja tuomitsemiseksi.

Myös syyskuun rauhanehtojen sotakorvauksista maristiin siitä, kuinka ne tuhoavat Suomen talouden, kuten maristiin vastaavista sotakorvausvaatimuksista helmikuun rauhanehdoissakin (tuolloin tosin oikein asiantuntijoiden suulla), joten sotakorvausten puolittaminen ei juurikaan muuttanut rauhanehtoja.

Sotarikollisten tuomitseminen merkitsi omalta osaltaan liittoutuneille oikeutta puuttua Suomen sisäisiin asioihin. Mutta se ei antanut oikeutta muuttaa Suomen poliittista järjestelmää, joten myös senkään merkitys rauhanehdoissa ei ollut merkittävä.

Vaatimus Porkkalan luovuttamisesta / vuokraamisesta Hangon tilalle oli merkittävä siksi, että se mahdollisti Hankoa paremmin Helsingin Herrojen Touhujen Kyttäämisen ja antoi painoarvoa liittoutuneiden vaatimuksille. Onhan Helsinki Porkkalasta tykin kantaman päässä.

Rauhanehdot muuttuivat siis vain vähän ja sekin käytännössä huonompaan suuntaan. Turhaan siis ei Paasikivi lohkaisut helmikuisista rauhanehdoista: " Meillä ei ole enää valittavana muita kuin huonoja alternatiiveja (vaihtoehtoja) ja näistä huonoista alternatiiveista tämä on paras ". Valitettavasti eduskunnassa valtaosa tajusi saman vasta sitten, kun Suomen armeija oli kärsinyt tappionsa Karjalan kannaksella.

On kuitenkin muistettava, että niiden muutaman heikennyksen lisäksi, huhtikuinen poliitikkojen nenännyrpistys Neuvostoliiton rauhanehdoille tuli myös maksamaan kaatuneina, kadonneina ja haavoittuneina 63 996 miestä (ei sisällä ilmavoimia ja laivastoa).

Edellisessä artikkelissani olin laskenut Suomen armeijan tappiot liian alhaiseksi. Myös Itä-Karjalasta vetäytymisestä seuranneet tappiot on laskettu mukaan, sillä vaikka Leningradin pohjoisalueen turvallisuuden takaaminen olikin Neuvostoliitolle Itä-Karjalaa tärkeämpää, kuuluvat suomalaisten Itä-Karjalasta vetäytymisen tappiot siihen raskaaseen ja turhaan hintaan, jonka Suomen kansa joutui maksamaan poliitikkojensa hidasjärkisyydestä.

Ville Rahikainen

Maailman sotilasmenot nousivat kylmän sodan tasolle

Maailmassa käytetään tänään entistä enemmän rahaa sotavalmisteluihin samalla kun köyhyyden poistamiseen luvattuja varoja ei näytä löytyvän mistään, YK:n asiantuntijaryhmä varoittaa tuoreessa raportissaan.

Tutkijoiden mukaan kylmän sodan loppumisen jälkeinen suvanto asevarustelussa on jäänyt taakse. Viime vuonna koko maailman sotilasmenot kasvoivat lähes 900 miljardiin dollariin (730 miljardia euroon), ja tämän vuoden loppusumma saattaa nousta 950 miljardiin - tai jopa korkeammalle. USA:n osuus varustelumenoista on lähes puolet, presidentti Bush allekirjoitti juuri 417 mrd dollarin puolustusbudjetin, josta luvusta vielä puuttuu Irakin sotatoimien vaatimat menot.

Tätä ennen aseisiin on kulutettu vastaavia summia vain kylmän sodan vaikeimpina vuosina.

Raportissa vedetään yhteyksiä korkeiden sotilasmenojen ja yleisen kurjuuden välille. 1990-luvun talouskasvu ei ole näkynyt maailman köyhien kukkaroissa, ja kuilu rikkaiden ja köyhien välillä syventyy entisestään. Kansainväliset köyhyydenpoistotavoitteet näyttävät jäävän haaveiksi hallitusten valitellessa rahapulaa.

Turvallisuutta vaarantavat monet muutkin asiat kuin sotilaalliset uhkat, raportissa muistutetaan. Jos hallitukset vastaavat kaikkiin kriiseihin sotilasvoimalla, niiden todelliset syyt jäävät selvittämättä. (Lähde: Ilta-Sanomien verkkolita)

90 - vuotta imperialistista sotaa

On kulunut 90 vuotta 1. maailmansodan syttymisestä. Alkanut sota avasi tietä Leninin taktiikalle Venäjän vallankumoukseen, se avasi myös tien kohti uutta tuotantotapaa, joka seuraa objektiivisin edellytyksin väistämättä kapitalismia ja synnyttää meille uuden lapsen yhteisesti kapaloitavaksi ja hyvin hoivattavaksemme omaksi- ja isovanhempiemme iloksi.

90 - vuotta imperialistista sotaa kypsytti siis samalla koko tämän modernin kapitalistisen yhteiskuntamuodostuman eli tämän kapitalismin vaiheen, jota nyt elämme. Silloin 90 vuotta sitten kiihdytetyn teollistuvan riiston nousukiito päätyy väistämättä laskukiitoon, jonka kyydissä me nyt katselemme maapallomme verenpunaista taivaanrantaa ja toivomme ihmiskunnalle ja lapsillemme pehmeää laskua heidän valmistautuessa laskuun kohti uutta tuotantotapaa ja odottaessa pyörien kosketusta kiitorataan, joka päätyy moottorien voimakkaaseen koko koneen runkoa ravisuttavaan jarrutukseen, ennen koneen pysähtymistä ja vapautumistamme sen ahtaasta rungosta ja hiostavasta ilmasta.

Sota synnytti modernin teollistuneen nykyajan. Sota synnytti samalla sotakoneen, joka tuhoaa itsensä itsetuhonsa vietillä. Voimme tarkastella tuota konetta lentoaseen kehittymiseen, joka sekin on saavuttanut virstanpylvään päätyen uuteen aikakauteen koko lentokoneen historiassa eli sen uuteen aikakauteen avaruudessa.

Suuri sotakone, joka tuhoaa itsensä ja aikakautensa on kapitalismin imperialistinen vaihe, joka päätyy vain sen itsetuhoon. Sotakone todellakin synnytti viimevuosisadan suuret sodat ja on tämän päivän pienten sotien perimmäinen syy eli kapitalismin siirtyminen imperialistiseen vaiheeseensa, jonka loppu tulema on sen itsetuho kiitoradan päässä loppuun kuluneena rauniona. Sen uumenista toivomme selviävämme ehjin nahoin kiitoradalle haukkomaan henkeämme puhtaassa ilmassa.

Kapitalismin laskukiitoa voi pitkittää vain uusi suuri sota sillä tuotantotapa, joka tuottaa vain tuottaakseen rikkautta harvojen käsiin tarvitsee uuteen kiihdytykseen uutta peruskorjausta ja juuri sota kypsyttää uuden sodan siemenet ja tämän kapitalismin tarvitseman restauraation. Tämän uuden sodan alkufanfaareja on parhaillaan käytävä imperialistinen valloitussota Irakissa ja koko lähi- idässä. Se on sotaa maapallon öljystä, jolla kapitalismin imperialistinen vaihe voitelee virittyneen sotakoneensa. Kapitalistilla ei kuitenkaan ole enää näköpiirissä teollisen modernin aseen kehittämisen tuomaa kiihdytystä uuden taloudellisen nousun moottoriksi. Kapitalistilla on enää kiihdytetyllä kulutuksella luotua toivoa paremmasta ja sotaa parempaa ja nopeampaa kuluttajaa ei olekaan. Siksi kapitalisti tarvitsee sotaa, uutta sotaa oppimatta menneistä koskaan mitään.

Yhdeksänkymmentä vuotta jatkuvaa sotaa synnyttää uutta tuotantotapaa (yhteiskuntamuodostumaa) eli aamunkoittomme on siis lähestymässä laskukiitoaan omien edellytystensä käydessä siltä vähiin. Luonto jonka se raiskasi, Ihminen jonka se riisti ja surmasi ja yhteiskunta, josta se teki keskitysleirinsä päätyvät lopulta tienristeykseen, jossa lukee uusi aikakausi, sosialismin aikakausi alkaa tästä!

Sosialismi kehitti aineksiaan kapitalismin imperialistisen vaiheen uumenissa ja on nousemassa yhteiskuntamuodostumiemme eli tuotantotapaspiraaliemme seuraavaksi korkeimmaksi vaiheeksi. Todella merkittävää tässä on se, että ensi kertaa tuotantotapa tietää ennakkoon, että sen päivät ovat jo luetut sen astuessa tehtäväänsä viedä ihmistä onnelliseen huomiseen. Mitä tämä tarkoittaa? Tämä tarkoittaa, että ensi kertaa uusi tuleva tuotantotapa sisältää itseään korjaavia mekanismeja jo ennakkoon siihen asennettuna. Näitä mekanismeja on koko Ihmiskunnan kollektiivinen käyttöönotto koko ihmiskunnan kehittymiseksi siksi tuotantotavaksi, joka ei enää perustu riistoon toisen Ihmisen yli valtion tukiessa tätä imperialismiin sidottua teurastusta. Näitä uusia mekanismeja ovat tuotantotavan objektiiviset uudet ominaisuudet sen tavaratuotannossa eli tuottaa vain tarpeiden mukaan suunnitelmallisesti kaikille tasapuolisin tuloksin. Sekä se sosialismin teoria, jonka perustan laskivat kaikki suuret sosialistiset esi- isämme. Tätä teoriaa voimme nyt opiskella työväenluokan teoriana, työväenluokan puolueissa. Tämä on se oleellinen ero tuotantotavoissa, joka tarvitaan jotta voimme unohtaa 90 vuotta sitten alkaneen sodan veriset muistot tuntemattoman sotilaan haudalla ja kääntää katseemme tulevien lapsiemme hyväksi! Kunhan vain jaksamme taistella uuden tulevaisuuden puolesta, vanhaa väistyvää tuotantotapaa vastaan omissa työväenluokan puolueissamme, jotta imperialistisen kapitalismin laskukiidosta ei tule liian veristä.

Turku 22.8.04
Hannu Rainesto

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Sorry, Mr President

Kaikki maalliset ja taivaalliset merkit viittaavat vain yhteen virkakauteen. Se on ihmiskunnalle hyvä uutinen, saattaa jopa estää kolmannen maailmansodan syttymisen. Varmaa se ei ole koska olen jostain lukenut ennusteen jonka mukaan Israel aloittaa kolmannen maailmansodan. Israelissahan on nyt johtajana samanlainen järkirajoitteinen johtaja kuten teillä Usassa. En tiedä onko Sharon saanut terroristitoiminnan 50 vuotis-ansiomitalia, ainakin hän oli jo 1953 palestiinalaisia tappamassa ja taloja räjäyttelemässä.

Usan tilanne Irakissa on todella vakava. Pari esimerkkiä EU-Suomesta. Usan ja Naton epävirallisena äänenkannattajana Suomessa toimiva Helsingin Sanomat kirjoittaa pääkirjoituksessaan 16.5: "Yhdysvaltoja on lähes mahdotonta enää auttaa Irakin suosta." Jonkinlaista jenkkisympatiaa kuitenkin pääkirjoittajalla on, koska lisäsi tuon tarpeettoman sanan- lähes.

Toinen esimerkki- kenraali Hägglundin kanta on, että UsalIe ainoa mahdollisuus on vetäytyä Irakista. Kenraalin kanta lienee jenkeille järkytys. Ns. kylmän sodan aikana suomalaiskenraalit tekivät tiivistä yhteistyötä jenkkien kanssa Neuvostoliittoa vastaan. Asiasta toiseen, entäpä jos kenraalit olisivatkin tehneet yhteistyötä KGB:n kanssa? Heitä syytettäisiin nyt maanpetoksesta.

Irakin sodasta on ollut hyötyä sekä haittaa siihen osallistumattomille. Bushin ja Sharonin toimet ovat osoittaneet kolmannen maailman kansoille, kuinka onttoa ja sairasta on länsimainen demokratia.

Vuosikymmeniin sitä ei tarvitse maailmalle kaupata muuten kuin aseilla. Oikeat kristityt sanoutuvat irti Bushin ja Sharonin jumalista. Ei niin verisen jumalan kanssa kukaan halua olla tekemisissä.

Bush ja Sharon ovat myös toiminnallaan taanneet terroristien riittämisen vuosikymmeniksi eteenpäin.

Ihmiskunnan kehitystäkin on tapahtunut joillain aloilla. Kuitenkin historiasta ei opita mitään ja rahan ja vallanhimo sokaisee maailman valtiaatkin. Sota on helppo aloittaa, mutta lopettaminen onkin mutkikas ja tuskallinen tehtävä.

Viimeaikojen tapahtumat osoittavat kuinka suuriarvoisen työn Anneli Jäätteenmäki teki paljastaessaan Lipposen sooloilut Bushin kanssa. Säästyimme monelta pahalta.

Reino Welling
Jämsänkoski

Rivien välistä lukeminen saattaa olla vaarallista

Katutyössä joudun usein toteamaan, että monet ihmiset väittävät kykenevänsä orientoitumaan maailman asioihin porvarillisen tiedonvälityksen kautta rivien välistä lukemalla. Rivien välistä lukeminen johtuu käsittääkseni asianomaisen henkisestä laiskuudesta, tietämättömyydestä ja arkuudesta.

Tyypillisenä ajankohtaisena esimerkkinä on israelilainen historian uusiksi kirjoittaminen. Olen suomalaisesta TV-ohjelmista videoinut yhden jakson Nürnbergin oikeudenkäynnistä, jossa ohjelma käsitteli Adolf Eichmannin tapausta. Kun taustat jätetään kertomatta ja asioista on kulunut tarpeeksi pitkän aikaa, niin rivien välistä lukeminen ei ainakaan johda realistisiin päätelmiin.

Nürnbergin oikeudenkäyntiä koskeva jakso pohti, että mistähän saksalaisten pahuus johtuu. Jos ei ymmärretä luokkataistelua, niin eihän sitä sitten ymmärretä muutakaan. Nürnbergin oikeudenkäynnissä ei neuvostoliittolaisen syyttäjän vaatimuksesta huolimatta tutkittu Saksan teollisuus- ja pankkipiirien osuutta natsien rikoksiin. Eiväthän natsit olisi koskaan päässeet valtaan ilman suurpääoman tukea. Siinä sitten olivat yhtä hyvin mukana juutalaiset kapitalistit, kuin saksalaisetkin. Esimerkiksi itävaltalainen juutalainen kapitalisti Loewe oli siellä natsien suurimpia rahoittajia ja kun natsit pääsivät valtaan, niin Loewen perhettäkin kuskattiin keskitysleiriin. Myöskin sosiaalidemokraattien entinen presidentti Ebert auttoi natseja ja joutui itsekin keskitysleiriin. Kaytskyn poika Benedickt joutui myös keskitysleiriin.

Kruppit ja muut kapitalistit Saksassa pystyivät osoittamaan, että Saksa voitti sodan, sillä heidän omaisuutensa oli sodan jälkeen suurempi kuin ennen sotaa. Siten voidaan sanoa, että rikos kannattaa. Adolf Eichmannin tapauksessa ei pohdittu, että milloin hänestä tuli "paha". Minä voin sen paljastaa. Eichmann oli 13 vuotias, kun hän oli osallisena ensimmäiseen juutalaismurhaan. Hän oli Pohjois-Saksalaisessa sisäoppilaitoksessa, kun poikajoukko, johon hän kuului, heitti likinäköisen juutalaispojan silmälasit vesilätäkköön ja sitten hänet sokeana potkittiin kuoliaaksi.

Juutalaisten omaisuutta ei suinkaan takavarikoitu valtiolle, vaan alan suurimmat kapitalistit jakoivat potin. Sionisteilla on sodan jälkeisen ajan ollut tarkoituksena rahastaa natseja, mutta ei heidän rikosten tutkiminen ja tuomitseminen. Eichmann saatiin ensiksi kiinni, kun natsikaveri oli hänet pettänyt säästääkseen oman nahkansa ja sitten oikeudenkäynti oli tehty pelotukseksi toisille natseille, jotta voitaisiin rahastaa tehokkaammin. Esimerkiksi Ruotsiin paenneita natseja ei ole jahdattu ollenkaan.

Mikä on sitten vaihtoehto rivien välistä lukemiselle? Olen tavannut kymmenittäin "Tammisaaren yliopiston" käyneitä. Siellä kaikilla kommunisteilla oli velvollisuus tutkia ainakin yksi aihe ja pitää siitä esitelmä. Joskus tietysti sattui olemaan laiskempi kommunisti, joka ei viitsinyt tutkia ollenkaan. Kerrotaan erään kommunistin pitäneen esitelmän maataloudesta, jossa hän vain lyhyesti ja ytimekkäästi totesi, "että kananhoidosta puheen ollen yhtä kanaa vähempää ei kannata pitää".

Wäinö Pietikäinen

Mietteitä Lapista

Olen taas palannut Kitkajoen, Käylän ja Naruskan ihanilta maisemilta. Taas vielä kerran nämä maisemat ovat antaneet minulle voimaa kestää tämän päivän "kovaa" elämää.

Tuskinpa Albert Huhtamo tiesi mikä merkitys näillä seuduilla olisi minun taiteelliseen tuotantoon, kun hän vei minut (1952) poikansa Karin kanssa näihin ihaniin maisemiin. (Tänä päivänä hyvin tunnettu ja arvostettu kuvanveistäjä Kari Huhtamo).

Kalastelin ja samoilin Kitkajokea pitkin kunnes minä löysin myös Naruskan, 1964. Olimme silloin vaimoni Marian ja 2 1/2 vuotiaan Jaanan kanssa Tenniöjoen varrella, ainoastaan 3 km Neuvostoliiton rajalta. Olemme sen jälkeen vierailleet tällä alueella 40v.ajan.

Mielenkiintoinen tuttavuus ja hyvä ystävä Ilmari Vuorela, jonka "elämänkaarretta" voi seurata Teo Sorrin kirjassa (1991) Karhukuusikossa ja Lumiapajilla, alkaa olla viimeisellä retkellä... Hän on antanut minulle paljon elämänviisautta ja voimaa. Istun nyt täällä kotona kaukana Naruskajoen taimenista ja Tenniöjoen nuotiopaikalta. Haluan vain sanoa kaikelle Suomen kansalle että koittakaa kestää, onhan meillä vielä ihana luonto, vai mitä?

Eräterveisin Kurt Björk,
Vaasa.

Dynamiikkaa

Jotkut haluavat talouteen lisää dynamiikkaa, suurempia tuloeroja. Kehtaavat väittää, että talous toimii vain, kun tuloerot kasvavat. Britanniassa se toteutui ja tulos on surkea: lisää työttömyyttä, huono työttömyysturva. Rautatiet yksityistettiin. Ensimmäiseksi omistajat ottivat rahat ja säästivät kaikessa ja siitä seurasi onnettomuuksia, kuolintapauksia ja ruokottoman näköisiä asemia. Yksityinen omistaja vastuullinen? Tehokas? Vielä mitä! Kaikkea muuta! Valtio hoiti rautatieliikenteen turvallisesti ja edullisemmin, minkä luulisi olevan selviö, koska valtiolla ei ole niin suuria voittovaatimuksia kuin yleensä yksityisillä yrityksillä.

Siitä huolimatta, että kaikki mahdollinen on mennyt pieleen Britannian rautateillä, Tony Tefloni, pseudotyöväenpuolueen edustaja, järkkymättä paasaa, että yksityistäminen on ok. Puhutaan jäykkyyksistä, kilpailukyvystä ja verojen alentamisesta. Sirkka Hämäläinen (Suomesta puhuttaessa) korostaa, "ettei tässä pureta hyvinvointivaltiota". Kunpa voisinkin uskoa kaikkia roskanpuhujia! Koska Suomi on kuin uskollinen koira, niin Suomi ei ylitä valtionvelkaansa yli sovitun. Joten mistä Sirkka Hämäläinen ne rahat sitten ottaa, jotta tämä nykyinen "hyvinvointivaltiomme" ei tulisi puretuksi? Näemmekö sen päivän kun Sirkka Hämäläinen ja muut rikkaat suomalaiset alkavat lahjoittamaan rahaylijäämäänsä valtion tyhjään kirstuun? Tuskinpa. Ei tule pennejä taivaasta, eikä pulu markkoja paskanna!

Sirkka tarkoittaa tietenkin, että valtion tulee myydä omaisuutensa. Sen jälkeen kun ei ole mitä myydä, jää vaihtoehdoksi työntekijäin palkkojen reaaliset alentamiset, sillä kapitalisti ei tingi omasta voitostaan - ei ainakaan niin kauan kuin SAK pelaa samassa joukkueessa työnantajain kanssa. Tosin voi käydä niinkin, ettei SAK:ssa ole kohta jäseniäkään. Ei edes niitä passiivijäseniä. Työttömyysturvan kun saa halvemmalla "Loimaan liitosta". (HUOM! Sekään ei harrasta edunvalvontaa!)

Dynamiikka ei tarkoita, että kapitalismi olisi tehokkaampi tuottaja, vaan tehokkaampi jakamaan työn tuloksia omistajilleen. Jokainenhan tietää, että Neuvostoliitto oli suuri ja mahtava. Venäjästä tuli kapitalistinen yli kymmenen vuotta sitten. Talous on ollut siellä nousussa koko ajan, mutta ei ole saavuttanut vieläkään kommunismin aikaista tasoa. Siis missä on kapitalismin "dynaamisuus"? Työttömyydessä ja kansan köyhtymisessähän se on! Todellinen demokratia ja tasa-arvo on mahdollista vain kommunismissa. Kommunismi ei tarvitse työttömyyttä, suuria tuloeroja eikä pidempää työssäoloaikaa - sitä tarvitsee tämä yhteiskunta globaalikapitalistinen.

On pelkkä huhu, että olisin melkein päivittäin yhteydessä Jorma Ollilaan.

Hannu Alm
Helsinki

TOIMINTASEMINAARI

EU:n Vastaisen Kansanrintaman ja Kansan äänen julkaisijajärjestöjen yhteinen syysseminaari pidetään Timpurirannassa Lohjan Lehmijärvellä lauantaina 28.8.2004 alk. klo 10.00. Tulokahvit klo 09.30.

Seminaarissa alustavat kunnallisvaaleista ja poliittisesta tilanteesta **Pekka Tiainen** sekä kunnallisvaalityön organisoimisesta ja muodoista **Heikki Männikkö.**

Lähtöä varten kokoonnumme Helsingissä klo 08.00 Vellamonkatu 6 eteen, josta halukkaille kuljetus Timpurirantaan henkilöautoilla.

Retken hinta on 25 •, johon sisältyy matkojen lisäksi ruokailu ja mahdollisuus saunomiseen. Sitovat ilmoittautumiset ennakkoon Tarja Männikkö, p.09-7012628; Reijo Katajaranta, p. 040-5643205; Esko Auervuolle, p. 09-6949307 tai Kansan äänen toimitus os. PL 780, 00101 Helsinki

Ennakkoon ilmoittautuminen on välttämätöntä, jotta kuljetukset ja ruokailu pystytään järjestämään tyydyttävästi.

Tukea Kansan äänelle

Tarmo Nieminen 10,00 e, Juha Kieksi 100,00 e, Hannu Kautto 60,00 e, Armeijaton Suomi 70,00 e, Reijo Katajaranta 30,00 e, Jaakko Huhtala 100,00 e, Kalle Wahrman 10,00 e, Heikki Männikkö 21,00 e, Eira Kärki 40,00 e, Esko Auervuolle 30,00 e, Tarja Männikkö 19,00 e ja lipaskeräyksellä Wäinö Pietikäinen 85,40 e.

OKO 554114-227966

Sanni Koskisen muistolle

Keskuudestamme on poistunut pitkäaikainen toverimme ja jäsenemme Sanni Koskinen. Päivänvalon hän näki ensimmäisen kerran 17.9.1920 Kuusankoskella. Silmänsä hän sulki viimeisen kerran Helsingissä 21.7.2004. Vankan siteen työväenliikkeeseen Sanni sai jo nuorena isältään, joka työskenteli tehtaalla paperikoneen käyttäjänä. Miehensä kanssa Sanni joutui jo 30- luvulla muuttamaan työn mukana Helsinkiin.

Työläisen arjen Sanni aloitti ravintolatyöntekijänä. Miehensä kaatumisen jälkeen hän työskenteli sodan aikana eri paikoissa: mottimetsässä, maatalouden piirissä jne. Sodan jälkeen Sanni hakeutui töihin telakalle niitinkuumentajaksi. Silloin tehtiin sotakorvauslaivoja ja jäänsärkijöitä. Heti työelämään tultuaan Sanni oli liittynyt ammattiliittoon.

Wärtsilän telakalle tultuaan hän liittyi telakkatyöväen osastoon ja Kommunistisen puolueen jäseneksi. Silloin hän toimi pitkään siivoojien luottamusmiehenä. Ensimmäiseen lakkoonsa Sanni osallistui, kun niitinkuumentajat vaativat itselleen haalareita. Haalareiden sijaan tuli lopputili, mutta kolmen viikon kuluttua annettiin työpaikka takaisin ja saatiin myös haalarit.

Metallin lakon aikana kaikki tekivät hartiavoimin työtä, Sanni muiden mukana. Silloin jaettiin Tiedonantajaa. Sanni kehittyi lujaksi ja periaatteelliseksi työväenliikkeen jäseneksi. 70- luvulla Sanni tuli mukaan Hermannin Naisten toimintaan. Kommunistien Hermanni- Vallilan osaston jäseneksi Sanni tuli v. 1983 ja toimi alusta saakka KTP:n mukana. Sanni oli ehdokkaana ensimmäisissä kunnallisvaaleissa, jossa KTP oli itsenäisenä mukana. KTP:n perustamisen jälkeen teimme paljon katutyötä, johon myös Sanni osallistui siihen saakka, kun voimat riittivät. Lukemattomat olivat ne sukat ja lapaset, jotka hän kutoi puolue- ja naisjärjestöjen myyjäispöydälle. Kaikki me, jotka tunsimme Sannin, koemme, että hänen mukanaan siirtyy menneisyyteen paljon sitä työväenliikkeen luokkataistelukokemusta, jota emme saa koskaan takaisin.

Heikki Männikkö

Jaakko "Jaska" Huhtala lahjoitti 100 euroa Kansan äänelle.

Kokouksia

Helsingin vappumarssitoimikunnan kokous tiistaina 14.9.2004 klo 18.00 Timpurien kerholla os. Mäkelänkatu Mäkelänkatu 8. Vappumarssitoimikunta on turvannut marssin toteutumisen aina vuodesta 1994 lähtien. Pidetään yhdessä huolta siitä, että Vappumarssiperinne säilyy ja vahvistuu!

Kommunistien Hermanni-Valilan osaston kokous 5.10.2004 Männiköillä, os. Vellamonkatu 6 A 1. Käsitellään vaalivalmisteluja ja syksyn toimintaa.

SFT toimii

SFT:n luento- ja opintotilaisuudet syyskaudella 2004 pidetään Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. seuraavasti:
- la 2.10. klo 13.00
- la 13.11. klo 13.00
- la 11.12. klo 13.00

Vuodenvaihteen jälkeen tilaisuudet jatkuvat lauantaina 15.01.2005 klo 13.00.

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille sunnuntaina 26.09.2004. Kokoontuminen Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä katutasolla klo 11.00, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan. Ilmoittautuminen 18.9. mennessä Esko Auervuolteelle puh. 694 9307.

EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous

Seuraava EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 20.9.2004 Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 klo 18.00. Kokouksessa käsitellään kunnallisvaalityötä, EU:n vastaista työtä, perustuslakikansanäänestystä ja muuta syksyn toimintaa. Kokous pidetään jälleen laajennettuna. Sinne ovat puhe- ja esitysoikeudella tervetulleita kaikki kansanrintaman ja Kansan äänen ystävät ja tukijat.

Kansan ääni ilmestyy kannattaa tilata nyt

Seuraava Kansan äänen numero 5/2004 ilmestyy 7.10. Odotamme siihen jäsenistöltämme kirjoituksia, piirroksia, runoja yms. materiaalia. Pidempien artikkelien osalta ottakaa etukäteen yhteyttä päätoimittajaan Reijo Katajarantaan: puh. 040- 5643205 tai sähköpostitse: **r.katajaranta@kolumbus.fi.** Kenellä tilaus on vielä tekemättä, kannattaa tehdä se nyt. Lehden vuositilausmaksu on 15 •. Kansan äänen julkaisijajärjestöjen jäsenille se on 10 •. **Tilaaminen tapahtuu parhaiten maksamalla tilausmaksu EU:n Vastaisen Kansanrintaman tilille Okopankki 554114-227966. Merkitkää tiedonantoja osaan nimenne ja osoitteenne sekä maininta "lehtitilaus".**

Vaadi kansanäänestystä EU:n perustuslaista. Allekirjoita vetoomus

JULKAISIJAT:
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Kangasalan Lehtipaino

Sanni Koskista muistaen

Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry.
Hermannin Naiset ry.
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Maija Heinämäki,
Reijo Katajaranta
Esko Auervuolle
Juho Haavisto

Valtterille

Kansan äänen tukemiseksi järjestämme kirpputoritapahtuman lauantaina ja sunnuntaina 4.-5.9.2004 klo 09.00-15.00 "Valtterilla" os. Aleksis Kivenkatu 17. Olemme varanneet pöydän numero 828.

Tarvitsemme rahaa monenlaiseen toimintaamme ja ennenkaikkea lehtemme Kansan äänen julkaisemiseen. Toivomme kaikkien teidän vierailevan siellä.

Tarvitsemme uutta tavaraa, jota varmasti löytyy itseltäsi ja tutuiltasi. Älä heitä mitään käyttökelpoista tavaraa pois, vaan tuo meille se tuottavaan kiertoon. Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää. Voit tuoda tavaraa paikan päälle klo 8.00 alkaen tai toimittaa sen etukäteen joko Tarja Männikölle puh. 701 2628 tai Esko Auervuolteelle puh. 694 9307.

Bolivaarisella vallankumouksella Venezuelan kansan luottamus

USA ja sitä myötäilevä Venezuelan yläluokka eivät voi millään hyväksyä, että Chávez käyttää maansa öljytuloja Venezuelan kansan elinolojen parantamiseen eikä globaalin kapitalismin tavoitteiden ja kapitalistien etujen mukaisesti. Tästä syystä USA on tehnyt kaikkensa Chávezin syrjäyttämiseksi.

Euroopan ja Latinalaisen Amerikan maat onnittelivat 17.8. Venezuelan presidentti Hugo Chávezia vaalivoitosta 15.8.2004 järjestetyssä kansanäänestyksessä. Chávez sai 58,25 % annetuista äänistä. Kansainväliset vaalitarkkailijat – joukossaan mm. OAS:n pääsihteeri Cesar Gaviria ja ex-presidentti Jimmy Carter – hyväksyivät mukisematta äänestystuloksen. Ainoastaan USA:n nykyjohto oli tyytymätön äänestyksen lopputulokseen, koska se on tehnyt kaikkensa Chávezin syrjäyttämiseksi.

Tähän mennessä USA on kokeillut jo vallankaappausta, kansallista lakkoa, talouden sabotointia, kolumbialaisia puolisotilaallisia joukkoja ja kansanäänestykseen tarvittavan nimienkeruun rahoittamista. Köyhien presidentti Chávez ja hänen hallituksensa jatkavat edelleen Venezuelan yhteiskunnallista uudistamista, koska heillä on kansansa enemmistön tuki takanaan. Yhteistyö Kuuban kanssa on johtanut hyviin tuloksiin. Washington ei tunnetusti suvaitse sellaista kansallismielistä politiikkaa, jonka mukaan Venezuelalla on oikeus määrätä omasta öljytuotannostaan ja sen hinnoista ja siitä saatujen tulojen käytöstä.

Mitä Chávezin hallinto on saanut jo aikaan Venezuelassa?

Koulutus

Chávezin hallitus on kieltänyt kouluilta lukukausimaksut. Tämä mahdollistaa köyhien lasten koulunkäynnin. Yli 500 000 lasta palasi tämän vuoksi koulunkäynnin pariin. 3.500 bolivaarisessa koulussa oppilaille tarjotaan maksutta aamiainen, lounas ja välipala sekä terveydenhoito. Lisäksi heille suodaan pääsy kulttuurin, tietotekniikan ja urheilun pariin. **Mission Robinsonin** myötä vuodessa yli miljoona ihmistä tuli lukutaitoisiksi. **Mission Ribas** on suonut opintojen turvaamiseksi apurahan yli 500.000 korkeakouluopiskelijalle. **Mission Sucre** on lisännyt yliopistojen opiskelupaikkoja. Opettajien ja professorien palkka on kaksinkertaistunut. Hallitus on perustanut bolivaarisen yliopiston, jossa opiskelee yhteensä 15.000 nuorta. Sillä on viisi toimintayksikköä eri puolilla maata. Teknisiä oppilaitoksia on avattu uudelleen. Maan koulutusbudjetti on kohonnut 3 % seitsemään prosenttiin bruttokansantuotteesta. Odottavat ja synnyttäneet äidit saavat lapsilleen terveyspalveluja, kunnes lapset siirtyvät 4-vuoden ikäisinä lastentarhoihin. Maahan on perustettu kansalaisia varten maksuttomia internet-keskuksia.

Terveydenhoito

Yhteistyössä Kuuban kanssa on luotu maanlaajuinen **Mission Barrio Adentro**. Se tarjoaa lääkäripalveluita ja hammashoitoa niille, joilla ei ole varaa maksaa kalliita yksityisiä terveyspalveluita. Maassa on toteutettu massiivinen rokotuskampanja ehkäisemään sairauksia ja kulkutauteja. Huolimatta opposition horjutusyrityksistä ja sabotaaseista hallitus on kohentanut maan sairaaloiden varustetasoa. Tavoitteena on taata kaikille kansalaisille terveydenhoito. Väestöllä on mahdollisuus ostaa hallituksen subventoimia lääkkeitä kansan apteekeista. Yli puoli miljoonaa on päässyt puhtaan juomaveden pariin. Rantoja, jokia ja järviä on puhdistettu. Miljoonat ihmiset ovat saaneet asepalvelunsa aikana ilmaiseksi terveydenhuollon. Tuhannet venezuelalaiset ovat matkustaneet valtion kustantamana Kuubaan hoitamaan terveyttään ja vakavia sairauksiaan. Miljoonat ihmiset ovat muuttanet slummeista kelvollisiin asuntoihin (Mission Barrio Adentro ja Bolivar Plan 2000). Vuosien 1999-2002 aikana on rakennettu yli 900.000 asuntoa. Sosiaaliturvan yksityistäminen kumotaan. Eniten tarvitsevat saavat ilmaisen sairaanhoidon ja laadukkaat terveyspalvelut.

Elämää kaikille

Valtio kunnioittaa intiaaniväestön oikeuksia, heidän kansallisia kieliään, asuinalueitaan ja heidän ikiaikaisia perinteitään. Neljään kaupunkiin on rakennettu metro. Koko maan saattaminen yhtenäisen rautatieverkon pariin on aloitettu. Suuria siltoja ja valtateitä sekä uusia koulurakennuksia on rakennettu. Tiemaksujen yksityistäminen on lopetettu. Venezuelaan on perustettu valtion omistama kauppaketju **MERCAL** takaamaan perusravinnon kohtuuhintaan kaikille. Hallitus on perustanut pankkeja ja rahoituslaitoksia kuten Kansan pankki ja Naisten pankki, jotta kansalaiset voivat saada lainoja hankkeisiinsa. Kansalaisia on rohkaistu perustamaan tuotanto- ja palveluosuuskuntia työpaikkojen luomiseksi ja elämän laadun parantamiseksi. Tällä hetkellä maassa toimii jo 12.000 osuuskuntaa. Kansallista teollisuustuotantoa tuetaan kehottamalla ihmisiä ostamaan kotimaisia tuotteita. Maareformin myötä talonpojat ja maatalousosuuskunnat ovat saaneet maata, lainoja ja teknistä apua. Maan öljyteollisuutta ei ole yksityistetty. Vuonna 1998 Venezuelan vuotuinen inflaatio 50 % tasolla. Vuonna 2002 se oli pudonnut 23 %. Vuonna 1999 vähimmäispalkka oli 75.000 bolivaria. Kolme vuotta myöhemmin se oli kohonnut n. 190.000 bolivariin.

Bolivaarinen vallankumous jatkuu!

Chávezin hallintokautena kansan asema on kohonnut. Suuret köyhien ihmisten kansanjoukot ovat ensimmäistä kertaa tietoisia oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. He ovat osallistuneet sydämellä ja sielulla maansa rakentamiseen. He muodostavat bolivaarisen kansanrintaman, jonka käsissä on maan tulevaisuus. Venezuela on loistava esimerkki maailmalle siitä, kuinka yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja demokratiaa voidaan harjoittaa kansan enemmistön hyödyksi USA:n imperialismin aggressiivisesta painostuksesta huolimatta.

Matti Laitinen

Korealaiset yhtenä joukkueena Ateenan olympialaisiin

Pjongjang, 14.8. (KCNA) — Korean demokraattisen kansantasavallan ja Korean tasavallan joukkueet marssivat yhtenä joukkueena 28. olympialaisten avajaisissa Ateenassa perjantaina. Korealaisten tunnuksena on valkoinen Korean niemimaan lippu.

Olympialaisten avajaisissa olivat läsnä Kreikan presdientti, kansainvälisen olympiakomitean puheenjohtaja, valtioiden edustajia ja ainakin 10000 urheilijaa 202 maasta.

Korean Central News Agency / KOMINFORM

Miksi amiraali Jan Klenberg valehtelee?

Puolustusvoimien entinen komentaja amiraali Jan Klenberg on julkisuudessa sanonut, että Suomen tulisi liittyä NATOon ja vieläpä "lähiaikoina". Perusteeksi liittymiselle hän esittää taloudellisia syitä: "Jäsenyys NATOssa epäilemättä keventäisi huomattavasti puolustuksemme menopaineita". Hänen mukaansa rahat eivät nykyisin riitä puolustusvalmiuden ylläpitämiseen.

Tosiasiassa Suomen puolustusbudjettia on 90-luvun alusta alkaen kasvatettu niin suuriin lukuihin, että niitä ei voi edes verrata mihinkään aikaisempiin rahamääriin. Puolustusvalmiuden tehostamiseen pitäisi kaiken järjen mukaan liittyä jokin edes jonkinasteinen teoreettinen uhka. Jan Klenberg ei kerro, mistä ilmansuunnasta Suomea vaara uhkaa.

Sen sijaan hän haluaisi liittää Suomen yhdysvaltalaisjohteiseen aggressiiviseen sotilasliittoumaan, joka luo maailmaan todellisia uhkia. Jos sotilaallista uhkaa jostain suunnasta pitää välttämättä hakea, niin tämän päivän maailmassa se on viime vuosien tapahtumiin viitaten, kaiken logiikan mukaan, NATO itse.

"Menopaineisiin" viittaaminen on valhe. NATO-maat eivät saa aseitaan ilmaiseksi, vaan niistä maksetaan täysi hinta. NATO pakottaa jäsenmaansa ostamaan modernia NATO-integroitua aseteknologiaa. Asekauppa on samalla erinomaisen tuottavaa liiketoimintaa erityisesti yhdysvaltalaisille asetehtaille. Hornet-hävittäjien hankinnan yhteydessä puhuttiin "vastakaupoista" näiden mittavien asehankintojen kompensaatioina. Tiettävästi nämä "vastakaupat" eivät ainakaan merkittävässä määrin koskaan toteutuneet. Vastakauppa-asia haudattiin kaikessa hiljaisuudessa.

Jan Klenberg tietää erittäin hyvin, ettei NATO-jäsenyys keventäisi puolustuksen "menopaineita", vaan päinvastoin lisäisi niitä. Miksi hän valehtelee?

KOMINFORM

Bush puhui mitä sattui

YHDYSVALLAT — Yhdysvaltain presidentti, George W. Bush, mokasi puhuessaan 417 miljardin puolustusbudjetin allekirjoittamistilaisuudessa. "Hallitus ei tule koskaan lopettamaan ponnisteluita Yhdysvaltain maan ja ihmisten vahingoittamiseksi", Bush totesi.

Valkoisen talon puhemies, Scott McClellan, totesi presidentin puhuneen selkeästi ja vakaumuksella, "tuoden selvän viestin terroristeille". "Vihollisemme ovat uudistuskykyisiä ja kekseliäitä, niin olemme mekin," Bush sanoi. "Vihollisemme eivät tule koskaan lopettamaan ajattelemasta miten he voisivat vahingoittaa maatamme ja ihmisiämme, ja emme tule mekään."

AP/Vaihtoehtouutiset

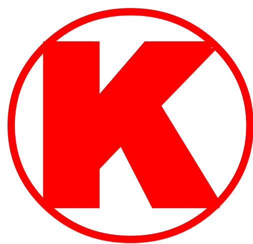
Maailman ohuin kirja

4.8.2004 TV1 esitti Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevan "dokumenttiohjelman", jossa ei ollut dokumenttia eikä totuutta edes siteeksi. Miten on mahdollista, että suomalaiselle medialle voivat kelvata "dokumenteiksi" mm. tyhmyydestään kuuluisan George W. Bushin henkilökohtaiset mielipiteet ja häntä myötäilevien CIA-virkailijoiden poliittisesti tarkoitushakuiset näkemykset?

George W. Bushin "ajatuksia" myötäili Helsingin Sanomien TV-ohjelmien esittelijä Harri Römpötti. Bushin ja Römpötin yhteinen kirjallinen tuotanto kuulunee sarjaan "maailman ohuin kirja". Kim Jong Ilillä sen sijaan on asiallista yhteiskuntafilosofista ja tieteellistä kirjallista tuotantoa hyllymetreittäin.

"Jos kaikki olisi sitä, miltä näyttää, ei tiedettä tarvittaisikaan" (Karl Marx).

KOMINFORM

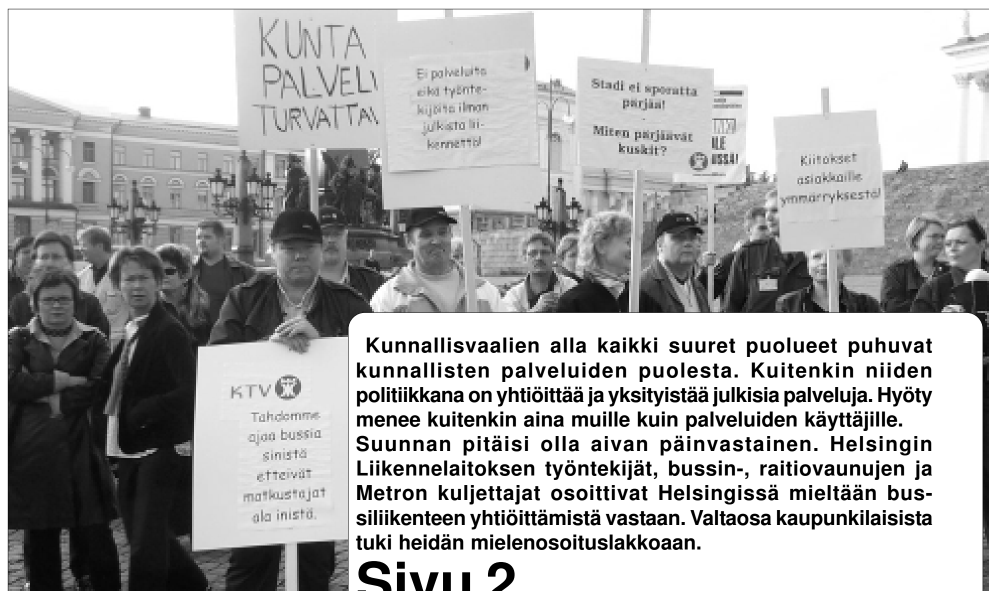

Kansanääni

Nro 5/04 **Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta**

Irtonumero1,70 €
3. vuosikerta

Julkisten palveluiden puolesta

Kunnallisvaalien alla kaikki suuret puolueet puhuvat kunnallisten palveluiden puolesta. Kuitenkin niiden politiikkana on yhtiöittää ja yksityistää julkisia palveluja. Hyöty menee kuitenkin aina muille kuin palveluiden käyttäjille. Suunnan pitäisi olla aivan päinvastainen. Helsingin Liikennelaitoksen työntekijät, bussin-, raitiovaunujen ja Metron kuljettajat osoittivat Helsingissä mieltään bussiliikenteen yhtiöittämistä vastaan. Valtaosa kaupunkilaisista tuki heidän mielenosoituslakkoaan.

Sivu 2

Kiitos ei aseille! Mieluummin työtä!

Eduskunta käsitteli vastikään puolustus- ja turvallisuuspoliittista kannanottoaan. Jalkaväkimiinoista luovutaan v. 2012 ja varuskuntia vähennetään, mutta silti suuntaudutaan toimintaan sotilaallisten liittoutumien puitteissa.
Eikö kukaan kysy, mitä me aseilla ylipäänsä teemme?

Sivu 4

Muutos kunnissa syntyy yhteistyöstä

Hallituspuolueiden ajaman kovan (yhteis)kuntapolitiikan kumoamiseksi monissa kunnissa on saatu aikaiseksi suurista puolueista riippumattomia Asukkaiden kuntavaaliliittoja.
Kuvassa Asukkaiden Helsinki-vaaliliiton tunnuksia esittelevät ehdokkaina olevat veljekset Janne ja Ville Rahikainen.

Katso kunnallisvaaliaineisto:

Sivut 6-11 ja 14

Pekka Tiainen valtuustoon

Sivu 7

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki lokakuu 2004

Varokaa Vihreää liittoa

Tulossa ovat kunnallisvaalit. Yleiskatsaus kuntien tilanteeseen on, että suurin osa varsinkin maaseudun kunnista on ajettu pahaan ahdinkoon eduskunnassa tehtyjen päätösten ansiosta. Tärkein syy on miljardikaupalla vähennetyt valtiontuet kunnille. Paradoksaalista asiassa on, että käyttipä kunnassa valtaa sitten mikä tahansa suurpuolue tai kuten Helsingissä Vihreät, osataan kyllä syyttää eduskuntaa, mutta ei siellä toimivia oman puolueen kansanedustajia. Näin tekee Helsingissä mm. kokoomukselainen kaupunginjohtaja Eeva-Riitta Siitonen unohtaessaan mainita, että juuri Kokoomus Iiro Viinasineen ja Sauli Niinistöineen on näiden leikkausten arkkitehti. Näistä syistä johtuen terveydenhuolto ei toimi, sosiaalitoimi ja koululaitos pätkivät, ja vanhukset jätetään heitteille.

Aivan erityisen maininnan ansaitsevat Vihreät. He ovat ainakin Helsingissä, saatuaan neljä vuotta sitten suuren vaalivoiton, olleet vahvasti mukana yksityistämässä ja leikkaamassa julkista sektoria. Heidän ja Kokoomuksen toimin Helsingin terveydenhuoltoa on ajettu alas. Juuri Vihreät kaatoivat pari kuukautta sitten HUS:in johtajien yrityksen laatia budjetti todellisten kustannusten mukaan, joka olisi tuonut terveydenhoitoon muutamia kymmeniä miljoonia euroja lisää. Vihreät sanoivat tähän jyrkästi, että se ei käy. Helsingin terveyslautakunnan puheenjohtajana on itsekin pyörätuolimies, Vihreiden Kalle Könkkölä, mutta se ei estä häntä lakkauttamasta mm. Alppilan terveysasemaa ja hyökkäämästä Myllypuron sairaalan ja terveysaseman kimppuun. Kaiken tämän takana näyttää olevan tietoinen suunnitelma ajaa julkinen terveydenhoito niin huonoon kuntoon, että ihmiset vapaaehtoisesti ja ilolla hylkäisivät sen ja oppisivat kävelemään omaehtoisesti yksityisen terveydenhuollon piiriin.

Vihreät, Kokoomusta jälleen unohtamatta, ovat ”kunnostautuneet" julkisen sektorin yhtiöittämisessä ja yksityistämisessä. Helsingin Liikennelaitoksen bussiliikenteen ja Suomen Turistiauto Oy:n yhdistämisessä ja yhtiöittämisessä pääarkkitehteja olivat Vihreät, apulaiskaupunginjohtaja Pekka Sauri etunenässä. Valtuuston puheenjohtaja, Vihreiden Minerva Krohn puolusteli yhtiöittämistä, että uusi yhtiö lisää joustavuutta ja mahdollisuutta nopeampaan päätöksentekoon, siis ns. kvartaalitaloutta. Yhtiötä ei kuulemma missään tapauksessa tulla myymään yksityisille. No eihän tämä valtuusto sitä edes ehdi myydä, kun uusi yhtiö perustetaan 1.1.2005, mutta mitä tekee vaalien jälkeen valittu seuraava valtuusto?

Yksityistämislinjan tuloksellisuudesta löytyi aivan karmaiseva esimerkki Helsingistä, taaskin taustalla kaupungin politiikkaa johtavat Kokoomus ja Vihreät. He päättivät yhtiöittää ja yksityistää kaupungin vammaiskuljetuksen v. 2001. Tehtävä annettiin uudelle Transmation-yhtiölle. Transmation onkin toiminut niin joustavasti ja nopeita päätöksiä tehden, että on kuljettanut potilaitaan aivan vääriin paikkoihin ja vielä jättänyt heidät protestoinneistaan huolimatta sinne. Kun vanhus piti viedä Konalaan, hänet vietiinkin Kontulaan. Samanlaisia esimerkkejä löytyi lisää muitakin. Nyt kun sopimus Transmationin kanssa haluttaisiin purkaa, kaupunki ei saakaan yhtiöltä sitä 850.000 euron takuurahaa, minkä piti olla itsestäänselvyys sopimusta tehtäessä.

Jotta Vihreiden ääritaantumuksellisuus viimeistään selviäisi, lainaamme sinänsä sympaattisen Matti Vuoren kolumnia iltalehdestä. Hän pakinoi 30.9. ”Prahan lumo” nimisessä kolumnissaan: ”Tällä kerralla käsittelimme (Prahassa) Kuuban tulevaisuutta Fidel Castron jälkeen…. Nyt Wallensteinin palatsissa on näkyvästi koolla koko joukko entisiä ja nykyisiä valtionpäämiehiä, pää- ja ulkoministereitä sekä kansalaisvaikuttajia”. Kysyä sopii, mitä hemmettiä Vihreiden entinen europarlamentin edustaja Matti Vuori tekee tällaisissa kokouksissa, jotka laatiivat suunnitelmia itsenäisen Kuuban sisäisiin asioihin puuttumiseksi.

Milloinkahan Vihreä liitto oppisi suojelemaan sinänsä suojeltavien liito-oravien lisäksi myös ihmisiä?

Kokoomus ja Vihreät päättivät HKL:n bussiliikenteen yhtiöittämisestä

Reijo Katajaranta

Helsingin kaupunginvaltuusto päätti keskiviikkona äänin 53 -32 yhtiöittää Helsingin bussiliikenteen yhdistämällä HKL:n bussiliikenteen ja Suomen Turistiauto Oy:n yhdeksi yhtiömuotoiseksi yritykseksi. Uusi bussiyhtiö- mikä sen nimeksi tuleekin - aloittaa toimintansa suunnitelmien mukaan 1.1.2005.

Yhtiöittämisen takana olivat suurin osa vihreistä ja lähes koko poliittinen oikeisto: Kokoomus, Keskusta, Kristillisdemokraatit ja RKP. Bussiliikenteen yhtiöittämistä vastaan ja sen säilyttämistä liikelaitoksena kannattivat kokonaisuudessaan Vasemmistoliitto ja SDP sekä lisäksi Vihreistä viisi valtuutettua sekä RKP:sta ja kristillisistä kummastakin yksi. Myös Ilkka Hakalehto sitoutumattomista äänesti yhtiöittämistä vastaan.

Ratkaisua edelsi tapahtumien vyyhti, joka antaa mahdollisuuden ounastella, että politiikassa 1980-luvun puolivälistä alkanut oikeistolainen pyörremyrsky ”Harri” alkaisi vihdoinkin talttua. Aikoihin ei ole esimerkiksi nähty, että ay-liike olisi lähtenyt tosissaan taisteluun työntekijöiden etujen puolesta. Nyt sellainen ihme nähtiin, kun HKL seisautti pyöränsä maanantaina 13.9. osoittaakseen mieltään yhtiöittämistä vastaan. Tämä mielenilmaus seisautti niin HKL:n bussit, raitsikat kuin metroliikenteenkin. Vaikka lakko kestikin vain päivän, sillä saatiin päätarkoitus: ihmiset huomasivat, mistä oli kysymys.

Nyt kansanvastaisen talouspolitiikan pommi jysähti Helsingin omistamaan bussiliikenteeseen. Kaupungissa toimii kaksi Helsingin omistamaa bussiyritystä sekä lisäksi pari yksityistä kansainvälisessä omistuksessa olevaa liikenneyhtiötä. Kaupungin omistama HKL on liikelaitosmuotoinen. Sen sijaan kaupungin omistama Suomen Turistiauto Oy on yhtiömuotoinen. HKL omistaa 455 bussia, sillä on henkilöstöä 1074 ja sen markkinaosuus pääkaupunkiseudun paikallisliikenteestä on 33%. Viime vuonna HKL:n kirjanpito oli tappiollinen, - 1,5 miljoonaa euroa. Suomen Turistiauto Oy:llä puolestaan on käytössään 260 autoa ja henkilökuntaa 618 henkilöä. Sen markkinaosuus pääkaupunkiseudun bussiliikenteestä on 15%. STA:n tappioluvut vuodelta 2003 olivat -2,4 miljoonaa euroa.

Jotain siis piti tehdä tappioiden välttämiseksi. KTV, johon mm. HKL:n työntekijät valtaosaltaan kuuluvat (osa on myös STTK-laisen KVL:n jäseniä) perusteli julkilausumassaan tappioiden syntymistä liikenneyhtiöiden kilpailuttamisella, joka uhkaa romuttaa kaikki liikennettä hoitavat yhtiöt. Bussiyhtiöiden tappiollisuus pitäisikin tutkia paremmin. On paljon todisteita siitä, että myös Helsingin kaupungin koko kirjanpitoa on peukaloitu poliittisen oikeiston haluamalla tavalla.

Tilanne bussiyhtiöiden osalta lähti liikkeelle, kun kaupunginjohtaja Eeva-Riitta Siitonen päätti 23.4.2004 selvityttää kaupungin omistamien HKL-Bussiliikenteen (HKL-BL) ja Suomen turistiauto Oy:n (STA) yhdistämisen edellytykset ja yhdistämistavan. Asialle pantiin konsulttiyhtiö Ernst & Young, joka työnsä päätteeksi suositteli bussiliikenteen yhtiöittämistä. Tietenkin perusteluissa painotettiin yhtiömuotoisen yrityksen ”joustavuutta” ja ”nopeutta päätöksenteossa”. Tällä varmaan tarkoitettiin yleisesti esillä ollutta kvartaalitalouden mallia, jossa päätökset tehdään kolmen kuukauden tuloksen perusteella. Itsestään selvää on, ettei tällaisessa kvartaalitaloudessa ole enää jälkeäkään mistään pitkäjänteisestä asioiden kehittelystä ja asioiden demokraattisesta käsittelystä, joka taas on liikelaitosmallin vahvuus.

Asia vietiin nopeasti läpi. Selvitysten päälle leimattiin ”salainen” merkintä. Edes Helsingin joukkoliikennelautakunta ei saanut haluamiaan selvityksiä ja kaupungin johdon aikeita nähtäväkseen. Maanantaina 6.9. kaupunginhallitus hyväksyi yhtiöittämisen äänin 11 – 4. Vasta tässä vaiheessa herättiin laajemmin huomaamaan mistä oli kysymys.

Etenkin Vihreät puolustelivat yhtiöittämiselle myönteistä kantaansa sillä, että vaikka bussiliikenne yhtiöitetäänkin, sitä ei silti myydä. Tämä on silkkaa sinisilmäisyyttä ja typeryyttä. Kaikki kokemukset viime vuosilta ympäri maailmaa osoittavat, että julkista sektoria yhtiöitetään ja yksityistetään juuri myymistarkoituksella. Myymisen seurauksena on ollut järjestään palvelutason romahtaminen ja hintatason raju nousu. Esimerkiksi Posti- ja Tele-laitoksen yhtiöittäminen ja yksityistäminen, josta seurasi, että Soneran Keski-Euroopan sotkuissa paloi rahaa lähes pankkituen verran ja Posti puolestaan on harventanut postinkantoaan ja nostanut kirjeiden ja pakettien hinnat vähintäänkin kaksinkertaisiksi. Molemmissa tapauksissa myös väkeä on potkittu työttömiksi tuhansin.

Nykyinen valtuusto istuu enää pari kuukautta, eikä se ehdi uutta bussiyhtiötä myydä, mutta miten on seuraavan valtuuston laita. Kun kaupungille seuraavan kerran – ehkä jo 2.1.2005 – tulee rahapula, tulee kassan täyttämiseksi jälleen tarve myydä jotakin. Silloin huomataan, että onhan meillä tuossa täysin myyntikunnossa oleva bussiyhtiö.

Yhtiöittämisissä on myös toinen piirre, joka on vuosien mittaan tullut esille. Yhtiöittämisen yhteydessä joku aina täyttää taskunsa tai hyötyy asiasta jollain muulla tavalla. Nyt esille on noussut Helsingin seuraavan kaupunginjohtajan virka ja sen mukana vahva epäilys, ovatko Vihreät kärkkymässä tätä virkaa. Ehtona viran saamiselle voisi olla, että Vihreät suostuvat bussiliikenteen yhtiöittämiseen.

Keskiviikkona 15.9. HKL:n kuljettajat pitivät mielenosoituksen Helsingin Senaatintorilla juuri kun valtuusto oli menemässä päättämään asiasta. Hyviä puheenvuoroja pidettiin mielenosoituksessa monta, mutta sitten mikrofoniin tarttui Helsingin kaupungin talousasioita hoitava **Martti Huhtamäki** puolustellen voimakkaasti yksityistämishanketta. Eikös vaan se ollutkin se sama Martti Huhtamäki, joka jo 1970-luvulla kunnostautui äärioikeistolaisilla ja sosialisminvastaisilla mielipiteillään Ilta-Sanomien urheilukolumnistina. No pitihän se arvata.

Kunnallisvaalit ovat aivan pian käsillä. Äänestäjien olisi syytä ottaa oppia tästäkin välikohtauksesta jotain. Kannattaa muistaa vanha sanonta: Minkä taakseen jättää sen edestään löytää.

Ammattiliitoilla on näytön paikka

Vuodenvaihteessa päättyvä kaksivuotinen sopimus on saanut liikkeelle työnantajat, hallituksen ja koko poliittisen eliitin. Yhteen ääneen kaikki vaativat kilpailukyvyn nimissä "maltillista" palkkaratkaisua. Samaan aikaan luvataan ja toisaalta vaaditaan tuloverojen kevennyksiä porkkanaksi palkansaajalle, jos he vain suostuvat 0-korotuksiin.

TUPO- sopimusta yritetään sorvata jälleen kolmikanta neuvotteluissa, joissa ovat edustettuina valtiovalta, kapitalistit ja ay- liike. Tämä on työläisten kannalta huono asetelma. Näissä neuvotteluissa työläisten tulisi nyt huomata, että jos palkankorotukset korvataan verojen kevennyksillä, niin silloin joudutaan luopumaan yhteiskunnan tuottamista palveluista, kouluista, terveydenhuollosta ja kirjastoista. Ja silloin työläinen joutuu ostamaan nämä palvelut kapitalistilta. Eli hallitusherrojen tarjoama veronalennusporkkana merkitsee palkankorotusten maksattamista palkansaajilla vähentämällä vastaavasti palvelujen rahoitusta. Tarvitaan toisenlainen linja.

Kansan äänen syysseminaarissa elokuun lopulla arvioimme, että palkkoihin tarvitaan vähintään 5 % korotukset, joita ei tule korvata tuloverotuksen alentamisella. Monet Ay- johtajat ovatkin puolustaneet normaaleja palkankorotuksia. Rakennusliiton Harjuniemi esitti palkkatavoitteeksi 4-4,5 %, perustellen tätä mm. sillä, että viime vuosina Ay- liike on tietoisesti harjoittanut politiikkaa, jossa palkat laahaavat markkinasektorin tuottavuuden ja inflaatiokehityksen perässä. Hänen mukaansa

Ammattiliitot uskovat työnantajia, että matalapalkkaisuus edistää työllisyyttä. Siksi toimintaa palkkojen puolesta ei ole järjestetty. Suoraan työpaikoilla toimintaa on ollut työpaikkojen puolesta. Tässä VTT:n työntekijät protestoivat irtisanomisia vastaan.

nyt suuntausta tulee muuttaa, koska näin tavoitellussa työllisyyden parantamisessa on vain osittain onnistuttu ja verokevennysten linja on käytetty loppuun. Valtiovallan asenne näihin kysymyksiin ilmenee parhaiten budjettilinjauksessa, jossa kansaneläkkeeseen luvataan 7 • kuukausikorotusta ja työttömien peruspäivärahaan 9 sentin korotusta. Samaa pilkkalinjaa vetää tulopoliittisen selvitystoimikunnan mietintö, jossa esitetään ensi vuoden palkankorotukseksi 0,5 %. Näin "maltillinen" palkkatavoite merkitsisi 3-4 % laskua reaaliansioihin. Jopa STTK:n puheenjohtaja Mikko Mäenpää totesi, että nykyisen sopimuskauden korotukset edustavat kaikki tekijät huomioon otettuina todellista maltillisuutta. Palkkojahan korotettiin maaliskuusta 2003 2,9 % ja maaliskuusta 2004 jälleen 2,2 %, eivätkä ne ole korvanneet edes todellista inflaatiokehitystä. Valtiovallan lanseeraama "maltillinen" linja on noussut kuitenkin työnantajille päähän, koska heti lokakuun alussa Elinkeinoelämän keskusliiton työmarkkinajohtaja **Seppo Riski** ja kunnallisen työmarkkinalaitoksen työmarkkinajohtaja **Jouni Ekuri** ilmoittivat, että palkkatavoitteiden ollessa näin kaukana toisistaan tulopoliittisia neuvotteluja ei voida aloittaa. Työnantajien uhkaus on osoitettu suoraan SAK:lle ja STTK:lle, joiden hallitukset kokoontuvat lokakuun alkupuolella keskustelemaan Tupo- neuvottelujen aloittamisesta.

Nyt tarvitaan oikeita palkankorotuksia, jotka rahoitetaan sillä, että suuryhtiöiden voittoja pienennetään. Millaisia näiden korotusten tulisi olla? Voidaan arvioida, että ensi vuoden inflaatio tulee olemaan n. 2 % ja tuottavuuden nousu n. 3 %. Siitä tulee keskimäärin 5 %:n palkankorotustarve. Tuottavuuden nousu on tarpeen korvata, koska muutoin palkkatulojen osuus kansantulosta edelleen supistuu. Laskemme keskipalkaksi n. 2000 • ja kun laskemme 5 % tästä keskipalkasta se tekee 100 euroa kuukaudessa. Tämä kattaisi inflaation ja tuottavuuden nousun. Tällainen palkankorotus ei kuitenkaan vielä korjaa sitä vääristynyttä tulonjakoa, joka on muodostunut EU- suuntautuneen kovan talouspolitiikan tuloksena. Sen mukaan meillä palkkojen osuus kansantulosta on tänään 5 % pienempi vuosikymmenen takaiseen tilanteeseen nähden.

Palkkasumman osuutta kansantulosta voidaan parantaa parantamalla työllisyyttä ja nostamalla ansiotasoa. Ostovoiman parantaminen osaltaan tukee myös työllisyyttä. Jos lähdetään siitä, että palkankorotustarve on euro tunnille lisää. Siitä tulee siis 170 euroa kuukaudessa. Eli se on enemmän kuin yllä sanottu 100 euroa. Se siis merkitsisi sitä, että siinä myöskin oikaistaisiin työn ja pääoman välistä tulonjakoa osittain palkankorotusten kautta. Siinä olisi kolme tekijää, korvataan 2 %:n inflaatiota, 3%:n tuottavuuden nousua ja lisäksi palautetaan palkansaajien osuutta kansantulosta normaalimmaksi epänormaalin alhaisesta tasosta. 170 euroa kuukaudessa tekee noin 2000 euroa vuodessa. Kun palkansaajia 2 miljoonaa, tekee tämä noin 4 miljardia euroa. Kansantuote on suuruusluokkana 150 miljardia euroa. Prosentti siitä on 1,5 miljardia euroa eli 4 miljardia on runsaat 2,5 % kansantuotteesta. Tällaisen palkankorotuksen taso on perusteltu, kun vertaamme sitä siihen, että palkkojen osuus kansantuotteesta on tänään 5 % alempi, mitä se on menneinä vuosikymmeninä ollut. Alasta riippuen 100 euroa - 170 euroa kuukaudessa on varsin perusteltu palkankorotusesitys.

Erittäin tärkeä kysymys on, kuinka monelta tunnilta vuodessa palkkoja saadaan pätkätyön ja osa-aikatyön takia. Ilman muuta sopimusneuvotteluissa tulee myöskin huomioida se, että ei pelkästään lyhennetä ylipitkiä työaikoja, vaan tulee myös normalisoida alipitkiä työaikoja. Tavoitteena tulee olla oikeus kokoaikatyöhön ja siitä saatavaan 1300 euron vähimmäispalkkaan kuukaudessa jokaiselle palkansaajalle. Ay- liikkeen tulee muuttaa nihkeää suhtautumistaan työttömien ja eläkeläisten aseman korjaamiseen. Työttömyyspäivärahoihin ja eläkkeisiin tulee palauttaa ansioindeksisuoja ja niihin sekä opintotukiin tulee toteuttaa tasokorotus.

Kurssia palkkapolitiikassa on muutettava. Tämä syksy on aivan yhtä hyvä ajankohta tälle kurssin muutokselle, kuin mikä muukin syksy. Joukkovoimaansa työntekijäpuoli ei ole käyttänyt vuosikausiin. Työnantajien painostuksen ei tule antaa vaikuttaa päätöksentekoon ja voimaa on oltava valmis käyttämään.

Toimitti Heikki Männikkö

Riistäjän ruoska selkäämme soittaa...

Laulussa sanotaan, että "riistäjän ruoska selkäämme soittaa". Sitä on laulettu vuosikymmenestä toiseen ja lauletaan edelleenkin.

Harri Holkerin (kok) hallituksen 1987-91 valtionvarain ministerinä oli **Erkki Liikanen** (sd), joka lupasi korottaa lapsilisät kolminkertaisiksi. Se oli mieleen lapsirakkaille suomalaisille.

Liikasen lupaamia lapsilisien korotuksia ei koskaan tullut. Se jäi pelkäksi kansaa rauhoittaneeksi puheeksi. Sen sijaan ja suojissa suurpääoma sai suuren veronalennuksen ja supertupon. Niiden piti panna vauhtia talouden rattaisiin ja vähentää työttömyyttä.

Toisin kävi. Talous romahti ja työttömyys kasvoi. Suurpääoman kiitoksena Liikanen sai EU:n palkkioviran. Sen pestin loputtua hänelle annettiin uusi kiitosvirka – Suomen Pankin pääjohtajan tuoli. Näiden kiitosten ansiota lienee, että Liikasen arsenaaliin nyt kuuluu ja ihan avoimesti, riistäjän ruoska, jolla hän selkäämme soittaa...

Kansantalouden näkymien suhteen pääjohtaja Liikasen ensiesiintymisestä suurpääoma oli ilosta repiä pelihousunsa. HS julistaa (24.9.04) kuudella palstalla ja kissankorkuisilla kirjaimilla hänen ilosanomansa: "Tehokkaampi työnteko on avain talouskasvuun, jos työllisyys ei nouse"! Tästä jokainen tietää, että "tehokkaampi työnteko" tarkoittaa tehokkaampaa riistoa, ruoskan käyttöä, ja että "jos työllisyys ei nouse" niin se ei nouse.

Väite, että tehokkaampi työnteko on avain talouskasvuun, on vähintään kummallinen. 90-luvulla kokonaistuotannon työn tuottavuus kasvoi 47,6 prosenttia, mutta tuotanto vain 34,7 prosenttia. Virallisesti sen laskevat tuotannon puolikkaasta bkt:stä. Sen mukaan tuottavuus kasvoi 31,9 ja tuotanto 22,6 prosenttia. Olkoon miten tahansa, niin huikean tuottavuuden kasvun olisi pitänyt näkyä vielä huikeampana talouskasvuna, mutta ei näkynyt. Sen sijaan, ja vaikka työvoima lisääntyi kuusi prosenttia, työtunnit vähenivät 12,9 prosenttia. Työttömyys räjähti kansan silmille. Parantuneen tuottavuuden ja koventuneen riiston ansiosta vain kapitalistien voitot kasvoivat ja kasvoivat reippaasti – yli 191 prosenttia. Näin meitä narutetaan!

Kunnallisessa taloudenhoidossa, kuten kaikessa muussakin julkisessa taloudessa, meitä narutetaan viimeisen päälle. Siinä on oivallisena välineen kunnallinen kirjanpito, joka on todella ovela järjestelmä.

Kun kunta laatii vuosibudjettia, ensimmäiseksi se arvioi tulonsa. Sen jälkeen arvioidut tulot jaetaan mm. opetus- ja sivistystoimelle sekä sosiaali- ja terveystoimelle. Näillä toimialoilla on käytössä runsaasti kaupungin omia kiinteistötiloja. On päiväkoteja, kouluja, kirjastoja, terveysasemia, sairaaloita, vanhusten taloja jne. Niitä varten kaupunki antaa määrärahat, joihin sisältyy tilojen ylläpito- ja vuokrat sekä kaikki toiminnasta aiheutuvat menot.

Kaikki näyttää asialliselta. Mutta onko niin? Ei ole, sillä budjetteihin on koira haudattuna. Suurin on vuokrissa. Asiallisia ovat vain ne vuokrat, jotka kunta maksaa ulkopuolisilta vuokratuista tiloista. Muut ovat petosta. Niillä kasvatetaan palvelujen hintoja, josta johtuen ne eivät useinkaan ole kilpailukykyisiä yksityisten kanssa.

Esimerkiksi Helsingin kaikki investoinnit rakennuksiin, koneisiin, laitteisiin ja kalustoihin on tehty kunkin vuoden verovaroilla. Ne on piilotettu puoliksi toimintakuluihin, puoliksi poistoihin ja rahastosiirtoihin. Siksi kaikki kaupungin kiinteä omaisuus on kokonaan maksettu ja niiden arvo on velatonta omaa omaisuutta, omaa pääomaa. Siten vuokrien periminen omassa käytössä olevista tiloista on aiheetonta.

Esimerkiksi jos yksityinen lääkärikeskus (kuten Hakaniemen ympyrätalossa) toimii kokonaan maksetuissa omissa toimitiloissaan, se maksaa vain yhtiövastikkeen. Tai jos sinä omistat ja asut velattomassa asunto-osakkeessa, niin et sinäkään maksa vuoraa. Maksat vain yhtiövastikkeen. Kukaan ei maksa omista tiloistaan itselleen vuokraa!

Toisin on kunnissa. Huijauksesta saa kuvan Helsingin Myllypurosta. Sen sairaala ja terveysasema toimii kaupungin omissa tiloissa, joista on 11 870 neliömetriä. Siitä kiinteistövirasto perii ylläpitokustannuksina 4,00 •/m2 ja vuokraa 9,10 •/m2. Tästä ylläpitokustannus on jokseenkin asiallinen, mutta vuokra täysin perusteeton ja nostaa aiheettomasti kustannuksia. Myllypuron sairaala ja terveysasema maksaa kaupungille aiheetonta vuokraa 1 296 204 euroa vuodessa. Se vastaa viidenkymmenen lääkärin, terveyden- ja sairaanhoitajan palkka- ja sivukuluja.

Jos Helsinki ja muutkin kunnat toimisivat asiallisesti, silloin omista tiloista perittäisiin vain ylläpito-kustannukset. Investointeihin tarkoitetut (vero)rahat siirrettäisiin suoraan kiinteistövirastolle. Näin ei kuitenkaan tehdä sen vuoksi, että eri hallinnonalojen vuokrat mielletään ylipääsemättömiksi. Kuvitellaan, että niistä ei voi leikata joten leikkaukset kohdistuvat aina opettajiin, kirjastoväkeen, hoitajiin, lääkäreihin jne. eli niihin, jotka tuottavat kunnalliset palvelut.

Menettely on suorastaan konnamainen. Päiväkoteja, kouluja, kirjastoja, terveysasemia jne. kupataan, että esimerkiksi Helsinki voisi tuhlata verovaroja katulämmitykseen, uuteen satamaan, Aurinkolahden kanavaan, musiikkitalon rakentamiseen ja Stadionin kattamiseen jne. Ne ovat palvelujen tuottamiseen verraten täysin tarpeettomia.

Maailma on ihmeellinen. Tartu mihin tahansa, niin aina huomaat, että kaikkialla meitä tavallisia taapertajia narutetaan. Aina ja kaikkialla riistäjän ruoska selkäämme soittaa.

Kai Kontturi

Geenimuuntelu kaventaa luomutuotannon mahdollisuuksia

Geneettisesti muunnelluista tuotteista (ns. gm-tuotteet) ja niiden sallimisesta Euroopan unionissa keskustellaan kiivaasti. Kriittisesti geenimuunteluun ovat suhtautuneet eräät kansalaisjärjestöt kun taas geenimuuntelua kannattavat lähinnä elintarviketeollisuusyritykset ja muut geenimuuntelun parissa toimivat tahot. Käytännössä gm-viljelyn yleistyminen vaikeuttaa kuitenkin kohtuuttomasti luomutuottajan mahdollisuuksia harjoittaa omaa tuotan

Puimuri leikkaa aivan samalla tavalla tavallista kuin geenimuunneltuakin viljaa. Vaarana on, että geenimuunnellun lajikkeen geenit leviävät luontoon. Kaikkea mitä siitä seuraa ei taideta tietää.

Mitä on geenimuuntelu?

Geenimuuntelun ja tavanomaisen jalostuksen ero on siinä, että jalostus on saman lajin tai lähisukuisten lajien eri muunnoksien risteyttämistä. Siinä vaihdellaan samojen geenien luonnossa esiintyviä muutoksia.

Geenimuuntelussa taas irrotetaan geenejä yhdestä eliöstä (esim. eläimestä, kasvista, hyönteisestä, bakteerista, viruksesta) ja istutetaan niitä keinotekoisesti toiseen, täysin erilaiseen eliöön (esim. ravintokasviin). Tämä siirretty perimä toistuu isäntäeliön jokaisessa solussa.

Geenimuuntelun tavoitteena on parantaa viljeltäviä kasveja siten, että ne ovat satoisampia, kestävät esim. torjunta-aineita, jolloin ruiskutuksia voidaan kohdentaa milloin tahansa tai että lopputuotteen ominaisuudet ovat jollain tavalla parempia, esim. paremmin säilyvä tomaatti.

Tällä hetkellä USA:ssa tuotettavasta maissista on tuotettu gmo-lajikkeilla 30-50 % ja Argentiinassa 60 %. Vastaavat luvut ovat soijan osalta USA:ssa 70 % ja Argentiinassa 90 %.

Onko geenimuuntelusta haittaa?

Geenimuuntelua on vastustettu lähinnä sillä perusteella, että geenimuuntelun mahdollisia haitallisia vaikutuksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle ei ole selvitetty. Ainakin teoriassa on tietenkin mahdollista, että geenimuunneltu kasvi pääsisi lisääntymään luonnonvaraisen sukulaisensa kanssa ja näin geenejä voisi levitä ympäristöön. Kehitysmaiden näkökulmasta gm-viljely on yleistynyt liian nopeasti, jolloin lainsäädäntö ja lainsäätäjät ole pysyneet mukana. Monet kehitysmaat toimivat ikään kuin suuryritysten koekenttinä gm-viljelyn suhteen.

Ympäristövaikutuksia suurempi kysymys on kuitenkin geenimuuntelun aiheuttamat sosiaaliset ja yhteiskunnalliset vaikutukset.

Gm ja luomutuotanto

Luonnonmukaisen tuotannon säännöt kieltävät geenimuunneltujen tuotteiden käytön luomuviljelyssä. Luomutuotannossa ei näin ollen saa käyttää geenimuunneltuja kasvilajikkeita yms.

Geenimuunneltujen ja luomutuotteiden erilläänpito on mahdollista kuitenkin vain siihen saakka, kunnes gm tuotanto yleistyy. Siinä vaiheessa, kun gm-lajikkeet saavat myyntiluvan ja niiden käyttö yleistyy, saattaa luomutuotanto tulla mahdottomaksi niillä alueilla, joissa viljellään gm-lajikkeita.

Otetaan esimerkiksi rypsi. Luomuviljelijä viljelee tilallaan luomurypsiä ja vastaavasti hänen tavanomaista tuotantoa harjoittava naapurinsa aloittaa geenimuunnellun rypsin viljelyn. Tämä aiheuttaa sen, että luomuviljelijän pitää järjestää tuotantonsa siten, että luomurypsi ei pölyty (saa siitepölyä) naapurin gm-viljelmältä. Jos ristiinpölyttymistä tapahtuu, erilläänpito ei ole ollut riittävä ja luomuviljelijä ei voi markkinoida tuotettaan luomuna.

Riittävä erilläänpito vaihtelee kasvilajeittain, käytännössä esimerkiksi rypsillä etäisyyden pitää olla ainakin 500 metriä ja rukiilla 1 kilometri. Käytännössä gm-viljelyn yleistyminen saattaa kaventaa merkittävästi mahdollisuuksia harjoittaa samalla alueella luomuviljelyä. Lisäksi erilläänpidon kustannukset ja riskit kaventavat luomuviljelyn kannattavuutta.

Gm-viljelyn muita vaikutuksia

Gm-lajikkeiden viljelyn on sanottu vähentävän torjunta-aineiden käyttötarvetta ja toisaalta parantavan satoja ja sitä kautta parantavan maailman ruokaongelmaa.

Torjunta-aineiden käyttötarpeen vähentyminen perustuisi siihen, että geeninsiirron avulla kasvista voidaan tehdä kestävä valikoimattomille torjunta-aineille (aineille, jotka tappavat muuten kaikki kasvit), erityisesti glyfosaatille. Tällaisen torjunta-aineen käyttö sitten korvaisi liudan muita haitallisempia torjunta-aineita. Käytäntö on kuitenkin osoittanut, etteivät käyttömäärät pitkällä aikavälillä ainakaan laske, ja lisäksi glyfosaatti on osoittautunut ennakoitua pysyvämmäksi suomalaisessa maaperässä, jossa hajoaminen on ison osan vuotta pysähdyksissä kylmien olosuhteiden vuoksi.

Maailman ruokaongelmaakaan gm-viljely tuskin helpottaa. Gm-lajikkeet ovat tiukasti monikansallisten yritysten hallinnassa ja niitä viljelevät viljelijät joutuvat sitoutumaan myymään satonsa yritykselle, joilta ovat siemenet hankkineet. samoin siemeniä ei yleensä saa lisätä itse, vaan joka vuosi on hankittava uudet siemenet. Tämä sitoo viljelijän hyvin tiukasti suuryhtiöiden talutusnuoraan. Kehitysmaiden viljelijöille uudet satoisammat lajikkeet eivät tuo autuutta siitä yksinkertaisesta syystä, ettei heillä ole varaa ostaa näiden lajikkeiden siemeniä eikä näiden lajikkeiden viljelyn edellyttämiä lannoitteita tai torjunta-aineita.

Lisäksi on muistettava, että maailmassa ei tuoteta liian vähän ruokaa – se vain jakautuu epätasaisesti. Ruuan tasaisempi jakautuminen ei ole mahdollista niin kauan kun on olemassa suuryrityksiä joiden intresseihin ei kuulu demokraattiset oikeudet ja tasa-arvo.

KÄ/Juha Kieksi

Historian uudelleenkirjoitusta

Taidamme taas kerran elää merkillisiä aikoja. Näyttää siltä, että sota-ajan historiaa kirjoitetaan uudestaan. Toivotaan etteivät jälkipolvet joudu toteamaan, että tänään kirjoitettiin uuden sodan valmistelun historiaa. Toivottavasti asiat eivät vielä ole näin ikävästi.

Viime sodan historiaa kirjoitetaan uudestaan muun muassa irrottamalla kesän 1944 taistelut irti omiksi erillisiksi taisteluiksi. Suomella oli useita mahdollisuuksia jo paljon aikaisemmin irrottautua sodasta. Irrottautumalla aikaisemmin sodasta olisi vältetty kesän 1944 miesten tapattaminen rintamalla.

Näyttää siltä, että maamme historian uudelleen kirjoittajat kutoivat tuon torjuntavoitto ajatuksen ympärille verkkonsa kymmenisen vuotta sitten. Kutomisen tulosten julkistaminen tapahtui Sota- historiallisessa Aikakauskirjassa kun Talin- Ihantalan taisteluista tuli 50-vuotta kuluneeksi. Tuossa lehdessä esiintyi professori Ohto Manninen kirjoituksellaan, jonka ideana oli tuo torjuntavoitto-ajatus. Koko tuon edellä mainitun Sotahistoriallisen Aikakauskirjan numero käsitteli aihetta “Torjuntavoitto 1944”.

Näyttää siltä, että vuoden 1994 seutuun maamme herrat päättivät kirjoittaa historian siltä osin uudestaan.

Miksi sitten on tarve kirjoittaa historiaa uudestaan? Eräs syy historian kirjoittamiseen on tutkimuksen edistyminen. Historia on siitä vaikea tutkittava ja kirjoitettava, että tämän päivän asiat joudumme kirjaamaan kukin omalta kohdaltamme siten kuin me sen koemme ja näemme.

Ajatellaanpa vaikka esimerkkinä tämän päivän tapahtumien kirjaamista. Tänään (tätä kirjoitettaessa) eduskunnassa on käsitelty turvallisuuspoliittista selontekoa. Osaammeko hahmottaa sen kaiken sille tasolle, jolle asia kuuluu? Emme osaa. Joudumme tuon tiedon käsittelemään niillä tiedoilla, joita on meille suostuttu ja katsottu välttämättömäksi kertoa. Kuitenkin kaiken arvioinnin tulee perustua asioihin, joita on todella ollut eli asiakirjoihin ja kirjattuihin tapahtumiin. Se ei saa perustua olettamuksiin ja uskomuksiin.

Eräs toinen tarve kirjoittaa historia uudestaan on tarve saada se palvelemaan tämän päivän tarpeita. Entäpä jos sylttytehtaalla eli kulissien takana onkin päätetty jotain arveluttavaa Suomen rauhan säilymisen kannalta? Sen arveluttavan ajatuksen edistämiseen tarvitaan kirjoittaa esimerkiksi kesän 1944 historia uudestaan. Kirjoittaa se uudestaan irrotettuna silloisesta muusta poliittisesta elämästä ja sylttytehtaasta. Mitä tapahtuu maassamme, jos tuo sylttytehdas onkin päättänyt tekaista virheistä sankaritekoja? Tapahtuu hirveitä. Tehdään entistä pahempia virhearviointeja, jotka johtavat entistä pahempaan umpikujaan ja katastrofiin.

Olen huolissani meidän päivien tapahtumista. Näyttää hyvin vahvasti siltä, että Suomi on laitettu tukevasti istumaan ajopuun päälle ja tuupattu virran vietäväksi. Tuntuu siltä, että historia on alkanut toistamaan itseänsä. Edellisellä kerralla maamme oli muka epämääräisesti liitossa Saksan kanssa. Virallisesti yritetään selittää, että emme olleet sotilasliitossa Saksan kanssa. Varsinaista sotaliitto- sopimuspaperia ei ollut, mutta kaikenlaista muuta päätöstä löytyy ja saksalainen sotaväki oli maassamme kuin kotonaan. Lopuksi, juhannuksena 1944, tuli sopimuksen vuoro. Silloin presidentti Ryti solmi Rippentropp sopimuksen.

Eikö kuulosta tuon edellä olevan perusteella jotenkin kummallisen ajatuksia herättävältä nuo pääministeri Vanhasen ja monen muun toitottajan sanat: Emme ole liittymässä Natoon, mutta kumminkin pidämme ovea raollaan, että jos sitten myöhemmin liittytäisiinkin.

No joka tapauksessa Naton kanssa on solmittu jossain vaiheessa kumppanuussopimus. Natolla on oikeus käyttää maamme lentokenttiä, satamia ja armeijamme harjoittelee Naton kanssa. Siis emme ole liitossa, mutta jos sitten taas joskus jonain juhannuksena joku presidentti kirjoittaa sopimuksen alle. Kirjoittaa kun kaikki on jo housuissa.

Eräs oireileva ajanmerkki on kirjoittaa historia tämän päivän päänmääriä palvelemaan suhtautumissamme naapuriimme Venäjään. Eräs esimerkki tällaisesta on löydettävissä Helsingin Sanomain pääkirjoituksesta 28.9.2004 otsikolla “Diplomaattista naapurikritiikkiä idästä”. Pääkirjoituksessa sanottiin seuraavaa: “Venäjän näyttää olevan myös vaikea sopeutua siihen, että Suomi pyrkii esiintymään kanssakäymisessään Venäjän kanssa nimenomaan EU:n jäsenenä ja EU:n nimissä, jolloin se voi puhua suulla suuremmalla. Erityissuhde on mennyttä aikaa.”

Mutta kuinka ollakaan, ikään kuin paremmaksi pannen kirjoittaa saman päivän lehdessä pääkirjoituksen vieressä Olli Kivinen otsikolla “Vanhana syntynyt” turvallisuuspoliittisesta selonteosta. Artikkeliin on Olli Kivinen ottanut erään lainauksen Financial Times -lehdestä. Tuo artikkelin kohta kuuluu seuraavasti:

“Venäjän tuntijana arvostettu USA:n entinen varaulkoministeri Strobe Talbott ilmaisi asian tämällisesti maanantaisessa kirjoituksessaan Finacial Times -lehdessä. “ Venäjä , joka hallitsee omaa kansaansa voimalla ja käskyillä eikä kansan suostumuksella ja oikeutuksella, uhkaa lähes varmasti ennemmin tai myöhemmin naapureita.” Tuollainen on näemmä herrojen käsitys asioista. Tuohan kuulostaa aivan Kumpujen yöstä nousseelta jutulta.

Entäpä jos Kiviset, Vanhaset ja muut kumppanit lukisivat vaikkapa vain seuraavat alkusanat, vuonna 1965 ilmestyneestä Johan Helon kirjasta, “Vaiennettuja ihmisiä”: “Suomi oli tsaarinvallan aikana se osa Venäjän valtakuntaa, joka läheisimmin oli liittynyt läntiseen kulttuuripiiriin. Se oli autonominen suuriruhtinaskunta, jolla oli omat lakinsa, kotimainen virkamieskunta ja melko itsenäinen talouselämä, vieläpä oma rahayksikkönsäkin. Sen vaurastumisen edellytyksenä oli suuri idänkauppa ja hyvät suhteet Venäjään. Kun se ensimmäisen maailmansodan jälkeen tältä tieltä poikkesi, joutui se suuren sisäisen kriisin ja levottomuuden valtaan.

Timo Kangasmaa

Europuoskaritiedettä Suomen tieteen huippuyksikössä?

Kansan Äänen lukijat ovat niin lehdessään kuin monet myös kommunististen ja demokraattisten järjestöjen opintopiireissä ja usein neuvostoliittolaisen tieteellisen kirjallisuuden kautta perehtyneet tieteellisen ja epätieteellisen ihmiskuvan kysymyksiin, ne ovat keskeisiä kysymyksiä paitsi psykologiassa ja psykiatriassa myös filosofiassa sekä marxilais-leniniläisessä tieteellisessä maailmankatsomuksessa, dialektisessa ja historiallisessa materialismissa (ja muissakin mahdollisissa tieteellisissä maailmankatsomuksissa).

Tämä artikkeli ns. peilisoluista on lyhennelmä Risto Koivulan artikkelista. Artikkeli kokonaisuudessaan löytyy EU:n Vastaisen Kansanrintaman www-sivuilta osoitteesta http:// www.euvkr.com/ peilisolu.html/

Tieteelliseen ja epätieteelliseen ihmiskuvaan liittyvät kysymykset ovat ainakin tähän asti kuuluneet myös lukioiden psykologian kursseihin sekä yliopistojen psykologian, kasvatustieteen, psykiatrian, kielitieteen jne. approbatur-kursseihin, ja opettajien ja lastentarhanopettajien akateemiseen koulutukseen.

On kuitenkin yhä "ammattilaisiakin", jotka eivät näistä tieteellisen ihmiskuvan perusteista ole ikinä mitään kuulleetkaan, ja heitä on mitä yllättävimmillä paikoilla meidän tieteellisessä elämässäkin.

"Sosiobiologia" ja "evoluutiopsykologia", joista ainakin jälkimmäinen totaalisesti kieltää koko Pavlovin kehittämän ehdollisten refleksien järjestelmän olemassaolon, ovat hieman yllättäen lähtöisin EU:sta, eivätkä Yhdysvalloista. Oheisissa "Euroopan Aivot ja käyttäytyminen "–seuran säännöissä vuodelta 1968, siis noin 10 vuotta ennen Edward O. Wilsonin "Sosiobiologia"-teosta ja 20 vuotta ennen John Toobyn ja Leda Cosmidesin "Evolutionary Psychology Primeria", jotka teokset määrittelevät nuo "tieteenalat", esitetään yhdistyksen toiminta-ajatukseksi **poliittinen** ohjelma sellaisen tieteenalan luomiseksi, joka "selittää käyttäytymistä aivomekanismeilla", toisin sanoen geeneillä. " The object of the Society shall be the furtherance of scientific enquiry within the field of the interrelationships of brain mechanisms and behaviour…" Tuon yhdistyksen kantavia voimia on muuan italialainen **Giacomo Rizzolatti**, "peilisoluteorian" "keksijä" apinoilla.

Yksi tieteen nykyinen virallinen huippuyksikkökin tutkii tieteellistä ihmiskuvaa

Teknillisen korkeakoulun Kylmälaboratorion Aivotutkimusyksikkö on valittu maamme tieteen tämänkertaisten ns. huippuyksiköiden joukkoon. Yksikköä johtaa lääketieteen ja filosofian tohtori **Riitta Hari**, joka on viime aikoina kehitellyt Rizzolattin ehdollistumisteorian valossa älyttömän peilisoluteorian pohjalta uudenlaista erityistä "ihmisen peilisoluteoriaa", jonka tarkoitus on heijastaa ihmisen psyykkisen toiminnan ja erityisesti sosiaalisen käyttäytymisen ja kommunikaation "aivoperustaa" (brain mechanism"). Aiheesta on jo ilmestynyt yksi väitöskirjakin, jonka aiheena on, saattaisivatko "peilisolujärjestelmän viat" olla autismiksi kutsutun psykiatrisen oireyhtymän syynä. Tuollaisesta syystä (kaikeksi onneksi…) ei sentään vielä saatu ainakaan "varmaa näyttöä"…

Kylmälaboratorio hienoine professori **Olli Lounasmaan** ja kumppaneiden kehittämine kuvantamislaitteistoineen onkin mitä tervetullein tutkimusyksikkö noita kysymyksiä erityisesti kokeellisesti testaamaan.

Riitta Hari kehitti peilisoluteoriaansa paitsi kylmälaboratoriossa, myös Helsingin yliopiston surullisen kuuluisassa Tutkijakollegiumissa sen silloisen johtajan, nykyisen Suomen akatemian puheenjohtajan **Raimo Väyrysen** alaisuudessa.

Johtaja Harin peilisoluteoria herättää kysymyksiä

Oheiset kommenttini tohtori Harin peilisoluteoriaan olen tehnyt hänen omaan referaattiinsa Suomen Luonnonfilosofisessa seurassa pitämästään esitelmästä.

Marxilaisen tietoteorian lähtökohtana on heijastusteoria. Tietoisuutemme heijastaa ympärillämme olevaa maailmaa. Se ei kuitenkaan tapahdu minkäänlaisten erikoisten "peilisolujen" avulla, vaan on koko aivojen, kaikkien aivosolujen ulkoisen ja keskinäisen vuorovaikutuksen tulos. Mitähän tämä apina tässä heijastelee?

Hari: *" Peilisolut, joista on myös käytetty nimitystä peilineuronit (engl. mirror neurons), löydettiin yllättäen v. 1992 apinoiden aivotoimintaan liittyvien tutkimusten yhteydessä professori Giacomo Rizzolattin laboratoriossa Parman yliopistossa. Havaittiin, että tietyt aivojen solut, jotka aktivoituivat määrätyn käden liikkeen aikana, aktivoituivat myös pelkästään saman liikkeen näkemisestä. "*

RK: Ehdollistumisteorian valossa pitääkin tapahtua juuri noin, eikä siihen tarvita ainakaan mitään geenispesialisoituneita "peilisoluja", ne ovat aivan turha ja vahingollinen lisäoletus, ainakin pelkästään tuon informaation varassa.

Ehdollistunut psyykkinen mallihan juuri määritelmällisesti toistaa jotakin toimintamallia, joka on aikaisemmin osoittautunut "palkitsevaksi", ja se toimii sitten mukana vastaisessa riittävän samansisältöisessä toiminnassa, niin havaintokuin reagointitoiminnassakin. Mekanismina ovat tuon toiminnan neurofysiologiset "jäljet" hermostossa, missä olomuodossa ne siten ovatkin, siitä ei taida olla vielä ihan täyttä varmuutta. Jäljet "vahvistuvat" tai "heikentyvät" sen mukaan, miten niitä tarvitaan toiminnassa, ja miten "palkitsevia" toiminnat ovat. Tämä on ehdollistumisteorian alkeisperusasiaa, suorastaa peruskoulukurssia.

Se on sinänsä saavutus, että tämä ehdollistumisteorian ennustama ominaisuus on saatu myös aivofysiologisesti näkösälle.

Hari: *" Peilisolujen löytymistä on kuvattu yhdeksi merkittävimmistä uusista havainnoista neurofysiologian alueella."*

RK: Kuka on mitäkin kuvannut. Tämä on ratkaiseva "johtopäätös", joka osoittaa, että koko ehdollistumisteoriasta ei ole joko ikinä kuultukaan mitään, tai sillä on jostakin muusta pyyhitty pöytää. Veikkaisin tuota jälkimmäistä, ja syitä voi vain arvailla.

Hari: *" Luemme myös jatkuvasti toisten ihmisten aikomuksia heidän toimintansa perusteella. Viimeaikaiset havainnot tukevat käsitystä, että tämä toisten ajatusten automaattinen lukeminen liittyy aivojen peilisolujen toimintaan."*

RK: Emme LUE, vaan ARVAILEMME. Kun me tulkitsemme toisten aikomuksia heidän käyttäytymisensä perusteella, niin me emme lue HEIDÄN ehdollistumiaan, niitä, jotka todella ovat tuon käyttäytymisen pohjana, vaan me luemme OMIA ehdollistumiamme, jotka OLISIVAT käyttäytymisemme pohjana, jos ME TEKISIMME, kuten havainnoitu henkilö tekee! (Näin muuten tulkitsee myös Sari Avikainen Harin syksyllä 2003 tarkastamassa väitöskirjassaan.)

Tämän asian ymmärtämättömyys tekee henkilöstä helposti varsinkin vähänkin kulttuurisesti oudommassa ympäristössä sosiaalisen invalidin.

Toisten AJATUKSIA ei pystytä automaattisesti "lukemaan" – eikä kirjoittamaan! Joitakin emootioita ja vastaavia pystytään tulkitsemaan, mutta ihmisten ajatuksista me tiedämme vain sen, mitä he niistä suvaitsevat ilmaista. Ja sitten he voivat valehdellakin. Ajatustensa tietoisen ilmaisun mahdolliset keinot sitten kyllä ovat lähes rajattomat.

Koko päinvastainen illuusio perustuu siihen, että henkilöillä on yhteistä kulttuuri- ja kokemustaustaa, tavallisesti yllin kyllin.

Hari: *" Peilisolujärjestelmä (MNS) aktivoituu sekä liikettä suoritettaessa että sitä havainnoitaessa ja se voisi sen tähden osallistua merkittävällä tavalla muiden yksilöiden toiminnan ymmärtämiseen. Siten MNS voi toimia linkkinä lähettäjän ja vastaanottajan välillä liikkeisiin perustuvassa viestinnässä."*

RK: Ehdollistumisteorian mukaan tuo vanha kokemus TOIMII MUKANA HAVAINNOSSA. Se "havainto" on pelkkä "aistimuskimppu" ilman kokijan aikaisempaa kokemusta. Havaitsija tuskin ymmärtää havainnoitavan sellaisia liikkeitä, joita itse ei ikinä ole tarkoitushakuisesti tehnyt, sanoisin suorastaan, että ne joko ymmärretään väärin, tai jäävät kokonaan ymmärtämättä…

Harin kokeet eivät kumoa Vygotskin ajatteluteoriaa, vaan päinvastoin vahvistavat sen jälleen kerran oikeaksi

Hari: *" TKK:ssa tehdyissä magnetoenkefalografia (MEG) mittauksissa on osoitettu, että ihmisen aivoissa on useita aivoalueita kattava peilisolujärjestelmä. Näihin alueisiin kuuluvat mm. primaarinen liikeaivokuori, ohimolohkon ylemmän uurteen (STS) seutu ja Brocan alue, joka vastaa ihmisellä sitä kohtaa, missä peilisolut apinoilla ensin havaittiin. "*

RK: nyt ilmenee, että Hari ei ole siis ikinä kuullutkaan mitään KIELELLISESTÄ AJATELUTEORIASTA, ei Vygostkin eikä Whorffin-Sapirin. Jos olisi kuullut, hän ei uskaltaisi tuollaista suustaan päästää. Brocan alueen "pieliheijastukset" ovat JUURI SITÄ, MITÄ NUO TEORIAT NIMENOMAAN ENNUSTAVAT, ja ILMAN MINKÄÄNLAISIA SPESIAALEJA "PEILISOLUJA " !

Hari: *"Tuntoaivokuorialueet näyttävät olevan läheisessä yhteydessä MNS:ään, mahdollisesti auttaen yksilöä tekemään eron omien liikkeiden ja toisten yksilöiden toimintojen välillä. "*

RK: Voi jessus! Että "ongelmaksi" muodostuu "peilisolujen" kanssa, että "miten ihminen voi erottaa toisistaan omat ja toisten liikkeet"!!!

Tätäköhän se tarkoittaa, kun aina sanotaan, että "tieteessä yksi "vastaus" nostaa esiin kymmenen uutta kysymystä"! Minun on tähän nyt sanottava ihan suoraan, että mitä typerämpi "vastaus", sitä typerämpiä "kysymyksiäkin" se sitten näyttää herättävän!

Hari: *" Ihmisen MNS:n tutkimus herättää mielenkiintoisia ajatuksia evolutionaarisista ja toiminnallisista yhteyksistä toisaalta puheen ja käsieleiden välillä. Tulevissa tutkimuksissa yritetään mm. selvittää voiko huono toisen henkilön aikeiden ymmärtämisen joissakin neurologisissa ja psykiatrisissa sairauksissa olla yhteydessä MNS:n toiminnan häiriintymiseen."*

RK: Jos ei tiedetä mitään tieteellisestä PSYKOLOGIASTA, ei voida tietää mitään myöskään tieteellisestä PSYKIATRIASTA, sillä psykiatriset ongelmat ovat mitä suurimmassa määrin psykologian tutkiman tavallisen psyykkisen toiminnan POIKKEAMIA normaalista toiminasta, esimerkiksi bilogisperäisten ja muiden syiden vaikutuksesta!

PeilisoluTEORIA EI OLE psykologian eikä neurofysiologiankaan vallitsevan tieteellisen ihmiskuvan mukainen. Sitä vastoin Harin mittaustulokset sinänsä sitä ovat.

Jos "peilisoluteoria" on TOSI; niin KOKO NEUROFYSIOLOGIA JA KOKO PSYKOLOGIA, KAIKKIALLA MAAILMASSA, MENEVÄT TÄYSIN UUSIKSI, ja ne korvataan Harin-Rizzolatin paradigmalla, ja kaikki vanhat auktoriteetit Freudista ja Pavlovista Skinneriin, Leontjeviin, Granitiin ja niin edelleen lentävät kaaressa tunkiolle, "peräkanaa kuin köyhän talon porsaat", ja siellä pysyvat…

Nämä Harin esittämät MITTAUSTULOKSET eivät ole Pavlovin-Vygotskin tieteellistä ihmiskuvaa, ns. YHTEISKUNTATIETEIDEN STANDARIMALLIA mitenkään "HAASTANEET", vaan päinvastoin VAHVISTANEET TODEKSI niin hyvin kuin nuo kokeet suinkin vain olisivat voineet tehdä.

Vimeinenkin järjenkipinä savustettu ulos "marxilaisena" Helsingin ylipiston psyykentutkimuksesta?

Asia on pistettävä asianmukaiseen tieteelliseen selvitykseen. Hyssyttely ja perin juurin väärä "kollegiaalisuus" on nyt vahingoksi. Muiden yliopistoiden asianomaisten laitosten pitäisi myös saada käyttöoikeus niihin verovaroin hankittuihin Helsingin yliopiston laitteisiin, niitä EI SAA monopolisoida noin epämääräisten teorioiden soveltamiseen.

Mahtaisikohan osasyynä Helsingin yliopiston surulliseen kehitykseen olla EU:n lisäksi ja siihen liittyen se, minkä Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen tutkimusjohtaja **Janne Kivivuori** paljasti Tieteessä tapahtuu 8/2000 –lehdessä, hänen vaatiessaan professori Juha Siltalaa oppilaineen savustettavaksi ulos yliopistolta: "Ennustan, että tulevaisuudessa suomalaisille tiederahoittajille tullaan tarjoamaan yhä enemmän historian, kulttuurin tai yhteiskunnan tutkimukseksi naamioitunutta psykoanalyyttista - tai väljemmin "psykodynaamista" – kirjoittelua. Anomuksiin joutuvat ottamaan kantaa historia- ja yhteiskuntatieteiden asiantuntijat, joilla ei ole aikaa seurata kansainvälistä luonnon- ja lääketieteellistä tutkimusta. Heidän käsityksensä psykoanalyysista lienevät lähinnä Helsingin Sanomien kulttuurisivujen varassa. En tässä esitä yhteiskunnan, tai sen historian, psykoanalyyttisen tutkimuksen rahoittamisen lopettamista. Sen sijaan olisi toivottavaa, että eri tahot olisivat tietoisia parin viime vuosikymmenen aikana voimistuneesta psykoanalyyttisten teorioiden kritiikistä.

Ongelmallisia ovat myös opinnäytteet, joissa sovelletaan psykoanalyyttisia teorioita yhteiskunnallisten ilmiöiden tutkimukseen. **Tilanne on niiden osalta nyt jossain määrin samankaltainen kuin marxilaisten opinnäytteiden kohdalla 1980-luvun alussa.** Jo aloitetut työt saatettakoon päätökseen, mutta uusien hankkeiden käynnistämiseen on syytä suhtautua varsin varauksellisesti. " "

Eli että marxilaiset oli tuolloin jo kymmentä vuotta aikaisemmin savustettu ulos! Ja "marxilaiseksi" oli sitten ilmeisesti ihmiskuvan alueelta katsottu kaikki muu, paitsi tunnustukselliset teologia ja sosiobiologia, ja silloin vielä myös psykoanalyysi, jonka vuoro oli nyt tullut "väistyä"…

Pitäisikö ottaa harkittavaksi, että jos ei tyyli muutu, niin Helsingin yliopistosta tehtäisiin "Kirkollisten ja EU-asioiden ammatti/bisneskorkeakoulu", jolla EI OLISI tiedeyliopiston statusta?

Risto Koivula, DI, Tampere

Muutos kunnissa syntyy yhteistyöstä

Heikki Männikkö

Tänään kaikki suuret puolueet puhuvat kunnallisvaalityössään peruspalveluiden puolesta. Tiedämme kuitenkin, että nämä puolueet ovat yksituumaisesti nykyisen EU- politiikan takana, jonka tuloksena maamme työpaikat ja pääomat siirtyvät ulkomaille, kuntien palvelut yksityistetään ja kunnilta leikataan taloudelliset mahdollisuudet hoitaa lakisääteisetkin peruspalvelut.

Jos yksikin näistä ns. valtionhoitajapuolueista alkaisi todella vastustaa tätä politiikkaa työskentelemällä aidosti peruspalveluiden puolesta, joutuisi se välittömästi törmäyskurssille EU:n päätöksenteon kanssa. Siispä yksikään nykyisten valtionhoitajapuolueiden edustajista ei vaalityössään uskalla puuttua politiikan todelliseen sisältöön. Siksi heidän ainoa mahdollisuutensa on puhua tyhjiä löpinöitä palveluista. Todellisuudessa heillä ei ole minkäänlaisia mahdollisuuksia harjoittamansa politiikan raameissa toteuttaa lupauksiaan. He voivat vain luottaa siihen, että toistaiseksi asukkaat eivät vaadi heitä tilille tyhjistä puheistaan.

Kansan äänen ympärille järjestäytynyt väki suunnitteli taktikkaansa kunnallisvaaleissa Lohjan Timpurinranassa 28. elokuuta. Seminaarissa päätettiin, että koska meillä ei ole oman puolueen valtuutusta vaaleihin, menemme muiden puolueiden listoille riippuen siitä, miten asiat missäkin kunnassa makaavat. Lähimmät mahdolliset puolueet ovat Vaihtoehtoväki, SKP, KTP ja Vasemmistoliitto.

Kansan äänen taustavoimien piirissä olemme tehneet työtä sellaisen yhteisrintaman puolesta, joka ottaisi tehtäväkseen politiikan suunnan muuttamisen. Näkemyksemme mukaan varoja palveluiden ja sitä kautta työllisyyden hoitamiseen on, mutta nämä varat ohjataan suuryritysten taskuihin. Meidän tavoitteemme on oikeudenmukaisemman tulonjaon avulla siirtää varoja kunnille ja kehittää palveluja, jotka samalla loisivat työpaikkoja.

Koska tällä hetkellä tällaista yhtenäistä poliittista voimaa vastustamaan nykyistä kovaa (yhteis) kuntapolitiikkaa ei ole, tekivät Kansan äänen taustavoimat jo alkuvuodesta päätöksen pyrkiä kuntakohtaisesti etsimään ja luomaan parhaan vaihtoehdon ajaa asukkaiden etuja kunnissa. Tässä mielessä olemme käyneet neuvotteluja eri kunnissa SKP:n ja Vasemmistoliiton kanssa. Vaihtoehtoväki rp. on luovuttanut monissa kunnissa nimensä käyttöön asukkaiden kuntaliikkeille. Niinpä esimerkiksi Helsingissä "Asukkaiden Helsinki"-liike asi listoilleen 40 ehdokasta. Liike myös solmi vaaliliiton SKP:n kanssa. Tällä vaaliliitolla on yhteensä 75 hyvää ehdokasta. Vaihtoehtoväki rp:n pohjalle perustuvia asukaslistoja on syntynyt mm. Vantaalla, Kuopiossa, Karkkilassa ja Lahdessa.

Yhteisille listoille Kansan äänen taustavoimia on hakeutunut SKP:n kanssa mm. Helsingissä, Espoossa ja Porvoossa. Yhteistyötä Vasemmistoliiton kanssa on Haapajärvellä. Tämän Kansan äänilehden kunnallisvaalinumeron sivuilla esittelemme näiden ryhmien tavoitteita.

Päätavoitteena olemme pitäneet sitä, että esiinnymme yhteisesti asettamiemme kuntalaisten asiaa puolustavien tavoitteiden puolesta, mikä luo myös pohjaa laajemman ja yhtenäisemmän yhteistyöliikkeen kehittämiselle.

Heikki Männikkö

Me vaadimme: Kuntien talous turvattava

Suomessa harjoitettu uusliberalistinen politiikka on purrut erityisen pahasti kuntien talouteen. Vielä 90-luvun alussa kuntien talous turvattiin tehokkaasti valtionosuusjärjestelmällä, jossa valtio jakoi budjettinsa kautta kunnille korvamerkittyä rahaa. Valtionosuuksissa huomioitiin kunnille kuuluvat tehtävät kuten terveydenhoidon, sosiaalitoimen ja koululaitoksen ylläpitäminen.

1980-luvun lopulla Suomessa tapahtunut oikeistolainen käänne ja siirtyminen uusliberalistiseen politiikkaan merkitsivät jyrkkää käännöstä myös kuntien taloudessa. Tämän politiikan tunnuksena on ollut julkisen sektorin kuristaminen yksityistä voitontavoittelua haittaavana tekijänä. Koska julkinen sektori toimii verovaroilla ja verot puolestaan olivat pois yritysten voitoista, tämä tuli merkitsemään julkisen sektorin pienentämistä ja sitä, että valtion keräämiä veroja tuli pienentää samassa suhteessa. Tällöin yritysten vähentyneet verot siirtyivät suoraan niiden voittojen kasvattamiseen. Näissä tavoitteissa itse kansalaisten asema ja palveluiden turvaaminen eivät merkinneet mitään.

Pääomapiirien tavoitteita ei sanottu ääneen, vaan niitä perusteltiin erilaisilla tekosyillä kuten syyttämällä julkista taloutta tehottomaksi, tai että verojen pienentämisellä turvattaisiin työllisyys paremmin. Joka tapauksessa kaikki keskeiset eduskuntapuolueet imaisivat pääomapiirien etuja ajavan politiikan syötin ja ideologian, myös perinteiset vasemmistopuolueet SDP ja Vasemmistoliitto. Tähän politiikkaan liittyy myös Suomen sitominen EU:hun, joka määritteli valtion taloudelle raamit ja jonka tuloksena kuntien rahoitusta voitiin leikata ratkaisevasti. Tätä on edesauttanut, että suurten puolueiden herrahisseissä asemansa saanut virkakoneisto on puolueuskollisesti lähtenyt noudattamaan kuntalaisten etuja jyrkästi heikentävää politiikkaa ajamalla aktiivisesti leikkauksia kunnissa.

Kuntatalouden leikkaukset toteutettiin Ahon ja Lipposen hallituskausina. Tällöin kuntien taloudesta leikattiin yhteensä n. 60 mrd. markkaa, eli n. 10 mrd. euroa. Samalla kunnat vapautettiin ns. vapaakuntakokeilun seurauksena käyttämään saamansa valtiontuen miten halusivat, koska rahaa ei enää jaettu kunnille korvamerkitysti. Kunnat saivat terveydenhoidon sijasta rakennella valtiontuillaan vaikkapa laskettelurinteitä tai golfratoja. Lipposen pääministerikaudella aloitettiin myös veroleikkaukset, joita nyt myös Vanhasen hallitus jatkaa. Nämä veroleikkaukset ovat samaa suuruusluokkaa kuin leikkaukset kuntien talouteen ja sosiaaliturvaan, eli n. 10 mrd. euroa ja niistä ovat hyötyneet ennen kaikkea suuryritykset ja suurituloiset. Verojen leikkauksilla suorastaan halutaan varmistaa se, ettei julkiselle sektorille enää anneta mahdollisuutta nousta uudelleen.

Kunnat ovat tietenkin joutuneet harjoitetun politiikan takia suureen ahdinkoon. Valtio ei ole antanut kunnille kuin minimaalisesti uutta rahaa. Sen sijaan valtiovalta on sysännyt kunnille yhä uusia velvoitteita samalla kun se on syyttänyt kuntia huonosta taloudenpidosta. Kuntien ahdinkoa on yritetty helpottaa uuden valtionosuuksien tasausjärjestelmän avulla. Tästä on jouduttu ojasta allikkoon rikkaiden kuntien, kuten Espoon ja Helsingin, syyttäessä valtiovaltaa syrjinnästä ja maaseudun kuntien suosimisesta. Vaikka menetykset Helsingissä ja Espoossa ovatkin merkittäviä, niillä ei kuitenkaan voi selittää kuntien huonoa taloutta. Itse asiassa kunnat saavat nyt tasapuolisesti rahaa tasausjärjestelmän laskiessa kuntien yleisistä keskiarvoluvuista kullekin kunnalle tulevan rahan. Tasausjärjestelmä huomioi mm. kuntien asukasmäärän, kerättyjen kunnallis-, yhteisö- ja kiinteistöverojen tuotot ja kuntien veroäyrin. Jos siis rikkaat kunnat valittavat valtiovallan kylmää kohtelua, saman kohtalon ovat kokeneet myös köyhemmät kunnat jo aiemmin.

Kuntien taloutta voidaan tietysti järkeistää, mutta sitä ei saa tehdä asukkaiden etujen ja kunnan työntekijöiden etujen kustannuksella. Koko julkiseen sektoriin, etenkin terveydenhoitoon on saatava riittävästi rahaa ja työntekijöitä. Kuntien talouden järkeistämisessä on luovuttava kunnallisten laitosten yhtiöittämisestä ja yksityistämisestä. Ne on palautettava kuntien täydelliseen omistukseen. Helsingissä esim. energia- ja vesilaitoksen voittovaroista olisi saatavissa merkittäviä tuloja kaupungin käyttöön, vaikka tietenkin pitää asettaa kyseenalaiseksi, onko ylipäänsä oikein, että nämä laitokset on pantu toimimaan voittoperiaatteella.

Keskeisintä on kuitenkin politiikan suunnan muuttaminen. Tärkeät palvelut terveydenhoidossa, sosiaalitoimessa ja koulutuksessa toimivat parhaiten ja köyhän kansan edut huomioiden silloin, kun ne ovat julkisen sektorin vastuulla. Julkinen sektori taas vaatii pyöriäkseen verovaroja. Siispä verovarat on kerättävä, ja ne on kerättävä sieltä missä varoja on, suuryrityksiltä ja suurituloisilta.

Suomi on tänään rikkaampi kuin koskaan, mutta nyt työläisten työn tuloksena syntyneet voitot karkaavat pörssikeinottelun, vahvan euron ja ns. Kiina-ilmiön myötä niin kansalaisten kuin kuntienkin ulottumattomiin. Nykyinen talous- ja yhteiskuntapolitiikka on muutettava ja EU-sidonnaisuudet on purettava. Mikään muu ei tule turvaamaan maamme ja kansalaistemme tulevaisuutta.

EU:n Vastaisen kansanrintaman syysseminaari Timpurinranta 28.08.2004

Pekka Tiainen 547 "lennossa" valtuustoon!

Viime vaaleissa valt. tri Pekka Tiainen oli jo läpimennyt yllätysnimi, kunnes muille löytyi yksi ääni enemmän ja tarkistuslaskennassa vielä 15 ääntä !!! eikä silloiselta yhteislistalta saatu valtuutettua läpi. Uskomatonta! Läpimeno olisi auttanut torjumaan monia kuntalaisten kannalta haitallisia hankkeita ja luonut pohjaa muutokselle Helsingissä ja vähitellen koko maassa. Sinun äänesi on nyt ratkaiseva parhaimmillaan niin, että läpi saadaan useita ehdokkaita Asukkaiden Helsinki – Vaihtoehtoväki – yhteislistalta. Ääni kenelle hyvänsä listalla tukee läpimenoa. Kun listalta saadaan valtuutettuja, saadaan lisäksi muita muihin luottamustehtäviin.

Pekka Tiainen. Haastaja kaikkein vaativimpiin tehtäviin. Tekee, mitä sanoo. Kokenut yhteistoiminnan rakentaja. Uudistaja ja vastuunkantaja. Luottamuksen arvoinen valinta asukkaiden puolesta yli puoluerajojen

Kunnallisen demokratian ja palveluiden puolustus

Osakeyhtiöittäminen ei sovellu kuntapalveluihin – Helsinki ei ole myytävänä

Osakeyhtiöt ovat voitontavoitteluun perustuvaa liiketoimintaa. Se johtaa liike-elämän pelisääntöihin, joissa voittoa tuottamattomat toiminnot karsitaan kannattamattomiksi leimattuina.

Osakeyhtiöittäminen merkitsee:

- ❑ voitontavoittelun ulottamista kaikkeen eivätkä yksityistettyjen yhtiöitten voitot tule kuntalaisten hyväksi
- ❑joukkoliikenneyhteyksien heikentämistä monilla linjoilla
- ❑lähiöiden peruspalveluiden vähentämistä
- ❑henkilöstön saneerausta
- ❑työttömistä ei piitata
- ❑vihreiden ympäristöarvojen ja kulttuuriarvojen uhraamista rahamaailman alttarille
- ❑sosiaalisuuden uhraamista kustannustehokkuuden alttarille
- ❑kaupungin luottamushenkilöiden ja valtuustojen syrjäyttämistä päätöksenteosta ja siten demokraattisuuden ja kansanvaltaisuuden tappiota
- ❑myöskään kaupunginhallituksilla ei ole mahdollisuutta päättää osakeyhtiöiden asioista.

Osakeyhtiöittäjät väittävät, että kuntien peruspalveluita ei voida hoitaa taloudellisesti ilman yhtiöittämistä ja yksityistämistä. Väite on väärä. Sillä vain pohjustetaan hyvinvointiyhteiskunnan ja kansanvallan alasajoa ja korvaamista rahan vallalla. Oy Helsinki Ab ei ole ratkaisu.

Vuosisatojen kyläkokoukset olivat päättäneet kyläyhteisön asioista. Kristinuskon myötä seurakunnat alkoivat käsitellä näitä asioita. Vuonna 1865 erotettiin kunnallishallinto seurakuntahallinnosta. Oli kuntakokous, jossa jokaisella täysi-ikäisellä veroamaksavalla hyvämaineisella henkilöllä oli ääni eli ääntöoikeus. Monin paikoin kuntakokous kokoontui edelleen seurakunnan tiloissa, kuten Helsingin maalaiskunnassa kirkon sakastissa. Kuntakokouksella oli oikeus valita kunnan valtuusto. Esimerkiksi Helsingin maalaiskunnassa, jonka kunnantalo oli rakennettu Malmille, valtuusto valittiin vasta 1906. Silti tärkeimmät asiat, kuten veroäyrin hinta päätettiin edelleen kuntakokouksessa. Äänioikeus jakaantui maksettujen verojen mukaan eli päätösvalta oli käytännössä varakkailla, kuten suurilla maanomistajilla ja tehtailijoilla.

Vuoden 1917 marraskuun suurlakossa Me Vaadimme – ohjelmassa vaadittiin paitsi, että Suomen eduskunnasta tulee korkeimman vallan haltija, torpparivapautta ja kahdeksan tunnin työaikalakia, myös kunnallista yleistä ja yhtäläistä äänioikeutta. Äänioikeus on tämän perua.

Kunnallisten toimintojen osakeyhtiöittäminen merkitsee, että valtuusto ei voi päättää näistä toiminnoista. Osakeyhtiön asiat päättää hallitus ja toimitusjohtaja ja kunta nimeää sinne edustajansa, muttei voi päättää asioita osakeyhtiön puolesta. Osakeyhtiöitä myös yksityistetään ja rahan valta alkaa vaikuttaa entistä enemmän. Näin kunnanvaltuuston asemaa romutetaan. Kehä kiertyy umpeen siltä osin, että ennen kunnallista yleistä ja yhtäläistä äänioikeutta äänivalta jakaantui varallisuuden mukaan. Yksityistettyjen osakeyhtiöiden kohdalla tapahtuu samoin. Kunnallista demokratiaa kumotaan. On tarpeen asettua puolustamaan kunnallista demokratiaa.

Osakeyhtiöittämisellä yhteiskunnan toimintoja on jatkuvasti yksityistetty. Esimerkkejä: Osakeyhtiöittämismalli tuotiin Osuuskunta Elannon toimintoihin ja lopputuloksena oli itsenäisen Elannon lakkauttaminen vastoin elantolaisten tahtoa. Posti-telestä irroittiin tele Soneraksi, jonka UMTS-kauppojen kymmenien miljardien tappiot kaadettiin veronmaksajien maksettaviksi. Helsingin Puhelinlaitoksesta tehtiin Elisa ja puhelinlaskut ovat nousseet.

Helsingin ongelmien todelliset syyt ovat asioiden hoidossa ja varojen käytössä. Toiseksi ongelmien syyt ovat kuntien valtion rahoituksen leikkaamisessa. Yhteiskunnan varoilla on maksettu pankkitukia ja tuettu suuryhtiöitä monin muin tavoin.

Pekka Tiainen

Helsinki on täynnä mahdollisuuksia. On tehtävä arvo- ja linjavalinta. On hylättävä päätöksenteko eliitin ja rahamaailman, pankkien ja grynderien ehdoilla. Se tulee muuttaa asukkaiden ehdoilla tapahtuvaksi ihmisläheiseksi tavaksi hoitaa asioita. Työttömien ja heikompien lenkkien syrjäyttäminen tuhoaa yhteiskuntamme perusteita. Yhtiöiden voitot on sijoitettu ulkomaille eikä työpaikoiksi Suomeen. Meistä ei saa tehdä siirtomaata, jossa omistus on ulkomailla. Meillä on yhteisvastuu sen puolesta, että kaikilla olisi hyvä elämä ja tulevaisuuden usko. Osakeyhtiöittäminen ei sovi kuntapalveluihin.

Nykyiset päättäjät ovat ajaneet Helsingin kriisiin, jota ratkaistaan väärillä lääkkeillä, kuten HKL:n yhtiöittämisellä ja yksityistämisellä. Tämä kriisi on ratkaistava asukkaiden ehdoilla, että meillä olisi parempi ja turvatumpi tulevaisuus.

Johdonmukainen ja päättävä kielto kaupungin liikelaitosten ja peruspalveluiden yhtiöittämiselle ja yksityistämiselle on keskeinen kysymys. Yhtiöittäminen ja kilpailuttaminen seutuliikenteessä on johtanut henkilöstön aseman heikentämiseen ja lippujen hinnat ovat nousseet. Joukkoliikenteen lippujen hintoja on alennettava ja henkilöstön asema turvattava. Työsuhdematkalippu on ollut esillä yli 30 vuotta. Se tulee toteuttaa eikä vain puhua. VR:n lähiliikennettä ei saa yksityistää.

Metro tulee ulottaa Espooseen ja käynnistää suunnittelu sen jatkamisesta itään. Raitioliikenneverkkoa tulee laajentaa. Esimerkiksi raitiovaunu ykkösen vuoroväleja tulee parantaa ja jatkaa se Käpylästä Oulunkylän asemalle asti. Ykköstä, bussilinja 62:ta jne. ei saa lakkauttaa.

HUS:n, Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiriin, keskitetty organisaatiomalli on johtanut potilaiden juoksuttamiseen ja palveluiden ongelmiin. Terveydenhuollon peruspalvelut ja yleensäkin kaikki peruspalvelut on tuotava asuma-alueille. Erikoistuneemmat kalliimpia laitteita vaativat palvelut on järkevää hoitaa isommissa yksiköissä.

Nuorille tulee turvata asunnot, oikeus työhön, toimeentuloon, opiskelupaikkoihin. Nuorten ja lasten oikeuksien turvaaminen on tulevaisuuden rakentamista.

Helsingin on huolehdittava kaikille työttömille työtä kunnan toimin ja yhdessä valtiovallan ja elinkeinoelämän kanssa. Hietalahden telakkaväen työpaikat on turvattava.

Palkankorotukset tulee kohdistaa pieniin ja keskipalkkoihin. Johtajavaltaisuutta on vähennettävä ja henkilöstön asemaa parannettava.

Kaupungin henkilöstön palkkausta ja työehtoja tulee korjata paremmiksi eikä heikentää. Pisteytyksellä toteutetaan henkilöstön keskinäistä nokkimajärjestystä ja kilpailutus viedään henkilöstön keskinäiseksi. Tämä on väärä suuntaus. Työ on yhteistyötä ja on luotava työyhteisöihin hyvä sisäinen työskentelyilmapiiri.

Tavallisten yrittäjien yrittämisen edellytyksiä tulee parantaa.

VR:n makasiinit kunnostamalla kansalaiskäyttöön. Valtuuston makasiinien purkupäätös kumottava.

Töölön lahden seutu on Helsingin sydänaluetta ja Suomen näyteikkuna maailmalle. Kaavoitus on pantava uusiksi ja tehtävä olennaisesti väljemmäksi ahtamisen sijaan. Keskusta-alueet on rakennettava asukkaita varten eikä sallia suuren rahan ja eliitin vallata niitä käyttöönsä.

Ei saa rakentaa Vartiosaarta, Kivinokkaa, Keskuspuistoa ja muita viheralueita.

Lapinlahden sairaala on pidettävä entisellään mielenterveyskäytössä.

Ei verojen ja maksujen korotuksia tavallisille kuntalaisille.

Asumiskustannuksia tulee kaikin tavoin alentaa. Asuntoja tulee rakentaa riittävästi, että asuntopula poistetaan. Verot pois tavallisesta asumisesta.

Kuntien rajat ylittävää yhteistyö toimivaksi. Suurkunta on mahdollinen, jos samalla toteutetaan lähidemokratian. Muuten suurkunnan päätöksenteko karkaa entistä kauemmaksi asukkaista.

NATO:n sotalaivoja ja koneita ei saa päästää Vuosaaren satamaan eikä Helsinki-Vantaan lentokentälle. Helsinki on rauhan kaupunki ja sellaisena kotikaupunkiamme tulee kehittää.

Pekka Tiainen

ASUKKAIDEN HELSINKI

Kunnallisvaaleissa 2004

Heikki Takkinen
projektipäällikkö

Maija Wilskman
sairaanhoitaja

Kari Virtanen
fil. maisteri

Pekka Tiainen
valt. tohtori

Juuso Hirvikangas
elokuvatyöntekijä

Pauliina Kaarakka
ohjaaja

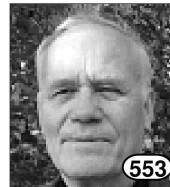
Mohamad Halabiah
ekonomi

Juhani Lohikoski
valt. yo

Maija Sipilä
maa- ja mets. maisteri

Esko Auervuolle
betoniraudoitaja

Ilja Lehtinen
siviilipalvelumies

Juho Haavisto
kuvankäsittelijä

Janina Roisko
näyttelijä

Reijo Katajaranta
toimittaja

Tuomo Lindholm
opiskelija

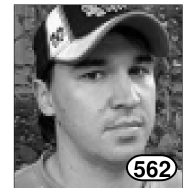
Heikki Sipiä
valt. maisteri

Desire Baltzar
näyttelijä

Liisa Paakkolanvaara
dipl. kosmetologi

Aleksei Kositsin
valmentaja

Ilmari Huuskonen
sekatyöläinen

Ville Rahikainen
leipomityöläinen

Rosa-Maria
Keskivaara
mielenterveystyön ohj.

Heikki Männikkö
työteknikko

Ville-Pekka
Hakkarainen
muusikko

Kari Helenius
tuottaja

Matti Orava
ravintolatyöntekijä

Matias Fredriksson
työvoimaneuvoja

Mikko Kallinen
tanssija-koreografi

Paavo Heikinen
vanh. ammattimies

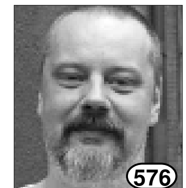
Janne Rahikainen
työtön

Matti Mamia
sosiaalialan opisk.

Wäinö Pietikäinen
potilasyhdistyksen
toiminnanjohtaja

Jarmo Vuorimäki
ATK-tukihenkilö

Esko Sulavuori
kirvesmies

Armi Välimäki
laitosapulainen

Tiina Éno
kuvataiteilija

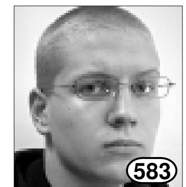
Markku Jäntti
ohjaaja, näytteliä

Olli Rokkanen
opiskelija

Philip Carr
muusikko

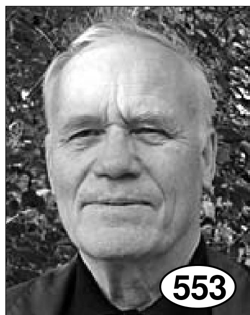
Ezra Gould
siviilipalvelumies

Vaihtoehtoväki Hki: 544 - 583

Lahden VAIHTOEHTOVÄKI 84 - 94

84 Kontio, Nea, pastori, uskonnonopettaja
85 Kontio, Reijo, TM, pastori
86 Kotinurmi, Antti, musiikkitieteenopiskelija
87 Lattu, Jarno, sirkusalan opiskelija
88 Lavikainen, Juhani, vahtimestari-huoltomies
89 Riikonen, Stina, kuvataiteen opiskelija
90 Sihvonen, Kati, ympäristönhoitajaopiskelija
91 Sirén, Piritta, ympäristötekniikan opiskelija
92 Sutela, Esko, virkistysmetsänhoitaja
93 Vedenpää, Antti, yrittäjä
94 Viertola, Anna Lotta, opiskelija

Eskon puumerkki

Esko Auervuolle on pitkän linjan ay- ja järjestöaktiivi. Hän on toiminut Helsingissä vuodesta 1966 lähtien mm. kouluneuvostossa, vaalitoimikunnissa, betoniraudoittajien ym. järjestötoiminnan eri tehtävissä. Hän on ehdokkaana Asukkaiden Helsinki -listalla .

Eskon vaatimukset Helsingin kaupungille:

Kunnallinen lasten päivähoito on järjestettävä kaikille tarvitseville.

Koulunkäynti on turvattava pienentämällä ryhmä- ja luokkakokoja. Nämä parannukset merkitsevät myös työpaikkojen lisäystä.

Vakinaista henkilökuntaa on lisättävä terveyden- ja vanhustenhuollon parantamiseksi.

On rakennettava edullisia vuokra-asuntoja Helsinkiläisille nuorille ja asunnottomille.

Kaupungin on järjestettävä työttömille kunnollisen toimeentulon antavia työpaikkoja.

On saatava palkankorotukset pieniin ja keskipalkkoihin.

Etenkin työtätekevien ja pienituloisten verojen, maksujen ja vuokrien korotuksista on luovuttava.

Helsingin kaupungin liikelaitosten ja peruspalveluiden yhtiöittäminen ja yksityistäminen on lopetettava. Joukkoliikenteen lipun hintoja on alennettava.

VR:n makasiinit Töölönlahden rannassa on suojeltava.

Kunnallisaloite Porvoon kaupunginvaltuustolle peruspalveluiden parantamiseksi

Kansan äänen ehdokkaat Porvoossa menevät kunnallisvaaleihin SKP:n listoilla. Vasemmalta Matti Wahrman nro 79, Pirkko Nokkala nro 77 ja Kalevi Wahrman nro 78.

Suurin osa suomalaisista ja myös Porvoolaisista haluaa kehittää julkisia hyvinvointipalveluja. Näiden palvelujen toteuttaminen on pääosin kuntien tehtävänä.

Julkiset palvelut ovat jääneet jälkeen kasvaneista tarpeista ja monia palveluja on heikennetty. Esimerkiksi päiväkodeissa ja kouluissa on liian suuria ryhmiä. Terveyspalveluja joutuu jonottamaan usein kohtuuttoman pitkään. Vanhuksista moni jää vaille riittävää huolenpitoa ja vammaispalveluissa toimitaan laittomuuden rajoilla. Toimeentulotukihakemusten käsittely kestää. Samaan aikaan kun työttömyys jatkuu laajana, uupuvat kunnan työntekijät kohtuuttoman työtaakan alle.

Kunnallisten palvelujen ongelmia ovat kärjistäneet monet tekijät, kuten jatkuva joukkotyöttömyys ja kuntien rahoitusta leikanneet valtiovallan päätökset. Julkisten palvelujen tulevaisuutta uhkaavat myös Euroopan unionin ja Maailmankauppajärjestön pyrkimykset palvelujen vapaakauppaa koskevien sopimusten laajentamisesta koskemaan myös monia julkisia palveluja.

Jokaiselle kuuluvien peruspalvelujen turvaamiseksi ja parantamiseksi tarvitaan kiireellisiä toimia.

Esitämme kunnallisaloitteena, johon odotamme pikaista vastausta, että:

1.Kunnanvaltuusto tekee ohjelman kuntalaisten lakisääteisten palveluiden kehittämiseksi pääsääntöisesti kunnan omana toimintana. Ohjelman valmistelussa järjestetään asukastapaamisia ja kuullaan myös kaupungin työntekijöitä palvelujen puutteiden ja kehittämisen tarpeiden kartoittamiseksi.

2. Kunnanvaltuusto velvoittaa valmistelemaan vuoden 2005 talousarvion niin, että terveydenhuollon määrärahoihin tehdään tasokorotus ensi vuonna voimaan tulevan hoitotakuun toteuttamisen turvaamiseksi.

3. Valtuusto velvoittaa kunnanhallitusta ja hallintokuntia huolehtimaan vuoden 2005 talousarvion valmistelemisesta niin, että lopetetaan kunnallislain vastainen palvelutoimintojen alibudjetointi.

4. Valtuusto päättää kääntyä valtiovallan puoleen kirjelmällä, jossa edellytetään kuntien valtionosuuksien palauttamista 1990-luvun alun tasolle ja torjutaan kunnallisia palveluja koskevien ratkaisujen alistamista Euroopan unionin ja Maailmankauppajärjestön sopimuksille.

Porvoossa 14.9.2004

Kalevi Wahrman, Pirkko Nokkala, Matti Wahrman

Vaihtoehtoväki Kuopiossa

Asukasdemokratia

Kuntalaisten vaikutusmahdollisuuksia koskeva lauselma sisältyy uuteen kuntalakiin. Kuopiossa ei ole lähdetty kehittämään kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia – kuten ei muuallakaan. Asukasdemokratia luo edustukselliselle demokratialle lisää mahdollisuuksia ja lisää kansalaisten kiinnostusta kunnallispolitiikkaan. Asukkaiden luovuus tuo esiin valtavasti ideoita, joita viranhaltijat työpöytänsä takana ja luottamusmiehet valtuuston saleissa eivät keksi. EU:n läheisyyspolitiikka on sitä, että kaikki päätökset viedään lähelle Brysseliä. Kuntien läheisyyspolitiikan pitäisi olla päinvastaista – asukkaat itse olisivat päätöksiä tekemässä. Vaatimus kunnallisista kansanäänestyksistä ja kunnanosakokouksista saa lisää tuulta siipiensä alle.

Peruspalvelut

Kaupunki mahdollistaa hyvän elämän ja laadukkaat palvelut asukkailleen, toteaa Kuopion strategia 2012. Mikä on tilanne Kuopiossa tänään?

Perusterveydenhoitoon saa jonottaa, hammashoidon ja mielenterveyspalveluiden ym. tilanne on vaikea.

Ilta-Lehden pilapiirtäjä Jouko IL 29.3.2001

Edullisinta on hoitaa ongelmat nopeasti. Vanhusten kodinhoito- ja terveyspalveluita sekä palvelutaloja ja hoitopaikkoja tarvitaan Kuopiossa lisää.

Lasten hoitopaikkojen sijoittelussa on ongelmia: vanhemmat joutuvat järjestämään lapsen hoidon toisen alueen päiväkotiin.

Koulutoimessa ryhmien minimikokoa (nyk. 16) voitava pienentää Kuopion oppilasmääriä vastaavaksi.

Koska valtiovero on progressiivinen ja kunnanvero tasavero, uusliberalismin asianajajat, köyhien kyykyttäjät, pyrkivät jatkuvasti hivuttamaan palvelujen kustannuksia valtiolta kunnille.

Julkinen liikenne

Paikallisbussilla liikkuminen on Kuopiossa kallista ja vaihtaminen alkeellista: matkustajan on aina erikseen ostettava vaihtolippu ja niitä voi ostaa vain tietyiltä pysäkeiltä. Liikenne on yksityisen yhtiön hallussa ja sen halu palvella matkustajia vaihtomahdollisuudella on vähäinen. Kuntien tulisi muistaa, että halpa tai ilmainen joukkoliikenne säästää saasteiden ja infrastruktuurin rakentamisen aiheuttamia kustannuksia.

Liikuntapaikkarakentaminen

Kuopion vuoden 2004 talousarviossa sanotaan: "Kaupungin lähtökohtana hankkeissa on ensisijaisesti ns. perusliikuntatilojen ja -paikkojen saaminen". Jääkiekkovalmentaja **Alpo Suhonen** sanoo: "Ammattiurheilusta on tullut yksi viihdeteollisuuden suosikkihuumeista". Näin Kuopiossakin! Kaupungin kontolla olevien jäähallien ja lämmitettävien nurmikenttien määrää ei tule kasvattaa!

Kauppa

Jo neljättä automarkettia haikaillaan keskustan pohjoispuolelle Päivärantaan. Sen rakentaminen voitaneen estää tai ainakin lykätä, koska Siilinjärven kunta ja Tradekan automarketin johtaja suhtautuvat hankkeeseen kriittisesti – omien intressiensä pohjalta. On mahdollista, että automarketin vaikutukset selvitetään, mikä olisi voitto lähikauppojen puolustajille.

Rakennuslehti 13/2003 vertaili yhden lähikaupan ja lähimmän automarketin hintoja: vertailussa hinnoissa ei ollut eroja, mutta marketissa asiointi oli selkeästi lähikauppaa kalliimpaa polttoainekustannusten takia.

Palveluiden yksityistäminen

Kuopion Energiaa yritettiin apinan raivolla myydä muutama vuosi sitten. Joidenkin luottamushenkilöiden ja kuntalaisten taistelun tuloksena hanke meni mönkään. Laitos on kaupungille kannattava. Nyt on merkkejä, että seuraava taistelu käydään Kuopion Veden yksityistämisestä.

Yksityistämisen tien päässä olemme suurten kansainvälisten yhtiöiden vallan alla. Yhtiöiden tehtävä on tehdä voittoa, niitä kiinnostaa jonkin pienen merentakaisen maan itäisen kaupungin asukkaiden tarpeet lievästi.

Työttömyys on lisääntynyt Kuopiossa työvoimavaltaisen teollisuuden katoamisen ja julkisten palvelujen supistusten myötä. Tarvitaan voimakas muutos kuntalaisten hyvinvoinnin lisäämiseksi. Kunnan on otettava vastuuta kuntalaisten työllistäjänä ja julkisten palvelujen tuottajana. Taloudelliset mahdollisuutemme ovat erinomaiset - bruttokansantuote on suurempi kuin milloinkaan: rahaa on hyvinvointivaltion ylläpitoon.

Juhani Tanski
atk-suunnittelija
Kuopio 410

Muutoksia Vantaalle

Tällaisia kauppakeskukseia ei tarvita. Eskoa sensijaan tarvitaan Vantaan valtuustossa.

Useat kunnat ovat taloudellisessa ahdingossa, johon ne ovat ajautuneet vallitsevan uusliberalistisen talouspolitiikan vuoksi. Vantaalle rahan riittämättömyys on aiheuttanut ongelmia mm. terveydenhoitoon, sosiaalitoimeen ja opetukseen. Vantaan omia erityisongelmia ovat lisäksi kaavoitus – ja rakentamispolitiikka, liikennesuunnittelu sekä sisäinen johtamiskulttuuri. Näistä ongelmista johtuen rahaton kaupunki ei ole kyennyt hoitamaan sille asetettuja tehtäviä. Tähän täytyy saada muutos.

Julkinen terveydenhoito kärsii ylipitkistä potilasjonoista ja riittämättömästä henkilökunnasta. Isossa kaupungissa on vain yksi päivystyspiste, joka hoitaa kaikki kaupungin sairaat viikonloppuisin. Hammashoito tulisi olla kaikille kaupunkilaisille maksuton. Samoin terveyskeskusmaksut pitäisi poistaa vähävaraisilta.

Vantaan sosiaalitoimen menot ovat kasvaneet valtion laskiessa alkoholiveroa. Tämä on tuonut lisälaskua kunnalle alkoholihaittojen hoitamisessa. Kaupungin menoja ovat kasvattaneet myös huumeiden käytön lisääntyminen niiden helpon saannin vuoksi. Niin ikään riittävien varojen vähyydestä kärsivät pienet lapset päiväkotien ylisuurissa ryhmissä pätevän henkilökunnan puuttuessa. Lasten kotona hoitamista tulisikin kannustaa nostamalla kotihoidon Vantaa-lisää.

Kouluihin kaupungilla ei ole varaa palkata riittävästi päteviä opettajia. Epäpätevien opettajien määrä on jo luvattoman korkea Vantaan kouluissa. Tällaisten opettajien palkkaaminen puolestaan laskee osaltaan koko opetuksen tasoa. Yhtenä tärkeänä lisänä opettaviin aineisiin tulisi saada rauhankasvatus.

Kulttuuriasioissa kaupunki on panostanut varsin yksipuolisesti liikunnan tukemiseen. Kaupungin varoilla on rakennettu liikuntapaikkoja yksityisille säätiöille. Tämä kaikki on tapahtunut muun nuoriso – ja kulttuuritoiminnan kustannuksella.

Kaavoitus - ja liikennesuunnittelussa ei ole otettu huomioon ympäristö – ja luonnonsuojelunäkökohtia. Yksityisautoilua on tuettu julkisin varoin. Sen sijaan, että olisi panostettu julkiseen liikenteeseen, joka olisi paras vaihtoehto ympäristöä ajatellen. Kaavoituksessa kaupunki on myötäillyt rakennusliikkeitten mukaan. Se on sallinut rakentaa jättisuuria liikekeskuksia, jotka aiheuttavat liikenne – ja ympäristöongelmia sekä luovat eriarvoisuutta autoilijoiden ja ei-autoilijoiden välille. Kunnolliseen kuntasuunnitteluun löytyy ratkaisu siitä, että kaupunki käyttäisi etuosto – ja pakkolunastusmenettelyä saadakseen edullista rakennusmaata itselleen.

Kaupungin salliman heikon rakennusvalvonnan ja yksityisten rakennusliikkeiden huonon rakentamisen vuoksi monet koulut ja päiväkodit ovat tällä hetkellä huonossa kunnossa. Useista rakennuksista on löydetty homevaurioita. Kaupungin tulee rakentaa itse omat kiinteistöt syntyisi kustannus säästöä, laatu parantuisi, ei tulisi turhia remontteja, poistuisi korruptio.

Matalapalkkaisia työntekijöitä kaupungin tulisi tukea tarjoamalla heille edullisia työsuhdeasuntoja. Näin kaupunki saisi tarvitsemaansa työvoimaa esimerkiksi hoitoaloille. Muita keinoja tukea matalapalkkaisia on vakinaistaa määräaikaiset työsuhteet. Esimerkiksi opettajien työsuhteet ovat usein määräaikaisia, jotka päättyvät aina kesäksi.

Kaupunki suosii hallinnossaan turhia johtajia, jotka ovat tehtävissään korkeapalkkaisia ja vakinaisia. Tämä lisää hallintoon jäykkyyttä ja turhia kustannuksia. Hallintoa pitäisikin olennaisesti keventää ja toimia määräaikaistaa.

Vantaan harjoittama kuntapolitiikka on suosinut julkisten palveluiden alasajoa. Yksityistämisellä on haettu kustannussäätöjä, jotka ovatkin tulleet kaupunkilaisten maksettavaksi. Asukkaat eivät ole hyötyneet mitään vaan päinvastoin ovat joutuneet yksityisten yritysten voittojen maksajiksi palvelun tason laskiessa. Yksityistämiselle siis ehdoton – ei!

Valtiovalta on omalta osaltaan heikentänyt kaupunkien taloudellista tilannetta. Valtionosuuksia on pienennetty ja siirretty suuryhtiöitten osinkoihin, optioihin ja rahan maastavientiin. Lisäksi kunnilla ovat pienentyneet verotulot veroalennuksien vuoksi eikä rahaa investointeihin ole riittävästi.

Tällainen tilanne on pitkällä aikavälillä kestämätön. Muutosta on tapahduttava. Tulevissa kunnallisvaaleissa kuntalaisilla on todellinen mahdollisuus vaikuttaa kaupunkinsa asioihin. Muutosta ei tapahdu nykyisiä päättäjiä äänestämällä. Muutos syntyy uusista kansan tahtoa tuntevista ja ajattelevista päättäjistä.

Esko Koivisto
Asukkaiden Vantaa /
Vaihtoehtoväki, nro 375

Lasten päivähoito kuntoon!

Natalia Trofimovskaja-Henriksson, Asukkaiden Vantaalista

Olen muuttanut Vantaalle Helsingistä neljä vuotta sitten, olen vantaalainen mielelläni ja vaikka en olekaan kaikkien alojen asiantuntija kotikaupungissani, olen kuitenkin täysin pätevä kuntalaiseksi. Työssäkäyvänä pienten lasten äitinä olen joutunut silti törmäämään joihinkin asioihin, jotka vaatisivat selvästi enemmän huomiota.

Omakohtaisen kokemukseni perusteella lasten päivähoito Vantaalla vaatisi mahdollisimman nopeata ja vähän aikaisempaa sekä tehokkaampaa puuttumista. Päiväkotiryhmien suuret koot, miltei totaalinen välinepula, sijaisten puutteessa stressaantuneet opettajat ja hoitajat ongelma, joka pitäisi korjata nyt, eikä sitten, kun on jo liian myöhäistä.

Miksi tiloja korjataan vasta sitten, kun talo on jo homeessa? Miksi tällaisilla työpaikoilla, joissa flunssat ja muut pöpöt leviävät helposti, ei ole olemassa sijaisjärjestelmää? Miksi henkilökunta, joka on niin suuressa vastuussa lastemme tulevaisuudesta, on niin alipalkattua?

Onko tiedotusvälineiden nostama kohu työttömien oikeudesta pitää lapsensa päivähoidossa vastaus näihin kysymyksiin - onko parempi syyllistää kaikki äidit kotiin viideksi vuodeksi ryhmäkokojen vähentämiseksi sen sijaan, että puututaan näihin ongelmiin ennen niiden muuttumista hälyttäviksi.

Samanlainen tiukka säästölinja jatkuu koulussa. Miksiköhän Vantaan lukiot sijoittuivat vertailussa vaatimattomasti? Jos luokat ovat ylisuuria, koulut vanhoja eikä opettajille ole tilaa edes opintomateriaalille, ei ympäristö edesauta oppilaita eikä opettajia huippusuorituksiin. Koulupäivän jälkeen iltapäiväkerhossa, jos sellainen on, vallitsee samanlainen tilanne.

Pääkaupunkiseudun kunnat kilpailevat ns. hyvistä veronmaksajista, millä tarkoitetaan varmaan niitä suurituloisista, jotka eivät ole muuttaneet Monacoon ja jotka eivät myöskään tarvitse julkisia palveluja. Näiden houkuttelemiseksi kaupungit yrittävät käydä verokilpaa, ja jos sen hinta on tavallisten pienipalkkaisten käyttämien palvelujen heikentäminen, ikävä juttu. Onneksi tavalliset vantaalaiset voivat vielä vaikuttaa.

Meidän tärkeimpänä huolenamme kuntalaisina pitäisi olla se, että lapset, tulevat aikuiset, viihtyvät kotikaupungissaan ja että heidänkin jälkeläisensä olisivat vantaalaisia.

Kunnan toimittava asukkaiden eduksi

Juho Haavisto, Vaihtoehtoväki / Asukkaiden Helsinki nro 555.

Valtuustot kiertävät arveluttavin perustein kunnallislakia. Ne tekevät sen ns. säätiöimisien ja yhtiöittämisen sekä yksityistämisen perustalla sisällyttämällä näitä ratkaisujaan kuntien talousarvioihin. He perustelevat tätä toimintaansa muka ns. "yleisellä kunnan edulla". Näin valtaa on vieritetty pois kunnan luottamushenkilöiltä sekä siirretty yksityisille. Samalla niillä on virkavaltaistettu kunnallista päätäntävaltaa. Virkoihin valintaan mieleisiä ja valtarakennetta suosivia edustajia.

Kuntien ensisijainen tehtävänä on palvelujen tuottaminen ja järjestäminen. Kvartaalikapitalismin edun mukainen toiminta, jota nykyinen on, johtaa yhä kiihtyvään palvelujen karsimiseen ja yksityistämiseen. Seurauksena kuntalaiset kärsivät yhä pahenevista epäkohdista: suurtyöttömyydestä ja syrjäytymisestä. Myös kunnallista liikennettä ja jopa kirjastoja on yksityistetty. Näin kunnalle kuuluvia velvollisuuksia on siirretty hyödyttämään yksityistä voiton saalistusta. Vastustan tällaisia toimenpiteitä. Ne hyödyttävät vain valtapääomapiirejä ja ovat kunnan ja kuntalaisten etujen vastaista toimintaa. Kunnan palvelujen tulee olla luonteeltaan sosiaalisia ja niiden periaatteena on oltava edelleen omakustannuspohjainen toiminta. Kunnan talousarvioon sisältyvät tuet säätiöille, yhtiöille ja yksityisille yrityksille tulee karsia pois. Yksityisille hankkeille ei tule myöskään myöntää kunnan lainatakuita eikä kunnan varoja.

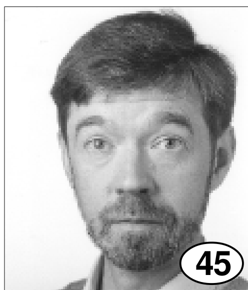
Kuntalain muutoksella tulee selvästi ilmaista kunnan oikeus rajoituksetta harjoittaa liike- ja yritystoimintaa tarvittavien tuotteiden valmistamiseksi, maahantuomiseksi sekä palvelujen saamiseksi omakustannushintaan. Tällainen toiminta tulee olla kunnan vaaleilla valittujen luottamusmiesten valvonnassa ja kuntalaisten kontrolloitavissa, Kunnalla tulee olla myös omaa rakennustuotantoa ja toimintaa. Myös rakennusten hallinto tulee kuulua kunnalle ja sen vaaleissa valituille luottamushenkilöille. Kuntalaisilla tulee olla oikeus saada tarvitessaan tästä toiminnasta tiedot, jotta keinottelu kunnan varallisuudella ja verovaroilla saadaan loppumaan. Uusittavalla kuntalain muutoksella kunnan toimiala tulee määritellä tarkasti, jotta kunnan omaisuutta ja verolla kerättyä omaisuutta ei olisi mahdollista siirtää yksityisille yrityksille, säätiöille ja muualle, pois kunnan varannoista ja toiminta aloilta.

Kuntien taloudelliset vaikeudet johtuvat aivan ratkaisevasti siitä, että luonteeltaan valtiolle kuuluvia yleisiä yhteiskunnallisia tehtäviä on jatkuvasti ja kiihtyvässä määrin siirretty erityslailla ja asetuksilla kuntien maksettaviksi, vaikka ne itse asiassa pitäisi kuulua valtiollisessa veroissa kerättyjen maksujen piiriin. Kunnan tehtäviksi on lisääntyvissä määrin tullut monia sellaisia toimia, jotka valtiovalta on määrätyt pakollisiksi kuten kunnallisten asuntojen ja vanhustentalojen rakentaminen, sekä tiestön ylläpito ja rakentaminen muutamia mainitaksemme. Valtiolle luovutettavat teidenpohjien lunastus- ja -huoltokustannukset nousevat monissa kunnissa suorastaan ylivoimaisiksi. Näin on nimenomaan väestököyhien kuntien osalta jo käynyt.

Raskaimmaksi ovat myös samoista syistä muodostuneet esikoulun, opetus- ja sivistystoimen, sosiaalihuollon sekä terveyden- ja sairaanhoidon menot. Samoin niiden rinnalle on noussut yhä raskaampana kuntalaisia rasittava kuntallisverovaroilla hoidettavat työttömyyden- ja työllistämistoiminnan sekä suoranaisen syrjäytymisen aiheuttamat kustannukset Kunnat eivät sinänsä ole syyllisiä kvartaalikapitalismin talouspulista johtuviin ongelmiin.

Juho Haavisto
Kunnallisvaaliehdokas
Helsingissä
Nro 555

KUNTIEN ITSENÄISYYDEN PUOLESTA

Timo Nieminen
Karkkilan Vaihtoehtoväki, ehdokas numero 45

Itsenäinen kunta on asukkaiden päätösvallan edellytys! Kuntien olemassaoloa uhkaa kuitenkin EU-Suomessa suurempi taloudellinen toimija: valtio, joka pyrkii vaikuttamaan pohjoismaiseen erikoisuuteen, kunnalliseen itsehallintoon monin tavoin.

Se on tarjonnut kunnille pieniä porkkanoita ja uhannut kepillä saadakseen kuntalaiset kallistumaan kuntaliitosten kannattajiksi.

On kuntia aikaisemmin-kin, ennen EU-aikaa, yhdistetty, ja perusteet ovat olleet hyvin kyseenalaisia kun valtiovalta luonteensa mukaisesti on pyrkinyt estämään sille itselleen kiusallista, kilpailevaa julkista taloudenpitoa.

Ennen oli kuntaliitosten välittömänä syynä laiskan tuntuinen tapa tasata alueellisia voimavaroja.

Kuntien yhdistäminen ei kuitenkaan merkinnyt kuin lyhyen tähtäimen tekohengitystä monesti valtiovallan itsensä aiheuttamiin kuntatalouden yleisiin ongelmiin.Syyksi näyttäytyi myös halu muuttaa jonkin paikkakunnan poliittisia voimasuhteita, kun haluttiin päästä eroon työläisvaltaisesta paikkakunnasta yhdistämällä se naapuriinsa ja tasaamalla näin myös poliittisia voimasuhteita.

Nykyisin uhkaavin vaara on suunnitelma globaalin eurooppalaisen mallin mukaan muodostettavista suurkunnista, jotka tehtäisiin elinkeinopiirien kokoisiksi jättiläisiksi.

Kuntaliitos on aina arveluttava teko!

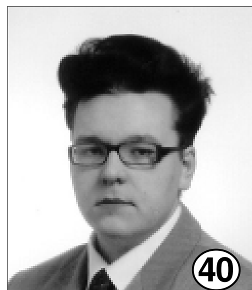
Kuntalitoksessa yhden aikakauden väki tekee ratkaisun, josta uudet sukupolvet eivät kiitä.

Pienen kunnan koko tulee vastaisuudessa olemaan vaativaa työntekoa edellyttävässä yhteiskunnassa se houkutin, joka saa ihmiset pysymään kunnassa ja hakeutumaan sinne asumaan.

Pidettäessä kiinni ainutlaatuisesta kunnallisesta itsehallinnosta puolustetaan samalla tulevien sukupolvien oikeutta päättää itse heidän elämäänsä keskeisesti vaikuttavasta paikallishallinnosta!

Timo Nieminen

Haapajärvi kuntahelvetin keskipisteessä

Antti Siika-aho on Haapajärvellä sitoutumattomana ehdokkaana Vasemmistoliiton listoilla.

Piippolassa sijaitsi ennen Suomen keskipiste. Uusien mittausten mukaan tämä keskipiste sijaitsee Haapajärven kaupungin alueella. Piippolalaiset rakensivat keskipisteen kohdalle kauniin monumentin. Haapajärvi ei ole rakentanut mitään. Sellaiseen kun ei yksinkertaisesti ole varaa.

Kun kuntia joitain vuosia sitten ryhdyttiin tietoisesti kurjistamaan, sai myös Haapajärven kaupunki siitä osansa. Mädäntynyt aluepoliittinen linja johti mm. Pohjois-Suomen kunnat ahdinkoon ja suuriin taloudellisiin vaikeuksiin. Samalla laman seurauksena työpaikat ja investoinnit laskivat paikallisella tasolla dramaattisesti. Väki alkoi karata sinne, missä työtä oli paremmin tarjolla. Väestöpako johti uusiin taloudellisiin ongelmiin ja kaupungin tarjoamia peruspalveluita ryhdyttiin alasajamaan.

Pohjois-Suomea on perinteisesti johtanut vahva Keskustapuolue ja se on vuosikymmenet toteuttanut alueellisesti epätasapainoista aluepolitiikkaa huolimatta siitä, että se on aina profiloitunut ?maaseudun ja pienten kuntien edustajana?. Haapajärvellä Keskusta-vetoinen valtuusto on toteuttanut politiikkaa, jossa suurille yrityksille (kuten mm.ylikansalliselle Flextronic-firmalle, joka jokin aika sitten irtisanoi paljon Oulaisissa), on syydetty miljoonien eurojen tukirahoja ja samalla kunnan palveluita on leikattu kovalla kädellä. Ensimmäisenä tapetille joutuivat mm. kyläkoulut, kulttuuri, -nuoriso, ja vapaa-ajanpalvelut sekä perusturvapalvelut. Kannattavia kyläkouluja lakkautettiin useita ja esim. koulukeittiöitä yhdistettiin holtittomasti, niin ettei ruoan laatu kouluilla ole enää entisensä.

Vapaa-aika ja muiden sivistyspalveluiden raju katkominen on johtanut toiminnan lopahtamiseen. Tämä on tuonut lisää ongelmia: Kaupungin nuoret eivät enää opiskeluvuosien jälkeen palaa takaisin Haapajärvelle entiseen malliin, sillä heille ei enää ole tarjolla niitä kunnan palveluja, jotka kuuluvat hyvinvointivaltion peruselämään. Näin nuorten henkinen pääoma ts. tietotaito hylkää Haapajärven kuin uppoavan laivan. Ei ole mahdollisuutta perustaa perhettä, kun päivähoito ja peruskoulu on viety alennustilaan yhdessä harrastemahdollisuuksien kanssa. Ei ole järkeä asua Haapajärvellä kun yleinen ilmapiiri on masentava ja työpaikkoja sekä perusturvapalveluja ei enää entiseen malliin ole tarjolla.

Lasten ja nuorten aikuisten ohella myös vanhempi väestö on Haapajärvellä joutunut kokemaan leikkaukset. Terveyskeskusjonot ja vanhusten hoitopaikkojen puute tuovat paljon lisää ongelmia. Samalla esim. kehitysvammaisille ei ole tarjolla sen kummempia palveluita. Asenteesta kehitysvammaisiin kertoo eräs tarina: Kun jokin aika sitten eräs yksityinen taho osti Haapajärveltä kulttuurihistoriallisesti arvokkaan villan Haapajärven keskustan tuntumasta ja päätti perustaa siihen vammaisten hoito- ja virkistyskodin, nousi siitä häly joidenkin paikallispoliitikoiden keskuudessa. -Eihän nyt mitään vammaisia saa päästää noin kauniille paikalle ja vielä kaupungin keskustaan? Tulevaisuudessa on näitäkin palveluita asennevammasta huolimatta kehitettävä.

Toisaalta valtion aluepolitiikka ja toisaalta keskusta-johteisen valtuuston harjoittama politiikka on vienyt Haapajärven tienhaaraan: joko selviydymme tai vaivumme syvään taloudellisen ahdingon suohon. Viime kesänä Haapajärvi loi talouden tasapainottamissuunnitelman, jonka tavoitteena on nostaa kaupunki jaloilleen vuoteen 2007 mennessä. Kuitenkaan kaupungilla, jolla on velkaa n.16.2 milj.euroa ja velanottotarve vuodelle 2005 4.milj. euroa on tuskin mahdollisuuksia saada kunnan pyöriä pyörimään.

Pelkillä leikkauksilla ja säästöillä ei kuntaa saada toimimaan pitkällä tähtäimellä, vaan siihen tarvitaan suuria uudistuksia. Kehittämällä koulupalveluja, rikastuttamalla kulttuuri- ja vapaa-ajantarjontaa ja parantamalla perusturvapalveluita niillä varoilla, mitä käytössämme on taataan se, että myös tulevaisuudessa Haapajärvellä on asukkaita ja tätä kautta paikallista hyvinvointia. Paikallisia yrittäjiä tulee houkutella kehittämään toimintaansa ja luomaan uusia työpaikkoja.

Sijoittamalla vähätkin varat oikein me kykenemme estämään poismuuton ja houkuttelemaan ?maailmalla pistäytyjät? takaisin Haapajärvelle. Kumoamalla yhden puolueen ylivallan ja nostamalla edistykselliset voimat päättäjiksi Haapajärvellä annetaan sijaa todelliselle tuuletukselle ja poliittiselle suunnanmuutokselle, jossa ensisijalle asennetaan kuntalainen säästöjen sijaan.

Antti Siika-aho
Valtuustoehdokas (sit.Vas.)

Kohtaaminen poliklinikalla

Rosa-Maria Keskivaara, Asukkaiden Helsinki/ Vaihtoehtoväki

Jouduin autokolariin ja loukkaannuin lievästi, mutta entiset ”vaivaispohjat”, lonkkaproteesi yms. sekä poliisin suositus saivat minut menemään tarkistuttamaan itseni Marian päivystysairaalassa.

Nyt kolari johti nopeaan ”luukutukseen”. Ei tarvinnut puolustella, perustella ja painostella lääkäriin pääsemiseksi kuten nykyään on tavallista.

Siinä sitä odoteltiin käytävällä muiden kanssa kunnes kainalosauvaan nojaava, pää siteessä pyörätuolissa istuva iäkäs Lapin mies tokaisi: Jokos olet saanut apua? Minä siihen keppiin nojaten, etten ole. Entäs te, kun pää siteessä on?

Juttu alkoi huumorin ryydittämänä kulkea vaivasta vaivaan kummanikin kuittaillessa kuinka kovan takana apu ja palvelut ovat. Ajattelin hiljaa mielessäni, miten Lapin mies, joka nuoruutensa voimalla rakensi poltettua Lappia, oli joutunut tulemaan etelään komennustöihin kuten muutkin syrjäsuomesta etelään tulleet.

Hän kertoi myös jonottaneensa monisairaana yli 2 vuotta pois asuntolasta palvelutaloon. Hänellä oli toispuolinen halvaus, sepelvaltimotauti, toisen silmän sokeus ja tasapainovaikeudet. Lisäksi hän kärsi kaksi kuukautta sitten tehdyn sappileikkauksen jälkeisestä rankasta märkivästä avohaavasta hoitoineen.

Voivatko näin huonokuntoiset ikäihmiset olla omissa hoteissaan asuntolassa tai yksin asunnoissaan vailla kunnallisia sosiaalipuolen palveluita?

Emme voi tosissamme puhua ”hyvinvointiyhteiskunnasta” kuin isopalkkaisten ja terveiden yhteydessä. Näinkö rakennemuutoksen uhreille annetaan tapahtua uudelleen ja uudelleen? Eikö tämä rakennemuutoksen ”karu selli” pitäisi pysäyttää nyt ja heti.

Verorahat, jotka jokainen on maksanut työstään ja vielä eläkkeestään etukäteen sosiaaliturvaksi eivät auta suurta kansanosaa palveluiden maksajina. Rahat hupenevat ns. muihin tärkeisiin yleishyödyllisiin projekteihin, joista ikäihmiset ja muut apua tarvitsevat jäävät aina vain odottamaan omaa osuuttaan.

Lähtiäisiksi löimme kättä ja totesin, että näihin epäkohtiin puutun, kun pääsen kunnallispolitiikkaan työhön. Lapin mies totesi siihen, ettei toimita yrittää. Hän ei enää usko, että työelämästä poissa olevat sairaat ja muut syrjäytyneet eri-ikäiset kansalaiset saisivat mitään parannuksia elämäänsä.

”Jo vain” tuhahdin taas ajatuksissani; ei me periksi anneta, vaan nyt lopetetaan jonotus rahasta palveluasuntoihin, kuntoutukseen ja peruspalveluiden panttaamiseen. Varmistamme, ettei niitä enää leikata. Nostetaan eläkkeet ajan tasalle kuten eduskunnan poliitikot, koska ei 7 euron korotuksella saa edes aspiriinia.

Jaa, että miten me tämä tehdään? Äänestäjät! Vaihdetaan valtuustoihin meitä ruohonjuurielämää eläneitä ja epäkohtia kokeneita päättämään.

Rosa-Maria Keskivaara

Janne Rahikainen, puuseppä. Vaihtoehtoväki/ Asukkaiden Helsinki-lista.

“Mielestäni kunnallista ja yhteiskunnallista vastuuta ihmisten hyvinvoinnista ei tulisi purkaa, eikä siirtää yksityiselle sektorille, joka näkee ihmisen pelkkänä kulutuskysynnän välineen.

Helsingissä olen asunut koko ikäni, aluksi koillisessa Helsingissä Heikinlaaksossa, jonka jälkeen Malmilla ja nyt Vallilassa.

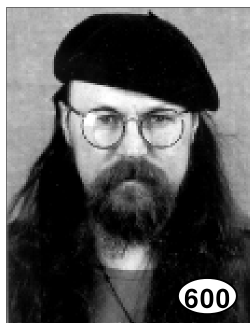
Sosiaalihuollon tai palvelujen siirtäminen yhteiskunnallisten tai kunnallisten instituutioiden vastuulta yksityiselle sektorille ei edistä solidaarista vastuuta yhteiskunnan jäsenistä. Kunnallisten ja yhteiskunnallisten instituutioiden tulee taata jäsenilleen tasapuolisesti ja solidaarisesti ne palvelut ja sosiaaliset apuverkostot, joita ihmiset tarvitsevat tasapainoiseen ja inhimilliseen elämiseen. Kunnan tulee osana yhteiskunnallista rakennetta priorisoida rahoitustaan niin, että se palvelee parhaalla mahdollisella tavalla tasapuolista hyvinvointia. Yksityistämisellä ei saavuteta tätä tavoitetta.

Ville Rahikainen, leipomotyöläinen. Vaihtoehtoväki/ Asukkaiden Helsinki lista

“Asun Malmilla ja harrastan sotahistoriaa. Ei poliittisia saavutuksia, ellei lasketa poliittisia keskusteluja työpaikalla mukaan.”

George W. Bushin visioista republikaanien puoluepidoissa New Yorkissa 3.9.2004

Matti Laitinen on vaaliehdokkaana Helsingissä sitoutumattomana SKP:n listoilla.

USA:n ulkopolitiikan keskeisenä vaikuttajana toimii tällä hetkellä uuskonservatiivinen ryhmä nimeltä "Project for the New American Century". Ryhmään kuuluvat mm. USA:n nykyinen varapresidentti Dick Cheney, Stephen Peter Rose, senaattori Jeb Bush, puolustusministeri Donald Rumsfeld ja apulaisulkoministeri Paul Wolfowitz. Ryhmän tavoitteena on varmistaa, että USA säilyttää tulevaisuudessakin taloudessa ja aseistuksessa globaalin johtajuutensa. Jenkkien aggressiivisella äärioikeistolla on tällä hetkellä aloite käsissään USA:n ulkopolitiikassa, koska heillä on käytössään kuuliainen presidentti – George W. Bush. USA:n valtiollisen johdon ulkopoliittisista asenteista ja päämääristä määräävät viime kädessä maan valtava, yhteen kietoutunut ase- ja öljyteollisuus sekä niiden ympärillä pyörivät pääomapiirit. Kansainvälisen asekaupan kannalta, jokainen aseellinen konflikti on positiivinen olotila, jossa elää mahdollisuus kasvuun. George W. Bush piti 3.9.2004 linjapuheen visioistaan USA:n ja maailman tulevaisuudesta.

USA:n Presidentti George W.Bush piti puolueensa kokouksessa vaalipuheen, jollaisia kulee kyllä näin vaalien alla Suomessakin. Köyhille löytyy jälleen ystäviä! Tällaiset puheet ihmiset kokevat silkaksi poliittiseksi valehteluksi. Bushin puhe onkin kaikkien poliittisten lupausten "äiti". Puheessaan Bush haluaa erityisesti olla USA:n köyhien ja työläisten ystävä. Muualle maailmaan hän haluaa viedä vain demokratian ilosanomaa. Kuitenkin Bushin puheesta puuttuu kaikenlainen analyysi ja konkretia. Osaltaan Bush sanoo aikeensa suoraan, mutta muutenkin puheesta löytää sen, mitä Bush haluaa: "Jokainen pitäköön huolta itsestään. Jumala pitää huolen lopuista". Kaikenlaiset julkisen sektorin ihmisille rakentamat suojaverkot hän haluaa poistaa. Ja maailmalle hän viestittää haluavansa USA:n yhä laajenevaa ylivaltaa vaikka aseisiin nojaten. Bushin puheen on kääntänyt Matti Laitinen. Myös koko kirjoitus on hänen. Selvyyden vuoksi suoraan Bushin tekstistä otetut kohdat on korostettu tekstin kallistuksella.

Isä ja poika Bush yrittävät ottaa kuvakoosteessa kiinni ajatuksistaan. Mitään kunnollista faktaa ja analyysiä niistä ei kuitenkaan löydy. Löytyy vain USA:n ja sen suuryritysten valloitushalu ja pyrkimys maailman hallintaan hinalla millä hyvänsä. Valitettavasti Suomen poliittinen johto, Lipposesta puhumattakaan, seurailee nöyrästi George W. Bushia. Mistä johtuu, että presidentti Halonenkin tuomitsee Bushin hyökkäyksen Irakiin vasta puolitoista vuotta hyökkäyksen jälkeen? Tämänköhän vuoksi he esittävät perustettavaksi nopean toiminnan joukkoja?

Mystillinen ristiritari

George W. Bush kokee, että Amerikka on *"kasvokkain ratkaistavien haasteiden kanssa. Meillä on historiallinen päämäärä saavutettavanamme ja suuri tulevaisuus. Me rakennamme turvallisemman maailman ja toivorikkaamman Amerikan."*

Bushilaisen mystiikan mukaan *"Amerikka on tarina laajenevasta vapaudesta. Ikuisesti laajeneva kehä, joka kasvaa ulottuakseen kauemmaksi ja sisältääkseen enemmän."* USA:n kansan perustava velvoite on sen syvin sitoumus: ***"Maailmalla ja kotona me laajennamme vapauden rajoja."***

Tällä keskinkertaisella, mutta väkivaltaisella miehellä on tavoitteenaan vapauden nimissä maailman valloittaminen. Hän uskoo tärkeimmäksi velvollisuudekseen Amerikan kansan suojelemisen. *"Jos Amerikka osoittaa epäröintiä ja heikkoutta tällä vuosikymmenellä, maailma kulkee kohti murhenäytelmää."*

Isänsä poikana hän luottaa kahteen: *"Isäni palveli kahdeksan vuotta toista suurta amerikkalaista – Ronald Reagania. Hänen optimistinen henkensä, hyväntahtoisuutensa ja säädyllisyytensä vallitsevat tässä tilassa ja sydämissämme. Ne korostuvat aina puolueessamme."*

Vapaus romuttaa sosiaaliturva ja verotus

"Muuttunut maailma voi olla suurempi mahdollisuus kaikille amerikkalaisille ansaita parempi elämä ja ura sekä tuki perheelle. Hallituksen täytyy olla sinun puolellasi. Monet meidän perusjärjestelmistämme kuten verolaki, sairausvakuutus, eläkkeet ja työläisten kouluttaminen luotiin eilispäivän maailmassa – ei huomisen. Me muutamme näitä systeemejä niin, että kaikki kansalaiset voivat todella tehdä vapaasti omat valintansa ja noudattaa omia unelmiaan."

"Matkustellessani maassamme olen tavannut paljon työläisiä ja pienyrittäjiä, jotka kertoneet minulle olevansa huolestuneita, koska eivät voi kustantaa itselleen terveydenhuoltoa. Yli puolet pienyritysten työntekijöistä ja heidän perheensä eivät kuulu sairausvakuutuksen piiriin. Uudella kaudella meidän tulee sallia pienyritysten liittyä yhteen voidakseen ostaa halvemmalla vakuutuksia kuin suurfirmat. Me tarjoamme pienyrityksille ja heidän työntekijöilleen veroluottoa rohkaistaksemme heitä perustamaan terveydenhoitotilejä ja tarjoamme suoraa apua pienituloisille amerikkalaisille näiden tilien perustamisessa. Nämä säästötilit suovat työläisille vakuutusturvan sairauksia vastaan, mahdollisuuden verottomaan säästämiseen rutiiniterveysmaksuissa ja vapauden ottaa tilinsä mukaan, kun vaihtaa työpaikkaa. Me hommaamme pienituloisille paremman pääsyn terveyspalveluihin. Minä vakuutan, että jokaisessa Amerikan köyhän läänin yhdyskunnassa tai maalaiskunnassa tulee olemaan terveyskeskus."

"Tällä muutoksen ajalla hallituksen täytyy puolustaa työläisperheitä. Uudella kaudella me muutamme vanhentuneet työaikalait tarjotaksemme joustavaa ja osatyöaikaa. Meidän lakiemme ei pitäisi koskaan olla esteenä perheystävällisemmille työpaikoille."

USA:ta pidetään maailman vauraimpana maana. Tästäkin huolimatta arviolta 35,8 miljoonaa Yhdysvaltain kansalaista (12,5 % väkiluvusta) eli köyhyysrajan alapuolella vuonna 2003.

Uudella sosiaali- ja veropolitiikalla tähdätään eläkkeiden ja sosiaalivakuutuksen yksityistämiseen sekä siirtymiseen kulutusverotukseen. Tuloista ei maksettaisi enää veroja vaan ainoastaan kulutuksesta. Tämä johtaisi tuloerojen räjähdysmäiseen kasvuun. Köyhien rahat tuppaavat jo nyt menemään sekä Atlantin sillä että tällä puolen itsensä uusintamiseen (ravinto, asumiskulut, matkat, kaikenlaiset lupa- ja hoitomaksut, energia jne...).

Vapaus omistusoikeuteen

"Toinen prioriteetti uudelle kaudelle on rakentaa omistusoikeusyhteiskunta, koska omistaminen tuo turvallisuutta, arvokkuutta ja riippumattomuutta."

"Omistusoikeusyhteiskunnassa useammat ihmiset omistavat omat terveyshankkeensa. He luottavat omistukseen osana heidän eläkettään. Tulemme aina pitämään lupauksemme sosiaaliturvasta meidän vanhemmille työntekijöillemme. Kun valtavan vauvabuumin sukupolvi saavuttaa eläkeiän, useat lapsistamme ja lastenlapsistamme ymmärrettävästi huolestuvat, onko sosiaaliturvaa olemassa vielä silloin, kun he tarvitsevat sitä. Meidän täytyy voimistaa sosiaaliturvaa sallimalla nuorempien työntekijöiden säästää jonkin verran veroistaan henkilökohtaiseksi pesämunaksi, jonka he voivat käyttää itseään varten hallituksen voimatta koskaan puuttua asiaan."

Omistusyhteiskunnassa ihmiset siis vastaavat omasta sairausvakuutuksestaan, eläkkeestään ja muusta sosiaaliturvastaan. Sen vallitessa ihmisen historiallisesti määräytynyt asema yhteiskunnassa alkaa näyttelemään entistä tärkeämpää osaa hänen elämässään. Tämä johtaa kapitalismin tunkeutumiseen jokaiseen elämän saarekkeeseen.

Vapaus konservatiiviseen arvomaailmaan

"Muuttuvassa maailmassa, jotkin asiat eivät muutu. Nimittäin ne arvot, joiden mukaan me yritämme elää niiden instituutioiden vallitessa, jotka antavat elämällemme tarkoituksen ja merkityksen. Meidän yhteiskuntamme lepää vastuullisuuden, perheen velvoitteiden ja sen olemuksen perustalla."

Koska perhe ja työ ovat vakauden ja arvokkuuden lähteitä, G.W. Bush tukee hyvinvointireformia, joka vahvistaa perheen asemaa ja edellyttää työtä. *"Koska huolehtiva yhteiskunta antaa arvoa heikoimmille jäsenilleen, meidän täytyy tarjota tilaa syntymättömälle lapselle. Koska uskonnolliset hyväntekeväisyysjärjestöt suovat turvallisen armon ja myötätunnon verkoston, meidän hallituksemme ei koskaan syrji niitä. Koska miehen ja naisen liitto seisoo kunniapaikalla meidän yhteiskunnassamme, minä tuen avioliiton suojelemista aktivistijuristeilta. Minä jatkan niiden liittovaltion tuomareiden nimittämistä, jotka erottavat toisistaan henkilökohtaisen mielipiteen ja ankaran lain tulkinnan."*

Kuinka tällainen sosiaaliturvaton ja kapitalisteja verotuksellaan tukeva valtio voi antaa arvoa heikoimmille jäsenilleen? Hyväntekeväisyysjärjestöt hoitavat köyhäinhuollon ja kapitalistit saavat sielulleen taivaallisen rauhan. Yhteiskuntarauhan rikkojat tuomitaan ankarimman mukaan.

Vapaus pääomien, tavaroiden, työvoiman ja palvelusten liikkuvuuteen

Globaalit markkinat suovat USA:n tavaroille uusia ostajia ja luovat sen työntekijöille uutta kilpailua. *"Luodaksemme lisää työpaikkoja Amerikkaan, meidän täytyy sijoittua parhaiten maailmassa liiketoiminnan harjoittamisessa. Luodaksemme työpaikkoja minun suunnitelmanani on rohkaista investointeihin ja voimistaa liittovaltion tuhlaamisen hillintää, vähentää säännöstelyä ja tehdä pysyvä verohelpotus. Luodaksemme työpaikkoja vähennämme maamme riippuvuutta ulkomaisista energialähteistä, laajennamme kauppaa ja amerikkalaisten tavaroiden levikkiä sekä tarjoamiamme palveluita maapallon laajuisesti. Meidän täytyy suojella pienyrittäjiä ja työntekijöitä sellaisilta kevytkenkäisiltä oikeuskanteilta, jotka uhkaavat työpaikkoja halki Amerikan."*

Käytännössä tämä merkitsee pyrkimystä toteuttaa kaikin mahdollisin keinoin Amerikoiden vapaakauppaalue (FTAA) sekä aggressioiden jatkamista Kuubaa, Venezuelaa, Argentiinaa, Brasiliaa ja Ecuadoria sekä kaikkia muitakin vastaan rimpuilevia maita kohtaan Latinalaisessa Amerikassa. USA:n tarjoamista palveluista tunnetuimmat ovat vallankaappaukset ja muut sotapalvelut. Jenkkikapitalismin ytimenä on asevoimien turvin saavutettu vapaus riistoon kaikkialla maailmassa.

Vapaus kiduttaa ja täsmätappaa

Presidentti Bush on johtanut yksipuolista hyökkäyssotaansa Irakiin lähes jo 1,5 vuotta. Hänen mukaansa terrorismin vastaiset sodat Afganistanissa ja Irakissa on jo voitettu. Sotiminen Irakissa kuitenkin näyttää vain kiihtyvän. Pentagonin julkaisemien tietojen mukaan Irakissa haavoittuneiden yhdysvaltalaisen sotilaiden määrä on jo lähes 7000. Kuolleiden määrä on jo yli tuhat sotilasta ja kolme puolustusministeriön siviilivirkamiestä. Koko läntisen Irakin kattava Anbarin maakunta, samoin kuin Fallujan ja Ramadin kaupungit, ovat vastarintaliikkeen hallinnassa.

"Me olemme taistelleet terroristeja vastaan kautta maapallon, mutta emme ylpeyden ja voiman vuoksi vaan kansalaistemme hengen uhan vuoksi. Meidän strategiamme on selvä. Me olemme kolminkertaistaneet kotimaamme turvallisuuden ja valmentaneet puoli miljoonaa ensireagoijaa, koska me suojelemme

lujatahtoisesti kotimaatamme. Me muunnamme armeijaamme sekä uudistamme ja voimistamme tiedustelupalveluamme. Me jatkamme hyökkäysiskuja terroristeja vastaan ulkomailla. Tällöin meidän ei täydy kohdata heitä kasvokkain täällä kotona. Me työskentelemme Lähi-idässä laajentaaksemme vapautta, koska vapaus tuo toivoa tulevaisuuteen ja rauhaa, jota me kaikki kaipaamme. Ja me tulemme voittamaan."

"Koska me toimimme puolustaaksemme maatamme, Saddam Husseinin murhaava aikakausi ja talebanit ovat historiaa. Yli 50 miljoonaa ihmistä on vapautettu ja demokratia on laajentunut Lähi-idässä. Afganistanissa terroristit ovat tehneet kaikkensa pelottaakseen yhä ihmisiä. Yli 10 miljoonaa kansalaista on rekisteröitynyt äänestäjiksi lokakuussa järjestettäviin presidentin vaaleihin maan siirtämiseksi demokratiaan

. Huolimatta jatkuvista väkivaltatoimista Irakilla on nykyisin vahva pääministeri ja kansallisneuvosto. Kansalliset vaalit on ajoitettu pidettäviksi ensi tammikuussa. Meidän kansamme on Afganistanin ja Irakin kansojen puolella, koska kun me annamme sanamme, me myös pidämme sen... Meidän missiomme Afganistanissa ja Irakissa on selkeä. Me autamme uusia johtajia kouluttamaan armeijoitaan ja maita siirtymään kohti vaaleja sekä pääsemään niitä vakauden ja demokratian polulle niin pian kuin mahdollista. Ja vasta sitten sotajoukkomme voivat palata takaisin kotiin kunnioituksella, jonka he ovat ansainneet."

*"Meidän liittolaisemme ymmärtävät myös työmme historiallisen tärkeyden. Noin 40 maata on puolellamme Afganistanissa ja Irakissa puolellamme on noin 30 maata. Arvostan syvästi sellaisia viisaita ja rohkeita valtiojohtajia kuten pääministeri **Howard**, presidentti **Kwasniewski**, pääministeri **Berlusconi** ja tietenkin pääministeri **Tony Blair**. "*

Vapaus maailmanvaltaan

"Edistys Lähi-idässä, jonka olemme saaneet aikaan liittolaistemme ja ystäviemme kanssa, ei ole saavutettu helposti eikä hetkessä. Amerikkalaiset eivät ole koskaan yllättyneitä vapauden voimasta, joka muuttaa elämää ja kansoja. Tuo voima vei uudisasukkaita vaarallisille matkoille, inspiroi siirtokuntia kapinaan, päätti orjuuden synnin ja asetti kansamme 20. vuosisadan tyranneja vastaan. Meitä kunnioitetaan autettuamme demokratian nousuun Saksassa, Japanissa, Nicaraguassa, Keski-Euroopassa ja Baltiassa. Jalo tarina jatkuu. Minä uskon, että Amerikka on kutsuttu johtamaan vapautta uudella vuosisadalla... Minä uskon näihin asioihin, koska vapaus ei ole Amerikan lahja maailmalle, vaan se on Kaikkivaltiaan Jumalan lahja jokaiselle miehelle ja naiselle tässä maailmassa."

George W. Bushin pitämästä linjapuheen sisällöstä ja hänen käytännön teoistaan on selkeästi ymmärrettävissä, että tämä öykkärimäinen ja väkivaltaiseen voimankäyttöön ihastunut presidentti on vaaraksi ympäristölleen ja maailman rauhalle. Yleensä tällaisilla ominaisuuksilla ja harhoilla varustettuja herroja ei säilötä presidentinlinnoihin, koska heitä varten ovat olemassa aivan omat hoitolaitoksensa.

Matti Laitinen

EU kiristää suhteitaan Venäjään

Venäjän kehitys Putinin aikana ei selvästikään ole mennyt EU:n haluamalla tavalla. Nykyinen vielä virassaan oleva EU:n ulkoasiain komissaari englantilainen Chris Patten arvosteli taannoin voimakkaasti Venäjän tilannetta. Helsingin Sanomissa Olli Kivinen yhtyi 21.9. kolumnissaan Pattenin arvosteluun.

Taustalla on huolestuneisuus koko Venäjän "demokratiakehityksestä". EU:lla huolet alkoivat nousta pintaan ennen viimeisiä presidentinvaaleja, kun presidentti Putin valtiollisti keskeiset riippumattomat TV-kanavat ja pisti yksityistetyn öljyjätti Jukosin johtajan Hodorkovskin istumaan vankilaan syytettynä mm. verojen kierrosta.

Putin on pyrkinyt luomaan järjestystä maahan nostamalla keskusvallan asemaa alueisiin nähden. Tämän Putin teki lähes heti valtaantulonsa jälkeen, kun koko suuri Venäjä uhkasi Jeltsinin jäljiltä hajota pieniksi pirstaleiksi. Putin on myös pyrkinyt tehostamaan poliisin ja viranomaisten toimintaa. Tässä haittana on kuitenkin syvälle virkakoneistoon piiloutunut korruptio.

Viimeisin käänne Venäjällä on Ossetiassa tapahtuneen Beslanin koulun murhenäytelmän aikaansaama. Onko Tshetshenian tilanne terrorismia vai sisällissotaa, sitä vallitsee erilaisia tulkintoja. Putinin kanta on, että kyse on kansainvälisestä terrorismista, jonka pysäyttämiseen on käytettävä kaikkia sotilaallisia keinoja. Sen lisäksi alueen siviiliväestön asemaa tulisi kohottaa, jotta terrorismin kasvualusta voitaisiin kitkeä pois Tshetsheniasta. Putinin tulkinnan mukaan venäläisillä on Tshetsheniassa paikallisten taistelijoiden lisäksi vastassa myös kansainvälisiä arabi-islamilaisia terroristeja, jotka käyvät sotaansa koko länttä ja Venäjää vastaan. Tshetsheenisissit puolestaan väittävät, että muita ei ole ja että kyse on pelkästään tshetsheenien itsenäisyystaistelusta. Joka tapauksessa on ilmeistä, että tshetsheenisissit saavat merkittävää raha- ja aseapua ulkomailta, olipa sitten sen lähde Saudi-Arabiassa tai jossain muualla.

EU ja USA ovat hyväksyneet Putinin sodan Tshetsheniassa kansainvälistä terrorismia vastaan käytävänä sotana. Putinin Beslanin joukkomurhan jälkeisiä toimia EU ei sen sijaan ole hyväksynyt. Nämä toimet ovat EU:n mielestä viemässä Venäjää yhä kauemmaksi "länsimaisesta demokratiasta". Putin on kiristämässä entisestään keskusjohtoisuutta ottamalla itselleen oikeuden nimittää kuvernöörit Venäjän alueille. Myös Putin on muuttamassa Venäjän vaalilakeja siten, että edustus duumassa määräytyisi pelkästään puolueiden suhteellisen vaalitavan mukaan ja alueilta suoraan valittavista kansanedustajista luovuttaisiin. Tämä korostaa entisestään Putinin tukipuolueen "Yhtenäinen Venäjä" asemaa. Puolue on jo nyt suurin puolue duumassa. Venäjä on myös korostanut omaa itsemääräämisoikeuttaan rajoittamalla mm. elintarvikkeiden tuomista EU-maista. Tällainen protektionistinen politiikka on periaatteessa maailman kauppajärjestön WTO:n vastaista ja nyt lännessä kysellään, voidaanko Venäjää ollenkaan ottaa WTO:n jäseneksi.

Kysymys Venäjän ja EU:n suhteissa on perimmältään imperialistinen. EU on halunnut mennä imperialistina Venäjän markkinoille. "Demokratian ja ihmisoikeuksien" nimissä EU on halunnut pystyttää heikkouden tilassa olevalle Venäjälle vapaan, yksityiseen omistukseen perustuvan kapitalistisen markkinatalouden. Sellaista markkinataloutta EU pystyisi hallitsemaan. Näin EU:ssa on kuviteltu saatavan mm. Venäjän suunnattomat öljy- ja raaka-ainevarat EU:n käyttöön.

Nyt kehitys Venäjälle ei kulje ollenkaan EU:n imperialististen tavoitteiden mukaisesti. Venäjä ei olekaan alistunut lännen kapitalistien talutusnuorassa kävelijäksi, vaan on Putinin johdolla hakemassa omaa osuuttaan maailman imperialistisessa jakotaistelussa markkinoista ja raaka-aineista. Putin puolusteli toimiaan EU:n ja USA:n johtajille sanoen, että valtaa keskittävät uudistukset ovat välttämättömiä. "Venäjä on kymmenen vuotta sitten valinnut "demokratian" (eli kapitalismin) ja sillä tiellä pysyy".

Kun sosialismi kaadettiin reilut kymmenen vuotta sitten, se johti ensin kaiken valtiollisen omistuksen yksityistämiseen. Venäjälle syntyi äkkirikkaiden ja oligarkkien joukko ja maa vajosi suunnattoman kurjuuteen. 90-luvun alussa Venäjä menetti 70% tuotannostaan, eikä valtion kassaan tullut rahaa. Länsimainen imperialismi taas pyrkii Keski-Aasian tasavaltojen kautta hajottamaan ja painostamaan Venäjää. Venäjän armeija siis tarvitsee rahaa. Nyt Putin on jonkun verran yrittänyt suitsia kaikkein rajuinta "rosvokapitalismia" valtiollistamalla öljyteollisuutta ja ottamalla hallintaansa tärkeimmät joukkotiedotusvälineet. Myös yritysten kaikenlainen veronkierto pyritään laittamaan järjestykseen. Putinin toimien tavoitteena ei kuitenkaan ole kansan kurjuuden poistaminen, vaan Venäjän nostaminen suurvalta-asemaan.

EU:n päättäjien ja kapitalistien mielessä suurin pelko on, että Venäjä pyrkii samoille apajille maailmanjaossa USA:n ja EU:n kanssa. Myös taustalla saattaa olla pieni huolenaihe siitä, että Venäjällä sosialismi saattaisi sittenkin putkahtaa takaisin. Putin ei kuitenkaan minkäänlaisia sosialismin rakennustelineitä pystyttele. Päinvastoin. Putin käyttää häikäilemättömästi, petoksellisesti, hyväkseen suureen osaan Venäjän kansasta Neuvostoliiton aikana juurtuneet myönteiset arvot.

Venäjän kansa on nähnyt, mitä viime vuosina Venäjällä on tapahtunut. Kansa tuomitsee oligarkit ja äkkirikastuneet. Sosialismin peruina kansassa elää vahva oikeudentaju kuten vaatimus siitä, että kaikilla kansalaisilla on oltava oikeus asuntoon, työhön, sosiaaliturvaan, koulutukseen ja kulttuuriin. Kaikilla kansalaisilla on oltava elämässään tasa-arvoiset lähtökohdat syntyperästä ja varallisuudesta riippumatta. Kansa piti Neuvostoliiton aikana itsestäänselvyyksinä näitä arvoja, joista nykyinen Venäjä on valovuosien päässä.

Putinin on otettava kansan mielialat huomioon. Kansaa miellyttääkseen Putin otti entisen Neuvostoliiton kansallislaulun sävelen käyttöön uudelleen. Myös lännessä pelätään Venäjän kansan mielialoja, koska tämä USA:n, EU:n ja Helsingin Sanomien niin suuresti ylistämä "vapaa länsimainen demokratia" on kyvytön vastaamaan kansanjoukkojen tarpeisiin siitä syystä, että se on silkkaa suuren rahan valtaa.

Jotta sosialistinen suuntaus todella lähtisi liikkeelle Venäjällä, se vaatisi lujaa kommunistista puoluetta sekä voimakkaita joukkoliikkeitä niin työpaikoilla kuin muillakin yhteiskunnan keskeisillä sektoreilla. Sellaisista ei tällä hetkellä vielä kuitenkaan näy lupaavia merkkejä.

Venäjällä samoin kuin koko maailmassa työväenluokka hakee tänään tietään ja etsii uutta nousuaan. Tässä mielessä tulee arvioida myös Venäjän nykykehitystä.

Reijo Katajaranta

Intifadan neljäs vuosipäivä

Kuva Helsingin Intifada-mielenosoituksesta 2003.

Palestiinalaisten toinen intifada alkoi 28.9.2000, kun Ariel Sharon vieraili tuhannen hampaisiin asti aseistetun poliisin ympäröimänä Jerusalemin pyhillä paikoilla Haram al Sharifissa, jossa sijaitsevat Kalliomoskeija ja Al-Aksan moskeija. Oslon sopimuksista oli tuolloin kulunut kuusi vuotta, eikä luvattua uutta elämää ollut saavutettu ja unelma omasta valtiosta oli edelleen pelkkä unelma.

Sharonin loukkaava provokaatio nostatti mielenosoituksia, jotka levisivät pian Itä-Jerusalemin kaduille ja muihin miehitettyjen alueiden kaupunkeihin. Israelin armeija ja poliisi vastasivat niihin julmalla tavalla, jota YK luonnehti "ylettömäksi voimankäytöksi". Muutamassa päivässä kymmenen arabia sai surmansa. Al-Aksan intifadan seurauksena miljoonat ihmiset Indonesiasta Marokkoon ovat osoittaneet mieltään Israelin miehityspolitiikkaa vastaan ja palestiinalaisten puolesta.

Intifadan neljäntenä vuosipäivänä 28.9.2004 Helsingissä mielenosoittajat marssivat Palestiinan lippujen alla voimakkaita iskulauseita huutaen Israelin lähetystön luo. Rautatieaseman edustalta raitiovaunupysäkiltä joku nuori nainen heitti appelsiinin kulkueeseen. Toisaalta nuorten ryhmä liittyi myöhemmin marssijoihin. Israelin lähetystöllä pidettiin puheita valvontakameran kuvatessa. Israelilaisia ei näkynyt lähetystön ikkunoissa; ehkä he katsoivat videon tarkkaan seuraavana päivänä.

Israelin sionistinen juutalaisvaltio on syrjinyt ja nöyryyttänyt arabivähemmistöä. Israel on kehittänyt miehityksen apartheidiksi aidanrakennuksineen. Israel harjoittaa jokapäiväistä valtioterroriaan palestiinalaisia kohtaan. Nuoret kamppailevat kaduilla Israelin raskaasti varustautuneita miehitysvoimia vastaan.

Hannu Kautto

Palestiinalaiset haluavat:

- ❑ miehityksen lopettamista, miehitys on kansainvälisesti rikos
- ❑ ansaitsemansa itsenäisyyden kotimaassaan
- ❑ oikeuden päättää asioistaan Israelin niihin puuttumatta
- ❑ kansainvälisen yhteisön apua toteuttamaan oikeutettu unelmansa. Kansainvälisen yhteisön velvollisuus on painostaa Israelia kunnioittamaan kansainvälisiä lakeja ja noudattamaan YKn päätöslauselmia, jotta saavutettaisiin rauha.

Kansannousun neljän vuoden aikana palestiinalaisille on tapahtunut:

- ❑ surmansa on saanut 3530, joista lapsia 780
- ❑ haavoittuneita on 42 022 ihmistä
- ❑ haavoittuneista on 15 400 lapsia, joista 3010 pysyvästi vammautuneita
- ❑ Israelin vankiloissa on 8000 palestiinalaista, joista suurin osa on pidätetty ilman oikeudenkäyntiä
- ❑ pidätettyjä lapsia on 2500, joista yhä vankiloissa 475
- ❑ Israel pitää vankiloissa pieniä lapsiakin, joista nuorimmat yksi- ja puolitoistavuotiaita
- ❑ miehitetyn Gazan ja Länsirannan alueilla on 205 Israelin siirtokuntaa, joissa asuu 227 000 asukasta
- ❑ Israel on kiskonut juurineen miljoona oliivi- ja hedelmäpuuta
- ❑ Israel on tuhonnut 54 500 taloa.

Kansan ääni kuuluu vaihtoehdon puolesta

Vaihtoehtoväki Lahden valtuustoon

Nea Kontio, Lahden Vaihtoehtoväki

Villikarju -luonnonsuojeluryhmä järjesti viime syksynä Lahdessa tempauksen arvokkaan Karjusaaren lehmuslehdon suojelemiseksi. Kaupunginvaltuutettu **Nea Kontio** ja joukko luonnonsuojelijoita merkitsivät punamultamaalilla puita ja kiviä, jotka ökyrikkaille rakennettavan asuntoalueen rakentaminen tuhoaisi.

Lahden käräjäoikeus tuomitsi luonnonsuojelijoille sakkoja ja vahingonkorvauksia. Ympäristökeskus on sittemmin kieltänyt maalin poistamisen lehmuksista. Käräjäoikeus ei tiennyt punamullan olevan puunsuoja-aine, puhdas luonnontuote, joka sisältää ruis- tai vehnäjauhoja, perinteisiä väripigmenttejä, keitettyä pellavaöljyä ja vettä. Lisäksi näin käytettynä se häviää itsekseen nopeasti. Suojelijat tekivät tekonsa estääkseen suuremman rikoksen syntymisen.

Lahden Vihreiden kunnallisjärjestö yhtyi käräjäoikeuden kantaan, jonka mukaan lehmusten suojelu on paheksuttavaa ja erotti Kontion eikä suostunut ottamaan muitakaan luonnonsuojelijoita ehdokkaikseen ja nämä tulivat Vaihtoehtoväen listalle.

Lahdessa Vaihtoehtoväen listalle tulleita nimitetään 'perusvihreiksi' ja kunnallisjärjestön hallitsijoita ja luonnonsuojelijoitten erottajia 'kokoomusvihreiksi'. Jälkimmäinen nimitys on mm. sikäli perusteltu, että koululautakunnan kokouksessa Vellamon vihreiden Onerva Vartianen ratkaisi puheenjohtajan äänellään Kannaksen yläasteen lakkauttamisen, jota vanhemmat yksituumaisesti vastustivat. Vihreiden kunnallisjärjestön puheenjohtaja vaatii vaalikoneessa lisää lähiökouluja lopetettavaksi.

Nea Kontio on uskonnon lehtori ja pastori Lahden Vihreät ry:n perustajajäsen. Hän kertoo MTV3:n vaalikoneessa: "Lahden Vihreät ry niminen pikkukunnallisjärjestö on vallattu ja vihreät perustajajäsenet ja kirkon ympäristöväki on ajettu ulos... Olen edustanut Vihreää liittoa 20 vuotta Lahden kaupunginvaltuustossa ja haluan jatkaa työtäni. Olen 51-vuotias. Lasten, nuorten ja luonnon asiat ovat sydäntäni lähellä."

* * *

Lahden esimerkki on yksi monista Vihreän liiton kiemuroista, joita on tapahtunut sen jälkeen kun puolue luopui eko-sosiaalisista periaatteistaan ja lähti palvelemaan suurpääomaa, edistämään globalisaatiota ja rakentamaan EU-liittovaltiota. Kun sillä ei ole yhteisöä, tavoitteita eikä periaatteita, eduskunta- ja kunnallispolitiikka on vain omien tai ryhmän etujen ajamista.

Juhani Tanski

Saksittua:

Uusi Lahti –Kaupunkilehti 29.9.2004: Vihreät jakautuivat kahtia, kun **Nea** ja **Reijo Kontio** eivät enää päässeet Vihreän liiton ehdokkaiksi. Nea Kontio tulee kuitenkin nostamaan Vaihtoehtoväen valtuustoon. Tähän tarvitaan runsaat 600 ääntä, mikä on helppo saavuttaa. Viime kerralla Nea ja Reijo Kontio saivat jo kahdestaan noin 520 ääntä.

Vaihtoehtoväki on vaaliliitossa SKP:n kanssa. Jos aggressiot oikein vahvasti purkautuvat äänestämiseen, voi valtuustoon Nea Kontion siivellä mennä vaikka yksi kommunistikin. Jos tuo vaaliliiton toinen läpimenijä olisi näyttelijä **Ritva Sorvali**, niin siinä olisi valtuustolla tupenrapinat. Olisi megatonni naisenergiaa, olisivat puhujapöntön liimasidokset kovilla, kun Nea Kontio aloittaisi ja globalisaatiota sirpillä ja kirveellä hakkaava Sorvali jatkaisi.

Todellinen vaihtoehto

Heikki Takkinen
Asukkaiden Helsinki, nro 544

Viimeisen parin vuoden aikana useat kansalaisjärjestöt, aktiiviasukkaiden yhteenliittymät sekä yksittäiset asukkaat ovat kritisoineet Helsingin kaupungin päättäjien kykyä ja halua hoitaa asukkaiden asioita. Huolimatta kansalaisten vaatimuksista kaupungin johto jatkanut leikkauksia ja asukkaiden elämän kurjistamista.

Kansalais- ja asukasjärjestöjen aloitteesta syntyi myös sitoutumattomien vaalilista Asukkaiden Helsinki, joka lähti kunnallisvaaleihin 40 ehdokkaan voimin. Mukana listalla on muutamia vanhoja konkareita sekä täysin uusia ehdokkaita.

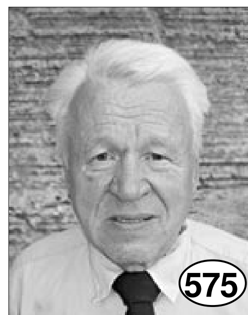
Kaikkia listan ehdokkaita yhdistävät samat perusvaatimukset; lain määrittelemät ja muut kunnalliset peruspalvelut on turvattava. Ilman selittelyjä. Tavalla tai toisella.

Vaalien alla kaikkien muidenkin ryhmien ehdokkaat lupailevat kymmenen hyvää ja sata kaunista. Asukkaiden Helsinki –listan ehdokkaat eivät vain lupaa, vaan myös toimivat. Eivätkä ainoastaan vaalien alla vaan myös vaalien välillä.

Lisävaatimuksena Asukkaiden Helsinki –listan ehdokkailla on avoimemman kunnallispolitiikan ajaminen Helsingin päätöksentekoon.

Lisätietoja vaaliohjelmasta ja ehdokkaista löytyy osoitteesta www.vaihtoehtovaki.info

Palapeli

Sain äskettäin tietää eräältä korkealta valtion virkamieheltä, että eri laitoksissa tietokoneet ovat ohjelmoitu siten, että asioita ei oikeastaan tarvitse käsitellä ollenkaan.

Lakipykälät ja muut tekstit ovat valmiiksi ohjelmoituja ja sitten vain painellaan näppäimiä ja sitten on yksilölle tehty häntä koskevassa asiassa "päätös", jota ei käsitä sen enempää esittelijä kuin asiakaskaan.

Olen jokseenkin aina soittanut hölmöistä päätöksistä vastaaville henkilöille ja aina on vastassa sama asenne, että asia on loppuun käsitelty. Olen kysynyt esimerkiksi, että kuinka se käy yksiin, että vetoatte johonkin lakiin, joka kuitenkin on sisällöltään ihan päinvastainen. Tietysti jään vastausta vaille. Minua kehotetaan valittamaan edelleen. Olen ihmetellyt, että eikö kenenkään tarvitse ymmärtää valituksen sisältöä.

Tämä selittää myöskin sen, että miksi suullisia käsittelyjä ei periaatteessa myönnetä hallintotuomioistuimissa.

Tietokoneet on ohjelmoitu esimerkiksi Ruotsissa, Suomessa ja Espanjassa eri tavoin ja siksi kielletään toisissa maissa tehtyjen päätösten laillisuus. Mitään yhteistyötä ei EU-alueella ole olemassa, vaan tavallisen kansalaisen oikeuksia loukataan ja ketään ei saa vastuuseen rikoksista.

EU:n neljään perusvapauteen ei ole sisällytetty oikeudenmukaisuutta ja siksi olisi kiire päästä eroon EU-laittomuuksista

Asbestkamp 85,
toiminnanjohtaja
Wäinö Pietikäinen

Joka äijälle parakki skutsiin!

Nimeni on Liisa Paakkolanvaara ja olen ehdokkaana Helsingissä Vaihtoehtoväki/ Asukkaiden Helsinki, nro 561.

Koulutukseni on alunperin tanssija ja koreografi. Myöhemmin olen tehnyt liikunnanohjaajan töitä sekä kouluttautunut diplomikosmetologiksi. Minulla on kansainvälinen työkokemus. Tunnen itseni kosmopoliitiksi. Toisaalta elämä ulkomailla on lisännyt isänmaallisuutta. joskin tuonut enemmän kriittisyyttä oman maan asioiden hoitoon. Ihmisten – lasten ja vanhusten asiat ovat lähellä sydäntäni. Olen myös eläinrakas. Minulla on yksi aikuinen lapsi ja kaksi kissaa.

Kannatan kierrätystä ja harrastan liikuntaa ja lukemista.

Yhteiskunta Suomi

Yhteiskunta - Suomi ei tarjoa enää kansalaisille toivoa saati varmuutta. Ihminen on inhimillisen elämän arvoinen aina nuorena, vanhana, terveenä tai sairaana. Asennemuutos, on välttämätön. Raha, on kohdennettava myös niiden hyväksi, jotka eivät kykene vaikuttamaan itse omaan hyvinvointiinsa.

Terveydenhuolto

Terveydenhuollon rappio on pysäytettävä! Monisairaat hoidettava yhteistyössä eri alojen spesialistien kanssa. Mielenterveys kuuluu jokaiselle. Lääkkeiden omavastuuosuus on sairaille jo nyt korkea. Moniin välttämättömiin esim. allergialääkkeisiin Lääkelaitos ei ole lainkaan hakenut Kelan korvattavuutta. Vain hyvätuloisilla terveillä on varaa sairastaa.

Eläkkeet

Pienten eläkkeiden on noustava sellaiselle tasolle, että inhimillinen elämä on mahdollista. Ylisuurille eläkkeille katto. Eläkkeelle siirtyminen on pidettävänä joustavana, olipa kyseessä vanhuus, työttömyys tai työkyvyttömyys. Työkyky voi myös palautua ja silloin yhteiskunnan, olisi kyettävä vastaanottamaan uudistunut työntekijä työelämään. Joustavasti toimien työväkeä ja työkuntoa kyllä riittäisi Suomessa! Sairaiden ihmisten pyörittäminen erilaisilla työllisyys- kursseilla vastoin asianomaisen omaa tahtoa on nöyryyttävää. Hoito, kuntoutus ja eläke palauttavat turhautuneen elämän hallinnan.

Tasa-arvo

Tulevaisuudessa on lastenhoidon ajalta ehdottomasti kerryttävä eläke. Vuodet lasten parissa olisi nähtävä työkokemuksena. Kaaoksen sieto ja hallinta paranevat. Organisointikyky lisääntyy. Tällaista työntekijää ei meillä ole enää varaa menettää. Joko isä tai äiti uskaltautuisi jäädä hoitamaan perhettä sopivaksi katsomakseen ajaksi. Tämä lisää tasa-arvoa työpaikoilla ja perhe-elämässä. Eri elämäntilanteet ovat saman arvoisia! Kunnallinen subjektiivinen oikeus lapsen päivähoitoon säilyttävä, vaikka vanhempi olisi äitiys lomalla.

Ylivelkaantuneet

Ihmiselämän pituinen velkavankeus lopetettava. Lama-ajan velkoja ei perinnöksi jälkipolville. Pankit vastuuseen.

Työttömyyden hoito

Erityisesti pk-yrityksiltä työn sivukulujen määräaikainen kokonaan poisto helpottamaan työntekijöiden palkkausta. Arvonlisäveron poisto alentaa hintoja. Ostokyky kasvaa. Talous elpyy. Verotusta lisättävä automatisoiduille suuryrityksille.

Asunnottomuus

Asunnottomuus pysyy vaikeasti hahmotettavana, koska tavallinen asunnon tarvitsija ei halua esiintyä ongelmakansalaisena jollaiseksi helposti leimataan. Marginaalissa olevat asunnottomat esim. päihderiippuvaiset ovat myös ihmisiä ja tarvitsevat ihmismäiset olot ja asunnot.

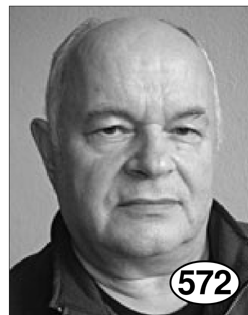
Kun rakennetaan asuntoja, syntyy hetkessä rivitalotasoisia tilapäisiä työmaaparakkeja rakennustyöntekijöille. Tällaiset tilapäiseksi tarkoitetut parakit voivat olla varustukseltaan kaikki asumisen kriteerit täyttäviä. Rakentaminen olisi taloudellista, nopeaa ja kevyttä silti riittävää.

Tällainen asumismuoto sopii sekä perheille ja yksinäisille, lyhyt- tai pitkäaikaisesti. Tällaisesta 'rivitalosta' olisi kuka tahansa asunnoton onnellinen! Alueita riittää, materiaalia löytyy. Ympäristön voi tehdä viihtyisäksi. **Tarvitaan asennemuutos. Tämä huutava vääryys on korjattava!**

Vaaliteemani on: 'Joka äijälle parakki skutsiin'!

Liisa Paakkolanvaara

Kunnallisia palveluja ei saa heikentää!

Paavo Heikkinen
Asukkaiden Helsinki, nro 572

Koska valtio on ylimpänä instituutiona vastuussa kaikesta yhteiskunnallisesta toiminnasta ja kansalaisten hyvinvoinnista, on kuntien valtionosuudet palautettava edellisten vuosikymmenien tasolle. Liikelaitosten yksityistäminen lopetettava. Uskalla olla toista mieltä nykyisten valtaryhmittymien kanssa, anna äänesi todelliselle vaihtoehdolle. Veronalennukset joita nyt lupaillaan, tuovat tuloja suurituloisille mutta heikentävät kunnallisia palveluja verotulojen menetyksenä.

Mikä on vaihtoehto?

Se on todellinen oppositio kunnallishallintoon, äänestämällä tämän listan ehdokkaita. Äänestämme asioista, joista olemme jo olleet samaa mieltä tapaamisissamme.

Tukea Kansan äänelle

Juha Kieksi 50,00 e; Hannu Kautto 20,00 e; Reijo Katajaranta 10,00 e; Kalle Wahrman 5,00 e; Heikki Männikkö 20,00 e; Eira Kärki 30,00 e; Tarja Männikkö 10,00 e; Timo Nieminen 30,00 e; Juhani Tanski 5,00 e; Paavo Heikkinen 75,00 e; Kai Kontturi 40,00 e; Pekka Tiainen 20,00 e ja lipaskeräyksellä Wäinö Pietikäinen 40,05 e.

OKO 554114-227966

Hermannin Naisten johtokunnan kokous maanantaina 15.11.04 Männiköllä, Vellamonkatu 6 A 1. Tervetuloa.

EU.n Vastaisen Kansanrintaman hallituksen laajennettu kokous ma. 25. 10.2004 klo 18.00 Hermannin kerholla. Pohdimme työmuotojamme heti näin vaalien jälkeen. Tervetuloa.

Kokouksia

SFT toimii

SFT suorittaa muistomerkkikäynnin Eläintarhan kansalliselle punaisten muistomerkillä maanantaina 6.12.2004 klo 11.00.

SFT:n ja Kommunistien liiton puolesta patsaalla puhuu Reijo Katajaranta.

SFT:n seuraavat luento- ja opintotilaisuudet pidetään Hermannin kerholla, Hämentie 67, Helsinki

-la 13.11. klo 13.00. Pekka Tiainen selvittää valtion budjettia ja kunnallisvaalien tulosta

- la 11.12. klo 13.00. Alustajasta ja aiheesta ilmoitamme myöhemmin.

Kommunistien Hermanni-Vallilan osaston kokous 19.10.2004 Männiköillä, os. Vellamonkatu 6 A 1. Käsitellään vaalityötä ja muuta syksyn toimintaa.

KTP:n Helsingin piirijärjestön kokous keskiviikkona 27.10.2004 klo 18.00. Arvioimme vaalitulosta ja käsittelemme tulevaa toimintaamme yleensä ja erityisesti opintotoiminnan kannalta. Päätämme opintopiirin aiheista ja kokoontumisajoista.

Seuraava Kansan ääni ilmestyy joulukuun 19p. Jutut ja tervehdykset lehteen 14.12. mennessä. Muista tilaus vuodelle 2005.

Kansan äänen vaalityösuunnitelma Helsingissä

Menemme kaduille ja toreille jakamaan lehteämme ja puhumaan ihmisten kanssa kunnallisvaalien edellä seuraavasti. Käytämme myös kaiutinlaitteita mikäli saamme luvan tontin omistajalta.

keskiviikko klo 16-18	**perjantai** klo 16-18	**lauantai** klo10-12, klo 13-15
6.10. Ruoholahti metroasema	8.10. Puistolan ostari	9.10. Itäkeskus, Tallinnan aukio klo 10-12, Malmin tori klo 13-15
13.10. Sörnäinen metroasema	15.10. Pukinmäen ostari	16.10. Kontulan ostari klo 10-12, Myllypuron ostari 13-15
20.10. Pasila rautatieaseman edusta	22.10. Linja-autoasema Metroaseman kulma	23.10. Hakaniemi klo 10-12, Sörnäisten Metroasema 13-15

Rauhanmarssi Helsingissä

Rauhanmarssi järjestetään poikkeuksellisesti kunnallisvaaleista johtuen lauantaina 23.10., eikä niinkuin perinteisesti YK:n päivänä 24.10., koska se on vaalipäivä. Kokoontuminen Kiasman aukiolla klo 15.00, josta marssi lähtee.

Valtterille

Kansan äänen tukemiseksi järjestämme kirpputoritapahtuman lauantaina ja sunnuntaina 20.-21.11.2004 klo 09.00-15.00 "Valtterilla" os. Aleksis Kivenkatu 17. Tarvitsemme rahaa monenlaiseen toimintaamme ja ennenkaikkea lehtemme Kansan äänen julkaisemiseen. Toivomme kaikkien teidän vierailevan siellä.

Tarvitsemme uutta tavaraa, jota varmasti löytyy itseltäsi ja tutuiltasi. Älä heitä mitään käyttökelpoista tavaraa pois, vaan tuo meille se tuottavaan kiertoon. Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää. Voit tuoda tavaraa paikan päälle klo 8.00 alkaen tai toimittaa sen etukäteen joko Tarja Männikölle puh. 701 2628 tai Esko Auervuolteelle puh. 694 9307.

Uudenvuoden tervehdys Kansan äänelle

Jälleen olemme loppuvuodessa ja vuodenvaihde alkaa olla näköpiirissä. Jälleen keräämme myös uudenvuoden tervehdyksiä Kansan äänelle.

Tervehdyksillä on sama toimintaamme tukeva merkitys kuten ennenkin. Kuitenkin tervehdys Kansan äänelle omaa aivan erityisen luonteen. Pyrimme toiminnallamme kokoamaan Suomen työväenluokaa yhteiseen rintamaan suurpääoman etujen mukaisen politiikan kaatamiseksi.

Vain yhteinen rintama voi sen tehdä. Siksi tervehdyksesi onkin niin tärkeä.

Juche-aatteen opintoyhdistyksen opintoillat syyskaudella

- Maanantai 25.10. klo 18:00 Hermannin kerholla (Hämeentie 67, Helsinki)
- Keskiviikko 24.11. klo 18:00 Hermannin kerholla
- Maanantaina 20.12. klo 18:00 Hermannin kerholla

Tervetuloa!

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

JULKAISIJAT:
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Kangasalan Lehtipaino

Uudenvuoden tervehdys Kansan ääneelle

Tervehdykset palautetaan 13.12.2004 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki tai Kansan äänelle (os. PL 780, 00101 Helsinki). Henkilötervehdys 2 e, järjestötervehdys 10 e.
Maksu tilille: OKO 554114-227966.

Paikkakunta / kylä / kaupunginosa

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

keskiviikkoisin klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Pohjois-Suomen Kommunistiset nuoret-yhdistys perustettiin

Pohjois-Suomeen perustettiin lauantaina 4.syyskuuta 2004 Kommunististen nuorten yhdistys. Oulussa kokoontuneet nuoret päättivät yksimielisesti perustaa järjestön, joka kokoaisi nimensä alle kaikki Marxismi-leninismistä kiinnostuneet edistykselliset nuoret ympäri Pohjois-Suomea ja organisoisi toimintaa Pohjois-Suomessa ja alkuun Lapissakin. Pohjois-Suomessa on viime vuosina ollut tilausta yhdistykselle, joka marxismi-leninismin pohjalta ajaisi Suomalaisten nuorten asiaa ja esiintoisi nuorten edistykselliset mielipiteet.

Kokouksen avasi haapajärveläinen opiskelija Antti Siika-aho , joka myös valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi. Kokous päätti tulevaisuudessa hakea Kommunistisen Nuorisoliiton jäsenyyttä sillä ehdolla, että Nuorisoliitto peruu päätöksensä tukea pelkästään SKP:ta tulevissa lokakuun kunnallisvaaleissa. Yhdistyksen perustava kokous katsoi yksimielisesti tällaisten päätösten taistelevan liiton periaatteita ja sitoutumattomuutta vastaan.

Yhdistys hahmotteli myös tulevaa toimintaansa ja päätti vauhdittaa adressien keräämistä kansanäänestyksen vaatimisesta taantumuksellisesta EU:n perustuslaista. Nuoret katsoivat tällaisen perustuslain murskaavan Suomen poliittisen, taloudellisen ja sotilaallisen riippumattomuuden ja vaikeuttavan merkittävästi myös nuorten, tulevien rakentajien elämää ja mahdollisuutta asua Suomalaisessa hyvinvointivaltiossa.

Yhdistys päätti myös tämän vuoden aikana aloittaa Palestiina-solidaarisuuskampanjan, jonka tarkoituksena on kerätä tukea Palestiinan kansalle Israelin harjoittamaa kansanmurhaa ja sortoa vastaan.

Mikäli olet kiinnostunut uuden yhdistyksen toiminnasta ota yhteys Antti Siika-ahoon p. 040-8335360.

USA saattaisi hävitä sodan Irania vastaan

Yhdysvaltain tiedusteluelimet ovat kokeilleet sotasimulaatiota, jossa Yhdysvallat hyökkää Iraniin maan ydinvoimaloihin kohdistetuin “ennaltaehkäisevin iskuin”. Simulaation mukaan pommitukset eivät ratkaisisi Washingtonin ja Tehranin välistä kiistaa. Simulaatiossa epäonnistuttiin ehkäisemään konfliktin leviäminen, kertoi nimetön ilmavoimien lähde Newsweek -uutislehdelle.

Keskustiedustelupalvelu CIA sekä puolustusministeriön tiedustelusiipi DIA, kokeilivat simulaatiossa Yhdysvaltain mahdollisten ilmaiskujen seurauksia, kerrottiin Newsweekistä. Sotahaukat Bushin hallinnossa ovat vaatineet vallanvaihdosta Iraniin joko salaisten operaatioiden kautta tai voimatoimin, kertoi Newsweek.

Samaan aikaan Yhdysvaltain johtama liittouma Irakissa kohtaa päivä päivältä kovenevaa vastarintaa. Yksikään Bushin hallituksen johtoasemassa olevista henkilöistä ei ole ottanut vastuuta sodan epäonnistumisesta, Newsweekin raportti jatkoi.

KOMINFORM

Kuuban ja DPRK:n yhteiskomission kokous kokoontui Pjongjangissa

Pjongjang, 19.9. (Prensa Latina) Kuuban ja Korean demokraattisen kansantasavallan taloudellisen ja tieteellis-teknisen yhteiskomission 23. kokous on kokoontunut Pjongjangissa.

Kokouksessa käsiteltiin maitten keskinäisten taloudellisten ja kaupallisten suhteiden kehitystä kahtena viimeksi kuluneena vuotena ja suunnitellaan laajennuksia maiden väliseen kauppavaihtoon vuodelle 2005.

Kuuban edustajat kertoivat korealaisille Kuuban taloudellisista näkymistä viitaten erityisesti Kuuban saavutuksiin terveydenhuollon ja koulutuksen alueilla.

Molemmat osapuolet korostivat kansojensa, puolueittensa ja hallitustensa keskinäistä solidaarisuutta ja painottivat yhteistyön edelleen kehittämisen merkitystä.

Prensa Latina / KOMINFORM

Suomi on jo käytännössä NATOssa

NATO pyrkii tekemään Euroopan harvoista liittoutumattomista valtioista käytännössä liittolaisiaan.

Tällä hetkellä on meneillään neuvottelukierros NATO:n ja Länsi-Euroopan “rauhankumppanuusvaltioiden” kanssa. Nämä keskustelut liittynevät NATO:n huippukokouksessa Istanbulissa sovittuun strategiaan.

NATO:n pääsihteeri Jaap De Hoop Scheffer vieraili Suomessa 9.9.2004. Hän tapasi tuolloin presidentti Tarja Halosen, pääministeri Matti Vanhasen, ulkoministeri Erkki Tuomiojan ja puolustusministeri Seppo Kääriäisen.

Jaap De Hoop Scheffer ylisti Suomen tukea Balkanin ja Afganistanin operaatioille sekä Suomen osallistumista NATOn “rauhankoulutukseen”.

Epicos / KOMINFORM

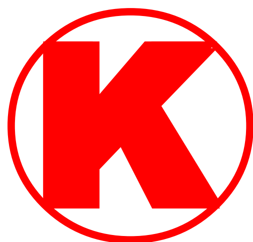
Läntisten järjestelmien sokea seuraaminen merkitsisi Kiinan loppua

Peking, 15.9. (Xinhuanet) — Presidentti Hu Jintao on sanonut , että läntisten poliittisten järjestelmien sokean seuraamisen tuloksena olisi Kiinan tuho ja että Kiinan nykyinen kansankongressijärjestelmä on osoittanut suuren elinvoimansa ja historiallisen kehityksellisen ylemmyytensä perinteisiin järjestelmiin nähden.

Puhuessaan Kansallisen kansankongressiin (National People’s Congress, NPC) perustamisen 50. vuosipäivänä kansankokouksessa Pekingissä Hu muistutti niistä epäonnistumisista, joihin Sun Jat-Senin vuonna 1911 perustama Kiinan porvarillisen tasavalta järjestelmineen johti. Tasavalta kumosi tuolloin Qingin dynastian vallan. Hu viittasi myös muihin aiempiin vanhanaikaisiin poliittisiin järjestelmiin, joita Kiinassa on ollut.

Presidentti kuvasi kansankongressijärjestelmää suureksi menestykseksi sovellettaessa marxilaisia valtio-opillisia periaatteita Kiinan olosuhteisiin sekä luonnolliseksi valinnaksi nykyajan yhteiskunnallisessa kehityksessä ja tärkeäksi saavutukseksi Kiinan kansan ja kaikkien etnisten ryhmien pitkän tähtäimen taistelussa Kiinan kommunistisen puolueen johdolla.

Xinhua / KOMINFORM

ansanääni

Nro 6/04 **Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta**

Irtonumero1,70 €
3. vuosikerta

Ay- johto nosti kädet pystyyn

Näyttää, että tupopöydässä palkansaajille kasataan vain perkuutähteitä ja luita. Työnantajapuoli kun ei sallisi mitään palkankorotuksia. Päinvastoin. Sehän vain haluaisi lisätä matalapalkkaista ja osa-aikaista työvoimaa. Työpaikoilla käytyjä taisteluja keskusjärjestöt eivät ole aikoihin uskaltautuneet tukemaan. Työehtosopimukset on selkeästi muuttuneet työrauhasopimuksiksi.

Sivut 2, 3 ja 4

"Taistolaisen" nuorisoliikkeen parjaajat löivät kirveensä kiveen

Viime vuosina on muodostunut tavaksi syyttää vasemmistolaista liikettä milloin mistäkin synnistä. Äskettäin saivat päivänvalon Taistolaisuuden harmaa ja musta kirja, mutta ne epäonnistuivat täydellisesti tavoitteissaan. Taistolaisnuoret olivat aikanaan esimerkillistä joukkoa. Heidän ainoa ongelmansa oli, etteivät jaksaneet kestää loppuun saakka kapitalistisen yhteiskunnan luokkataistelun painetta.

Sivut 6 ja 7

Suomi EU:n taistelujoukoihin kansalta mitään kysymättä

Oikeisto kiittelee "nykyistä ilmapiiriä" siitä, että se sallii Lotta-Svärd, Sotilaspoika- ja suojeluskuntajärjestöjen elvyttämisen. Sanomatta jätetään, että nämä järjestöt lakkautettiin fasistisina järjestöinä. Tässä ilmapiirissä Suomen perinteinen puolueettomuus ja liittoutumattomuuspolitiikka saa kyytiä.
Nyt hallitus on sitomassa Suomea EU:n taistelujoukkoihin kansalta mitään kyselemättä.

Sivu 5

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki joulukuu 2004

Työnantajat kiristävät ja uhkailevat

Vastikään solmitun tupo-sopimuksen edellä EK:n neuvotteluehdot työntekijöille paljastivat taas kerran työnantajapuolen asenteen yleissitoviin sopimuksiin. Asenne oli silkkaa kiristystä: Jokainen palkannousuprosentti on likaa. Vaadimme paikallista sopimista. Vaadimme verohelpotuksia. Jos emme niitä saa, niin sitten se näkyy työttömyyden kasvuna.

Työnantajan ehtona työllistämiselle on, että heidän omat voittonsa, osinkonsa ja optionsa kasvavat. Jos taas työntekijät haluavat yhteisesti tuotetusta kakusta osansa, silloin työnantajat ovat valmiita surutta irtisanomaan työntekijöitään tai heivaamaan koko tuotantonsa Kiinaan tai muihin halpamaihin.

Työnantajajärjestöjen asenne on "Mulle kaikki heti nyt." Työnantajien perustelut tavoitteilleen ovat onttoja: työvoimakustannukset ovat Suomessa kuulemma liian korkeat, tai että verotustaso Suomessa on liian korkea. Kumpikaan perustelu ei pidä paikkaansa; niin Suomen palkkakustannukset kuin työnantajien verotuskin ovat EU:n alimmasta päästä.

Asiaa pitäisi lähestyä aivan ei tavalla. Palkkojen osuus BKT:sta on nyt historiallisen alhaalla. Palkkatuloissakin myönteinen kehitys on suosinut pelkästään suurituloisimpia. Marraskuussa valmistuneiden verotilastojen mukaan palkkatuloissa menettivät kaikki muut tuloluokat 1 -2 % paitsi yli 35000 entistä markkaa, eli lähes 5900 euroa kuukaudessa ansaitsevat, joiden palkat nousivatkin 26,7%! Laskevan tason palkansaajiin kuului yht. yli 2,2 miljoonaa palkansaajaa. Huikeasti palkkojaan nostaneeseen kaikkein korkeimpaan tuloluokkaan kuuluvia taas oli vajaat 500.000.

Ay-liikkeen on viimeistään nyt osattava erottaa tarinat todesta ja ryhtyä ajamaan palkansaajien valtaosan etuja. Nyt solmitussa 2½-vuotisessa sopimuksessa ensimmäinen korotus 1.3.2005 on suuruudeltaan 2,5% ja toinen korotus 1.6.2006 on 2,1%. Näillä korotuksilla ei yhteiskunnallisia vääristymiä paljon korjata, mutta tämän tuloksen saavuttaakseen ay-liike ja hallitus antoivat suurituloisille vastalahjaksi omaisuusveron poiston.

SAK ja muut työntekijäjärjestöt ovat keskeisessä asemassa, kuinka palkat ja tasa-arvoisuus suomalaisessa yhteiskunnassa kehittyvät. Mutta työnantajajärjestön johdolta puuttu rohkeus. Johdossa olevat pälkäävät omien asemiensa ja hyvien palkkojensa puolesta ja myös puolueitaan, jotka ovat pakottaneet ay-liikkeen toiminaan oikeistolaisen politiikan mukaisesti. Nyt mm. Metalliliiton puheenjohtaja Erkki Vuorenmaa ja STTK:n puheen johtaja Mikko Mäenpää vaativat bussikuljettajia heti lopettamaan lakkonsa. Näin he asettuivat tukemaan nyky-yhteiskunnan kieroa tilaa ja suurituloisten ja pääomatuloja saavien etuja – ilmeisesti siksi, että itsekin kuuluvat tuohon korkeimpaan tuloluokkaan.

Matalapalkkaisten on painostettava ay-johtoa. Tarvitaan sellainen ay-liike, joka osaa erottaa työn ja pääoman edut toisistaan, vaatii ja taistelee omien jäsentensä etujensa puolesta.

Kunnallisvaalit eivät tuoneet muutosta politiikkaan

Lokakuussa pidetyt kunnallisvaalit eivät tuoneet harjoitettuun kovaan kansanvastaiseen politiikkaan minkäänlaista muutosta. Päinvastoin voidaan sanoa, että vaalien tulos antoi oikeistovoimille mahdollisuuden jatkaa harjoittamaansa politiikkaa.

Miksi runsaasta neljästä miljoonasta äänestäjästä vain 58 % käytti äänioikeuttaan ja 1,7 miljoonaa köyhää ihmistä jätti äänestämättä, on nykyisen huonon politiikan suora seuraus. Nämä 1,7 miljoonaa köyhää, työtöntä, pätkätyöläistä ja vähävaraista ihmistä jättivät mitä varmimmin äänestämättä siksi, että he kokevat mahdollisuutensa vaikuttaa vaalien avulla nykymenoon lähes mahdottomaksi.

Eikä tällainen näkemys ole mitenkään tuulesta temmattu. Käyty vaalitaistelu osoitti, että valtapuolueiden poliittiset linjaukset eivät juurikaan eroa toisistaan. Valtakunnanpolitiikassa kaikki kannattavat kovaa EU- suuntautunutta oikeistolaista talouspolitiikkaa. Asemansa menettämisen pelossa kukaan ei uskalla "potkia aisan yli". Harjoitetun politiikan arvosteleminen merkitsisi armotta syrjäytymistä puolueessaan takarivistöön. Kunnallisvaaleissa ehdokkaat tyytyivätkin kaikki puhumaan epämääräisesti palveluiden kehittämisestä vaatien korkeintaan pikku parannuksia. Suuriin kysymyksiin, kuten kuntien valtionosuuksien leikkauksiin, palvelujen yksityistämisiin, yhteiskunnalliseen tulonjakoon yms. ei puututtu. Ei ihme, että yhteiskunnasta syrjäytetty ihminen kokee muutoksen lähes mahdottomaksi.

Sellaiset poliittiset ryhmät, jotka avoimesti vaativat muutosta nykymenoon pärjäsivät huonosti. SKP, KTP, Vaihtoehtoväki ja Vapaan Suomen liitto saivat kaikki yhteensä alle 20 000 ääntä ja vain n. 20 valtuustopaikkaa. Mikään näistä ryhmistä ei kyennyt hyvistä ja oikeista tavoitteistaan huolimatta luomaan sellaista uskottavaa vaihtoehtoa, jonka äänestäjät olisivat kokeneet todelliseksi muutosvoimaksi. Ainoastaan SKP:llä riitti voimaa ylittää useammassa kunnassa valtuustopaikkaan tarvittava äänikynnys.

Mutta politiikan suunnan muutokseen ei puolen prosentin äänimäärä riitä. Näiden ryhmien ongelma on siinä, että ne projisoivat hyvät uusoikeistolaisen politiikan vastaiset tavoitteensa tukemaan omia yhteiskunnallisia ja ideologisia tavoitteitaan ja esittävät omat näkemyksensä malliksi yhteiskunnallisten ongelmien ratkaisemiseksi. Tämä ei tyydytä äänestäjiä.

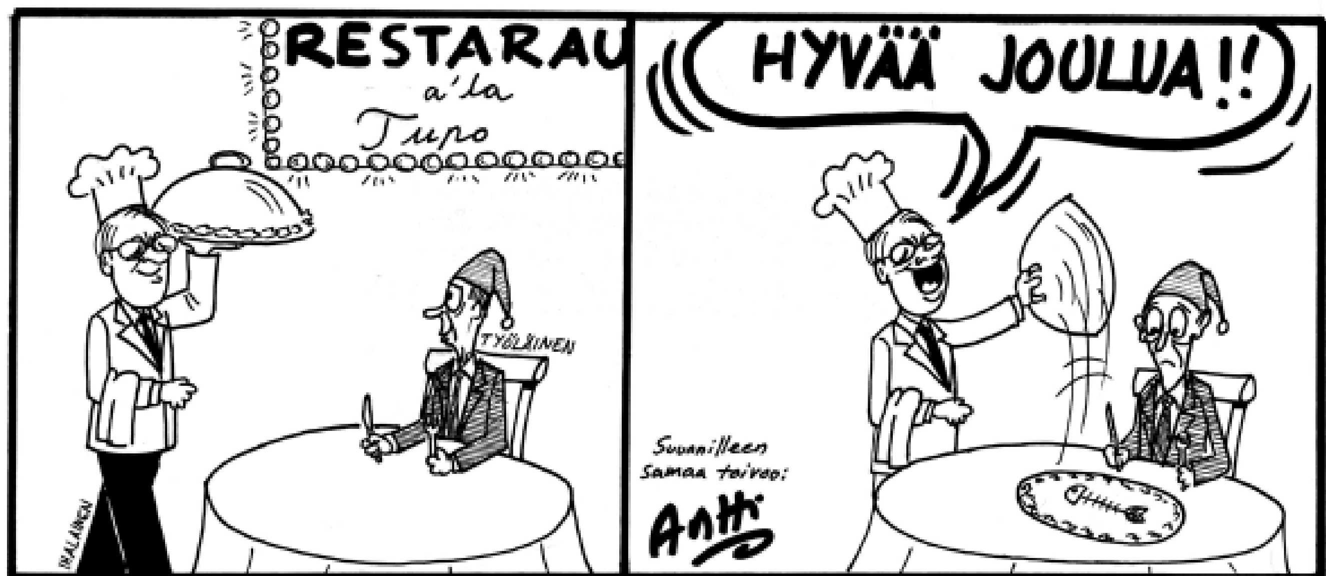
Viime vuosien oikeistolainen kaappaus on luonut tilanteen, jossa ensisijaisen tavoitteen tulee olla yhteiskunnan demokratisoiminen, vallan ottaminen takaisin kansalle ja hyvinvointiyhteiskunnasta huolehtiminen. Siksi Kansan äänen julkaisijajärjestöt ovatkin esittäneet, että todellisen muutoksen lähtökohtana tulee olla sitä haluavien voimain liittoutuminen yhdeksi poliittiseksi liikkeeksi. olemme vakuuttuneita siitä, että yhteinen kansan rintama suuren pääoman rintamaa vastaan vain voi muodostaa uskottavan vaihtoehdon näille 1,7 miljoonalle äänestäjälle.

Kansan äänen taustavoimilla ei ole omaa puoluetta, joiden taakse voi ryhmittäytyä esim. vaaleissa. Siksi kunnallisvaalien alla päädyimmekin ratkaisuun luoda eri kunnissa sellaisia liittoja, jotka parhaiten palvelevat kuntalaisten etuja. Katsoimme, että tämä palvelee pitkässä juoksussa demokraattisen liittoyhteistyön kehittämistä. Helsingissä muodostettiin Vaihtoehtoväki rp:n mandaatilla "Asukkaiden Helsinki"-lista, jonka SKP:n kanssa solmima vaaliliitto turvasi Helsingin valtuustoon edustajan. Haapajärvellä valtuustoon valittiin Vasemmistoliiton listoilla Antti Siika-aho.

Antti kertoo kokemuksistaan seuraavaa: "Minua on arvosteltu asettumisesta Vasemmistoliiton listoille. Nämä arvostelijat eivät tiedä mitä puhuvat. Katson, että esiintymiseni Vasemmistoliiton listoilla on paikallinen taktinen liitto. Tämä on meillä soveliain liittolaispolitiikan muoto, koska meillä kukaan ei kannata Vasemmistoliiton virallista siimesläistä politiikkaa, vaan käytäntömme lähtee SKDL:n perinteistä. Meillä 35:stä valtuutetusta Kepu:lla yksinään on 22 valtuutettua. Vastavoimana kepulaiselle politiikalle on yritettävä yhteistyötä jopa demareiden kanssa. Uudella valtuustolla tulee olemaan vaikeita tehtäviä, joita vanha valtuusto testamenttaa viimeisimpänä tekonaan uudelle valtuustolle. Vaikeimpia ovat kepulainen talouden tasapainottamisohjelma velkojen pienentämiseksi ja ajatus palveluiden yksityistämisestä. Me puolestamme pyrimme yhdessä kehittämään lähikuntien välistä seutukunta-yhteistyötä, tukemaan paikallista yrittäjyyttä ja vastustamaan kunnallisten palvelujen yksityistämistä".

Nämä kokemukset ovat osoitus siitä, että liittoutumalla yhteisten tavoitteiden taakse voidaan turvata myös todellisille muutosvoimille näkyvää edustusta päätöksentekoon. Satunnaiset liitot eivät kuitenkaan riitä pääoman selkärangan murtamiseen, vaan yhteisten tavoitteiden perustalle tulee luoda valtakunnallinen organisaatio, jonka ensisijainen tavoite on palauttaa demokratia ja hyvinvointiyhteiskunta.

HM/Kä

Epäsolidaarinen tupo

Tuloratkaisuja on markkinoitu tasa-arvoerillä. Nyt siihen on sisällytetty uusi ERIARVOERÄ, jolla lisätään eriarvoisuutta. Varallisuusveron poistaminen sanottiin tulopoliittisen ratkaisun ehdoksi. Varallisuusveron poistamisesta saivat 40 000 varallisuusveron maksajaa 125 milj. euroa, joka vastaa 260 euroa kuukaudessa eriarvoerää. Se on yksistään enemmän kuin tavallisen palkansaajan saamat korotukset ja verokevennykset 2,5 vuoden ajalta yhteensä.

Tupo-neuvotteluissa työnantajat vastusti viimeiseen saakka matala- ja naispakkaeriä. Sen sijaan työnantaja haluaa lisää matalapalkkaisia osa-aikatyöntekijöitä.

Yksistään tällä rahasummalla olisi voitu järjestää työllisyystuilla työtä 12 500 pitkäaikaistyöttömälle pysyvästi. Yhtiöverokevennykset olivat 550 miljoonaa euroa. Se ja varallisuusveron poistaminen vastaavat 675 milj. euroa. Tällä rahalla voitaisiin järjestää pysyvä työ kaikille 70 000 vuoden työttömänä olleelle pitkäaikaistyöttömälle.

Perustuslaissa oli aiemmin hallitusmuodon 6 pykälä, joka velvoitti valtiovallan järjestämään tarvittaessa työtä. Vuoden 1988 työllisyyslakiin saatiin vihdoin pykälä, että kaikille vuoden työttömänä olleille järjestetään työtä. Työllisyyslain pykälä sitten poistettiin ja hallitusmuodosta poistettiin työn oikeutta tarkoittava kuuden pykälä vuonna 2000. Valtiovallan velvoite voitaisiin palauttaa ja rahoitus järjestää perumalla varallisuusveron poistaminen ja yhtiöverokevennys.

Varallisuusvero on ollut luonnollinen tapa vähentää kansalaisten eriarvoisuutta. Erityisen räikeäksi varallisuusveron poistamisen tekee, että se tapahtuu aikana, jolloin varallisuuserot Suomessa ja maailmalla ovat voimakkaassa kasvussa. Meillä hehkutetaan toisen maailmansodan aikaisesta kansakunnan yhtenäisyydestä, talvisodan hengestä ja kansakunnan sisäisestä solidaarisuudesta. Tämän päivän räikeää todellisuutta on, että kun pitäisi järjestää työttömille työtä, siihen ei osoiteta riittävästi varoja, mutta varoja riittää varallisuusveron poistamiseen ja vieläpä tuloratkaisun osana.

Tupo markkinoinnissa käytetyt korotusprosentit saadaan laskemalla prosentit pidemmältä ajalta kuin vuodelta. Tosiasialliset tupon palkankorotusprosentit ovat vuositasolle muutettuna 1,9 % vuonna 2005 ja 1,6 % vuonna 2006. Tällaiset korotukset eivät riitä kattamaan hintojen ja maksujen nousua. Se merkitsee miinuslinjaa tai enintään nollalinjaa reaaliansioissa. Reaaliansioihin tulee nousua vain aloilla, jotka irtautuvat tuposta tai sopimuskauden aikana onnistuvat saamaan tuporaamit ylittäviä palkkaliukumia.

Työn tuottavuus nousee samaan aikaan. Se kasvattaa kansatulokakkua. Tämä osa kansantulon kasvusta jää yhtiöille ja pääomatuloihin eli niin sanottu funktionaalinen tulonjako on muuttunut pääomatulojen eduksi työtulojen tappioksi. Näin jatkuu se tilanne, johon juututtiin lamavuosina. Silloin palkkojen kansantuoteosuus laski 5 % alle aiempien vuosikymmenten tason. Tällä tasolla osuus on sittemmin korkeasuhdannevuosinakin pidetty. Se on seurausta reaaliansioiden työn tuottavuutta hitaammasta kasvusta. Työn tuottavuuden noususta suuri osa on saatu aikaan työntekijöitä vähentämällä. Palkansaajatyöpaikkoja meillä on 150 000 – 200 000 liian vähän verrattuna lamaa edeltäneeseen aikaan.

Työpaikkojen vähentämisestä aiheutuneesta voittojen kasvusta iso osa on investoitu ulkomaille eikä työpaikoiksi Suomeen. Suomeen rekisteröidyillä yrityksillä on työpaikkoja enemmän kuin koskaan, mutta ulkomailla ja Suomessa vähemmän kuin ennen lamaa. Säästölinjaa palkoissa on perusteltu työllisyydellä, mutta siinä se ei näy. Päinvastoin viimeisen kolmen vuoden aikana teollisuus on vähentänyt työpaikkoja 55 000.

Palkkapussia paikataan verokevennyksillä. Niiden suuruudeksi on mainostettu 1,7 miljardia euroa. Vuonna 2005 kevennys on 350 milj. euroa, mutta 53-vuotta täyttäneiden sosiaaliturvamaksut nousevat saman verran. Vuoden 2006 800 miljoonasta puolet katoaa sairausvakuutusmaksun korotukseen. Vuonna 2007 kevennykseksi sanotaan 550 milj. euroa. Sairausvakuutusmaksun korotukset poislukien kevennykseksi jää 1,7 miljardista yhteensä 550 – 950 milj. euroa riippuen siitä, hupeneeko osa sairausvakuutusmaksun korotukseen myös vuonna 2007. Suuri osa tästä tarvitaan verotuksen inflaatiotarkistukseen, koska progressiivisuuden verotus muuten kiristyisi ansioita korotettaessa. Siksi tavalliselle palkansaajalle verokevennyksestä käteen jäävää summaa on suurenneltu ja 53 vuotta täyttäneiden verotus tosiasiassa kiristyy. Kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä korotetaan 3550 eurosta 3850 euron. Ilman sitä pienituloisemmat palkansaajat eivät saisi kevennyksestä juuri mitään, mutta tälläkin tavoin hyöty jää esimerkiksi 25 %:n valtion verolla 75 euroon vuodessa, mikä vastaan 6 euroa 25 senttiä kuukaudessa eli 3,7 senttiä tunnille. Vuonna 2007 valtion veroasteikkoa luvataan virtaviivaistaa neljään luokkaan nykyisen viiden sijasta. Se tarkoittanee suurituloisten rajaveron alentamista, vaikka asiaa ei olekaan täsmennetty julkisuudessa.

Laadullisiin asioihin sisältyy, että työttömäksi joutuva saa käyttää irtisanomisaikana työsuhteen kestosta riippuen 5-20 päivää työn hakuun. Työttömyyden alettua työnhakuun ja koulutukseen osallistuva saa korotettua työttömyysturvaa 20-185 päivää. Korotettu tuki on vajaan viidenneksen suurempi kuin tavallinen ansiosidonnainen työttömyysturva. Samaan aikaan on suunnitelmia työttömyysturvan keston katkaisemisesta perusteluna työn haun aktivointi. Nämä kaksi asiaa on pitkään esitetty saman paketin osina. Siksi korotus viittaa siihen, että paineet katkaisuun toisaalla ovat taustalla.

Tuloratkaisua on kritisoitu työpaikoilla korotusten pienuudesta eikä sen ole nähty tuovan ratkaisua työllisyyteen. Siinä on koettu olevan liikaa periksi antamista tavalla, joka heikentää työntekijöiden asemaa. On koettu, että se ei käännä huonoa kehitystä. Mm. rakennusliitossa on arvosteltu, että siinä annettiin periksi vääränlaiselle ulkoistamiselle, jota rakennusalalla on kutsuttu ämpäriurakoinniksi. Prosenttilinja on epäsolidaarinen ja nostaa palkkoja sitä enemmän, mitä suuremmat ovat tulot. Se tarkoittaa periksi antamista mm. SAK:n vaalimasta solidaarisesta palkkalinjasta eikä 0,3 %:n pieni tasaarvo toiselle sopimusjaksolle tätä korjaa. Selvä johtopäätös on, että ammattiyhdistysliike tulee saada alennustilasta uuteen nousuun edellytyksenä suunnan muutokselle.

Pekka Tiainen

Maailman kummallisin olento

Jokaisen, sinun ja minun, kokemukset ovat pelkästään henkilökohtaisia. Ne ovat ensi sijaisia. Toisten kokemuksia pidetään vieraina. Tässä on meidän ihmispolojen suurin heikkous. Meitä hallitsee omat pienet kokemuksemme. Siitä syntyy luulo, joka ei ole tiedon väärtti. Turkkilainen N. Hikmet sanoo ihmisen olevan maailman kummallisin olento, joka osterin kaltaisena sulkee vain kuorensa ja kuvittelee olevansa turvassa!

Sotien jälkeen duunarit pitivät viisitoista vuotta hyvin puolensa. 1958 eduskuntaan syntyi työväen enemmistö. Siitä säikähtivät suurpääoma ja oikeistolaiset demarijohtajat. Työväenliikkeeseen tuotiin ulkoa riitoja, joita CIA rahoitti. Rahaa rahdattiin maahan kassikaupalla niin huolettomasti, että lepsuimmat joutuivat tullissa kiikkiin. Se ei tahtia haitannut. Ensin sos.dempuolue, SAK ja TUL hajotettiin. Lopulta oikeistodemarit saivat määräysvallan, joka niillä on tänäkin päivänä.

Myös kansandemokraattisen liikkeen kimppuun käytiin. Se oli hankalampaa, mutta 90-luvun alkuun mennessä kd-liike oli isketty maan rakoon. 50-luvulta kotoisin olevat suuret poliittiset muutokset vievät meitä kohti hornan tuuttia. Vanha turvallisuus on kaukana ja yhä kauemmas se on kaikkoamassa. Turvattomuutta aiheuttaa kaksi muita suurempaa asiaa. Ensinnäkin maan talous, joka on kuralla, eikä parannusta ole näköpiirissä. Toiseksi sotahulluus, joka on vallannut Suomen herrat.

❑ ❑ ❑

Valtajulkisuus ja sitä ruokkivat kaiken maailman tutkimuslaitokset ja poliittiset päältäpäsmärit selittävät, että työttömyys on vain kahdeksan prosentin luokkaa ja keskipalkatkin ovat Veronmaksajien keskusliiton ja Hesarin uutisen (2.12.04) mukaan peräti 2 350 euroa kuukaudessa.

Työttömyydestä tiedetään, että edelleenkin ihmisiltä puuttuu noin 1000 miljoonaa työtuntia, josta johtuen palkat ovat aivan toista luokkaa kuin väitetään. Nyt tiedetään, kun vuoden 2003 verotilastot ovat valmistuneet, että kuukauden keskipalkka oli 1 741 euroa. Siinä on nimellistä kasvua 2,4 ja reaalista 1,9 prosenttia. Tässä on herroilla hurraamista, sillä korkeimman veroluokan, jossa on 18 prosenttia palkansaajista, keskipalkka kasvoi 27,3 prosenttia! Entä muilla? Onko heillä hurraamista?

Eipä taida olla, sillä 1 600 076 henkeä, 59,6 prosenttia palkansaajista sai kuukaudessa keskimäärin 962 euroa. Se on 15 euroa ja reaalisesti 2,1 prosenttia vähemmän kuin edellisvuonna. 600 363 palkansaajaa, 22,4 prosenttia kaikista sai 2 238 euroa, joka on reaalisesti 0,6 prosenttia vähemmän kuin edellisenä vuonna. Tässä on jo yli 2,2 miljoonaa palkansaajaa (82 %), eikä heidän keskipalkkansa ole lähelläkään Hesarin mainostamaa keskipalkkaa.

Kun katsotaan miten kaikki tulot – siis palkat, sosiaaliset tulonsiirrot, pääoma- ja osinkotulot – kehittyivät, niin kaikkien alle 25 000 euroa ansainneiden, 72,0 % kaikista tulonsaajista, nimellistulot vähenivät ja elintaso laski todella merkittävästi. Väestön taloudellinen turvattomuus lisääntyi ja lisääntyy...

❑ ❑ ❑

Kapitalismille on ominaista, että kun ihmisten yhteiskunnallinen turvattomuus lisääntyy, myös sotahulluus lisääntyy. Se tapahtuu pikkuhiljaa, salaa. Aivan merkillisen voimakkaana se on näkynyt tänä vuonna. Sotahulluutta ovat jo pitkään ja ylen aikaa levittäneet kaikki tuutit.

Nopean toiminnan joukkojen perustamisella on elvytetty vanhaa hakkapeliittahenkeä. Ihan kuin ennen vanhaa Suomen leijonaa valmistetaan peräti kahtena nopeana joukkona taistelemaan ulkomailla kimpassa sekä ruotsalais-norjalaisten että saksalaisten kanssa. Se vaatii, että suomi-poikien kotiintuloa varten tarvitaan – kuten puolustusministeri ryhdikkäästi totesi – sinkkiarkkuja.

Uusi sotaisa hulluus vaatii, että vanhojen sotahullujen ja sotarikollisten kunnia palautetaan. Sotilaspojat, Lotta-Svärd ja suojeluskunnat, jotka jatkosodan päätteeksi lakkautettiin fasistisina, ovat jo saaneet armon.

Kaiken kukkuraksi kahdesta sotaratsusta tehtiin suurimmat suomalaiset. Näiden Hitlerin fasistisen Suur-Saksan tukijoiden haaveina oli luoda sen kumppaneina Suur-Suomi. Näiden ”suurten suomalaisten” käsiä tahrii sadan tuhannen suomalaismiehen tarpeettomasti kuiviin vuodatettu veri. Heidän uhrinsa oli turha.

Suur-Suomen luomisessa tie nousi pystyyn Äänisjärvellä. Siellä Karjalan sydänmailla naapuri, se savijalkainen jättiläinen, joksi Neuvostoliittoa sanottiin, ilmoitti, että jo riittää! Niinpä suomipoika tuli juoksujalkaa takaisin entisten rajojensa taakse. Suur-Suomi haaveiden kyllästämä jatkosota oli vain kallis rosvoretki, joka päättyi nolosti – aseet oli pakko kääntää ystäviä, aseveli Hitlerin joukkoja vastaan!

❑ ❑ ❑

Kapitalisteja, suurpääomaa, ei ole koskaan kiinnostanut itsenäisyys eikä isänmaallisuus. Heitä kiinnostaa vain voitot ja sitä he hankkivat hinnalla millä hyvänsä. Se on aina merkinnyt kurjuutta kansalle. Sitä merkitsee elämä EU:ssa ja globaalin suurpääoman orjuudessa. Kurjuus on, sen tiedämme historiasta, äärioikeistolaisuuden ja fasismin kasvualusta. On syytä korostaa, että fasismi samoin kuin reaganismi, thatsherismi, monetarismi, liberalismin, uusliberalismi jne. ovat kapitalismin poliittisia muotoja.

Kun katsoo tämän päivän poliittista menoa ja meininkiä, niin runoilija Hikmet näyttää olevan oikeassa. Hän sanoi ihmisestä maailman kummallisimpana olentona, että ”Olet lampaan kaltainen, ystäväni: kun lampaantaljaan puettu isäntäsi nostaa keppinsä sinä kiirehdit laumaasi, juokset ylväästi pää pystyssä kohti teuraspenkkiä.”. ”Kun ihmisiä näännytetään nälkään, petetään, kun elämä puristetaan ihmisestä kuin mehu rypäleestä toisten viiniksi – johtuuko se sinusta?”. ”Sitä ei kieleni taivu sanomaan, mutta ystäväni, osutesi on suuri.”!

Kai Kontturi

Bussilakko päättyi työntekijöiden voittoon

Bussikuljettajia lakkovahteina Hakunilan bussitalleilla. Etualalla toinen vasemmalta Concorde Hakunilan varapääluottamusmies Jouni Nurmela.

Pääkaupunkiseudulta alkanut lähes kaksiviikkoinen bussilakko päättyi työntekijöiden voittoon. Lakko alkoi tiistaina 9. marraskuuta, jolloin n. 1300 Connexin ja Concordian bussikuskia menivät lakkoon. Lakko päättyi sunnuntaina 21.11., kun Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT:n hallitus hyväksyi yksimielisesti työnantajan neuvottelutarjouksen, jossa luvattiin olla lisäämättä osa-aikaisten määrää ja tarjota kaikille vakituisessa työsuhteessa olevalle osa-aikaiselle kokoaikaista työtä ensi vuoden alkuun mennessä. Maanantaina 22.11. bussit jo kulkivat lähes normaaliin tapaan.

Monet keskeiset tiedotusvälineet yrittivät vähätellä lakon syytä ja syyllistää lakkolaisia laittomasta lakkoilusta. Kuitenkin lakossa oli kysymyksessä erittäin suuret ja periaatteelliset asiat. Vasta perustettu Elinkeinoelämän Keskusliitto EK on vaatinut Tupo-sopimuksiin paikallista sopimista, työntekijöiden lakko-oikeuden rajoittamista ja palkkakustannusten nousun pitämistä lähes nollatasossa. Käytännössä tämä kaikki merkitsee osa-aikatyön ja pätkätöiden lisäämistä ja palkankorotuksista luopumista. EK:n apulaisjohtaja **Eeva-Maija Inkeroinen** on viime aikoina pantu toimimaan EK:n äänitorvena. Hän onkin ehtinyt päästää suustaan hämmästyttävän määrän sammakoita aivan muutaman kuukauden kuluessa. Hän on vaatinut osa-aikatyön lisäämistä, kaikenlaisten viikonloppulisien lakkauttamista, lakkosakkojen radikaalia korottamista. Näillä puheillaan työnantajajärjestöt ovat siis valmistautuneet jyräämän koko ammattiyhdistysliikkeen lopullisesti maanrakoon.

Tämä ay-kielteinen työnantajien linja kohdistui myös AKT:n bussikuljettajiin. Työnantajapuoli rikkoi pääkaupunkiseudulla Connex ja Concordia yhtiöissä alan työehtosopimusta alkaessaan palkata alalle melkein yksinomaan osa-aikaisia kuljettajia, vaikka kuljettajilla on työehtosopimuksessa kirjattu takuupalkkasysteemi, 80 tunnin palkka kahdelta viikolta. Tämän työtuntimäärän puitteissa työnantaja voi teettää töitä, mutta jos tunnit eivät jostain syystä ole tulleet täyteen, niin palkka kuitenkin pysyi samana. AKT katsoi tässä tilanteessa, että työnantaja aikoi tuoda osa-aikaiset työsuhteet koko maahan käyttämällä tässä mielessä koekenttänään pääkaupunkiseudulla liikennöiviä ulkomaisessa omistuksessa olevia bussiyhtiöitä.

Kun AKT yritti päästä neuvottelemaan asiasta, oli työnantajan vastaus ylimielisen tyly; ei kuulemma ollut mitään neuvoteltavaa. Connexin ja Concordian kuljettajilla ei ollut muuta keinoa puolustaa oikeuksiaan kuin lakko. Lakko ilmeisesti yllätti myös keskusliitto SAK:n. Eihän SAK:n demarijohto ole vuosiin puolustanut tosissaan työntekijöiden etuja kuin vain kosmeettisin palkankorotuksin ja tupo-teatterin puitteissa. Metalliliiton puheenjohtaja **Erkki Vuorenmaa** vaati kuskeja lopettamaan lakon. Entinen AKT:n puheenjohtaja **Risto Kuisma**, joka aikanaan osasi myös käyttää liiton voimaa työntekijöiden etujen puolustamiseen, on nyttemmin alkanut myötäillä työnantajia. Hänkin tuomitsi lakon laittomana. Kuisma on siis kääntänyt takkinsa jo aikoja siten. Silloin kun hän ryyppäsi ja oli ylipainoinen, silloin hän puhui asiaa, mutta nyt raivoraittiina ruipelona puhuu jotain aivan muuta. Myös STTK:n puheenjohtaja **Mikko Mäenpää** vaati lakkolaisia palamaan heti töihin.

Lakon aikana bussikuskit eivät voineet laiskotella. Lakko on kovaa työtä, kun lakkovahdit joutuvat seisoskelemaan pitkiä päiviä työpaikkojensa porteilla. Vantaan Hakunilassa kävimme tarkastamassa tilanteen. Toistakymmentä lakkovahtia tarkkaili muutamia ohimeneviä rikkureiden ohjaamia autoja. Concorde Hakunilan varapääluottamusmies **Jouni Nurmelan** mukaan rikkureita oli parisenkymmentä, kun autoja kaikkineen varikolla on yli sata. Rikkureille ei tehdä mitään, mutta heidät tunnistetaan ja lakon jälkeen suhtautuminen heihin tulee olemaan viileä.

Lakko todisti, ettei myöskään SDP hallinnut tilannetta. Aikaisemmin SDP:n viesti on helposti kulkenut demarijohtoisiin ammattiliittoihin. Nyt oikeistodemarien hallitsemassa SDP:ssä näyttää vaikuttavan myös vahva työväen edusta todella välittävä vasemmistosiipi.

Se, että AKT lähti lakkoon, on suuri voitto koko ay-liikkeelle. Työnantajat todennäköisesti näkevät lakosta tähtiä vielä pitkään. AKT puuttui lakollaan - ja moneen kertaan tuomituista lakkosakoista huolimatta aivan olennaisiin epäkohtiin ja oikeistolaisen politiikan seurauksiin, jotka vaikuttavat koko yhteiskunnassa, ei vain heidän omalla työsarallaan. Osa-aikatyö ja pätkätyö ja niiden riittämättömyys turvata työntekijöille riittävä toimeentulo on yksi kipeimpiä ongelmia yhteiskunnassa. Näiden korjaamiseksi on joissakin lehtien mielipidekirjoituksissa vaadittu jopa yleislakkoa. AKT suurena ja vahvana liittona melkein pystyi järjestämään pienimuotoisen yleislakon uhan.

Kun työnantajat kieltäytyivät neuvotteluista AKT alkoi laajentaa lakkoaan. 12.11. lakko laajeni käsittämään Oulun, Jyväskylän, Porin, Lahden ja Kuopion paikallisliikennettä. 17.11. Helsingin satamat menivät tukilakkoon, samoin teollisuuden kemikaaleja kuljettava ADR-Haanpää. Kun työnantaja edelleenkin oli sitkeästi neuvotteluhaluton, lakkoa oltiin laajentamassa VR:n lähiliikenteeseen, osaan lentokenttien huoltokuljetuksista ja jätehuoltoon. Jos tämä lakon laajennus olisi maanantaina 22.11. toteutunut, koko maa olisi mennyt sen verran sekaisin, että sen vaikutukset olisivat jo alkaneet muistuttaa yleislakkoa.

Lauantaina 20.11. työnantaja kuitenkin tuli ulos kuorestaan ja lupasi neuvotteluja. Osa-aikaistaminen luvattiin lopettaa ja asioiden toteuttaminen ja seuranta päätettiin viedä yhteiseen työntekijä- ja työnantajapuolen työryhmään.

AKT:n lakko oli pitkiin aikoihin merkittävin tapahtuma ay-liikkeessä. Se todisti, että ay-liikkeessä on edelleenkin voimaa, jota myös työnantajapuolen ja kaikenlaisten kvartaalitalouden kermankuorijoiden on kunnioitettava ja otettava huomioon. AKT on puheenjohtajansa **Timo Rädyn** johdolla käynyt hatunnoston arvoisen taistelun työntekijöiden etuja puolustaessaan.

Näpit irti lakko-oikeudesta

Lainsäädännön mukaan kaikki lakot, jotka tapahtuvat työehtosopimuksen voimassa ollessa ja liittyvät työehtosopimukseen, ovat laittomia. Työrauhavelvoitteen katsotaan olevan sitova työntekijöiden kannalta. Työnantajia työehtosopimus sensijaan tuntuu velvoittavan väljemmin. Työnantaja voi helposti tuoda "pelikentälle" asioita, joita ei ole työehtosopimuksessa tiukasti kirjattu. Useimmiten nämä liittyvät työvoiman käyttöön.

Päättyneen AKT:n lakon keskeinen piirre oli sen tuomitseminen laittomana. AKT tuomittiin Työtuomioistuimessa peräti neljään kertaan ja lakkoon ja tukilakkoihin osallistuneille liitoille mätkittiin sakkoja eräiden lehtitietojen mukaan yhteensä 180.000 euroa. Tästä EK saikin oivallisen aiheen esitellä tavoitteitaan tupo-pöytään vietäväksi. Lakkosakot ovat työnantajien mielestä yksi tupo-neuvottelujen keskeisiä aiheita. Nyt lakkosakot eivät heidän mielestään vastaa ollenkaan lakosta työnantajille aiheutuneita taloudellisia menetyksiä. Autoliiton Työnantajaliiton ALT:n toimitusjohtaja **Hannu Parvela** vaati jopa lakkosakkojen kymmenkertaistamista. Kun nyt lakkosakko on suurimmillaan 25.000 euroa, lukuun pitäisi Parvelan mukaan pistää yksi nolla lisää.

Kysymys lakon laittomuudesta ja lakkosakoista on kuitenkin pelkkää luokkaoikeutta. Yhteiskunnassa valtaa pitävä luokka määrittelee itse, mikä on laillista tai laitonta. Tässä puuhassaan hallitseva poliittinen eliitti tulee säätäneeksi suuren määrän lakeja, jotka köyhdyttävät työläisiä, eläkeläisiä ym. köyhää kansaa, mutta rikastuttavat jo ennestään rikasta kapitalistiluokkaa. Kysymys laista ja laillisuudesta kääritään sitten vielä jonkinlaiseen jumalallisuuden kapuun; saihan jo Mooses aikanaan kymmenen käskyään "suoraan jumalalta". Eikö siis lakkojen laittomuus olekin yhtä lailla jumalan tuomitsemaa, vaikkei sitä ole Mooseksen tauluun kirjattukaan, he kyselevät.

Karl Marx törmäsi 1842 toimiessaan lehtimiehenä Rheinische Zeitungissa tähän samaan ilmiöön. Aikaisemmin Saksan talonpojilla oli luontaisena oikeutena polttopuiden keräily metsästä. Sitten maanomistajat tekivät siitä varkauden ja laativat lain puuvarkauksien estämiseksi. Marx huomasi myös, kuinka valtiovalta kohteli kaltoin Moselin viininviljelijöitä. Tuolloin suomut putosivat Marxin silmiltä. Hän havaitsi, että lait laadittiin vain hallitsevan luokan omia etuja pönkittämään eikä niillä ollut mitään jumalallista perustaa, vaikka esim. vielä Hegel piti lakeja ”maailmanhengen” kehityksen korkeimpana ilmauksena.

Työtuomioistuin, joka lakkojen oikeutusta tuomitsee, on sekin valtaa pitävän omistavan luokan luomus. Työtuomioistuin voi helposti tuomita laittomiksi kaikki lakot, jotka tapahtuvat työehtosopimuksen voimassa ollessa riippumatta asiasta, joka lakkoon on johtanut. AKT:n lakossahan asiana oli työnantajan kieltäytyminen neuvotteluista tilanteessa, jossa työnantaja sopimuksen vastaisesti oli lisäämässä osa-aikatyön käyttöä.

Työtuomioistuimen puheenjohtajat ja ns. puolueettomat jäsenet nimittää Tasavallan presidentti oikeusministeriön esityksestä. Yleensä työtuomioistuin kokoontuu kuuden henkilön kokoonpanossa, jossa on puolueeton puheenjohtaja, yksi puolueeton jäsen sekä kaksi työnantajajärjestöjen ja kaksi työntekijäjärjestöjen edustajaa. Asia kääntyy työtuomioistuimessa melkein järjestään työnantajien voitoksi ja työntekijöiden tappioksi. Näin siis toteutuu tuo jumalallinen laki työtuomioistuimessa. Työnantajille ei tule juuri koskaan mitään sakkoja, jos he osaavat vaikkapa irtisanoa väkeään "oikeassa" järjestyksessä ja oikealla tavalla YT-lakia noudattaen.

Työehtosopimuksissa ei ole mainittu läheskään kaikkia asioita, mihin ammattiliitot toiminnassaan törmäävät. Silloin tulee helposti tilanne, että kiista nousee juuri sellaisesta asiasta, mistä sopimuksessa ei ole selvää mainintaa. Työntekijäjärjestö voi tietysti pyytää tällöin työnantajalta keskustelua asiasta, mutta mitä tehdään, jos työnantajan kanta on, että "ei ole mitään keskusteltavaa". Jos tällöin työntekijät menevät lakkoon, oli syy sitten vaikka kuinka oikeutettu, niin lakko tuomitaan laittomaksi, jos ei muusta syystä niin työrauhavelvoitteen rikkomisesta.

Jos työnantajat kärsivät lakoista taloudellisia tappioita, niin perusteettomista irtisanomisista ja osa-aikaisista työsuhteista tulee vieläkin suurempia tappioita työntekijöille, samaan aikaan kun omistajat käärivät voitot itselleen. Mutta kun työtuomioistuimessa on käyty, havaitaankin, että lakkohan se laiton oli, mutta irtisanomiset eivät olleet. Työntekijäjärjestöt maksavat, mutta työnantajat eivät.

Suomea liitetään osaksi EU:n sotilasliittoa

Brysselissä maanantaina 22.11.2004 EU-maat sopivat 13 taistelujoukon perustamisesta. Määrä on selvästi suurempi kuin aiemmin kaavaillut 7-9. Kussakin joukossa on noin 1500 sotilasta. Puolustusministeri Seppo Kääriäinen vahvisti Suomen osallistumisen kahteen taistelujoukkoon.Toisen joukon muodostavat Saksa, Hollanti ja Suomi, toisen Ruotsi, Norja ja Suomi.

Kansa totutetaan armeijan läsnäoloon katukuvassa. Puheet veteraanien kunnian palauttamisesta lienevät synonyymi politiikan oikeistolaistumiselle.

Kyseessä on erittäin merkittävä sotilaspoliittinen päätös, josta ei käyty minkäänlaista parlamentaarista keskustelua tai äänestystä. Jos tilannetta vertaa I ja II:n maailmansodan aikaisiin sotilaspoliittisiin liittoihin, joita Suomi teki Saksan kanssa, paljastuu se häikäilemätön vallankäyttö, jota maamme yksityistä pääomaa edustava valtaeliitti käyttää saavuttaakseen tavoitteensa.

Suomi on tehnyt erittäin merkittävän sotilaspoliittisen periaatepäätöksen päättäessään perustaa n. 270–350 sotilaan palkka-armeijaosaston sidottavaksi EU:n taistelujoukkoihin, laajaan sotilaalliseen liittoumaan, jonka toimintakenttä on ulkomailla.

Toimintavalmiudessa suomalaisten yksiköiden on arvioitu olevan vuodesta 2007. Norja on sikäli kiinnostava osapuoli tässä liittoumassa, koska se ei ole edes EU:n jäsen, mutta kuuluu NATO:oon. Tilanne on siis vähän samanlainen kun jatkosodassa, kun Suomi katsoi olevansa liittoutumaton, mutta sillä oli omasta mielestään merkittävä sotilasyksikkö liitettynä vieraan valtion sotilasorganisaatioon.

On mielenkiintoista, ettei näköjään suomalaisten (EU:n osavaltiona) joukkojen liittäminen uuteen monikansalliseen sotilasorganisaatioon vaatinut minkäänlaisia lakimuutoksia tai edes keskustelua poliittisessa rakenteessamme, mutta näiden joukkojen toiminta ulkomailla vaatii lakimuutoksia rauhanturvalaissamme. Ennen kuin sotilasyksikkömme voivat osallistua ulkomailla tapahtuvaan sotilasoperaatioon, eduskuntamme tulee kumota laki, joka velvoittaa YK:n tai Etykin mandaatin operaatiolle. Muutoin Suomi jäisi automaattisesti ulos EU-liittolaistensa kelkasta. Lisäksi toimintavaltuuksia tullaan muuttamaan siten, että rauhanturvaamiseen soveltuvia toimintamenettelyjä laajennetaan soveltumaan rauhaanpakottamisen nimellä kulkevaan sotatoimivaltuuteen.

Vielä on yksi este joukkojemme lähettämiselle maailman sotakentille, nimittäin jos lähtövalmiuden tulee olla vaaditut 5-15 päivää sekä lähtöä ei saa olla estämässä kansallinen parlamentaarinen demokratia on kumottava laki, joka sanoo että ainoastaan eduskunnalla on oikeus päättää joukkojen lähettämisestä. Tällöin kyseiset joukot eivät ole kansallisen päätäntävallan alaisia, vaan päätös yksiköiden käytöstä kuuluu EU:lle. Ennen kuin kyseiset lakimuutokset on toteutettu, ei sotilasyksikkömme voisi edes olla lähtövalmiudessa tai päivystyksessä.

Olivatpa kyseiset sotilasliitot kuinka tuhoisia Suomen kansalliselle turvallisuudelle, ei se näytä haittaavan yksityistä monopolipääomaa ajamasta Suomea turvallisuusriskiin. Yhtä lailla kansainvälistynyt kvartaalitalous (pörssitalous) on todella tuhoisaa kansalliselle taloudelle.

Vaikka yhteiskunnan (jota kansallisvaltion väestö edustaa) merkitys yksityiselle pääomalle onkin pelkkä markkina-arvo, on valtiolla tiettyjä koneistoja, joista on etua ja jopa hyötyä yksityiselle monopolikapitaalille. Yksi tällainen instituutio on armeija. Mutta koska Suomessa on kansalliseen turvallisuuteen sidottu varusmiesarmeija, ei se sovellu kansainvälistyneelle yksityiselle pääomalle. Tästä syystä on kaikilla imperialisteilla ollut ja tulee aina olemaan palkka-armeija. Se, millä nimellä milloinkin näitä sotajoukkoja on nimitetty, on yhdentekevää, funktio on ollut aina sama, taloudellisten intressien valvominen. Imperialistisilla mailla on yleensä ollut asevoimat, jotka on jaettu karkeasti imperialistiseen armeijaan (vakinaiseen palkka-armeijaan (Imperial Army)) ja paikalliseen kansalliseen kaartiin (heikosti varustetut ja koulutetut vapaaehtoisjoukot (Territorial Army)). Tällaisten kansalliskaartien, kuten maakuntajoukkojen, merkitys todellisena turvallisuusvarana on vähintäänkin arveluttava.

Sodan ja sotateollisuuden merkityksestä yksityiselle pääomavallalle saa hyvän kuvan toimittaja-kirjailija J. F. Stonen kirjasta "Hidden history of the Korean war", jossa hän toteaa: "Vaikka asevarustelu ja siihen liittyvä inflaatio raunioittavatkin Amerikan liittolaisia, Amerikan johtajat näyttävät silti yhä pelkäävän rauhan taloudelle aiheuttamia seuraamuksia. Tämä pelko määräsi politiikkojen ja liikemaailman johtajien toimenpiteet. Yhä vahvempiin ja inflatorisempiin piristysruiskeisiin tottunut USA:n talous tärisi jo ajatuksesta, että sen kuolettava piristysaine riistettäisiin siltä. Jos milloin niin vuonna 1952 sota Korean niemimaalla oli se matalin aita, josta mentiin yli. Jos Koreaan tulisi rauha, uusia Koreoita luotaisiin Indokiinaan ja Burmaan. Jos siellä ei sodittaisi, niin sitten Koreassa olevat amerikkalaiset joukot saisivat aikaan jonkin uuden "välikohtauksen" ja sota syttyisi uudestaan.

Hallitsevana piirteenä Amerikan poliittisessa, taloudellisessa ja sotilaallisessa ajattelussa on rauhan pelko. Kenraali Van Fleet tiivisti asian lyhyeen ja ytimekkääseen yhteenvetoon puhuessaan vierailevalle Filippiiniläiselle valtuuskunnalle vuoden 1952 tammikuussa: "Korea on siunaus. Joissain päin maailmaa pitäisi olla aina yksi Korea." Tässä mutkattomassa tunnustuksessa on avain Korean salaisen historian ymmärtämiseen." Toteaa J.F. Stone kirjansa lopussa.

Janne Rahikainen

Hyökkäys toiseen maahan on aina laiton

24.10.2004 vietettiin eri puolilla maailmaa Yhdistyneiden Kansakuntien päivää eli lyhyesti ilmaistuna YK:n päivää. Tuota päivää vietetään YK:n perustamispäivänä. Yhdistyneet Kansakunnat syntyi toisen maailmansodan raunioille elimeksi, jonka tehtävänä on toimia kansojen välisenä foorumina, foorumina, jossa ratkotaan maapallon yhteisiä kysymyksiä. Yhtenä YK:n päätarkoituksista oli saada YK:n avulla estettyä sotien ja konfliktien syntyminen heti alkuunsa. Maailma tarvitsi ja tarvitsee yhä edelleen valtioiden ja kansojen välisen kanssakäymiseen järjestelmän jossa voidaan ratkoa yhteisiä asioita.

Viime aikoina on mielestäni liikkunut ihmeellisiä tarinoita ja käsityksiä. Tarinoita joiden mukaan YK olisi elin, jossa voitaisiin päättää mahdollisista sotilaallisista hyökkäyksistä itsenäisten ja suvereenien valtioiden kimppuun. Mielestäni aika merkillinen ajatus. Ajatus on siksi merkillinen, että YK:n tehtävähän on pyrkiä ratkaisemaan mahdolliset ongelmat neuvottelupöydässä rauhanomaisin keinoin. YK:n peruskirjan hengen mukaisesti sen tehtävä on nimenomaan toimia rauhaa ja kansainvälistä kanssakäymistä edistävänä järjestönä.

YK:n alainen rauhanturvajoukkojärjestelmä on oma luku sinänsä. YK:n alainen rauhanturvaamistoiminta ei saa muodostua valloittajan sotilaalliseksi organisaatioksi. Rauhanturvaajien käyttäminen YK:n jäsenvaltiossa tulee perustua aina neuvoteltuun sopimukseen. Sopimus rauhanturvaamistehtävistä tulee olla aina aikaansaatu valtion tai eri riitelevien osapuolten välillä. YK:n rauhanturvajoukkojen tuleminen kriisitilanteessa olevaan maahan tai kriisialueelle on tapahduttava asianomaisten pyynnöstä ja niiden tehtäviin ei saa kuulua valloitushenkistä toimintaa. Näin näen minä tuon kysymyksen.

Miten voisin sitten hyväksyä ajatuksen, että YK olisi elin, joka voisi tehdä päätöksen johonkin valtioon hyökkäämisestä. Täytyy sanoa, että aika omalaatuinen kuvio kansainväliselle järjestelmälle, jonka päätehtävänä on konfliktien torjuminen neuvotellen ja muiden keinojen avulla.

Viime päivinä meille on tuputettu ajatusta, että kansainvälisellä foorumilla määrätyllä tavalla tehty päätös toiseen maahan hyökkäämisestä tekisi sodasta laillisen. Miten sodasta voi tulla laillinen? Eikö sota ole aina laiton?

Leikitäänpäs tuolla ajatuksella. Ajatellaanpas vaikka tilannetta, että YK:ssa olisi tehty päätös, että hyökkäys Irakiin on tehtävä. Hyökkäyksen perusteina olisivat olleet USA:n esittämät perustelut. Tuolloin olisi tuon uudemman käsityksen mukaan sota ollut laillinen, laillinen, vaikka sen pääasialliseksi tarkoitukseksi näyttää yhä selvemmin vahvistuvan USA:n tavoite saada Irakin öljy haltuun sekä entistä vahvempi jalansija itselleen tuolla maailmankolkalla.

Aikoinaan työväenliikkeen ajatuksena oli, että vieraan vallan miehitystä vastaan käytävä sota on oikeutettua sotaa. Siis sota, jonka päämääränä on riistäjän ulosajaminen maasta ja maan itsenäisyyden sekä suvereenisuuden palauttaminen.

Sitä merkillisemmäksi tulee esimerkiksi Matti Vanhasen hallituksen eduskunnalle antama turvallisuuspoliittinen selonteko, jossa höpistään EU:n voimankäytön sallimisesta ilman YK:n valtuutusta. Tuosta selonteon kohdasta ovat sitten ärhäkkäimmät vetäneet johtopäätöksen, että sota on laiton jos se on EU:ssa hyväksytty, mutta ei YK:ssa. Aikamoinen tulkinta. Minun mielestäni hyökkäys toisen maan kimppuun on aina laiton tehtiin se sitten EU:n tai jonkun muun päätöksellä.

Ehkä tuolla hallituksen selonteolla yritetään enemmänkin viestittää sitä, että maansa myyneellä ei ole yleensä puhevaltaa entisillä tiluksillaan.

Miten siihen kuvioon voisi sopia sellainen asia, että jokainen EU:ssa oleva maa hoitelisi ulkopoliittiset ja sota-asiansa itsenäisesti kansainvälisellä foorumilla, esimerkiksi YK:ssa? Ei mitenkään. Eiköhän tuossa Matti Vanhasen hallituksen eduskunnalle antamassa sotilaallisessa selonteossa ole enemmänkin kysymys siirtää maamme kansainvälisten asioiden hoito EU:n hoteisiin niin sotilaallisissa kuin muissakin kysymyksissä. Eli EU jäsenvaltioiden itsenäistä roolia YK:ssa ajetaan alas. Tilalle tulee yhteisempi EU edustus.

Herra mersupanssari, kenraali Hägglund ehkä ilmaisi sotilashenkilönä hyvin selväsanaisena tuon ajatuksen tässä jokin aika taaksepäin. Eikö se ollut juuri hän, joka antoi sen suuntaisen lausunnon julkisuuteen, että Nato-keskustelu maassamme on turhaa? On syytä olettaa, että hänellä on omakohtaista ja ensiluokkaista tietoa asiasta.

Ja mitenkä voisi olla mahdollista, että EU:sta tulisi sellainen liittovaltio, jossa jokainen maa voisi ratkaista sotilaalliset kysymykset itsenäisesti? Jos näin olisi, niin silloin puhuttaisiin itsenäisten ja suvereenisten valtioiden kansainvälisestä yhteistyöstä joka on aivan muuta kuin liittovaltio. Eli, kun olemme EU:n jäsenvaltio, on maamme sotilaallinen asema alisteinen EU:n sotilasjohdolle ja sitä kautta tarvittaessa alistettu Natolle. Eli tätä kautta voisi selittyä ne viime aikojen puheet ettei maatamme liitettäisikään Natoon. Sanoisin, että aikamoista ketunhäntä kainalossa politiikkaa.

On muistettava, että sota on aina rikos hyökkäyksen kohteeksi joutunutta kansaa kohtaan. Se on rikos ihmisyyttä vastaan. Ajatellaanpa asiaa näinkin päin. Esimerkiksi joku valtion johtaja saa päähänsä eli hänellä on sisäpoliittinen tarve valtansa pönkittämiseksi tehdä ongelma, joka ratkaistaan hyökkäämällä toisen maan kimppuun. Hän panee propagandamyllyn jauhamaan. Eri puolilla maailmaa lehti- ja radiotoimittajat lähtevät innolla pyörittämään tuota propagandamyllyä välittämättä tosiasioista. Jokin kansainvälinen elin tekee päätöksen, että sota on laillinen ja siten hyökätään. Koko kupla paljastuukin propaganda tempuksi, jolla joku jossakin teki itsensä kotimaassaan suureksi sankariksi. Koko teatterin tarkoituksena on ollutkin pönkittää omaa valtaa. Mitäs sitten tehdään? Maassa, johon hyökättiin, on sotkettu kokonaisen yhteiskunnan rakenteet, tuhottu asuntoja, aiheutettu hätää tavallisille ihmisille. Maassa riehuu sisällissota jonka yhtenä päämääränä on maahantunkeutujien karkottaminen maasta. Mikä kansainvälinen elin sitten korjaa nämä vahingot?

Entäpä jos tuo kohde sattuisikin olemaan esimerkiksi oma kotimaamme? Mitä me sanomme tuohon? Suomalaisella verkkaisuudellako kiitämme ja raotamme kaulusta lisää periaatteella, että antaa tulla lisää tavaraa vaan?

Meille selitetään, että eihän se ole mahdollista. No miten sitten oli se mahdollista, että USA hyökkäsi liittolaisineen Irakiin. Pääministeri Paavo Lipponen kävi vannomassa uskollisuuttaan Yhdysvaltojen presidentti Bushille. Ja koko ajan oli saatavilla maailmalla tietoja, että Bushin väittämät, Irakilla olevat aseet ovat enemmän tai vähemmän mielikuvituksen tuotetta.

Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja

Taistolaisuuden romahdus ennakoi työväenliikkeen vaikeuksia

Kahdessa aikaisemmassa Kansan äänen numerossa (3-5/2004) käsittelimme artikkelissa "*Taistolaisuus* merkitsi työväenliikkeen etenemistä" luokkakantaisen nuorisoliikkeen nousua ja merkitystä Suomen yhteiskuntapolitiikassa. Voimme todeta, että silloisen nuorisoliikkeen nousu oli osa yleismaailmallista liikettä, mikä oli seurausta Neuvostoliiton ja kansainväliseen sosialismiin tukeutuvan työväenliikkeen voiman kasvusta yhdistyneenä ennen kaikkea opiskelevan nuorison ja kulttuuriväen anti-imperialistiseen liikkeeseen, joka sai alkunsa voimakkaasta Vietnam-solidaarisuusliikkeestä.

Taistolaisnuoret olivat aikanaan esimerkillistä joukkoa. Heidän ainoa ongelmansa oli, että eivät jaksaneet kestää loppuun saakka sitä painetta, jonka voimistuva työväenluokan ja kapitalistiluokan välinen luokkataistelu toi mukanaan. Tässä kommunistinuoria 1970-luvulta.

Se, että liike sai näin voimakkaat mittasuhteet meillä Suomessa, perustui siihen, että olimme lähellä Neuvostoliittoa. Meillä oli voimakas kommunistinen puolue ja käytössämme oli runsaasti suomen kielelle käännettyä marxilaista tieteellistä kirjallisuutta.

Aivan yhtä tärkeää, kuin on ymmärtää silloisen nuorisoliikkeen nousun syyt ja toiminnan saavutukset, on oltava selvillä myös tämän liikkeen hiipumiseen johtavista tekijöistä. Taistolaisen nuorisoliikkeen nopea hajoaminen ennakoi koko työväenluokan luokkataistelun kärjen taittumista. Se nopeutti luokkakantaisen työväenliikkeen alasajoa, koska sen asema taistelevan työväenliikkeen piirissä oli niin merkittävä ja veti siksi sortuessaan ennenaikaisesti mukanaan osan muutakin väkeä.

Nuoriso "aisti" edessä olevat muutokset

Perimmäisenä syynä taistolaisen nuorisoliikkeen hajaannukselle voidaan esittää kansainvälisessä työväenluokan ja kapitalistiluokan välisessä luokkataistelussa 70- luvulla hiljalleen tapahtunut käänne kapitalismin eduksi. Se ilmeni siten, että sosialismiin tukeutuva työväenliike kyllä kykeni saavutuksiin sosialistisissa maissa ja kehitysmaissa. Se kykeni kehittämään työväenluokan sosiaalista ja taloudellista asemaa teollistuneissa kapitalistimaissa. Mutta sen voima ei riittänyt valtaamaan kapitalisteilta asemia kapitalistien päälinnakkeissa, teollistuneissa kapitalistimaissa.

Neuvostoliiton sosialistinen järjestelmä ei kyennyt realisoimaan tuotantoon uutta tietojenkäsittelyyn perustuvaa tekniikkaa, kun taasen kapitalististen teollisuusmaiden piirissä uuden tekniikan käyttöönotto kehitti tuotantovoimia tahdissa, joka oli verrattavissa koneellisen suurteollisuuden alkuaikoihin. Tämä aiheutti Neuvostoliiton kehityksessä ns. "pysähtyneisyyden ajan", joka heijastui kansainväliseen työväenliikkeeseen. Ennen kaikkea nuorisoliike aisti hyvin herkästi maailmassa tapahtuneen muutoksen.

"Pikkuporvarillinen malttamattomuus"

Ydinosa taistolaisesta nuorisoliikkeestä oli omaksunut marxilaisen teorian. Pelkkä teorian tuntemus ei kuitenkaan yksinään ole se, joka pitää luokkakantaisen työväenliikkeen koossa. Aivan yhtä tärkeä tekijä on ihmisen sosiaalinen asema. Ainoastaan silloin on luokkataistelun mahdollista kohota poliittiselle ja ideologiselle tasolle, kun ihmisten sosiaalinen ja taloudellinen asema yhdistyy työväenliikkeen tieteellisen ideologian kanssa.

Nuorisoliike oli innostavaa ja aate tarjosi ihanteita. Määrätyssä vaiheessa nämä riittivät pitämään liikkeen koossa. Mutta varsin suuri joukko oli odottanut sosialismin ja työväenliikkeen kehitykseltä nopeampia ja suurempia tuloksia. Kun sitten kävikin niin, että Neuvostoliitossa koitti ns. pysähtyneisyyden aika ja sosialismin kehityksen rattaisiin "kertyi hiekkaa", alkoi monen usko sosialismin mahdollisuuksiin teoreettisesta pätevyydestä huolimatta nopeasti horjua.

Tätä edesauttoi se, että tiedonantajaliikkeessä Neuvostoliiton merkitykselle annettiin ideologiassa ylikorostunut asema. Pitkäjännitteinen järjestötyö ilman suuria tuloksia ei enää jaksanut innostaa. Alkoi ilmetä määrätynlaista pikkuporvarillista malttamattomuutta kehityksen hitauteen.

Ideologista periksiantamista

Samaan aikaan alkoi väki nuorisoliikkeen piiristä sijoittua työelämään. Moni opiskellut toveri joutui lähelle porvarillista työnantajaa tai virkamiestä. Tilanteessa, jossa työväenliikkeelle koitti laskukausi, ei tällaisella väellä riittänyt luonnetta tai "kanttia" julkiseen toimintaan luokkakantaisessa työväenliikkeessä.

Monet jättäytyivät jo tässä vaiheessa pois toiminnasta. Kun olisi pitänyt analysoida syntynyttä tilannetta marxilaisen yhteiskuntateorian pohjalta, alettiinkin kehitellä uusia teorioita marxilaisuuden sijaan ja helppoja teitä ulos vaikeuksista.

80- luvun alussa oli näkyvissä selvät merkit marxilaisuudesta luopumiselle. Ensimmäinen hyvin näkyvä merkki oli **Juhani Ruotsalon** syyskuussa 1981 Tiedonantajassa julkaistu kirjoitus "Kansalaisrohkeus, puolueuskallus". Samoihin aikoihin **Toivo Autiosaari** ja **Lauri Hokkanen** esittivät Tiedonantajan valtakunnalliselle organisaatiolle teesin: "Koska emme ole kyenneet monien yritysten jälkeen saamaan puoluetta haltuumme, on meidän muutettava taktiikkaamme".

Näillä teeseillä tuotiin julki ajatus, että puolueen aatteellisen yhdistymisen sijaan riittää puolueen tekninen yhtenäisyys, jonka saavuttamiseksi voitiin myös ideologiassa antaa periksi. Samalla selvisi, että työn puolueen eheyttämiseksi he olivat ymmärtäneet pelkästään vallan valtaamisena toiselle osapuolelle, puolueen aatteellisen ja poliittisen voittamisen sijaan.

Periksiantoa eduskuntaryhmässä

Tiedonantajaliikkeen sisälle alkoi 80- luvun alkuvuosina muodostua uusi marxilais- leniniläisistä näkemyksistä poikkeava linja. Alkoi esiintyä teorian uudelleenarviointia. Juhani Ruotsalon, **Matti Hyvärisen**, **Pertti Rovamon** kynästä lähti arvioita, joiden mukaan marxismi-leninismi ei anna vastauksia aikamme perusongelmiin, työväenluokka ei enää ollutkaan vallankumouksen perusvoima tai dialektinen ja historiallinen materialismi ovat aikansa eläneitä. He alkoivat voimakkaasti arvostella silloista Tiedonantajan linjaa.

Tällä uudella liikkeellä oli vahva vaikutus mm. eduskuntaryhmään. Tästä hyvänä esimerkkinä voi mainita, että vastoin kentällä pidettyjen kokousten päätöksiä eduskuntaryhmän luokkakantaiset kansanedustajat myöntyivät **Taisto Sinisalon** myötävaikutuksella v. 82 hyväksymään yhtenäisyyden nimissä muun eduskuntaryhmän kanssa esityksen työllisyysmäärärahojen alentamisesta.

Kolmaslinjalaisuus

Alussa Tiedonantajan toimitus ja valtakunnallisen levikkijaoston johto esiintyivät näitä ilmiöitä vastaan tukemalla puolueen niitä voimia, jotka selkeästi vastustivat tätä ns. kolmaslinjalaista suuntausta.

Kolmaslinjalaisuus ei ole täysin yhtenäinen ajattelutapa, vaan pikkuporvarillisen subjektiivisen pohjansa vuoksi se esiintyy eriasteisina muotoina. Selvimpänä se esiintyy teoreettisina uudelleenarviointeina lähestyen näin revisionismia. Kolmaslinjalaisuus näkyy vallankumouksellisen perspektiivin hämärtymisenä, jolloin toiminnan perustaksi ei oteta marxilais-leniniläistä arviota yhteiskunnan tilasta.

Tiedonantajaliikkeen johto ei kuitenkaan koskaan uskaltautunut teoreettisesti arvostelemaan kolmaslinjalaisuutta ja varsin varhain Tiedonantajaliikkeen piirissä toimivat työntekijät ja toimihenkilöt mm. Taisto Sinisalo, **Reijo Kalmakurki, Hannu Vuorio, Markku Uusiniemi, Eeva- Liisa Lehto** jne. mukautuivat kolmaslinjalaisuuteen.

Lopullinen niitti kolmaslinjalaisuuden voitolle Tiedonantajaliikkeessä oli, kun **Gorbatshov** nousi NKP:n pääsihteeriksi. Keskeisiä kolmaslinjalaisuuden "vastustajia" (mm. Urho Jokinen) kutsuttiin Neuvostoliittoon "puoluekoulun kurssille" ja palatessaan sieltä he olivat "uusia miehiä".

Kolmaslinjalaisuuden perintöä

80- luvun loppua kohti tultaessa entinen nuorisoliike oli pitkälti hajonnut ja sen rippeet ryhmittäytyivät SKP(y):n ympärille. Suuri osa heistä hylkäsi marxilaisuuden. Meille oli joskus käsittämätöntä se, että teoreettisesti valveutuneet toverit eivät kyenneet soveltamaan tuntemaansa tieteellistä yhteiskuntateoriaa sellaiseen luokkataistelun tilaan, jossa työväenluokka joutui altavastaajaksi. Linjaa kuvaa tiukka sitoutuminen Vasemmistoliittoon siihen saakka, kun heidät ajettiin sieltä pois. Linjaa kuvaa myös sitoutuminen Gorbatshoviin ja Neuvostoliittoon sen lopulliseen hajoamiseen saakka.

Kolmaslinjalainen suuntaus synnytti poliittisen kulttuurin, jonka näemme vielä tänäänkin SKP:n piirissä. Tavoitteita ei aseteta enää marxilaisen tieteen pohjalta, vaan subjektiivisin yleishumanistisin perustein. SKP:n toiminnassa se näkyy mm. siten, että puolueelle asetetaan demokraattisen yhteistoimintajärjestön tehtävät.

Mustamaalaus peräisin porvarien sylttytehtaalta

Taistolaisia on moitittu milloin mistäkin ja heistä on kirjoitettu mustia ja harmaita kirjoja. Tosiasia on, että taistolaisuus aikanaan vei marxilaista teoriaa ja käytäntöä esimerkillisesti eteenpäin. Taistolaisuuden kohtaloksi koitui se, mikä koitui tässä vaiheessa koko kansainvälisen työväenluokan kohtaloksi. Luokkataistelun voima ei vielä riittänyt viemään loppuun kansainvälisen työväenluokan suurta tehtävää: yhteiskuntakehityksen siirtämistä sosialistiselle kehitysuralle.

Taistolaisuuden perinnön mustaaminen lähtee kapitalistien tarpeesta, koska se oli esimerkki siitä, miten kansan piiristä kykenee nousemaan poliittinen ja ideologinen voima pääomaa vastaan.

Heikki Männikkö

Suhde Neuvostoliittoon

Monilla takkinsa kääntäneillä entisillä taistolaisilla suhde Neuvostoliittoon ei ollut realistisella pohjalla. Niinpä kun Neuvostoliitto kaatui, kaatui näiden taistolaisten maailmankuvakin. Lapsena pesuveden mukana lensi ikkunasta ulos myös marxilaisuus. Kaikilla taistolaisilla ei sokeaa uskoa Neuvostoliittoon ollut ja he selvisivät sosialismin romahduksesta huomattavasti paremmin. Seuraavassa katkelma eräiden helsinkiläisten kommunistien mm. SKDL:n kansanedustajille ja SKP:n piireille lähettämästä kirjeestä marraskuulta 1985. Kirje aiheutti aikanaan melkoisen myrskyn vesilasissa.

" Lopuksi vielä sananen NKP:hen vetoamisesta. NKP on koko maailman edistyksellisen ja kommunistisen liikkeen selkäranka. Sen tietävät kaikki kommunistit ja suhde Neuvostoliittoon on jokaisella kommunistilla internationalismin mitta. NKP:lla on suurempi tietous ja kokemus kuin millään muulla kommunistisella puolueella. NKP tutkii ja seuraa kaikkialla maailmassa tapahtuvia yhteiskunnallisia prosesseja ja tekee niistä omat yleistyksensä, joista "paluupostina" hyötyvät kaikkialla maailmassa olevat kommunistit. Erityisen hyvin NKP on selvillä muiden kommunististen puolueiden tilasta ja toiminnasta.

Silti on väärin väittää NKP:ta kaikkitietäväksi, meillä olisi silloin olemassa samainen hegeliläinen maailmanhenki, jonka Marx ja Engels kumosivat idealistisena. Nyt tuo samainen maailmanhenki olisikin siis pukeutunut NKP:n kaapuun. NKP ei voi olla selvillä jokaisesta yksityiskohdasta jokaisessa maassa ja jokaisessa puolueessa - jo yksistään esim. Suomessa tietolähteiden rajallisuuden vuoksi. Arviot oman maansa erityiskysymyksistä ja oman puolueensa asioista jokaisen kommunistisen puolueen on tehtävä itse, luonnollisesti keskustellen asioista kansainvälisen kommunistisen liikkeen, ennen kaikkea NKP:n kanssa. Käsittääksemme myös NKP:lla on samanlainen arvio omasta asemastaan.

Helsingissä marraskuun 24. päivänä 1985"

Mustaa ja harmaata

Tämän vuoden alkupuolella ”entinen taistolainen”, Ilkka Kylävaara, tuli synnin tuntoihinsa ja päätti ryhtyä kirjoittamaan ”Taistolaisuuden mustaa kirjaa”. Tähän kirjaan piti koottaman entisten taistolaisten tarinoita ja siten paljastaa, minkälaisia katalia konnia ne taistolaiset oikein olivatkaan ja minkälainen on se rikosten ja laittomuuksien vuori, jonka he ovat saaneet aikaan. Eräs entinen taistolainen, Heikki Mäki-Kulmala, otti Kylävaaran vihjeestä vaarin ja alkoi kirjoittaa omaa tarinaansa otsikolla ”Taistolaisuuden harmaa kirja”. Nyt molemmat taistolaisuuden tuomitsijat ovat saaneet kirjansa ulos kirjapainoista.

Taistolaisuuden harmaa kirja

Heikki Mäki-Kulmalan ”Taistolaisuuden harmaassa kirjassa” on hyvää itse liikkeen kuvaus. Monet tuon ajan asiat alkavat muistista haaleta. Siksi onkin syytä kaivaa kaikkea mahdollista muistitietoa esiin tuon ajan ehdottomasti merkittävästä poliittisesta ilmiöstä, joka sai Suomen niinkin sekaisin, että sitä edelleenkin ainakin Zyskowicz ja Kylävaara pitävät suoranaisena kuolemanvaarana. Heikki Mäki-Kulmalan rehellinen selvitys kuitenkin toteaa, ettei hän löytänyt oikeastaan mitään laittomuuksia taistolaisen liikkeen toiminnasta. Ei se suunnitellut mitään vallankaappausta eikä se vallannut poliittisia valta-asemia. Taistolaisista korkeimmalle Suomen poliittisessa hierarkiassa nousi Erkki Tuominen, joka istui vuoden päivät Ahti Karjalaisen vähemmistöhallituksessa oikeusministerinä. Muuten kaikki Suomen tärkeimmät poliittiset asemapaikat ja tiedotusvälineet, ay-liike ja koululaitos olivat tukevasti muiden kuin taistolaisten hallussa.

Mäki-Kulmala tyypillisenä taistolaisuudesta etäisyyttä ottaneena katuu taistolaisuuttaan. Hän heittää tuhkaa päälleen mm. seuraavasti: ”Otsikon ’Kaduttaako’ alta löytyvät kirjan päätössanat, joissa yritän lyhyesti hahmottaa taistolaisuutta erään sukupolven yhtenä elämänvaiheena ja paljastaa myös samalla sen, kuinka syvää on katumukseni tänään.”

Mäki-Kulmala on siis ottanut totaalisen pesäeron niin taistolaisuuteen kuin marxismiinkin. Hänelle on käynyt juuri samoin kuin niin monelle muullekin sen aikaiselle taistolaiselle opiskelijanuorelle. Taistolaisuudesta, marxismi-leninismistä ja Neuvostoliitosta tehtiin eräänlainen uskonnon vastine. Kun Neuvostoliitto romahti, mitään tästä uskonnosta ei jäänyt jäljelle kuin korkeintaan syvä katumus siitä, että on tullut hairahdettua tällaisille jäljille. Samalla myös toteutui eräs marxilaisuuden perusväittämistä, että yhteiskunnallinen oleminen, ”vatsa”, määrittelee lopulta sen, mitä ihminen asioista ajattelee. Kun marxilaisuus ei enää vetänyt, siitä luovuttiin. Takki käännettiin ympäri ja ajatusmaailma aivoissa järjestettiin uudelleen.

Kääntäessään takkiaan Mäki-Kulmala otti käyttöönsä helpot tekosyyt. Syyn hän näkee Neuvostoliitossa ja etenkin Stalinissa. Stalin on hänelle länsimielisen propagandan mukaisesti yksi maailman suurimmista hirmuhallitsijoista, jonka kontolle menee kymmeniä miljoonia ihmishenkiä. Mitään hyvää hänellä ei ole Neuvostoliitosta sanottavanaan. Tässä mielessä Mäki-Kulmalan olisi ollut syytä verrata Neuvostoliittoa nykyiseen Venäjään, jossa suuri osa varsinkin eläkeläisväestöstä on menettänyt toimeentulonsa ja seurauksena on ollut väestömäärän romahdusmainen väheneminen. Kysyä sopii, minne he ovat kadonneet?

Mäki-Kulmala yrittää löytää marxilaisuudesta myös teoreettisia virheitä. Marxin kirjasta ”Hinta, palkka ja voitto” hän luulee löytäneensä sellaisen: ”Siinähän todistellaan vastaansanomattomasti, kuinka palkankorotus muuttaa vain työn ja pääoman tulonjakoa, eikä vaikuta mitenkään liikkeellä olevan rahan määrään. Kyseinen kirjanen on kirjoitettu kuitenkin aikana, jolloin rahan arvo oli tiukasti sidottu kultaan. Siinä ei liioin puhuta mitään sellaisesta tilanteesta, missä jonkun maan talous on ratkaisevasti riippuvainen sen viennin kilpailukyvystä.”

Näin onkin, mutta Marxin teoriat ovat tiedettä, jossa tietyn ilmiön lainalaisuudet pyritään selvittämään karsimalla, ”abstrahoimalla”, pois kaikki muut ylimääräiset tekijät, jotta päästäisiin käsiksi juuri tiettyyn tekijään. Abstrahoivathan Galilei ja Newtonkin aikanaan ilmanvastuksen pois päästäkseen kiinni putoamisliikkeen lainalaisuuksiin. Ei olekaan tarkoitus, että esim. Marxin pääoma olisi tyhjentävä kirja, jossa on olemassa kaikki vastaukset kaikkiin kysymyksiin. Pitäähän jäljessä tuleville myös jäädä aiheita omille tutkimuksilleen ja teorian soveltamiselle uusiin olosuhteisiin.

Entä mikä on Heikki Mäki-Kulmalan resepti? Se on: Jätetään asiat sinälleen! Ei tehdä yhtään mitään!

Tämä resepti on kyllä kelvoton, kun tietää millaisia haasteita ja uhkia nykyinen globaali kapitalismi luo ja vahvistaa päivittäin.

Taistolaisuuden musta kirja

Joulukuun alussa ilmestyi myös Ilkka Kylävaaran kirjoittama Taistolaisuuden musta kirja. Kylävaaran kirjasta voi hyvällä syyllä sanoa, että synnytettiin norsua, mutta syntyi hiiri. Kirja on sekalaista silppua eri henkilöiden sanomisista ja tekemisistä suhteessa taistolaisuuteen. Kylävaara luuli maaliskuussa, jolloin hän ilmoitti aikeistaan kirjoittaa kirja, saavansa suuren joukon takkinsa kääntäneiden entisten taistolaisten muisteluita kirjaansa. Näitä hän on kuitenkin saanut vain muutamia.

Mitään uutta sanomaa kirjasta ei löydy. Se on vain räksyttävä kooste erilaisesta epä-älyllisestä marxismin vastustamisesta. Kyllähän kirjaan on tietysti tapahtumia saatu mukaan runsaastikin. Ainahan kymmeniä tuhansia henkilöitä koonneessa liikkeessä sattuu ja tapahtuu, varsinkin kun osa porukkaa on tullut ja mennyt kuin Stockmannin pyöröovista, ensin sisälle ja samantien ulos.

Marxismia, dialektista ja historiallista materialismia ja Marxin Pääomaa, kirja ei pysty mitenkään horjuttamaan, vaikka eräs kirjoittajista, Pentti Lindfors, sitä vähän yritteleekin.

Kirjan ainoa ”ansio” on, että se näyttää toteen, kuinka vaikeaa on kirjoittaa marxilaisuuden kauheuksista joutumatta kirjoittamaan puhdasta peetä.

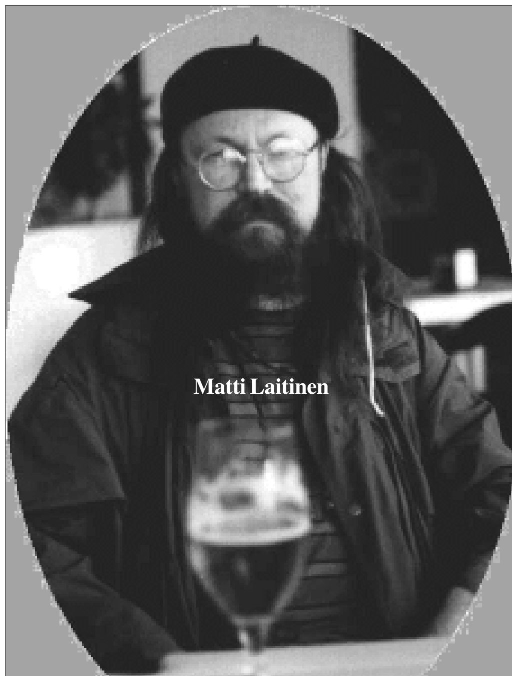
Kylävaaran kirja Taistolaisuuden musta kirja ei ole ostamisen väärtti.

RK/Kä

Baareissa – urbaanitrippi Hagiksesta Kurviin

Lehteemme vakituisesti kirjoittava ja Kommunistien liiton sihteerinä toimiva Matti Laitinen voitti äskettäin pidetyn Helsingin slangipakinakilpailun. Julkaisemme tässä kokonaisuudessaan tuon voittajapakinan. Pakina kuvaa työläisten Helsinkiä kapakkakierroksen kautta kuvattuna.

Toivomme, että saisimme lehteemme myös muita murrepakinoita oli murre sitten mikä tahansa.

Matti Laitinen

Metallihaussin Factoryssa buli bisse bungas vain 12 huggea. Mä pistäydyin sisään keitaaseen. Alakerta oli kuin Belfastissa räjähdyksen jäljiltä. Mä kiipesin portaita tokaan kerrokseen. Bändin jätkät rääkkäs karjuvia skebojaan, rumpali mätki kuumana kannujaan, ja kosketinsoittaja päästi myllynsä möyryämään. Miksaaja tarhas villiintyneitä soundeja kuin kettufarmari illan keikkaa varten. Mä aistin seiniin pinttyneen globalisaation vastaisen nuoren svettiksen ja kapinan.

Tiskimimmillä oli hopeakrääsää kärsässä, korvissa ja huulissa. Se heitti mulle pitkän räkänokan. Mä steppailin nuhjuisen ja skeidaisen pöydän ääreen. Brenkun turmiollisen oton sluutannu Bergerac jaagas telkkarissa konnia Jerseyn saarella. Filkka ei kolahtanu.

Toisen flisun jälkeen mun piti mennä strittaamaan. Mä vedin liukudörtsin sivuun. Astuin kusen-brennaamaan skituun ja väistelin eilisen bileiden spyttiksiä. Meikkis päätti jatkaa urbaanitrippiään iisisti kuin kusi pöntöstä viemäreiden vertaisverkostoon.

Ohitettuani onnistuneesti Hagiksen torin ja hallin mä nalkahdin Ekin pubiin. Pyöreitä ja pitkulaisia pöytiä. Ikkunalaudalle oli duunattu subtrooppisia rehuja kapakan vihreiksi filsuiksi. Aasialainen gimma putsas räbällä pöytiä. Mä tsiigasin fönärista ulos. Nivelskurujen kelta-vihreät ruhot kolis kuorossa Hämiksellä. Jonkun halvan kännykän kutsuhuutona soi ”Kurjuuden kuningas”. Mä imuroin glasarista hartaasti hiivaa haaviini. Se teki gutaa.

Jone pummas farkkukledjuissaan multa spaddua. Kundi oli pitkäaikaistyötön, entinen reppulafkan keikkaduunari. Onneton jyvä. Tasaraha, kuuppa himmeenä. Se melkeen spiidas, kun se horisi mulle: – Mä oon syntyny huonosta maaperästä. Maaperästä kaikki on kiinni elämässä. Synkkä, sateinen sää mun mieleeni aina jää. Voda pyyhkii kadun pintaa, ahdistus kiipeää varmoin askelin kuin kurre ylös mun rintaa. Yksinäisyys mut masentaa, mielen mustaksi korpuksi korventaa. Mä oon vitun toivoton tapaus. Viina on pelolta ainoa vapaus! Tarjoo yks röökí!

Fiilis baarissa tiivistyi. Ellu, entinen kirjanpitäjä, nykyisin näkkärijonon safkanjakaja julisti flänässä viereisestä pöydästä: – Jeesus on rakkaus, elämä ja ainoa totuus, vain hän voi pelastaa.

Mä hain itselleni toisen bissen. Nousujurri iski fledaan. Funtsin itsekseni, et aina ne hiffaa mut.

Seuraavaksi mä stannasin Hämeentiellä Eltsua vastapäätä olevaan Pub Tähtivieraaseen. Se oli kuin klyyvarin hole stebariseinässä. Tungin itseni etusormena ineen kapeaan kuppilaan. Hain tiskiltä huurteisen stoben. Mä käppäilin ulos terassille tsittaamaan.

Vanha, hampaaton giltsi stikkas legendaa kolmelle hörhölle: – Kun mä olin tuoreena ja nuorena Jätkäsaaressa botskihuorana, skönarit lähesty mua aina slarva suorana. Nyt mä vaan pohdin menneen elämäni uraa. Kukaan ei mua enää huoli eikä fyffestä höylää. Mä vain dokaan illat Hämiksen räkälässä tätä vaahtoavaa kuraa. Mut kakaroille mä en silti anna mitää.

– Et kai sä fuulaa, narkkareita nauratti.

Mä plokkasin fikasta snagan ja sytytin kaminaan fleggiksen.

– Onks sull hämy, heittää pilvee, piriä tai ryynejä?

– Ei ole, mä sanoin.

– Mitä sä täällä sitten oikein hengailet?

– Mä bunkkasin hilseenä Pengiksellä. Mä tulin tsekkaamaan gamloja pleisejä.

Suulis laski. Flyysikset syttyivät gartsalla ja fönäreissä. Dorkat hihaveikot lähti slumppaamaan kamaa Kurvista. Mä häippäsin kuin varjo tästä varjojen maailmasta.

Vähän ennen Kurvia mulla kuivas taas lutkua. Väänsin stiflat Saloon Bravadoon. Mä tsöpäsin hanavaksilta pilsnerin. Rafla oli pullollaan moppipäitä, afrolettejä, hevareita, klaneja, huivihedoja ja misujen olkapäätatsoja. Jengi oli relaamassa ja nastasti päreessä.

Puupaneeliseinillä stondas nautaotusten sarvia. Jukeboksissa skulattiin rock-klassikoita. Niksmannit futas skriinillä katossa. Mä löysin itselleni vapaan mestan kahden yksinäisen kundin pöydästä. Starbut urakoi blandaamatonta giniä. Jykä duunaili tietsikkahommia. Henkka oli ollut 10 vuotta glesana ja eli KELA:n liksoilla. Sen sisällä eldas keskushermostoa tilttaava MS-tauti. Se näkyi studaavasta skrivaamisesta ja snadisti sammaltavasta bamlauksesta. Jäbät jutteli boksaamisesta. Mä änkesin stooriin messiin. Henkka lupas lämästä frendiään hudaa jo toisessa erässä. Muakin se ruinas kadulle brotausmatsiin. Mä en skagannu sitä, mutta mua ei hutskannu ottaa kahjoja haasteita vastaan.

Kyypparit raahas pöytiin kiivaasti brenaa ja birraa. Naapuripöydässä kaksi heppua väänsi kaljasta handua. Toisen gimmafrendi kannusti vieressä. Skaban hävinnyt urpo sai raivarin ja latas luuvitosella toista kajariin. Syntyi armoton flaidis, jätkät fragas sekamelskana lattialla. Onneksi toiset pääsi väliin. Tilanne rauhoittui.

Haalaripukuiset skoudet ryntäs sisään.

– Mikäs täällä on hätänä? Pannaaks paikka tyhjäks?

Mä tervehdin vanhempaa kytistä: – Terve Ana!

– No, mitä Masa?

– Tilanne on hanskassa. Roudatkaa toi sekoboltsi kaappiin, jotta se oppis häviämään.

Ja ne vei sen. Mä tilasin vielä yhden ja blaadasin vikan dieselin. Pilkku päätti vihdoin mun urbaanin trippini. Mä olin hyvässä svirnassa ja lähdin dallaamaan kohti himaani – rakkaaseen Valkkaan.

Matti Laitinen

Uudenvuodentervehdykset 2004

Intimisuojan takia olemme jättäneet tervehdyksistä nimet pois verkkosivuillamme

Kunnallisveron korotus

Jos kunnallisveron korotuksella korvataan valtionosuuksien leikkaukset ja yhteisövero-osuuden pieneneminen kuntien palvelujen yhtenä perusrahoituksena, tarkoittaa se palvelujen maksamisen siirtämistä enenevässä määrin keski- ja pienituloisille ja pienempää osuutta palveluiden rahoittamisessa suurituloisille sekä pääomatuloja saaville.

Tämä johtuu osittain siitä, että valtion tulovero on progressiivinen, pääomista maksetaanpientä veroprosenttia, mutta kunnallisvero on tasavero.

Kun Vasemmistoliiton edustaja Porvoon valtuustossa vaati kunnallisveron korotusta, niin tarkoittaako se sitä, että Vasemmistoliitto on siirtynyt "köyhyyden jakamispuolueisiin" eikä taistele työtätekevien potista,osuudesta kansantulosta tilanteessa, missä "pääoma,markkinat" rosvoaa kansantuloa ja kansallisomaisuutta.

Kunnilta on leikattu tuloja 1990-luvun alusta lähtien 4,5 miljardia euroa vuositasolla. Vähentämällä kuntien valtionosuuksia sekä yhteisövero-osuutta, kunnat on pakotettu karsimaan ja leikkaamaan menojaan, korottamaan kunnallisveroja ja maksuja.

Kuntaliiton tänä syksynä julkaisema aineisto kertoo, että muun muassa sosiaali- ja terveystoimen valtionosuudet ovat pienentyneet vuoden –90 tasosta 19,8 prosenttiyksiköllä. Kulttuuritoimesta vähennykset ovat olleet samaa luokkaa. Näin merkittävä tulojen vähentäminen ei voi olla vaikuttamatta kuntien palvelujen määrään, laatuun ja saatavuuteen.

Mitään säästöjä tällä "säästöpolitiikalla" ei ole saavutettu. Päinvastoin palvelut ovat kuntalaisille nyt kalliimpia ja niiden saatavuus on heikentynyt. Tämä hallitusvetoinen pakkopolitiikka on vienyt kunnilta itsehallinnon edellytykset lähes olemattomiin.

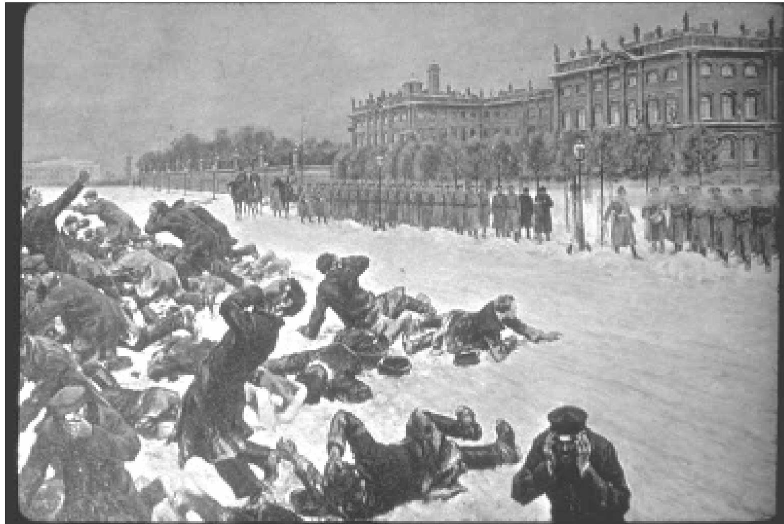
On välttämätöntä ryhtyä perimään kunnallisveroa niistä pääomatuloista, joista sitä ei nyt peritä. Kyse ei ole mistään pienistä rahoista. Esimerkiksi osinkotuloja on viiden kuuden vuoden aikana maksettu keskimäärin yli kymmenen miljardia euroa vuosittain. Näiden ja muiden pääomatulojen saattaminen kunnallisveron piiriin palauttaisi kuntien talouden tasapainon ja palvelutuotanto saisi lisää resursseja.

Kunnallisveron muuttaminen progressiiviseksi siten, että suurituloiset maksavat enemmän veroa ja pienituloiset vähemmän oli SKDL:n (Suomen Kansan Demokraattinen Liitto) perusvaatimuksia ja on edelleen tavallisen kuntalaisen kannalta oleellinen verouudistus.

Kalevi Wahrman
Porvoo

Sata vuotta Pietarin verisunnuntaista

Ensi tammikuussa tulee sata vuotta siitä, kun Pietarin työläiset 22.1.1905 pappi Georgi Gabonin johdolla marssivat Talvipalatsille viemään tsaari Nikolai II:lle anomusta lakiasäätävän kokouksen koollekutsumisesta. Anomuksessa esitettiin mm. kirkon erottamista valtiosta, progressiivisen tuloveron aikaansaamista, työsuojelulainsäädännön aikaansaamista ja Japanin sodan lopettamista. Marssijoita Pietarin kaduilla oli yhteensä 140.000. Bolshevikit varoittivat etukäteen marssijoita, mutta turhaan. Kun marssi sitten lähti, oli bolshevikkienkin oltava marssissa mukana, etteivät olisi pettäneet muita marssijoita ja kansaa.

Taiteilijan näkemys Pietarin verisunnuntaista 22.1.1905. Tsaarin toteuttama joukkomurha johti vallankumoukselliseen liikkeeseen, joka loi pohjan myöhemmälle v. 1917 Lokakuun Suurelle Sosialistiselle Vallankumoukselle.

Tsaari ei ottanut vastaan marssijoita. Hän itse ei edes viitsinyt olla paikalla, vaan oli matkustanut erääseen maaseutulinnaansa. Marssijat otettiin vastaan aivan toisella tavalla; vastassa oli sotaväkeä kivääreineen. Kukaan ei osannut odottaa, että sotilaat voisivat avata tulen rauhanomaisia marssijoita vastaan. Yhtäkkiä ammunta kuitenkin alkoi ja tuon verisunnuntain seurauksena toista tuhatta marssijaa surmattiin ja useita tuhansia haavoitettiin.

Verisunnuntain taustalla oli useita asioita, ajankohtaisimpana Venäjän käymä Japanin sota. Sota oli alkanut vuotta aikaisemmin helmikuun 8. 1904 Japanin hyökkäyksellä Port Arthuriin. Syynä sotaan oli Japanin ja Venäjän kiistat Kiinan ja Mantshurian alueista. Sota koitui Venäjälle hyvin kalliiksi paitsi sotilaallisesti, myös taloudellisesti. Hinnat alkoivat nousta pilviin, josta aiheutui suuria levottomuuksia ja lakkoja ympäri Venäjää. Noina vuosina oli kapitalismi ja sitä seuraten myös työväenliike alkanut juurtua Venäjälle. Venäjä tarvitsi kipeästi poliittisia uudistuksia ja edustuksellisen demokratian luomista, mutta "jumalalta valtansa saanut" itsevaltias tsaari katsoi, ettei mitään uudistuksia tarvita.

Palatsinaukiolla tapahtuneen verilöylyn on musiikin keinoin ikuistanut Dmitri Šhostakovitš vaikuttavassa 11. sinfoniassaan.

Verilöylyn seurauksena työväestön kuohunta kasvoi entisestään ja muuttui vallankumoukselliseksi tarkoituksena demokraattisten uudistusten toteuttaminen ja tsaarin vallan kaataminen. Noin 440.000 työläistä osallistui välittömästi verisuunnuntain jälkeen lakkoihin. Samaan aikaan sodassa Japania vastaan Venäjällä meni yhä huonommin. Sen Tyynen meren laivasto murskattiin maaliskuun alussa japanilaisen amiraali H.Togon johdolla. Laivaston avuksi riensi Venäjän Itämeren laivasto toukokuussa, mutta Togo upotti tämänkin laivaston. Tapahtumat johtivat kapinoihin Venäjän laivastossa kuuluisimpana näistä kesäkuussa kapina Odessan edustalla olevalla panssarilaiva Potjomkinilla.

Elokuun 6. Venäjän hallitus julkaisi manifestin neuvottelevan valtakunnanduuman perustamisesta. Tämän ns. Bulyginin duuman koollekutsumisessa hallituksen tarkoituksena oli vallankumouksen heikentäminen. Se muodostettiin sellaisen vaalilain perusteella, joka ei antanut tälle omalaatuiselle parlamentille mitään lainsäädännöllisiä oikeuksia, vaan ainoastaan neuvotteluoikeudet. Lenin kehotti boikotoimaan aktiivisesti duumaa, sillä duumaan osallistuminen vallankumouksen nousun aikana olisi vetänyt joukkojen huomion päätehtävästä joka oli taistelu tsaarin itsevaltiutta vastaan.

Kuohunta jatkui ja lokakuussa 1905 puhkesi yleislakko koko Venäjän valtakunnassa. Yleislakkoon otti osaa yli 2 miljoonaa työläistä. Tämä sai tsaarin vihdoin taipumaan. Tsaarin hallitus julkaisi lokakuun 30. päivänä manifestin, jossa ulkokultaisesti myönnettiin poliittisia vapauksia ja luvattiin kutsua koolle lakiasäätävä Valtakunnanduuma.

Yleislakon ansiosta työläiset valtasivat, vaikkakin vain pieneksi ajaksi itselleen ja koko kansalle sanan-, paino- ja ammattiyhdistysvapauden, joita ei ennen ollut koskaan Venäjällä ollut.

Vallankumouksen kuluessa syntyi myös omalaatuinen joukkojärjestö, kuuluisat työläisten edustajien neuvostot, kaikista tehtaista valittujen edustajien kokoukset, joiden yhtenä päävaatimuksena oli 8-tuntisen työpäivän toteuttaminen.

Samanaikaisesti tsaarin manifestin julkaisemisen kanssa nimitettiin ministerineuvoston puheenjohtajaksi liberaalina pidetty S.J.Witte. Bolshevikit Leninin johdola varoittivat, että manifestin julkaisemisella tsarismi vain yrittää voittaa aikaa voimien järjestelyjä varten. Tsaarin hallitus alkoi muodostaa vallankumouksellisen liikkeen nujertamiseksi mustasotnialaisia järjestöjä, joiden avulla se suoritti joukkoväkivaltaa, petomaisia pieksäjäisiä ja vallankumouksellisten murhia.

Vuoden 1905 vallankumousyritys alkoi hiipua Moskovan verilöylyyn joulukuussa, jolloin tsaari kukisti aseellisen kapinan ja palautti menettämäisillään olevan valtansa takaisin itselleen. Tsaari päätti sallia duuman kokoontumisen, mutta sitä varten julkaistiin epädemokraattinen vaalilaki, joka turvasi tilanherrojen ja porvariston valtaenemmistön duumassa. Ensimmäiset duuman vaalit pidettiin helmi-maaliskuussa 1906 poliisivainojen oloissa. Bolshevikit julistivat vielä nämä Witten duuman vaalit boikottiin, mutta vallankumouksellisen vaiheen mentyä ohi heidän kantansa muuttui. Leninin mukaan "bolshevikkien julistama duuman boikotti v. 1906 oli jo virhe. Mitä vakavin ja vaikeasti korjattava virhe oli boikotti vuosina 1907 ja 1908 ja sitä seuraavina vuosina. Tuon kokemuksen sokea, jäljittelevä, epäkriittinen soveltaminen toisenlaisissa oloissa ja toisenlaisessa tilanteessa on mitä suurin virhe."

Toukokuussa 1906 duuma kokoontui, mutta sen työskentely jäi lyhytaikaiseksi. Kun se aikoi antaa julistuksen Venäjän kansalle, tsaari hajotti duuman heinäkuussa. Tsaari katsoi, ettei kellään muulla ollut oikeutta antaa mitään julistuksia kansalle kuin vain hänellä itsellään.

Duuman hajottamisen jälkeen vallankumous nosti vielä päätään Venäjän laivastossa, kun heinäkuussa 1906 matruusit nousivat kapinaan Kronstadtissa ja Viaporissa, nykyisessä Suomenlinnassa.

Duuman hajottamisen jälkeen tsaari ryhtyi vainoamaan vallankumouksellisia. Pääministeriksi nimettiin Petr Arkadevits Stolypin, joka aloitti voimakkaat sortotoimet kaikkia edistyksellisiä lehtiä ja työväenjärjestöjä kohtaan.

Entä mitä tapahtui pappi Gabonille? Hän pakeni tammikuun verilöylyn jälkeen Sveitsiin. Kun hän palasi sieltä takaisin seuraavana vuonna, hän otti yhteyttä salaiseen poliisiin ja lupasi luovuttaa vallankumouksellisten tietoja suurta rahasummaa vastaan. Pian sen jälkeen hänet vallankumouksen petturina surmattiin.

Myös Leninin oli lähdettävä nyt jo toistamiseen maanpakoon Venäjältä. Ensimmäisen kerran hän lähti pakoon v. 1900 melko pian sen jälkeen, kun hän oli vapautunut karkoitusetaan Siperiasta. Hän tuli takaisin maanpaosta marraskuussa 1905 vallankumouksellisen liikkeen ollessa vahvimmillaan.

Kun tsarismi pääsi takaisin voitolle Lenin etsintäkuulutettuna haluttiin vangita. Lenin piileskeli tsaarin virkavaltaa Suomessa. Maa alkoi kuitenkin polttaa jalkojen alla ja vuoden 1907 lopulla hän pakeni ensin Ruotsiin ja jatkoi sieltä Sveitsiin.

Hänen pakomatkansa oli värikäs. Lenin oli piileskellyt Helsingin Oulunkylässä. Sieltä hän matkusti junalla Turkuun aikomuksenaan ehtiä Ruotsiin menevälle laivalle. Hän myöhästyi laivasta, mutta kun hänen takaa-ajajansa olivat hänen kintereillään, hän päätti jatkaa pakomatkaansa Paraisista jäiden yli laivareitin varrella oleville saarille. Hän joutui piileskelemään yli viikon Turun saaristossa odotellen jäiden vahvistumista. Joulun jälkeen hänet sitten voitiin opastaa heikkojen jäiden yli paikkaan, josta hän saattoi nousta laivaan.

Takaisin Sveitsistä Lenin palasi toiselta maanpakolaisuudeltaan vasta huhtikuussa 1917, kun uusi vallankumous oli kuukautta aikaisemmin maaliskuussa jo alkanut Venäjällä.

Leninin mukaan vuoden 1905-1907 vallankumous oli vuoden 1917 Lokakuun suuren sosialistisen vallankumouksen esinäytös "kenraaliharjoitus", jossa työväenluokan luokkatietoisuus ja organisoitumiskyky kehittyivät olennaisesti.

Reijo Katajaranta

Näin nyky-Venäjä "kunnioittaa" vallankumouksellista historiaansa

Venäjän duuma teki tiistaina 23.11.2004 päätöksen lopettaa lokakuun 1917 vallankumouksen vuosipäivästä johtuneen yleisen vapaapäivän, jota on juhlittu 7. marraskuuta. Sen sijaan marraskuun 4. julistettiin vapaapäiväksi, jolloin muistellaan Moskovan vapautumista puolalaisista miehittäjistä v. 1612.

Voimme olla varmoja, ettei Venäjän kansa vallankumouksiaan unohda, vaikka duuma unohtaisikin. Kansa ei tule hyväksymään, että pieni ja useimpien unohtama sotaselkkaus 1600-luvulta nostetaan Lokakuun Suuren Sosialistisen vallankumouksen edelle.

Lokakuun vallankumous tai vuoden 1905 vallankumous ei Putinin Venäjälle kelpaa esimerkiksi, koska nämä vallankumoukset olivat anti-imperialistisia ja vaativat työläisten ja ns. tavallisen kansan aseman parantamista. Puolalaisten ajaminen Moskovasta v. 1612 taas palvelee paremmin Venäjän nykyisiä suurvaltapyrkimyksiä.

Duuma olisi kyllä voinut juhlapäivää siirtäessään huomata myös suomalaiset. Olihan "Laiska-Jaakko", Jaakko de la Gardie marssinut v. 1610 tsaari Vasili Suiskin pyynnöstä Moskovaan myös karkottamaan pois puolalaisia. Palkkioksi karkottamisesta Suiski oli luvannut Ruotsi-Suomelle Käkisalmen läänin.

Sotaa siis aletaan juhlia Venäjällä, ei vallankumouksia.

Suomessakin itsenäisyyspäivänä esille nostetaan kaikki aseiden kalistelijat eturivissä Mannerheim, Ryti ja Ehrnrooth, kun muistella pitäisi Suomen vallankumouksellista tilannetta v. 1917 ja v. 1918 kansalaissotaa.

Leningrad, 7 Marraskuuta 2004

Totuttuun tapaan suomalaiset kommunistit kävivät 7.11. Pietarissa juhlimassa Lokakuun vallankumouksen vuosipäivää. Ville Rahikainen oli mukana KTP:n matkalla, joka oli Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen VKTP:n vieraana. Yhteisessä tilaisuudessa VKTP:n puheenjohtaja Viktor Tjulkin selvitti poliittista tilannetta ja kommunistisen liikkeen kysymyksiä nykyisessä tilanteessa.

Pietarin kadut täyttyivät tänäkin vuonna Lokakuun vallankumousta juhlivista marssijoista. Eikä ole epäilystäkään, etteivätkö marssit jatkuisi seuraavinakin vuosina, vaikka duuma menikin säätämään lain, jolla vallankumouksen vuosipäivä, marraskuun 7. poistetaan juhlapäivien joukosta.

Viktor Tjulkin

Valtiovallan suojeluksesta huolimatta komea marssi

Vallankumousjuhlan marssiin osallistui arviolta 50.000 henkilöä. Valtiovalta oli suojellut marssia köyttämällä katukäytävät ja asettamalla rekkoja poikkikaduille vähentääkseen kulkueeseen osallistuvien määrää. Perillä Talvipalatsin aukiolla pidettiin perinteiset puheet, joissa tiukasti pidettiin kiinni Lokakuun vallankumouksen suuresta perinteestä.

Vaaliliitto VFKP:n kanssa

Huolimatta Tjuganovin puolueen opportunistisesta luonteesta, on VKTP:ssa päädytty edellisten duuman vaalien yhteydessä vaaliliittoon Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen VFKP:n kanssa tilanteessa, jossa Putinin hallinto vahvistaa diktatuuriaan. Lähes vuosi sitten joulukuussa pidettyjen vaalien tulos VKTP:lle oli 1 paikka Duumassa (Tjulkin itse). Tästä huolimatta toimintamme pääpaino on edelleen Duuman ulkopuolisessa toiminnassa. Puolueina VKTP ja VFKP eivät ole yhdistyneet. Toimimme vaaleissa yhdessä ja voimme tehdä yhteistyötä asioissa joista olemme samaa mieltä, kuten esimerkiksi VFKP:n ehdottaessa työläisten aseman parantamista ja vastustaessaan hykkäyksiä demokratiaa vastaan.

VFKP ei halunnut vaaliliittoa, vaan he tekivät kaikkensa, jotta olisimme itse lähteneet liitosta. Vaikka edustajamme ei itsekään liitosta opportunistien kanssa pitänyt, oli hän liiton hyväksynyt, koska se on yksi luokkataistelun muoto. Tjulkin viittasi Leniniin: Tilapäisiä liittoja voi tehdä epäluotettavienkin aineksien kanssa ja vain ne jotka eivät luota itseensä eivät (liittoja) tee.

Tähän liittyen Marraskuun 22. päivänä pidetään yleisvenäläinen kokous, johon kutsutaan kaikki mahdolliset työväenliikkeeseen kuuluvat järjestöt (myöskin järjestöt jotka eivät kuulu kommunisteihin) syventääkseen yhteistyötä.

Yhteistyö nationalistien kanssa

Rauhalliset nationalistit (Rodina) mieltävät itsensä osana työväenliikettä. Rodina sai 9 % äänistä ja vaikka he kritisoivat oloja, he kannattavat presidenttiä. Duumassa he kuitenkin äänestävät kommunistien kanssa ja heidän kanssaan voi tehdä yhteistyötä (Heidän edustajansa oli hyväksynyt lain vallankumousjuhlan poistamisesta, mutta Tjulkinin keskusteltua heidän kanssaan, olivat he vetäneet tukensa pois lailta).

Tjulkin huomautti, että rauhallisten nationalistien lisäksi Venäjällä on myöskin radikaaleja nationalisteja, joiden kannatusta ruokkii etelästä Venäjän markkinoille pyrkivät kriminaalit kauppamiehet ja ulkomaalaiset työläiset.

Terrorismi

Vaikka tiedämme että viimeaikaiset terroriteot Venäjällä ovat kapitalistien syytä, käyttää Venäjän hallitus terroritekoja hyväkseen luomalla ääriliikelakeja, uusia puoluelakeja ja vaatimalla puolueita uudelleen rekisteröitymään sekä siirtämällä alueiden johtajien valinnan kansalta presidentille. Eli he purkavat nyt demokraattisia elementtejä. Kapitalistisessa yhteiskunnassa muut maat katsovat Venäjää sen raaka-aineiden takia, jolloin ne pyrkivät Venäjän hajottamiseen pieniin osiin ja siinä on myös mukana venäläisiä.

Ennen Neuvostoliiton hajoamista meillä ei ollut sotaa Tshetsheniassa. NL:n hajottua jättivät venäläisjoukot aseensa Dudajeville. Yksi vaatimuksistamme onkin että Jeltsinin pitää vastata teoistaan. Jos Venäjä suojelee Jeltsiniä, tshetsheenit tulevat jatkamaan taisteluaan.

Mielestämme meidän pitää rangaista omia rikollisiamme

Viktor Tjulkinin esitelmästä
Ville Rahikainen

Paasikivi, Stalin ja Karjala-kysymys

Tänä vuonna tuli kuluneeksi 60-vuotta, kun Suomi irrottautui toisesta maailmansodasta. Tänä vuonna, tuli kuluneeksi 65-vuotta talvisodan alkamisesta. Meille kerrotaan tarinoita kuinka ahne Neuvostoliitto vaati itselleen alueluovutuksia ja muuta sellaista. En malta olla lainaamatta katkelmaa kirjasta: "Toimintani Moskovassa ja Suomessa 1939 - 1941". Tuon kirjan on kirjoittanut J. K. Paasikivi. Kirja on selvitys Paasikiven toimista Suomen neuvottelijana.

Tuosta teoksesta on luettavissa tuo Neuvostoliiton ehdotus. Ehdotus on tehty lokakuussa 1939 ja kuuluu seuraavasti: "Neuvostoliiton päähuolena neuvotteluissa Suomen hallituksen kanssa on kaksi kysymystä:

a) Leningradin turvallisuuden varmistaminen

b) Varmuus siitä, että Suomi tulee ystävällisten suhteiden pohjalla olemaan lujassa yhteydessä Neuvostoliiton kanssa. Molemmat kohdat ovat välttämättömiä Neuvostoliiton Suomenlahden rannikon ja myös Viron, jonka itsenäisyyttä Neuvostoliitto on sitoutunut puolustamaan, rannikon säilyttämiseksi koskemattomina ulkoisen vihollisen hyökkäystä vastaan. Tämän tehtävän täyttämiseksi on välttämätöntä:

1) että tykistötulella kyetään Suomenlahden molemmilta rannikoilta sulkemaan Suomenlahden suu, jotta vihollisen sota- ja kuljetuslaivat eivät voisi tunkeutua Suomenlahden vesille;

2) että kyetään estämään vihollisen pääsy niille Suomenlahden saarille, jotka sijaitsevat Leningradin lännestä ja luoteesta johtavilla tuloväylillä;

3) että siirretään Suomen raja Kannaksella, joka raja nyt on 32 km:n etäisyydellä Leningradista, so. kauaskantoisen tykin ammuksen ulottuvilla, jonkin verran kauemmas pohjoiseen ja luoteeseen.

Erikseen esiintyy kysymys Petsamon Kalastajasaarennosta, jossa raja on taitamattomasti ja keinotekoisesti vedetty ja joka on korjattava oheisen kartan mukaisesti.

Lähtien edellä esitetystä on välttämätöntä yhteisen sopimuksen ja yhteisten etujen perusteella ratkaista seuraavat kysymykset:

1) Hangon sataman ja sataman ympärillä 5-6 meripenikulman säteellä etelään ja itään sekä 3 meripeninkulman säteellä länteen ja pohjoiseen olevan alueen vuokraaminen Neuvostoliiton hallitukselle 30 vuodeksi rannikkotykistöllä varustetun meritukikohdan luomiseksi, joka kykenisi Suomenlahden etelärannalla sijaitsevan Paltiskin tukikohdan kanssa tykistötulella sulkemaan pääsyn Suomenlahdelle.

Meritukikohdan suojaamista varten Suomen hallituksen sallittava Neuvostoliiton hallituksen pitää Hangon satamassa seuraava varuskunta: 1 jalkaväkirykmentti, 2 ilmatorjuntapatteria, 2 lentorykmenttiä, 1 hyökkäysvaunupataljoona, kaikkiaan 5 000 miestä.

2) Oikeus Neuvostoliiton merivoimille käyttää ankkuripaikkana Lappohjan lahtea.

3) Seuraavien alueiden luovutus Neuvostoliitolle aluevaihtoa vastaan:

Saaret Suursaari, Seiskari, Lavansaari , Tytärsaari ja Koivisto, osa Karjalan kannasta Lipolan kylästä Koiviston kaupungin eteläiseen reunaan asti, Kalastajasaarennon läntiset osat, yhteensä 2 761 km2 oheisen kartan mukaisesti.

4) Kolmannessa kohdassa mainittuja alueita vastaan Neuvostoliitto luovuttaa Suomen tasavallalle Neuvostoliiton aluetta Repola ja Porajärven piiristä 5 529 km2 oheisen kartan mukaisesti.

5) Voimassa olevan Neuvostoliiton ja Suomen välisen hyökkäämättömyyssopimuksen lujittaminen lisäämällä siihen kohta, jonka mukaisesti sopimuspuolet sitoutuvat olemaan liittymättä sellaisiin valtojen ryhmityksiin tai liittoihin, jotka suoraan tai välillisesti ovat vihamielisiä toiselle taikka toiselle sopimuspuolelle.

6) Molemminpuolisten Karjalan kannaksella sijaitsevien, Suomen - Neuvostoliiton rajaa pitkin kulkevien linnoitettujen vyöhykkeiden hävittäminen jättäen rajalle tavanmukaiset rajavartiojoukot.

7) Neuvostoliitto ei vastusta Ahvenanmaan saarten varustamista itse Suomen voimilla, edellyttäen, että Ahvenanmaan saarten linnoittamisasiassa ei millään ulkovallalla, niiden joukossa Ruotsilla, ole mitään tekemis tä."

"Ehdotuksen kolmannessa kohdassa mainittujen Neuvostoliitolle luovutettavien saarien joukossa olivat aluksi myös Someri ja Narvi. Huomautin niiden tärkeydestä merenkululle. Stalin tarkasti karttaa ja pyyhki ne pois."

Timo Kangasmaa

Kuuban peso muuttui vaihdettavaksi valuutaksi 8.11.2004

Kuuban hallitus käynnisti v. 2000 dollarisaation ja turismin haittavaikutuksien kitkemiseksi ”Aatteiden taistelu”-projektin elvyttääkseen vallankumoushenkeä saarella ja puuttuakseen laajeneviin sosiaalisiin ongelmiin.

Kuuba puolustaa taitavasti sosialistista järjestelmänsä. Kun Bushin hallinto haluaa kaataa Kuuban dollareilla, niin mitä tekee Kuuba? Kieltää dollarin! Seinässä etualalla maineikkaan kuubalaisen vapaustaistelijan Jose Martin kuva.

90-luvun talouskriisin seurauksina tehdyt, pakon sanelemat taloudelliset uudistukset olivat johtaneet tuloerojen kasvuun sekä vieraantumiseen politiikasta ja yhteiskunnan eettisistä arvoista (dollarin vapautus, vapaat maatalousmarkkinat, turismiteollisuus, lisääntynyt prostituutio, yksityisyritykset ja erityistalousvyöhykkeet). Väestöstä noin 40 % nautti dollarisaation suomista eduista. Sen yhteiskunnalliset haittavaikutukset ja USA:n harjoittaman valuuttapolitiikan olennainen kiristyminen johtivat yhdessä marraskuussa dollarin korvaamiseen vaihdettavalla pesolla.

Bushin hallitus kiristi kauppasaartoa

Toukokuussa 2004 Bushin äärioikeistolainen hallitus ilmoitti kiristävänsä kauppasaartoa entisestään rajoittamalla oleellisesti ulkokuubalaisten sukulaisilleen Kuubaan lähettämää raha-apua. Samoin kiristettiin siirtolaisten matkustusoikeutta entiseen kotimaahansa. Maata syytettiin lisäksi rahanpesusta. Lisäksi estämällä Kuubaa tallettamasta turismista, kovan valuutan myymälöistä ja muista kaupankäynnin palveluista hankkimiaan dollareita ulkomaisiin pankkeihin maalta evättiin mahdollisuus käyttää dollareitaan lääkkeiden tai ravinnon ostamiseen tai niiden tarvitsemiensa raaka-aineiden tuontiin, joista valmistetaan niitä tuotteita, joita vastaavasti hankitaan sukulaisilta saaduilla dollareilla. Näiden temppujen tarkoituksena oli eristää Kuuba taloudellisesti ja tuhota sen matkailuelinkeino.

USA ilmaisi tämän päämääränsä selkeästi

USA:n läntisen pallonpuoliskon liiketoiminnan alivaltiosihteeri **Daniel W. Fisk** julisti 9.10.2004:

”Toinen pilari strategiassamme on tunnistaa Castron hallinnon saamat pitkään mitätöidyt tulolähteet ja sen jälkeen supistaa niitä. Esimerkiksi turismi, joka on syrjäyttänyt sokerin viennin Kuuban tärkeimpänä ulkomaisen valuutan lähteenä... Kuten monet teistä ovat hoksanneet, että vähentämällä niiden resurssien virtaamista Kuubaan, jotka pitävät vallassa Kuuban kansaa sortavaa Castroa, me olemme kiristäneet politiikkaamme saarelle suuntautuvien rahalähetysten, lahjaerien ja perhematkojen suhteen. Näistä kertyy arviolta 1,5 miljardin dollarin arvosta rahaa ja tavaroita... Me olemme riistäneet Castron hallinnolta yli 100 miljoonan dollarin edestä kovaa valuuttaa. Tämä heikentää Castron vallankahvassa oloa ja vähentää sortoa 100 miljoonalla dollarilla.”

Fidelin vastaveto

”Miamin mafian likaisen kampanjan, rahanpesusyytteen ja USA:n uuden rikollisen valuuttapolitiikan vuoksi me otimme käyttöömme viivyttelemättä toimet maamme suojelemiseksi. Minä pyysin Kuuban keskuspankkia välittömästi valmistelemaan aikataulun dollarin korvaamiseksi vaihdettavalla pesolla niin nopeasti kuin mahdollista. Vaihdettava peso korvaa dollarin Kuuban kansallisella maaperällä 8.11.2004 alkaen.

Ensinnäkin me teemme selväksi sen, että tämä ei merkitse sitä, että dollarin tai jonkin muun vaihdettavan valuutan hallussapidosta rangaistaisiin. Väestö voi pitää dollarinsa, jos niin haluaa. Se ei ole lain rikkomista. Marraskuun alusta lähtien dollaria ei enää hyväksytä meidän kovan valuutan kaupassamme. Siinä noteerataan vain vaihdettava peso.”

Maksuliikenne toimii myös pankki- ja luottokorteilla Kuubassa

Aikaisemmin Kuubaan saapuvan turistin oli käytettävä käteistä valuuttaa. USA:n pankkien sekä muiden rahoituslaitosten, jotka valvoivat näitä markkinoita, myöntämät luottokortit ja matkashekit eivät olleet jenkkien kauppasaarron vuoksi voimassa saarella. Rahauudistuksen myötä on toisin:

”Heillä, jotka vastaanottavat rahalähetyksiä ulkomailta, on kaksi viikkoa aikaa halutessaan koordinoida sukulaisiaan siitä, että nämä lähettäisivät tulevaisuudessa rahalähetyksensä muussa valuutassa kuin dollareina kuten euroina, Kanadan dollareina, sterling puntina tai Sveitsin frangeina, joista ei tarvitse maksaa minkäänlaista veroa. Maksuliikenne toimii myös luotto- ja pankkikorteilla verotta, eikä sillä ole väliä millä valuutalla laskut maksetaan. Rahaliikenteessä ei tarvita tuolloin käteistä rahaa ja näin ollen vältytään dollarisetelien tuomalta riskiltä.”

Lähde: ”Round Table ” – broadcast, Fidel Castro, 25.10.2004

Matti Laitinen

Presidentti Jasser Arafat on poissa

11.marraskuuta 2004 maailmalle kiiri suruviesti Palestiinalaisten Presidentin ja huomattavan kansainvälisen vapaustaistelijan Jasser Arafatin poismenosta. Tämän suruviestin johdosta vapauden ja Palestiinan kansan ystävät ympäri maailmaa osoittavat solidaarisuuden tukensa palestiinalaisille, jotka presidenttinsä johdolla ovat taistelleet itsenäisyytensä puolesta jo yli puolen vuosisadan ajan.

Presidentti Jasser Arafat syntyi vuonna 1929 Jerusalemissa ja aloitti jo varhain taistelun kansansa puolesta kansainvälistä imperialismia ja sionismia vastaan. Hän oli mukana perustamassa kansalaisjärjestö Fatahia ja nousi pian sen johtoon. 1968 Arafat valittiin Palestiinalaisten vapautusjärjestö PLO:n johtajaksi ja tästä alkoi hänen lähes neljäkymmentä vuotta kestänyt työnsä Palestiinalaisten edustajana koko maailmalle. 1974 Arafat puhui YK:n yleiskokouksessa ensimmäisenä ei-valtiollisena edustajana ja teki siellä laajan selostuksen Palestiinan kansan historiasta ja tarpeesta heidän itsenäisyyteensä.

1970-luvulla maailman edistykselliset kansat kävivät imperialisminvastaista taistelua ja Palestiinalaisten asia sai suurta huomiota erityisesti sosialististen maiden ja kolmannen maailman keskuudessa: varsinkin Neuvostoliitto, Kuuba, Korean Demokraattinen kansantasavalta, DDR, Romania ja sitoutumattomien maiden liike osoittivat vahvan tukensa Palestiinan itsenäisyyden puolesta.

Samaan aikaan Israel ja USA liittolaisineen tekivät parhaansa tukahduttaakseen heidän asiansa tässä kuitenkaan onnistumatta. 1980-luvulla Palestiinalaisten ensimmäinen intifada sai laajaa kansainvälistä huomiota ja yhä useammat maat tunnustivat Palestiinalaisten oikeuden omaan valtioonsa. Arafatista tuli kansainvälisesti tunnustettu valtionpäämies, jonka edustamaa hallintoa ei enää voitu sivuuttaa neuvottelupöydistä. Presidentti Arafat vieraili mm. Suomessa useita kertoja ja pohjoismaat olivat niitä ensimmäisiä länsimaita, jotka tukivat Arafatin työtä kansansa hyväksi.

90-luvun alussa Israel ei enää voinut kieltäytyä toimimasta Arafatin kanssa ja Israelin ja PLO:n rauhansopimus allekirjoitettiin Oslossa. Tämä sopimus takasi Gazan ja Jerikon alueen itsehallinnon ja antoi suuntaviivat Palestiinalaisten itsenäistymiselle. Seuraavana vuonna Arafat ja PLO saapuivat sankareina takaisin Palestiinalaisalueelle ja samana vuonna Arafatille yhdessä Israelin Rabinin ja Pereshin kanssa myönnettiin Nobelin rauhanpalkinto. 1996 Arafat valittiin suorilla kansanvaaleilla Palestiinalaisten presidentiksi.

Oslon rauhanprosessi sai vakavan takaiskun, kun jyrkän linjan sionisti ja USA:n ystävät Ariel Sharon nostettiin Israelin pääministeriksi. Hän aloitti välittömästi provokaatiot PLO:a vastaan ja ilmoitti haluavansa Arafatin kuolemaa. Palestiinalaiset aloittivat syksyllä 2000 toisen intifadansa ja Israel ryhtyi raakoihin sortotoimiin heitä vastaan. Israel eristi Arafatin päämajaansa Ramallahiin ja yritti syrjäyttää hänet. Palestiinalaiset nousivat kuitenkin yhtenä rintamana puolustamaan häntä. Vastakkain olivat palestiinalaisten kivilingot ja sionistien ohjukset. Eristyksestä huolimatta Arafat ei luovuttanut vaan puolusti päämajaa oman henkensäkin uhalla.

Syksyllä 2004 Arafat sairastui vakavasti ja sairaalahoidosta huolimatta hänen työnsä oli tullut päätökseen. Arafat itse toivoi saavansa tulla haudatuksi Jerusalemiin Kalliomoskeijan juurelle, mutta Israelin viimeisen nöyryytyksen takia hänen maalliset jäännöksensä lepäävät tänään Ramallahissa PLO:n päämaja-alueella.

Monet tahot ovat syyttäneet Arafatia terroristiksi, joka vähät välitti kansansa eduista. Näitä väitteitä olemme myös Suomessa saaneet kuulla. Mutta Palestiinan kansa ja Palestiinan ystävät ympäri maailmaa tietävät, ettei Arafat ollut terroristi, vaan huomatta vapaustaistelija ja kansanjohtaja, joka toi pienen kansan taistelun koko maailman tietoisuuteen. Koko elämänsä ajan hän toimi kansansa puolesta ja matkusti ympäri maailmaa kertomassa Palestiinan kansan asiasta. Päivääkään hän ei levännyt, vaan taisteli huolimatta niistä lukemattomista murhayrityksistä ja provokaatioista, joita Israel ja USA häntä vastaan masinoivat.

Presidentti Jasser Arafatin henkilökohtainen historia on myös Palestiinalaisten historiaa. Arafatin poismenon johdosta olennainen osa Palestiinan kansan historiaakin on kadonnut. Kuitenkin, Palestiinalaiset tulevat aina muistamaan Arafatin toiveen kansan itsenäisyydestä. Arafatin viitoittamalla tiellä taistelu itsenäisyyden puolesta tulee jatkumaan ja saavuttamaan vielä voittonsa.

Antti Siika-aho

Maailma USA:n presidentinvaalien jälkeen

Dosentti Pertti Multasen haastattelu 10.12.04

Dosentti Pertti Multanen Helsingin yliopistosta arvioi lehdellemme, kuinka hän näkee tilanteen maailmassa muuttuneen USA:n presidentinvaalien jälkeen. "Pelkoni on, että tilanne maailmassa tulee vakavasti vaikeutumaan. Bush on itse avoimesti ilmoittanut, että hän tulee hyödyntämään tämän poliittisen pääoman, jonka kansa hänelle vaaleissa osoitti....Yksi osa tässä on se, että Yhdistyneiden Kansakuntien, sen poliittisen roolin ja vaikutusmahdollisuuksien alasajo on ollut vahvasti menossa. Yhdysvaltain presidentinvaalin tulos uuskonservatiivien otteen vahvistuminen vaikuttaa suoraan myöskin tähän", sanoo Pertti Multanen haastattelussaan.

Dosentti Pertti Multanen työhuoneesaan.

USA:ssa vaikuttaa kaksi tasaväkistä poliittista voimaa, hyvin konservatiivinen republikaaninen suuntaus ja tätä hieman demokraattisempi demokraattinen suuntaus. Miten voidaan ymmärtää, että kahdesta tasaväkisestä voimasta se huonompi kykenee aina voittamaan?

M: Yhdysvalloissa tätä ei voida pitää ihmeellisenä. Näissäkin vaaleissa tärkeä vaikuttaja oli pelon ilmapiirin luominen. Kun luodaan voimakas pelon ilmapiiri, niin äänestäjä mielellään tarrautuu "varmaan vaihtoehtoon", joka näissä oloissa näytti olevan George W.Bush.

Tietenkin Bushin peruskannatus on edelleenkin vahvasti kolmen peruspilarin varassa. Yksi näistä pilareista on kristillinen oikeisto, mukaan luettuna vahva ryhmä näitä kristittyjä sionisteja, jotka ovat jopa Sharonin hallitusta oikeistolaisempia. Heillä on äärimmäisen oikeistolainen tulkinta maailmasta, joka ulottuu myöskin Lähi-Itään. Heille Irakin sota näyttäytyy tärkeänä osana sellaista maailmankuvaa, jossa Israelin voimaa tulee puolustaa ja rakentaa Lähi- itään Israelin etuja paremmin palveleva kartta. Toinen tukijalka on suurteollisuus ja erityisesti öljybisnes, joka alusta saakka on ollut Bushin hallinnon taustalla. Kolmantena tukijalkana nousee esille aseteollisuus, joka on ollut se intressipiiri, mikä tukee uusoikeistolaista republikaanista hallintokoneistoa.. Tästä olemme puhuneet vuosikymmeniä.

Yhdysvallat on valtio, jossa aseteollisuuden ja poliittisen johdon symbioosi on hyvin läheinen. Nämä asiat ovat vaikuttaneet Yhdysvalloissa vuosikymmeniä ja Bushin hallinnon sekä republikaanien pidemmän valtakauden taustalla vaikuttavat nämä kolme tukijalkaa, joita suurella rahalla voidellaan ja tehokkaasti hyväksikäytetään. Tämä pelon ilmapiirin luominen on osa propagandakoneiston toimintaa, joka on Yhdysvalloissa myös ennen näitä presidentinvaaleja luonut sen kansallisen keskusteluilmapiirin, jossa on edetty näihin vaaleihin. Ja siinähän tuotiin hyvin voimakkaasti esiin tämän terrorismin vastaisen taistelun sateenvarjon alla luotu uhkakuva.

Eli kristillinen oikeisto, öljybisnes ja aseteollisuus ovat se voima, joka USA:ssa tällä hetkellä dominoi yleistä mielipidettä?

M: Kyllä minä näen, että juuri näin on asia. Tässä on kyllä nähtävä sekin, että USA on vähän karrikoidusti sanottuna yksipuoluejärjestelmä, jossa itse asiassa demokraattien ja republikaanien välillä tässä suhteessa ei ole kovin ratkaisevaa eroa. Jos Yhdysvalloissa pääsisi nousemaan esiin joku muuntyyppinen poliittinen voima, niin silloinhan tämä nykyinen valtarakennelma olisi vaarassa murtua. Yhdysvaltojen valtarakennelma perustuu lainausmerkeissä yksipuoluejärjestelmälle, jossa demokraattien ja republikaanien vuorottelu vallasta ei itse asiassa muuta tätä Yhdysvaltain sisäistä hegemonistista valtarakennelmaa miksikään.

Tänään uutisten valta- otsikoissa on Ukrainan tilanne. Kuten ennen Neuvostoliittoa kohtaan, niin nyt Venäjää kohtaan on käynnissä voimakas propaganda. Voisiko ajatella, että tässä käydään taistelua tämän maailman osan tulevasta jaosta ja siitä miten pitkälle EU ulottaa valtaansa?

M: Kyllä mielestäni tällaiset piirteet Ukrainan kohdalla ovat hyvin selkeästi näkyvissä. Ukrainan tilanne ei mielestäni mitenkään liity pelkästään Ukrainaan, vaan on olennainen osa prosessia, joka on käynnissä Keski- Aasiassa ja Kaukasian tasavalloissa. Myöskin Gruusiaa on länsilehdistön toimesta nostettu esiin tällaisena demokraattisen kansannousun nostaman vallankumouksen läpikäyneenä valtiona. Mutta kaikissa näissä tapauksissa on myöskin kysymys hyvin avoimesta Venäjän ja Yhdysvaltojen tai Venäjän ja Euroopan Unionin välisestä valtakamppailusta. Yhdysvaltojen poliittinen strategia on pitkään ollut kiinnostunut juuri Ukrainasta. Voidaan mennä Neuvostoliiton loppuaikoihin, jolloin Zbigniew Brzezinski vaikutti presidentti Carterin kaudella ulkopoliittisena neuvonantajana Yhdysvalloissa. Hänhän kehitti silloin teorian Neuvostoliiton- ja sitten myöhemmin Venäjän hajottamisesta pieniin osiin ja tämän voiman heikentämisestä tällä ns. shakkilautateorialla. Siitä lähtien Ukraina on nähty keskeisenä avaimena pitkälle menevään strategiseen uuteen jakoon, joka ulottuu Kaukasukselle, Keski-Aasiaan ja sitä kautta tietenkin syvälle Aasiaan. Kaikki viime vuosien sodat, Afganistanin sota erityisesti, tulee nähdä tätä samaa taustaa vasten.

Tässä on nyt uutena piirteenä se, että Euroopan Unioni on rajulla tavalla militarisoitumassa. Se on rakentamassa itselleen omaa hyökkäysarmeijaa, vaikka siitä tällä hetkellä puhutaankin humanitaarisiin operaatioihin suunnattuna nopean reagoinnin joukkoina. Mutta kysymyshän on pidemmällä tähtäimellä nimenomaan siitä, että Euroopan Unioni valmistautuu eri imperialististen blokkien välisessä kilpailussa pitämään puoliansa myöskin Yhdysvaltoja vastaan. Ja tässä katsannossa EU:n kannalta epäilemättä on suuri ongelma se, millainen on Venäjän reaktio tähän EU:n militarisoitumiseen, vahvistumiseen ja sen imperialistisen luonteen selvempään esiintuloon. Ja tätä varten EU:ssa tarvitaan nyt erittäin tiukkaa Venäjän vastaista politiikkaa. Nämä roiskeet heijastuvat nyt mielestäni paitsi Ukrainan tilanteeseen kokonaisuudessaan, niin myös siihen Venäjän vastaiseen kampanjaan, joka on nostettu esiin EU:n parlamentissa ja jonka roiskeet puolestaan ovat ehtineet Suomeenkin jo jollain tavalla heijastua.

Mikä rooli USA:lla on tässä Ukrainasta käytävässä taistelussa, kun saattaa näyttää siltä, että USA ei osallistu tähän EU:n ja Venäjän Ukrainasta käytävään kädenvääntöön ollenkaan.?

M: On väärin tuudittautuakaan siihen ajatukseen, että USA seuraisi Ukrainan tapahtumia jotenkin sivusta ja antaisi tässä EU:n ja Venäjän selvitellä rauhassa keskinäiset välinsä. Ukraina Yhdysvaltain silmin katsottuna, kuten aiemmin viittasin, on vuosikymmeniä ollut keskeinen strategisen kiinnostuksen kohde. On muistettava, että Ukraina on aina ollut valtio, johon Yhdysvalloilla on erityinen intressi myös siitä syystä, että jo neuvostokaudella, jolloin Ukraina oli yksi neuvostotasavalta, Yhdysvalloissa asui miljoonia Ukrainasta emigroituneita ukrainalaisia, jotka koko ajan suuntasivat Ukrainaan aktiivista poliittista toimintaa ja propagandaa. Siksi sisäpoliittisista syistäkin Ukraina on Yhdysvalloille merkittävä kohde, jota uuskonservatiivinen republikaanihallinto ei halua luovuttaa EU:n hallintaan, Venäjän hallinnasta nyt puhumattakaan. Näistä syistä Ukrainan tilanteessa on nyt kietoutunut yhteen hyvin monen siitä kiinnostuneen merkittävän suurvallan taustavaikutus.

Ukraina sijaitsee siis sellaisessa solmukohdassa, jossa poliittisen- ja geopoliittisen aseman lisäksi on hyvät maat ja paljon muita luonnon rikkauksia?

M: Se on luonnonvaroiltaan erittäin rikas alue ja tietenkin strategisesti myös tärkeä alue. Toisen maailmansodan historia, Saksan panssaridivisioonien eteneminen näyttää sen miten nämä Ukrainan arot olivat tärkeitä ja sitä kauttahan Saksa oli avaamassa reittiä Kaukasukselle Lähi-idän öljyvaroihin ja eteni myös Stalingradiin saakka.

Lenin totesi, että blokkien välisessä kilpailussa maailman jaosta politiikan keinojen loputtua turvaudutaan aseisiin. Onko tässä tilanteessa vaara, että myös Ukrainassa Persianlahden, Afganistanin ja Jugoslavian tapaan joudutaan aseelliseen konfliktiin?

M: Tällä hetkellä tämä ei ole lähiaikojen vaara. Mutta pidemmän tähtäimen teoreettisena rakennelmana ei ole poissuljettua nostaa esiin mahdollisuutta, että Ukraina tietoisesti hajotetaan. Tämähän olisi periaatteessa linjassa Brzezinskin Venäjää koskevan alueiden irrottamisen ja hajottamispolitiikan kanssa. Ukraina myöskin valtiona on sellainen valtio, jossa etniset rajalinjat ovat selvästi olemassa ja joiden pohjalle voivat ulkopuoliset vaikuttajat helposti luoda konfliktitilanteita, joita ne sitten saattavat käyttää hyväkseen.

Kysymys Ukrainan suhteen on aika tavalla valinkauhassa. Jos tämä nyt uusittavista vaaleista lähtenyt kriisitilanne Ukrainassa jatkuu pidempään, niin on aika todennäköinen vaihtoehto, että ajaudutaan tilanteeseen, jossa Ukrainan eri alueet alkavat rakentamaan autonomiaa ja vahvistamaan omaa hallintojärjestelmäänsä. Tästä on ollut viitteitä jo nyt. Ja sen pohjalle voi helposti sitten syntyä suunnitelma Ukrainan hajottamisesta erillisiin valtiokokonaisuuksiin. Pahimmillaan tämä sitten tarkoittaa tietysti myös, että ajaudutaan aseelliseenkin välienselvittelyyn. Silloin syntyy hyvin suuri mahdollisuus, että siinä ovat vastakkain suurvallat tai blokit esimerkiksi EU ja Venäjä. Meilläkin on heitetty huolimattomasti ilmaan väite, että EU:n nopean toiminnan joukkoja tarvitaan kiristyvän Ukrainan tilanteen vuoksi. Sen mukaan voimme pian olla tilanteessa, jossa näitä joukkoja täytyisi heittää sinne taistelutehtäviin. Tokkopa nämä ihmiset, jotka tällaista puhuvat ymmärtävät, mitä ne näin sanoessaan oikeasti tarkoittavat.

Näkemyksemme mukaan USA:n taktiikkana on lähimpien vuosikymmenten kuluessa padota Kiinan kasvava taloudellinen vaikutusvalta. Näyttää, että Kiinakin olisi syrjässä tästä Ukrainaa koskevasta kädenväännöstä. Mikä logiikka tässä toimii? Onko niin, että USA heikon dollarinsa kanssa olisi kuitenkin jäämässä altavastaajaksi?

M: Tämä on vaikea kysymys, koska Yhdysvaltain talous ja dollarin arvo ovat sillä tavalla alamaissa, että se on tarvinnut vahvaa tukea myös ulkomailta. Erityisesti Irakin sodan jälkeen tämä kuvio ollut kääntymässä siihen, että Kiina on yksi keskeinen valtio, joka finanssisijoituksilla ja finanssipolitiikalla on tukenut dollarin arvon- ja Yhdysvaltain talouden säilymistä. On vielä kysymysmerkki, mihin suuntaan tämä tilanne lähivuosina on kehittymässä. Aivan selvästi geopoliittinen muutos osoittaa, että USA on rakentamassa niin nopeasti kuin mahdollista tietyntyyppistä kiristyvää maantieteellistä sotilaallista läsnäoloa niin, että se pysyvällä sotilaallisella läsnäololla voi olla lähellä Kiinaa. Tähän liittyvät nämä Keski-Aasian ja Afganistanin operaatiot.

Kyllä Yhdysvalloilla analyysini mukaan on tavoitteenaan (samanlainen analyysi on hyvin helposti löydettävissä myöskin amerikkalaisten tutkijoiden ja monien sotilaiden strategisista arvioista) koko tällä suurella Keski- Aasiassa käymällään pelillä padota Kiinan kasvavaa taloudellista valtaa. On hyvin suuri todennäköisyys, että Yhdysvallat ja Kiina myös ajautuvat aika jyrkkään konfliktitilanteeseen. Mutta ihan lähitulevaisuudessahan tästä ei ole mitään merkkejä ja taloudellisesti Kiina on edelleen hyvin selkeästi tukenut Yhdysvaltoja. Aiemmin tätä teki Euroopan Unioni. Eurooppalaiset sijoitukset olivat tärkeitä Irakin sotaan valmistauduttaessa. Edelleenkin ne ovat tärkeitä, mutta nyt siis uutena piirteenä Kiinasta on tullut pääomien finanssipääoman sijoitusten kasvu Yhdysvaltoihin. Yhdysvalloille tämä on tällä hetkellä taloudellisesti äärimmäisen tärkeä asia, josta ne eivät halua millään luopua.

Muuttiko USA:n presidentinvaali tätä asetelmaa. Miten Bush ja USA aikoo lähitulevaisuudessa vaikuttaa tähän tilanteeseen?

M: Kyllä minun pelkoni on, että tilanne maailmassa tulee vakavasti vaikeutumaan. Bush on itse avoimesti ilmoittanut, että hän tulee hyödyntämään tämän poliittisen pääoman, jonka kansa hänelle vaaleissa osoitti. Jos Bushin ja näiden uuskonser-

vatiivien ajattelua tästä yhtään analysoi, niin silloin se merkitsee entistä aggressiivisempaa ja hyökkäävämpää ulkopolitiikkaa. Tämä voi tarkoittaa pahimmillaan sitä, että Yhdysvallat on sotkeutumassa uusiin sotilaallisiin konflikteihin eri puolilla maailmaa. Ja tässähän tietysti kaikkein ensimmäisenä tulilinjalla on Iranin islamilainen tasavalta ja Syyria Lähi- idässä. Mutta vähänkin pidemmällä tähtäimellä saattaa olla kysymys myös monista muista alueista.

USA on tällä hetkellä Irakissa, Kosovossa, Afganistanissa. Jos USA sotkeutuisi Syyriaan, Iraniin ja vielä muuallekin, niin miten USA:n talous kestää sen?

M: Yksinään se ei kestäkään, mutta tämä globaalitalous toimii koko ajan sillä tavoin, että resurssit kaikkialta maailmasta tukevat Yhdysvaltain sotataloutta. Se tapahtuu tämän globalisaation ja finanssijärjestelmän muutosten piirissä. USA:n dollari on kuitenkin edelleenkin maailman globaalitalouden reservivaluutta ja ilman tätä dollarin roolia Yhdysvallat ei olisi kyennyt vuosikausiin ylläpitämään sitä monenkin sektorin maksutaseen alijäämää, joka Yhdysvalloissa on. Ei ole todennäköistä, että Yhdysvallat olisi lähdössä niinkään massiivisiin uusiin sotilaallisiin hyökkäyssotiin. Mutta aggressiivinen ulkopolitiikka voi tarkoittaa myöskin tällaisia salaisia, kuten amerikkalaiset itse puhuvat, operaatioita, jolla tuetaan erilaisia oppositiovoimia eri puolilla maailmaa. Ja tämä toiminta voi saada entistä aggressiivisemman luonteen. Ja se taas helposti voi viedä eri valtioissa sisäisen tilanteen kriisiytymiseen ja yhteiskunnallisiin konflikteihin.

Voidaanko nyt siis sanoa, että tähän maailmassa käytävää blokkien välistä uusimperialista jakopolitiikkaa USA:n presidentinvaali muutti niin, että USA:n rooli tulee muuttumaan aggressiivisemmaksi?

M: Näin voidaan päätellä, kun tarkastellaan mm. uusimpia henkilövalintoja USA:n ulkopolitiikan keskeisten päättäjien joukoissa. Puolustusministeri Donald Rumsfeld jäi paikalleen. Colin Powell tämä Persianlahden 90- luvun alun sodan komentaja sai lähteä ja hänen tilalleen tuli tämä Condoleezza Rice, joka on huomattavasti oikeistolaisempi. Nämä linjaukset osoittavat miten USA:n ulkopolitiikan linja saa entistä kärkevämmän luonteen. On tietysti olemassa tämä ristiriita, josta puhuttiin jo, että USA:n talous on koko ajan veitsen terällä. Talouden- ja sotilaallisen voiman kannalta Yhdysvalloilla ei ole yksinkertaisesti varaa lähteä kovin moneen paikkaan joka puolelle maailmaa levittämään armeijaansa ja käymään sotia. Mutta monenlaisia muita operaatioita tietysti voi sisältyä tällaiseen agressiiviseen ulkopolitiikkaan. Ja tämä koskee yhtä hyvin Venäjää, kuin alueita jossain Aasiassa, Afrikassa tai Lähi- idässä.

Mutta jos tilanne kärjistyy niin pitkälle että on pakko muuttaa politiikan suuntaa kokonaan sodan kannalle niin silloinhan ei tietenkään välitetä taloudellisista realiteeteista?

M: Ei välitetä ja silloinhan tietysti kaikki mahdolliset resurssit mobilisoidaan nimenomaan sodan aggressiivisen hyökkäyspolitiikan tukemiseksi. on nähtävä myös, että terrorisminvastaisen sodan nimissä t. sen sateenvarjon alla on Yhdysvaltain sotilaallista läsnäoloa levitetty kymmeniin valtioihin Latinalaisessa Amerikassa, Afrikassa, Aasiassa. Tämä on ollut valtava operaatio, joka tässä parin viime vuoden aikana on toteutettu. Ja se on tapahtunut yksinkertaisesti sen turvin, että eri maissa ja eri maiden johdolta on saatu suostumus siihen, että amerikkalaiset terrorisminvastaisen sodan erikoisjoukot sijoittuvat milloin mihinkin. Näitä on nyt Länsi Afrikassa, Itä-Afrikassa ja Aasian maissa, tällaisista Yhdysvaltain osavaltioista kuten Afganistanista nyt puhumattakaan.

Onko nyt jokin sellainen tähän maailman tilanteeseen USA:n presidentinvaalien jälkeen liittyvä asia, jota haluaisit erityisesti korostaa?

M: Yksi piirre joka minua huolestuttaa edelleenkin entistä enemmän on, että toisen maailmansodan jälkeen luotu turvallisuuspoliittinen järjestelmä on nyt hyvin vakavalla tavalla uhattuna. Yksi osa tässä on se, että yhdistyneiden kansakuntien, sen poliittisen roolin ja vaikutusmahdollisuuksien alasajo on ollut vahvasti menossa. Yhdysvaltain presidentinvaalin tulos uuskonservatiivien otteen vahvistuminen vaikuttaa suoraan myöskin tähän. Heillehän YK on kauhistus ja heille YK on organisaatio, joka heidän sairaan maailmankuvansa mukaan valmistelee hyökkäystä Yhdysvaltoihin, Yhdysvaltain miehittämistä. Tällaisia puheitahan näiden uuskonservatiivien piiristä kuulee.

Nyt tämä YK:n roolin mitätöiminen on tullut myös Euroopan Unioniin, jopa Suomen omaan sisäiseen keskusteluun. Tästähän on välähdys, kun nyt eduskunnassa tai puolueiden kokouksissa puhutaan näiden nopeasti reagoivien valmiusjoukkojen mandaatista, niin kiista Suomessakin näyttää menevän nimenomaan sen välillä vaaditaanko YK:n mandaatti vai riittääkö pelkkä Euroopan Unionin mandaatti. Tässähän on selvästi nähtävissä meilläkin ja Euroopan unionin tasolla se, että Yhdistyneitä Kansakuntia ollaan ajamassa alas

Ja meidän presidenttimme näyttää puolustavan sitä periaatetta, että tarvitaan se YK:n mandaatti?

M: Meidän keskusteluissa tämä on keskeinen jakolinja. Halonen ja Tuomioja näissä kuvioissa ovat selvästi asettuneet kansainvälisen turvallisuusjärjestelmän peruspilareiden tukemisen kannalle, ja nyt entistä avoimemmin näkyvät myös todelliset syyt siihen rumaan operaatioon, jolla pääministeri Anneli Jäätteenmäki siirrettiin syrjään. Ja Yhdistyneet Kansakunnat on siinä keskeinen. Mutta meillähän näyttää olevan erityisesti täällä oikeistopoliitikkojen joukossa ja näiden uusien europarlamentaarikkojen joukossa ääniä, jotka eivät välitä tippaakaan siitä pitkään vuosikymmeniä rakennetun kansainvälisen turvallisuusarkkitehtuurin perusteiden säilyttämisestä, vaan ovat iloisesti hyppäämässä tällaisen hyökkäyssodan mahdollistavan, tässä tapauksessa pelkästään Euroopan Unionin päätöksellä tapahtuvan nopean reagoinnin joukkojen avulla toteutettavan hyökkäyksen valmisteluun.

Toimittanut
Heikki Männikkö

Korean filmistudio

Korean Demokraattinen tasavalta on erittäin vahva kulttuurissaan. Tämäkin Pyongyangin lastenpalatsissa esiintyvä nuori tyttö on aivan ilmiömäinen huilisti. Eipä siis ihme, että myös elokuvateollisuus on Koreassa korkealla tasolla. Eikä elokuvien taso koske vain teknillistä osaamista, vaan myös sisältöä - toisin kuin valtaosalla Hollywoodin tuottamista raaoista väkivalta- ym. roskafilmeistä.

Korean niemimaan vapautuksen jälkeen 1945 nuori Korean Demokraattinen Kansantasavalta alkoi vakaasti harjoittaa sosialistista rakennustyötä Japanilaisten tuhoamassa maassa. Samalla kun Korean Työväenpuolueen johdolla kehitettiin raskasta- ja kevyttä teollisuutta sekä koulutusta, myös marxismi-leninismiin ja Juche-aatteeseen pohjautuvaa taidetta ryhdyttiin kehittämään toden teolla.

Presidentti Kim Il Sungin mukaan vallankumouksellinen kirjallisuus, kuvataide, ooppera ja elokuva heijastelevat kansan toiveita ja intoa rakentaa sosialismia. 1960-luvulla etenkin elokuvataide nousi tärkeäksi taiteen alaksi ja Työväenpuolueen johdolla se kehittyi hurjaa vauhtia.

70-luvulla Pääsihteeri Kim Jong Ilin johdolla korealainen elokuvataide sai jälleen uuden sysäyksen ja laadukkaita korealaisia elokuvia alettiin levittämään myös ulkomaille. Suurin osa Korean Demokraattisessa kansantasavallassa valmistetuista elokuvista on valmistettu Pyongyangin lähistöllä sijaitsevalla Korean Filmistudiolla.

Presidentti Kim Il Sung perusti studion 6.helmikuuta 1947 ja Kim Jong Ilin johdolla sitä laajennettiin huomattavasti 1970-luvun loppupuolella. Korean Filmistudio on useiden hehtaarien laajuinen alue, joka koostuu keskusstudiosta ja sitä ympäröivistä useista eri lavastekylistä. Studiolla on mm. eurooppalainen, japanilainen, kiinalainen, eteläkorealainen ja amerikkalainen kylä, joissa voidaan tehdä olosuhteisiin sopivia elokuvia ja dokumentteja. Filmistudiolla voidaan toteuttaa elokuvien eri vaiheet mukaan lukien kuvaus, leikkaus, editointi, äänitys jne. Samalla filmistudiolla on erinomaiset varastot vaatteita ja kulisseja sisätilojen kuvauksia varten sekä musiikintekotilat elokuvien musiikkia varten.

Pääsihteeri Kim Jong Ilin toiveesta filmistudiolle on hankittu mitä moderneimmat laitteet elokuvien tekoa varten. Hän onkin vieraillut filmistudiolla satoja kertoja hänen toimiessaan Työväenpuolueenkeskuskomitean kulttuurivastaavana ja hän on uhrannut paljon aikaa tutkiessaan elokuvien vallankumouksellisen sanoman ja teorian tilaa. Kim Jong Il on myös opastanut elokuvantekijöitä heijastamaan elokuvissa nimenomaan kansanjoukkojen tarpeita ja tekemään niistä mahdollisimman realistisia ja todellisuutta heijastavia.

Näiden opastusten suurimpina timantteina voidaankin pitää elokuvia Kukkaistyttö, Veren meri ja Star of Korea. Nämä elokuvat ovat sekä koti- sekä ulkomailla saaneet huomattavaa tunnustusta ja useita palkintoja niiden loistokkaasta kuvaustekniikasta, musiikista, äänityksestä ja näyttelijäsuoristuksista. Onpa elokuva Kukkaistyttö esitetty myös Kom-teattearin sovelluksena suomalaisilla näyttämölavoillakin. Lisäksi elokuvat Kukoistava kylä, Valssilaitoksen työläiset sekä Sataman tytöt ovat olleet erityisen suosittuja Korealaisten keskuudessa. Ehkä kuuluisin Korean Filmistudion tuotos on kuitenkin elokuva Hong Gil Dong (1986) joka laadultaan vastaa Aasian mittakaavassa Hongong-elokuvien tasoa. Tämä elokuva kertoo muinaisesta Japanilaisia vastaan taistelleesta soturista ja elokuva on myös esitetty Suomen TV:ssä nimellä Samurainінja.

Aivan viimevuosiin asti Hong Gil Dong on ollut korealaisten keskuudessa suosituin, mutta uuden vuosituhannen alun elokuvat kuten Me Asumme täällä ja Puu kasvaa juuristaan ovat nousseet suureen suosioon. Näissä elokuvissa käsitellään vahvasti niitä ongelmia, jotka Korean Demokraattista Kansantasavaltaa kohtasivat 90-luvun puolivälissä sekä niitä saavutuksia, joita Korean kansa teki nk. Ankaran marssin aikana 90-luvun lopulla.

Amerikkalaisten törkyelokuvien ja Hollywoodroskan vuoksi Korealaisia elokuvia on ollut hankalaa levittää pelkästään voittoa tavoitteleville TV-yhtiöille ympäri maailmaa, mutta muutaman viime vuoden aikana tehdyt tasokkaat korealaiselokuvat niin Pohjoisesta - kuin Etelästäkin ovat saaneet kansainvälistä huomiota.

Korean Demokraattisessa Kansantasavallassa elokuvataide ei perustu rahan tekemiseen vaan se on olennainen osa uutta sosialistista kulttuuria, jossa kansan ja maan tämän päivän tilannetta ja uskoa tulevaisuuteen kuvataan kameran keinoin.

Antti Siika-aho

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Lakkojen laillisuudesta.

Tiedotusvälineet luovat hämäriä käsityksiä lakkojen laillisuudesta kuin myöskin muista asioista. Ne jotka ovat itse kokeneet lakkoja ihmettelevät tällaista tiedottamista.

Käsite "korpilakko" syntyi spontaaneista lakoista korvessa. Harvat niistä ovat tulleet yleiseen tietoisuuteen. Minun oma ensimmäinen lakkoni oli korvessa ja kesti noin viisi minuuttia. Silloin työnantaja joutui olosuhteiden pakosta lähes tuplaamaan ansiot. Työnantaja ei nähnyt muuta realistista mahdollisuutta.

Seuraava lakko oli "laillinen". 16.000 valtion työntekijää oli lakossa yli viikon. Olin lakkovartijana ja siitä lähtien olen ollut mustalla listalla. Samalla työpaikalla oli muutaman minuutin mielenosoituksia ja kaikki vaatimukset menivät läpi.

Yleislakon aikana alkoi kypsyä vallankumouksellinen tilanne, mutta oikeistososialidemokraatit pettivät työväenluokan. SAK:n silloinen puheenjohtaja Eero Antikainen sai maksaa hengellään kovan linjansa.

Olin 60-luvun alussa pääluottamusmiehenä Kone Oy:n hissitehtaalla Helsingissä. Ennen tätä luottamustehtävää olin siellä ammattiosaston puheenjohtajana. Silloin työnantaja kiristi työehtoja ja päreet paloivat kaikilta työntekijöiltä. Tehtiin nelipäiväistä viikkoa ja siinä hosumisessa tapahtui paljon onnettomuuksia. Tarkoitus nelipäiväisellä viikolla oli mm., että ei tarvitse maksaa pyhäpäiväkorvausta pitkältä perjantailta. Siis kaikki 600 työläistä viettivät "hiljaisen hetken" tulossa olevalle ansion menetykselle. Pian sen jälkeen jouduin pääluottamusmieheksi ja siinä lakon puheenjohtajana oli sitten meriittejä, että työnantajalla oli hiukan parempi kuulo. Tietenkin työnantaja soitti Metalliliittoon. Huuliveikkona tunnettu palkkasihteeri Puska sanoi, että eihän Metalliliitto ole ollut lakossa. Puska lisäsi, että mahtaisikohan se olla MRA:n hommia. Siitä amerikkalaisesta järjestöstä puhuttiin silloin paljon. Työpaikalla yritti työnantaja sanella huippuammattimiehille, joita koko Suomessa oli vaan 10, että miten urakat lasketaan. Osaston luottamusmies tuli kertomaan surunsa minulle ja sanoi, että kieltäytyykö asentaja käämimästä, kun kellokalle tulee. Sanoin, että jos kaikki on yhden miehen varassa, niin asia on hävitty. Seuraus oli että työpaikan kaikki 6 ammattimiestä menivät työpisteeseen ja alkoivat ihmetellä, "että onpa kellokallella hieno kello. Saisiko sitä katsoa, että käykö se"?

Kun tuli selväksi, että kunnialliset metallimiehet eivät alistu saneluun, niin minut kutsuttiin konttoriin ja minua syytettiin lakosta. Minä sanoin, että tulisi arvostaa harvinaisia ammattimiehiä ja kuunnella, sillä nyt ollaan Helsingissä eikä käyttöinsinöörin kotipitäjässä Ilmajoella. Insinööri poltti päreensä ja marssi ulos ja siedettävä sopimus sovittiin työnjohtajan kanssa.

Kymmeniin vuosiin ei ole tullut suuria muutoksia varsinaiseen lakkoja koskevaan lainsäädäntöön, mutta ammattijärjestöjen yhteistyö työnantajien kanssa on kääntynyt työntekijöiden vahingoksi. Se näkyy erikoisesti Työtuomioistuimessa. Lakkoja pidetään yleensä laittomina jos niillä pyritään muuttamaan työehtosopimusten sisältöä. Periaatteessa pitäisi myötätuntolakkojen olla laillisia, jos niillä ei ole kytkentää omaan alaan. Tulevaisuudessa kuitenkin on olemassa vaara, että lakkoja voidaan tuomita laittomiksi toisissa maissa, jotka ovat EU:n jäseniä. Göteborgin satamassa saarrettua tanskalaisen varustamon alusta on ainakin yritetty käsitellä tanskalaisessa tuomioistuimessa. Mielenilmaisut siis pitäisi periaatteessa olla vielä toistaiseksi mahdollisia.

Tämänvuotinen työnantajien vyörytys oli kauan suunniteltua. Ulkomaisia yhtiöitä käytettiin nyrkkinä työolosuhteiden huonontamiseen. Samoin voittoa tuottavat suuryhtiöt potkivat työntekijöitä ulos kiristystarkoituksessa. Jatkon tiedämme. AKT otti haasteen vastaan ja vei huomattavan osan vaatimuksistaan läpi ja silloin hiljenty Fagernäs. Kuitenkin vielä pistettiin Hankenin professori Guy Ahonen höpisemään pehmeitä. Soitin professorille ja halusin keskustella lakkojen taustoista. Hän ei kuitenkaan halunnut. Eihän professori voi puhua työmiehen kanssa.

Petos työväenluokkaa kohtaan tuli toisessa muodossa TUPO neuvotteluissa kuin olin kuvitellut. Valtiokapitalismin oloissa hallitus sekaantui neuvotteluihin. Ja takaisku tulee viiveellä omaisuusveron poiston ansiosta. Siis työnantajat saivat läpi eräitä tärkeitä huononnuksia yhteiskunnassa. Jo eduskunnassa todettiin, että omaisuusveron poisto käytännössä merkitsee myöhemmin leikkauksia sosiaalisektorilla.

Wäinö Pietikäinen

Köyhyys vie terveyden ja tappaa!

Kuntoutussäätiön äskettäinen tutkimus, joka paljasti työttömyyden tappavan väestöä enemmän kun työn erot, on vanhastaan jo Marxin ja Engelsin paljastama seuraamus. Väite, että alkoholin käyttö työttömillä olisi suurin syy lisääntyvään kuolleisuuteen, ei nykyisinkään voi pitää lainkaan paikkaansa. Se voi olla yksi osatekijä, mutta ei syy, sillä millä ihmeellä nälkärajan alapuolella olevilla tuloilla työttömällä on varaa sen enempää viinaan kuin terveelliseen ruokaankaan. Suurin syy on huono, niukka ja vitamiiniköyhä ravinto ja riittämättömät käyttövarat ja sitä kautta kaikenlainen kurjistuminen. Työttömyyteen myös liittyy avioeroja, sosiaalisten suhteiden katkeamisia ja yleistä syrjäytymistä. Ne tappavat.

Jos viina olisi syy, olisi kuolleisuuden nousu tilastoissa etupäässä nähtävissä hyvätuloisten, paljon alkoholia käyttävien ryhmässä. Mutta heillä viinan vaikutus elämän pituuteen on hyvin minimaallinen. Varakas juoppo, jolla on varaa juoda, voi tappaa itsensä viinalla, mutta ei pitkäaikaistyötön, joiden kuolleisuuden nousun on tutkimus paljastunut. Jos juo, ei ole varaa syödä, ja jos syö edes lähes terveellisesti, ei ole varaa juoda viinaa. Saati, että yleensä on varaa mihinkään muuhunkaan Köyhyys ja kaikenkattava kurjistuminen tappaa se on tosiasia. Viinalla ei siinä ole kuin satunnainen yhteys. Siksi kurjistuminen on ainoa ja todellinen syy.

Juuri tässä Kapitalismin kirous kansalaisia kohtaan on paljaimmillaan ja ilmiönä se on riistoa pahimmillaan. Kapitalismi on tappavaa raakuudessaan kaikella lailla. Siinä on se syy jonka mukana kaikki sairaudetkin tulevat aika ajoin. Koskaan aiemmin ei työttömyys ole koskenut näin useaa ihmistä ja näin kauan kuin nykyisen ihmisvihamielisen talouspolitiikan aikana.

Kun Neuvostoliitto kaatui ja siellä siirryttiin sosialismista raakaan markkinakapitalismiin, tapahtui myös siellä kuolleisuuden huikea nousu. Miesten keski-ikä putosi lähes kymmenellä vuodella. Tässäkin tapauksessa kuolleisuuden noususta alettiin syyttää viinaa. Näin vain peitettiin totuus, että kapitalismi tappaa. Kyllä Venäjällä osattiin juoda reippaasti vodkaa Neuvostoliiton aikanakin, mutta niiltä, jotka syyttivät kuolleisuuden noususta alkoholia, jäi vastaamatta, miksi kuolleisuus nousi vasta kapitalismiin siirtymisen jälkeen.

Vain sosialismissa toteutuva mitä laajin demokratia ja yhteiskunnan takaama perusturva, joka estää ihmisten syrjäytymistä, kykenee ratkaisemaan tämän asia kansan edun mukaisesti. Kapitalismi nykyisellään ei enää siihen koskaan kykene pysyvästi. Tämä on asia, joka on todistettavissa.

Juho Haavisto/Kä

SAKn petturit

Ei odottamalla ja voivottelemalla mikään muutu eikä edes kiroamalla SAK: ta. Ihmetellään, milloin SAK ryhtyy ajamaan jäseniensä etuja. Ei ole sattumaa, että ihmiset liittyvät "Loimaan liittoon". Se on selkeä osoitus siitä, että uudet työntekijät eivät ole kiinnostuneet SAK:n tyhjänpuhumisesta. "Loimaan liitto" ei toki ole mikään taisteleva liitto, mutta se ei olekaan erottava tekijä vaan se, että tyhjän saa paljon halvemmalla "Loimaan liitosta". Joidenkin haastattelujen mukaan suurin osa porukoista on liitoissa vain ansiosidonnaisen päivärahan vuoksi. Jäsenillä on äänioikeus, mutta mistään ei äänestetä! Jos, tai kun jäsendemokratia ei toimi, niin vaihtoehdoksi jää erota noista epädemokratialiitoista ja perustaa uusia. Puolassa syntyi aikoinaan Solidaarisuusammattiliitto, kun valtion liitto ei kuunnellut jäseniään. Oikeastaan on turha odottaa, pitää toimia! Erotkaa ihmeessä tästä SDP:n (lyhennys Suomen duunarin pettäjät) liitosta ja perustakaa uusi riippumaton liitto!

Eläkkeelle pitäisi siirtyä myöhemmin? Että globaaleja porvareita, meidän herrojamme pitäisi työntekijäin hiellä lihottaa vielä kauemmin? Mitä teki SAK, kun ehdoteltiin korkeampaa eläkeikää? Sulki korvansa! Mitä tolkkua siinä on, kun meidän "härrammme" kilpailevat palkankorotuksilla ja aikaisella eläkkeelle menolla - ja työntekijäin keskusliitto kilpailee siitä, kuka pienimmällä palkalla tekisi töitä? Mitä järkeä siinä on, Ihalainen? Eikö meidänkin pitäisi kuroa sitä palkkojen jälkeenjääneisyyttä eurooppalaiselle tasolle - kuten kansanedustajamme sanoivat tehneensä, kun nostivat paikkojaan yli 30-prosenttia? Eihän työntekijöiden kannata laskea paikkaansa tai tyytyä kitupalkkoihin, vaan nostaa palkkaansa kaikkialla maailmassa.

Monet työttömät ovat SAK:n jäseniä. Mitä SAK on tehnyt heidän hyväkseen? Työntekijäin palkankorotuksista luopuminen tai pieniin korotuksiin suostuminen ei ole solidaarisuutta työttömiä kohtaan vaan "solidaarisuutta" työnantajalle. Yhtä vähän SAK:n Ihalainen on puolustanut pienituloisia kuin Hitler juutalaisia!

Ammattiliittoihin kuuluu paljon jäseniä. Halutessaan SAK voisi pysäyttää koko Suomen. Miksei se käytä voimaansa ja lyö luuta kurkkuun kukkoilevalle työnantajaliitolle? Miksi SAK:n toimia saa odottaa kauemmin kuin Jeesuksen toista tulemista? Matalapalkkaratkaisusta on puhuttu jo pitkälti yli 20 vuotta. Mitään SAK ei ole saanut aikaiseksi. Nytkin asia jäi toivomusponsiasteelle. Mutta, voisiko toisin ollakaan? Liiton johdossahan on aatteettoman ja periaatteettoman puolueen, SDP:n, edustajia.

Varsinaisesti sosia(a)lidemokratia ei ole mikään aate. Sehän on **liike (niin demarit väittävät),** joka on 1900-luvun alusta lähtien lipunut yhä oikeammalle eikä oikeammalla enää olekaan kuin Kokoomus. SDP:n "aatteellinen" selkäranka on yhtä taipuisa kuin keitetty makaroni. Sen puheet ovat vasemmalla ja teot oikealla.

(Suurituloisten) Veronmaksajain liitto väittää, että säännöllisessä työssä oleva duunari hyötyy enemmän palkankorotusten ja veronalennusten yhdistelmästä kuin pelkästä suuremmasta palkankorotuksesta. Siinä on vain se virhe, että nykyään jo suuri osa työvoimasta on osapäivä - tai osavuositöissä eikä missään "säännöllisessä työssä". Sillä tilastolla ei ole mitään tekemistä suomalaisten enemmistön tulotason kanssa. Tuo säännöllisen työn keskipalkka on yli 2400 euroa, kun taas yli 60- prosenttia kaikista suomalaisista saa alle 1000 euroa kuukaudessa. Siis vähemmän kuin aiemmin! Puhumattakaan, että kaikenlaiset verouonteiset maksut ovat samanaikaisesti nousseet.

Kunnon palkankorotuksen hyvä puoli on se, että se suurentaa eläkettä ja kaikkia palkanlisiä - ja ennen kaikkea - hyödyttää myös pienituloisia. Sille ei tule loppua, jos valtio ryhtyy alentamaan yritysten veroja. Ruotsalaiset sanovat Suomea Pohjolan Thaimaaksi. Totta, mutta sekään ei riitä. Nyt yritysveromme (26%) on jo alhaisempi kuin Thaimaan! EK ehdotti jo työntekijäin palkkojen alentamista. Lopettakaa siellä SAK:ssa lässyttäminen työntekijäin ja työnantajain yhteisistä eduista: Niitä ei ole. Eikä niitä ole koskaan ollutkaan!

"Maat uudestaan jaetaan! Köyhäin verot poistetaan! vanhuuden eläkkeet varataan! Tieto ja valistus levitetään ilmaiseksi! ..." Siinä 1900-luvun alun SDP, joka oli aatetta jaloa täynnä. Silloin SDP oli työväenpuolue. Työttömien ja pienipalkkaisten toimeentuloa on huononnettu jo yli kymmenen vuotta. SDP on muuttunut siksi porvariston edustajaksi, mitä vastaan se 1900-luvun alussa kapinoi.

Hannu Alm

Kasvaneet EU-maksut - konkurssi Suomelle?

Vähän aikaa sitten Apu-lehdessä kerrottiin kuinka EU vie Suomen rahat ja kaiken lisäksi maksut EU:lle kuusinkertaistuvat. Tämä on täysin järjetöntä, hölmöläisten touhua. Rahaa tarvittaisiin paljon tärkeämpiin kohteisiin, mutta poliitikon typerykset haluavat sijoittaa rahaa EU:n byrokratialle tolkuttomia summia. Tällaisella tyylillä on EU:lle itselleenkin ikävät seuraukset. EU saattaa jo tämänkin takia ajautua umpikujaan niin kuin politiikan tutkijat ovat kertoneet.

Suomi on konkurssissa, jos maksut vieläkin nousevat. Nyt olisi aika laittaa rahahanat kiinni EU:n suuntaan.

Juha Forss
Lahti

Tukea Kansan äänelle

Hannu Kautto 60,00 e; Reijo Katajaranta 20,00 e; Heino Havia 100,00 e; Tarja Männikkö 29,00 e; Kalevi Wahrman 10,00 e; Reino Lahtinen 3,00 e; Wäinö Pietikäinen 18,60 e; Juha Kieksi 100,00 e; Heikki Männikkö 25,00 e; Heikki Sipilä 5,00 e; Vili Lehtoranta 3,00 e; Eira Kärki 40,00 e; Juhlatuuli 50v 18,00 e; Esko Auervuolle 20 e; Timo Nieminen 20 e; Mishka Kääriäinen 8 e;

OKO 554114-227966

Meidän on turvattava, että Suomen kansa tietää totuuden vuoden 1918 tapahtumista

6.12. pidetyssä muistotilaisuudessa Kansalaissodassa kaatuneiden punaisten valtakunnallisella muistomerkillä Helsingin Eläintarhassa Reijo Katajaranta painotti historian muistamisen tärkeyttä.

Meidän on turvattava, että Suomen kansa tietää totuuden vuoden 1918 tapahtumista. Näistä tapahtumista vaiettiin hyvin kauan. Ne olivat tutkimaton, tuntematon valkoinen läiskä valkoisen Suomen historiassa aina 1960- 70-luvuille asti, jolloin asioista vasta saatettiin puhua. Tuolloin vasemmistolaisena, niin sanotusti "taistolaisena" aikakautena myös tämän hienon muistomerkin pystyttäminen tuli mahdolliseksi.

Nyt tiedämme yhä enemmän tuosta n. 30.000 työläisuhria vaatineesta kansalaissodasta. Tiedämme myös jo melko hyvin kansalaissodassa surmansa saaneiden nimet. Suomen Sotasurmat projekti on näitä selvitellyt. Mutta onko tämä projekti löytänyt läheskään kaikki surmatut tai vankileireillä tauteihin ja nälkään kuolleet? Meidän tulee tarkastaa, ovatko kaikki meidän tietämämme vuoden 1918 tapahtumissa surmansa saaneet punaiset rekisteröityinä tuolla uhrien listalla.

Historiaa väärennetään hyvinkin ahkerasti. Mikään muu kuin oma työmme ei takaa, etteikö se herkästi jälleen unohdettaisi ja väärennettäisi. Ettei kävisi niin, että tällekin kivelle joskus nousisi jonkinlainen maansiirtokone ja kuljettaisi tämän hienon muistomerkin pois sulatettavaksi kupariksi jollakin tehtaalla.

Historian väärennyksistä meillä on lukuisia esimerkkejä. Muutama vuosi sitten Suomi nimesi Voitonpäivän 9. toukokuuta uudelleen. Nyt sitä kutsutaan Eurooppapäiväksi. Aivan vastikään Venäjän duuma päätti olla juhlimatta Lokakuun vallankumouksen vuosipäivää 7. marraskuuta. Sen sijaan nyt Venäjällä aletaankin juhlia 4. marraskuuta vuosipäivänä, jolloin v. 1612 puolalaiset ajettiin pois Moskovasta. Tämän seikan juhlimista Venäjän nykyiset vallanpitäjät pitävät siis tärkeämpänä kuin Lokakuun Suuren Sosialistisen Vallankumouksen vuosipäivän vaalimista.

Vasta julkaistussa kirjassaan Taistolaisuuden harmaa kirja Heikki Mäki-Kulmala, tämä marxismiin totaalisen pesäeron tehnyt entinen taistolainen, sanoi vuoden 1918 tapahtumista, että ne olivat vain sattuma historian virrassa, eikä niistä pitäisi vetää mitään laajempia johtopäätöksiä eikä yhteyksiä muihin historiallisiin tapahtumiin.

Tämä on kyllä varsinainen takinkääntö ja historian väärennös. Emmekö me juuri tänään ole lähes samassa tilanteessa kuin työläiset Suomessa v. 1918. Äskeisessä bussilakossa, kun bussikuskit halusivat neuvotteluja osa-aikatyön käytöstä työnantajan kanssa, työnantajan ylimielinen vastaus oli, "ettei mitään neuvoteltavaa ole". Nyt lakon jälkeen työnantajapuoli haluaa myös kymmenkertaistaa lakkosakot ja julistaa pakkosovitteluun kaikki lakot, mitkä työtuomioistuin on useampaan kertaan tuominnut laittomaksi.

Kapitalistit ottavat nyt käyttöön lain ja oikeuden unohtaen, että laki ja oikeus ovat aina valtaapitävien, hallitsevan luokan laki ja oikeus. Eivät ne ole mitään jumalallisia Mooseksen lakeja. Tämän seikan ymmärsi myös Karl Marx vuonna 1842 toimiessaan lehtimiehenä Rheinische Zeitungissa, kun hän huomasi kuinka talonpoikien ikiaikainen oikeus kerätä polttopuita metsästä määriteltiinkin yhtäkkiä varkaudeksi.

Laulussamme sanotaan, että "Tää on viimeinen taisto, rintamaamme yhtykää". Tämä onkin viimeinen taisto, mutta se ei olekaan mikään yhden päivän kertatapahtuma. Se on kokonainen vuosisatojen mittainen aikakausi.

Tällaisessa tilanteessa me elämme nyt v. 2004 globalisoituvassa Suomessa. Me olemme edelleen samojen haasteiden edessä kuin toverit vuonna 1918, mutta voidaksemme ottaa haasteen vastaan ja voittaa tämän taistelun, meidän tulee ottaa huomioon koko työväenliikkeen taistelun aikaisempi historia ja kokemus.

SFT toimii

SFT:n jäsen- ja opintotilaisuus la 15.01.2005 klo 13.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Tervetuloa kaikki asiasta kiinnostuneet.

SFT laskee kukat Punaisten valtakunnalliselle muistomerkille Eläintarhassa torstaina 27.0105. Puhuu SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Järjestöliput mukaan.

SFT:n perinteinen kukkien lasku Punaisten muistomerkille, sekä Viime sodassa teloitettujen muistomerkille Malmilla. Kokoonnumme Malmin hautausmaan pääportilla su 30.01.2005 klo 11.00. Tilaisuudessa puhuu Juho Haavisto. Järjestöliput mukaan.

Kokouksia

EU:n Vastaisen kansanrintaman hallituksen kokous pidetään keskiviikkona 19.1.2005 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Käsitellään kevään toimintaa.

Helsingin Vappumarssitoimikunnan kokous tiistaina 11.1.2005 klo 18.00 Timpurien kerholla Mäkelänkatu 8. Aloitetaan vuoden 2005 vappumarssin valmistelut.

KTP:n Helsingin piirin opintokerho "Uusi Sirola" aloittaa jälleen toimintansa sunnuntaina 9.1.2005 Hermannin kerholla klo 19.00. Opintoaiheeksi otamme historiallisen materialismin. Kaikki kinnostuneet tervetuloa.

Kommunistien liiton seminaari ja vuosikokous

Lauantaina 22.1.2005 alkaen klo 11.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67.

Vuosikokouksen edellä pidettävässä seminaarissa käsittelemme kommunistien toiminnan kehittämistä ja näköaloja. Kysymyksestä: "Miksi maassamme on useita kommunistisia järjestöjä, miten ne eroavat toisistaan ja mitkä ovat niiden yhdistymisen näköalat" alustaa Heikki Männikkö.

Vuosikokouksessa käsitellään normaalit vuosikokousasiat.
Tervetuloa mukaan kaikki asiasta kiinnostuneet.

Seminaari järjestetään yhdessä DSL:n kanssa.

Valtterille

KTP:n Helsingin Piirijärjestö on varannut kirpputoripaikan Valtterilta, Aleksis Kivenkatu 17 lauantaina ja sunnuntaina 22.-23.1.2005. Myyntiaika on klo 9.00 – 15.00.
Tarvitsemme puhdasta ja hyväkuntoista kirpputori-tavaraa, jonka voi toimittaa paikan päälle tai etukäteen soittamalla joko Tarja Männikölle puh. 7012628 tai Esko Auervuolteelle puh. 694 9307. Rahaa tarvitaan Kansan Äänen julkaisemiseen ja kaikkeen muuhun välttämättömän toiminnan pyörittämiseen. Itseltäsi, ystäviltä ja tutuilta löytyy varmasti käyttökelpoista tavaraa, joita itse ei enää tarvitse, mutta jota joku muu tarvitsee. Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää, jotta sitä voi kirpputorilla myydä.

Kiitokset kaikille niille, jotka ovat jo aiemmin tavaraa tuoneet ja näin auttaneet meitä toiminnassamme.

Kansan äänen puurojuhla

Hermannin kerholla, Hämeentie 67
torstaina 30.12.04 alkaen klo 18.00

Tervehdyssanat Timo Kangasmaa
Puuropuhe Pekka Tiainen

Ohjelmassa myös Bertta ja Jussi, Konnakööri, Heikki Männikkö sekä Paavo Heikkinen + hanuri
Lisäksi arpajaiset, kahvia ja glögiä

"Puuroa syödään ja leikkiä lyödään."
Tervetuloa!
Järjestää Kansan äänen julkaisujärjestöt

JULKAISIJAT:
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Kangasalan Lehtipaino

EU:n perustuslaki – kansallisvaltioista liittovaltioon

Kun Suomi liitettiin 1.1.1995 silloiseen EY:hyn, kansa ei sitä katsellut hyvällä. Tämä kuva on vuodelta 1994, jolloin Ahon hallitus kävi neuvotteluja Suomea liittämiseksi EU:n jäseneksi.

EU:n perustuslaki hyväksyttiin 29. lokakuuta Roomassa. Perustuslakia on totuttu pitämään itsenäisen valtion ominaispiirteenä ja niin nytkin, EU on ottamassa aimo harppausta kohti liittovaltiota. Perustuslaki on kuitenkin rakennettu yksinomaan uusliberalistisen talouspolitiikan toimintaedellytysten turvaamiseksi. Niinpä perustuslaki onkin tavallisen kansalaisen näkökulmasta yksinomaan haitallinen.

Euroopan unionin jäsenvaltioiden päämiehet hyväksyivät EU:n perustuslain pari kuukautta sitten Rooman huippukokouksessa. Jotta perustuslaki astuisi voimaan on se vielä ratifioitava kaikissa EU:n jäsenmaissa. Eräät jäsenvaltiot järjestävät perustuslaista neuvoa antavan kansanäänestyksen ja jotkut maat eivät. Suomen pääministeri Matti Vanhanen on ilmoittanut, ettei kansanäänestystä järjestetä.

Suomen tie EU:iin oli täynnä valheita

Se, että Suomessa ei haluta järjestää EU:n perustuslaista kansanäänestystä on tietenkin looginen jatko sille politiikalle, mitä Suomessa on viime vuodet harjoitettu. Pitkälle 1990-luvulle saakka keskeiset poliittiset vaikuttajat vakuuttivat, ettei Euroopan Unioniin liittyminen ole Suomen tavoitteena, vaikka asiaa kulissien takana koko ajan valmisteltiinkin.

Suomen EU kansanäänestys v. 1994 taas oli äänestys, josta Suomikin herkästi arvostelee kolmansia maita. Hallitus ja hallituksen linjaa edustavat tiedotusvälineet mustamaalasivat EU:n vastustajia ja kriittiset näkökulmat eivät päässeet ns. riippumattomissa tiedotusvälineissä esiin.

EU:iin liittymisen yhteydessä vakuutettiin, että liittyminen EU:iin ei tarkoita rahaliiton (EMU) hyväksymistä, vaikka jälleen rahaliittoon liittyminen oli jälleen aktiivisen valmistelun alla. Lopulta rahaliittoon mentiinkin kysymättä kansan mielipidettä.

Tätä taustaa vastaan on ymmärrettävää, että hallitus ei halua kysyä perustuslaista kansan mielipidettä, olisihan selvää, että Suomen kansa hylkäisi kansanäänestyksessä perustuslain ja antaisi muutenkin tuomion hallituksen harjoittamasta kansaa kurjistavasta EU-politiikasta.

Mitä perustuslaki sitten tarkoittaa?

Lakiin on kirjattu kaikki itsenäisen valtion tunnukset kuten lippu, EU-kansalaisuus, kansallislaulu ja itsenäisyyspäivä. Tarkoituksena on siis ulkoisilta tunnusmerkeiltäänkin vahvistaa EU:ta valtioiden liitosta liittovaltioksi.

Paljon ulkoisia valtion tunnusmerkkejä vakavampia ongelmia ovat kuitenkin vallan keskittyminen enenevässä määrin suurille jäsenmaille ja EU:n militarisoiminen.

Perustuslakiin on kirjattu sen ensisijaisuus kansalliseen lainsäädäntöön nähden. Perustuslaki antaa myös hyvin tarkkoja määräyksiä taloudesta, ts. se varmistaa, että kaikkien jäsenvaltioiden on nyt ja tulevaisuudessa harjoitettava uusliberalistista talouspolitiikkaa, johon kuuluu mm. vaatimus julkisen talouden supistamisesta, kilpailuttamisesta jne. Tämän kehityksen varmistamiseksi EU voi antaa jäsenmailleen taloutta koskevia ohjeita ja jopa määräyksiä.

Käytännössä tämä tarkoittaa yksityistämisen jatkamista ja yhä uusien yhteiskunnan osa-alueiden (kuten esim. koulutus) avaamista vapaalle kilpailulle. Tämän uusliberalistisen talouspolitiikan seuraukset ovat meillä jo nyt tiedossa ja näkyvissä, mutta jatkossa ongelmien ilman muuta syvenevät. Palvelutaso heikkenee, työttömyys lisääntyy ja työssä käyvien joustot lisääntyvät ja työolosuhteet heikkenevät.

Militarisointi lisääntyy

Perustuslaki vaatii myös jäsenmaita asteittain parantamaan sotilaallisia voimavarojaan. Samoin EU:lle muodostetaan taistelujoukot, jotka turvaavat tarvittaessa uusliberalistisen talouspolitiikan jatkuvuutta joko EU:n sisäisesti tai sitten muualla maailmassa, missä EU:n taloudelliset edut ovat vaarassa.

Hyökkäysjoukkojen tarvetta perustellaan – kuinkas muuten – terrorismin uhalla. Ja terroristejahan ovat tarpeen mukaan kaikki, jotka vastustavat uusliberalistista talouspolitiikkaa ja jotka koettavat rakentaa yhteiskuntaa muista kuin markkinavoimien etujen lähtökohdasta käsin. Tosiasiassa vähintään yhtä suuri tarve on kuitenkin varustaa iskujoukkoja myös EU:n sisäistä liikehdintää vastaan, mikä väistämättä lisääntyy väestön kurjistumisen vuoksi.

Sotilasmenojen lisääminen tarkoittaa myös sitä, että raha on muusta pois. Rahat aseisiin ja valmiusjoukkoihin otetaan terveydenhuollosta, sosiaalitoimesta, koulutuksesta, kulttuurista ja muusta, mikä näkyy suoraan köyhän kansanosan kukkarossa tai palveluissa.

Hyväksyessään EU:n perustuslain Suomen hallitus on luopunut lopullisesti toisen maailmansodan jälkeen omaksutusta liittoutumattomuuspolitiikasta.

Mitä on tehtävä?

Ensisijainen tavoite on tietenkin taistella sen puolesta, että Suomen hallitus taipuisi järjestämään kansanäänestyksen EU:n perustuslaista. Perustuslaki ratifioitaneen noin vuoden kuluessa. Perustuslaki heikentää siinä määrin kansallista itsemääräämisoikeutta, ettei sitä pidä hyväksyä kuin mitä tahansa kansainvälistä sopimusta.

Perustuslain haitallisuutta tavallisen kansan näkökulmasta on myös korostettava, onhan keskustelu perustuslaista porvarillisessa tiedotusvälineissä melkoisen pinnalliseksi.

Jälleen kerran on kuitenkin johtopäätöksenä se, että edistyksellisen voimien on välttämättä saatava aikaan kansanrintama uusliberalistista talouspolitiikkaa vastaan. Ei oikeutta maassa saa jos ei sit' itse hanki!

KÄ/Juha Kieksi

Vandaali yleisradion toimitusjohtajaksi

Itsenäisyyspäivänä Tampereella joku maalasi Mannerheimin patsaan ja kirjoitti patsaan jalustaan sanan ”Lahtari”. Tätä tekoa on paheksuttu vandalismina.

Yleisradion uudeksi toimitusjohtajaksi nimettiin marraskuussa **Mikael Jungner**. Hänkin on kunnostautunut patsaiden töhrijänä. Jungner oli yhtenä töhrimässä tervalla ja höyhenillä 10.10.1991 Hakaniemessä sijaitsevaa Rauhan patsasta. Tämä kertoo jotakin töhrijöiden arvomaailmasta. Se, jos mikään on vandalistien arvomaailma. Vandalismi-nimitys tulee germaanisesta vandaalien kansanheimosta, joka Rooman valtakunnan loppuaikoina kiersi hajoavaa imperiumia ja tuhosi kaiken tielleen osuvan. Espanjassa Andalusian maakunta on saanut nimensä vandaaleilta.

Jungnerin “tempausta” ylistettiin TV:n kuvaruudussa samalla kun Jungner esiteltiin TV:n katsojille. Kerrottiinpa vielä, että silloin 10.10.1991 kuulusteluissa Pasilan poliisitalolla oli kuulustelua hoitanut poliisi kehunut töhrintää kunniakkaaksi teoksi ja valitellut vain sitä, että hän itse virkansa puolesta ei asiasta voi mitään ääneen lausua. Niinpä niin. Aikoinaan Tutteli Mensonen lausui Vietnamin sodasta puhuessaan, että “onneksi demokratia voitti”. Tästä lausunnosta hänelle annettiin “kalossia takamuksiin”. Osaisiko Ylen johto sanoa miksi tätä tervausjuttua voidaan tänään julkisesti mainostaa ilman minkäänlaisia seuraamuksia?

Jungneria kehutaan lehtihaastatteluissa älykkääksi mieheksi. Saattaahan hän sitä ollakin, mutta missä on miehen viisaus? Älykkäitä kahjoja kun olemme nähneet maailmassa jo aivan tarpeeksi.

Nyt pitää siis odotella, milloin tämä Tampereen töhrijä nimitetään johonkin yhteiskunnallisesti korkeaan virkaan. Hänen nimeään emme tiedä, emmekä edes hänen älykkyyttään, mutta arvomaailma hänellä on aivan toista luokkaa kuin Mikael Jungnerilla.

Erkko nimitteli Vanhasta kalvinistiksi

Ministeri-arvonimeä kantava Suomen rikkain mies Aatos Erkko nimitteli taannoin pääministeri Matti Vanhasta kalvinistiksi. Nimittely tapahtui Jörn Donnerin vetämässä TV4:n ohjelmassa ’Pakkoruotsia på Svenska teatern’. Erkon mukaan ”kalvinisti vähättelee kaikkea hyvää ja nostaa esiin huonot asiat”. Kalvinistinimittelyn lähteenä on ranskalaissyntyinen, mutta Sveitsissä pääosan elämästään vaikuttanut uskonpuhdistaja Johannes Calvin (1509-1564). Calvinin mukaan kaikki on ennalta määrättyä ja työ ja rikastuminen elämässä ovat merkkejä, että taivaaseen menevällä tiellä ollaan. Calvin lasketaan kapitalismin airueksi. Hänen katsantotapansa loi perustaa tulevalle kapitalismille. Nykyään kalvinisteja on Keski-Euroopassa ja myös Englannin presbyteerinen kirkko on saanut vaikutteita kalvinismista.

Joku siis mättää Erkkoa. Hän ei ole tyytyväinen hallituksen joihinkin, mahdollisesti ulko- ja puolustuspoliittisiin linjauksiin. Hän ei ole tyytyväinen Vanhasen politiikkaan. Se ei ole Erkon mielestä tarpeeksi oikeistolaista. Tästä taas ei seuraa muuta kuin yksi johtopäätös. Erkko itse äärimmilleen menestyneenä kapitalistina on kalvinisti.

Eikö Tampere muka ole kaupunki?

Jokunen aika sitten saimme EU:n taholta kuulla, ettei Tampere ole EU:n määritysten mukaan kaupunki. Tampereen asukastiheys kun ei ole sitä, mitä sen kaupungissa pitäisi olla. EU:n puolelta tällainen määrittely vain osoittaa, minkälaisten turhien asioiden kimpussa EU hyvin usein askartelee.

Kyllä Tampere on kaupunki, jopa ahdas kaupunki ainakin keskustansa osalta. Tampereen keskusta on syntynyt kummalliselle kannakselle joskus hevoskärryjen aikaan. Nykyisin se on varsinkin vieraalta paikkakunnalta kotoisin olevalle autoilijalle tosi hankala ja ahdas paikka; kaikki liikenne ahtautuu kapeaan ränniin ja melkein joka toinen katu on tehty yksisuuntaiseksi. Tampereen pieni asukastiheys selittynee suurilla vesialueilla ja muutama vuosikymmen sitten tehdyillä laajoilla alueliitoksilla.

Sellainen ehdotus tamperelaisille, että siirtäkää sitä kaupunkinne keskustaa kymmenisen kilometriä etelään ja tehkää nykyisestä keskustasta museoalue. Silloin löisitte kaksi kärpästä yhdellä iskulla; Tampereesta tulisi taas kaupunki ja sen nykyinen keskus voitaisiin liittää vaikkapa UNESCOn maailmaperintöluetteloon.